

Prima pars

rit. et hec omnia secundum permissionem saluatoris apponuntur eis. Denique eorum plurimi forte si in aliquo necessarijs ad usus corporis eguerint non ad humana pugia sed ad deum versi: et ab ipso tandem a patre poscentes que poposcerint illico consequuntur. Tanta namque in eis fides est: que cetera mortibus ut transfrantur: valeat sperare. Unde et non nulli eorum irruptiones fluuii in perniciem vicinarum regionum concitatas orationibus represserunt. Et pede icedentes aluei eius profunda digressi sunt. immensesque eius bestias peremerunt. Et plurima atque immensa signa que a prophetis et apostolis antiquitus gesta fuerat summarunt ut dubitari non debeat ipsorum meritis adhuc stare multiduz. Sed illud valde mirum est eum semper optima quae rara sint et difficultia: in illis tamen utrumque pariter conuenisse ut et numero immensi sint et virtutibus incomparabiles. Sunt enim et alii in suburbanis locis: alii per rura: plures autem et egregii pro heremus dispersi: et velut quidam celestis exercitus in pectu positus: atque in tabernaculis degentes ad obedientiam preceptorum regi semper intenti: armis orationum pugnantes: et scuto fidei ab inimico insidiante protectus: regnum sibi celeste acquirunt. Sunt ergo ornati moribus: quieti: lenes: tranquilli: et caritatis yiculis velut quadam germanitate constricti. Ad emulationem vero virtutum: certamen ingens exercunt et agones. Studet enim unusquisque clementior: altero benignior: hic humilior: ille patientior: inueniri. Si quis autem sapientior ceteris fuerit: hic ita communis erga oculos et mediocris existit: ut fini madatu domini omnium minimus et oculi seruere videantur. Quia ergo dei munere donatus mihi est: et videre eos: et interesse conuersatione eorum: et de singulis iam nunc quod ad memorias dominum reduxerit enarrare temtabo: ut hi qui non videant eos in corpore: opera eorum discentes virtutes eorum perfectas lectionis indicio colligentes: ad emulationem sancti operis inuitentur: et perfecte patientie palmaz requirant.

ExPLICIT prologus. **I**ncepit narratio de sancto Joanne egyptio heremita.

Dicitur igitur tandem
vere fundamentum nostri operis ad exemplum bonorum omnium sumamus egyptium Joannem: qui vere etiam solus latius superque sufficiat religiosas et deo deuotas mentes ad virtutum cultum erigere. et ad perfectionis vestigia cotitare. Vnde enim vidimus in Thebaidis pribus in heremo: quod adiacet ciuitati Lyto: in rupe quadam mortis ardui cõmanente. Ascensus ad eum difficilis: aditus monasterij eius obstructus et clausus: ita ut a quadragesimo etatis sue anno usque ad nonagesimum: quem tunc gerebat: cum eum vidimus monasteriu eum nullus trauerit. Aduenientibus vero per fenestras se videlicet probabat: et inde eis vel verbu dei ad edificationem: vel si quauis sentientiam respota reddebat. Mulierum tamen illuc nulla nec ad conspectum quidem ei accessit: sed et viri raro: et certis gibusque tribus. Tella sane hospitali extrinsecus fieri permisit: in qua aduentantes et longinus regionibus paululum regeserent: ipse vero intrinsecus solus soli deo vacans: non diebus non noctibus a colloquiis dei et oratione cessabat: diuinus illud et quod super oculum meum est: tota mentis puritate consecratus. Quarto enim se ab humeris curis et colloqis sequestrabat: tanto illi vicinior et propinquior deus erat. In tanta denique metus sue sinceritate profecit: ut non solus eorum qui erant scientiam consequeretur a domino: verum et eorum que futura erant prescientiam merebatur. Evidenter namque ei dominus propheticam gratiam contulit ut non tantum ciuibus et provincialibus suis si forte percutiaretur futura prediceret: sed et imperatori Theodosio. vel quos belli exitus habiturus esset vel quibus modis victoriari caperet de tyrannis: sed et quot irruptiones passurus esset gentium barbararum: sepe predixerit. Quodam etiam tempore cum genibus ethiopum romanum militem circa cirenen: que prima est ex ethiopie pribus Thebaidis ciuitas: incurset: et strages plurimas nostrorum dedisset: predictaque

duxisset: venienti ad se romano duci: et me
 eueti infligere cu^m eis eo q^{ue} exiguis ei erat
 milicium numerus: et hostilis contra se innu-
 mera multitudo? Joānes statutū designās
 diez: perge inquit secur²: die enim qua di-
 xi et hostē p̄sternes et spolia capies: p̄dāq^z
 reuocabis? Qd̄ cum fuisset impletū etiam
 apud augustuz: quia car^o acceptus^z futu-
 rus esset predixit. Nec apud illū p̄phetie
 gratia habebatur: ut magis hoc illo^z qui
 percunctabant^z q^{ue} suis meritis ascriberet?
 Dicebat enim: non p̄ se hec: sⁱ pro illis qui
 audiūt a domino p̄nūciari? Aliud quoq^z
 per eum mirum valde dominus ostendit.
 Tribunus quidam ad agendū militē per-
 gens venit ad eū: et obsecrare eū cepit: ut
 permitteret etiā coniugez suaz venire ad
 se. Multa nanq^z eā dicebat pertulisse pi-
 cula ob hoc tm̄ vt faciē eius videret. Tūc
 ille negat sibi vnq^z moris fuisse vidēdi mu-
 lieres: et p̄cipue ex quo i illius rupis se mo-
 nasterio cōclusis^z. Tribun^o persistit ob-
 secrando et confirmado: q^{ue} nisi videret eū:
 esset sine dubio i multa tristitia peritura?
 Et q^{ue} iterum ac sepius eadē precaretur.
 et causam mortis euz sue coniugis confir-
 maret futuz: atq^z id interitum vnde sa-
 lutem sperauerat acceptura^z i tunc fidem
 et importunitatez ei^o aspiciens senior: ya-
 de inquit videbit me coniunx tua hac no-
 cte: non tamē veniet buc: sed in domo sua
 atq^z i lecto suo manebit. Post hec vba ab-
 scedit vir: ambiguitatē responsi i pectore
 suo versans. Lūq^z hec etiā cōngiūtūcias
 set: simili mō nibilomin^o etiā mulier sermo-
 nī īcerto fatigabat. Sed vbi somni tem-
 pus aduenit: adeſt homo dei p̄ visus: et ad-
 sistens mulieri: fides ingt tua magna est o
 mulier: et ideo yeni b̄siderio tuo satissime
 rē: te tamē moneo: non vt faciem copora-
 lem seruorū desideres dei: sed vt gesta et
 actus per spiritum contempleris. Spirit^o
 enim est qui vivificat: nā caro non prodest
 quicq^z. Ego autē non quasi iust^o aut pro-
 pheta vt putas: sⁱ pro fide vestra interces-
 si pro yobis apud dēū: et cōcessit tibi oīum
 morborum quos i corpore tuo pateris sa-
 um deducere: p^{ro}

nitatem; Eris ergo ex hoc sana: et tu et vir
 tuus: et benedicitur domus vestra. Sed et
 vos memores estote beneficij a dō yobis
 collati^z et timete dominū semper: nec āpli^o
 q^{ue} stipendijs vestris debetur aliquid requi-
 ratis. Sufficiat ergo tibi h^o q^{ue} vides me in
 somnis: et amplius nō requiras. Quiglās
 autem mulier indicauit viro suo que vide-
 rat queq^z audierat: sⁱ et habitū viri et yul-
 tuz atq^z omnia signa eius exposuit. Sup
 que āmirat^o vir ei^o regressus ad hominē
 dei gratias refert: et accepta ab eo benedi-
 ctio ne perrexit in pace. Alio quodaz tem-
 pore prepositus quidam militum venit ad
 eum: cuius yroz grauida ab eo relicta est
 in domo sua. At illa ipsa die: qua ille ad be-
 atum Joannem venerat: partuz edens pe-
 ricitabatur. Tunc sanctus homo dei: si sci-
 res inquit donum dei: et quia tibi hodie na-
 tus ē filius: gratias ageres domino. Sed
 scito matrez pueri pericitatam: aderit ta-
 men dominus: et inuenies eam sanam. Se-
 stina ergo et redi i domum tuam: et inueni
 es puerum septem dierum: et vocabis no-
 men eius Joanne^z: hic nutritur in domo
 tua absq^z vila contaminatione gentili se-
 ptem annis: quib^z peractis trade euz mo-
 nachis erudienduz sanctis et celestibus di-
 sciplinis. Multis prēterea ad se venien-
 tibus siue provincialibus siue peregrinis:
 cum res poposcissent: occulta cordis eoz
 īdicabat: et siquid forte peccati ab eis i oc-
 culto fuisse admissum secretus corripieb^z
 arguebat: et ad emendationem ac peniten-
 tiā puocabat. Nili quoq^z fluminis siue
 abundantia aquarū siue penuria futura
 esset predicebat: sed eis forte ex offensa
 hominū: plaga aliqua et correptio a do-
 mino imminaret: similiter premonebat. Si
 si quid cause esset pro qua ītroduceretur
 famē aut castigatio designabat. Sani-
 tates quoq^z et curas corporum ita depo-
 scitibus conferebat: vt omnem ex hoc
 iactantiam fugeret. Non enim permitte-
 bat ad se incommodatēs deferri: sed bene-
 dicens oleum dabat: ex quo peruncit sani-
 fieret: a quacunq^z iſfirmitate tenerentur;
 b z

Prima pars

Senatoris cuiusdam aliquando yter exēcata est: hec deprecabatur virū suū: vt eam perduceret ad hominem dei; **L**ui cuz respōderet vir suus: nō ei esse mox vide di mulierem: rogat vt indicaret ei tātum modo imbecillitatis sue causā: et depreca retur vt orationem faceret pro se; **L**ung legationem pertulisset vir ei ad eū: orās et benedicēs oleum mittit ad illā; **E**x quo per triduum cōtingens oculos suos yisuz recepit: et dō gratias egit. **B**ed et multa eius sunt gesta: que narrare latis lōgū est. **U**nde omissis his iterim que auditu com perimus ad ea que oculis nostris cōspeximus: veniamus. **S**eptē fuit simul frātres comitātes: qui ad eū venimus; **L**uc salutasseū eū: omnīq; nos leticia suscepis set: et vñunquēq; nostrum gratifice allo queretur: rogatus a nobis orationē simul ac benedictionē dare. **D**oc enī moris ē apud egyptios mōachos: vt ybi adiuenerint frātres: statīz per orationē sibi inuicē federētur. **I**nterrogabat si quis in nobis esset clericus. **E**t vt omnes negauim⁹ re spiciens ad singulos: itellexit esse inf nos quēdam qui bū⁹ erat ordinis: s̄ latere cu piebat. **E**rat enī diacon⁹: et hoc p̄ter yāū solum: qui ei fidus erat: etiam ipsi itineris comites ignorabāt. **U**isurus enī tales ac tatos yiros humilitatis gratia celare voluit gradus sui honorez: vt inferior habe retur in ordine his quibus se lōge inferiores esse meritis indicabat. **P**actus ergo Joannes vt eum vidi: equidem cum esset adolescentior ceteris digito ostendens eum: hic inquit diacon⁹ est. **E**t cuz adhuc negaret: apprehendens eū manu sua ex osculatus est: et dicit. **N**oli fili negare gratiā dei: ne incurras pro bono malū: pro humilitate mendacium. **T**auenduz nanc⁹ est omni modo mendaciuz: siue pro malo: siue etiam pro bono proferri videatur: ga omne mendaciuz non est ex dō: sed sicut saluator dicit a malo ē. **A**ti ille his auditis quieuit: blandaz nanc⁹ eius correptionē equanimiter tulit: et cuz orationem domino obtulissemus: post finē ynus ex fratri-

bus nostris tertiano typō idest febre gra uissime vexabatur: et rogabat hominem dei: vt ab eo curaretur. **Q**ui ait ad eum. **R**em tibi necessariam cupis abūdere. **V**t enī corpora nitro vel alijs huiusmodi liniamētis abluuntur a sordibus: ita aie a languoribus alijsq; huiusmodi castigatio nib⁹ purificāt. **E**t postq; de his nobis multa per doctrinaz mysticaz differuit: bene dicens tamen oleū dedit ei. **Q**uo per unctus eger omnem continuo abundanti az fellis euomuit: et sanissimus reddit pēdibus suis ad diuersorum redit. **P**ost hec iubet officia erga nos humanitatis atq; hospitalitatis expleri: et corporis curam geri. **I**pse vero sui negligens: nostri sollicitus erat. **I**az enī continuo ysu et iugi consuetudine: nec recipere cibum nisi i vesperuz poterat: et hunc exiguum. **E**rat autem attenuati et aridi corporis: pre abstinentia: capilli ei⁹ et barba quasi ex lange nimo rara et tenuis: ytpote quez nullus sufficiens cibus nutrit: nec letioz aliquis humor infunderet. **O**bseruabat enī tunc: cum iaz nonagenariaz vt supradiximus ageret etatem: vt nullum: vt paucis ytar verbis: per ignem paratum sumeret cibū. **I**gitur post hec hospitalitatis officia regressos ad se sedere nos iubet: et tūc de mun quidem: ynde uel cur aduenerimus inquirit: cuz iam nos letos et omni cū gaudio tanq; notos proprios suscepisset. **L**uc respondissemus q; de hierosolymis ad eū utilitatis et profectus anime nostre causa venissemus: vt ea que oliz ad audituz nostrū fama prulerat: ipsi nūc oculis nostris cerneremus: quomodo quidez tenaciſſolent inherere memorie: ea que oculus yiderit q; que auris audierit. **T**unc beatus Joānes ylūtu placidissimo et quasi subridens ex abundantia leticie: hoc modo respondit ad nos. **M**iror inquit admodus dulcissimi pueri laborem vos tāti itineris suscepisse: cum nihil ad hec dignuz ī nobis videre possitis. **H**omines enim sumus miles et exigui: nihil habētes ī nobis quod vel expeti debeat vel mirari. **E**t tamen

id est febre gra
 abat dominum
 Qui sit ad cum
 cupis abiecte
 alios busuſmodi
 indubitate aie a
 modi castigato
 eis nobis mal
 s differunt bene
 et c. Quo pern
 inus abundanti
 imus reddit p
 m reddit. **C**ol
 os humanae
 t corporis cu
 negligens nos
 mentio ysu cu
 ere ebiam null
 e exiguum. **E**t
 corporis pre ab
 rba quasi ex la
 vitate quez n
 rectem letoit al
 Observabat o
 ias y supradic
 ullum: y panos
 aratum sumer
 italitatis offic
 s uber tūc te
 ur aduenienciu
 s et omni ci gu
 fulcepisser. **L**uz
 olympos ad ci
 me nostre cau
 ad audiens po
 le oculis nobis
 uidaz tenacilo
 que oculus y
Tunc be
 uno t quafib
 le hoc mode re
 quit admodaz
 os tātā itineris
 dignaz i nobis
 nim sumus ha
 si nobis quod
Et tamen

etiaz si esset aliquid in nobis fm opinione
 vestrā: nūquid tale quale legit̄ i prophe
 tis dī t apostolis? **Q**ui vtqz ob hoc i oib
 dei ecclesiis recitant: vt exempla vite ho
 minibus nō de lōgings t peregrinis locis
 querantur: s̄ domi ynuſquisqz t apud se
 babeat qd̄ debeat imitari. **U**nde plurimū
 miror intentionem vestri laboris ac studij:
 q̄ profectus anime vestre causa: tatas su
 perare regiōes tātosqz labores adire vo
 luistis: cum nos eouſqz pigritia desidiaqz
 cōstringat: vt nec cellulas nostras pgredi
 audeamus. **V**erūtamen quoniaz putatis
 esse i nobis aliquid ex q̄ proficere debe
 atis. **H**oc primum yobis indicanduz est.
 vt hoc ipsum quod venistis ad nos t tātu
 laborem videndi nos suscepistis. ne iactā
 tiam alicui habeatis prospectum: vt non
 tam proficere ad animi virtutez q̄ profer
 re se t iactare ynuſquisqz vestrū velit: p
 eo q̄ viderit eos: q̄ apud alios ex auditu
 solo cogniti videant. **S**raue est iactantie
 vitius t periculosuſ nimis. t qd̄ de ipo eti
 am perfectionis fastigio deiicit animas: t
 ideo hoc uos primo omnium cauere vo
 lo. **E**st autē species mali hui duplex qui
 dem: **N**onnullis enī accidit in ipsiſ statiz
 initijs cōversionis sue: cuz parum aliquod
 vel abstinentie impenderit. vel pecunie i
 pauperes erogauerit: z cum de eis ita sen
 tire debeat: quasi quod impediret abiece
 rint. ita agunt t ita sentiunt: q̄si eminenti
 ores sint illis quibz aliquid elargiti sunt.
Alia vero est iactantie species: cum quis
 ad summam virtutez perueniens. non to
 tum deo: s̄ suis laborib ac studiis depu
 lat: z diu ab hominib gloz̄ querit: per
 dit eaz q̄ a deo ē: propter quod filioli mei
 fugiamus omni genere iactantie vitium:
 ne forte incurramus euz lapsum: quez di
 abolus incurrit. **T**unc preterea cordi nro
 t cogitationibus precipua adhibenda est
 diligentia. **O**bseruandū nāqz est: ne qua
 cupiditas. ne qua voluptas praua: ne qd̄
 desiderium vanum: z quod nō est secūdū
 deum radices in corde nostro desigat. **E**x
 būfusmodi enim radicibz continuo pulla

lant yage t intutes cogitationes: t intan
 tum moleste sunt: vt nec orātibz nobis ces
 sent: nec in conspectu dei consistentibz no
 bis: t precibus pro salute nostra offerenti
 bus erubescant: sed rapiunt a nobis capti
 uam mente: t cū corpore stare videamur
 i oratione: sensu t cogitatione euagamur
 t ducimur per diversa. **S**i quis ergo ē: q
 se putat renūciasse mundo t operibz dia
 boli: non sufficit i eo renūciasse vt posse
 siones t predia ceteraqz seculi negotia re
 liquerit: nisi etiā propriis vitis renūciaue
 rit: t intutes ac vanas abiecerit volupta
 tes. **H**ec enim sunt de quibz apostolus di
 cit. Desideria vanā t nocuā: que mergit
 hominem in interitu. **H**oc est ergo vere
 renūciasse diabolo t operibus ei². **D**ia
 bolus enim per alicuius vitij occasione t
 prae voluptatis aditum irrepit i cor no
 strum quia vitia ex parte illius sunt: scit
 virtutes ex dō sunt: si ergo sunt vitia i cor
 de nostro: cum venerit princeps corū dia
 bolus quasi pprio auctori dāt locuz: t in
 trducunt eū velut ad possessionem suā.
Et inde ē q̄ nūc huiusmodi corda pacē
 habere possunt: nūc quietez: sed semp
 cōturbantur: semper terrentur: t nūc va
 na leticia: nūc inutili tristitia deprimunt.
Habent enim ista se habitatoz̄ pessimū:
 cui introeundi ad se locū per passiones su
 as t vitia fecerūt. **E**contra hō mēs que
 uere renūciavit mūdo: hoc est: que absci
 dit t ampurauit a se omne vitium: t nullū
 introeunti ad se diabolo reliquit aditum:
 iracundiam cohibet: furorez reprimit: mē
 dacium fugit: execratur inuidiaz: t nō so
 lum non detrahēre sed ne malum quidez
 sentire aut luspicari de proximo suo patit:
 que fratri gaudia sua dicit t tristitiaz ei³
 suaz tristitia deputat. **Q**ue hec ergo t ho
 ruſ similia obseruat mens spiritui sancto
 aperit i se locum. **Q**ui cum ingressus fue
 rit t illuminauerit eam: semper ibi iam
 gaudia: semper leticia: semper caritas:
 patiētia longanimitas: bonitas: t omnes
 q̄ sunt fructus spiritus oriuntur. **E**t hoc
 erat qd̄ dicebat dominus i euāgelio. **N**ō

Prima pars

potest arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala fructus bonos facere. Ex fructibus enim probatur arbor et cognoscitur. **S**unt autem nonnulli qui uidetur seculo renunciare et curam non adhibent ad mundiciam cordis neque ut virtutia et passiones resecant ex anima sua: moresque componantur: sed hoc tantum student. ut vidant aliquos sanctorum patrum. et audiunt ab eis aliqua verba. que narrantes alii: glorientur se ab illo vel illo didicisse. Et sicuti forte vel audiendo vel legendendo parum aliquid scientie acquisierit: continuo doctores fieri volunt et docere. non ea que egerint: sed que audierit et videantur: despiciunt ceteros. **A**ffectat ipsi sacerdotium. atque immersere se conatur ad clericatum: nescientes quia minoris commendationis est: si quis ipse virtutibus poleat et alios tamen docere non audeat: quod si ipse passionibus et virtutis prematur: et alios de virtutibus doceat. **S**ic ergo filioi mei: neque fugiendum omnimodis dicimus clericatum vel sacerdotium: neque rursus omnimodis expetendum: sed danda opera est: ut virtus quidem a nobis depellatur. et virtutes animi conquerantur: dei autem iudicio relinquentur: quem velit: et si velit assumere sibi ad ministerium. vel ad sacerdotium. Non enim qui scipioz igitur: sed quem dominus assumperit: ille probatus est. **M**onachi autem illud opus est precipuum ut orationem puram offerat deo: nihil habens in conscientia reprehensibile: sicut dominus dixit in evangelio. Cum steteritis ad orationem. remittite fratribus vestris si quod habetis contra eos: ex cordibus vestris. nisi enim remitteritis fratribus vestris: nec vobis remittet pater vester celestis. **S**i autem remitteritis fratribus vestris: et vobis remittet pater vester qui in celis est. **S**ic ergo mundo: ut supradiximus: corde astiterim ante deum: et liberi ab omnibus his virtutis et passionibus que supradiximus: poterimus inquantum possibile est: etiam deum videre: et orantes oculos cordis nostri in ipsum

dirigere: et videre inuisibilem mente non corpore: intellectu scientie: non carnis asperitu. **N**emo enim se putet posse ipsam fluentem diuinam substantiam contueri: ita ut spem fibi aliquam aut imaginem fingat in corde corpoream: alicuius imaginis similem. Nulla forma in deo cogitur: nulla circumscripacio: sed sensus et mens: quod sentiri quidem possit: et perstringere metis affectum: non tamquam comprehendi aut describi aut enarrari valet. **E**t ideo oportet eum omni reverentia et metu accedere ad eum: et ita in eum librare metis intuitum: ut oculi quicquid potest splendoris: claritatis: fulgoris: maiestatis: mens humana conspicere super omnia esse euus sentiat semper: et sic diximus si pura mente fuerit: nec ullis prae voluptatis sordibus occupata: **E**t ideo in hoc maxime oportet operari dare eos: qui renuciare seculo: et deus sequi videntur: sicut scriptum est. Vacate et cognoscite quoniam ego sum deus. **S**i ergo cognoveritis deum in quaestione homini cognoscere possibile est: tunc dum etiam reliquorum que sunt: scientias capier: et misericordia dei agnoscat: et quanto purior in eo fuerit mens ratio plura ei reuelat deus: et ostendit ei secreta sua. **A**amicus enim iam efficitur dei: sicut illi quibus in euangelio dicebat saluator. Jam non dico vos seruos sed amicos: et omne quicquid petieris ab eo tandem ab amico caro: prestat ei deus. **I**psa quoque virtus angelice et cuncta mysteria diuina: tandem amicum dei diligunt eum: et obsequuntur eius petitionibus. **E**t hic est quem a caritate dei que est in Christo Ihesu: neque mors separat: neque vita: neque angelus: neque principatus: neque potestate: neque alia creatura. **E**t ideo carissimi quandoque hoc elegistis: ut deo placeatis: et ad caritatem eius pueniatis: date operari alieni effici ab omni iactantia: ab omni vitio animali: ab oib[us] delitiis corporalibus. Delicias autem corporales non solum illas putetis quibus homines seculi fruuntur: sed abstinenti delitiae credende sunt quiegere pro cupiditate sumptus: et si vile illud sit: et quod

ibilem mente non
nem carnis appetit:
aut possicplam
nam conatu:
aut imaginis fangi
licetus unagins
deo cogitatur
inclusus a mensa la
stringere membra
rebandi aut de
fatu: si id opere d
eum accederet ad
enim intramus
lotis: clarans
humana confi
sentia semper
metu fuentem
conditis occupa
ne operari operis
seculorum deus se
cum. Vacat u
sum de. Si ergo
quatus dominicop
ac venium eniam
tentias caper: mi
rito purus in eo lo
i reuelat de: si
tius enim ianelli
us in euangelio na
in dico vos seruus
que est in Ego Iu
coz vitaneas ap
eo potestate nos
carissimi quidam
o placeans: et ali
s: date operi alia
ab omni puto in
poralibus. Delita
olum illas paci
runt: sed ab his
quicquid pro capi
de illud sit: et que

in usu esse abstinentibus solet. **Aqua de**
nigra ipsa vel panis si cuz cupiditate sumatur. id est non ut necessitate corporis: sed
ut animi desiderio satisiat: hoc etiam ab
stinenti in delitiaruz virtus ducitur. **Opo**
ret enim in omnibus confuscerem: animaz
vicio carere. Ideo deniqz dñs docere vo
lens animaz desideriis et voluntatibus su
is resistere: dicebat. **Intrate per angustaz**
portaz: quia lata est et spaciofa via que du
cit ad mortez: angusta autem et arta via est
que dicit ad vitaz. Lata est ergo via ani
me: cu qualicunqz desiderio suo satisface
rit: angusta vero est cum voluptatibus su
is repugnat. Multum tamen prodest ad
bec obtainenda secretior habitatio: et conuer
satio solitaria: quia interdum per occasio
nem aduentarium fratrutz: et cunctu ac re
deuntu frequentiam: abstinentie et parsi
monie frena laxantur: et per huiusmodi oc
casiones venitur paulatiz in consuetudi
ne tysum delitiaruz: et sic interdum etiam
perfecti am viri capiuntur. Ideo deniqz
et David dicebat. Ecce elongau fugiens
et mansi in solitudine: expectabam eum qui
saluum me faceret a pusillo animo et tem
pestate. Postqz autem multa nobis san
ctus Joannes de iactantie vicio alijsqz
et plurimis utiliter disseruit: ad ultimum
dixit. Reteraz autem yobis: quid etiam
nuper cuidam ex fratribus nostris accide
rit: ut cauiores vos precedentia exempla
constituant. Erat quidam apud nos mo
nachus ibac vicina heremo comanensis: cui
habitaculuz spelunca erat: vir summe ab
stinentie: quotidianum virtuz labore ma
nuis querens: in orationibus die noctuqz
persistens. cunctisqz animi virtutibus flo
rens. Sed hic letis successibus elatus: co
fidere quasi in prospectibus suis cepit: et no
deo torum: sed sibi metipz quod profec
rat deputare. Hanc autem eius intuens
animi presumptionem tentator: continuo
accedit: et laqueos parat. Quadam nanqz
die ad vesperam: singit specie decore mu
lieris oberrantis per heremuz: que velut
fessa post nimium labore accedens ad ost

um spelunce monachi se lassabundam si
mulans ac fatigatam intrinsecus semet
ipsam proiecit: atqz aduoluta genub⁹ vi
ri ut misereatur exorat. Nox enim me in
felicem inquit in heremo latitantez com
prehendit: iube me requiescere in angu
lo cellule tue: ne forte efficiar nocturnis
bestiis preda. At ille primo miserationis
obtenuit: recepit ea stra spelunc^a: regres q ei
causa errandi per heremuz fuerit. Illa causaz
singit satis accurate: et iteris vencna bla
dimetoz atqz illecebtre virus per o^ez textu
narrationis interserit: nunc se misandam:
nunc eti defensio digna ostendes: elegatia
et suavitate sermonis inclinat animu bo
minis: et affectu sui illeccbroso amore de
flectit. Hic iam in bladiora colloga ioc^r ri
susq miscentur: manus etiā peccat ad men
tu barbaqz quasi veneradi specie pte
tuz bo palpare ceruicē molli: colluqz le
nigare. Quid multa? Ad ultimum capiuū
ducit militē xpī: Continuo eni^r purbari
intra semetipsum: et libidinis fluctibus
estuare cepit nequaqz labor^r pteritor^r: ne
quaqz pfectiōis ac ppositi sui memor. Pa
ciscit cu cordis sui occupatētia: et intra ar
chana cogitationū suaz sedus cu falsa cu
piditate cōponit. Incliat stult^r latera sua
et efficiat sicut equ^r et mul^r qb^r n̄ īūlect^r.
Atqz ybi obscenos iā cōabat inire etplex^r
illa ylularū tēterrū dire vocis emittē
vmbra ut erat tenuis: p manū āplectentis
elabit: ipm qz dedecoris motib^r inanes
auras scētātz: sed fissima cu irrisioe dese
ruit. Tūc pterea multitudo demonū ī ae
re ad hocipm spectaculū etgregata: clamo
re īgēti: cu cachinno exprobratiōis eleua
to o igūt monache moache q te ylqz ad ce
lū extollebas: quo dimersus es ylqz ī ifer
nū. Disce g^r: qr q se exaltat: humiliabitur.
Tūc ille velut amēs effect^r: et deceptiōis
sue pudore n̄ ferēs: graui^r a semetiōō dci
pī. qz fuerat a demonib^r deceptus. Cum
enī dbuisset reparare semetiōz: et renoua
re certamē: ac satisfactione sui lachrymis
et humilitatis fructib^r: prioris elatiōis cul
pam velere: hoc nō faciens sed desperans

Prima pars.

semetipsum sicut apostolus dixit tradidit omni impudicitie et iniquitati: regressus est enim ad vitam secularem: preda demonum factus. **R**efugit namque conspectus omnium sanctorum: ne quis posset eum salutaribus monitis de precipio reveruocare. **S**i enim reddere semetipsum priori vite et abstinentie voluisse: recuperasset sine dubio et locum et gratiam. **D**e nique audite quid et de alio viro gestum sit: similiter quidem temptato: sed non similiter exitu temptationis effuso. **F**uit quidam vir in hac proxima civitate vitam turpis simam per omne facinus ducens: ita ut opinatissimus in flagitiis haberetur. **H**ic aliquando dei miseratione compunctus ad penitentiam conuertitur: et intra sepulchrum se quoddam concludens priorum scelerum pollutiones, lachrimarum fontibus diluebat: diebus ac noctibus in faciem prostratus: et nec alleuare quidem ausus oculos ad celum: neque voces emittere: et nomen dei nominare: sed in solis gemitis et fletibus perdurabat: et tanquam viuens sepultus de inferno iam quodammodo mugitus cordis gemitumque reddebat. **L**ucius in his positio eo septimana una transisse: noctu ueniunt ad eum demones in sepulchro clamantes: et dicentes. **Q**uid est hoc quod agis o impurissime et flagiosissime? posteaque ois spurcitia oī puritate satiatus es nunc vis castus et religiosus procedere. et posteaque consenuisti in sceleribus: nec iam sufficiunt vires ad facinora delenda: nunc christianus videri vis: et pudicus et penitus: quasi vero aliis tibi iam ullus possit dari locus satiatio in malis: nisi ille qui tibi nobiscum debet. **U**nus ex nobis es: alius iam esse non poteris. Redi ergo magis: redi ad nos: et quod superest tibi tempus: ut perfruenda voluptate non perdas: preparamus abundantes delicias. preparamus scorta nobilissima et cuncta alia que florem tibi possint reparare gratissime iuuentutis. **Q**uid te metipsum vatis et inanibz officis cruciatibus? quid temetipsum ante tempus supplicijs

tradis? **Q**uid enim aliud eris passurus in inferno: nisi hoc quod nunc tibi ipsi concitas? **S**i te pena delectat expecta paululum et inuenies pararam: nunc inter fratre moneribus nostris: que dulcia semper et grata duxisti. **D**e et huiusmodi plura exprobrantibus eis: ille iacebat immobilis: nec auditum quidem suum conuerteret ad eos: nec ullum penitus sermonem respondens. **L**unc illi sepius et eadez repereret et alia duriora: nec ille omnino moueret: in furorem prolapsi demones: ubi videbunt verba: contemni: verberibus cum aggressi sunt: multisq supplicijs excruciatum seminecem reliquerant. **N**ec tamen in tot tantisq cruciatibus moueri saltim potuit a loco: in quo orationis causa iacebat. Postera die quidam suorum requirentes eum humanitatis duxerat gratias inueniunt penis incredibilibus effectum: et causam percunctantes cum didicissent: rogabant ut cure gratia reportari se ad domum propriam pateretur. Abnegat: et in eadez permanet loco. **T**unc vero et sequenti nocte repetentes demones: grauioribus cum verberibus cruciabant. **B**z nec sic quidem moueri voluit a loco: miles esse dicēs morte subire quam ultra demonibus obedire. **M**ibilomin⁹ tertia nocte multitudine cōuenit demonum: et absque villa miseratione irruentes in eu: omnibus cruciatibusq conficiunt. **L**ucius iam corpus defecisset in supplicijs: extremus tamen spiritus obsistebat imperio demonum. **Q**uod ubi impij peruerderunt: exclamantes voce magna: vicisti inquiunt vicisti: et mox velut virtute quadam celitus fugati: precipites abscedunt: nec ultra ei quicquam sue artis aut sceleris intendunt. **I**pse vero intantum virtutibus animi perfecit: et ita ornatus moribus effectus est aetotius diuine gratie gloria repletus: ut omnis hec regio quasi e celo cum lapsum videret: et unum esse ex numero crederet angelorum: omnes pene simul atque uno ore dicentes: hec est mutatio dextere excelsi. **Q**uanti exemplo eius iam semetipsum despe-

raverant: rursus q̄ penitentia ad spem salutis regredi sunt: et emēdationē sui quaz prius desperauerāt: plūmperūt: quāti ammissione eius de ipso iam īferno peccatorum retracti sunt: et ad virtutis indolez reparati. Illo nāqz tanta immutatione conuerso: omnibus omnia visa sunt possibilia. Non solum autem emendatio morum florebat in eo et assumptio virtutum: verum et gratia dei plurima ei collata est. Signa enim et prodigia que ab eo facta sunt quātum apud dominum haberet meritum testabantur. Sic humilitas et conuersio bonorum omnium materiam preberet: elatio vero et desperatio interitus et mortis est cā.

Ad effugendum vero periculi lapsus et conquirendam dei gratiam: atqz ipsius diuinitatis evidentiorem noticiam capiebam: plurimum prodest secretior cōversatio: et heremī interioris habitatio. Quod vos non tam verbis q̄ rebus ipsis et exēplis melius docere puto. **S**uit quidas monachus qui in heremo hac que certior interior est: habitabat. Hic cum plures annos in abstinentia perdurasset et puerus tempore proprie iam ad senilem venisset etatem: omni virtutum flore adornatus: ac totius continentie magnitudine sublimatus. Qui cum in orationibus et hymnis sedule deo deserviret: tanqz meritito militi suo dominus remunerationes parat: vt pote qui in corpore adhuc possit instar angelorum incorporee vite officijs fungetur: dignum iudicans annonam celestem prebere ei in deserto: qui celestē regem per uigilibus prestolabatur excubitis: vt digne frueretur celestibus alimonias. Volens ergo deus etiam in hoc seculo remunerare eius fidele propositum: ad prouidentie sue sollicitudinez quotidiani viciis eius renocat curam. Ut enim cibi usum poposceret nature necessitas: ingrediens speluncam suam: inueniebat mensa panem superpositum: mire suavitatis: miriqz candoris. Ex quo refectus: et gratias diuine prouidentie referens: rursus ad hymnos et orationes conuertebatur. **A**d

quem multe etiam reuelationes: multeq de futuris rebus: a deo premonitiones fierant. In his ergo talibus ac tantis protestibus positus: quia gloriari quasi de meritis suis cepit: et celestis beneficij munus: vite sue meriti duxit. Continuo subintrat eum parua quedam desidia animi: tam parua quam nec posset aduertere. Post hec creuit maior negligentia: ita ut tardior iam fieret ad hymnos: sed ad orationes pigrus surgeret. Psalmi quoqz ipsi nō ea qua prius vigilantia ab ipso canerentur. sed ubi parum quid exhibitum fuisset soliti ministerij: anima eius quasi nimio labore satigata requiescere festinabat: quia sensus eius reprobus effectus: de sublimioribus ad inferiora corruerat: et cogitationes sue per diversa eum precipitia rapiebant. Erat enim iam in corde eius clandestina quedam et turpis ac nefanda cogitatio: consuetudo tamen prior velut si decursus aquae etiam cessante remigio adhuc priore impietu nauigium ferat: ita et verus istitutio ad consueta hominez officia trabebat: ob quā causaz et adhuc stare in suo statu videbat. Dic ergo cum post orationes cibum solitū requisisset ad vesperam: ingressus locū: i q̄ refici consueverat: inuenit solitum panem mense superpositum: ex quo refectus: nihil de eorum que in corde suo versabantur emendatione curavit: neqz immutationis sue damnata persensit: sed sphenendo minima paulatim se casurum non intellexit. Interea cum graui iam libidinis incēdio stimularetur: et inflamatus turpi concupiscentia raperetur rursus ad seculum: illa interim die cohibuit se: et solita hymnorū et orationum ministeria ex moe persoluit: atqz ingressus ut cibum sumeret panem quidem inuenit mense superpositum: sed aliquantulum sordidiorē. Ammiratus est et tristis effectus: intellexit q̄ ipsum respiceret hoc genus monstri: tamen cibo sumpto refectus est. Post in diem tertius replicatis yrgeri stimulis cepit. occupauerant enim cogitationes eius quasi iam presentis et secum posite: secumqz accumben-

Prima pars

tis imago mulieris: quia et complecti sibi
videbatur: et ad turpes usus babere sub
stramat. Processit tamen et sequenti die
ad solita psallendi et orandi officia: sed sta-
bat yagus oculis: et mente captivus. Cu-
mque solito ingressus ad vesperam requireret
cibum: panem quidem inuenit super men-
sam: sed sordidissimum ac aridissimum: et
quasi muribus vel canibus vndiqz corro-
sum. Tunc ille ut hoc vidit ingemuit: et la-
chymas fudit: sed non ita ex corde nec ita
vberes: quod possit flamam tam ignis extingue-
re. Verutem sumit cibum: sed neque qualem
euerat neque quantum solebat. Cum interim
 cogitationes eum tandem cohors barbari-
ea eum vndiqz circuallat: et omni ex par-
te in cuncta iaculantur: ac vincunt cap-
tuumque eum ad seculum trahunt. Exur-
gens ergo: cepit iter agere noctu per here-
mum: et tendere ad ciuitatem: sed ubi dies
facta est: ciuitas quidez adhuc longe abe-
rat. Ipse vero cum rapidissimo estu tor-
queretur et fatigaretur in heremo vndiqz
versus: considerare oculis cepit et regrere:
scubi esset in vicino monasterium. Et cu-
res pexisset fratrum quorundam cellulam: te-
debat illuc: ut apud eos requiesceret. Quem
ubi adest sensere servi dei: continuo pre-
currunt in obuiam: et velut angelum dei
excipientes adorant: pedes lauant: ad ora-
tionem inuitant: mensam ponunt: atque oia
secundum durum mandatum complent
caritatem officia. Verum ubi refectus est:
et paululum requieuit: ex more quasi ab
eruditissimo patre ceperunt verbum edi-
ficationis expetere ac monita salutis ing-
tere. Interroganere quoque eum quomo-
do quis diaboli laqueos possit effugere:
aut si quando turpes iniecerit animo cogi-
tationes: quomodo depelli possint et abiici.
Tunc ille ut compellus: est monita fratri
bus dare: et salutis eos viam docere: ac
de insidijs demonum quas seruis dei
intendunt: facere sermonem: illos qui-
dem plane et sufficienter docuit: sibi vero
ipsi stimulos coactionis fixit: et semet
ipsum regressus ait. Quomodo ego ali-
os moneo et ipse decipior: aut quomodo

alios corrigo qui me ipsum non emendo?
Age ergo miser: facito ipse prior que face
re alios doceas. Cumque huiusmodi increpa-
tionibus vteretur aduersus semet ipsum:
et intellexisset se miserabiliter supplantatus
Vale dicens fratribus: continuo se cursu
rapidissimo in heremum dedit: et ad spelun-
cam de qua discesserat: rediit prosternens
se domino in oratione dicens. Nisi domi-
nus adiuisset me: paulominus habitusset
in inferno anima mea. Et iterum: paulo-
minus sui in omni malo: et paulo minus
consumauerunt me in terra: In hoc ve-
ro completum est quod ait scriptura.
Frater fratrem adiuuans exaltabitur: si-
cuit ciuitas munita et fortis. Post hec ergo
permansit omni vita sua in luctu et lachry-
mis: videns divinitus sibi concessum cele-
stis mense beneficium perdidisse: cepit enim
in labore rursus et sudore vultus sui man-
ducare panem suum. Conclusa autem se
intra speluncam: atque in cilicio et cinere is-
cens: tadiu lugens flensque permanxit in ora-
tionibus: donec assistens ei angelus domi-
ni diceret ad eum. Suscepit dominus pe-
nitentiam tuam et repropitiatus est tibi: quae
caue ne ultra elatus decipiaris. Venient
ad te autem fratres quos tu ipse docuisti
deserentes tibi benedictiones: quas susci-
pere ne recuseas: et sumens eum eis cibum
age gratias deo tuo. Hoc autem locu-
tus sum vobis filioli mei: ut sciretis quan-
ta sit in humilitate firmitas et in elatiōe ri-
una maxima. Ideo denique et saluator no-
ster primā beatitudinē de humilitate do-
cuit: dices. Vti pauperes spū qm̄ ipso ē re-
gnū celoz: simul huiusmodi exēplo discen-
tes: ut cautiiores sitis ne a demonibus in co-
gitationū subtilitate seducamini: ppter eas
enī et forma huiusmodi in mōchos ob-
vias: ut si quis ad eos veniat siue vir ille seu
mlier sit: siue senex: siue iuuenis: siue igno-
rante: siue noto: ante oia et oro fiat: et nomē dñi
iurocet: quod si fuerit aliquis transformatio dmo-
nis. Continuo orōne scā difficiet. Si hoī in co-
gitationē vīa suggesterit ipi demōes aliqd
vnde laudari obeat et extolli: si ac gesca-
tis eis: tūc magis vosmetipos humiliare i-

Specu domini: et pro nihilo ducite: cuz yobis illi aliquid de lectanda laude suggesterint. Denique etiam me frequenter demones noctibus seduxerunt: et neque orare me neque requiescere permiserunt: fantasias quasdam per noctem totam sensibus meis et cogitationibus suggestentes. Mane vero velut quadam illusione: prosternebant se ante me dicentes. Indulge nobis abba quia laborem tibi incussum tota nocte. Ego autem respondi ad eos. Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: et non tentetis seruum domini. Et vos ergo filioi quietem silentiumque diligite: et scientie operam date: atque exercete vosmet ipsos ut frequenti collatione mentem vestram puram exhibeatis deo: ne orationes vestre impediatur apud deum. Quis enim illi bonum opus agat: et sit in illis probabilis conscientia: qui iter seculares posse exercentur in operibus bonis: et occupant semetipos actibus religiosos et sanctos: vel hospitalitatem sectando: vel caritatis ministeriis obsequendo: vel misericordias ac visitationes aliaque huiusmodi opera explendo: in quibus alijs quidem boni semper aliquid conseruant: semetipos tamen castos seruent. Sunt ergo et isti probabiles et valde probabiles: qui in bonis actibus placet deo: et sunt operari in consubstancialibus mandatorum dei: sed tamen hec omnia terrenos habent actus: et erga materias corruptibiles geruntur. Qui vero in exercitio mentis desudat: et spiritales intra semetipos excolit sensus: loque illis superior iudicandus est. Locum namque intra semetipos preparat ubi spiritus sanctus habiteret: et obliuionem quodammodo capiens terrenorum: sollicitudinez gerit: de celestibus et eternis. Constituit enique semetipsum semper ante conspectum dei: et omnes presentium rerum sollicitudines post tergum iaciens: solo diuini desiderij colore constringitur: et ideo in laudibus dei positus: et hymnis et psalmis die ac nocte non poterit satiari. Hec et multa alia his similia beatus Joannes per triduum con-

tinuo loquens ad nos animas nostras regreditur et inuocauit. Ut autem cepimus velle ab eo proficiisci: datus nobis benedictio nibus: pergit inquit in pace o filioi: hoc tamen scire vos volo: quod hodierna die victorie religiosi principis Theodosij alexandrie nunciate sunt de Eugenio tyranno. Necesse est autem et ipsum Theodosium non multo post: propria morte vitam finire. Cumque profecti ab eo suissemus: hec ita gesta esse ad fidem compremimus: ut ipse predixerat. Post dies autem paucos inse cuti nos quidam fratres: annunciantes nobis quod ipse sanctus Joannes in pace quievit. Obitus autem ipsius talis quidem fuerat. Per triduum inquietum nullum ad se introire permisit: et positis genuibus in oratione reddidit spiritum: atque ita perirexit ad dominum: cui honor: gloria: laus et imperium: in secula seculorum amen. Explicit vita beati Joannis egyptij. Vita et gesta sancti Hor abbatis: cui divinitus collata est litterarum scientia:

Hocdem venerabilem virum, Hor nomine: sic multorum erat monasteriorum pater: qui habitu ipso honoris videbatur angelici: non aginta iam agens etatis annos: barba plixa et claritatis canicie splendida: vultu et aspectu ita letus: ut plus aliquid babere quam in hominis natura est visio ipsa videretur. hic prius in ultima heremo plurimis abstinentie laboribus exercitatus: postremo in vicino yrbis loco monasterium instituebat. In adiacentibus autem habitatiis sue locis: diversi generis arborum silvas ipse per se plataria ponendo crevit in quibus ut nobis a plurimis sanctis patribus affirmatur est: ante illius aduenientium nullum omnino virgultum fuit. Ob hoc autem plantauit hanc silvam: ut fratres quos inibi congregare cupiebat non haberent necessitatem ligni gratia longius euagadi: habens curam et in his que ministerio corporis necessaria sunt: sed precipue salutis eorum ac fidei. Ipse tamen cum esset

Prima pars

in beremo: herbis pascebatur et radicibus
quibusdam: et hec ei dulcia videbantur.
Aquam vero si quando inuenisset bibe-
bat: orationib⁹ et hymnis occupans omne
diei tempus ac noctis. Ut autem ad ma-
tutam peruenit etatem: apparuit ei ange-
lus dei in beremo per ysum dicens. Eris
in gentem magnam: et multus tibi popu-
lus credetur: et erunt q̄ per te saluandi sūt
multa milia hominum. Quantoscūq; au-
tem in hac vita positus conuerteris ad sa-
lutem: super tantos principatum accipies
in futuro: et nibil verearisi: nūq; enim ali-
quid tibi deerit eorum que ad ysum cor-
porum requiruntur: quotiens hec popo-
sceris a deo. Hec cum audisset: ad vicini-
ora loca accedit: et primo solus sub paruo
tugurio quod sibi ipse construxerat habi-
tare cepit: oleribus compositis vescens:
solis: interdum etiam post continuata ie-
iunia. Litteras primo ignorauit. Cum
autē de beremo ad hec que supradiximus
viciniora habitaculis loca accessisset: da-
ta est ei diuinitus gratia: et cum a fratrib⁹
oblatus ei fuisset codex: quasi olim iam
sciens litteras legere cepit. Collata est ei
et aduersus demones etiam virtus: ita ut
multi ex his quos vrgabant demones eti-
am inuiti ad cum raperentur: protestan-
tes summo cum clamore de meritis eius.
Sed et alias cōplurimas sanitates: ope-
rabatur. Congregabantur interim ad
eum plurime multitudines monachorū:
inter quos cū retiā nos adueniēm⁹: vi-
sis nobis letissimus redditur. Cumq; salu-
tans nos orasset more sibi solito pedes ho-
spitū p̄prijs manib⁹ lauit: docere nos ex
scripturis: que ad edificatione vite ac fi-
dei pertinent: cepit. Erat enī ei docendi
gratia a dō collata. Cū itaq; plurima no-
bis scripturarū et capitula sapiēter disserui-
set: rursus ad orationeꝝ cōuertebatur. Co-
suetudo autē erat ei nō pri⁹ corporalē cibū
sumere: cōspiritale xp̄i communioꝝ acci-
perere. Qua p̄cepta: post gratiarū actio-
nem adhortari nos etiaz ad reficiendū ce-
pit: ipse tamen sedens nobiscū nūq; cessa-

bat aligd de studijs spiritualib⁹ cōmonere
Narrabat ergo nobis tale aligd. Scio
inquit hominez quēdaz in beremo p tres
continuos annos nullū sumplisse terrenū
ēbus. angelus enim domini tertia quac
die escā deferebat ei celestē. Et hec ei ci-
bus erat et potus. Et iterū scio huiusmodi
hominez ad quez venerūt demōes in spe-
cie celestis militie. et habitu angelorū: cur-
rus igneos agētes. plurimo apparatu. tā
q; magnū aliquem regem deducentes:
isq; qui ceteris vt rex haberi videbatur:
dicebat ad eum. Imp̄lesti omnia obomo:
superest tibi vt adores me: et trāsserāte si-
cut Peliam. Sed monachus hec audies:
dicebat in corde suo. Quid ē hoc? Quo-
tidie ego saluatorē ḡ ē rex meus adoro. hic
si ēt ille. quomodo a me hoc posceret: qd
idesinēter me facere sciret? Et post hec re-
spondit ad ipsū. Ego habeo meū regē quē
quoddicē sine intermissione adoro: tu autē
non es rex meus. Et cōtinuo mimicus ad
hec ḥba nūq; comparuit. Verūz hec ille
quasi de alio nobis narrans sua gesta sub
alterius persona memorabat. Patres tñ
qui aderant: ipsi nobis affirmabāt: q; ipse
esset q̄ hec vidisset et audisset. Erat enim
hic magnificus pater: qui inter cetera bo-
na etiam hoc prestabat adueniētibus fra-
tribus: et cum ipso habitare volentibus: q;
faciebat conuocari fratres qui secuz erat
et iyna die adueniēti fratri cellulaz edifi-
cabāt: Et erat in hoc opere magna alaci-
tas fratrum. Unoquoq; eoz festinante.
lateres conuehere: aut lutū porrigeare. aut
aquam infundere: aut ligna deferre. Ubi
vero perfecta fuisset ip̄e eā omnibus v̄e-
sibus: vel necessariis instructam trade-
bat fratri. hic aliquando eoz falsus quidā
frater ad se v̄eisset: et vt videretur nudus
vestimenta sua occultasset: arguit euz co-
ram omnibus: et in medium que occulta-
uerat protulit. et ita pertimicere omnes vt
de reliquo nemo audieret coraz ipso falle-
re. Tanta in eo erat virtus animi. et tanta
divine gratie magnitudo: quaz abstinen-
tie labore et fidei puritate quesserat. Mu-

titudines autem fratum cum ipso posse-
tanta gratia erant replete ut cū ad ecclē-
siā conuenirent: chori eorū vestibus ac
mentibus resplendentes: ad imitationem
virtutum celestium: in hymnis et laudibus
dei pugiles viderent. **D**e sancto Am-
mone abate triū milium monachozum.

Idimus autē **i** The-
baida alii virū noīe Ammonez pa-
trez triū milii circiter mōachoꝝ q̄ thebe-
nēs appellabātur ingētis abstinentie viri:
bus vīs ē indui colobijs quasi saccis li-
neis: et pelle cōfecta a collo post tergūz et
latus descendente cōtegi. cucullis etiam
caput operiri: maxime cū ad cibum con-
uentum fuerit. eis etiā velare faciem: ne
alius alium parcus cibum sumentez de-
prehendat. **E**st autem eis et in capiendo
cibo summum silentiū: ita vt nec putetur
in eo loco esse aliquis hominū vbi sedent
ad mensas: et omnis eorū conuersatio ita
est i multitudine posita quasi sit in solitudi-
ne: duz ita latet vniuersus abstinentia:
vt ab alio deprehendi non possit. Sedent
ergo ad mensam contingētes magisq; su-
mentes cibos: vt nec defuisse mensis: nec
tamē ventri satiēsse videātur. Maior
q̄ppe est cōtinētie h̄tus: his abstinerē q̄ i
oculis habent: et nō i manib;. **D**e sancto
Benone angelici ordinis viro et abbate.

Idimus et aliū man-
suetudine omnes homines prece-
lentē: abbatē Benonez noīe: de quo asse-
rebant fratres qui cum ipso erant: q; neq; sura-
mentum vñq; neq; mēdaciū de ore
eius processerit: neq; vllus hominum ira-
cum viderit eum aliquādo: aut sermonē
superfluum oiosumq; proferēt: s; erat
vita eius in summo silentio: moresq; tran-
quilli: et per oīa quasi angelici ordinis vir.
humilitas quoq; immensa: et i omnibus p
nibili semetipsum ducens. Deniq; nobis
multum rogantibus vt aliquem sermonē
ab eo edificationis audiremus: vix impe-
trare potuimus: vt pauca nobis de man-

suetudine loqueretur. **N**ic aliquando eū
bestia quedā que hyppotamus appellat:
sibi regionē primā vicinamq; vastaret
rogatus ab agricolis venit ad locū. et cū
ad immanes beluas peruenisset: ait ad cā
Precipio tibi in nomine Iesu xp̄i: ne vltra
vastes hāc terrā. Tūc illa quasi ḡelo p̄e
quente effugata nūsc̄ oīo cōparuit. Si
mili modo etiam cocodrillum: ab eo alio
tpe fugatum phibeant. **D**e Ōxirin/
co ciuitate vbi nullus manet hereticus.

Enīmus autē **i** Thebaida
ad ciuitatē quandaz Thebaida noīe
Orīcuz: i qua tāta religiōis dephēdīm
bōa: vt ea nemo digne sufficiat enarrare
Repletas nāq; eaz monachis intrinsecus
vidimus. et extrinsecus omni ex p̄e circū
datam: et cedes publice si que in ea fuere: et
templa superstitionis antique habitationes
nūc erāt monachoz: et p̄ totaz ciuitatem
multo plura mōasteria: q̄ domus videbā
tur. Sunt autem in ipsa v̄rbe quia est am
pla valde et populosa duodeciz ecclesie in
quibus publicus agitur populi cōuentus
exceptis monasteriis. in quibus per singu
la loca orationuz dom⁹ sūt: que certis tē
poribus ad orationē frequentantur. Sed
nec porte ipse nec turres ciuitatis. aut v̄l
lus omnino angulus eius: monachoz ha
bitationibus vacat quiq; p̄ omnez partē
ciuitatis die ac nocte hymnos ac laudes
deo referentes v̄rbem totaz quasi vnam
dei ecclesiāz faciūt. Nullus enim ibi inue
nitur aut hereticus aut pagan⁹: s; oēs ci
ues xpianī: omnes catholici: vt nihil oīo
differat: si ep̄ū i platea oīone aut i ecclē
sia faciat. Ipi quoq; maḡrat⁹ aut principa
les ciuitatis et reliq; ciues studiose p̄ singu
las portas statuēt eos q̄ obfūet vt sicubi
apparuerit pegrin⁹ aut paup: certatim ad
eū currat et q̄ p̄occupauerit abducit: vt q̄
sūt necessaria sequal. De his autē q̄ erga
nos ab ipsis populis gesta sūt: vidētibus
trāsire nos p̄ ciuitatē suā et velut ḡelis oc
currētib⁹ atq; honorē deserētib⁹ quomō
enarrez. Aut de ipsis monachis et ḡginib⁹

Prima pars

q̄rū inumere multitudines ut supradiximus i illa yrbe habēt: Regrentes enī a sancto episcopo loci ipsius vigiti milia virginum: et decez milia monachorū inibi haberi comperim⁹. Quorum omnium affectum erga nos et honorez quē exhibebat yobis exponere nec sermo sufficit: nec ye recūdia permittit: quomodo pallia nostra sciderentur: ynoquoqz nos sibi rapiente: et ad se adducere cupiēte. Vidiimus quoqz ibi plurimos sanctorum patrum diuersas dei gratias habētes: alios in verbo dei: alios i abstinentia: alios i signis et virtutib⁹ ministrantes. De sancto Theone qui trigita annis silentij habuit obseruationē.

Tridimus et alium nō lō
uge ab yrbe ad eā partez q̄mittit ad heremū: nomine Theonē yiz sem̄ itra cellulā suaz clausum et solitariuz: qui phibebatur trigita annis silentij habuisse cōtinentiaz: quiqz tam multis virtutes faciebat ut propheta apud illos haberetur. Conueniebat nāqz ad eum per dies sanguinos firmorum plurima multitudo: ad quos ille per fenestraz manum proferens: et yniuscuiusqz capiti superponens: ac benedicēs eos: sanos ab omni egritudine remittebat. Hic etiā ipso yisu tam venerabilis erat: tantāqz reuerētiā gerebat in vultu: ut inter homines āgelus videret: ita letus oculis: et plen⁹ totius gratie apparebat. Hunc cum ante paruum tempus ut comperimus noctu latrones superuenissent: aurum se apud eum inuenturos sperantes oratione sola ita yinxit ut foribus eius affixi mouere se omnino non possent. Mane vero cum ad eum turbe solito conuenissent et viderent ad ianuas eius latrones: volebant eos igni tradere: At ille rerum necessitate compulsus: ynum ei solum locutus est ybum: Sinite inquit istos abire illesos: alioquin gratia a me fugiet sanitatum. Populi autem ut audierūt hec: contradicere non audētes: dimiserūt eos. Latrones hō vidētes quod secum gestum ē; abiecta scelerz

voluntate: preteritorū malorū penitentias gerētes: ad monasteria vicina consugiūt atqz ibi emēdatoris vite formā modūqz suscipiūt. Erat autē supradictus vir eruditissimus: nō solum egyptiorum et grecorum lingua: sed etiam et latinorum: ut et ab ipso et alijs qui ei aderāt didicimus. Sed et ipse releuare cupiēs et consolari peregrinationis nostre laborez: in tabula scribens ad nos gratiaz doctrinamqz sui sermonis ostendit. Erat autem ei cibus absqz ignis opere. Dicebant autem q̄ et noctibus ad heremū progrediens: comitatu yteretur plurimo heremī bestiaruz. Ipse vero hauriens aquam de puteo suo et prebens eis pocula: obsequij earum remunerabatur laborez. Huius autem rei manifestum dabatur indicium: q̄ vestigia bubalorum capraramqz et onagrorum: circa eius cellulam plurima deprebendebantur. De sancto Appollonio confessore et virtutibus eius.

Tridimus et aliū sanctum yirum nomine Apolloniuz apud Thebaidam in finibus Hermopolis: ad quam ciuitatem saluatorē cum Maria et ioseph de iudee finibus venisse tradunt: secundum prophetiam Esiae dicens. Ecce dominus sedet super nubem leuem: et yeniet in egyptum: et commouebuntur manufacta egyptioruz a facie ei⁹ et cadent in terram. Vidiimus ergo ibi etiā et templum ipsum in quo ingresso saluatore corruisse omnia idola in terram et communata esse memorabantur. Vidiimus ergo supradictum virum in vicino heremo: sub monte quodam habentem monasteria. Erat enim pater monachorum circiter quingentoz et famosissimus in omnibus Thebaide finibus habebatur. Opera enim magna erant ei: et virtutes multis signaqz plurima et prodigia faciebat p̄ eum deus. A pueritia nāqz in abstinentia nutritus est: qui cum ad maturam peruenit etarem: gratia dei semper cum ipso crevit. Erat enim annoū sere octoginta:

cum eum vidimus: in monasterioruz con-
 gregatione florente; sed et ipsi qui videba-
 tur eius esse discipuli: ita perfecti erat et ma-
 gnifici: ut omnes pene posset signa facere
Quidam ergo annoz secessisse ad euz
 beremū ferebat: atqz ibi cū quadraginta
 annis fuisse i exercitiis spiritualibꝫ ouerfa-
 tus: aiebant vocez dei ad eum delataz di-
 xisse. Apolloni per te perdam sapientia sa-
 piētum in egypto: et intellectū prudentiuz
 reprobabo. Perdes aīst mibi et eos q̄ iter
 ipos sūt sapientes babylōis: et oēz culturā de
 monioz subrues. Perge ḡ nūc ad loca ha-
 bitabiliā. generabis enī mibi pp̄lm substā
 tiuuz et pfectū: emulatorē operū bonoz.
 At ille respondens ait. Aufer a me dñe ia-
 cratiāne forte elatus super fratres meos:
 cada ab omnibus bonis tuis. Respondit
 ad euz rursus diuina vox. Mitte manu
 tuā ad ceruices tuas: et quod ḡphēderis
 cōstringe. Et sub arena obrue. At ille sine
 mora iecta manu ad ceruices suas. appre-
 bedit quasi parvulū quandā ethiopē. et cō-
 tinuo dimersit cū sub arena clamatē et di-
 centē. Ego sū superbie demon. Post hec
 vox ad eum facta est a deo dicēs. Perge
 nunc: oīa enī quecūqz a deo poposceris:
 coſequaris. Ille ergo post hec pererexit ad
 ea loca: quibꝫ homines habitabāt. Lēpo-
 ribus autem Juliani tyranni hec siebant.
Suit autem in locis illis spelunca q̄da
 beremo vicina: i qua habitare cepit: inde
 sinenter die ac nocte oratioibꝫ vacas. eas
 q̄ ut aiebat p̄ diē cētū vicibꝫ totidēqz no-
 tis tempore curuans genua cōsignabat
 deo. Libo autem magis celesti q̄b humano
 vrebatur. Indumentuz eius stupētū col-
 lobii erat: qd apd illos lebites appellat:
 et linteum quo colluz et caput obvolveret.
 Que tamen indumenta permanisse ei se-
 rebat in deserto nūc veterata. Erat er-
 go in vicino beremi loco in virtute spiritu
 degens: signa et sanitates miras efficiens:
 quas enarrare p̄ sui immēritates sic ut ab
 his q̄ cū ipso erant senioribus cōperimus.
 Vox nulla sufficeret. Fama autem magnifi-
 ca de eo peruulgata cū admiratioē ouiz
 accepit. Et monasterioz radice
 emēdatoris rursum
 erat. Erat autem supradic-
 us: non solum egypto
 gua: sed etiam cōm-
 bus qui ei adiutor
 cleuare cupies et cō-
 ionis nostre labores
 ad nos gratias deo-
 ostendit. Erat am-
 is opere. Diccorum
 ad beremum pug-
 teretur plurim⁹ dom-
 ero bauriens aqua
 ens eis pugnare
 abatur labor⁹. Dan-
 selum dabatur nō
 subalorum caprav-
 circa eius celiā pug-
 bantur. **D**icorū
 storie et virtutibus
Idimus.
 et cum virumot
 libealdam in fundo
 et quam cigitatem suam
 et ioseph de iudea
 ant: secundum populi
 s. Ecce dominus fecit
 n: et veniet in egypto
 ur manufacta egypti
 ent in terram. Quā
 plumbum ipsum in quo pug-
 nuisse omnia idēa er-
 ta esse memoremur.
 supradictum virum
 sub monte quodamboz
 a. Erat enim pater mei
 quinq̄gento et farragin-
 im magna erant et
 gnaqz plurima et redi-
 decus. A puerina nō
 itus effugui cum ad me
 etat: grana dei farragin-
 it. Erat enim annosqz

quasi pp̄beta aliquis aut apostolus habe-
 ri cepisset: vicinis et regionibus monachi
 diuersis ex locis conuēbant ad eū: et tā-
 q̄ pio patri magna mūera: suas singuli ḡ
 et animas offerebāt. At ille vnumquēqz
 eorum tota religione suscipiens: alios ad
 bene operādū: alios ad bene intelligendū
 puocabat. Sed et ipse prius ea ostēdebat
 exemplis: que verbis docere cupiebat.
 Alijs quidem diebus vñūquēqz apud se
 metipsum exercere abstinentiaz quā pos-
 set sinebat: die vero dominica gratia ca-
 ritatis lecuoēs cibum sumere hortabat:
 cum tamē ipse solitis abstinentie obserua-
 tiōibꝫ deseruiret: herbis solūmodo aut ole-
 ribus v̄tēs: nec v̄tēs aut ministeriū ignis
 admittēs. **D**ic cū audisset iuliani vt su-
 pradiximus temporibus fratres quēdam
 ad militiam cōprehensuz detineri in carce-
 re: venit ad eum cuz fratribus consolandi
 gratia: ut moneret eum in necessitate te-
 nere constātiā: atqz imminētia contem-
 nere ac deridere pericula. Tempus enī
 ait certaminis adest: in quo fidelium men-
 tes temptationibus probande sunt et no-
 scende. Cumqz his et alijs verbis robora-
 returnimus adolescentis: superuenit cē-
 turio: et indignatus cur introire ausus es-
 set: claves extrinsecus carceri imposuit:
 ipsum quoqz et omnes qui cum eo vene-
 rant pariter conclusit: quo scilicet etiam
 ipi similiter ad militie detinerētur officiū
 Constituens quoqz custodes q̄plurimos
 abscessit. Medio autem noctis astare vi-
 sis est angelus ingēti luce resplendens: et
 obstupefactis perterritisqz custodibꝫ: car-
 ceris claustra patefecit. Tunc vero ipi cu-
 stodes adiuluti ad pedes sanctoruz: roga-
 bant eos discedere dicētes: melius sibi eē
 mori pro his q̄ diuine virtuti obſistere: que
 eoz curam gerebat. Mane vero etiā
 ipse centurio cum principalibus viris festi-
 nus ad carcerez venit: rogans vt discedē-
 ret omnes qui teneri videbātur: dicebat
 enim domus suam terremotu magno cō-
 cidisse: et electos quosqz famulorum suoz
 peremisse. Sancii vero his auditis hymnu

Prima pars

deo landesq; cetererūt: et regresi ad bere
mū erāt i vnu positi: sīn apostoloruz exē/
plum: habentes aīam vnam et cor vnum.
Cater aut senior docebat eos ut quo/
tidie proficerent in virtutibus: et insidias
diaboli quas per cogitationes isferret ho/
minibus: i initio statim retunderet. **S**ic enī
aiebat. **S**i cōfrigatur caput serpentis: oē
eius corpus emortuū redditur. **D**ob hoc
enī madat nobis deus obseruare caput
serpentis: ut omnino statim ab initio: nec re/
cipiamus malas et sordidas cogitationes i
corde nostro. **Q**uāto ergo magis diffūdi
non conuenit in sensib; nostris cogitatio/
num fantasias: quas etiā ab initio recipi
vetat? **S**ed et illud monebat: ut i virtuti/
bus animi alter alteruū vincat: nec paria/
tur se vnuquisq; inferiorez proximo suo
fieri. **V**inc aut dicebat. **S**ciatis ergo vos
ita proficere in virtutibus: si nulla vobis
passio fuerit dominata erga mundana de/
sideria. **H**oc est initius donoruū dei. **N**e si
etiā ad hoc venerit quis vestruū: ut et signa
et mirabilia faciat: non extollatur pro hoc.
neque in cogitatione sua erigatur tang
ceteris prelatus: sed nec hoc ip̄z hominib;
debet ostendere: q; donum gratie huius
accepit: alioquin seducit scipsum: et ipse
decipitur et gratiam perdet. **H**abebat g
hāc magnificāvbi di doctrinā: sicut et nos
etiam ip̄i ex parte fructi sumus. **S**ed et ma/
iorem habebat in operibus gratiam. **D**e
enī quicquid petisset a deo: sine mora co/
sequebatur. **S**ed et reuelationes ei pluri/
me ostendebantur. Deniq; seniores frēm
suū qui et ipse in herero defunctus ē: cū
quo plurimo tempore egerat vitaz perse/
ctam: vidit in somnis in sede apostolica re/
sidentem: atq; vnum ex ipsis hereditatez
sibi virtutez et gratiā reliquisse. **L**ūq; etiā
pro semetipso oraret ut velociū cum dñs
assumeret: et cum ipso sibi requiem presta/
ret in celis: nūsum est ei a domino saluato/
re: parum adhuc ei temporis in terris de/
beri: donec vite et conuersationis ei plu/
rimi emulatorē existant: populos nāq; ei
plurimos credendos esse monachoruz

et exercitum quendam piorum: ut per hec
dignam pro talib; meritis remuneratio/
nem inueniret apud deū. **H**ec autem ut
viditita gesta sūt: conuenerūt enim ex of/
loco monachi fama et doctrina ei invita/
ti: et precipue exemplis ei q; plurimi secu/
lo renunciantes: tōuentum quendam ma/
gnificum fecerunt apud eum in supradiv/
cto montis loco: communem vitaz mense
vnius vnanūm cōseruantes. **D**os er/
go tanq; vere celestes quendam: et angeli
cum cernebamus exercituz: omnibus vir/
tutibus adornatuū. Nullus sane in eis for/
didis vtebatur indumentis: sed splendore
vestium pariter atq; animorum nitiebant
ita ut secundum scripturaz letaretur bere/
mus sitiens: et multi filii ei viderentur in
deserto. **Q**ue q;uis d eccl esia dicta finit
i egypti desertis hec etiā historica relatio/
ne cōpleta sunt. **U**bi enim tālē per vrbes
multitudines veniūt ad salutē: q;tas egypti
deserta protulerunt? **Q**uāti populi ha/
bentur in vrbibus: tante pene habentur i
desertis multitudines monachorū. **U**nde
mibi videtur etiam apostoli dictū i eis eē
completum: q; vbi abundauit peccatum:
ibi superabundauerit gratia. **A**bu/
ndavit enim aliquando immensus idoloruz
cultū i egypto sic nūq; gentiū. **L**anes enī
et simias atq; alia porrenta olim venerati
sunt. Allia quoq; et cepas et nōnulla olerū
deos credebāt. sicut ab ipso patre Apol/
lonio tradēte didicim. **L**az enī nobis pri/
scie eorū superstitionis hoc modo expoluit.
Bouem quidez deum crediderūt aliquā/
do egyptij: pro eo q; per ipsuū rura excolē/
tes viciū cibumq; capiebāt. **S**z et aquā ni/
li colebāt: p eo q; vniuersas rigabat egypti
regiones. Colebant quoq; et terrā: ut/
pote vberiorem ceteris terris. **L**anes etiā
ut supradixim et simias ac diuersa herba/
ruz genera atq; olerū colebant. pro eo q;
occasiohez sibi salutis per hec venisse opi/
nabantur temporib; **P**haraonis. **C**irca
hec enim singula occupatio eis exorta vi/
debat: cum ille patres nostros psequēs
submersus ē: et vnuisq; id p qd occupari

visus est: ne Pharaonem sequeretur: hoc sibi reputatuit deus dicens: quia hoc mihi deus fuit hodie: ut non sequerer Pharaonem: et simul cum ipso demergeret. **V**ecque erant verba sancti Apollonij quod nobiscum loquebatur. Sed multo magis illa scire oportet que in operibus et virtutibus habuit. Erant aliquando in circuitu sancti Apollonij positi decem circiter gentilium vici: apud quos demoniaca superstitione summo studio colebatur. **T**emplum enim erat ibi amplissimum atque in eo simulacrum quod moris erat circumferri a sacerdotibus banchantum ritu: cum reliqua multitudine circuituibus: et quasi pro aquis pluviali bus prophana mysteria pagentibus. Contigit autem sub eo tempore quo huiusmodi ab eis orgia gerebatur iter agere beatum Apollonium per ipsa loca cum aliquantis fratribus. **E**t cum vidisset infelicium turbas quasi demonem quoddam agi: baccharique et capite miseratus erroris eorum: fixis genibus inuocauit dominum et saluatorem nostrum: et oes eos quod ceremonia demoniacis agebantur cum simulacro suo stare fecit immobiles: nec pregedi oio visus posse. Atque ita per totam die rapidissimis adusti estib[us] permanerunt: ignorantes unde eis berere uno in loco immobiliter cotigisset. Tunc sacerdotes eorum dicebant esse quedam christianum in regionibus vicine heretici cōmanente Apolloniu[m] nomine: et ipse e[st]e hec opera: qui nisi esset exoratus: sibi piculium permanserunt. Ut autem ad rei tate miraculum auenerunt: quodque deum credentes: sicut ab aliis credentes: dicimus. **L**atentes superstitio[n]es deum credentes: quidam deum credentes: propter gloriam eius: et ciborum sapientia: et p[ro]p[ter] amorem. Colebantque rixem ceteris temeritatem: et similes ac tamquam atque olerum colebant. Sibi salutis per h[ab]itu[m] tempore p[ro]p[ter] singula occupantur: curvill[em] patres nostri: et vniuersaliter p[ro]p[ter] frustati legatos ad hominem dei mittunt: pollicentes ut si eos resoluat ab his viculis

lis: pariter quoque errors in eis vincula disoluere. **H**ec ubi nunciata sunt ei: sine mora descendit ad eos: et oratione sola ad ueos fusa omnes resoluit. **A**et illi sine dilatione unanimiter oes confugiant ad eum: salvatori deo nostro credentes et gratias referentes. **S**imulacrum vero quod erat ligneum continuo igni tradunt: ipsi autem secuti hominem dei. atque edociti ab eo fidem christi ecclesie dei sociati sunt. **P**lurimi vero ex ipsis cum ipso m[an]aserunt: et etiam nunc in monasterijs degunt. **F**acti tam[en] huius mirabilis fama ubi quod diffusa est: et multi pro hoc ad fidem domini auertebantur. ita ut in omnibus illis regionibus nullus iam pene gentilius remaneret. **P**ost aliquatum temporis certamen erat de finibus iter duos yicos: hoc cum nunciatur et set sancto Apollonio: festinans descendit ad eos pacis gratia. **S**ed illi furore contentionis incensi nullo genere ad pacis consilium flectebatur: maxime quod unius populus plurimum fiducie in viribus cuiusdam latronis gerebat: qui ipsis certaminis signifer videbatur. **D**unc eum videret Apollonius paci resistere. dicit ad eum. Si mihi o amice acquiescere volueris ad pacem: rogabo deum meum et remittet tibi peccata tua. **A**et ille cum audisset nihil omnino distulit: sed genibus eius prouolut supplicabat ei. **T**unc deinde conuersus ad turbas que eum secute fuerant fecit oes cum pace discedere. **Q**ui bus secedentibus ipse permisit cum homine dei expectans ab eo promissum. **T**unc vero Apollonius assumens eum: et cum ipso iter agens ad monasterium docebat eum mutare debere ordinem vite: et patienter a deo querere misericordiam: et promissionem eius exinde expectare. omnia enim possibilia dicebat esse credenti. **C**umque noctis tempore simul in monasterio requieuerint: per visum ambo vident se esse in celis: et assistere ante tribunal Christi. **V**idet etiam angelos dei: et factos quosque adorantes dominum. **E**t cum hec videntes etiam ipsis adorassent deum: vox domini ad eos defertur: dices. **L**icet nulla sit communio lucis et tenebris. nec sit aliqua portio fidei cum insideli: tam[en] donat tibi salus isti

Prima pars

pro quo supplicasti Apolloni. Sed et alia multa cum audissent in celesti visione positi. quod neque sermo enarrare sufficit neque auris audire surrexerunt a somno et que viderat fratribus idicarunt. Admiratio autem igitur esse cepit: cum unus atque idem somnium veterum narraret. permisit autem cum fratribus latro ille iam sanctus: vita sua moresque ad oem invenientiam pietatemque communias: tandem in agnum versus ex lupo. ut in eo plenissime copleri videretur prophetia Esiae dicentis. Lupi cum agnis pascent et leo et bos simul paleis vescentur. Vidi enim ibi quosdam etiam gentis ethiopum viros cum monachis viventes. et mulieres ex ceteris monachis in observatione religionis et virtutibus animi precellentes: ut et in ipsis copleri videretur scriptura que dicit. Ethiopia preueniet manus eius deo. Ad huc autem in gestis sancti Apollonij ferebatur hoc. **L**is quosdam tempore dicebatur exorta inter duos vicos: quorum unus Christianoruz ali gentiliu fuit. procedunt ex veteribus parte armatorum turbam plurime: accidit autem ut vir sanctus Apolloni supueniret. Cum que eos hortaretur ad pacem: quidam eorum qui inter gentiles quasi caput et causa belli illius stabat homo truculentus et ferus: obsistebat ei vehementer dicens: non se permittere fieri pacem vestrum ad mortem suam. Tunc ille fiat inquit ut optas. Nullus enim alius propter te perimes: sed et mortuo cognomini honori tuo tibi sepulchrum fiet. non terra sed bestiaz ac volucruz vetres. Et continuo sermo eius efficitur veritas. Nullus enim alius ex veteribus preueniens solus ipse cecidit. Quem cum sub arena obruisset: mane regredi suenerunt corpus illius a bestiis effossu. laniatisque: atque a volucruz deuoratus. Cumque omnes admirationem habuissent. quod sermo hominis dei ita fuisset ipletus. cōuersi sunt oes ad fidem saluatoris domini. et Apollonij prophetam dei predicabat. Sed et hoc nos non estungi at quod ab eo primis adhuc diebus quibus in speluncam habitare cum paucis fratribuscepit scimus didicimus. Dies scilicet aderat pascer et cum solennitas vigiliae sacramentorum intra spe lucam fuisse expleta. atque ex his quod fuerat a aperto eos

refectio pararetur: erant autem eis paucitatemmodo et siccipanes. atque olera exhibitis que sale aspersa reponi apud eos solebantur. Tunc apollonius fratresque secum erant: alloqui ita cepit. Si enim in nobis fides et vere fideles sumus famuli Christi: petat unus quisque nostrum a deo: si ergo quis quasi in die festo sumere libenter babet. At illi ipsi potius qui eos etate et meritis precellerentur: hec a deo poscenda permittunt: semetipsos inferiores huius gratie iudicantes. Tunc ille cum omni alacritate oratione fudit ad deum. Quia exulta cum oes respondissent amem: ecce repente ante fores speluncae astare videtur boves quosdam sibi penitus ignotos: quosque tanta copias rerum oiuze que ad usum duxerat ciborum primis: detulerunt: ut neque tanta multa neque tanta diversa facile quod videbitur: in quibus erant quedam que omnino in Egypti regionibus nullos visa sunt: videlicet pomorum genera: et magnitudo incredibilis vnde: nuces: sicca: mala quoque punica: et ante tempus oia fauia atque mellis et lactis copia et panes calidi et mundissimi: qui tamquam peregrini esse videretur prouincie. Viri vero quibus detulerant statim ut ea monachis tradiderunt: quasi festinanter ad eum a quo missi fuerant redire cupientes mox discedunt. Tunc ipsi monachi gratias domino referentes: ex his que sibi fuerant delata vestimenta ceperunt. Quoz copia tanta fuit ut vesci ad diez pentecosten quotidie ministrata sufficerent: certi quod hec sibi a deo solennitatis gratia missa sint. Comperimus etiam hec quod quidam ex fratribus: cui deerat humilitatis et mansuetudinis gratia poposcit ab eo: ut peteret a domino ut sibi donaretur hoc munus: orante illo tanta in eum gratia mansuetudinis et humilitatis aduenit: ut oes fratres stuparent de traglitate animi eius et modestia: in quod prius nihil horum viderat. **O**rta est aliquis fama apud thebaidas. Scientes astribitatores terre illius quod monachusque cum apollonio domino fuissebat: frequenter etiam sine cibo per dominum graz pascebatur: oes similiter cum uxoris et filiis pergit ad eum: cibis similibus benedictionemque po-

Vita spatrium

L

scentes. At ille nihil dubitans pferre cepit ex his que ad ysum fratrum reposita erat: et dare singulis copiose. Cum vero tres sole panū sporte remansissent, fames autē populū yebemēter yrgeret: iubet in mediū pferre sportas, que sole superfluerat yni? dici victū monachis pbiture: et in auditu totius populi: q famis necessitate fluxerat: cleuat ad deū oculis manibusq ait. Nūquid nō valet manus vni multiplicare bec? Sic dicit spūs sanctus. Nō deficiet panis in sportis his: donec satiemur oēs & frugib? nouis. Etiam et plurimi ex his q rūc in presenti fuerat, cōfirmabāt quatuor cōtinuis mēsibus, nec cessatū est yncq ero-gari panis ex sportis: neq deesse potuit aliquādo. Similiter autē et alio tēpore fuisse eū de frumenti et olei specie perhibebāt. Quibus virtutibus motus diabolus dixisse ad eū fert. Nūquid helyas es tu: aut aliud aliquis prophetaz vel apostolor? q̄bec facere ausus es? At ille respōdit ei. Quid enī, nōne et pphete et apostoli homines erāt: qui nobis et fidē suā et gratiā tradiderūt? Aut tūc deus p̄sens erat, nūc vero absens ē? Absit. De oīa potest, et q̄ pōt semp pōt. Si ergo dō bonus est: tu quare malus es? Hec vt supra iā diximus a seniorib? viris religiosis et sanctis p eū gesta esse: fideli narratiōe cōperim? Et q̄uis eoz fidelis sit habenda relatio, maiorē tamē fidē rex prestigit etiā hoc: qd nosip̄si oculis nr̄is sp̄ximus. Plenas enī sportas panib? deferri vidim? ad vacuas mēsas, et cū repleretur panib? mēse atqz ad omnē satietatē cōsumeretur: plene nibi lomin? recolligebātur. Aliud quoqz quod apud eū mīz vidim?: nō silebo. Tres eramus nos fratres q ad sanctū apollonii vēnimus: et ecce lōge adhuc nobis positis ab eius monasterio: occurserunt fratres: qui ab ipso ante tridiū audierant de aduentu nostro: occurserunt autē nobis cū psalmis. hoc enim moris est eis facere in aduentu oīuz monachoz. Et adorātes in facies suas vsqz ad terrā, osculabātur nos: atqz ostēdetes nos sibi uiicē dicebat. Iste fuit frēs.

de quoz aduētu ante tridiū nobis pater apolloni? predixerat: dicēs. Post tridiū assuturos tres fratres de hiersolymis vēniētes. Alij yero ex fratrib? pcedebāt nos alij sequebātur: ytraqz tamē turba psallebat. Vbi autē approq̄quare cepim? audiata voce psalmi: etiā ipse sanctus pcedit in occursum. Et vt vedit nos, statiz prior adorauit vsqz ad terrā et surgēs osculo nos suscepit. Vbi autē i gressi sumus monasteriū: oratione prius: vt moris est: data pedes nostros p̄prijs manib? lauit: et cetera que ad requiē corporis pertinēt: adimpleuit. Nec autē ita facere ei mos erat oībus aduētibus. Illud quoqz moris erat apud eū: vt fratres qui cū ipso erāt nō prius cibum sumerent: q̄cōmunionem domini cam p̄ciperēt: circa horā dici nonā: et post hoc iterdū sic vsqz ad vesperā pmanebāt: dum verbum dei audiētes de mandatis domini adimplēdis sine intermissione docebantur. Post hec iā cibo sumpto alij ipoz ad beremū secedebant per totam noctem scripturas diuinās memoria recolentes: alij in codem loco ad quem conuenerant pmanebant: et vsqz ad lucē i hymnis et laudibus dei perungiles durabāt: sicut et ego ipse presens vidi. Aliquantū vero ex ipsis circa horā nonā cum descedissent de monte: pcepta dei gratia: statim descēdebant: solo boc spiritali cibo cōfēti: et hoc faciebat p plurimos dies. Supra modū autē leticia et gaudī inerat eis: et tanta exultatio: quāta haberet ab ullo hominum nō possit i terris. Nullus i eis tristis omnino iueniebatur: sed et si aligs visus fuisset aliquātulus mestior: statim pater Apolloni? causaz mēstie p̄quirebat. Frequenter autē etiā si aliquis occultare voluisset: ipse epūciabat qd lateret i corde: ita vt is qui patiebatur aḡsceret. Nonnebat q̄ eos dicēs: nō opere p̄suis iesse tristiciābis qb? salus i dō ē et spes i regno celoz. Tristē aiebat gētiles: et lugeant indei: plangant sine cessatione pccores: iusti vero letenti. Nā si illiq̄ frenā diligūt: sup fragilib? et caducis reb? letabitur: nos q̄ tate glie spez et etnitatis ha

c z

Prima pars

bemus expectationem: cur non omni exultatione letemur? Aut non et apostolus nos ita monet dicens. Semper gaude: et sine intermissione orate: in omnibus gratias agite? Sed quis posuit doctrine eius et verborum gratiam sufficienter exprime re: ynde silere de his melius censeo. Quod parvus indigne proloqui. Multa enim nobis etiam secerius de ratione abstinentie et conuersationis integritate: multa enim de hospitalitatis studio disserebat: et precipebat attentius. ut aduentates fratres qui domini suscipiam aduentus. Nam et adorari fratres aduenientes ppter ea inquit traditio nostra hec: ut certum sit in aduentu eorum aduentus Christi haberi. Sic enim et abraham suscepit eos quod homines quidem videbant: dominus autem eiis intelligebat. Interdu autem etiam contra voluntatem cogere debemus ad corporales requiem fratres: sicut sancti loci exempla nos edocet: qui angelos vi compulso: ad domum sue adduxit hospitium. Sed et hoc monebat ut si fieri possit: quotidie monachi unicarum mysteriorum Christi. ne forte quod se loget facit ab his loget fiat a deo: quod autem frequenter bec suscipit frequentem ipsum videat suscipere salvatorem: quod et ita ipse salvator dicit. Qui manducat carnem meam et bibit sanguinem meum: i me manet et ego in eo. Sed et ipsa commemoratione domine passionis cum assidue sit a monachis: plurimorum utilitatis eis consert ad exemplum patientie. Sed et communio datur per hec: ut studeat unusquisque ita semper paratus inueniri in indignus dominicis mysteriis habens. Addebat autem bis quod etiam remissio petitorum: per hec credentibus detur. Ieiunia sane legitima id est quartam et sextam feriarum monebat non esse solueda nisi grandis aliqua necessitas fieret: quod quarta feria iudeus de traditione domini cogitauerat: sexta feria crucifixus sit salvator. Videbitur ergo qui in his diebus sine aliquo necessitate soluit statuta ieiunia: vel cu tradere tradere salvatores: vel cu crucifigentes crucifigere. Dicebat ergo: ut si forte in diebus predictis supueniret aliquis fratribus: sicut ante horam nonam labo-

ris causa velit reficere: ponenda ei eē mensam soli. quod si nolit non eē cogendū. communis namque huius obseruantie traditio est. Culpabat sane eos valde qui vel comā capitū nutritiunt: vel ferrum in collo circuerunt: vel aliquid tale. quod ad ostēs non hominū fieri videat gerunt. Tertum est enim quod isti ab hominib⁹ laudē querant. et ostētationis causa hec faciat: cum mādaturū sit etiā ieiunia ipsa in occulto esse celebranda. ut deo soli sint cognita qui videt quod in occulto sit: et reddet palam. Sed videt isti non sunt cōtēti ei⁹ testimonio et remuneratio qui videt in occulto: sed manifestari apud homines se voluit. Omnis ergo abstinētie ratio in occulto habēda est: ut corpus ieiunij fatigetur et tamen non apud homines iaciat: sed apud deum retributio queratur. Hec et multa alia nobis de conuersatione monachorum. per totā differens septimanam dierū: et fidē doctrine gestorum suorum auctoritate confirmans: ubi proficisci cepimus: producens nos aliquantulum monebat dices. Ante omnia pacē habetote iter vos: et nolite abiūtē separari. Tunc cōuersus ad fratres que simul cum eo prodūcentes nos aderant. Quis iquit vestrum fratres propriū deducere eos versus ad viciniam patrū monasteria? Et cum pene omnes prop̄ptissime semetipso obtulissent. et progrederi nobiscum vellent: ipse sanctus pater apollonius elegit ex omnibus tres qui et grecas linguam et egyptiam bene noscent ut sicuti necessariū fuissest interpretarent nobis: qui et in collocutionib⁹ suis edificare nos possent. Mittēs ergo eos nobiscum. precipit ne prius a nobis discenderent quod oēs patres atque oīa que velim monasteria videtur: quis oēs circuire nemo sufficiat. Benedicēs ergo nos dimisit: atque haec verba bñditionē dedit. Benedicat vos domin⁹ ex syro. et videatis que bona sunt hierusalem: oīibus dieb⁹ vite vīe. Finis vita huius apollonii. De sc̄to Ammōe abate quod draconē infecit et latrōes ouerit.

Que audiimus de

vel reficer: posidit
 uo si noli non decipit
 g; buis obseruantur
 bar fane covalde curva
 rium: vel ferrum illi
 vel aliquod tal; quod
 in fieri videt granu
 t. q; isti ab hominib; su
 eratione cauda occisa
 et iuria iuram sp; iusta
 a. ve deo soli sunt cognos
 ecclito fuit redactus
 no sunt coeteri et iuram
 de qui videri ocellis
 ad homines se volat. q;
 tie ratio i oculis datur
 Wultos eniz et dracones et angues et cor
 nutas manib; nostris peremimus: sic eniz
 scriptu legimus. q; credetibus i se cōcedit
 salvator calcare super serpentes et scorpio
 nes: et super omniē virtutem inimici. Sed
 illis hec dicentibus nos pre infidelitatis
 fragilitate magis magisque metueba
 mus. et rogamus eos. ne velint seq; dra
 conis vestigia: sed potius vt recto itinere
 pergeremus. Unus tamē ex ipsis alacri
 tate ipatiens insecurus est dracōnē. Et cū
 nō longe iuenisset eius speluncā: clamabat
 ad nos vt iremus ad eū. et videremus exi
 tum rei. Quidā tamē ex fratribus occur
 ren̄ nobis qui i vicino habebat monaste
 riū: phibuit nos iri: Dicēs ingētis esse ma
 gnitudinis bestiā: nec posse nos ipsum sal
 tim visum eius aspectuq; tolerare. preci
 pue q; nihil tale i v̄su habuerimus vide
 di. Semetipsum vero fatebatur frequē
 ter vidisse ipsam bestiam: cuius vastitas
 quidē icreditibilis: lōgitudo vero distēdē
 batur i quindeciz cubitis. Cumq; nos ad
 locū dehortatus esset accedere: ipse ppe
 rans fratrem: qui illuc nos horrabatur para
 tus ad pīmendā bestiā abstraxit secūq; re
 vocauit: mōlētē discedere nūl extigueret
 ē: multa p̄ce eū deflexit. Qui cū venisset
 ad nos ignauia nostrā infidelitatēq; redar
 guit. Peruenientes aut̄ nos ad cellulam
 fratris illius qui nos rogauerat: cū omni
 gratia ab eo suscep̄ti: regeuim⁹. Ille ergo
 narrabat nobis. q; illo loco vbi ipse cōma
 nebar: suisset qdē v̄r sc̄is cui⁹ ipse esset di
 scipulus. ammon noīe: p̄ quē plurimas vir
 tutes fecerit dñs. Inter cetera igitur etiā
 hoc de eo narrabat. Frequēter iquit ve
 niebat ad eū latrones. panē quo solo yeſce
 batur auferētes ei: et siquid erat qd̄ ad vi
 cū suū cōtinētissimū repositū videbatur.
 Cūq; frequēter ab his molestiā pateretur
 quadā die processit ad heremū: et idē redi
 ens duos dracones ingentes secum comi
 tari iussit. atq; ad ostū monasterij sui ma
 nere eis precepit: ingressūq; seruare. Ve
 niētes ex more latrones: vidēt qui effent
 custodes i limine. Et vt viderūt dracones
 examines et amētes effecti: obmutuerūt
 statim et occiderūt. Quod vbi senior sensit.
 egressus iuenit eos seminēces: et accedēs
 atq; erigēs eos: icrepabat dicēs. Lernitis
 quantum vos diriores estis bestijs! Ille
 etenim nobis ppter deū obediūt: vos aut̄
 nec deū timetis: nec vitā seruoz dei iquie
 tare erubescitis. Verūtamen introducēs
 eos i monasteriū posuit eis mensam: et iu
 bet vt p̄cipere cibū. Illi vero corde opū
 cit: et ab omni mētis sue immanitate mor
 quersit: multis seruis dei qui ante hos ser
 uire deo ceperūt: breui meliores fūt. In
 tātū eniz p̄ penitētiā p̄ficerūt: vt post nō
 multū tēporis: etiā ipsi eadē facerēt signa
 easdēq; virtutes. Alio preterea tēporez
 immanissimo quidā draconē vicinas va
 state regiones: et plurimos perimēte: vene
 rūt habitatores loci illius ad supradictum
 patrē rogātes eū. vt i regionibus suis pe
 rimeret bestiā. Simul etiā vt ad misericor
 diā flēterēt senē: puez quendā pastoris fi
 liū secū deferunt. q; solo v̄su draconis ex
 territus mēte exciderat: et a flatu solo be
 stie exanimis portabatur ac turgēs. Tūc
 ille puez quides perungens oleo restituit
 sanū. Semetipsum vero ad necem draconis
 iſtigās: illis iterum quasi q; nihil eos pos
 set iuuare: p̄mittere nihil voluit. Natu
 re aut̄ surgens abiit ad digressus bestie: et
 figēs genua sua i terrā deprecatus ē deū
 Tūc bestia cū i gēti ſpetu venire ſup eū ce
 pit: tēterrūmis flatib; ac ſibillis: ſtridoribus

Prima pars

Gommissis. At ille nihil horum metuens: querens ad draconem dicit. Perimatis te Christus filius dei qui perempturus est certus magnus. Et ubi hec senior dixit statim diuissimus draco oculum simul cum spiritu euomens venenum: disruptus crepuit medius. Tu autem covenienter finiti mi habitatores: et fracti draconis miraculo obstupescerent. setoris yebemeticam non ferentes: congregauerunt super eum barene molles immensas. astante et amen ibide patre ammone. quod nec sic quodcumque mortua fuissest bestia: sicut illo appropinquare ei audiebat.

De facto coprete post byterio et heremita.

Erat quidam pater
in ipsa heremo. habens monasterium copres nomine: vir sanctus annorum circiter octoginta: et ipse multas virtutes faciens. languores curas et efficiens sanitates: sed et demones fugias. et multa mirabilia faciens. Ex quibus nonnulla etiam in nostri presentia effecit. Is ergo cum vidisset nos: et osculo salutasset. atque ex more post orationem etiam pedes lavisset: requirebat a nobis que gereret in seculo. Nos autem rogabamus: ut ipse magis nobis de suis gestis aliqua narraret. ex quo accidisse: quibus ue meritis omnes ei tantam gratiam contulisset: exponeret. At ille nihil dignatus est: sive vite: et prius suorum narrare nobis ordines cepit. quos tamē longe illustiores fuisse perhibebat: scilicet ipsis parua vix exemplaria sectari. Dicebat ergo. Nihil magni est o filiali: quod in nobis videtis ad comparationem sanctorum patrum. Erat enim quidam ante nos vir nobilissimus pater nomine mucus. Hic fuit primus in hoc loco monachus: et in omnibus hac heremo. viam salutis oibus nobis primo ostendit. Hic autem primo genitilis fuit latronum maximus: et sepulchrorum violator. atque in omnibus flagitiis opinatissimus: ad quem tales ex modo occasio salutis aduenit. Nocte quadam ad domum cuiusdam virginis deo secreto expoliandi gratia prexit: cumque machinis quibusdam que huiusmodi artificibus note sunt domus eius tecta secundum operibus reddidit. Presbyteri vero mirabatur quod subito conuersus acerrimam statim inierit abstinentiam et instruens eum plenus ex divinis scripturis: horabantur secum demorari. At ille ne yideretur esse inobediens ynam apud eos exigens septimanam rur-

difficultate perpetrandi opis innervosum: plurimum noctis tempus in tectis positus: sine ullo transegit effectu. Post multos vero anni conatus frustra adhibitos veluti sensus somno opprimitur: et per visum assistere sibi videt quandam regio habitu fulgetem et dicentem. Desine iactare ad his flagitiis: et ab effusione humani sanguinis cessa: atque ab execrabilibus furtis: ad labores religiosum conuertere vigilius: et suscipe celestem angelicorum militia: atque ex hoc iam animi virtutibus vivere: et ego te huius militie dumce atque principem faciam. At ille cum gratanter que sibi offerebatur: audisset. ostenditur ei exercitus monachorum: et principatum tenere super eos iubetur. In his euangelans astarem vidit sibi virginem et regrentem: quod aut unde. vel cur illuc adesset. At ille quasi amens effectus nihil ei respondit: sed tamquam ut ecclesiastis sibi ostenderet: rogar. Illa vero cum istelleisset esse in re aliquid opis diuinum: hominem producit ad ecclesiam: ac propteris offert. Ad quod ille vestigia pruens. orabat christianum se fieri et locum sibi penitentie dari. Presbyteri vero quod cognoverat virum hunc: omnium esse sceles auctorem: miratur si hec vera loquuntur. At cum pueratia sui fidei rei fecisset monachus: ut si hec yellet illa penitus omittat. Behinc cum religionis initia suscepisset: orat sibi precepta dari: quibus via salutis debet incedere. At illi tres ei primi psalmi versiculos tradunt. Quibus ille diligenter consideratis: sufficeret sibi ait eos ad viam salutis et scientiam pietatis. Tribusque diebus permanens apud eos ad heremum proficisciatur. Vbi plurimo tempore demoratus: et die ac nocte in oratione cum lachrimis perdurans: cibis excedens accipiebat barbarum. Regressus autem ad ecclesiam: tres versiculos psalmi quos a presbyteris percepit. non solius verbis sed et rebus atque operibus reddidit. Presbyteri vero mirabatur quod subito conuersus acerrimam statim inierit abstinentiam et instruens eum plenus ex divinis scripturis: horabantur secum demorari. At ille ne yideretur esse inobediens ynam apud eos exigens septimanam rur-

sus pergit ad heremū: atqz ibi cōtinuo per
 septem annos i omni abstinentia degens:
 plenitudinē gratie consequitur a deo: ita
 vt pene omnes scripturas memoriter te-
 neret. **Panē** vero dominica tātū die su-
 mebat: et hūc diuinitus delatū. **Nā** cū ora
 ret surges ab oratione iueniebat panē po-
 sitū: quē nemo hominū detulerat. **Hunc**
 ybi cū gratiarū actione sumpsisset: sufficie-
 bat ei vsque ad alterā dominicā diē. **Post**
 multū vero tēporis. iterū regressus ex de-
 seruo: exemplo abstinentie sue q̄ plurimos
 ad imitationē sui iuitauit: iter quoq; acces-
 sit ad eum adolescēs quidā cupiens ei⁹ eē
 discipulus. **Qui** ille cū habitū monachorū
 h̄ ē leuitinā et cuculā ac melotē q̄ ē capria
 pellis iposuisset. docere cū d̄ ceteris mona-
 chorū iſtitutiōib⁹ cepit. **Multa** sane cū sol-
 licitudine curabat sicubi christianoū quis
 fuisset defunctus: vt sepeliret eum. **Quē**
 cum vidisset adolescēs ille discipulus su⁹
 summa cū diligētia mortuis idumēta ap-
 tantē: dicit ad eum. **Pater** yellē vt et me
 mortuum ita idueres ac sepelires. **At** ille.
Ita inquit faciā. et tā copiose te induaz: do
 nec dicas. sufficit. **Post** nō multū vero tē-
 poris: defunctus ē adolescēs. et pdictus ser-
 mo cōpletur. **Cum** enī plurima ei circūde-
 disset idumēta: ait ad eū coram omnibus
 Sufficiunt tibi hec ad sepulturam filiolc.
 an adhuc vis vt aliquid addam? **Tūc** de-
 functus vocez cūctis audientibus emisit.
 obuelata iam facie yltuque constricto et
 dixit. **Sufficit** pater: iplesti quod promise-
 ras. **Obstupuerūt** autem qui pñtes ade-
 rant. et ammirati sunt valde: super tam mi-
 rabili factō ei⁹. **At** ille sepulito adolescentē
 cōtinuo adheremū rediit: summo studio ia-
 ctatiā declinans. **Quodā** autē tempo-
 re iterū de heremo venit. ad visitādos fra-
 tres quos ipse iſtituerat et cū quidā ex eis
 i extremitā ageret: reuelatū ē ei a domino
 q̄ esset moriturus. **Hora** autē iam erat ad
 Vesperā declinās. **Festinabat** ergo: vt eū
 videre posset. **Clicus** autē ybi decubebat
 egerilogo adhuc aberat spacio: et nolēs no-
 cū i troire vicū simul et saluatoris sermonē
 intra scemipsum meditās quo dixit. am/
 ad eos ergo seque-
 sūt

bulare dum lucem habetis in vobis. et qui
 ambulat i luce non offēdit. **Cuz** videret iā
 solem dimergi: ait ad eū. **In nomine domi-
 ni nostri iesu christi. sta paulisper** in itinere
 tuor: et expecta me donec ad vicū pueniā.
At ille cum aliqua iam mergi cepisset ex
 parte. restitit: nec prius occubuit. q̄ bō dei
 perueniret ad vicū. **Poc** autē manife-
 stum factuz ei. **Hominiib⁹** illio: qui in eodez
 vico habitabant. **stantes** enīz et intuētes
 mozas solis i occasuz mirabant omnes gd
 sibi vellet hoc. q̄ tothoris i occasuz suū nō
 descendebat sol. **Vidētes** autē patrē **Du-**
 tium

te heremo veniente: querebāt ab eo
 quid hoc esset signi. quod ostēderat sol. **At**
 ille respōdit eis. **Nō** meministis vocem do-
 mini et saluatoris nostri dicentez. si habue-
 ritis fidem sicut granū sinapis: maioza ho-
 rum signa facietis. **At** illi cū itellexisserent
 ad eius fidē solem stetisse: timore magno
 exterriti sunt: plurimiq; eis iunxit se
 ei discipulos: et sequi eū ceperunt. **Cuz** autē
 igrēsus fuisset domū illius fratri. p quo
 festinauerat. et iuenisset eum iā defunctū:
 oratione facta accedens ad lectū oscular⁹
 est eū: et ait. **Quid** magis desiderij habes
 frater abire et esse eū xp̄o. an pmanere in
 carne? **Tūc** ille recuperato spiritu paulu-
 lū residēs: ait ad eū. **Quid** me reuocas pa-
 ter? **Melius** est mibi redire et esse eū xp̄o.
 pmanere autē i carne mibi necessariū nō ē.
Lui pāt **Duci**? **Dormi** ergo iquit i pace
 fili: et ora p me. **At** ille cōtinuo reclinās se i
 lecto dormiuit. **Hi** autem qui aderāt ob-
 stupuerunt: dicentes. **Vere** de ihomo est
 hic. **Tūc** ille induit adolescentēm vt sibi
 moris erat satis decorē: et totam noctem
 psalmis hymnisque perugilem dicens:
 honeste iuuenem tradidit sepulture. **C**
 Alium autem fratrem cum visitasset de-
 cumbentem: ybi vidit eum quietem mor-
 tis difficulter accipere et grauiter consciē-
 tie sue metu redarguit: ait ad eū. **Cur im-
 paratus es fili ad profectionē tuam?** **Ac-**
 culatrix: vt video: ignauie tue tecum per-
 git conscientia. **Tūc** ille exorabat eū di-
 cēs. **Obsecro** te itercede p me ad deū vt
 mibi parui temporis spaciū largiatur:
 c4

Prima pars

quo possim emendare vitā meas. At ille.
Nunc īquit spaciū penitētis regris: yb i vi
te tempus implesti: Quid faciebas in oī
hoc vite tue tempore. Non potuisti vulne
ra tua curare? Quinimmo et recentiora sē
per addebas. At ille cum permaneret ex
orans ait ad eū senex. Si vltra non addas
malis tuis mala: orabim⁹ pro te dēū. Bo
nuo ē enim et patiens: et indulget tibi paꝝ
aliquid temporis vite: ut oīa debita tua red
das. Et cū post hec orasset dēū surgens ab
oratione: ait ad eū. Ecce tres annos tibi
dominus concessit i hac vita: tantum ut
ex animo ad penitētiā cōuertaris. et appre
hensa manu eius: eleuauit eum de lectulo
At ille surgens sine aliqua dilatione: secu
tus ē eum ad desertum. Et vbi completi
sunt tres anni: renocabat eū ad locū unde
eū assumperat iā nō quasi hoīez sed quasi
angelum ex homiū deo consignans: ita
ut omnes mirarentur de cōuersatione ei⁹
Cumqz cōuenisset ad eū fratres plurimi:
statuit eum in medio atqz ex ipso materiā
sumens: p totā noctē doctrinam de fructi
bus penitētie et conuersationis produxit ad
fratres. Ipso vero sermonem faciētē qua
si dormitare frater ille cepit paululuz: et cō
tinuo in perpetuū genuit. Tūc facta orati
one super eu⁹: et omnibus que ad sepulch
ram pertinent ex more cōpletis: ad here
num properāter abscessit. Frequēter au
tem et nūlū fluuium hunc immanem pedi
bus trāsuiit aquā vlsqz ad genu habens.
Alio quoqz tempore clausis ostijs fratri
busqz in superioribus solarīis sedentibus
ipse īgressus ē ad eos: et frequēter ad quē
cunqz locum ire voluit. Quis longe pos
tum. intra momentū temporis enectus ē.
Nam primo adhuc tempore conuersationis
sue cum esset in heremo: et septimanaz ie
iunasset: aiunt occurrisse ei hominem in
deserto: habentem panem et aquam: qui et
hortatus ē eū accipere cibuz. In alio quo
qz tempore demon assūtes thesauros au
ri plurimos: quos pharaonis fuisse phibe
bat: ostendit ei sub terra dimersos. Tui re
spondisse fertur pater mucius. Pecunia

tua tecum sit in literis: et pditionem. Nec
ergo et his similia plurima effecit de⁹ pēū.
Sed et alli nibilominus fuerant ante nos
multi patres qbus dignus nō fuit mūdus
signa celestia et prodiga facientes. Quid
ergo miramini. si nos parui homines par
ua faciamus. claudos aut cecos curates:
quod et medici ex arte facere possūt. Et
cū hec nobis copres senior enarraret: yn⁹
ex fratribus nostris. quasi incredulitate
eoꝝ que dicebātur tediare cepit. et p̄ tedio
dormitare. Lūsqz somno suisser oppressus:
vidit p̄ visum librum aureis litteris scri
ptuꝝ. i manibus senis copretis. ex quo nar
ratio eius deduci videbatur: et assistentez
quēdā clarissimi aspectus virū. canicie ye
nerandum: cōminatione sibi magna dicē
tē. Cur non audis attente q̄ reciātur: sed
incredulus dormitas? At ille cōturbatus
euigilat. et statim nobis secretū latino ser
mone q̄ viderat: enarrabat. Inter hec
autē vidimus rusticānū quendā accessisse
ad ostium senis: habentē vas barena ple
num: et expectatē donec senex sermonem
sue narratōis expleret. Nos aut̄ vidētes
eum interrogauimus seniorē. qd sibi vel
let rusticānus iste stans: et barenā tenens i
vase. Respondit ad nos senior dices. Nō
qdē oporebat me o filioli hoc yobis pde
re. ne gloriari videcamur: et merces labo
ris peat: tamen p edificatione vestra et vi
litate. q tam longo itinere venistis ad me
nō patiar etiam hoc abscondi a yobis: sed
enarro opa dñi q̄ dignatus ē implere per
nos. Terra regionis huius q̄ in vicino no
bis posita colitur: sterilis valde et infructu
osa fuit: ita ut si quādo semina ex necessi
tate suscepit. duplicata vix redderet. Uer
mes enīz qdā nascebātur in ipsis germinū
culmis et ascēdentes segeteꝝ succidebant:
Frāt aut̄ agricole loci ipsi⁹ gētiles. Dos cū
docuissemus dño credere: et fidēꝝ xp̄i reci
pere: xp̄iani iā facti veniūt ad nos et rogāt
ut oremus dominū p̄ sc̄ getib⁹ ipsoꝝ. Et cū
diccremus eis nos qdē oratueros: sed fidē
ipsoꝝ regri apud dēū. q̄ hoc peipere mere
atur: illi ex barena hac q̄ calcatur a nobis

sinus suos repletos offerunt nobis rogar-
 tes: ut i nomine domini benediceremus. Et
 ego ad eos secundum fidem quam vestram sicut
 vos dignus sum non sum
 et paudigia facio. Quo-
 diu si non parvus sum
 claudos accessus tuos
 ex arte facere posse.
 copes seniorum orationem
 nostris, quali oratione
 batur tenebre capi. quod
 tunc somno fuisse possit
 libum auriculatum
 us sensu copiam ac
 deducit videbatur: et
 cum aspectus reflexerat
 omnia in luce magis
 audis antem quod res
 sonitas. At illa
 tam nobis fecerat
 erat: enarrabat. Quo-
 nos ruficani coniuncti
 iis: habent vos brevi-
 etate donec longe tem-
 pos explorare. Nos autem
 gaunimus seniores quod
 iste flans: therapis
 condit ad nos leniter
 at me o filii docimmo
 vi videcamur: metu
 pen. pedicatore retrah-
 longo itinere perdu-
 am hoc abfondi a nobis
 qui dignatus impre-
 regionis huius in nos
 durum sternit ualitatem
 si quidem seminari
 duplicata virginitas
 in nascitur in gloria
 dentes leges facies
 cole loci ipsi genitio. De
 dno credere sed p-
 si faci veniam ab eo
 omnium plegma p-
 nos nos gaudi consumere
 quid deum obsecrare
 arena bui q-
 calamus

rationabiles immolatis mutis et insensibilis
 simulacris? Non enim vos multo magis si
 ne sensu estis. Quid illi quod immolatis? Ad hunc
 sermonem dominum aguit eis intellectus: et reliquie
 erroris suu quod agebat: secuti sunt me:
 et crediderunt salvatori nostro deo. Fuit
 mihi aliquando horribilis monasterio vicinum
 in quo propter aduentates fratres olera cole-
 re videbamur. Quidam autem getilis ingressus
 est nocte: et furatus est olera. Que
 cum prulisset ad domum suam: igni apposita
 it ut coqueret. Cumque tribus horis continuo
 is ingenti igne suggesto. neque seruere ne
 quod molliri aut calefieri aliquatenus potu-
 issent: sed pruulissent eadem viriditate qua
 in olla missa sunt: et neque aqua quod ipso vel
 leviter calefieri potuisset. in semetipsu re-
 gressus ille quod furatus est: erecta rursus de
 foco olera reportabat ad nos: et posternas
 se ante pedes nostros rogare cepit ut pec-
 cati suiveniam mereretur: et fieret christianus:
 quod et impetravit. Accidit autem eadem die
 hospites venire ad nos plurimos fratres
 quod opportune olera ipsa para sunt. Gratias
 ergo referentes domino pro mirabilibus
 suis duplcam letitiam gessimus: et pro sa-
 lute hominis et pro beneficiis divinis
 De sanctis Syro esaia et paulo.

Habebat et adhuc

Hetiā hoc Abbas syrus aliquando et
 esaias et paulus occurserunt sibi in vicem ad rivam
 a fluminis. Erat autem isti viri iusti summe
 abstinentie: et toti religionis. Vi pgebatur vi-
 sitatori scim quodam vizus nocte anupb. Abe-
 rat autem monasterium ad quod ibant mansionibus
 tribus. Cum ergo yellat transire fluuium. nec esset
 copia transire: aut iter semetiplos petam
 a domino gratiam: ne ipedia nobis boni
 opis iter. Et uersi ad abbatem syr. tu autem
 picipue pete a domino: scim enim audiri te. quod p-
 stabit tibi quod petis. At ille cohortatus etiam
 ipos secum genua figere in oratione pstrauit se
 in faciem coram domino. Et cum ipleta oratione surre-
 xisset ecce videt appellati nauigium ad ripam flu-
 minis: paratu ad iter quod acturi erant: et ex-
 pediuit. Hoc ascendetes aduersus fluminis

Prima pars

cursum ita velociter ferri ceperūt: ut iter
horā vna: totū itineris qđ pacturi p̄ triduū
erāt s̄icerēt spaciū. Cūq applicuissēt ad
terrā esaias ait. Dns mibi ostendit virum
ad quē p̄peram occurrēt nobis & vnius
cuiusqz nrm secreta cordis apiētē. Sed &
paulus ait. Et mibi oīdit dñs. q̄ p̄ triduū
educat eū dñmūdo. Cū ergo iter qđ ducit
ad monasteriū d̄ flamine icedere cepisset
p̄gressiqz esset paululū: occurrit eis supra
dict⁹ vir ad quē visitādū pgebāt & salutās
eos ait. Bñdīc⁹ de⁹ q̄ vos mibi & nūc in
corpoze & ante iā oīdit in spū. Et tūc cepit
de vniuersiūḡ eoz meritis q̄ habebant
apud deū: atqz actib⁹ memorare. Cūc pau
lus ait. Qm̄ & nobis dñs ostēdit: q̄ post tri
duū te de hoc mūdo assumat: petimus a te
vretiā de tuis nobis virtutib⁹ & actib⁹ qb⁹
dño placuisti enarres: nec verearis iactan
tie notā. Abscessurus enīz de hoc mundo:
ad imitationē posteris gestorū tuorū memo
riā der clique. Tūc ille. Nihil igit magnū
fecisse me memini: hoc tamē custodiuī. ex
quo nomē saluatoris nři i p̄secutione oſel
sus sū: ne post oſſionē vitatis mēdaciuz
de ore meo pcederet. neqz pre amore ee
lefū terrenū aligd amarē: sed nec gratia
dñi i bis defuit mibi. Nūqz enī me fecit in
aliquo egere terreno: oēz quē desiderauī
cibū angelop̄ mibi deferens ministerio.
Nihil a me occultauit dñs eoz: q̄ gerūtur
i terrio: nūqz defuit i corde meo lux ei⁹. p̄
quā suscitat̄ sōnū corporis nō regrerē: de
ſiderū habens sēp̄ vidēdi cū. Sed & ange
luz suū assistere mibi fecit: edocētē me de
singulis qbusqz & utib⁹ mūdi. Lux mē
tis nec nunqz exticta ē. Omne quod pe
tij ad dñm sine mora oſecut⁹ sū. Oīdit mibi
frequēter multitudines angelop̄ assistētiū
sibi: vidi & ceterū iustorū cogregationesqz
martyrū & monachorū conūtus omnīqz san
ctorū: eoz dūtaxat. quorū op̄ nō ē aliud
nisi laudare sēp̄ & bñdicere deū: in ſimplicita
te cordis & fidei: Vidi e contrario ſatvanā
& angelos ei⁹ eternis ignibus tradi. & rur
ſas iustos eterna leticia p̄fui. Cum hec &
multa alia his ſimilia p̄ totū triduū enar

rasset eis: tradidit spiritū. Et continuo vi
det̄ iþi ab angelis ſuſcipi ei⁹ aīaz. atqz ad
celos ferri: ita vryocez hymnoz audirēt
etīa ipſi: qbus vna cū angelis aīa ciuī ab
ſcedēs dñz collaudabat. De ſcō Heleno.

Felit & alius vir sacerd

Helenus noīe. hic a puerō i ſeru
tio dñi: omni cū orationē & caſtissimis iſi
tutionib⁹ enutrit⁹: ad ſumā merita puene
rat. Deniqz cū adhuc puer eſlet i monaſte
rio. ſi neceſſari ſuſſet ignis vt e vicino pe
teret: ardētes prunas yelmento defere
bat illeſo. Qđ ammirātēs oēs qui aderāt
fratres: ſtudiū animi viteqz ei⁹ ac meriti
cupiebat. Huic quodā tēpore cū ſolus eēt
i beremo: deſiderū yelcedi mellis exortū
eſt: & conuerſus vidit i ſaxo fauſ mellis he
rētē: ſed itelligēs inimici hāc eſſe fallaciā
cōtinuo ſemetipſuz icrepāt ait. Discede a
me deceptrix & illecebroſa concupiſcētia.
Scriptū eſt enī. Spiritu ambulate: & di
deria carnis ne pſeceritis: Et ſtati derelī
quēs etiā locū ipſuz: diſceſſit & abiit i deſer
tū: atqz ibi tāqz p carniſ ſcupiſcētia puniē
da: ieiunijs ſemetipſu ſcepit affligere. Ter
tia autē ſeptimana ieiunijs ſuī videt i deſer
to iacere diuera ſoma diſpfa: & itelligens
volos inimici ait. Nō māducabo neqz xū
gā: ne fratrē meū hoc ē aīaz meā ſcadalizē
Scriptū eſt enī. qz nō i cibo ſolo viuit ho
mo: ſed i omni verbo dei. Cūqz & ſequētē
ſeptimana ieiunaret: paululū i ſomnū de
duct⁹ ē: & ecce angelus aſtitit ei p yisū di
cēs. Surge iā: & q̄ iueneris tibi appoſita:
nihil dubitās yelcere. Et ſurgeſ ſydit aqz
ſotē lenib⁹ repletū fluētis: eiuſc̄ ripas in
circuitu herbis qbusdam teneris odoratis
q̄ p̄textas. Et accedēs dcerge cepit & ede
re: ſimiliē & ex ſote poculū ſumere. Affirma
bat at ſe nūqz i ſi vita ſua tāte dulcedinis
aligd: & tāte ſuauitatis baſiſſe. Inuenit at
i ipo loco etiā ſpeluncā quādā: ita quā alioſ
diu regenit. Et cū reficiēdi corpusculū tpo
& neceſſitas aſſuſſet: per dei nibilom inu
gratiā: nihil veerat eoz q̄ poſcebat a dño.
Quodā vero tēpore pgebāt ad viſitā

dos fratres iconomos: quib⁹ etiā que necessaria erat ad refectiones corporis defebat. Et cū i itinere eorum que portabas onere grauare tur: vidit eminus onagros trāſire per desertum: et exclamauit dicens. In nomine domini nostri iesu christi veni at vñ⁹ ex vobis: et suscipiat sarcina meaz. Et ecce vñ⁹ ex oī grege tota cū māsuetudine pgit ad eū. Tunc ille prebēti se spōte et onus iposuit et ipse isedit: et cū velocitate ab eo ad cellulās fratrū q̄ pgebant euect⁹ est. Qlio rursus tēpore dominica die venit ad quoddā monasteriū fratrū et cū vīdisset eos nō agentes solēnitatē diei: causam requirit. Lū autē dixissent. pro coꝝ presbyter nō adesse qui trāſflumē maneret: propter metū enī cocodrilli trāſtre nullus audiebat. Tunc ille si vultis īquit ego eaz: et a ducam eū ad vos: Et cōtinuo ad ripaz fluminis pgit. Ubi cuz nomē domini nō iuocasset: psto fuit belua: et que solebat adesse ad perniciē hominū. assuit nūc ad yehiculū iusti: tergo quoq; suo suscipiens eū cū omni iuetu subiecta ysq; ad partez ripe ylterioris cuerit. Adiit cōtinuo presbyter: et exorare eū cepit ut veniret ad fratres. Erat autē idutus vilissimo et abiectissimo idumēto. Sup quo miratus p̄s byter: quis autē vnde esset. vel quid sibi velle: in quirit. Ubi vero cognouit esse hominē di sequi eū cepit ad flumē. Et cum causaret nō iuueniri nauigium quo trāſiri possit: tunc abbas Helen⁹. nibil īquit verear pater ego iā nūc parabo yehiculū. Et exclamās voce magna: adesse bestiā iubet. Qua statim voce ei⁹ auditā assuit: ac dorsum suuz ad uehendū placite prebuit. Prior ipse cōscēdens inuitat et p̄s byter dices. Ascēde nihil formidans. At ille visa belua exterritus: retrocedere ac refugere magis cepit. Omnes autē qui aderāt stupor īgens et me tuus īuasit: vidētes eū cocodrillo enectum fluminis alueuz transire. Sed ybi de scendit. sc̄ cū pariter ī siccuz: eduit etiā bestiā dicēs ad eā. Melius ē tibi mori q̄ tot sc̄cley et tot homicidioꝝ īvolui reatu. At illa statī corrues expirauit. Interēa p̄ tri-

duū ī monasterio sāci⁹ helen⁹ p̄manēs. docebat fratres spirituali doctrina. ita vt etiā nōnulloz etiā cogitatiōes cordis et secreta osilia p̄ferret ī mediū: et aliū quidē prodebet spiritu fornicatiōis vrgeri. aliū spiritu iracūdie. aliū vero cupiditate pecunie: nō nullos autē et iactatōe ac spū ſugbie illudi. Alteri⁹ vero māsuetudinis. alteri⁹ iusticie alteri⁹ etiā patiētie testimonij dabat: et sic vtrazq; ex p̄te alioꝝ vicia. alioꝝ etiā vītutes animi exaggerāe: ad cēs eos pfect⁹ mirabilē excolebat. Agnoscētes vero singuli quique ita agi iter semetipſos: vt ille nūciauerat: corde cōpuncti emēdabātur. Profectur autē ait ad eos. preparate olea ad aduentū fratp. Et illis p̄parātib⁹ cōtinuo supuenerūt fratres qb⁹ honorifice susceptis: ipse ōtēdit ad heremū. Rogabat vero eū qdā d e fratrib⁹ ut pmitteret ei secū esse: et degere ī heremo. Cumque re spōdisset ei graue esse negociū. et plurimi laboris obſistere tēptationib⁹ demonū: eo cōtētiosius iuuenis p̄sistebat: pmitrēs se cuncta tolerabiliter platur: tantū vt p̄beret ei copiā cōsortij sui. Et cuz p̄misisset. se curē eū ad heremū: quē ille ī vicina ſibi spelunca habitare iubet. Tunc demo nes aduolantes p noctē primo sedis et turpib⁹ eūz cogitationib⁹ exagitāt: p̄st hec vero etiā violentē irruere et necare eū agrediuunt. Angiēs autē iuuenis: et peruolans ad cellulā sancti helen: qb⁹ malis vrgerē exponit. Tunc senior isolat⁹ eū pācis verbis et de virtute fidei ac patiētie cōmonēs: statī reuocat ad speluncā de q̄ ſugeras: et tanq; ſalcuſ quendā pharenā extra cellulaz iuuenis digito suo ducēs. precepit in nomine domini. ne audeant demo nes statutum transgredi limitem: et ita yerbī eius virtute adolescens permanit te reliquo securus. Ferebatur etiam de illo iuueni: q̄ et ipse ī heremo positus celestes ſepe perceperet cibos: et fratribus ad se venientibus cum nibil habuisset quod apponere: affluisse quendam adoleſcentem. panes ei et que erat necessaria deferentem. eaq; cum ante speluncam eū: s

Prima pars.

depositisset. ultra nusq; cōparuisse: dixisse vero eu3 ad fratres. Benedicamus vñm qui p̄parauit nobis mēsam i deserto. **H**ec et alia plurima de sancto p̄ patrū vita et cōversationib; enarrās nobis pater copres et cū omni affectu iſtruēs post edificatiōis sermonē iſtrouit nos in horū: ostendēs nobis arbores palmarū aliorumq; pomorum. quas ipse plātauerat et dicebas. **H**ec me liberemo plātare rusticanorū fides amonuit. Ut enī vidi eos tantā fidē babere ut bareā sub nostris vestigiis colligētes et agros suos spargeret: et trā sterilē ad totū fecunditatis vberēt vbertatē: pudor iōq; ē: si nos iſeriores his iuueniamur i fidō q̄rū fides p̄ eos signata ē dō. **D**e sc̄to helia.

Idimus et aliūs senē
trabilē Helyā nomine. i finib; ciui
tatis antrinōs que est metropolis thebaidis
centū fere iā et decē: ut dicebatur: an
norū: super quem dicebant. q̄ vere spi
ritus helyc i eo requieuerit. Multa enī
de eo et magnifica ferebanſ. Septuaginta
nanq; annos in solitudine vastissima cū
erā ſegnē perhibebant: cuius deferti hor
rore terroremq; nullus sermodigne pote
rit exponere. Illic ergo ſedebat ſenior. to
ta hac etate: humane habitationis nesci
ens loca. Semita autē erat angusta et ſcu
pea que ad eum ducebat: que vix iuueni
ri a cōmeantibus poſſet. Locus vero ipſe
i quo ſedebat: spelunca erat terribilis que
dam. et ituētib; plurimū horrois iicutiēs.
Ipſe autem tremētibus iā mēbris. pre ma
tura quatierbat etate. Incessabilit̄ faci
ebat ſigna p̄ ſingulos dies et euntes ad ſe
quacunq; icōmoditate conſtrictos oīmo
dis resolutebat. Luncti vero patres cōfir
mabāt. q̄ nullus omnino meminitſet: quā
dōbie ſeceſſiſet ad heremū. Libus ei erat
panis exiguis et pauciflume oliue vſq; ad
vltimam ſenectutem. Nā et in iuuentute
ſua ſeptimanias frequenter ſeiunasse per
bibebar. **D**e sancto pythirione.

Altereā redeuntes

ex thebaide vidim⁹ montes quēdam pre
ruptum fluvio iminētēz elatione minacis
ſaxi aspectu etiam ipso terribilem: in quo
erant p̄ ipsa p̄cipitia spelunce difficultis ac
tessus. In bis monachorum plurimi com
manebant: quorū pater erat nomine pi
thirion. **H**ic ex discipulis beati anthonii
fuit: et post illius obitū cū sancto habitaue
rat ammone. Post huius quoq; abſcessū
in hoc ſe cōſtituerat monte. Sed et tāta in
eo erat virtutū copia: tāta grātia sanitū
et potestas aduersum demones: ut duoz
merito ſummorū yiroz ſolus ſolus hereditatē
cōſecutus dupliciter videretur. **H**ic ergo
multis monitis nos edificans: multaque
doctrina iſtruēs: p̄cipue tamē de discreti
one ſpiritu nos docebat: dicēs eſſe quol
daz demones. q̄ certis quibusq; vitius ob
ſequū. Quiq; cū affect⁹ anime paſſibiliē
et vicioſe viderint moueri: cōuertūt eos ad
omne facinuſ malū. Si q̄ ergo ē: q̄ vult
demonib; dominari: prius vitius ſuis et paſ
ſionibus domine. Quodcunq; enī viciſ
proprie passionis abieceris: huius viciſ de
monē poterit etiā de obſeffis corporibus
efſugare. Et ideo conādū ē paulat̄ p̄pria
vicia ſuperare: ut poffimus etiā demones
ſupare. qui huiusmodi viciſ obſequunt.
Hic ſecondo reficiebat in ſeptimana. puli
culas accipiēs ex farina. nec poterat iam
accipere alia eſeā. neq; etate neq; conſue
tudine permittētē. **D**e sancto Eulogio.

Idimus et aliūs san
ctum patrem Eulogium nomi
ne: qui in offerendis sacramentis tan
tum gratie accipiebat a domino: ut uni
uiciusque accedentiu3 ad altare veime
rita culpasque cognosceret. Denique ex
monachis quodam volentes accedere ad
communicationem: retinuit dicens. Quo
modo auſi eſtis accedere ad sacramenta?
cū mens vſtra et propositū ſit i malo: De
niue aiebat. **T**ubac nocte habuisti cogi
tatiōes fornicādi. Tu vero vixisti i corde
tuo: nihil iterest ſiue iuſtus ad sacramenta
ſiue peccator accedat. **E**t ali⁹ dubitationē

babuit in corde suo dicens. Quid enī me sanctificare cōmuniō potest? Pos ergo singulos remouebat a cōmuniō sacra mēti: et dicebat eis. Secedite paululuz et agite penitētiā: ut purificati p̄ satisfactiō nē et lachrymas: digni habeāmini cōmuniō ch̄risti. De sanc̄to. Apellen.

Didimus et alium presbyterū in vicina regione nōe Apellen: vix iustū. Hic faber erat ferri: et que necessaria erāt fratribus operabatur. Quodā autē tēpore cū ad fabrilia opera vigilaret i silētio noctis cōuersus diabolus i formā mulieris speciose venit ad eū tanq̄ aliquid ei operis deferēs. Tūc ille arreptū manū nuda de fornace ferrū cādens: si faciē eius iecit. At illa clamās et bē iulans aufugit. ita vt omnes fratres qui i circuitu cōmanebāt: ciuitatē eius fugie tis audiēt: et ex eo iam vir ille in yslu habuit ferruz candens manū nuda tenere nec ledi. Ad hunc ergo cuz venissimus et humanissime nos suscepisset: poscebamus ab eo vt nobis vel de lūis, vel de eorum quos preciuos in conuersatione sancta sciret virtutibus loqueretur. Tunc ille. Est inquit in hac beremo vicina frater quidam nomine Joannes: etate prouetus. vita. moribus. atq̄ abstinentia cunctos precellens. Hic primo cuz secessisset ad beremum. tribus continuis annis sub cuiusdam saxi rupe stans: semper orauit: ita vt nunq̄ omnino resederit neq̄ iacuerit. Sonni autē tātū cepit quātū stās rapere potuit. Libū vero nunq̄ nisi die dominica sumebat. Presbyter enī tūc veniebat ad eū: et offerebat pro eo sacrificiuz: idq̄ ei solum et sacramētū erat et victus. buic quodam die sathanas surripere volens: transfigurauit se in presbyterum: qui venire ad eum solebat: et preueniens horam solitam: simulat se sacramentorum gratia venisse. At ille vigilanter intelligens diaboli fraudē: cū idignatōe quadā ait ad eū. Ois vōli oīsq̄z fraudis pater: inimice oīs iusticie: non desinō seducēdo

animas christianas: sed ausus es etiaz ad ipsa te immēgere terrifica et sacrosancta mysteria. At ille respōdit ei. Putauī iquit q̄ possim te ludificare. Sic enim et alium quandam ex vestris decepi: ita vt et mēte excederet: et perderet sensum. Quem cum credente mibi insanum reddidisse tot iusti orātes pro eo: vix eum et loco et sa nitati restituere potuerāt. Et hec cū dixis set demon: aufugit ab eo. Erat autem su p̄adictus vir persistens i opere cepto. at q̄ in oratione perdurans. Pedes vero eius ex eo q̄ multo tempore immobiles fuerunt dissumpebantur: ita vt sanies ex eis proflueret. Tres autē cū completeretur anni: affuit angelus domini: et ait ad eum. Dūs ielus ch̄ristus et spiritus sanctus suscep̄tis orationibus tuis: et corporis tui cātrices sanat et celestis cibi. idest verbi et scientie sue tibi abundantiam donat. Et contingens os eius ac pedes: et ab ylceribus eū sanū reddidit: et repletū scientie et doctrine gratia sanē cibi sentire nō fecit. Jubet autē trāstre eī ad alia loca. et bēfili circūluntē visitare etiā alios fratres: et edificare eos in verbo et doctrine domini. Dominica autem die ad eundem semper reuertebatur locum simili modo sacramentorum gratia: reliquis vero die bus etiā opus manū faciebat: et operabatur iumentorum cingula ex palmaruz folijs texens. vt in illis locis haberī moris est. Quodā vero tēpore claudus alijs ire ad ipsum voluit: vt ab eo curaretur. Contigit autem vt animal ipsum qđ ascē surus erat cingulum manib⁹ et hīminis dei factū haberet: Cuī ergo iponere tur ille claudus supra iūmetū: statim vt cōtingerūt pedes eius illud cingulū: sanus esse cītus est. Sed et quibusq̄z egris benedictū panē misit statī vt ex eo perceperūt: sanati sunt. Et alias multas virtutes et sanitates per eum dominus splexuit. Habuit autem et hanc gratiam super omnes pene ceteros homines: vt yniuse cuiusq̄z frātrum de vicinis monasteriis conuersatio ei reuelaretur: ita vt scriberet ad patres

Prima pars

eorū et commoneret. q̄ ille et ille segniter agūt nec rectū in timore dei p̄positū ge-
rūt: ille ho et ille ī fide et animi virtute p̄fi-
ciūt. Sed et ad ip̄os patres scribebat: ali-
is qđem q̄ multūz tedious essent erga frēs
et pusillanimes circa patiētiā: alijs vero q̄
bene & st̄ter et sollicite agerēt: et sufficiēter
et solarētur frēs: et qđ huic meriti p̄ virtuti
b'. qđ vero illi correptōis īmineret a dñō
p̄ ignauia p̄dicabat: et ita eoz q̄ absentes
erat actus et causas ac merita vel negligē-
tiā d̄sribebat: ut audientes hi de qb' dice-
bat: conscientia conuicti negare nō possēt
Docebat tamē omnes: ut a visibilib' et co-
poreis rebus: eoz et animū ad inuisibilia et
incorporea trāsferret. Tempus enīz iquīt
est: ut ad huiusmodi studia transeamus.
Neq̄ enīz semper pueri et sēper infantes
esse nebennus: sed aliquando iam ad spiri-
talia et altiora cōscēdere: et viroz sēsus ca-
pe atq̄ ad pfectioē subire itelligentiā: ut
possimūs virtutibus animi emitescere.
Sed et multa alia de hoc viro sanctus bō
dei appelles narratione nobis fidelissima
cōmendauit. q̄ cūcta cōsribere: lōgū vi-
det: et p̄ magnitudine sui. nōnullis fortasse
et diētūm yix credibile. De scō paphūtio

Quidam et aliud mo-
nasterium sancti paphuncij hōis
dei. q̄ nominatissimus in illis locis anachō-
rites: et ultimi habitator fuerat deserti ī re-
gionibus eracleos. splendide vrbis apud
thebaidam. De hoc ergo fidelissima pat̄z
narratione comperimus. q̄ eoz fuisset vi-
te angelice: quodaz tempore orauerit ad
deū. vt sibi ostenderet: cui facioz similis
haberetur. Assistens vero angelus dei re-
spōdit ei: q̄ similis esset symphoniaco cui-
dam q̄ in uico illo cātandi arte victum que-
reret. Tunc ille obstupefactus nouitate
respōsi: cū omni properatione pergens ad
vicū requirit hominem. At cū inuenisset.
studiosissime punctabat ab eo. qđ nā san-
cti et religiosi opis gestum sit ei: omnesq̄
actus eius curiosius discutit. At ille r̄ndit
quod res erat se esse indignissime vite ho-

minem peccatorem: atq̄ ante nō multū
temporis ex latrone in istud quod nunc ex-
ercere videtur fedū artificium deuolutū.
Paphuncius eo magis instabat regrens
si qđ ei forte vel iter latrocinia p̄ opis suis
set admissum. Nihil ingt mibi cōscius suz
boni. Hoc tamē scio q̄ cū inter latrones
essem: capta ē aliquādo a nobis virgo dō
cōsecrata. huius cuz ceteri college mei la-
trones cuperent eripere pudore: obieci
me mediū: et eripui eā de cōtaminatiōe la-
tronū: et nocte deducens eaz vsq̄ ad vicū
domui sue restitui intactā. Alio quoq̄ tē
pore inueni mulierē honeste forme in be-
remō oberratē. Nec cū interrogaretur a
me: vel cur aut quomodo in hec loca de-
uenisset: respondit. Nihil me interroges
ifelicitissimaz mulierez: nec causas regras:
sed si ancillā placet habere abducito quo
vis. Nibi enim infelici ē maritus q̄ debi-
ti fiscalis. gratia sepe suspensus et flagel-
latus ac penis omnibus cruciatus seruat
in carcere: nec aliā ob causaz producitur
nisi vt tornēta patiatatur. Tres autēz no-
bis filii fuerunt: q̄ pro eiulde iā debiti ne-
cessitate distracti sūt. Ego quoq̄ miseri-
ma: quia ad similes penas inquiror: de lo-
co ad locū fugitans. inedia miseriaq̄ com-
fecta. per hec nunc latitans oberro loca:
triduum hoc sine cibo iaz: ducēs. Ego vbi
hec audiui. miserat̄ adduxi eam ad spelū
cam. et reficiens animaz eius fame colla-
psam dedi etiam trecentos ei solidos: p̄ qui
bus se ac maritum et filios. non solum ser-
uituti: sed et suppliciis asserebat: obnoxios
et reuocatam eaz ad ciuitatez omnes eos
data pecunia liberaui. Hoc solū scio me
fecisse in latrocinio. meo. Tunc pater pa-
phuncius. Ego ingt nihil tale feci: ramen
credo etiā ad te peruenisse q̄ celebre pa-
phuncij nomen inter monachos habeatur.
Fuit enim mihi nō med̄ocris studii. ut vi-
tam meam in huiusmodi excolerem disci-
plinis. Deus igitur de te mihi reuelauit:
quia nihil minus apud ipsū meritibabe-
as q̄ ego. Quia ergo frater vides te non
minimo loco haberī apud deū: nō negli-

gas animam tuaz. At ille statim fistulas
quas manu gerebat abiiciens: secutus est
eū ad beremū: et artem musicā in spiritalē
commutans vite mentisqz armoriaz: per
integrū triennium arctissime se tradidit
abstinentie: in psalmis et orationibz semet
ipsum die noctuqz exercens. atqz iter ce
lestē animi virtutibus agens: inter sancto
rum angelicos choros reddidit spiritum
Posteaqz bunc paphuncius omnis ex
ercitij virtute consumatum p̄misit ad diuin
ipse acrioribus semetipsum studiis qz pri
exercuerat agens. iterum domino suppli
cabat vt sibi ostenderet quis ei esset simi
lis super terrā. **F**it ergo vox ad euz dicēs
Similem te esse nosce primario vici hui:
qui ē in proximo. **Q**uibus auditis. paphu
cius sine mora ad eum properans: pulsat
ad ostium domus eius: Ille vero cui mo
ris erat suscipere hospites. occurrit ei: at
qz introduxit i domū suam. lauās quoqz
pedes ei apposuit mēla: egitqz cōiuīum.
iter epulas vero p̄cūtari paphuncius ce
pit ab hospite q actus eius: quod studiū: cu
iulqz operis haberet exercitia. Ille vero
cum de se humilia responderet: et latere in
bonis qz publicari mallet: perurgebat pa
phuncius dicens reuelatū sibi esse a domi
no q dignus esset cōsortij monachorum
Atille ergo magis humiliora de scipio sē
tiēs: aiebat. Ego quidē i nullo mibi boni
alicui⁹ sum scius. **T**er: qz verbū dei fa
ctū est ad tē: qē nihil later celare nō
possim. **P**ec ergo que mibi i medio mul
toz posito i ysu sunt: loquar. Trigita iam
cōpleti sunt anni: q contineat consen
sum habere me cum coniuge mea nullus
agnouit. **S**uscepit autem ex ea tres filios.
bopz enim causa solūmodo cognita est mi
bi vxor. nec preter eā alia. nec ipsa yltra iā
cognita. **S**uscepere hospites nūqz cessauit:
sed ita vt neminē ante me paterer adueni
enti occurrere peregrino. Nō dimisi ync
de domo mea hospitē sine viatico: paupe
rē nullū despixi: sed que necessaria fuerat
prebui. **S**i in iudicio sedi nec filii mei per

sonam contra iusticiam accepi. **A**lienī la
boris fructus: nūqz introierunt in domum
meam. **L**item si vidi nunqz preterij do
nec reconciliarem dissidentes ad pacem:
Nemo vnc̄ deprehendit in culpa fami
los meos: nūqz greges mei leserunt fru
ges alienas. **V**olentes seminarē in rure
meo nūqz prohibui: nec yberiora mibi no
ualia elegi: et sterilioza illis dīcliqui. **Q**uā
tum in me fuit: nūqz permisi ut potenti
or infirmum premere. **S**emper studiū i
vita mea: vt neminem contristarem. **J**udi
cium si fuit apud me: neminem condemnā
ui: et dissidentes reuocare in concordiam
studiū. **H**ec interim mibi vite institutio
deo donante hactenus fuit. **A**udiens
autem hec beatus paphuncius caput eius
exosculans: benedixit eum et dixit: **B**ene
dicat te dominus ex syon: et videas que
bona sunt hierusalem omnibus diebus
vite tue. **Q**uia ergo bene hec et cōueniē
ter ipolesti illud tibi dēst qd bonoz omniū
summum est: vt omittens cuncta ipsam iā
sequaris dei sapientiam et secretioris sciē
tie inquiras thesauros: ad quos aliter nō
poteris peruenire. nisi abneges te ipsum: et
tollas crucem tuam. et sequaris christum.
Atlle cum audisset hec nihil moratus.
nec omnino aliquid in domo sua ordinans
secutus est virum: pergens cum ipso ad
desertū. Cumqz venissent ad flumē nūqz
ad transineandum reperto nauigio: **p**a
phuncius precepit intrare secum pedibus
fluum: cuins in illis locis profunda ha
bebatur altitudo. **T**ransierunt ergo pari
ter fluum: ita vt aqua cis vix ad latera
perueniret. **U**bi vero veniunt ad desertū
collocat hominem paphuncius in cellula
quadam: haud procul a suo monasterio po
sita: et conuersationis spiritualis ordinem
tradidit perfectorumqz studiorum exer
citia docet: scientiarum quoqz secretiora
concredit. **C**ūqz eū in omnibus iſtruxisset
semetipsum denuo maioribus exercitijs de
dit exiguos priorēs deputās labores. qbz
cōferrī potuerit his qui seculi videbantur

Prima pars.

actibus occupari: hoc enim sibi dicebat.
Si isti qui sunt i seculo tantū boni operis faciunt: quanto nos studere debem⁹ plus vel amplius in abstinentie labore eos aſcedere. **T**empore aut̄ aliquāto in his trāfacto ⁊ ad scientie perfectionem pducto: euz quem perfectum iaz in operibus assūperat: quādam die paphunciū sedens in cellula sua: videt animā eius inter angelorum choros assumptā dicētū. **B**earus quem elegisti ⁊ assumpsisti: habitabit in tabernaculis tuis. **E**t cum hec audisset: agnouit assumptū esse ex hoc mūdo virū. **L**uc̄bo paphunciū perfikebat i ieuniis ⁊ orationibus. semetipsum ad maiora ⁊ perfectiona extēdens: ⁊ rursus orabat dominiū ut sibi ostenderet cui similis habeatur iter homines. **R**ursus ei vox diuinā respondit dicens. **S**imilis es negociatori quēm videris ad te venientem: sed exurge velociter ⁊ occurre ei. adest enīz vir cui te simile iudicavi. **E**t paphunciū sine mora descedens occurrit cuidam negotiatori alexandrino: viginti milibus soldorum merces tribus naibus deferenti ex thebaida ⁊ quoniam erat religiosus ⁊ honorabilis operum studium gerens: decem leguminum saccos pueris suis impositos. ad monasterium dei hominis deferebat. ⁊ hec ei causa adeundi paphunciū fuit. **A** ille continuo ut eum vidiit. quid agio inquit o preciosissima ⁊ do digna anima? **Q**uid tibi cū terrenis ē labor cui soror ⁊ societas cū celestibus data est? **R**elique hec illis q̄d tra sūt ⁊ q̄d tra cogitat. tu at regni dei ad qd vocat⁹ es negotiator effice re: ⁊ sequere salvatorem. a quo paulo post assumendus es. **A** ille nihil omnino differens precepit pueris suis: vt omnia que supererent: multa enīz iaz ipse per se distribuerat pauperibus erogarent. **I** se vero sequens sanctū paphunciū ad desertū in eodem ab eo constitutus est loco: ex quo ⁊ priores ad deum fuerant assumpti. ⁊ similiter ab eo de omnibus instructus. in exercitiis spiritualibus ⁊ diuine sapientie studijs permanebat. breui autem tem-

pore consumato: etiam hic translatus est ad congregationē iustorum. **E**t nō multo post ipse etiam paphunciū: in ipsius summe abstinentie exercitijs ⁊ laboribus vitam ponit. **A**stitit enīz ei angelus domini dicens ad eum. **V**eni iā benedictē domini: ⁊ igerē ea que tibi debentur: eterna tabernacula. **E**cce enim mecum assunt prophete: q̄ te i suum suscipiant chorū. **H**oc autem tibi prius idcirco non reuelauit ne forte elatus dannum aliquod tui laboris incurres. **E**t vñā post hec i corpore adhuc positus diem dicens. euz quidam presbyteri ad eum visitandum veniſtent: omnia eis que sibi dominus reuelauerat nota fecit. dicens ad eos. Nullum in hoc seculo debere despici. etiam si latro sit aliquis aut in scena positus etiam siculum ruris exerceat: ⁊ coniugio videatur astri⁹ etiā si negotiator dicatur ⁊ mercionis inseruiat: tamē in omni ordine humane vite sunt anime deo placentes. rebantes actus aliquos occultos: quib⁹ delectatur deus. vnde constat nō tantū professionē vite aut habitus speciem. deo esse placitam quantum sinceritatem atq̄ affectionē mentis ⁊ operum probitatem. **E**t cū similia de singulis qbusq; dissenserent: tradidit spiritum. **E**videnter autem prebyteri qui aderant: ⁊ oēs fratres viderunt eū ab angelis suscipi: hymnū cātārib⁹ ⁊ collaudātib⁹ deū. **D**e sc̄i Isidori monasterio

Idimus apud the

Wbaidam etiā Isidori nominatisimum monasterium. amplissimis spaciis circumspectum muroq; circumdatum. in quo habitantibus viris larga prebebatur habitacula. **I**ntrinsecus putci plures. horti irrigui: omnium quoque pomorum arborūq; paradisi ⁊ quæcunq; necessaria viis erant sufficienter immo ⁊ abundanter prouisa: ob hoc vt nulli monachorum habitatiū intrinsecus necessitas vlla fieret exercidi foras ad aliqd requiri cū. **S**enior gdā vir magnus grauisq; ⁊ de primis electus ad ianuaz sedens hoc habebat of-

ficij: ut aduentantes ea lege suscipiat. qua i-
gressi ultra non exant. **E**t ergo semel in-
gredi placuerit stat immobilis lex: sed qđ
e ammirabilius ingressos nō iaz legis ne-
cessitas: sed vite beatitudo retinet ac per-
fectio. **H**ic ergo senior in ianua ybi ipē cō-
manet: adherentē sibi habet hospitale cel-
lula: i qua aduentantes hospitio recipiat: et
oi humanitate refoueat: **U**lt ergo t nos ab
eo suscepti sumus intrœundi qđ copia no-
bis nulla fuit: ab ipso autē didicimus que
institutionū beatitudi gerere ītrsecut:
Duos aiebat esse solos seniores viros qb'
pmissa ē ingrediēdi i grediēdiqz libertas:
qui opa fratrum dis. ensare: et q necessaria
sūt iferre curarē: ceteros vero ita eē ī silē-
tio et gete. orationibus et religiosis studiis
operam dantes atque animi virtutibus
pollentes. vt omnes signa faciant. et quod
vere omniuz mirificum signuz sit. nullus
et pigritudinē cuiusqz infirmitatis īcurrat
sz cū vnicuiqz vite finis affuerit: oīmodis p-
noscens et indicās ceteris frib' suis ð suo
exitu. atqz valedicēs ad h̄ ipsuz recubās
spūz let' amittit. **D**e scō Serapione.

Ed t in regione ar-
senoyte. serapionem quendā pre-
sbyterum vidimus: multorum monasterio-
rum patrem: sub cuius cura plura et diuer-
sa monasteria. quasi decem milii habebā-
tur monachoz: qui omnes ex laboribus
pprūs: quos p̄cipue messis tempore mer-
cede manuum acquirebant: partē plurimā
ad supradictuz patrez cōferentes: in ysis
pauperum destinabant. **N**ec autē moris
erat nō soluz ipis: sed et oībus pene egypti
monachis ut messis tēpore locent ad me-
tēdū opera sua. atqz ex ea mercede. octo-
genos ynisquisqz modios frumenti: plus
minusqz conquirit: et hōz partē plurimam
pauperum ysisbus offerunt. **U**nde non so-
lum regionis ipius indigentes alant: sed
et alexandriam naues frumento onuste diri-
guntur: vel in carcere cōclusis: vel religis
peregrinis ac egentib' progande. **N**e qz
enim intra egyptum sufficiunt pauperes:

q possint misericordie eoz fructu et largi-
tates absumere. **V**idimus autē et i regio-
nibus mempebos et babylonis inumeras
multitudines monachoz: apud quos et
diuersas virtutum gratias. ac moꝝ oīna
menta p̄speximus. **I**bi autē tradūt esse lo-
ca illa ī qbus ioseph fertur recōdidiſe fru-
mēta quos et thesauros ioseph vocāt. **A**lii
vero pyramidas quas dicunt ipsas esse in
qb' vt putant frumenta tunc congregata
Descō apollonio monacho et martyre.

Radebant ergo se
noires hōz fuisse quēdam p̄secuti-
onis tempore monachum: nomine apol-
lonium. Qui cū vitā magnificam egisset
inter fratres: etiam diaconus ordinatus
ē: **T**empore ergo p̄secutionis erat ei stu-
dium singulos quosqz circuire fratres et
cohortari eos ad martyriuz. **L**ūqz fuisse
etiam ipse cōprehensus. et in carcerem tru-
sus: gentilium plurimi tāqz insultaturi ve-
niebant ad eum: et verbis blasphemis et ini-
piis confutabant. Inter quos fuit qdam
philemon nomine choraula famosissimus
et omni populo amabilis. Qui cum mul-
tis euz fatigaret iniuriis impiuz et scelestū
et seductorem vocās multorūqz mortaliū
deceptorem dignumqz esse ab omnibus
odio haberet. **L**ūqz hec et multa alia aduer-
sum cum grauiora loqretur respondit ei
apollonius dicens. **M**isereatur tibi de'
fili: et nibil tibi hōz que locutus es reputet
ad peccatū. **H**ec cum audisset philemon
corde cōpunctus est: vimqz verboz eius
supra humanum morē in sua mente p̄sēit
intantum vt xpianum se repente fateret
Et inde statiz peruolat ad tribunal iudicis
atqz ī aspectu totū p̄pli proclamās iniuste
inquit agis o index: viros religiosos et do-
amabiles puniens. nihil enī xpiani vel ma-
le faciunt vel docēt. **A**t ille hec audiēs pri-
mo qđ putabat yrpote loci illi hominem
ioci aliquid proponere: **B**ed cum vidisset
hec cū serio p̄sequētē: et cū oī ɔstāria asse-
rētē: iisanis inquit o philemō et mēte capte-
es subito: **A**t ille. **E**go iquit nō iisanio: sz
d

Prima pars

tu iniustissim⁹ atq⁹ insanissimus index es:
qui tot iustos iniuste peritis viros. Ago
enī xpianus sum: qd est hominum genus
optimum: Tunc ille coram populo cepit
eūz primo plurimis blandimentis reno/
care velle in id quod eum nouerat: s̄ vbi
immobilem vidit. omnia intendit in eum
genera tormentor. Cognito vero qd ex
verbis apollonii hec ei fuerit facta per/
mutatio: correptum etiam apollonium
grauioribus subdidit tormentis: t̄ dece/
ptoris ī eum crimen exagerat. Apollo/
nius vero ytinam inquit t̄ tu index t̄ oēs
qui assistit t̄ audiunt me: hunc meū quez
dicis errorem deceptionēqz sequeremini
At ille ybi hec audiuit: t̄ ipsū t̄ philemonē
ignibus tradi in cōspectu populi iubet. Il
li vero postē in gressi sunt flamas: bea/
tus apollonius cunctis: audientibus cla/
mat ad dominū dicens. Non tradas vñē
bestiis animas confitentium tibi: sed ostē
de nobis domine euidenter salutare tuu⁹
Igitur ybi hoc in auditu populi t̄ iudicis
ad dominum locutus est apollonius: re/
pente nubes repleta rore circundedit v̄
ros: t̄ flamas accēsi ignis extinxit. Sup
quo obstupefacti t̄ index t̄ populus: vna
voce omnes clamare ceperunt. Ma/
gnus t̄ unus ē deus xpianoz solus inno/
talis. Sed hec cū fuissent pfecto alexan/
drie nunciata. semetipso truculentior red
ditur: t̄ electis qbusdā de officio crudelissi
mis t̄ seuissimis n̄ tāhoib⁹ q̄ bestiis mittit
g t̄ ipsū iudicē q̄ mirabilib⁹ diuinis credi/
derat t̄ eos p̄ quos virtus dei apparuerat
vinctos in alexādriā deducerent. Igitur
cū adducerentur omnes pariter vinci:
affuit gratia dei in verbo: t̄ cepit apollo/
nius eos qui se vinctos ducebāt fidē dei
docere. Quicqz cū dñi misericordiā credi/
dissent: t̄ fidē dei tota cordis firmitate re/
cepissent: semetipso cū his quos exhibe/
re venerāt vinctos offerunt iudici: t̄ xpia/
nos se esse pariter p̄fitetur. Quos cū pre/
fectus ī fide dei pertinaces t̄ immobiles
peruidisset: yniuersos pariter iubet ī pro/
fundum maris dimergi: ignorans impius

quid ageret. Hoc enī sanctis nō mors sed
baptisma fuit. Sed horum corpora sine
dubio dei puidētia ite gra illibataqz ma/
ris ynda reportauit ad litt⁹: queqz ab his
qui obsequij causa simul yenerāt suscepta
ac reuocata. sub vno sepulchri domicilio
collocata sunt: a quibus vsc⁹ ad p̄sens tē/
pus virtutes multe t̄ signa mirāda oībus
ɔsumātur: sed t̄ vota oīuz atq⁹ oratōes su
scipiūt ab eis: t̄ cū fructu petitiōis iplē
quo etiā nos dignat̄ dñis adducere: t̄ vo
ta nra oratōesq̄ opere. De scō dyoscoro.

Idiūus t̄ ali⁹ ve

Uerabile patrē apud thebaidam
dyoscoru noīe presbyter: habētē ī mona/
sterio suo cētū fere monachos: quē tēpore
eo quo acceditur ad sacramēta: sumā curā
summāqz p̄spēximus adhibere diligentia:
ne quis eoꝝ qui accedit ī aliquo deferret
cōsciētie maculā: intātu vt etiā de his eos
cōmoneret: que accidere per somnia bo/
minibus solēt: vel per fantasias mulierum
apparētium. vel etiā per naturalis humo/
ris abundantiam. Videbat ergo siquidem
absqz muliez fantasias tale aliquid eveni
at: nō esse peccatum. Ingenitus enī humor
ī corpore ybi p̄pria repluerit receptacu/
la: suis necesse ē vt meatibus degeratur:
t̄ ideo nō trahat ad p̄ctū. Ubi vero ylus
muliez t̄ blādimēta carnis occurrit: ih
iā dñidis aīe: t̄ erga huiusmodi cogitatōes
atqz illecebras occupate dari firmabat
idicia. Debere ḡ monachos aiebat oī gene
re a cogitatōib⁹ suis repellere huiusmodi
symulacra: nec indulgere eos omniō ī bee
blādimēta dilabi s̄esus suis: alioquin nibil
iterē videbit̄ iter eos t̄ illos q̄ sc̄loviūt
Sed laborādū ē monachis: vt etiā natura
lē humorē per multā ī ciuiorū abstinentiā t̄
frequētes oratōes domēt ac superēt: flu/
xāqz ei⁹ labē: oratōes t̄ ciuij stinuātōe
p̄stringāt. Deniqz aiebat. t̄ q̄ ī delitijs vi/
uūt: si forte corporis sui egritudo d̄p̄colat
ab oīb⁹ que noxia esse iudicauerit medic⁹
abstinebūt: cur non hec multomagis mo/
nachus faciat cui anime t̄ spiritus sanitas

expetēda est? De Nytrie monasterio.

¶ Enim autem et

ad nytriā famosissimū i omnibus egypti monasteriis locū: qui quadraginta fere milib⁹ abest ab alexandria: ex nomine vici adiacentis: in quo nytruz colligūt: nytrie vocabulū trahens prospicere hoc credo iam tunc diuina prouidentia: q̄ in illis locis peccata hominū tanq̄ nytro sordes abluēda esſet. et abolēda. In hoc igit̄ loco gngenta fere aut nō multorumus cernūt vicina sibi et sub uno patre posita monasteria: in quibus aliqui plures sumal. alii pauci nonnulli etiam singulares habitant et māfionibus quidez diuisi aīo autem ac fide et caritate valde coniuncti et inseparabiles manent. Huic ḡ cū appropinquaremus loco vbi pegrinos frēs adventare senserūt serui dei: continuo velut examen apum. fnguli quiq; ex suis cellulis pruunt. atq; i obuiā nobis leto cursu et festina alacritate ostendūt: portantes secuz q̄plurimi ipsorū vrceos aque et panes. fm q̄ prophetā corripiens quodā dicit: quia non existis filii israel in obuiā cuz pane et aqua. Tunc deinde susceptos nos adducunt. primo cū psalmis ad ecclesiāz. lauant pedes: ac fnguli quiq; lintheis quibus vrebantur: absurgunt quasi vie labore leuantes: re aut̄ vera vite humane erumnas. mysticis traditiōib⁹ ablūtes. Quid ergo nunc dū manitate eorū: quid de officiis quid d̄ caritate loquar: cū omnes gestirent nos ad suum quisq; introducere monasterium et non ea solum: que hospitalitati debentur expleri: sed et insuper aut de humilitate qua ipsi pollebant docere aut de mansuetudine atq; aliis buiusmodi bonis: que apud illos velut ad hoc ipsum de seculo se questros: diversa quidem gratia: una tamen cadēq; doctrina discuntur. Nusq; sic vidimus flovere caritatem. Nusq; sic vidimus opus seruere misericordie: et studium hospitalitatis impleri. Scripturarū vero diuinaz meditationes et intellectus atq; sc̄tie diuine. nusq; rata vidim⁹ exer-

citia ut singulos pene eoz oratores: credas i digna esse sapia. De loco q̄ dī Cellia.

¶ Ost hunc vero ali

us est loc⁹ i deserto iterori: decē fere ab hoc milib⁹ distas: quē locū p̄ multitudine dispersaz i heremo cellulaz: cellia nominauerūt. Ad hunc locuz hi qui ibi prius fuerunt ibati. et secretiore iaz depositis rudimentis ducere voluntatā secedūt. Heremus enī est vasta. et cellule tanto inter se spacio disprepte diuiduntur. ut neq; in conspectu sibi inuicez. neque i vocis auditu sint posse. Singuli per cellulas comitant: silentiuizingēs et quies magna inter eos ē. die tantū sabbati et dominica in ynuz ad ecclesiā cōueniunt: et ibi semet ipsos iuicē tanq̄ celo redditos vident. Si quis forte in cōueniū illo defuerit. intelligat statim eū corporis aliqua iequalitate detentum: et ad visitandum eum. non omnes sumul sed diuersitate temporis omnes ad eunt: portantes ynuquisque si quid apud se est. quod ego possit gratum videri. Aliam vero ob causā nullus audet prīmi sui obturbare silentia: nisi si gs forte q̄ post verbo iſtruere: et velut athletas i agone positos: sermonis consolatione vngere. Multi ipoz a tribus et quatuor milib⁹ passuum ad ecclesiām cōueniunt. ita longo a semetipsis spatio habitationis eorū cellule dirimuntur: s; caritas in eis tanta ē: et tanto inter semetipsoz et circa oēs fratres constringuntur affectu: ut in ammiratione et in exemplo sint omnibus. Unde t; si quis forte voluerit habitare cum eis: ybi intellexerint ynuquisq; cellulaz suā offert. De sancto Ammonio abbatē.

¶ Idimus quendam

Apud eos venerabilē patre; Ammoniū nomine: virū i quē dñs oēs pleni tūdinē spūlātū tulerat grāz. Caritatis in eo grāz si videres: nibil tale vſq; vi disse te crederes. S; tibūlūtātē ſide rares lōgo eū i b̄ dono p̄stātōz certis fate roris Et rursus si patiaz si māsuetudinez:

Prima pars

Si benignitatem in singulis eum ita precelle re iudicares: ut quid. cui preferri debeat ignorares. **D**onum vero sapientie et scientie tam ei cotulerat dominus: ut nullus fere ex omnibus patribus ita penetrasse alias totius scientie crederes nec ita aliquis receptum esse intra cubiculum sapientie deum omnes quicunque eum viderant: faterentur. **H**uic erat duo fratres Eusebius et Eutimius. Nam dioscorus qui maior natus in eis fuerat: ad episcopatus officium raptus est. **H**uius ergo fratres erat ei non solum carne: sed et vita atque institutione. et tota animi virtute germani. Qui omnes simul eos qui in illis locis habitabat fratres. tanquam si nutrix foueat filios suos. ita ynniqueque istruentes consolabatur. et docentes ad summas perfectionem nubebant educere. **I**demus ergo supradictum hominem dei Ammonium habente monasterium inter eos muro circuatum: quod in illis locis ex lateribus crudis fieri facile solet: amplius et omnibus necessariis instructum: in quo etiam puteum ipse foderat. **V**enit autem quidam frater saluari apud eos volens: adiit eundem Ammonium rogans ut scutib[us] esset cellula vacans. in qua habitari posset. **T**unc ille. Ego inquit requiramus: sed donec inueniam hic esto in hoc monasterio. Ego enim iam nunc egrediaryte rega. Et reliquias ei oia pariter cum monasterio: ipse pecul ab eo loco parvissimam cellulam repperit: atque in ea constituit. fratrisque g[ra]mpter aduenerat nec intelligenti: ex ictro cum omnibus que in eo fuerat cessit monasterio. Sed eti[am] plures fuissent. q[ui] forte venientes ad eos saluari cuperent: supradictus vir fratribus congregatis. omnibus cum alacritate iuuatibus sub die una monasterium construerebat. Et cum singulis quibusque explenisset numerum monasteriorum: inuitabantur hi qui mansuri erant ad ecclesiam. quasi refectio[n]is gratia: quibus inibi occupatis. unusquisque fratum de cellulis suis proferentes que necessaria erant: singulorum manus cellulas instruebant: ita ut ex collatione caritatis nihil omnino. vel vtensiliu[m] vel que ad victum requiriatur: deessent:

nec tam manifesta fieret yniuersitatis oblatio. Regressi ergo ad vesperam quibus fuerat cellule preparatae: inueniebatur possita omnia que ad vias esset necessaria. et ita instructa habitacula: ut nihil prorsus deesse prospicerent. **D**e sancto didimo.

Idemus inter eos quedam ex senioribus yis bonum nomine didimu: in quo multa erat domini gratia quam in eo etiam yultus ipse dicabat. **M**icr[os]corpiones et cerasas. idest bestias quas cornutas vocantur. et angues qui in illis locis pro seruore solis acerrimi habentur. tanquam terre quosdam vermiculos pedibus concubantur: et ita extinguebatur. ut nihil ab eis omnino pataret. **D**e sancto Cronio.

Idemus etiam ali um apud eos summe antiquitatis patrem Cronium nomine: in senectute bona et pfecta etate durante. certi namque et decem agebat etatis annos. **D**ic ex discipulis adhuc beatissimi Antonii supererat: cuius inter ceteras animi virtutes humilitatis gratiam vidimus immensam. **D**e sancto Origene

Erat autem et alius quod huc ex discipulis Antonii originis nomine: vir probatio magnificus: et summe prudenter: cui sermo et narratio de virtutibus optimi magistri bonis dei edificabat oes audientes. et inflammabat vehementer. ita ut oculis certi que ab eo narrabantur putares. **D**e sancto Euagrio.

Idemus ibi et sapi entissimum yis ac probatio mirabilis Euagrini nomine cui iter: ceteras animi virtutes: tanta excessa est gratia discernendorum spirituum: et purgandorum: sicut aplius dicit: cogitationum. ut nullus alius putares ex fratribus ad tantam subtilitatem et spualium regni scientiam puenisse. Lui quis regis ipsius et experimentis quod est super probatio: per graz dei magna collata fuerit intelligentia: accidit tamen et hoc: ut multo tempore instructus fuerit a b[ea]to Macha-

rio: quē famosissimū ī di gratia: signisqz & virtutibus īsignē fuisse oībus notum est. **Hic ergo Euagrius** īcredibilis erat absti nētie. super omnia tamē monebat fratres si qui forte studium gererēt vel humiliādi corporis. vel fantasias ab eo demonū pro pellēdi:ne ī bibēda aqua largiore mēsura vteretur dicebat enīz. **Q** uia si aqua mul ta corpori infundatur: maiores fantasias generat & largiora receptacula demonib⁹ prebet. **S**ed & multa alia de abstinentiā: sūma cū deliberatione edocebat. **I**pse autē non solū aqua parcissima vtebatur: sed & pane penitus abstinebat. **I**lli vero qui in illis locis morabātur fratres: pane solo et sale cōtēti crāt. vt ī illa omni multitudine: vix inuenires aliquē qui oleo saltim vtere tur. **P**lures aut̄ ex eis: nec iacētes somnū sed sedentes: & vt ita dicam: in meditati one diuinorum verborum positi capie bant. **(De sancto Machario egyptio.**

Darrabant autem nobis quidā ex patribus qui ibi erant & in locis illis duo Macharii: quā si duo celi luminaria refluisserent: ex quib⁹ unus egyptius genere. & discipulus beati Antonii usit. alias alexandrinus. **Quib⁹** vt vocabula nominis: ita virtutes animi. & celestium gratiarū magnificētia concor dabant. **O**terqz enim Macharius abstinen tie exercitiis & virtutibus animi equaliter pollens: hoc solo aliis precellens & quasi hereditatē gratiarū & virtutū beati Anto nii possidebat. **H**unc deniqz serūt. aliquādo cum homicidiū in locis vicinis fuisse admissum. & innocentē cuiqdā impigeretur crimen admissi: confugisse ad eius cellulā is qui calumnā patiebatur: affuisse etiā eos qui purgebant. allegantes & dicentes pīlītari seipso. nisi cōprehensū legibus traderent homicidā. **N**is vero cui crime īpingebatur cum sacramentis affirmabat: conscientē se non esse sanguinis illius. **E**t cū diu ab vtraqz pre certamē haberet interrogabat sacerdos macharius vbi sepult⁹ eset. q̄ dicebat occisus. **L**ūqz designasset

locum: cum omnibus q̄ ad purgendum bo minē venerant. p̄git ad sepulchrū. atqz ibi fixis genibus inuocato xp̄i nomine ait ad eos q̄ assistebāt. **N**unc dñs oīdat si vere reus est hic: q̄ purgetur a yobis. **E**t eleua ta voce: ex nomine clamabat defuncrum. **L**ūqz ei vocatus de sepulchro respōdis set: ait ad eum. **P**er fidem xp̄i te obtestor vt dicas si ab hoc homine qui calumniā patitur occisus es. **T**unc ille de sepulchro clara voce respondit: dicens. **N**ō se ab eo esse intersectū. **E**t cū obstupefacti omnes decidissent ī terrā: ac pedib⁹ eius adiualue rētur: rogare ceperūt vt interrogaret euz a quo eset occisus. **T**unc ille. hoc īquit nō īterrogabo. **S**uficit enīz mibi vt īnocēs liberetur: non est autem meum vt reus p datur. **A**liud quoqz eius genus miracu li ferebatur. **Q**uiusdaz & vicino oppido pa trissimilias virgo filia per fantasias magi cas videbatur hominibus in equinum ani mal versa: vt putaretur equa esse: & nō pu ella. **H**anc adduxerunt ad eum. **T**unc ille percūctas. **Q**uid sibi vellent. Aliunt pa rentes eius. **E**qua hec quam vident oculi tui puella virgo & filia nostra fuit: sed ho mines pessimi magicis artibus in animal hoc quod vides es verterunt. **R**ogamus ergo vt oīs dominum: & commutes eam in id quod fuit. **A**t ille ait. **E**go hanc quaz ostenditis mihi puellam video: nihil ī se pe cūdis habentem. **H**oc autem quod dici tis non est in eius corpore: sed in oculis in tuentium. **F**antaste enim demonum sunt iste: non veritas rerum. **E**t cum introdu xisset eam cum parentibus suis intra cellu lam. fixis. genibus orare christum cepit: si mulqz & parentes horabatur secum domino supplicare: & post hec perungētes eā oleo in nomine domini: omni fallacia vi sus expulsa: virginem videri omnibus vt etiam sibi videbatur: effecit. **A**lia quoqz iunior puella ad eum deducta est: cuius obscena corporis: ita omni ex parte com putruerunt: vt consumptis carnibus inte riora quoqz & secreta nature nudarentur: ac vermī ebulliret inde innumera mul

Prima pars

titudo: ita ut nec accedere quidem quis quam ad eam posset. pre fetoris horrore. **P**ecum allata a parentibus. et proiccta fuisse ante fores eius: miserans virginis cruciatus. equo animo iquis esto filia. hec tibi ad salutem dominus non ad interitū dedit. vnde prouidendum est magis. ut sanitas tua. nullum tibi periculum conserat. **E**t cum institueret orationib[us] per septē continuos dies: et oleum benedicēs in nomine domini perungeret mēbra eius: ita eam sanam reddidit. "ut muliebris in ea nature nulla forma. nulla species appareret: sed esset ei inter viros conuersatio. absq[ue] seminee suspicionis obstaculo. **A**liebant preterea aliquod venisse ad eū hereticum quendam hieracytam: quod genus heres inuenitur apud egyp[ti]ū. **D**ic cum per multam loquendi arte. plurimos fratrum qui habitabāt in heremo cōturbaret ausus est etiam coraz ipso fidei sue asserere prauitatem. **Q**ui cum resisteret senio et contradiceret. ille verba simplitia argumentis callidis eludebat. **S**ed cū videbat sanctus fidem fratrum periclitari: qd opus est inquit nos verbis contēdere ad subuersione[bus] audientiis: **E**xeamus ad sepulchra fratrum. qui nos precesserunt in domino. et cuius nostrum cōcesserit dominus suscitare mortuū de sepulchro. sciant oēs quia illius fides probatur a deo. **S**ermo hic omnibus qui aderant fratribus placuit. precesserūt ad sepulchra: hora[bus] Macharius hieracytam ut euocaret mortuū in noīe domini: **A**t ille Tu inquit qui pre posuisti prior euoca. **E**t Macharius pro sternens se in oratione ante dominū: ubi sufficenter oravit elevatis sursum eccl[esi]is suis ait ad deum. Tu inquit domine q[uod] ex duobus nobis rectā fidem teneat ostende: elevato mortuo hoc. **E**t cum hec dixisset. fratri cuiusdam nomen qui nuper fuerat sepultus euocauit: cui ille cum de tumulo respondisset. accedentes fratres continuo que superposita erat ausebunt. et eductum cum de sepulchro resolu-

tis fasciolis quibus constrictus erat exhibuerunt viuentem. Hieracyta vero ubi hec vidit: obstupefactus in fugam vertitur. Quem fratres quoq[ue] omnes insequebantur: extra terminos terre illius exturbaverunt. Multa etiā alia scriebantur de eo que nimis plixa sunt ad scribendū: sed ex his paucis etiā cetera eius opera noscūt. De virtutibus alterius Macharij videlicet Alexandrini.

Hilus vero sacerdos

Macharius. magnificas etiam ipse virtutes consumauit: de quibus et alii nonnulla scripsierunt: que sufficere possunt ad virtutis eius magnitudinē cōtuendā: et ideo nos ea cōpendio preterimus. Scriebant tamen eum amatorem fuisse heremī super omnes ceteros. ita ut etiā ultima et accessibilia. deserti perscrutatus sit loca ipsorum inueniret ut scribatur locū quēdam: in ultimis heremī constitutū et diversis ac pomiferis arboribus constitū. et omnibus bonis repletū: ubi etiam duos fratres inuenisse scribatur: quos cū rogaret ut paterentur a se deduci illuc monachos ut ibi habitarent quoniam quidem locus et amenus esset: et abundans in omnibus necessariis. Responderunt. Non posse ad huc illuc plures adduci: ne forte venientes per heremū a demonibus deciperentur. Multos enim dicebant esse demones in deserto ac monstra: quoz molestias et calamitates ferre multitudiō iſueta non posset. Regressus tamen ad fratres cū idicasset de opportunitate loci: multorum inflammati sunt animi. ut pergerent illuc cu[m] co. Sed ubi patres reliqui senserunt animos iuuenium concitatos: represserūt eos salubrio re consilio dicentes. Locus iste si vere ve iactatur a Jamne et mambre constitutus est non aliud de eo credendum est. nisi quot diaboli opere ad deceptionem nostram preparatus sit. Si enim vere ut perhibet deliciosus est et abundans: quid sperabimus in futuro seculo: si hic deliciis frui

mur? Et hec atq; alia huiusmodi dicentes
 inuenum ferentes animos represerunt
Locus autem in quo habitabat ipse san-
 ctus Macharius Scithium appellatur
Et autem in heremo vastissima positus
 diei & noctis it: & habens de nytrie mona-
 sterii: & illuc nulla semita neque terrenis
 aliquibus colligitur vel monstratur indi-
 tiis: sed & stellarum signis & cursibus pergi-
 tur. **A**qua raro inuenitur & siccubi inuen-
 ta fuerit. odoris quidem dirissimi ē & qua-
 si bituminea: sed saporis innoxij. **S**unt er-
 go ibi viri valde perfecti: nec enim pati-
 tur tam terribilis locus nisi perfecti pro-
 positi habitatores: summeq; constantie.
 caritatis tamen inter se & erga omnes. si
 q; forte ad eos accesserit: sūmū studiū ge-
 rit. **F**erit deniq; cū sācto machario yuā q;
 aliquādo detulisset. ille qui secūdū carita-
 tē nō que sua sunt. sed que alterius cogita-
 ret: ad aliū fratrē detulit eā qui quasi iſir-
 mō videbatur. **T**ūc ille gratias egit deo
 pro fratribus officio: sed & ipse nihilominus
 plus de proximo q; de semetipso cogitans
 ad aliū pertulit: & ille itē ad aliū. **E**t sic cuz
 per omnes cellulas que lōge a semetipsis
 per heremū disperse erant yua circūlat
 esset: ignorantibus eis quis cā primo mis-
 set: & ultimuz ipsi defertur qui cā miserat.
Fratulus est autē sanctus Macharius
 q; tantā yideret in fratribus continentia:
 tantamq; caritatem: ad acriora semetip-
 rum spiritualis vite extendit exercitia. **A**d
 fidem namq; confirmandam nobis affir-
 matum de eo est. ab his qui ex ore eius au-
 dierant: q; quodam tempore noctis. de-
 mon ad ostium cellule eius pulsavit dices
Surge abbas Machari & eamus ad col-
 lectam: ybi fratres ad yigilias congregan-
 tur. **S**ed ille qui gratia dei repletus falli-
 non poterat: intellexit diaboli esse falla-
 tiā: & ait. **O**mendax & veritatis inimice
Quid enī tibi consortij: quid societatis est
 cum collecta & congregatione sanctorum.
At ille. Latet ergo te inquit o' Machari
 & sine nobis nulla collecta agitur: nulla /

q; congregatio monachorum: **V**eni deni-
 q; & videbis opera nostra. **T**um ille. Im-
 peret inquit tibi dominus: demon immun-
 de: **E**t conuersus ad orationem: petij a
 domino: vt sibi ostenderet si hoc verum
 esset: quod gloriatuſ est demon. **A**bijt er-
 go ad collectam ybi a fratribus viglie ce-
 lebrabantur: & iterum in oratione domi-
 num deprecatur: vt sibi veritatem verbi
 huius ostendat. **E**t ecce vidit per totam
 ecclesiam quasi parvulos quosdam pue-
 ros ethiopes tetros discurrere hic atque
 illuc: & velut volitando deferri. **D**oris
 autem est inibi sedentibus cunctis: ab uno
 dici psalmum: ceteris vel audientibus vel
 respondentibus. **D**iscurrentes ergo illi
 ethiopes pueri: singulis quibusque se-
 dentibus alludebant: & sic ybi duobus di-
 gitulis oculos compressissent: statim dor-
 mitabat. **S**i cui vero in os immersissent
 digitum: oscitare eum faciebant. **U**bi ve-
 ro post psalmum ad orandum processissent
 fratres: precurrebant nihilominus singu-
 los & ante alium iacentem in oratione qua-
 si muliez spē ferebāt an aliū q; si edifican-
 tes: aut portantes aliquid diversa queq;
 agētes apparebāt. **E**t quecūq; demones
 quasi ludendo formassent hec orantes illi
 in cordis sui cogitatione versabant. **A**n non
 nullam tamen ybi aliquid horum agere ce-
 pisent. quasi vi quacā repulsi precipites
 deiciebantur ita ut nec stare qđe prorsus
 aut transire iuxta eos auderent: aliū ve-
 ro etiam iſirmis fratribus supra cervices
 & dorsa ludebant: quia non erant in sua
 oratione intenti. **H**ec cum vidiſſet sanct⁹
 Macharius ingemuit grauiter: & lachri-
 mas profundens ad dominum respice-
 bat: ait domine. & ne sileas neq; mitigeris de⁹
Exurge vt dispergantur inimici tui. & fu-
 giant a facie tua: quoniam anima nostra
 repletur illusionibus: **P**ost orationem
 tamen examinande veritatis gratia se-
 oris cuocatis singulis quibusq; fratrib⁹
 āte quoq; faciē yiderat demones diuerso
 habitu. & varijs ymaginib⁹ ludentes. re-

Prima pars.

quirit ab eis si oratione vel edificandi cogitationes habuerint, vel iter agendi vel alia diuersa que ynicuiqz imaginata per demones viderat: et singuli eoz ita confitebant in corde suo fuisse ut ille arguebat et tunc intellectum est. quod oes vane et superflue cogitationes quas vel psalmoz vel orationum tempore ynus quisqz conceperit: ex illusione demonum fiant: ab his autem qui omni custodia seruant cor suum: tetri repelluntur ethiopes. Deo enim coniuncta mens: et in ipsum picipue tempore orationis intenta: nihil alienum, nihil superfluum recipit. Aliud quoqz multo terribilius addebat, quod vidisset eo tempore quo fratres accedebant ad sacramenta. Ubi porrexisse ad suscipiendum palmas, in nonnulloꝝ manibus preuenientes ethiopes carbones deponere, corpus autem quod tradi manibus sacerdotis redire videbatur ad altare: aliis vero quos melioꝝ merita iuuabant, extendentibꝝ manus ad altare, longe recedere demones: et cum ingenti metu effugere: angelum enim domini assistere videbat altari, quod cum sacerdotis manu, suam quoqz manu in sacramentorum distributione exponeret. Et ex hoc iam permanebat ei a deo gratia ista: ut in vigiliis fratum psalmoꝝ et orationis tempore: si quis aliud aliquidcum illusionem demonum in corde cogitasset: agnosceret: et accedentem ad altare, vel dignitates vel merita eius uocaret. Quodam autem tempore ambo Nacharii homines dei cum fratribus cuiusdam videndi gratia iter agerent ascendunt nauigium: quo fluvius transiri solet. In quo nauigio erant simul qdam tribuni viuites homines prepotentes: equos plurimos ac pueros et multa secuz ministeria habentes. Hoc ynus eum videret in ultima nauigii parte ylibus indumentis atqz ad omnia expeditos iacere monachos ait ad eos. Beati estis vos quod huic seculo illudit: nec quicqz ex eo iuris: nisi indumentum ylissimum et parcissimum victimum. Tunc ynus de Nachariis respondit ad eum. Vere quidem ut dicas quod deu sequitur: illu-

dum mudo, sed miseremur vestri. quod yobis econtrario mundus illudit. Huc ille opus super hunc sermonem statim ut peruenit ad domum suam: derelictis omnibus yl distractis que habebat, et pauperibus datis: ipse deum sequi cepit, et ad monachorum exercitia properauit. Sed et multa ut dividimus alia de operibus sancti Nacharii Alexandrini mirabilia seruitur: ex quibus si nulla in libro ecclesiastice histore inserita, qui requirat: inueniet. De sancto Ammone primo nytrie monacho,

Altum sane habi
tationis monasteriorum que sunt in nytria sumptum tradebant ab Ammone quodam: cuius animam cum exisset de corpore vidi ferri ad celum sanctus Antonius sicut resert scripture illa: que vita describit beati Iustonii. Hic igitur animo locupletibus et generosis parentibus natus est: a quibus inuitus ad nuptias cogebar. Et cum ym parentum non posset effugere: accepta virgine cuius intra nuptiales thalamos uenisset: et data, eis essent cubiculi secreta silentia: alioquin puellam de pudicitia et seruanda virginitate cepit hostiari dicens. Quia corruptio sine dubio inuenit et corruptionem, incorruptio vero incorruptionem sperat. Multo melius est ut yterquam nostrum in virginitate perdure: quamvis alter corrumpatur ex altero: Nequiescit virgo, silentio tegitur incorruptionis thesaurus. Cumque plurimo tempore soli dei cotesti testimonia, deo magis essent quam carni et sanguini coiuncti: post obitum parentum: ille egredem ad hunc vicini deserti secedit locum: virgo vero intra domum residens in brevi et ipsa multitudinem virginum, et ille multitudinem monachorum congregatur. Cumque secretius resideret in beremo, adolescentes quidam mori su canis rabidi in rabiem versus est: in multis vicibus catenatis ad eum deducitur: prosequuntibus eum parentibus suis, et rogatisibus proximo. At ille. Quid inquit mihi molesti estis o hoies? Supra merita mea est quod expeditis tamquam hoc yobis indicare possim: quod in mai-

bus vestris ē eius sanitas. Reddite vidue bouē suū quē surati estis: et sanus reddetur vobis filius vester. Ac illi extinuerūt qđem valde. qđ ea qđ in secreto gesta sūt non latuerunt hominē dei: gauisi sūt tamen qđ hanc eis viā salutis ostedit. et sine mora vt reddiderūt direpta orāte homine dei etiā iuueni sanitas redit. **A**lio quoque tēpo re cū venissent ad euз quidā probare vo lens animos ipsoz. dicit doliuз sibi eē ne cessariū: ybi aquaz pro adueniētibus con gregaret. Et cuз polliciti fuissent platuros se: ynu ex ipsiis graue sibi duxit: dices pi clitare posse cameluz suuz: si ei tam graue onus iponere. Et ait ad alteruz. Tu si vis aut potes defer: ego camelō meo parcam ne moriatur. **T**ūc alter ait. Mibi iquit: vt ipse nos sit: camelus nō ē: s̄ asinus. Nūquid qđ camelus portare nō pōt: valet asinus portare? At ille. facio iquit qđ vis: tu vi deris. Ego enī nō interimā camelū meuз. **T**ūc ille. ego iquit ipono asino meo pondus: qđ tu camelō tuo onerosū dicis: et me rita hominis dei faciēt: qđ ipossibile ē esse possibile. Et ita iposuit doliuз asino suo p uexit vloz ad monasteriuз hoīs dei: ita vt nec sentiret asinus se aliquid oneris porta re. Quē vt ydit āmon: benefecisti iquit in asino deserēs doliuз. college enī tui came lus mortu? **E**t regressus iuuenit ita gestū vt predixerat famulus dei. Sed et multa alia qđ eu signa dominus ondit. Nā et fluui um nylū cuз trāstre yellet. et exuere se eru besceret. Virtute dei subito i alterā ripaz trāslatus dicitur. Beatus autem Antoni us in summa ammiratione vite eius iusti tiam: atque animi eius virtutes habuisse memoratur. **D**e sancto Pyamone.

DOn autem mibi vi detur dignuz etiā eius beremi ba bitatores qđ parthenio mari adiacet: et yici na ē oppido qđ diolcho dicitur filētio pte rire. In quo vidimus quēdā pibyterū ad mirabile noīe. Pyamone. totius humilitatis et benignitatis viruz: hñtē etiā reuelati onū gratia. Deniqz cuз quodā tpe dñō sacri

ficia offerret. ydit angelū dei stantē iuxta altare: et ynius cuiusqz monachoz accedē tium ad altare: scribentem nomina i libro quez tenebat in manibus: quo rūdaz tamē nomina nō scribētez. Cumque diligenter obseruasset senior. qui esset quorum no mina non scripsisse: postea qđ sunt cōplēta mysteria. ynuquēqz eoz seorsuz vocans p scrutatur. quid eis i occulto peccati fuisse admisissuz. et iuuenit ex cōfessione eoz ynum quenqz mortalis peccati obnoxiu. **T**unc hortatus est eos agere penitētiā. et semet ipsuz cuз eis anī dominū prosterrens die ac nocte tanqz ipse i eoz peccatis esset obno xijs flebat: et tā diu permāsit cuз eis in luctu et lachrimis et penitētiā. donec itez vi deret eūdē āgelū stātez et scribētez accedē tūz nomina. Et postea qđ omniuz scripsit: tunc etiā illos ex nominibus euocante: atque ad recōciliationē altaris iuitatez. Et yb̄ hec senior ydit: istellexit eoz suscep̄ta esse penitētiā. et sic eos altari tota cuз gra tulatione restituit. **H**unc etiā quodā tēpo re ferebāt a demonibus ita verberatū: vt stare aut moueri omnino dō loco nō posset. Et cuз dies adesset dominica. et res posce ret offerri sacrificiū: iussit se fratrū manib⁹ ad altare portari. **U**bi cuз i oratione iacuis set. astantē cōtinuo ydit āgeluz domini q astare solebat altari: et porrigētez sibi manuz atque elevantem se de terra: et statim dolor omnis ita ab eo discessit. vt solito sa niō reddere. **D**e alio sancto Joanne.

Rat in ipsis locis

Vir scūs ac totius gratie dono re pletus Joānes noīe: i quo rāta erat isolatiōnis gratia. vt quacunque mestitia. quo cunqz tedio oppressa fuisse anima. paucis eius sermonibus alacritate et leticia re pleretur. **S**ed et sanitatum gracia plurima ei a deo donata est. In aliis quoqz cōplū rimis locis egypti. sparsim vidimus sanctos dei virtutes multas et mirabilia fa cientes et gratia dci plenos: sed paucos ex multis memorauimus de omnibus enim explicare supra vires nostras est. Nam de

Prima pars

bis qui in superiore thebaida. id est circa ipsam syenem. habitare dicuntur. auditu solo cōperimus: q̄ bis pene oībus quos vidimus. celsiores illi et magnificenteres habebātur. Accedere vero ad ipsos. p itineris periculū nequium: q̄ suis oīa illa rū partī loca latronib⁹ icurserūt. illa tñ q̄ vltra ciuitatē lyco fūt. etiā barbaros paciunt. Et ideo nullus nobis ad eos accessus fuit: q̄ revera nec eos quos supius memo rauimus: absque periculo vidimus.

Le periculis itineris ad heremos.

Ait in hoc itinere periclitati sum⁹. in octavo autē sicut scriptū ē. nō obtinuit nos malū deo nos i omnibus protegēte. Denique se mel per qui que dies ac noctes icedentes per heremum: siti ac laſitudine periclitati sumus. Alio quoque tēpore icurrimus loca i quib⁹ est cōuallis quedā humorē ex se meti ipsa gignens salis: quē cōtinuo calor solis velut hyemale pruinā in glaciē. ita in salez stringit. et tanq̄ ludes acutas ex ipso sale efficit: atque ita omnia illa exasperantur loca vt nō solū nudos pedes. vt habebamus nos: sed et calciamētis munitos. te rebret ac secet. In his ergo inuēti: magno cū periculo vix eausimus. Tertio cū nibilominus per heremuz pgeremus. icurrim⁹ vallez quandā humorē ex semetipsa simili ter gignetez: sed intra semetipsam euī seruantez: cuius soluz laxū et feriduz ceno repletuz transire cupiētes: vsque ad latera desedim⁹. Cumque pene ibidē in eadē mēgeremur. exclamātes ad dominū: vocem psalmū ptulim⁹: dicētes. Saluū me fac deus qm̄ itrauerūt aque: vsque ad animam meaz. Insicuī sum in limo profudi: et nō ē substātia. Quartū pertulim⁹ i aquis qui busdā. q̄ ex inundatione fluminis nyli remāserāt: i q̄ triduo continuo afflicti. vix euadere potuim⁹. Quintū periculū fuit nobis a latronib⁹ cū secus mare iter pagēmus. q̄ per decē milia passuum in sequentes nos. quos perimere ferro nō potuerāt. pene exanimes reddiderūt per fugā. Sextū

distrimē nobis i ipso flumine nylo fuit: i q̄ nauigātes pene submersi sum⁹. Septimū i stagno qđ maretbse vocabulo appellat. vēto seuiēte i iſulā quādā ciecti sum⁹: bye me grauissima sup nos et tēpestate fluēte Erat enī tēpus q̄ ephiphaniorū dies celebrabant. Octauū autē fuit: q̄ cū ad nytrie monasteria venirem⁹: locū quēdā icidim⁹ i quo reflueo nyli aqua residēs velut stagnū quoddā efficerat: i quo multe bestie. picipue cocodrilli plurimi erāt. Qui cū ad tēperiē solis exsistent. resoluti circa ora stagni iacebat: ita vt ignozātibus nobis mortui videretur. Et cū accederem⁹ ad viden daz mirandāque magnitudincē bestiaruz: quas exanimes putabamus. Continuo vt so nuz peduz senserunt excitate. irruere et se etari nos yebemēter ceperūt. Nos autē magno cū clamore et metu nomen xpī in uocauim⁹ cui⁹ misericordia affuit et bestie que cōtra nos iſurrexerūt. quasi ab āgelo repellente: in stagnū protinus proiecte fuit. Nos autē cursu cōito ad monasteria festia uim⁹ grās agētes deo nostro: q̄ nos dātatis piculis liberauit et tanta nobis oridit mirabilia. Ipi glia et bonoz et pēas et iperū i secula seculoz Amē. Finis vita et uersatio sc̄tōz p̄m egyptōz et q̄ i sc̄tibia et thebaida mozabantur: quēadmodū bēs Hierōim⁹ multo labore consperxit: et relata a fide di gnis audiuit. Et diligenter conscripsit.

Cincipiūt gesta sc̄tōz patrū egyptōz sc̄tibia et thebaide: q̄ beatus Hieronimus autentice conscripta reperit: et e greco su deliter in latinū transtulit. immo etiā ab alijs trāslata i vnu collegit. plog⁹ bti hiero nym⁹ p̄sbyteri i vitā sc̄tī pauli p̄mi herete.

Tater multos sepe dubitatū ē: a quo potissimum monachoz herem⁹ habitari cepta sit. Quidā enī altius repetētes a bīo Helya et Iohae principia sup̄isse dixerūt. quoz et helyas pl⁹ nobis videſ ſuisse q̄z monach⁹. et Iohanes an p̄phetare cepiſſe q̄z nat⁹ eēt. Alij at i quā etiā opinione vulg⁹ omē ſc̄erit. al serūt ātoniū hui⁹ p̄positi caput: qđ ex pte

verū est: Non enim tam ipse aī omnes fuit.
Et ab eo omnium iniciata sunt studia. Atha-
thas vero et macharii discipuli Antonij et quibus
superior corp' magistri sepelivit: etiam nūc
affirmat Paulus quandam thebēum principez
rei istius fuisse: sed non nominis: quā opini-
onē nos quoqz probamus. Nonnulli et
hec et alia prout voluntas tulerit: iactitant.
Subterraneo specu crinitum calcaneote
nus hominem. et multa alia que prosequi
ociosum est: incredibilia singētes: quoqz qz
ipudens mendaciu' fuit: repellēda quidem
eoꝝ sentētia videt. Igitur qz de Antonio tā
greco et romano stilo diligenter memorie
traditū est: pauca de Pauli primo heremita
principio et fine scribere disposui: magis
quia res omissa erat: Et fatus ingenio.
Quomodo autem in media etate vixerit
aut quas sathanē pertulerit iſidias: nul-
libominum compertum habetur. Incipiunt
Vita sancti Pauli primi Heremite.

Sab decio et valeri
ano psecutorib'. quo tempore. Cor-
nelius rome. cyprianus cartaginē felici cry-
ore dānati sunt: mltas apud egyptū et the-
baidam ecclesias tempestas seu popula-
tē voti tunc xpianis erat pro eo noīe gla-
dio percuti. Verum hostis callidus tarda
ad mortē supplitia cōquirrens aīas quere-
batiungulare. nō corpora. Et ut ipse q' ab eo
passus ē Cyprianus ait: volentib' mori: nō
permittebatur occidi. Qui ut crudelitas
notior fiat: duo memorie causa exempla
subiicimus. Perseuerantē i' fide martyre:
et iter ecclēū flāmasqz victorem iussit mel-
le pūgi et sub ardētissimo sole. ligatis post-
terū manib' reponi: scz vt muscarū acut-
leis cederet: qui ignitas sartagles ate supe-
rasser. Aliuz iuuēili etate florente i' amenis:
sūnos hortulos p̄cepit adduci. ibiqz iter cā-
dētia lilia. et rubētes rosas cū leni murmur-
re iuxta serpet riuulus: et molli sibilo arbo-
rū folia vēt' strigeret. sup strāū plumis le-
ctulū resupinari iussit. et ne se ide posset ex-
cutere blādis fertoz nēxib' irretiū relin-
qui. Quo cū recedētib' cunctis mercrīx
speciosa venisser: cepit delicitis stringere

colla oplexib': et qd dicto quoqz scelus ē.
manib' attractare virilia. vt corpe i libidi-
nē occitato se vicitrix ipūdica superiaceret
Quid ageret miles christi aut q' se ferret:
nesciebat. Quē tornēta nō vicerat: ne su-
paret abhominata voluptas. Tādē celiꝝ
spirat'. p̄cīaz mordetis lingua i osculatīs
se faciē expuit: ac sic libidinis sensu' succi-
dens. doloris magnitudo p̄cipuit. Per
idē ergo tēp' q' talia gerebant. apud īferio-
rē thebaidā cū sorore iā viro tradita: post
mortē amboꝝ parētū. ī hereditate locuple-
ti: paulus relict' ē ānorū circiter sedecī. lit-
teris tā grecis et egyptiacis apprime eru-
dit': masueti animi. deū valde amās. Sed
dū psecutiois detonaret p̄cella: i villā re-
motiore et secretiore recessit. Uer. qd pec-
toris humana nō cogis auti sacra fames?
Sororis marit' cepit pdere velle quē ce-
lare debuerat. Nō illū vt assolet vxoris la-
chrime. nō omisio sanguinis. nō spectans
cūcta ex alto de' scelere suo retiocat. Ad-
erat. illabat. crudelitate q̄si pietate vteba-
tur. Qd ybi prudētissim' adolescentē ītelle-
xit. ad mōtiū secreta fugiēs. dū psecutio-
nis finē p̄stolare: et necessitatē i' volūtatem
vertit. ac sic paulati p̄grediēs. rursumqz
tātudē subsistēs. atqz idē sepius faciēs: re-
perit saxosuz mōtē: ad cuius radices baud
grādis spelūca lapide claudebat. Quo re-
moto: vt ē cupiditas hominū audi' oculū
ta cognoscere: animaduertit itus nō grāde
vestibulū. Qd apto desuper celo. parulis
diffusa ramis. yet' palma ḵexerat. fontē
lucidissimū ostendens. tm modo foras ea-
dem ḵtinuo que genuerat terra sorbebat
Erant preterea p extensū montē nō pau-
ca habitacula: in quib' scabre iam scudes
et malei qbus pecunia furtiva signabatur
videbātur. Hunc locū egyptiorū littere fe-
runt furtivā mōtere officinā fuisse: ca tēpe-
state qua cleopatre iunctus Antonius est
Igitur adamato et quasi a deo sibi oblato
habitaculo. omnē ibidē i' orationib' et soli-
tudine duxit etatem: cibum et vestimen-
tum palma prebebat. Quod ne cui im-
possibile videatur: iesum testor et sanctos
angelos eius. in ea parte heremī. que

Prima pars

iuxta syriam sarracenis iūgitur: et vidisse
me monachos et videre: e quibus unus tri
ginta iam per annos clausus. ordeaceū pa
nem manducabat et lutulentā aquā bibe
bat: Alter in cysterne veteri quā gētili ser
mone syri gubra: alias gippū vocāt: quin
qz caricis per singulos dies sustētabatur
Hec icredibilia vidētur his: qui nō credi
derint omnia possibilia esse credentibus:
Sed vt ad id redeā vnde digressus sum:
cum iam cētesimo tertiodécimo etatis sue
anno. beatus Paulus celestē vitā in ter
ris ageret: et nonagenarius ī alia solitudi
ne moraretur Antonius: vt ipse asserere
solebat: hec ī mentē eius cogitatio icidit:
nullū vltra se meliorē monachoz in here
mo cōsedisse: Atqz illi per noctē quiescen
ti reuelatū est: esse aliū interius multo se
meliorē: ad quē videndū deberet propera
re. Illico erūpēt luce: venerabilis senex
īfirmos artus bacculo regente sustentans
cepit ire velle quo nesciebat. Et iam me
dia dies coquente defuper sole feruebat:
nec tamen a cepto itinere deducebatur
vicens. Credo in deum meum: q seruum
sūi quē mibi promisit: ostēdet. Nec plura
bis iterea cōspicatur hominē equo mixtū
cui opinio poetar̄ cētauri vocabulū indi
dit. Quo viso: salutaris ip̄ressione signi ar
mat frontē. Et heus tyro īquit: qua naz in
parte dei seruus hic habitat. At ille barba
rū nescio quid īrendens: et frangēs potius
verba ē proloquens inter horretia ora sa
tis blandū quesuit alloquiū et cū dextre
manus protensione cupitū indicat iter: ac
sic per patentes cāpos volitando transmit
tens se in fugā ex oculis mirantis euanuit
Ucrū hoc vtrū diabolus ad terrendū eū
simulauerit. an: vt solet heremus: monstru
osorū ferat animaliū: istā quoqz gignat
bestiā īcertū habemus. Stupens itaqz
Antonius et de eo quod viderat secū vol
uens. vterius progrediebatur. Nec mo
ra: inter saxosam couallē haud grandē ho
munculū viderat: aduncis naribus: fronte
cornibus asperata: cuius extrema pars co
poris: in capraz pedes desinebat. Ad hoc

spectaculū Antonius: scutū fidei et loricam
spei bonus prelator̄ arripuit: nibilominus
memoratū animal palmar̄ fructus eides
ad viaticū quasi pacis obsides offerebat.
Quo cognito: gradū pressit Antonius: et
quis naz esset interrogans hoc ab eo respō
sum accepit. Mortalis ego sum et unus ex
accolis heremis quos vario delusa errore
gentilitas faunos et satyros et incubos co
lit legatō fungor gregis mei: Precamur
vt pro nobis comūnē dominū depreceris
quē pro salute mundi oliz yenisse cognoui
mus: nā in yniuersam terraz exiuit sonus
eius. Talia eo loquēt: longetus viator
yberty lacrimis faciē rigabat: quas ma
gnitudo leticie indices cordis effuderat:
Haudebat quippe de christi gloria et de
interitu sathanē: simulque ammirans
quod eius posset intelligere sermonem: et
bacculo humuz percutiens: aiebat. Vebi
bi alexandria: que pro deo portenta ve
neraris: veb tibi ciuitas meretrīx: in quā
totius orbis demonia confluxere. Quid
nūc dictura es? Bestie xp̄z loquūtur: et tu
pro deo portēta veneraris. Nec duz: ver
ba compleuerat: et quasi pennigero vola
tu petulcū animal ausfugit: Hoc ne cui ad
incredulitatem scrupulū moueat: sub re
ge Constantio yniuerso mundo teste de
fenditur. Nam ad alexandrīā istiusmodi hō
viuus perductus magnū populo spectacu
lum prebuit: et postea ne cadauer exanime
calore elstatis dissiparetur. sale insulsum
ad Antiochiam vt ab imperatore videre
tur allatum est. Sed vt propositum p
sequar Antonius cepta regiōe pergebat:
ferarum rātū vestigia intuēs et heremis
latam vastitatem: quid ageret. quo verte
ret gradum nesciebat. Jam altera fluxe
rat dies restabat vnu: vt dseri se a xp̄o nō
posse īfideret. Perleueras lecūdas ī ora
tiōib⁹ exigit tenebras: et sub dubia adhuc
luce. nō lōge ītueſ lupaz sitis ardorib⁹ an
helatē: ad radices mōtis irrepe. Quā secu
t⁹ ē occulis et iuxta speluncā sūra abis
set accedens: cepit introspicere nihil curi
ositate proficiente te ebris. arentibus

viiiii. Veruz: vt scriptura ait: perfecta dilectionis foras mittit timore: suspenso gradu et anhelitu tēperato: callidus explorator ingressus est: ac paulatiz p̄grediens sepiusq; subiustens sonū aure captabat. Tandem ḡce noctis horoz procul lumen in tuitus. dñi audius properat: offenso pede lapidez in strepitū concitabat. Post cuius sonitū beatus Paulus hostiū quod patet claudens: sera obscurauit. Tunc vero Antonius pre foribus corruens: vsq; ad sextaz et eo amplius horaz adituz precabatur: dicens. Quis sum. ynde et cur veneris nosti. Scio me nō mereri conspectū tuū: tamen nisi video: nō recedā. Qui bestias suscipis: hominē cur repellis? Quesui et iuueni. Pulsu vt aperiatur mibi. Qd si nō ī petro. hic moziar ante postes tuos. certe se pelies vel cadauer meū. Talia perstabant memoraz: fixusq; manebat. Ad quē respōsum Paulus ita reddidit. Heros. Nemo sic petit ut minetur. Nemo cum lachrimis calumniam facit: et minaris si non recipias te. cum moriturus adueneris. Sic arridēs patefecit ingressum. Quo aperto. dum in mutuos miscerētur amplexus: propriis se salutare ceperunt nominibus. gratie domino in cōmune ab eis referūtur. Et post sanctum osculum: residens Paulus cum Antonio. ita exorsus est. En quē tāto labore quesisti: putribus senectute membris operit tinctula canicies. En yides hominē in puluerem mox futurum. Verum quia caritas omnia sustinet: narra mibi queso quonodo sese hominum genus habeat. an in antiquis yrbib⁹ noua recta consurgant quo mūdus regatur imperio. an supersint aliqui qui demonum errore decipiuntur. Inter has sermocinationes suspiciunt alienum coruum in ramo arboris consedisse. Qui inde leniter subuolās: integrum parente mirantiū ora depositus. Post eius abscessum eya inquit Paulus. dominus nobis prandium misit. Verc pius vere misericors. Sexaginta iam anni sunt q̄ dimidiū semper panis fragmenta acceperit. Verum ad aduentum tuum militibus suis

christ⁹ duplicauit annam. Igitur in deum gratiarum actione celebrata: super nitrei fontis marginem yterque consedit. Vinc vero quis frangeret panem aborta contentio: pene diem duxit in vesperum. Paulus more cogebat hospitii. Antonius iure resellebat etatis. Tandem consiliū fuit ut apprehenso e regione pane: duz ad se quisque nititur: pars sua remansit in manibus. Dehinc paululum aque proni in fonte oze libarunt: et immolantes deo sacrificium laudis: noctem transegerē vigilius. Num que iam esset terris redditus dies: beatus Paulus ad Antoniuū sic locutus est. Oli te frater in istis regionibus habitare sciebam: olim conseruum meum mibi promiserat dominus. Sed quia iam dormitionis tempus aduenit. et quod semper cupieram distoliū et esse cum christo: peracto cursu. superest mibi corona iustitiae. tu missus a domino es. qui humo corpusculum tegas: immo terraz terre reedas. His Antonius auditis: flens et gemens ne se desereret. atq; ut comitez talis itineris acciperet: precatatur. Et ille. Non debes inquit querere que tua sunt: sed que aliena. Expedit quidem tibi sarcina carnis abiecta agnum sequi: sed et ceteris expedit fratribus. ut tuo adhuc instituantur exemplo. Oorbem p̄ge queso. nisi molestum est: et palliū quod tibi Athanasius episcopus dedit. ad obuendum corpusculum meum defer hoc. Hoc autem beatus Paulus rogauit. non q̄ magnopere curaret. ytrum tectum pretresceret cadauer an nuduz: quippe qui tāti temporis spatio contextis palmarum foliis yestiebatur: sed ut a se recessenti: meror sue mortis alleuiaretur. Stupefactus Antonius qd de athanasio et de pallio eius audierat. quasi christum in Paulo videns. et in pectorē eius duz venerans vltra respondere nihil ausus est: sed cum silentio lachrimans. exosculatis eius oculis manibusque. ad monasteriuū quod postea a sarracenis occupatum est: regrediebatur. Neque vero gressus sequebantur animum: sed cum corpus inane ieunius seni-

Prima pars

les etiam animi frangerent animo vincebat etatem. Tandem defatigatus et anhelans ad habitaculum suum: confessio itineris peruenit. Qui cu[m] duo discipuli qui ei iam longeuo ministrare ceperant occurrisset: dicentes. **Ubi tam diu moratus es pater?** respondit. **Ueb mibi peccatori: qui falsus monachi nomen fero.** **Uidi belyam et Jo-**annem in deserto: et vere in paradiſo. **Pau-**lum vidi. Ac sic ore compreſſo: et manu verberans peccato[r]: a cellula pallium protulit. Rogantibusq[ue] discipulis ut plenius quid nam esset rei exponeret: ait. **Tempus lo-**quendi et tempus tacendi. Tunc egressus foras: et nec modicum quide cibi sumens: per viam qua venerat: regrediebatur. Il- lum sciens illum videre desiderans illum oculis ac mente complectens: timebat enim quod euenit: ne se absente debitum Christo spiritum redderet. Cum iam dies illuxisset alia: et trium horarum spatio iter remaneret: vidi inter angelorum cateruas: et in ter prophetarum et apostolorum choros: niueo Paulum sandore fulgentem in sublime coſcedere. Et statim in facie procidens fabulum capiti suo superiacebat: plorans atque ciuilans. **Cur me inquit Pau-**le dimittis? **Cur abis insalutatus?** Lam tarde nos? Cito recedis? Referebatq[ue] postea beatus Antonius tanta se velocitate quod reliquum erat vie cucuruisse: ut ad instar avis preuolaret. Nec immerito Nam introgressus speluncam vidi genu bus complicatis erecta ceruice: extensisq[ue] manibus in altum corpus exanime: ac prium et ipse vivere eum credens pariter orabat. Postq[ue] vero nulla ut solebat suspiria precantis audiuit in flebile osculuz ruens: intellexit q[uod] etiam cadauer sancti viri deum cui omnia vivunt: officio gestus p[ro]curetur. **G**igitur obuoluto et plato foras corpor[em]: psalmis quoq[ue] ex christiana traditione catatis: costristabatur Antonius q[uod] sarculum quo terram foderet non habebat. Fluctus angario mentis estu et secum multa replicans. Si ad monasterium reuertar. qua tridui iter est: sib[ic] mane nihil ultra pro-

ficiā. Poriar ergo vt dignus est: iurta belatorē tuū Christi rues extremū alii fundā: Talia eo aīo voluēte. ecce leones duo exterioris heremi parte cōcurrētes: volantibus q[uod] colla iubis ferebant. Quibus aspectis: primo exhorruit: rursusq[ue] ad deum mētem referens: quasi columbas videret māſit intrepidus. Et illi qdem directo cursu ad cadauer beati senie substiterūt: ad latibusq[ue] caudis circa eius pedes accubere. fremitu īgēti rugiētes. proſis ut itel ligeret eos plangere quo poterāt. Deinde haud p[ro]cul ceperūt humū pedibus scabere: barenaq[ue] certatiz egerentes. vni[us] ho- minis capacē locū effodere: et statim quasi mercedē p[ro] ope postulaturi: cū motu auri uzceruice deiecta ad Antoniū prexerūt. manū eius pedesq[ue] lingētes: ut ille aīaduerteret b[ea]titudinē eos a se dep̄cari. Nec mora in laudatione Christi effusus: q[uod] eis muta quoq[ue] animalia sentirent: ait. Domine sine cuius nutu nec foliū arboris defluit nec vnu passer ad terrā cadit: da illis si- cut tu scis. Et manu annuēsy abiretūt: pavuit. Cumq[ue] illi recessissent sancti corpo-ris oneri seniles curuauit humeros: et de- posito eo in fossā: desup humū cōgregans tumulum ex more cōposuit. Postq[ue] autē dies illuxerat alia: ne qd pius heres ex in- testatis bonis nō possideret: tunica ei sibi vendicauit. quā ī sportaz modū de palme foliis sibi iste atexuerat. Ac sic ad mōaste-rium reuersus discipulis ex ordine cuncta replicauit: diebusq[ue] solennibus pasce vel penthecostes semp Pauli tunica vestit[ur]. **L**ibet ī fine opusculi interrogare eos q[uod] patrimonia sua ignorant: q[uod] domos mar- moribus vestiunt: qui uno lino villarum insiunt predia huic seni nudo quid vñq[ue] defuerit. Vlos ex gemma bibitis ille vero cauis manibus satisfecit nature! Vlos in tunicis aurum textis: ille nec vilissimi g[ra]dem vestri mācipii indumentum habuit. Sed econtrario illi pauperculo paradifus patet. vos auratos gehenna suscipiet. Ille christi vestem licet nudus seruauit: vos vestiti sericis. indumentum Christiperdi

distis. **P**aulus vissimo operius puluere iacet resurrecturus i gloriam: vos opero sis laxis sepulchra premunt. cū vestris opibus fortassis arsuros. Parcite queso vos peccate saltē diuitias quas amatis. **C**ur mortuos vestros auratis obuoluitis vestib⁹? **C**ur ambitione iter luctus lachrimasq; non cessat? An cadaueria diuituz, nisi in serico putrefacere nesciunt? **O**bsecro q̄cunq; bec legeris: vt hieronimi peccatoris memineris: cui si dñs optionē daret: multomagis eligeret tunica **P**auli cum meritis eius.

q; regum purpuras cum regnis suis.
Finit vita beati **P**auli primi heremite.

Incepit plogus **E**uagri presbyteri ad

Innocētū ep̄m i vitā b̄ti antonij abbatis

Resbyter **E**uagri
Innocentio carissimo filio in dñō salutem. **E**x alia in aliā lingua ad verbū expressa translatio sensus operit: vt veluti letum gramen sata strāgulat. **D**ū eīz casib⁹ & figuris seruit oratio. qd breui poterat indicari sermone: lōgo abītu circuacta vix explicat. **D**oc igitur ego vitā vitā beati Antonii te p̄tēte trāspouit: ita vt nihil desit ex sēsu cū aliquid desit ex verbis. Alii syllabas aucepunt & lrās: eu q̄rē sētētiam

Incepit prefatio Athanasii episcopi in

vitā sancti Antonii monachi.

Athanasius episco
p⁹ ad pegrinos monachos. Opti
mūz frātres iniustis certamē. aut eq̄ri egyp
tius monachis. aut superare nitētes vir
tutis instantia. **E**t enī apud vos iam plurū
ma sunt monasteria. monachoz quoq; no
men ē celebre: & hāc voluntatē nostrā iuste
qsz mirabil. orātibusq; nobis optatū de
tribuet effectū. **Q**m̄ i gr̄ exegistis a me. vt
vobis scriberē de querentiō b̄ti Antonii.
volētibus discere quēadmodū cepit: q̄ve
fuerit aī sanctum p̄positū: qualē etiā ha
buerit terminū vite. t̄si vera sunt ea: que
de ipso fama dispersit. ut ad eius emulatio
nem atq; exemplū vos instituere possitis
magna cū letitia suscepi vestre caritatis

impī. **E**t mihi enī ingens lucrū est atq; vtilitas. hoc ip̄z quod recordor Antoniu
& vos cīl admiratione audiētes lōcio eius p
positū cupe sectari. perfecta ē sigdē ad vir
tuē via: antoniu scire q̄s fuerit. Ergo vt
breuē dicā. ex omnibus qui de eo referē
tuū sermo factauit: credite. & minima vos
existimate audisse de maximis: q̄r n̄ ambi
go nec eos omnia potuisse cognoscere: cū &
ego rogatus a vobis quātacūq; p eplām
significauero. nō equalia sim eius meritis
narraturus. **S**ed & vos oēs hinc nauigā
tes studiose p̄cūtamini q̄ singulis que no
runt referentibus: cōgrua dignaq; tanti
nominis relatio cōpleatur: disponebā ita
q; p̄ lectionē litteraz vestrāz aliquos
ad me monachos iuitare. & maxime eos q̄
crebro ad eū ire cōsueuerant: vt plenius
aliquid addiscens: munera vobis maiora
trāsmitterē. **S**z qm̄ & nauigationis tpa la
bebant & litteraz portitor vebemētissime
festinabat: ideo ea q̄ & ipse nouerā: frequē
ter enī cū visitauit: & q̄ ab eo didici qui ad
prebendā ei aquā nō paululū t̄pis cū co fe
cit: dilectiō vestre idicare p̄perauit. vtro
bique curā veritatis habēs. vt neq; plus
aliquis audiēs miraculoz cōgestionē nō
credan: nec rursus meritis eius īferiora
cognoscēs. nō putet dignū esse miraculo
p̄tanti nōis viro. **E**xplīcīt prologus.

Incepit vita sancti Antonii abbatis ab atha
nasio episcopo alexandrino cōscripta. **E**t
ab **E**uagrio p̄sbytero e greco i latinū trā
lata atq; a btō Hieronymo huic libro ista

Thīlīb⁹ religiosisq; parētib⁹ nat⁹ in
egypto orūndus fuit: tāta suoz & sua nutri
& cura: vt nībil aliud p̄ter pētes domūq; cognosceret. **E**t cū iā puer eēt nō se littre
ris erudit: nō īptis īfātū īīgi passus ē fa
bulis: s; dī dīsiderio flagrās s; qd scriptū ē
īnocētē hitabat domi. **A**d ecclā qz cū
parētib⁹ sepe ouenīs: nec īfātū lascivias:
nec pueroz negligētū sectabat: s; tm̄ ea q̄
legebāt auscultās: vtilitatē p̄ceptoz vite
īstitutōe fuabat: n̄ suis: vt solet illa etas i-

Prima pars.

curiosus p variis & delicatis cibis vnḡ te
dio fuit: non esce molioris blandimenta
sectatus est: his solum que dabantur con-
tentus: nihil amplius & requisivit. Post
mortem autem parentū annorum circiter
decem & octo seu viginti cū sorore admo-
duz paruula derelictus est: & domus & so-
rozis honestam curam gerebat. Nec duz
vero sex fluxerant menses. quibus ad ec-
clesiam: vt solebat accurrens: recordaba-
tur quomodo & apostoli omnibus spretis
secuti fuissent salvatores: & multi: vt legi-
tur in actibus apostolorum: facultatibus
suis venditis. precia ad pedes eorum de-
tulissent egentibus partiēda que ve aut
quanta spes isdem reposita esset in celis.
Talia secum voluens intravit ecclesiam:
& accidit vt tunc euangelium legeretur: i
quo dominus dicit ad diuitē. Si vis pse-
ctus esse vade vnde omnia tua quecūqz
babes: & da pauperibus & yeni & sequere
me: & habebis thesauruz in celo. Quo au-
dito. quasi diuinitus buiusmodi ante me-
moriā concepisset: & veluti ppter se hec
eis et scriptura recitata: ad se dominicum
traxit imperium. statimqz egressus posse
sionem quam habebat dimisit. Rure au-
tem erant trecentē ingeres valde op̄i-
mi quos vicinis largitus est: ne in aliquo
aut sibi aut sorori molestia gigneretur. Ce-
tera vero que in mobilibus possidebar.
vniuersa vendidit. & aggregato non exi-
guo precio indigentibus dedit. paruis ob-
sororem reseruatis: que & sexu & etate vi-
debatur infirmior. Kursus autem ec-
clesiam ingressus. cum audisset dominuz
in euangelio dicentem. nolite cogitare d
crastino. relictā quoqz portione p paupibz
distribuit: neqz se versari passus est domi:
sed sorore fidelibus ac notis virginibus
comendata: vt ad earum nutriretur ex-
emplum: ipse iam omnibus seculi vincu-
lis liber: aperum atque arduum arripuit
institutum. Nec dum autem tam cre-
bra erant in egypto monasteria: neque
omnino quisqz auiam solitudinem no-
uerat et quicunque in christi seruitute

sibi metip̄i prodeesse cupiebat: non lon-
ge a sua viliula separatus instituebatur.
Erat igitur in agello vicino senex qdā
vitam solitariam a prima sectatus etate:
hunc Antonius cum vidisset: emulatus
est ad bonum. Et primo quidem incipiēs
etiam ipse in locis paululum a villa remo-
tioribus manebat: ex inde autem si quem
vigilatē i hoc studio compererat: pcedēs
querebat vt apis prudentissima. nec ad
habitaculū suū ante remeabat. nisi eius
quem cupiebat: frueretur aspectibus. & sic
tanqz munere mellis accepto. abibat ad
sua tali ibidē institutus exordio. Cumqz per
dies singulos ita animum roboret: vt
nec opū paternaz. nec suoz meminisset
affinium: oē etiā desideriuz & sollicitudinē
erga id qd̄ ceperat: exercebat. opabatur
manibus suis sciens scriptū esse. q nō ope-
tur non manducet. Mercede sane ope-
ris sui precio panis excepto: egentibus
largebatur. Drabat frequenter: quip/
pe qui vidicerat q̄ oportet sine inter-
missione. dominum rogare. Auditioni
etiam scripturarum ita studium cōmenda-
bat: ut nihil ex eius animo laberetur: sed
vniuersa domini precepta custodiens me-
moriā pro libris haberet. Sic suam vi-
tam instituens: ab vniuersis fratribus pu-
ro diligebatur affectu. & omnibz ad quos
spirituali studio discendi pergebat: obedieſ
proprias singulorum gratias hauriebat:
huius continentiam. iocunditatem illius
sectabatur. istius lenitatem. illius uigilias
alterius legendi emulabatur industriam.
Iustum ieunantez: illum humi quiescentē
mirabatur. Alterius patientiam: alterius
mansuetudinem predicabat. Omnia
quoque uicariā erga se retinens caritatē
atqz vniuersis virtutuz partibus irrigat:
ad sedē propriā regrediebatur. Ibi secum
vniuersa pertractans: omnī in se bona ni-
tebatur exprimere. Neque vō aduersum
coeuos aliquando mouebatur: sed ea in
flāma egregio viro crescebat in pectore:
ne secundus cuiqz in predictis operibus
inueniretur. Et hoc ita faciebat. ut cum

ic cupiebat: non ha-
ratus influuerat:
gello vicino fener: si
puma fecerat eis:
um videlicet: crudel-
pum quidem incep-
tus paululum a villa ex-
e: ex inde autem que-
dio compreverat: pia-
o prudenter: re-
ante remebarat: nol-
frueretur abscondi-
ellis accepto: abdu-
citus exodio: Longe
a animum robore:
ap: nec suop meni-
desiderius: soluta-
rat: exercere: ego
iens scripturam: qui
acc: Mercede: am-
ans excepto: ego
habab frequenter:
ut si oportere in
num rogar: Quan-
rum ita studium con-
eius animo laberet:
ni precepta custodi-
oris haberet: Sic car-
ab vniuersis fractio-
affectu: commis-
silcendi pergebat:
lorum gratas bar-
iat: incundit: in
di emulabatur in-
tez: illum bunt que-
terus patientiam:
ni predicabat: Om-
i erga se retinens ex-
pirtutus: partibus re-
regrediebatur: Poi-
ctans omittit in cho-
re: Neque bo alve-
do mouebatur: et
pipo crecibat in per-
tig: in predictis spes-
t: hoc ita faciebat:

omnes gloria anteiret omnibus tamē ca-
rus esset. **N**ā tū vicini monachī ad quos se-
pe veniebat. Antoniū videntes deicolas
nuncupabant: id ultisq nature vocabulis
quidā ut filiū: aliū ut fratrem diligebant.
Dū hoc gereret Antonius: quibus oīuz
in se prouocaret affectū: inimicus nominis
xpiani diabolus: ipacienter serens tātas
adolescēte virtute: veteranis eū aggres-
sus est fraudibus: t primo quidē tēptans:
si quo modo posset ab arrepto eū instituto
detrahere. **I**mmitebat ei memoria posses-
sionū: sororū desensionē: generis nobilita-
tem: amorē rez: fluxā seculi gloriā: ecce ya-
riaz delectationē: t reliqua vite remissio-
ris blandimenta: postremo virtutis arduū
finē: t maximū perueniēdi labore: necnon
corporis fragilitatem: suggestebat t etatis
spatia prolixā: proslus maximā ei cogita-
tionū caliginē suscitabat: volēs eū a recto
pposito reuocare. **P**ostq aut̄ diabolus
oratiōib ei ad deū p passionis fidē se itel
lexit elidi: consueta aduersum omnes ado-
lescentes arma arripiens: nocturnis eū in
quietabat illecebribus. **P**er dies etiam tam
apertis in eū telis irruerat: vt nullus am-
bigeret: quin antonius contra diabolum
dimicaret. **N**am t ille cogitationes sordi-
das conabatur iſerere: t hic eas oratu sub
mouebat assiduo. **I**lle titillabat sensus na-
turali carnis ardore: hic vigiliis t ieuniis
corpus omne vallabat. **I**lle per noctes in
pulchre mulieris vertebatur ornatiū: nul-
la omittens figmenta lasciuie: hic vltices
gebenne flamas: t dolorē vermis recor-
dās: igeste sibi libidini opponebat. **I**lle lu-
bricū adolescentie iter t ad ruinā facile pp-
ponebat: hic eterna futuri iudicii tormenta
considerans: illesam anime puritatem per
tēptamenta seruabat. **I**sta autē omnia ad
confusionē diaboli siebant: **Q**ui enim si
milē se deo fieri posse existimabat: nūc ab
adolescēte ut miserrimus vincebatur: t q
contra carnē t sanguinē sciebat: ab ho-
mine qui carnē portabat: elisus est. **A**du-
uabat enī seruū suū dominus: qui nostri
gratia carnē suscipiens: victoriam corpori

contra diabolum largitus est: vt singulis
ita certantibus apostolicum licet profer-
re sermonem: non ego autē sed gratia dei
meū. **P**ostremo cū nec hoc argumento
destruere posset Antoniū draco deterri-
mus: t videret se semper ab eius cogitati-
onibus superari: secundū quod scriptū est:
stridens dentibus t exulans: qualis est
merito: talis apparebat t vultus: puer hor-
ridus atq niger: ad eius se genua prouolu-
ens: humana voce deslebat dicens. **M**ul-
tos seduxi plurimos decepi: nunc autē vt
a ceteris sanctis: ita t tuo sum labore pro-
stratus. **Q**uē cuī interrogasset Antonius
quisnā esset: qui talia loqueretur: ait. **E**go
sum fornicationis amicus: ego multimoda
turpitudinis aduersus adolescentes arma
suscepī: hinc t spiritus fornicationis vocor
Quantos pudice viuere disponentes fe-
felli: quot tenuiter incipientes ad fortes
pristinas redire persuasi. **E**go sum propter
quē propheta lapsos increpat dicens. **S**pi-
ritu fornicationis seducti es: t reuera p
me illi fuerant supplantati. **E**go sum qui
te ipsum sepe temptau: **E**t semper re-
pulsus sum: cum hoc christi miles audis-
set: gratias agens deo: t largoze aduersus
inimicū: foratus audacia: ait. **M**ul-
tū ergo despabilis: multūq tēptus es:
nā t obscuritas tua t etas infirmaz signa
sunt rerū. Nulla mibi iā de te cura est. **D**ns
mibi auxiliator est: t ego exultabo super
inimicos meos. **E**t statim ad vocē canētis
fantasma quod videbatur: euauit. **H**ec
aut̄ Antonii t̄ra diabolū fuit prima victo-
ria: uno virtusi Antonio saluatoris: qui
peccatū ī carne dēnauit: vt iustificatio le-
gis ī nobis cōpleretur: qz nō secūdū carnē
ambulamus: sed secūdū spiritū. **S**ed neqz
Antonio vincēdi securitatē dedit unus tri-
umphus nec diaboli semel fracte defecere
vires. **N**am t iste vt leo rugiēs querebat
aditū: p quē posset irrūpere: t ille scriptu-
raz doctus eloquio: nō ignorabat multas
esse demonū captiōes. **P**ropter qd sollerti
ppositi labore seruabat: cōsiderans: quia
posset satanas in carnis collectatione su-

Drumia pars

peratus: nouaz aduersus se artiu[m] machi[n]as cōmouere. Idecirco magis ac magis subiugabat corpus suu[m]: ne vincens alia: in aliis vinceretur. Di[sc]ponens igitur duriori se v[er]e lege cōstringere: cu[m] omnes infatigabile adolescentis miraretur instantia sancti toleranter ferebat labore: quia voluntarie seruituris longo in dei opere studio consuetudine in natura vertebat. In die autem et vigiliari intantu[m] paciens erat: vt plus saceret q[uod] ab ylo per illu[m] posse fieri crederetur. Pernoctabat in oratione sepiissime: edebat semel in die post solis occasum. Nō nunq[ue] biduo triduoq[ue] sic per manens: ut vix quarta denum die cibu[m] uelle accipere. Summebat vero panem et salem: potumq[ue] aque paruum. de carnisbus vero et ymo tacere melius puto: q[uod] quicq[ue] dicere. q[uod] nec apud plurimos qui de monachorum istiusmodi esse in usu habebantur. Quietu[m] autem sic membra cedens. vt iuncto cōtexto atq[ue] cilitio vteatur. Nonnunq[ue] etiā super nudum humi iacens: sine stramine permanebat: vnguentu[m] penitus repudians. Dicebat enim minime posse videntium: et precipue iuuenium corpora roborari: si olei essent perunctio[n]e mollita: oportere vero asperos carni labores iperare: secundu[m] apostoli preceptu[m] dicentis: quādo iſfirmor: tunc fortior sum. Asserebatq[ue] sensum animi sic posse reuincere: si corporis fuissent ipetus fatigati. Unde nec tēpoz longitudine laboz merita p[re]sabat: sed amore et famulatu[m] sp[irit]ual[em] semper tāq[ue] i principiis constitutus: ad profectū diuini metus desideriu[m] concitabat. Nouisq[ue] cupiens augere preterita: supra memorati doctoris sermonu[m] recordabatur: qui ait. Preterita obliuiscere: et i futuru[m] conualescens. Meminerat quoq[ue] helye prophete dicentis: vniuit dñs cui adsto b[ea]tus ante ipsum: et disserebat cur b[ea]tus esset appositu[m]: quia nō cōputabat helyas preteritu[m] tēpus: sed tāq[ue] quotidiane i certamine constitutus: talē se prebere cupiebat: qualē sciebat dignu[m] dei esse cōspectibus:

puz corde: et paratu[m] obedire voluntati ei[us].
Igitur sanctus Antonius secū reputa[us] oportere dei famuluz ex instituto magni helye exemplum capere: et ad illud speculū vitam suam debere componere: ad sepulchra longe a villa constituta secessit. yni de cognatis mandans: vt statutis diebus sibi alimenta deferret. Et cum in yna memoria supradictus frater euz clausisset: solus ibidez morabatur. Detuens ergo diabolus ne accessiu[m] temporis heremum quoq[ue] habitari faceret: ita cum aggregatis latellitibus suis: varia cede lacerauit: vt doloris magnitudo: et motu auferret et vocez. Nam et ipse postea referebat vulnera suis tam grauia: vt yniuersa hominum tormenta superarent: sed dei prouidētia: que nunq[ue] in se speranibus deest: conservauit eum. Alio die is quem supra diximus frater aduenit cibos deferens quos ei deferre consueuerat: atq[ue] eum iacentem in terra semi mortuum: fractis foribus inuenit. Quem impositum bumeris: ad villule domicilium reportauit. Quo auditu: ingenio vicinorum atq[ue] affinium multitudine currens: tristi in medio positio funeri debitu[m] reddebat officiu[m]. Et iam media noctis parte transgressa: cum iam oportunus et gratus peruigiles omnium oculos vicebat sopor. Antonius anima paululuz redeunte: suspiras elevauit caput: ceteris vero alta quiete pstratis: cu[m] a quo delatus fuerat vigilare aspergit: tūq[ue] nutu aduocās: obsecravit ut nullo penitū excitato ad priuatum se referret h[ab]itaculū. Relat ergo iuxta cōsuetudinem solus itez permanebat: et stare qdē ppter recetes plagas nō poterat: oras vero pstrat: post orationē clara voce dicebat. Ecce adsum ego Antonius: nō fugio yra certamina: etiā si maiora faciat: nullus me separabit a caritate xpi. Psallebatq[ue] dices. Si cōsistat aduersus me castra: nō timebit cor meū. Talia eo dicente bonoz hostis diabolus ammirat: q[uod] post tot verbera ausus fuisset reuerti: congregatis canibus suis: et proprio furore se

i obediens voluntatis
 Antonius secū regnū
 dūz et infuso magis
 apere et ad illud penit
 re componebas
 constituta scelis pro
 se: ye statuus pietatis
 Et cum in via me
 ator eus clausificat
 r. Menens ergo de
 impos bermus qu
 ita cum aggregatis
 a cede laceratur
 motum austererū
 ea referebat vuln
 et rynuersa homini
 nūlē dei poniātis
 ambus dectū confusa
 quem supra dēmō
 os referens quose nū
 atus cum acutis
 fractis fendois vnu
 m humeris ad vñlē
 aut. Quo audierat
 affinum mulierē
 medio posito fure
 fūcūs. Etiam medi
 presfaccum iam oper
 ales omnium oculis
 nūs anima paulatim
 cuauit caput ceteros
 atis et a quo oculi
 extinguit nū satis
 illo penitentia ex
 habitaculo. Rerū
 ē solus iterū puer
 recētes plaga si p
 strat⁹ poli oratione
 ecce adiūt⁹ eis
 amminat⁹ in miseri
 eparabit a ceteris
 es. Si sisīt adūt⁹
 or mīlū. Lata et nū
 polus amminat⁹ et
 suis fūstis reuenit
 et proprie fūsū

ductis tenebris radium ad se lucis īsue
 re. Post cuius splendoris aduentum: nec
 demonū aliquis apparuit. et corporis do
 lor exemplo deletus est. Edificiū quoqz
 quod pauloante dissolutus fuerat: instau
 ratum est. Illico presentiam domini intel
 lexit Antonius et ex imo pectore trahens
 longa suspiria ad visionē que ei apparue
 rat. loquebatur dicens. Ubi eras bone ie
 suvbi eras: Quare non a principio assui
 sti: vt sanarea vulnera mca: Et vox ad
 eum facta est. Antoni hic eram. sed expe
 ctabam videre certamen tuū. Nunc au
 tem quia dimicando viriliter non cessisti
 semper auxiliabor tibi. et faciat te in omni
 orbe nominari. his auditis. exurgens intā
 tuz roboratus orabat. vt intelligeret pl⁹
 se receplisse tunc virium qz ante perdide
 rat. Erat autē tunc Antonius annoz tri
 gintaquinqz. Ex hinc cū voluntati prom
 te merita religiosa succrescerent: vadens
 ad supradictum senem: precebatur vt in
 deserto pariter habitarent. Causante illo
 senile euum. et rei nouitatē. solus cōtendit
 ad montē et heremī adhuc monachis igno
 te vite. rupto metu viam conatus est pan
 dere. Qz nec tūc cessauit malign⁹ aduer
 sarius. nam impedire eius ppositū volēs
 argenteum discum in itinere proiec̄it:
 Quo viso Antoni⁹ callidi artificis cogno
 uit astutia m: stansqz intrepidus. et discuz
 toris intuens oculis. doli auctorez in san
 casinate obiurgabat argenti. talia secuz re
 putans. Unde hic in deserto discus ani
 um hoc iter est: nulla sunt vestigia comme
 antium. lapsus de sarcina pre magnitudinē
 ne latere non potuit: sed et qui perdidera
 reuersus ob solitudinem locorum. inuenis
 set profecto quod ruerat. Hoc artificium
 diabole tuum est. non impedes voluntate
 tem meā: argentū tuū tecū sit in perdi
 tionē. Hoc illo dicente: discus ut sumus a
 facie ignis euauit. Dchine nō vt āte ī san
 casinate: sed īgētē auri massā ī itinere spe
 xit. Uz hāc vtrū diabol⁹ attulerit: an ad
 Antoniū cōprobandū: quia nec veris opib⁹
 bus ītestare ē. virt⁹ celestis ostēderit: igno

Prima pars.

tatur. hoc tñ agnouim⁹: quia quod visum
ē aurū fuit. At ille magnitudinē admiratus
radiatis metalli. rapido cursu q̄si quoddā
vitaret incendiū: ad montem vsq; perexit
ibi flumine transuidato. inuenit castelluz
desertum. plenū ob temp⁹ & solitudinem
venenatorum animalium: in quo se con-
stituens nou⁹ hospes habitauit: Statq;
ad eius aduentum ingens turba serpen-
tiuz: quasi persecutore passa profugit. At
ille obstructo lapidib⁹ itroitu. panes men-
sium sex ut thebeis mos est: secū recūdēs
nam crebro p annūz incorrupti durare so-
lent: nec nō & exigū habens aque solita-
rius perdurabat: nūcq; inde procedens:
nunquam aliquem suscipiens intantum
ut cum bis in anno per tectum desuper
panes acciperet. nullum cum deferenti-
bus haberet alloquium. Multis igitur
videndi eū desiderio & studio requirendi.
ante ostiū eius per noctūtibus: audieban⁹
ut yulgi voces aduersuz Antoniū. tumul-
tusque dicentiu. Quid te nostris ingeris
habitaculis. Quid tibi & deserto. Abscede
a finibus alienis. non potes nostras insidi-
as sustinere. Et primo quidē g foris erant
existimabant aliquos homines scalis positi
tis introisse: ibique cōtendere. Postq; au-
tez per cavernā intrōspicītes nulluz vide-
runt: demones cōtra euz itelleixerunt con-
tendere: & nimio metu perterriti. Antonii
auxiliū flagitabāt: At ille ostio propinquās
ad cōsolādos fratres ne timeret. atq; vt i
de recederēt: precabatur. trepidātibusq;
afferebat a demonibus incuti metum. si-
gnate vos inquiens. & abite securi: istosc⁹
semetipso sine deludere. Itaq; illis re-
uertentibus hic remanebat illeſus: nec
unq; in certamine lassabatur. Acceden-
tium eum augmenta profectuum vel de-
bilis reptugnantium. maximum conten-
tioni leuamen addiderat: iū & animo con-
stantiam suggerebat. Kursusez ad here-
mum venientibus turbis: quidam mortu-
um euz se existimauerant reperturos: ille
autem psallebat intrinsecus. Exurgat de-
us & dissipentur inimici eius. & fugiant q

oderunt eum a facie eius. Sicut deficit
fumus deficiant. vt liquefcit cera a facie
ignis ita pereant peccatores a facie dei.
Et iterum. Omnes gentes circundede-
runt me: & in nomine domini vindicauit in
eis. Sic Antonius annis viginti solitarie
transactis. atq; ab hominum segregatus
aspectibus perdurauit: Cum ergo multo
rum & propositum imitari cupientium. &
notorum multitudo ad eum concurreret
necnon & patientium infinita se caterua
glomerareret: tandem pene iam per vim fo-
ribus euilis. quasi ex aliquo celesti aditu
consecratus apparuit. obstupuerunt uni-
uersi. & oris gratiam & corporis dignitatē
g; nec per quietez intumuerat. nec ieuni-
is demonumq; certamine faciē eius pal-
lor obsederat: sed econtrario quasi nihil
temporis egisset. antiquis membrorum
decor perseverauerat. pro tam mira que
in illo animi puritas fuit. Nunq; hilarita-
te nimia resolutus ī risum est: nunq; recor-
datione peccati tristitia ora contraxit. nō
magnis stupentiū se elevatus est laudib⁹.
Nihil in illo indecens solitudo. nihil aspe-
rum quotidiana cū hostibus bella contu-
lerant: sed tēperata mens equali ad cun-
cta ferebatur examine. Plurimos igitur
ab immundis spiritibus & infirmitatibus
variis: dei gratia per Antoniū liberauit.
Sermo eius sale conditus. consolabatur
mestos: docebat iſcios concordabat ira-
tos. omnibus suadens nihil amore xp̄i an-
teponendū. Proponebatq; ante oculos
bonorum magnitudinem futurorum. & di-
clementiam. & beneficia retexebat indul-
ta: g proprio filio suo non pepercit: sed
pro nostra omnium salute eum tradiderit.
Nec mora plura audientiū corda. ad hu-
manarum rerum contemptum: hec eius
suis oratio: & habitande heremi. istud ei⁹
exordiū fuit. Quid sane & in arsenoytarū
oppido gestū sit: nō transibo silētio. Nā cū
fratres yellet iūsere. & riūlum nyli qui
cocodrilis & multis scuis fluminis bestiis
plenus erat trāsuadare esset necesse: tam
cū comitibus suis trāsuiit illeſus. q; inde

Vita patrum

xxvii.

redibat in columnis. rursusqz in pristinis laboribus perseverans. multos magisterio suo fratres confirmavit: ita ut breui tempore plurima fierent monasteria. nouos antiquosqz monachos pro estate uel tempore: paterno moderabatur affectu. quodam autem die cum sanctus Antonius congregatis fratibus rogaretur. vt eis insitutoria largiretur precepta: quibus eum prophetica fiducia exaltans vocē aiebat ad omnem quidem mandatorum disciplinam. scripturas posse sufficere: sed et hoc optimū fore si mutuis se inuicem fratres sermonibus consolarentur. **A**t vos ergo inquit ut patri referre que nostis: et ego que per longam etatem consecutus sum quasi filii indicabo. **D**oc sit autē primū cunctis in comune mandatum nullum in arrepti propositivigore lassificare: sed quasi incipientem augere semper debere quod ceperit. presertim cum humane vite spatia. eternitati comparata. breuissima sint. **I**ta exorsus paupulū siluit: et amiratus dei nūniam largitatem. rursus adiecit dicens. In presenti hac vita equalia sunt per rerum computatione cōmertia. nec maiora recipit ab emente qui vendicat. Promissio autem vite sempiterne: vili precio comparatur. **S**criptum est enim. Dies vite nostrae septuaginta anni. aut ut multum octoginta: quicquid reliquum est labor et dolor est. Quando ergo octoginta aut centum. vi multum annis laborantes. in dei opere vixerimus. non pari tempore regnaturi sumus in futuro: sed pro annis predictis omnium nobis seculorum regna tribuentur. Non terram hereditabitimus sed celum: corpus quoqz corruptū relinquentes. id ipsum cum incorruptione recepimus. Ergo filioli non vos aut tedium defatiget. aut vane glorie delectet ambitio: non sunt enim condigne passiones huius temporis ad superuenturam gloriam que revelabitur in nobis. Nemo cum despediret mundum reliquissime se arbitretur ingentia. quia omnis terra ad infinitatem comparata celorum. breuis ac parua est. Si

ergo nec vniuerso orbi renunciantes dominum aliquid habitaculis possumus comprehendere celestibus. se vnuquisque consideret. et statim intelligit paruis iugribus agri et parietibus uel modica auri portione contempta: nec gloriari se debere quasi magna dimiserit: nec credere quasi parua sit recepturus. Ut enim continent aliquis unā erēa dragmā. ad dragmas centū aureas conquirendas: ita etiam qui totius orbis dominū dereliquerit. centuplū de melioribus premiis in sublimi sede recipiet. ad sumum illud perspicere debemus quod est nostrarū velim retētare diuitias. legem mortis ab ipsis diuellumur inuiti: vt in libro ecclesiastis scriptum ē. **O**ur ergo nō facimus de necessitate virtutē: **C**ur nō ad lucrandā regna celestia vltro relinquimus: quod lucis isti fine pōdēū ē? **N**ihil eoz cure sic xpianis que secū auferre nō possunt: illud potius debemus expetere: quod nos ducat ad celū. sapientiā scilicet et castitati. iustitiā et virtutē. seū quigile pauperū curā. fidēi xp̄i robustā. animū ire victorē. hospitabilitatem. **H**ec sectātes. mātionē nobis ī terra quietorū fū euāgeliū p̄parabim⁹. Considerem⁹ dñi esse nos famulos: et seruitutē debere ei a quo creati sumus. Ut enī servus preteriti gratia. famulat⁹ precēs aut futurū non contēnit imperiū. nec audet asserere quod ex labore transacto instantis opis habere debeat libertatē: sed ingi studio: ut in euāgeliō scriptū ē: candē semper exhibet seruitutē: ut et domino placebitre possit. et ne metuz lucretur et verberabis et nos diuinis congruit parere preceptis: scientes quod equū ille retributor. in quo quenqz inuenierit: in eo sit iudicatur: quod prophetica p̄ Ezechiele voce testatur: **N**ā et ifelix Judas p̄pter vnius noctis impietatē: omni preteriti temporis labore priuat⁹ est. Idcirco tenēdus ē cōtinuus instituti rigor. hūtibus dñi auxiliatore: sicut scriptum ē: quod omni p̄ponēti bonū deo coepit. Ad inertiam autē calcandā. ap̄b̄ precepta replicem⁹: quibus se mori quotidiane testabatur: similiter et nos humane conditionis

e3

Prima pars

vitā acipite retractates nō peccabim⁹. cū .n. et excitati mane a somno ad yestā nos peruenire dubitemus et quieti corpora concedentes: de lucis non confidamus aduentu. et ybiq; nature acuite certe metores. dei nos intelligamus prouidētia gubernari. Hoc modo non delinqueremus aut aliqua fragili cupiditate raptabim⁹. **H**3 nec irascemur quidem aduersus aliquē: nec terrenos congregare thesauros ambiemus: quin potius metu quotidiani recessus. et se iungēdi corporis iugis expectatione omnia caduca calcabim⁹. **T**es habit mulierū amor. libidinis extinguetur incendiū: inuicē nobis debita nostra donabimus. ante oculos sēper habentes yltime retributionis aduentū: quia maior formido iudicii et penarū timor horridus simul et lubrice carnis incentiu dissoluit et ruentem animam quasi ex aliqua rupe sustentat. **I**ōq; precor: vt ad finē propositi boni: omni labore tendamus. **N**emo p̄ ter gum respiciens loth imitetur vxorem: presertim cū dñs dixerit i euangelio. nullum potenter manus super aratri: et resipientē retrorsuz dignū ēē regno celoz: respicere at retrorsuz nihil aliud ē q̄ i eo penitere qđ ceperis. et mundanis rursus desiderio obligari. **N**olite quoq; virtutis tā. **G**impossibile nomen paucere: nec peregrinum yobis aut procul positi videatur hoc studiū: quod ex nostro dei gratia precedente pender arbitrio. huius operis homini inserta natura est: et eiusmodi res est. que nostram tm̄ expectat voluntatē. **G**reci studia transmarina sectentur. et in alieno orbe constitutos. inaniū litterarum querant magistros: nobis vero nulla proficisciendi. nulla transfretandi fluct⁹ necessitas imminet. in omni sede terraz: constituta sunt regna celoz. **A**nde et dominus in euangelio ait. Regnum dei intra vos est. virtusq; in nobis est: mentem tm̄ requirit humanam. **C**ui enim dubium est quia naturalis animi puritas: si nulla fuerit extrinsecus forde polluta: fons sit et origo virtutum? Bonam necesse est eam esse: quam creauerit bon⁹ auctor. **Q**uod

si forte cunctabim⁹: audiamus iesum filium naue populo dicentem. Rectum sancte cor vestrum ad dominum deum israhel. **N**ec Joannes dissonam tulit de virtute sententiam: predicans rectas facit vias vestras. **S**i quidem hoc est rectam esse animam: cum eius principalis integritas nulla vitioz labo maculatur: si natum mutauerit. peruersa tunc dicitur. si conditio seruetur: et virtus est. **A**niam nostram commendauit nobis deus: seruimus depositum quale accepimus. nemo causari potest extrinsecus situm: quod in se nascitur. facturam suam qui fecit: agnoscet. opus suū inueniat ut creauit. **B**usficit nobis naturalis ornatus: ne deturpes homo qđ tibi largitio diuina concessit. **O**pera dei imitare yelle: polluere est. Illud erit sollicite prouidere debem⁹ ut tyrannicam ire supereimus insanīa. **g**scriptum est. **I**racundia viri iustitiaz dei non operatur. **E**t iteruz. **D**esideriuz concupiscens parit peccatus: quo perfecto mors gignitur. **D**ivine vocis preceptum est: ut iugi custodia tueantur animū. quia exercitatos ad supplādūz habemus inimicos. demōes scilicet. cōtra quos nobis secundū apostolicā contestationez pugna sine intermissione est. **A**it enīz Non ē nobis colluctatio aduersus carnē et sanguinez: sed aduersus principatus et potestates huius mundi. Aduersus spiritualia nequitie in celestibus. **I**ngens eoruž turba per istuz volitat aerez: non procul a nobis hostiuž caterua discurrir. **E**t diuersitatē quidez eoruž. non est mee paruitatis expone re: sed hanc maioribus concedo rationez. **Q**uod autē in promptu est: et ignorare nō expedit: dolos scilicet eoruž aduersus nos cōpositos breuiter idicabo. hoc primū mē tib⁹ debem⁹ fecisse qđ malū ē: nec ab eius istitutione demonū cōpisse initiū. **P**eruersitas ista nō naturez volūtatis ē viciū. Boni etenī ytpote a dōciliti ex p̄prio mētis arbitrio ad terras ruere de celis: ibiq; i sceni sordib⁹ volūti gētilitatis ipias instruxere culturas. **E**t nūc de nobis corquētur iuidia. atq; vñ

uerfa mala cōmouere non cessant: ne pri
stii. is eoz sedibus succedamus. Diversa
autē eoz t partita nequitia est. Quidaz
enī ad summā nocendi verticez peruenie
re: Abi ex cōparatione peioruz videntur
esse leniores: atqz omnes pro possibilita
te viruz diuisi. cōtra singulas causas sum
psere certamina. Idcirco dominū necessa
riuz est spirituū discernendoruz a domino
petere: vt possimus taz fraudes eoruz q̄
fradia preuidentes: aduersus dispares pū
gnaz vnuz dominice crucis eleuare vexil
luz. Doc munere paulus accepto: doce
bat dicens. Non enim eius ignoramus
astutias. Ad cuius exēplū etiā nos opor
ter ex his que passi sumus: mutuis nos in
nīcez instruere sermonibus. Hostile illis
cōtra omnes christianos: Maxime vero
contra monachos t virginē christi odiu
est. Lorā semitis laqueos pretendunt: eo/
ruz mentes impiis atqz obsecenis cogita
tionibus nituntur cuertere: sed nihil yo
bis in hoc terroris incutiant. Fidelibus
enī orationibus atqz ieiuniis ad domi
nuz consūgientibus. statim corrunt: nec
tamen si paululuz cessauerint. plenaz pu
tētis esse victoriaz. Solent etiā sauci gra
uius assurgere: t mutata arte pugnandi
cum in cogitatione nihil egerint. paucorū
bus terrent. assumentes nunc mulierum
nunc bestiaruz t serpentuz formas: nec
non ingentia quedaz corpora. t vsqz ad
tectuz dominus porrectuz caput: infinitas
species t milituz cateruas. Que omnia ad
prīmū quoqz crucis signū euānescūt. His
quoqz agniti fallaciaz modis icipiūt pre
sagare: t fatuoz diez euētus. yelle pre
dicere. Cumqz t i his contēpti fuerit: ipsū
iā sue nequicie principē ac toti mali sum
mitatē ad subsidiū sui cettaminis vocant
Cebro deniqz Antoni' tale a se vissi diabo
lū asserebat: quale t iob beatus. domino
reuelāte cognouerat. Oculi ei' tanqz luci
seri: t ex ore eius pcedūt lāpades incēse.
Urines quoqz īcēndiis spargūt. t ex na
ribus eius fumus egreditur. quasi forna
cis estuantis ardore carbonū. Hia ei' ut
prunastiāma vero ex ore ei' glomerač cī

huiusmodi terrorib⁹ visus est demonum
princeps inquit antonius: t ingentia sepe
vt dixi: promittens impietatis sue de fu
rit lingua magniloqua: de qua dominus
triūphauit ad iob dicens. Arbitratur enī
ferruz vt paleas eramentuz vt lignuz pu
triduz. maria vt terraz. tartari profunduz
tanqz captiuum estimabit: abyssum vt de
ambulatorium. Per prophetam quoque
increpat: dicens. Persequens comprehen
daz t omnez orbez terraruz manu mea vt
niduz obtinebo. t vt oua derelicta auferā:
Sic iniquus funereas enomens voces be
nie viuentium aliquos frequenter illaque
at: sed nos nec eius pollitionibus cre
dere. nec minas formidare debemus. sa
lit enī frequenter: nibilque veruz promit
tit. Naz si non mendacia cuncta loquere
tur: quomodo talia t taz infinita promit
tens hāmo crucis vt draco aduncatus a
domino est. t capistro ligatus vt iumentū.
t quasi mancipiū fugitiuz vinctus circu
lo. t armilla labia perforatus nullū omni
no fideliuz devorare permititur. Nunc
misérabilis vt passer ad luduz irretitus a
christo est: nunc comites suos quasi scorp
iones t serpentes calcaneo christianorum
substratus gemit. Ille qui vniuerſa maria
a se deleta plandebat. ille qui orbez terra
ruz manu sua tenere pollicebatur: ecce a
nobis vincitur ecce me aduersuz se prohib
ere non potest disputante. Contēnenda
est filiolū penitus cu manib⁹ verbis super
ba iactatio. Fulgor ille qui lucere se simu
lat: nō veri splēdor est lumen: sed quibus
arsurus est indicat flammas. Nam dicto
cītius recedens: stiaruz secum refert simu
lacra penarum. Solent etiā cum modu
latione nonnunquā apparentes psallere.
Proh nephās adhuc t impuro ore sacra
scripturaruz eloquia meditantur frequē
ter legentibus nobis. quasi echo ad extre
mā verba rīndet. Dormientes quoqz excitāt
ad orādū: vt toti noctis sōnū eripiant ple
rosqz etiā ī mōsæbōz nobilū habitu coer
cēt. t pristina qb⁹ cōscij sūt peccata iputat:
sed spernēt sūt eoz icrepatiōes t amo
nitiones ieiunandi. vigillarū quoque frau

Prima pars

dulenta suggestio. Ob id enim familiares nobis species assumunt: vt affinitate virtutum nocentes facilius virus iterferat: et ino ceteres quosq; per speciem honestatis elidant. Impossibile postea duruq; hoc studiu pre dicant. vt du onerosum esse videtur quod ceptu est: ex desperatione tediū: et ex tedio succedat ignavia. Idcirco propheta missus a domino: luctuosa denuncians subl. mi voce dicebat. Ue illi qui potat proximuz suu: subuersione turbida. Huiusmodi eniz exhortamenta deprauatoria sunt itineris quod dicit ad celū. Idcirco cū venisset dominus ad terras: et vera de eo demones iuiti predicarent: vere eniz dicebant. tu es xp̄s filius dei yiui. vociferan: iū ora clau debat: qui vincas hominū linguas soluebat: ne cū preconio veri: peruersitatis vena misceret. et vt nos eius exēplo: etiam si profutura suaderet: in nullo his cōmoda remus assensum: quia profecto nō cōgruit post libertatē a domino concessam: et scriputuraz precepta vitalia. a dyabolo viuēdi capere consilia: qui suū deferens ordinem sacrū christi temeravit īperiu. Propterea etiā dominus eū de scripturis loquentem subebat tacere: quia peccatori dicit deus. Quare tu ennarras iusticias meas: et assūmis testamentū meū per os tuū? Omnia demones simulāt colloquūtur sepe cū fratribus: sepe cū turba inconditos excitant sonitus. Manus applaudunt: sibilāt: insipienter cachinnāt: vt vel in puncio peccati christianum pectus introeant. Lūq; ab vniuersis fuerint repulsi: ad extremuz de bilitatem suaz lamentatione testantur. Et dominus quidem quasi deus et sue sc̄iūs maiestatis obnubescere his īperabat: nos autem vestigijs sanctorum inherentes: eā dē gradiamur viam: qui memoratas subtilius fallacias peruidentes canebant. Cū consisteret aduersum me peccator: obmūtui et humiliatus sum: et silui a bonis. Et iterum. Ego vero tanq; surdus non audiebam et tanq; mutus non aperiens os suum: factus sum ut homo non audiens xp̄s. silentiu impercrauit ut nos diabolo nibil credamus et vincimus. Si orare cōpellūt: si ielunia suadēt: non ex corū nos monitis: sed ex nostra cōsuetudine dirigamus. Deniq; enī si irruentes mortē nobis intentare videātur: irridendi potius sunt q̄ timendi: quia cū sint debiles minātur cuncta nec facili hec quidē de istis iā transitorie dixisse me memini: attamen eadem nunc explicanda sunt latius: quia non mediocrē assert repectio cautelā. Adueniente domino destrutus est inimicus: et omne penitus eius robur eianguit. Propter quod pristine virtutis memor: quasi tyrannus iaz senefens: cū ruisse se videat in perniciem grassatur humana. nec tamen potest firmuz deo pectus cogitationū et ceterarū frauduz arte peruertere. Nam luce clarius est: quin ad uersarij nostri cum nec humana carne sint septi: vt causari valeāt: idcirco nos a se nō posse superari: quia clauso ostio introire non valeant. Et reuera si suissent hoc fragili corpore colligati: observato introitu bisdem negaretur accessus. Cum autem vt diximus: hoc impedimento sint liberi: et obstructa penetrant: atq; in omnili center volitent aere: manifestum est: ob eneruationem eorum permanere ecclesie corpus illesum. Deniq; satellites impij cum principe suo diabolo: quem salvator in enanglio homicidam et patrem malicie ab initio suisse firmat: nobis aduersum se dimicantibus fortiter nullo modo cessissent: si potestas eorum non suisset ablata. Nam si mentior: cur nobis satanas parcis: qui vbiq; discurris. Cur qui nullo clauderis loco aduersum te viuentium et disputantium non potes labefactare constantiam. Sed fortasse nos diligis quos quotidie conaris obnuere: aut credibile est: te esse bonitatis magistrum et sauere magis optemis q̄ nocere. Et quid tam carum tibi potest esse q̄ ledere: maxime eis qui tuis selleribus viriliter repugnant: secundū quod scriptum est: quia abominationis est pietas peccatori. Quis tam secundum ad maliciam possidet pectus? Quis tam meditatas implere conatur insidias? Scimus te inv

purissimū cadauer. Scim⁹ quia idcirco vi-
 uimus xpiani. et contra te nobis est secura
 congressio quia infirmatus es a domino.
 Ideo de tuis confoderis iaculis: quia mi-
 nationem tuā non sequitur effectus. Qd
 si fallimur. cur cū terrore simulato: cur cū
 magnitudine corporū nostrām aggredie-
 ris fidem: Si uoluntatem sequeretur pos-
 sibilitas: tñ tibi velle sufficiat. Is enī po-
 tentie mos est. non extranea fallat̄ argu-
 mento conquerere: sed sua virtute cōplere
 quod cupiat: At nunc dum theatrali mu-
 tatione formaz̄ quasi rudem infantiam
 scenica niteris simulatiōe deludere: exba-
 tast̄ vires manifestius probas. Nūquid
 nam verus ille angelus contra assyrios
 misitus a domino. aut populorū eguit socie-
 tate. aut sonitus quesivit aut plausus. et
 non potius tacitā exercens potestatē. cen-
 tuōcōgintaquinc̄ milia hostiū sermone
 uelutioris iuxta iubentis domini prostra-
 uit Iperiū: Clos ergo cū fragiles sitis viri-
 bus perpetuus vos consequitur interitus
 An dicet aliquis. Cur diabolus egrediēs
 beati iob omnē in ruinam ipulit domum
 Cur eius opibus penitus dissipatis. parie-
 tum quoq; fundamenta subuertens vñū
 munerosē sobolis coaceruauit sepulchrū?
 Cur ipsum ad extremum diri vulneris no-
 uitate percussit? Qui hoc opponit. audiat
 e diverso. nō diabolū potuisse hoc. sed do-
 minū. a quo potestas aduersum nos du-
 pliciter datur. vel ad gloriā si probamur
 vel ad penam si delinquimus. quin poti⁹
 ex hoc animaduertat. nec contra vñū qui
 dem hominem: diabolū quicq; potuisse. si
 non potestatē accepisset a domino. Null⁹
 enim quod sue ditionis est: ab alio de-
 precatur. Sed gd iob memoro: quē nec
 expeditum potuit vincere: Nec contra iu-
 menta quidē eius. et contra oues. nec con-
 tra sues sine concessu dei. pprū robur ex-
 ercit. sicut in euangelio scriptū ē. Demo-
 nes aut̄ rogabant eu3 dientes. Si ciscis
 nos: mitte nos in gregē porcoꝝ. Quō igi-
 tur q; porcoꝝ expetūt mortes. ymaginez
 dei boniē. et tācāz conditori animaliſ: suo

valebunt iure peruertere? Magna dile-
 ctissimi aduersū demones arma sunt: vita
 syncera et intemerata ad deū fides. Credi-
 te mibi experto. ptimescit satanas recte
 viuentū vigilias orationes: iejunia. man-
 suetudinē. voluntariaꝝ paupertatē. yane glo-
 rie contēptū. humilitatē. misericordiā. ire
 dominatū: et precipue purum erga xp̄m
 amorem. Nonit teterrimus coluber: ex
 precepto domini: sub iustorū sc̄ iacere ve-
 stigii. qui ait. Ecce dedi vobis⁹ potestatē
 calcare super serpentes et scorpiones: et
 super omnē virtutē inimici. Si autē et di-
 uinationē se habere simulantes vētuos
 fratres. iunciauerint: et assuerint quos ve-
 nire predixerant. nec sic fides est comodā
 da mendacibus. ob id enī precessere ve-
 nientes. vt credulitas sibi paretur et nun-
 cio. et postea adiutus ex credulitate fallacie
 Verū. in hoc nullū xpiano debet esse mi-
 raculū. cū non tm̄ qui levitate nature per-
 cuncta discurrunt valeant preuenire gra-
 dientes: sed homines quoq; equorū velo-
 citate preuecti nunciant affuturos. Nos
 enī ea que nondū fieri cepta sunt referūt.
 quia dominus solus conscientius est futuroꝝ
 sed quoq; cōspiciunt in actu initii. eoru⁹
 sibi tanq; sues apud ignaros vendicant
 notiones. Nam quantos nunc putatis. q
 possunt velocitate puerili istum ceptū no-
 stroq; cōtra se sermōes ātē relatū alicui⁹
 hic positi. lōge manētib⁹ indicare. Quod
 vobis perspicuum fieri potest exemplis.
 Si quis a thebaide aut alicuius regionis
 oppido ceperit proficisci. et hunc demone⁹
 in itinere viderint abulantez. pernicitate
 memorata possunt predicere venientem.
 Ita et de nyli inundatione solēni. cu⁹ mul-
 tas s̄ ethiopia viderit pluuias. equibus flu-
 uiis intumesces vltra alueuz es̄ auere. cō-
 suenit: precurrentes ad egip̄. nunciant
 amnis aduentum. Hoc autem et homines
 si illis celeritatis esset tanta natura: faci-
 le nunciarent. Ut enim speculator̄ bear-
 dauid ad verticem loci celsioris ascen-
 dens: prior q̄bi qui s̄ terra erant prospici-
 ens veniente⁹: non quedam incerta de sy-

aduersa
 satana

Prima pars

cursus: sed de his qui venire ceperant: nunciabat: sic et demones cura quigili omnia considerantes. rapido cursu libiūnicē nūciant. Sed si forte contigerit: ut dei nutu ad finem cepta non veniant: hoc est: si aut viator e media regrediatur via: aut suspeſis nubibus aque ad altū celi cardinē defterantur tunc decipientū vna cū credentib⁹ error aperitur. Nec gentilitatis fure principia: his presagitorum dolis apud delubra demonum: quondam credebantur oracula: que aduentu domini nostri iesu christi indicto silentio obmutuerunt. suos q̄ perdidere captiuos. Quis rogo medi⁹ cum: ex obscuratione morborū cū anime estuantis incendii: de venarū pulsu leui digitorum scrutatur attactu: diuinā arbitratur habere noticiāz. Quis gubernatores navigationis sue vias inter celi syde ra requirentez. maiestatis omnime veneratur? Quis agricolaz de aridis estatis feruoribus. aut de hyemali aquarum largitate. vel frigore disputationez non potius experitia laudat. q̄ dei consecrat nomine? Verum vi concedamus paulisper. si vera demones nunciarent: respondete mihi. quis fructus est nosse venientia? Nunc quid aut sciens hec aliquando laudatus. aut punitus est necsciens? In hoc cunus quis que libi preparat. seu tormenta seu gloriam si vel negligat scripturarum mandata vel faciat. Nullus ob id nostrum hanc arripuit vitam: vt habeat prescientiam futurorum: sed vt preceptis domini obediens. animus incipiat esse de seruo. Curandum est non prescire que veniunt sed implere q̄ iussa sunt. nec institutionibus bonis hac flagitare mercedem. cum magis debeamus victoram contra diabolum ab auxiliatore domino postulare. Sed si forte aliquis hoc libenter asūmit vt futura cognoscat habeat purum cor: quia credo animaz deo seruientem. si in ea perseverauerit integritate. q̄a renata est. plus scire posse q̄ demones. Talis erat anima helisei que alia incognitas virtutes videbat. Nunc

iam ceteras yobis demonum explicabo fallacias. Solent nocte venientes angelos vei se fingere: laudare studium. mirari perseverantiam. futura premia pollegere. Quos cūz videritis: tam yos q̄ domos vestras crucis armate signaculo. et confestim dissoluentur in nibiluz. quia metunt illud trophyum. in quo saluator aereas ex poliens virtutes. eas fecit ostentui. Solent etiam variis saltationibus membra torquere. et nostris procaciter offere se vifibus: vt mentem paucore: et corpus horrore concutiant. Sed et in hoc fides deo tutta fugat eos quasi infirma ludibia. Non est autem difficilis honorum spirituum malorumque discretio: que sic deo tribuente panditur. Sanctorum angelorum amabilis et tranquillus aspecus est. quia non contendunt neque clamabunt: neque aliquis audiet vocem eorum: verum tacite leniterque properantes: gaudium. exultationem. fiduciam peccatoribus infundunt. Siquidem cum illis est dominus qui est sons et origo leticie. Tunc mens nostra non turbida sed lenis et placida angelorum luce radiatur. tunc anima celestium premiorum auiditate flagrans et fratio si posset humani corporis domicilio: et membris exonerata mortalibus. cum his quos videt abire festinat ad celum. Vorum tanta benignitas est vt si quis pro conditione fragilitatis humane miro fuerit eorum subgore perterritus. omnem continuo ex corde auferant metum. Ita gabriel cum zcharie loqueretur in templo. et angeli cum viuinum virginis partum pastoribus nunciarent. et qui dominici corporis agebant excubias: securis videntium se mentibus ostendentes: ne metuerent imperabant. Netus enim non tantum ex pauro ani mi. q̄tum ex magnarum rerum sepe concutitur aspectu. Pessimorum vero vultus truces sonitus horrendi. sordidi cogitans plausus motusque indisciplinatorum adolecentium vel latronum: et quibus confessis timor anime sensib⁹ corpori cutitur: odius

christianorum monachorum meror tediū suo p
recordatio et metus mortis: cupidus nequiti
tie: laſſitudo virtutis: cordis hebetatio. Si
igitur post timorez horrore concepto sue
cesserit gaudiuz: et ad deū fiducia: atqz in
effabilis caritas: venisse sciamus auxiliu
quia securitas anime: presentis maiestatis
idicul est. Sic namqz et abrahā patriarcha
videns deū gauſius est: et ioannes cū ma
riaz superuenisse sentiret: que in sacri ven
tris hospitio vniuersitatis gestabat paren
tez: exultauit needū natus in gaudiuz. Si
autem incussa formido permanerit: hostis
est qui videtur: quoniā nec refouere nouit
ut gabriel pauetē virginem ne timeat: iub
bet: et siuti pastores nuncio consolati sunt
quiniūmo pauroz duplcat: et psqz ad pro
fundam impietatis foueā: ut sibi homines
prosternantur: impellit. Exinde misera gē
tilitas dominice interdictionis ignara fal
so demones deos opinata est: xpianorum
autē populos his fallaciis irretiri nō pas
sus est dominus: qui diabolū in euangelio
audacter ibi principatū omnīū presumen
tez repulit dicens. Vade retro satanas.
Scriptū est enī. Dominū deū tuū adora
bis: et illi soli seruies. Dorū verborū etiaz
nobis licentia est tributa: quia idcirco lo
cutus est talia: ut similitudo temptame
torum auctoris nostri frangerentur elo
quijs. Illud quoqz mi carissimi ammo
neo ut vite magis sit yobis qz signorum sol
licitudo. Nullus ex yobis hec faciens: aut
ipse superbia itumescat: aut despiciat eos
qui facere non possunt. Conuerstationem
magis scrutamini singuloruz: in hac et im
plere que desunt. Nam signa facere nō ē
nostre paruitat: sed domini potestatis: q
ad discipulos gloziantes in euangello ait.
Ne gaudeatis: quia demones yobis sub
iecti sunt: sed qz nomina vestra scripta
sunt in celis. Nominum enim in libro vite
conscriptio: testimonium est virtutis et me
riti: expulsio autem satiane largitio salua
toris est. Unde his qui non inuite labori
bus sed in prodigijs exultabant dicētibus

Nonne in tuo nomine demona eieciuitas
et in tuo nomine virtutes multas feci
mus: respondebit dominus. Amen vico
yobis non noui vos. Piscidire a me ope
rarij iniquitatis. Non enī nouit dominus
vias impiorum: hoc ergo magnopere po
stulemus: ut donum spirituum discernen
dorum mereamur accipere: quo secundū
sententiam scripturarum omni spiritui nō
credamus. Volueram quidem iam finire
sermonem: et silentio premere quecumque
mee acciderat paruitati: sed ne puteris me
frustra commemorasse que evenire non
possent: idcirco licet insipiens siam: tamen
dominus qui secrete mentis est inspecto
nouit non me causa iactantie: sed vestri
gratia profectu hoc sacerdexpaeca repli
cabo de plurimis. Quotiens me nimis
laudibus efferre conati sunt: cum a me in
nomine domini maledicta reciperent:
quotiens augmenta nili fluminis futura
dixerunt: cum a me audirent: et hoc ad
vestram quid pertinet curam: quotiens
minitantes ut milites armati scorpionibus
equis: beluis: et varijs serpentibus circum
dederunt me: et domum in qua eram reple
nerunt: cum ego e contra psallerem: hi
in curribus et hi in equis. nos autem in no
mine domini dei nostri magnificabimur
et statim misericordia christi fugabuntur.
Quodam autem tempore cum ingenti lu
ce venientes dixerunt: venimus Antoni
nostrū tibi prebere fulgorē. Et ego clau
sis oculis: quia lucem diaboli dedigna
bar aspicere: orabam. et dicto citius impi
orum lumen extinguebatur. Post menses
autem paucos: cum me coram psallerent:
et de scripturis sibimet sermocinarentur
tanquam surdus non audiebam. Commo
uerunt aliquando monasterium: Et ego
mente immobili dominum deprecabar.
Sepe strepitns: sepe saltationes: sepe fi
bilos ingesserunt: et me psallente: sonus
eorum in voces flebiles vertebantur.
Credite mi filioli quod dicturno suis. vi
di aliquando diabolum celum corpore: q
se dei virtutē et prouidentiā ausus ē dicere

Prima pars.

et sit ad me. Quid vis ut a me tibi donetur
antonii. At ego spectaculū maximū i os ei⁹
iuge minas. totuʒ me in euʒ christi nomine
armatus ingessi: et statī ille procerus aspec
tuſter medias manus exoleuit. Jejunati
etia mibi viſus est ut monachus: et panes
offerēs. bis sermonibus suadebat ut vesce
rer. et buſc aliquid idulger ē corporculo. Et
tu iquit homo es. et humana fragilitate cir
elaris: labor paululū ɔquiescat. ne egri
tudo surripiat. Ilico luridā facie ɔerpētis
agnoui. et cuʒ ad cōsueta christi munimen
ta cōfugere: tanq̄ per fenestrā fumus la
beretur euanuit. Auri quoque decipulaz
mibi i deserto frequēter tetēdit. qd ideo of
ferebat: ut aut viſu irretiret me: aut tactu
vapularet me. Nam sepe me a demonibus
nō denego verberatuʒ. Quæbā autē sic
nullus me separabit a charitate christi. Ad
eius vocis auditū. i se iuicē defurētes. nō
meo sed domini fugabātur iperio. qui ait:
vidi satbanā quasi fulgur cadētez de celo
Pec ergo filioli. apostolici memor eloqui
si me trāformaui: ut propositū vestrū nec
demonū terror. nec aliqua lassitudo dissol
ueret. Sed quoniā ob vestrā utilitatē mul
ta memorādo iſipiēs factus suz: huius rei
yobis ipertiri cupio notionē: quā verā es.
se nullus ambigat audiētiū. Pulsauit ali
quādo demō monasterij ostiū: et gredieſ vi
deo hominē enormi sublimitate porrectuʒ
caput vſque ad celū. Lū ad hoc quis naz
effet iquirerez: ait. Ego suz satbanas. Et
ego. quid iquā hic queris. respōdit. Cur mi
bi frustra ipat̄ monachi. Cur mibi christi
anoruz populi maledicūt. Et ego. Juste fa
ciūt. Luis enī frequēter molestatur iſidiis
At ille ait. Nihil ego facio: sed ipſi se iuicē
turbāt. Nā ego miserabilis factus su. Ro
go. Nōne legisti. quia defecerunt inimici
framea i fine. et ciuitates eorū deſtruxisti.
Nullū iā habeo locū. nullā poſſidebo ciui
tate: iaz mibi nulla ſunt arma. Per omnes
natiōes. c̄ſtasq̄ prouicias. christi perso
nat nomē: ſolitudines ipſe monachoz ſi
pāt̄ choriz. Ipſi ſe queſo tueātur et me ſi
ne cauſa nō lacerēt. Lūc ego dei gratias

cuʒ alacritate miratus: ſlē ad euʒ locutus
ſuz. Nō tue veritati: que nulla eſt: tam no
tiam et tam inauditam aſcribo ſententiam.
Nam cum fallacie caput ſis. hoc ſine men
dacio coactus eſ confiteri. vere enī iefus
tuas funditus ſurripuit vires: et honore nu
datus angelico. volutaris i ſordibus. Uig
dum verba compleueram. et ille ſublimis
ſaluatoris nominatione deictus eſt. Que
ergo iam o filioli poterit residere cuncta
tio: que trepidatio manebit yterius?
Quis vos eorum turbo poterit conuelle
re? Secure ſint anime ſingulorū. non ſi
bi ſingant vanas cogitationes. vanas di
ſcrimina: non aliquis timet a dyabolo ſu
blatum ad precipitia ſe poſſe deſterri. Pel
latur omnis anxietas: dominus enim qui
noſtros proſtrauit inimicos. manēs ut pro
misit in nobis. a varijs nos ſathane mu
nit incurſibus. En ipſe dyabolus qui bu
iſmodi cum ſuis ſatellitibus exercet aſt
rias. nihil ſe poſſe contra christianos fate
tur. Jam cure christianorū et monacho
rum ſit: ne per eorum inertiam vires de
monibus prebeantur. Nam quales nos et
noſtras repererint cogitationes: tales ſe
nobis preſtare conſueuerunt. Et ſi quodi
pectoribus male mentis et pauoris ſemē
inuenerint: quaſi latrones qui deſerta ob
ſident loca: ceptos cumulat timores. et cru
deliter imminentes: infelices puniunt ani
mam. Si autē alacres fuerimus in domi
no. et futurorum bonorum cupidio nos ſuc
cenderit: ſi ſemper omnia manibus dei co
mitamus. nullus demonum ad expugna
dum valebit accedere: magis autem cum
munita in christo corda conſpererint: con
fuſi reuertuntur. Ita et iob ſirmatum indo
mino dyabolus refugit: et infeliciſſimuz iu
dam expoliatum fide: vinculis captiuu
tis innexuit. Una eſt enim ratio vincendi
inimicuz leticia ſpiritualis. et anime domi
nuʒ ſēper cogitantis iugis recordatio. que
demonū ludos quaſi ſumū expelleſ: perfe
quetur aduersarios poti? Et timebit. Non
eſt enī neſcius satbanas igniuz futuorū: et
eſtuat̄iſ gehēne copioſa nouit ſcedia. Sed

ut mea iam claudatur oratio: illud in finem commemoro. **C**ū aliqua se vobis obtulerit visio: audacter requirite quis sit ille: et unde venerit: ac sine mora si sanctorum fuerit reuelatio angelica consolatione timor vertetur in gaudiū. **S**i vero dyaboli fuerit oblata tetatio: fidelis anime perennationibus evanescet. ga maximum est securitatis indicium. interrogare quis nam ē et unde. **B**ic et naue filius auxiliatorem suū interrogando cognouit nec dannelē percunctantem latere potuit inimicus. Postq; Antonius dicendi finē fecit: luctantibus cūctis in alijs virtutis cupido exardescbat: in alijs infirma resouebat fides ex alioꝝ mentibus false opiniones pellebantur: ex aliorum sensibus inaniūm terrorum pellebatur accensio. simul q; cum iam demonum iūdias contemnerent. mirabantur in Antonio tantam gratiam spirituum discernendorum quā dominio tribuente: preceperat. Erant igitur in monte monasteria tanq; tabernacula plena diuinis choris psallentium legentiū. orantium tantumq; ieunandi: et vigilarum ardorem cunctorum mentibus sermo eius afflauerat: vt future spei auiditate. ad charitatem mutuam et misericordias idigentibus exhibēdas: iugis studio laborarent. qui infinitam regionem quandam. et oppidum a mundana cōuerfatione seiunctum: plenum pietatis atq; iustitie videbantur incolere. **Q**uis tantū monachorum agmen aspiciens: virilem illum concordie cetum cernens in quo nullus nocens: nulla detractio susurronis sed multi tuto abstinentium et certamen officium erat. non in hanc statim erumperet vocem. quam bone domus tue iacob tabernacula tua israel tanq; nemora obumbrantia. tanq; paradisi super fluvios. tanq; tabernacula que fixa sunt a domino tanq; cedri circa aquas. Dū hec ita geruntur. quibus indies beate vite studiū crescere: Antonius mansionem ī celo positam recordans. et presentis vite de spicēs inanitatem. quasi parua esset que

cunḡ iam gesserat. separatus a fratribus instituebatur: **L**ung; eum siue cibum siue somnum indulgere corpusculo. aut alias nature necessitates cogeret humana confection: miro afficiebat pudore q; tātā aie libertatē. modici carnis termini cohercebat. **N**ā frequēter cū fratrib⁹ sedēs. a cibo q; fuerat apposit⁹. memoria esce spirituālis abstrahebatur. Edebat tamen ipso te homo sepe solus sepe cum fratribus. **E**t cum hec mira ut predixi ageret. cum confusione anime adhibendā magnope corpori diligentiam persuadebat dicens nec corpus esse penitus enecandum ne operatio contra voluntatem creatoris dissolueretur. et ob id omne studium anime conferendum. ne vitiis superata corpore is. ad eternas inferni tenebras trudere: quinimum indultum sibi propter alteros in carne imperium vindicans domiciliū suum. vt apostolus paulus ad tertium cēlum subleuaret. Asserebat hoc a saluatore preceptum in quo ait. Nolite solliciti esse corpori qd vestiamini. et ne quesieritis quid manducetis aut quid bibatis. quia hec gentes querunt: vester autē pater nouit q; indigetis his omnibus. Querite ergo primum regnum dei et iusticiam eius: et hec omnia adiicientur vobis. His rebus transactis. cū psecutio impissima maximiani furore vesano vastaret ecclesiā. sanctis martiribus alexandriā perductis: relieto et ipse monasterio secutus est futuras xpī victimas: dicens. Pergamus ad gloriosos fratruī triūphos. vt aut ipsi aggrediamur: aut spectemus alios preliates. Et amore quidē iam martyr erat sed cum tradere se vtero non valeret. et sociari confessoribus in metallis vel in carceribus constitutis: magna cū cura et libertate ingredientes ad iudicē: exhortabatur. ne terrore impioꝝ subacti. dominū negaret. Jamq; sententia coronatos exultās. quā si ipse vicisset: vloꝝ ad locum felicis saginis prosequebatur. Quābrem motus iudei ob antonij sociorumq; eius constātiā. precepit nullum penitus monachorum

*Secutio
maximiā*

Prima pars

aut obseruare iudicium aut in civitate versari. Et ceteris quidem omnibus in illa die placuit abscondi. Antonius autem impavidus neglecto persecutoris imperio. lauit ependit. id est scapulare suum. Et alia die stans in quodam eminenti loco cuncte precipitus ueste: procedentem iudicem suo prouocabat aspectu. flagrans cupiditate martirii. ostendebatque nobis contemptorem penarum et mortis in christianis animum perseuerare debere. intentum ut contristaretur. quia volenti pati pro dei nomine. martirium non dabatur. Sed dominus quod suo gregi parabat magistrum. seruauit Antonium. ut institutio sancti factum est monachorum: non solum oratione eius. sed et conspectibus firmaretur. Nunquam tamen a confessorum vestigii separatus est quia maxima circa eos cura et charitatis vinculo colligatus. magis carcerem patiebatur exclusus. Post quam autem persecutionis turbo defluixerat. et beato episcopo petro iam ab martirii gloriam coronato. ad pristinum monasterium regressus est: quotidianum fiduci ac conscientie martirium merebatur. acrioribus se ieuniis vigiliisque conficiens vestimento cilicino intrinsecus desuper pellicio vtebatur. nunquam corpus lauans. nunquam a pedibus sordes abluiens. nisi cum per aquas transire necessitas compulisset. Nullus denique antonii corpus nudum ante oculis. et clauso monasterio neminem omnino susciperet. martinianus militum prepositus. cuius filia immundi spiritus infestationibus quatiebatur: pulsans ostium obsecrabat ut suo pignori subueniret et exiens deum pro filia deprecaretur. Tunc ille aperire quidem minime voluit prospicitus vero desuper ait: o homo quod meum poscis auxilium. Mortalis et ego sum. et tuus socius fragilitatis. Si autem credis in christum cui deseruio: vade et secundum fidem tuam ora deum. et sana

bitur filia tua. Confestim ille credens abiit: et invocato Iesu. filiam reduxit incolmem Multa. et alia mirabilia per illum dominus operatus est: et merito: qui enim promisit in euangelio. petite et dabitur vobis. inuenio qui eius gratiam mereatur accipere suam potentiam non negavit. Nam plures vexatorum ante monasterium eius clauso introitu dormientes fidelibus per eum ad christum precibus curabantur. Hec illi. multitudo venientium. desideratam solitudinem auferens tedium fuit. Veruens itaque ne signorum copiosa cocessio. aut suos animos exollebat: aut alios plus de se quam videbant in ipso cogeret estimare. ad superiorum thebaeum pergere cogitauit. ubi nullus eum agnosceret. Et a fratribus acceptis panibus. sedebat super fluminis ripam. transsum nauis obseruans. Illo talia cogitata vox ad eum desuper facta est dicens: Antoni quo pergis et quare? At ille intrepide quasi consuetam vocem loquentis agnosceret: respexit. Quoniam non sinunt me quiescere populi. idcirco ad superiorum thebaeidem ire optimum duxi. precipue quia ea exigor. que virtutem mee pusillanimitatis excedunt: Et vox ad illum ait. Si ad thebaeidem vadis et ad pastoraliter vtcogitas: pergas. maiorem ac duplice sustinebis laborem. Si autem vere quiescere cupis: vade nunc ad interius desertum. Tunc antonius diceret: et quis mibilium auium poterit ostendere. Ignarus enim sum locorum: Confestim ei vox que loquebatur. sarracenos indicauit. qui mercandi gratia ad egyptum venire consueverant his appropinquans. Antonius: rogauit ut se pariter adducerent in desertum. Nullus obnisus est. sed tanquam a deo missu comitem suscipientes: amplexi sunt eius sociatez. Tribus autem diebus et noctibus itineri confecto. inuenit montem valde excelsum. ad cuius radices fons aque dulcis labebatur. Et campus hanc magnus totum ambiens montem. qui pal-

mis per paucis. **E**t his neglectis constitutus erat. **N**unc antonius locuz quasi a deo sibi offerret amplexus est. **I**s enim erat quez sibi ad fluminis ripam sedenti qui loquebatur ostenderat. **A**t primo quidem accipiens a comitibus panes solus remansit in monte nullo alio cuz eodez conuersante. **Q**uasi propriā enīz domuz agnoscens habebat locuz illuz. **G**arraceni quoque vindicentes eius fiduciaz optato. per euz transitu panes eidez cū leticia deferebant; nec non palmaruz licet mediocri attamen aliquanto solacio resouebatur. **E**xinde eū fratres agnito loco tanqz ad patrezz filii. sollicite alimenta transmittenent; videns antonius q̄ ob suū refrigeriū multis onerosus labor indiceretur; et parcens etiaz i hoc monachis. roganit vñ de adueniētibus vi sarculū sibi bis acutum cum frumento deserret. **Q**uibus allatis circuiens monem hanc grandem; cultere aptuz reperit locum ad quez diriuata aqua desuper poterat influere. **I**bique seminauit. atque ex inde annū sibi panē laborans; gaudebat q̄ sine cuiusqz molestia ex propriis manibus viueret in deserto: **S**ed cum rursus etiā illuc quidaz venire cepissent; miserr⁹ est lassitudini eoz; et holus i paruo terre cespitate coluit; vt post asperuz iter aliquando venientes. solacio resoueretur. hoc fratrū fuit refrigeriuz; et paruulam meslez quaz bestie que propter aquaz illuc adueniebat depaste sunt; et quibus vnam apprehēdēs dirit omnibus. **T**ur me leditis, nibil a me lese. Abite; et in nomine domini. ne hic a proprietis vltierius. **Q**uis nō credit post hanc denunciationez quasi timentes: nunq̄ illuc bestias propinquasse. **S**ic antonium impenerabilia montium et deserti intestina captantem. orationibus etiaz detto. introeuntes fratres magnis viri preceibus extorserunt; vt oliuas et legumen et oleum. quod post menses aliquot ministabant. dignaretur accipere. et senili modicū laxaret etati. **P**rob nephas quantas ibi conuersans expertus est luctas; vere secundum quod scriptum est. non illi aduersus carnem et sanguinem fuisse colluctationē sed aduersum principatus et potestates: ab his qui ad eum ingrediebantur: agnouimus. **I**lluc enim tumultus et voces populi. armorumqz sonitus procul plenum montem demonum multitudine se vidisse referebant. ipsum etiam quasi contra inimicos palam resistenter. et fortiter colluctantez. **Q**ui tamen et aduenientes suo resouebat bortatu: et flexis genibus armisqz orationem. omnes satane prosternebat exercitum. Admiratio plane dignum est. in tam immanni solitudine vnum hominez. nec de monum quotidianas expauisse congregiones. nec tantarum bestiarum quadrupedum siue reptilium. diuerse cessisse feritati. Juste dauid cecinit. Qui confidunt in domino sicut mons syon non commouebitur in eternum. Immobilem et tranquillā retinens animi firmitatem: et demones fugabat. et feras: sicut scriptum est: secum pacificabat. **S**ed et diabolus: vt supradictus propheta ait: obseruans eum. frendebat dentibus suis. et ille saluatoris auxilio. ab vniuersis tutus perseverabat insidiis. **Q**uadam ergo nocte cum peruigili cura obsecraret dominum. tantos in monasterium eius bestiarum greges coaceruavit: vt omnes heremis beluas circum se aspiceret. **Q**ue cum rictu oris mortuum corpori minitarentur: intellectus hostis astutias. dixitz. **S**i a domino in me vobis est tributa licentia devorare concessum. si autē demonum hic venistis impulsu quantotius abite. quia christi famulus sum. ita factum est. et cum iubentis voce omnis bestiarum multitudine quasi maiestatis verberem cederetur: ausfugit. **N**on multi post hec fluxerant dies: et alia oritur cum comedem hoste certatio. Operante illo: nam semper vt venientibus pro his que sibi detulerant aliquod munusculum rependeret: laborabat: traxit quidam sportelle

Prima pars

texebat triciam: sive funiculū. Ad cuius motum exurgens: vidit bestiā pubetenus humanam faciem preferentem: que exinde in asinam siniebatur. Post cuius aspectum vexillū crucis in fronte sua pingens hoc tñ air. Christi seruus sum: si ad me mis sa es nō fugio. Nullū in medio spaciū. et statim in forme prodigiū dicto otiis cū satellituz turba fugit: et i medio cursu ruens extincū est. Ita autem explosi mors atque enecatio prodigii: demonū erat cōmuniis interitus: qui omni studio laborātes: antoniu[m] a deserto deducere non valuerunt. Miradis plus mirāda succedūt. Nō grāde post ista tēpus excesserat: et tantaz victoriaz homo frātrum precibus vincitur. A monachis enim rogatus ut eos dignare tur inuisere. vna cū his profectus est: ipostis camelō aqua et panib[us]: quia nūc p[ro]pter monasterii locū ex quo hauserant. potalis aqua per arente viam reperiebatur. Veruz i medio itinere: bibēdi subsidia defecerunt. Ardor nimius. estus intolerabilis: mortez cuncta minitantur. Circueunt. et querunt saltim collecta pluviis lacunaz: nihil prorsus remedii: nihil occurrit penit[er] ad salutez. Camelus quasi periturus. et ipse estuans dimittitur. estuans pectus exuritur: et sitis desperatione feruescit. Mōvit senez frātrū cōmune discrimen: et vehemē tissime cōtristatus ingemuit. Debinc ad solita p[re]cū auxilia consugiens paululum ab eis secessit: ibique genib[us] fixis: suppli ces manus tetendit ad dominuz. Nec mora: et ad primas rogantis lachrimas. i orationis loco: sons ebulliēs erupit. ibique extincta siti: et arentia membra refecta sunt. et plenis vtribus inuentum potant cameluz. Ita enī casu euenerat: ut camelus errans per heremū: duz funiculuz trahit: in quodam lapide eiusdem alligatione funiculi teneretur. Tandem confecto itinere ad monachos: qui inuitauerant: peruenit. Tunc vero quasi patri omnes obuiaz curunt: et honorifico salutatu in oscula eius et amplexus certatim ruunt. Proposito seruenti gaudet antoni[us]: et letantib[us] de adiue-

tu suo cunctis quasi expensis de monte portans: spiritualia impartitur alimenta. Laudat veterum studia. bortatur nouorum. Hororem quoque iam verulam virginem videns. et aliarum puellarum magistram: mira exultatione sustollit. Exinde quasi diu abesse ab heremo: rursum festinauit ad montem. Plurimis iam ad illum relevantibus cum etiam vexati a demonib[us] malo necessitatibus coacti auderent deserta penetrare: quos ille consolans. et monachis in commune precipiens: aiebat. Credite in iesum fideliter. mentem a malis cogitationibus. carnem ab immundiciis seruate puram: et iuxta eloquia diuina. ne seducamini in saturitate ventris. Oditate ynam gloriam. orate sepissime. psallite vesperē et mane et meridie: et mandata scripturarum reuolute. Recordamini gestorū que sancti quique fecerunt: ut exēpli memoria animam incitet ad virtutem. refreshet a viiis. Quadebat etiam: iugi meditatione retinendum apostoli sermonem quo ait: sol non occidat super iracundia vestra. Non tñ autem super iracundiam solez. occidere nō debere interpretabatur. sed et super omnia delicta hominū: ne peccatorū vnc[us] nostrorum. aut i nocte luna. aut i die sol testes abscederent. illius quoque amonebat precepti quod dicit. P[ro]iudicate vosmetipsoz. et probate: ut rationem dei noctisq[ue] facientes: si in se delictum reprehendissent. peccare desisterent. Sin autem nullus error decepisset. perseverantes in starent potius incepto q[ui] arrogantia tuandi aut alios contemnerent. aut sibi iusticiam vendicarent iuxta supradicti doctoris eloquium dicentis. Nolite iudicare ante tēpus: magis debere eos christo: cui soli occulta parent: reseruare iudicium. Multas esse: ut scriptum est vias: que vindentur hominibus iuste. sed fines earum ad profundum respicere iferni. Sepe nostra non posse nos intelligere peccata. sepe falli in ratione gestorum: aliud esse dei cūcta cernētis iudicium. q[ui] non ex superficie corporū. sed ex mentium iudicat archanis

Vita spatum

Equum autem esse nos nobis compati: et
inuicem onera nostra portare: ut cōcesso
examine saluatori: proprias conscientias
nosmetipos diuidates itueremur. Nec
non precipiebat magnaz esse virtutis vi-
am: si singuli vel obseruarent quid gere-
rent: vel yniuersas mentium cogitationes
fratribus referrent. Non enim posse ali-
quez peccare: cuz relaturus eset ad aliu
quecunqz peccasset: et subire pudorem in
publicuz turpia proferendi. Deniqz nul-
luz peccantē coraz alio peccare etiā si pec-
cat: tamen testem vitare peccati: mentiri
magis et negare: et yetus delictum nouo
insuendi augere delicta. Cigitur quasi
sub oculis agentes nostri: et cogitatu cō-
fundimur et actu si omnia referenda faci-
amus: multo autem magis si peccata no-
stra fideliter describentes: digeramus in
ordinem. Tunc vero annotatio delictoz
fratrum videbitur oculis: tunc timebim⁹
peccati maculas: conscientie ipsi nos ar-
gent apices. Et quomodo meretricibus
membra insidentes cōfunduntur ad presē-
tiaz ceterop: ita et nos erubescemus ad lit-
terarum scripturas: hec agamus: hāc vir-
tutis gradiamur vias: et corpora metibus
subiugantes: pernicioſas diaboli conte-
ramus insidias. Talibus sermonibus hor-
tamentisqz: et venientes ad se monachos
incitabat ad studiuz: et patientibus condo-
lebat: pluresqz eorum dominus per an-
tonium liberavit. Nunc tamen aut de
incolumente curatori est inflatus ad glo-
riam: aut contristatus de obsessis adduc-
corporibus murmuravit. Magis autem
eodez semper animo et yultu manens gra-
tias deo referebat: si adens occupatis. ut
correptionez qua vexabantur patientius
ferrēt. Non enī anthoni⁹ aut cuiusqz ho-
minum omnino hanc esse medicinam. sed
dei solius: qz et quibus yellet: et quo vel-
let tempore: daret sanitatem. Ita conso-
latione sua: et vexatos eq̄nime ferre te-
tationez et iam liberatos non sibi: sed deo
gratias referre vocebat. Frontho au-
tes quidam yū ex palestinis: qui infestissi

mo demonio vexabatur. Nam et lingua
eius laniabat dentibus: et oculorum nit-
ebatur lumen extingue: perexit ad mó-
tem: rogabatqz beatuz senez: ut pro se do-
minum rogareret orauit antonius: dixitqz
ad eum. Vade: et curaberis. Illo incredu-
lo sibi: et violenter ibidez contra preceptū
remorati. eadem geminabat antonius di-
cens. Dic curari non poteris: egredere et
calcata egypto statim te misericordia xp̄i
consequetur. Tandem creditit: et pfectus
est: ac yilo egypto km promissionez sensis
quaz ei dominus oranti reuelauerat: infe-
statio cessauit inimici. Virgo vero quedā
que a tripolitane regionis ciuitate deue-
nerat: iuditis ac flebilibus morbis labo-
rabat. Etenim nariū purgamenta oculo-
rum lachryme: auriū putridus humor in
terraz cadens confestim in yermes verte-
batur. Augebat calamitatē: corpus para-
lysi dissolutū: oculos quoqz puerlos con-
tra naturam habēs. Hanc parentes eius
deserentes: cū ad antoniu⁹ monachos ire
vidicissent: credētes in dñō: qui ptinacez
sanguinis fluxi in euāgelio tacitū simbie
stare preceperat: rogauerūt ut miserabi-
lem filie comitatuz susciperent. Illis reni-
tentibus eu⁹ vsqz ad antoniu⁹ pduxere:
remansere parentes foris cū filia debilitate
apud beatū confessorez et monachū paſſū
ciūm: qui effossio p xp̄o oculis sub maxi-
miano psecutore: tali de honestamēto cor-
poris plurimuz gloriabatur. Peruenērūt
igī ad antoniu⁹ mōachi: Tūqz de morbo
puelle referre disponerēt relationē corū
senis sermo preuenit: et omnez debilitatis
et itineris vīqz ad sanctū paſſūciuz: cau-
ſaz quasi ipse interfuisset exposuit. Rogā-
tibus autē eū monachis ut parentib⁹ cuz
filia permitteret ingressus: non concessit:
sed ait. Ite: et inuenietis puellā si nō ē mor-
 tua curatā. Et adiecit. Null⁹ debz ad me/
am humilitatē puenire qā largitio cura-
tionū nō ē humane miserie: s̄z iefu xp̄i misi-
cordie q̄ ybiqz in se credētib⁹ pſtare cōſi-
euit auxiliū. Nob̄e et illa: p qua petitis:
suis precibus liberata est: et cum ad domi-
f

Prima pars

nam orarem ego: mihi presentia sanitatis eius indulta est: dixit: et verba eius pulle in columnas secuta est. Nam exentes foras ad beatum pasnucium et filiam sospitem: et parentes letos repererunt.

Non multum autem post istos dies: cum duobus fratribus introeuntibus ad Antonium aqua in itinere defecisset: et uno siti mortuo alter iaceret in terra mortem expectans: Antonius sedens in monte: celeriter ad se duos monachos vocavit qui forte ibide sunt reperti: et festinato precepit ut lagenam aque assumentes: inuaderent iter quod dicit ad egyptum: dixit qz. Unus e fratribus hoc aduenientibus modo migravit ad dominum: alter si non cucurreritis: addetur. Hoc eniz mibi nūc oranti reuelatum est. Sic ait: et iuxta preceptum eius monachi festinantes: extinctum corp' inueniunt terraz id operientes: alterum resocillatum suo iunxit comitatui. Erat autem spatium interius vnius diei. Fortasse aliquis hoc querat. cur non ante eū moreretur Antonius dixerit: incongruo prorsus Christianis argumento vtitur: quia non Antonius: sed dei fuit iudicium: quia et de recedente quam voluit sententiam tulit. et de sitiē reuelare dignatus est. hoc tantum in Antonio mirabile est: qd in monte remotissimo sedens corde peruigili cuncta procul posita domino indicante cognoscet. Aliquo rursus in tempore cum se deret in monte: et oculos subito tendisset in celum vidit nescio quam animam letabitibus in eius occursu angelis: ad celum pergere. Cuius spectaculi nouitate stupefactus beatum dixit sanctorum chorū: ora uitqz ut sibi rei presentis agnitus padeatur. Et statim vox ad eum facta est inquiens ista esse amonis monachi animā. qui nytrie morabatur. Erat autem amon vir gradeus qui pseueranter a puericia usqz ad senectutem in sanctitate vixerat Itinere quoqz dierū. xiiii spatio a nytria locus i quo sedebat Antonius dividebat. videtis autem eū monachi amiratē q uenerat

deprecatis sit. vt causam hilaritatis ediceret. Quib' ait. Modo ammon quietus: quem propter frequentem eius ad Antonium cōmeatum. et propter celeritatem indultoz ei a domino signoz optime novarent. de quibus etiam hoc ynum dicēdū est. Necesse ei fuit aliquando flumen nomine licum subitis aquis inundatū transuadare. rogauitqz theodorum qui cū ipso erat: vt paululum a suo separaretur aspettu: ne nuditatem corporis inuicē vter qz conspicerent. Recessit theodorus. Nihilominus ille seipsum cū nudare velle erubuit. Logitantem autem eum in alteram ripam virtus diuina transposuit.

Rursusqz theodorus vir: et ipse deo ventus transiens ad senem mirari cepit: qd tā velociter fluuium transuadasset. Cumqz nihil humoris in pedibus: nihil in vestib' eius aque conspiceret: rogauit cum vt tā incredibilem translationem quasi filio patre exponeret. Nolente illo dicere que acciderant: amplexus est pedes eius: iurauitqz non se dimisstru: priusqz sibi id qd celabat referret. Videlis ergo senex contentiose vincere volentem fratrem: exigit vicissim ab eo: vt nulli hoc ante suam mortem indicaret: atqz ita confessus est: se subito in alteram ripam fuisse transpositum: neqz omnino vndis impressis vestigia: dominici corporis hoc tantummodo priuilegium assertens et eorum quibus ipse vt apostolo petro donauerat: vt adrum lenitate humanuz corpus infisteret. Hec autem theodorus premisso tempore non dixit: post ei morte rettulit: Monachi ergo quib' dixerat Antonius de morte Ammon: notauerunt die: et venientibus de neria fratribus: post dies triginta sciitantes: reppererunt illo die illaqz hora dormisse ammon: qua animam eius ferri senex viderat: vtriqz igitur puritatem mentis in antonio mirati sunt: quomodo rei tam longe geste statim ad etiam fuisse perlata cognitio. Archelaus quoqz comes: cum eum inuenisset in exteriori mō terrogauit vt ozaret pro pollicracia publi

filisque illaodicia erat admirabilis et xpo
dedita virgine. Patiebatur enim pessi-
mos stomachi et lateris dolores: quos ie-
lunis nimis vigiliusqz contraxerat: et erat
penitus toto debilis corpore. Praeuitqz an-
tonius: et diez quo oratio fuerat facta: an-
notauit archelaus. Redit in laodiciam: et
inuenit virginem in columnen. Percutta-
tus die sanitatis: repperit tempus mede-
le: cum annotatioe congruere. Et omnes
ammirati sunt: agnoscentes eo tempore
illam a domino fuisse a doloribus libera-
tam: quo orans antonius pro ipsa: bonita-
tem salvatoris inuocauerat. Sepe etiam
ad se venientium turbarum: ante dies et
menses: et causas predixit et tempora. Nam
quosdam videndi eum tantum desiderant
alios imbecillitas: nonnullos obessa a d-
monibus corpora pertrahebant: nemo ta-
men yngre vexationem aut detrimentum
laboriosi itineris conquestus est. regredie-
bantur omnes spirituali cibo pleni. At ille
precipiebat: non sive laudi hanc admirationem
ab eis applicari debere: sed domini
qui sui notionem hominibus pro capacita-
te mortalitatis indulserit. Quodam au-
tem tempore cum exisset ad exteriora mo-
nasteria: et rogatus esset a fratribus: ut in
navi quadam cum monachis proficisen-
tibus oraret: ascedit: et solus ex omnibus
odorem sensit teterinus. asserabant cun-
cti piscium salforum et caricarum in nauि
postarum hunc esse putorem. At ille alte-
rius rei fetorem se sentire affirmauit. Ad-
buc loquente illo: adolescentis quidam pos-
sessus a demone. qui procedens iuxta ca-
rinaz se nauis absconderat: repente exclamauit.
Quo statim per antonium in nomi-
ne domini iesu christi curato: intellectu
vniuersi diaboli illum fuisse putorem. Alius quoqz ad eum vir inter suos nobil-
demoniosus adducitur tanta oppressus i-
sanus: ut non sciret se esse apud antoniuз:
necnon et corporis sui superflua comedere.
Redit. Quonobrem. rogar? senex ab his q eū
adduxerant: ut pro illo dominum oraret:

stantum iuuenis miserie addoluit: ut tota
nocte per uigilans cuи eo. aduersus patien-
tis insaniam laboraret. Sed cum iaz luce
sceret. et obcessus impetu in antonio fa-
cto: vehementer eum impulisset. irasci ce-
perunt qui eum adduxerant: cur seni fecis-
set iniuriam. Quibus antonius ait. Noli
te alienam culpam iuueni misero ascribe-
re. furor iste obdidentis est no posselli. Id
circo autem in hanc prorupit: dolens ho-
stis audaciam: quia dominus ad aridam
regionem ire eum iussit: et expulsi satiane
iudicium iste aduersum me impetus fuit.
Nulla post verba mora: et adolescentis
recepto sensu: et gratias agens deo: et lo-
cum ubi esset agnouit: et toto antonium
complexans: deosculatus est affectu.
Cinnumera et alia istiusmodi signa sunt:
que monachorum concordi sepe relatio-
ne cognouimus. Verum non tantum
bis adhibendus est stupor. quia multo
plus que sequuntur conditionem nostre
fragilitatis excedunt. Hora circiter no-
na: cum ante cibū orare cepisset: raptum
se sensit in spiritu. et ab angelis in sublime
ferri prohibetibus transitu aereis demo-
nibus: ceperunt angeli contradicentes re-
quirere que esset causa retinendi nullis exi-
stentibus in antonio criminibus. Illis ve-
ro ab exordio nativitas replicare pecca-
ta nitentibus: caluniosa angeli ora clause-
runt dicentes: non debere eos a nativitate
eius delicta narrare: que iam christi es-
sent bonitate sopita: si qua autem scirent
ex eo tempore quo factus est monachus:
et deo se consecrasset: liceret proferri. Ac-
cusabant demones multa procaciter me-
tientes: et cum deessent probamenta falla-
cibus. liber antonio consensus aperitur.
Et statim rediens in se: in eo loco in quo sta-
re ceperat: hoc se rursum vidit esse quod
fuerat. Tunc vero oblitus esse ex illa ho-
ra noctem gemitu ac lamentatione trans-
egit: reputans secum humanorum hostium
multitudinem et collectationem tanti exercitus
et laboriosi per aerem ad celum: et hapsi dictu-

Prima pars

quo ait. **N**on ē yobis collectatio aduersus carnē: sed aduersus principes potestatis huius aeris. Qui sciens aereas potestates ob id semper réptare: luctari: et cōtendere: ne nobis liber transitus esset ad celum: horabatur monens. Assumite arma dei ut possitis resistere in die mala: ut nihil mali habens: quod de yobis dicere possit inimicus confundatur: nos autem apostolici sermonis recordemur dicentis. Siue in corpore siue extra corpus nescio. deus scit. **E**t paulus quidem ysq; ad celum tertium raptus est: ibi qd auditis verbis inefabilibus descendit. antonius autem usque ad aerem sublatuſ post collectationem liber consensus apparebat. Habebat etiam istiusmodi donum. Si cuius rei sedens in monte ignarus fuisset: et eius secum inquireret notionem: oranti ei a domino reuelabatur: et erat secundum quod scriptum est a deo doctus. **V**enitq; cum a fratribus haberetur iste tractat: et ab eo sedule sciscitaretur: quē admodum se post corporis sarcinam anima gereret: quine ei locus post exitum concederetur: proxima nocte vox desuper nomen eius inclamatans ait. Antoni exurge: exi. et vide. Qui exurgens egressus est: sciebat enim quibus respondere debebat. **E**t eleuatis ad celū oculis: vidit quēdam longum atq; terribilem. caput ysq; ad nubes attollentem: vidit etiam penatos quosdam euolare cupientes ad celū atq; illū extensis manib; prohibere transgressum: quibus alios apprebensos elidebat ad terram: alios frustra retinere cōtendens: dolebat super se ad celestia transuolarer: et maximum gaudium mixtum mereore: victi vinctoresq; tribuebant. Statiq; ad eum vox facta est: dices. Animaduerte quod vides. **E**t tunc cepit illuminatio corde intelligere: animarum esse consensum: et diabolum prohibentem: qui et sibi retineret obnoxios: et in sanctorū quos decipere non poterat: cruciaretur voluntu. **C**his visionum exemplis incitatus: quotidie ad meliora crescebat. **N**eque

vero id quod sibi reuelatum fuerat causa iactantie: fratribus indicabat: sed cum orans iugiter dei laudaret auxilium: interrogatibus cōpellebat edicere: nec spirituales filios pura in christo anima occultare quicq; volebat: presertim cujusmodi signorum relatio: et amorem ministraret proposito: et fructum laboris ostenderet. **N**uncq; ille aut ira subita concitat patientiam rupit: aut humilitatem erexit in gloriam. **N**am omnes clericos ysq; ad ultimum gradū ante se orare cōpellens Episcopis quoq; atq; presbyteris: quasi humilitatis discipulus: ad benedicendum se caput submettebat. **D**yaconos vero qui ad eum utilitatis causa veniebant: cum pro adiutorio eorum eis presentibus disputaret: ad orandum dominum sibi preponerat: non erubescens et ipse discere. **N**am et interrogabat frequenter eos cujus quibus erat: et si aliquid ab eis necessarium audierat: se fatebatur adiutum. **H**abebat autem et in yultu magnam gratiam: et ammirabile a salvatore: etiam hoc minus acceperebat. **S**i quis enim ignarus ei: inter multitudinem monachorum eum videre desiderasset: nullo indicante ceteris pretermisis ad Antonium currebat: et anime puritatem agnoscebat in yultu et p; speculum corporis: gratias sancte mentis intuebatur. **N**am semper bilarem faciem gerens: liquido ostendebat se de celestib; cogitare: sicut scripture ait. **L**orde letate yultus floret: sed in merore constituto tristatur. **I**ta et iacob agnouit laban sorcerus suum insidias sibi machinantem dicēs ad filias eius. Non est facies patris yestrīscutiberi et nudiūsterti? **S**ic samuel agnouit dauid: letificatos enim habebat oculos: et dentes sicut lac candidos. Similiter agnoscebat Antonius: quia semper eādem faciem: inter prospera et aduersaria retinens: nec secundis extollebatur: nec frangebatur aduersis. **E**rat autem et in yultu amabilis: et in fidei puritate mirabilis. **N**uncq; enim Scismaticorum se miscuit communioni: antiquam eorum sciens

prauitatem: atq; transgressionem. **N**ūq; **M**anicibus aut alijs hereticis: saltiz amicablia vba largitus ē: nisi tñ ea que eos possent ab iniuitatis errore reuocare: denuncians taliu; amicitias atq; sermones perditionem csc animae: **S**ic etiam arrianos detestabatur: vt omnibus dice ret: nec iuxta eos quidez esse accedenduz **N**az cum venissent quidaz Arrianite repto p' eoz examinationē infidelissima secta: effugavit eos de mōte: dicendo multo serpentibus deteriores horum esse sermones. **M**entientibus autq; Arrianis aliquando: antoniu; ita vt se credere: amatus coru; audaciaz: et iusti dolozis ira commotus: rogatusq; ab episopis atq; vniuersis fratribus: alexandriaz descedit: ibiq; arrianitas publico sermone condēnauit: ultimaz hanc esse heresim et precurores antichristi affir mans: predica uitq; in populo filium dei: non facturaz: non ex yllis extatibus: sed propriu; et vnius cuz patre substātie: ne creatura potius aut adoptio aut appellatio yideretur: ipi; um esse dicens: vel mēte concipere: erat quando non erat cuz verbuz dei deus: q; est: semper patri sit coeternus: quia ex eo natus est patre: qui semper est. **A**nde aiebat. **L**uz Arrianis yobis nulla sit coniunctio. Que eniz societas luci ad tenebras? **C**los fideliter credentes christiani estis: illi verbuz idest filiu; qui ex deo patre est creaturez docentes: nullo interhallo a gētibus separantur: qui seruiunt creature potiu; creatori: qui est benedictus in secula. **I**psa mihi credite irascuntur elemēta: et omnis contra arrianum furorem sī apostoli dictuz cōgēmisit creature: q; si bi dominū suū per quem oia et in quo oia facta sunt: videat coequari als aggregari. **H**ec tanti viri fidicatio exprim nō pōt quātu; ad fidiez populos roborauerit. **L**e tabantur quippe hostilem et xpō inimicaz heresim: anathematizari ab ecclie colūna Nulla tunc etas: nullus sexus domi remāsit. **T**aceo de xpianis: pagani quiq; et ipi idoloruz sacerdotes ad dominicū spēriu;

conuolabant dieentes. **P**eprecamur vt videamus hominē dei: quia hoc apō vniuersos conspicuū erat nomē antonij. **A**m bigebant quoq; saltiz sibiri vestimentū cius attingere: multuz sibi et tactuz prodesse credētes. **Q**uot tunc diabolica obſidione et varijs infirmitatibus liberati: q; simulachris erepta sunt spolia: quanti etiam ab errore gentiliū retracti nostro iuncti sunt gregi. **T**anti certe vt paucorū die rum spatio ex idoloruz superstitione conuersio: omnes per annū credentiuz vince ret turbaz. **P**reterea cū irruentez multitudinez comites repellerent: estimantes tecido illi conuētu; ppli fore: ipse tranglo aīo dicebat. **N**unquid hic cetus demonū maior est turbis? **N**unquid obsequentiū multitudo collectatorū in mente nostroz cateruis est numerosior? **A**ccidit etiaz vt cuz eu; redeuntez circa portaz prosequeretur: a tergo quedaz mulier clamaret dices. **E**xpecta homo dei: filia mea atrocissimo vexatur dmonio. expecta obsecro expecta: ne et ego corruens iteret. **H**oc audito amabilis senex: a nobis ammōitus: volens tamē et ipse paululū substitut. **C**umq; appropinquate muliere: puella iaceret explosa orauit tacitus iesu; et ad cōminationez eius: statiz spiritus impur⁹ egressus est. **P**uella in columis: populus in laudibus dei: mater, i gaudio fuit. **I**pe autē letabatur: quia ad desiderataz solitudinez repedabat. **E**rat autē valde sapiens: et hoc in se mirabile habebat: quia cuz litteras nō didicisset: ingeniosissimus et prudentissimus immobilis et mansuetus erat. **A**liquando eteniz philosophi duo gentiles venerunt ad eum putantes antoniu; se posse decipere. **E**rat enim in superiori monte. **Q**uos cuz vidisset: paganos intellexit ex vultu: et procedēs ad eos per interpretem: ita cepit appellare. **Q**uae tam longe ad stultuz hominem: sapientes se vexare voluerunt. **I**llis dicētibus non esse illum stultum: sed et nimiū sapientem: vigilanter respondit. **S**i ad stultū ve nistis: superfluus est labor yester. **S**i au

Prima pars

tem putatis me sapientem esse: et sapientiam habere bonum est: imitamini que probatis: quia bona conuenit imitari. **S**i ego ad vos venisse: vos imitareris: sed vos ad me quasi ad sapientem venistis: et stote si eut ego sum christiani. **A**bcesserunt philosophi vtrumque mirantes: et acumen ingenii et demonum expulsiones. **A**llios quoque similiter miseri sapientes: qui enim irridere cupiebat: quia litteras ignorare: et tali disputatio colligauit dicens. **R**espondete mihi: quid prius est sensus an littere: **E**t quid cuius exordium: **S**ensus ex litteris: an littere oīiuntur ex sensu? **I**llis assertentibus: quia sensus esset auctor: atque inuentor litterarum ait. **I**gitur secundum sensus scolum est: hic litteras non regit. **Q**uis psestum per hanc colluctationem non exclamauerit: cum obstupuerit: et ipsi qui vici sunt: ratae in ipso fratre sagacitate animi ammirantes. **N**eque enim viri in solitudine et monribus versatus: atque omnes ibi dem exigens vitam: agrestis et rudes erat sed iocundus atque affabilis: sermonem secundum apostoli preceptum diuino conditum sale proferebat: ita ut inuidia careret: et amore omnium potiretur. **I**nter hec quasi parum esset: bis gentilitatez fuisse superatam et tertio venerunt viri: oīis secularis prudenter nube cecati: atque yniuersis philosophie studijs artium suarum estimatioē doctissimi. **V**i cum rationem ab eo exigerent fidei quam in christo habemus: et niterentur arguta sophistica tum interrogacione: de divina cruce eius illudere: intra silentium paululum voce compressa: primum eorum miseratus errorum est. **H**inde per interpretem: qui eius verba diligentissime in grecum solebat exprimere sermonem: ita exorsus est: dicens. **Q**uid pulchrius est: quid bone stius: crucem colere: an adulteria: parricidiū vel incestum: bis assignare quos contumelias: cuius in altero contemptus mortis insigne virtutis sit: in altero turpis religio sit obscenitatis magistra? **Q**uid melius est dicere: quod dei verbum manens ut erat ob salutem nostraz humanum corpus as-

su upserit: ut societate mortalitatis nos eueheret ad celum: participesque nature celestis essiceret. an ut ipsi assertis divinitatis haustum: ad terrena veneranda caput submittere: et pecudum atque serpentis formis celeste nomine includere? **Q**uo ore christianorum credulitez audetis irridere: dicentius christus filius dei sine sui detimento et cepisse esse quod non erat: et mansisse quod fuerat: cum ipsis animam de celestibus detrahentes: non tam hominum: sed et pecudum soleatis spirare corporibus: christiana credulitas pro salute mundi deum suum venisse testatur: vos vero innatam animaz predicantes: yltro citroque transfractis. **C**hristiana fides que omnipotentiaz dei clementiamque veneratur: consequenter incarnationez dicit deo fuisse possibilez: ita tam ut non euacuauerit dignatio dignitatē: vos qui animaz ex splendissimo dei fonte manantem turpiter decidisse iactatis: qui mutabilez et convertibile ea post sui diminutionez audetis ascerere: illa quoque naturaz dominaz seculorum: per anime contumelias impia lingua temeratis. **I**mago enim que est nos naturalitez similitudinem sui retinet auctoris cui yna est ex qua defluit eademque substantia humilitates proprias et iniurias sequentes ad suam origine remittit. **E**gitur aiudicite contumelias animaz: ad patrem ut appellatis eam: per vestram blasphemiam reducere. **C**ruz Christi domini dei nostri nobis ingeritur. **R**ogo: que hic est religionis obscenitas? Nonne potius est crucez: aut aliquis generis mortis ab iniquis hominibus illataz patienter sustinere: quam ysidis plagere post osirymagos incertosque discursus. **P**udeat at quoque vos insidiariuz typhonis: pudeat saturni fuge et deuoratioē crudelissime liberorum. **E**rubescite parricidiū iouis et incestum erubescite ruptuz eius et coitus mulierum atque puerorum. **I**lle sicur vestri singunt poete ad explendū immanissime libidinis furorē: molles dedit in amore vagitus: ille si diane fluxit sinus: ipse amator et precium: ille modulatus ales ledeos peti-

ut amplexus: ille ī p̄priū scuiens sexū regium puez ministris auib⁹ polluit. **H**ec vos creditis. **N**ec colitis. **H**ec sūt vestro ruz ornamēta tēploz. **E** quo deprecor, p̄ vestra salute nostra dictapensate iudicio. **C**ūcta an nibil libris credenda sunt christiani? **S**i nibil: nec crucis quoqz cui òrabitis nomē agnoscitis. **S**i vniuersa credēda sunt: cur cū in isdem libris cruci resturrectio copuletur: passionez diuinā stolido laceratis eloquio: et non statiz iungitis eoz̄ corum visū: surdōz auditū: claudōz gresū: leprez emūdationē: seruiens ambulanti deo suo mare: demonū fugas: resurrectiōne mortuoꝝ: et defuctorū ab inferis reditus? **H**ec oia scripturis quas interpolatis inserta sunt: et isdem voluminibus continentur preconia maiestatis et mortis. **Q**uāobrē odio quo imbuti estis abieco inuenietis ilico et deū verū esse ielum: et salutis humane gratia fragilez assumpſiſſe naturā. **V**estram tamen nobis si non pudet: narrare religionē: s; q̄s o error ifelix poteris referre culturas d̄tātā rex seditate atqz yecordia: nisi forte: vt audio: fabulas asseritis deorū v̄roꝝ: et obscenitates et crudelitates: et vanitates: et mortes: tegentes eas allegoricis velaminib⁹: libez raptū tram prospine: semiclodū vulcānū et debilē ignē: unonē aerē: apollinē sole: dianā luna: neptūnū maria: et libidinuz principes iouem etherem interpretantes. **N**ec post hanc excusationis pacitatem, deuz sed creaturas contēpto creatorē suscipitis. **O** si pulchr iudo vos elementoz ad suā traxit venerationē: modū fas erat custodire: et oporebat mirari tantū nec colere: ne facture veneratio creatoris esset iniuria. **N**ā scdm istiusmodi quā vos segmini ratio ē p̄postera atqz peruersa: et arbitrecti honor migravit ad domū: et medi ci scientia ad remedia conferetur. omniuz quoqz artificū merita vel laudes ad opera trasferent. **Q**uid ad hec dicicis ut agnoscam⁹ q̄ sit crucis ridiculez obvia ignominiosa confusio? **H**ac disputatione ouertenib⁹ inter se, his oculis: similqz misitā

tibus: subridens antoni⁹ rufuz per interpretem ait. **P**redurum nanqz cuncto vi deī op̄i quotiēs iusto vniuerse rei tenore calcato laboris merita factis magisqz factoribus astruuntur. **E**lementa quidē vt memorau ex ipso conspectu suaꝝ compabant seruituz. **S**ed quoniam vos obseruatiōe dialetica necessaria vt putatis q̄c colligitis hoc quoqz artificio: etiā nos nostrā religionē cōpellitis affirmare. **R**epondete mihi. **C**ognitio dei quēadmodū manifest⁹ approbat: p̄ lectionē verboꝝ: an per operationē fidei? **E**t quid antiquus est: operatio fidei: an disputatio per argumenta procedens? **I**llis respōdentib⁹ firmiores sermonibus operationē effe: et hanc liquidā de deo cognitionē: bene eos t̄ ip̄e dixisse sensit: q̄a operationē q̄ ex fide de scēdit animi generat affect⁹: dialeticaz vero ex artificio cōponentiuz simpliciſſe operationiōis exordia. **L**ū ergo sit operationē fidei animo sitaz q̄s habuerit: sup̄stua erit v̄boꝝ cōpositio: per quā conceptaz sensu nostro credulitez temptatis euellere: et tamen sepe nostras explicare intelligētias non valetis. **I**ta solidiora sunt mētis opa: q̄ sophismatum fraudulēta cōclusio. **N**os christiani mysteriuz vīte nostre: non in sapientia mundi habemus reposituꝝ: sed in virtute fidei que nobis a deo tributa p̄ xp̄m est. **H**anc orationis mee veritatē: re rū quotidie q̄ gerunt̄ ordo cōmendat: vobis iperitis et litteraz v̄raz ignaris ad ūi cognitionez: eius solū verba sufficiunt. **E**cce nos tot gentilitatis gregib⁹ abstracti ī vniuersuz orbē quotidie pragamur. vobis vero p̄ adiutū dñi nodose sophis tū defecerūt versutie. **E**cce nos simplice xp̄i fides docti idolatriaz debet auim⁹: et per p̄dicationē ignominiose crucis: aura ta tēpla ceciderunt. **U**los si potestis: ostēdite q̄ cōtextiōe v̄boꝝ gēt litatē xp̄o p̄ponere suaseritis. **P**er oēs iaztras deus ūi fili⁹ xp̄s est agnit⁹. nibil eloquētia sophis matuim: nibil disputatione philosophie mlti. tudini pōt obē credēti. **C**rucifirū nominām⁹ et vniuersiō omnes q̄s vos vt deos

Prima pars

colitis rugiūt atqz ex obcessis corporibus ad p̄mū dominice crucis signuz fugantur. **U**bi sunt illa fabulosa oracula: ubi egyptioruz incantationes: quo magorū profecere carmina? **C**erte tūc vastata sunt oia: cum de sua cruce mundo xp̄s intonuit. **N**ihilominus vos p̄termissis debilitatum ceteruis: gloriosaz iesu mortem irridere conamini. **B**llud autem quale est. q̄ nunq̄ infestatione regali concusa gentilitas: immo seculo cara: et hominum presidiis fulta iam corruit. **N**os famuli xp̄i quo plus premimur: eo magis afflurgim⁹ et floremus. **V**estra simulacra ornatis quōdam septa parietibus: iam vetustate colapsa sunt. **E**tī vero doctrina que vobis stulticia videt et ludus: licet tyrannica per sequentium principum temptamenta pertulerit: licet varijs sit incurvata terrorib⁹: nullo tñ terraꝝ orbe cōcluditur: nullo genitum barbararum sine prohibetur. **Q**uādo enim diuine scientie tantus splendor iluxit? **Q**uando tot simul in se conuenere virtutes: continentia in matrimonio. virginitas in ecclesia: floret martyrum p̄ domino suo gloria constantia: quoꝝ oīum crucis christi principium est. **C**ui interiz vos inter tantos virtutum choros: sillogismorum retia tenditis: et veram rerum luceꝝ renebroſis conamini argumentationibus oboluere. **E**cce nos vt dixit doctor noster non in gentili persuasione: s̄ i fide appetissima suadem⁹: que verboruz affirmationem preuenire consuevit. **A**sunt quippe patientes a demonibus vexati: quos cum in medium produxisset: verba repetiuit dicens. **N**ūc vos collectionibus vestris: et quo vultis maleficio carnie deos v̄os quos putatis expellite: s̄ inautē non potestis: victas submittite man⁹: et ad christi trophea confugite et statiz crucifixi crudelitatem maiestatis potentia prosequetur. **D**ixit: et inuocato nomine iesu: cum vi tale signū in sacro numero trinitatis p̄ficeret in frontibus: vana cum expulsis demonibus: vana presentiū p̄borum confusa sapientia est. **E**xpauerunt enim stu-

pentes hominez: cui post tantuz ingenius afflueret signorum diuina largitio. **A**tille vniuersa christo qui curauerat ascribens v̄lus ē assatu reciproco: et ait. **N**olite me putare his saitātē b̄disse: xp̄s p̄ fuos suos facit ista miracula. **C**redite et vos: et videbitis: quia deuota deo fides: non eloquie van⁹ tumor talia signa mereat. **C**onfigite ad crucifixi legē: nosqz ei⁹ imitamini famulos: et hoc scientie fine stenti: nulla deinceps secularis iprudentie argumēta q̄ratis. **P**acten⁹ antonio dicēte: miro phi losophi stupore percussi: et cū honorifico salutatu ab eo recedētes: multū eius sibi testebantur profuisse conspectum. **H**oc in eo viro mirabile est. vt hominem in extremo mundi limite conditum: et fauor principium: et omnis celebraret aula regalis. **N**am et constantinus augustus: et eius liberi constans atqz constantius talia cognoscentes: crebro ad euꝝ quasi ad patrē missis litteris obsecrabant: vt reciprocis eos scriptis bylararet. **A**tille eiusmodi nens: qualis et ante q̄ littere ad eum venient fuerat: nec salutatione principuz morebat: et tac̄z n̄ acceptis lris inuocatis monachis aiebat. **R**ege s̄ scilicet ad nos in funere plasq̄ hic xp̄ianis adhibēda miratio ē. **L**icet n̄ diuera sit dignitas: attame eadē nascēdi morēdīqz coditio ē. **I**lla sūt yene ratione oī p̄colēda: illa toto animi affectu retinēda sunt: q̄ hominibus deus legem scriperit: q̄ per filium suum p̄p̄ijs ecclēias: dītauerit eloquij. **Q**ue monachis ē ratiō: cum epistolis regum. **C**ur accipiam litteras quibus consueta nesciam reddere salutationis obsequia? **I**gitur rogatus ab vniuersis fratribus: vt xp̄ianos reges suis lris refrigeraret: ne scilicet p̄ silētū ei⁹ exasperarentur: ad susceptas epistolas conuenientia rescripsit. **L**audauit p̄mū q̄ xp̄m colerent: deinde salutaria persuasione magnā putarēt regiā potestatē: ne presentis carnis ipso tumētes: se hoīce eē ne scirent: et iudicandos a xp̄o obliuiscerent. **A**d postremū clemētē circa subiectos et iusticie: curā qqz iopū admōuit: atqz vnu

Vitaspatrum

xxxvii.

post tantu*m* inge*n*
ciuina larguo*m*
i curuerat acrio*m*
occ*s* a*m*. Nolit a*m*
diffic*l*e*m* r*sp* f*us* i*m*
Credite i*m* post u*m*
ve*m* fides*m* d*on*
ia signa mere*m*
g*o*, nos*m* el*m* in*m*
me fine st*an*
i*m* ip*s*udente a*m*
antonio dic*t*er*m*
re*m* cui*m* don*m*
det*m* su*m* d*is*ci*m*
se conspectu*m*
ell*m*, i*m* ben*m*
ite condit*m*
elebar*m* et*m* am*m*
ius angust*m* cu*m*
z constant*m* i*m*
ad e*m* qu*m* qual*m*
scrabant*m* vi*m* i*m*
ar*m*. At*m* cult*m*
te*m* litter*m* ad*m*
alutatio*m* pro*m*
cept*m* i*m* 2000
e*m* s*el* ad*m*
e*m* s*el* ad*m*
is ab*m* i*m* mis*m*
i*m* dignit*m* a*m*
z cod*m* i*m* .
z illa*m* tot*m* ann*m*
homini*m* que*m*
lum su*m* p*ro*
quis*m*. Que*m* mon*m*
lis reg*m*. Cor*m*
confusa nesciam*m*
h*oc* que*m* I*gn*o*m*
tribus*m* r*sp* i*m*
are*m* t*er*ne*m* s*el* i*m*
ad*m* sub*m* c*re*pe*m*
r*sp* i*m*. Laud*m* p*ro*
cede*m* salut*m* p*ro*
i*m* reg*m* p*ro*
tum*m* esse*m*
nos*m* a*m* r*sp* ob*m*
n*ec* i*m* circa*m*
pp*m* adm*m* ut*m*
s*ep* i*m* reg*m* o*m* i*m*
sec*m* l*et* i*m*
ep*m* testatus*m* est.
H*is* principes sus*m*
ptis vehem*m* tissime letab*m*
ant*m*. Sancta
quo*m* apud c*u*ctos antonij flagrab*m* op*m*
ni*m*: it*m* ei*m* se*m* filios cuperent nomina*m*
ri. Magna eten*m* c*u*c*m* aduen*m* etibus assabi*m*
lit*m*: omni*m* in*m* se*m* studiu*m* con*m*ter*m*
at*m*. Post
ergo gentiles confutati*m* reges admoni*m*
ti*m*: fratres ab*m* eo*m* sunt consolatione releua*m*
ti*m* ad interior*m* monte*m* et*m* ad rigore*m* solitu*m*
gressus*m* est: ibiq*m* se*m* cu*m* int*m*ro*m* e*m*ntib*m*
de*m*abulans*m* ac*m* residens stu*m*pebat*m*: sicut*m* in
danie*m* scriptu*m* est: et*m* interiectis horaruz*m*
spaciis consequentia*m* respondebat*m*: vt*m* it*m*
ligeretur aliqua reuelati*m* vidisse secre*m*
ta. Naz*m* in monte positus*m*: ea*m* q*uod* in egypto
longe greb*m*atur*m* preuidens*m*: ep*m* serapio*m*
ni*m* ibi constituto narrauit*m*. Lam*m*etabilis*m* se*m*
quitur y*is*io*m*. et*m* omni*m* lachrymaz*m* fote plan*m*
genda*m*. U*z* en*m* cu*m* fratribus circa*m* se*m*
dentibus oparetur*m*: int*m*te fixit oculos*m*
in celu*m* gemens at*m* susp*m*ans*m*. Et post ali*m*
quantum spaciu*m* reuelationis incep*m*
num i*m* dolore c*o*tremuit*m*: et*m* statu*m* fixis gen*m*
bus ante dei yultuz*m* prouolut*m* orauit*m*: vt*m*
clem*m*etia sua futur*m* auerteret scelus*m*. S*ec*und*m*
cedunt orationi*m* lachryme metus ingens*m*
uadit presentes*m*: obsecrant*m* vt*m* tante ca*m*
lamitatis exponeret yisionem*m*. Singul*m*
tus occupant voce*m* lingua fletibus p*re*
dit*m*: et*m* medio conatu*m* fimo gemitu*m* iter*m*
r*sp* i*m*. Vix tamen c*u*c*m* vociferatione flu*m*
ctuosa ait*m*. Melius erat o*m* filiol*m* ip*s*pendens
piacul*m* c*ita* morte lucrari*m*. Sic incipiens*m*
r*sp* i*m* lachrymis vinci*m*: et*m* iter*m* e*m*ra*m* susp*m*ia*m*
tandem pectori*m* commodans vocem*m*. ma*m*
gnum inquit quoddaz*m* et*m* y*ni*uersis*m* seculis*m*
inaudit*m* imminet nephas*m*. Magno fides*m*
catholica turbine subuertetur*m*: et*m* homines*m*
iumentis similes*m*: x*p*i*m* sancta diripi*m*. Vi*m*
di en*m* altare domini mulo*m* circumdatu*m*
multitudine*m*: qui crebris calciu*m* ictib*m* o*m*
dissipabant*m*. Hec est causa gemitu*m* quos*m*
audistis*m*. Et facta est vox*m* domini dicens*m*
Abominab*m* altari*m* me*m*: nec mora*m*: visio*m*
ne*m* seg*m*ur*m* effect*m*. Na*m* post annos duos*m*: se*m*
na arrian*m* irrup*m* insania*m*. Tunc ecclesi*m*

arum rapine*m*: t*u*c*m* viuino*m* temeratio valo*m*
rum*m*: t*u*c*m* pollutis ethnicorum manib*m* sa*m*
era polluta sunt ministeria*m*: t*u*c*m* pagano*m*
opificu*m* presidia aduersu*m* christu*m* compa*m*
rata cum assumptione palmaru*m* quod id*m*
latrie apud alexandri*m* insigne est: ad ec*m*
clesiam pergere c*o*pellebantur christiani*m*
vt*m* arrianoruz*m* populi crederent*m*: prob*m* sce*m*
lus*m*: horret animus replicare q*uod* gesta sunt*m*
Virginuz*m* matronaruz*m* eruptus pudor*m*:
sanguis ouiu*m* x*p*i*m* in x*p*i*m* te*m*po effusus*m*
venanda respersit altaria*m*: baptisteriu*m* pro*m*
voluntate getili*m* pollutu*m* est. Nihil defu*m*
it*m*: visionis veritate*m* monstrauit effectus*m*
q*uod* calcitranti*m* mulo*m* indisciplinatio*m*: arr*m*
anoruz*m* esset impietas*m*. Sed istaz*m* tristitia*m*
consequenti*m* reuelationis prosperitate co*m*
solar*m* est: et*m* ait*m*. Nolite filioli merori*m* vos*m*
penit*m* edere*m*: vt*m* en*m* irat*m* est dominus sic*m*
rursu*m* misere*m*b*m* et*m* suu*m* cito*m* ecclesia recuperabit*m*
ornatum*m*: eos*m* qui*m* in persecutio*m*
nibus fidem domini seruauerint*m*: solito*m* vi*m*
debitis fulgore relucentes*m*. Reuentur*m*
ad sonas*m* suas serpentes*m*: et*m* religio longi*m*
propagabit*m*: tantu*m* videte ne fidei*m* vi*m*
sinceritas arriana lab*m* sordecat*m*. No*m* apo*m*
stoloruz*m*: sed demonu*m* et*m* patris eorum dia*m*
boli ista doctrina est: ob id per insipientia*m*
iumentoru*m* similis pecudu*m* eorum expressus*m*
est animus*m*: Ducus*m* antonius*m*. Sed*m*
nos minime conuenit dissidere*m*: tam gran*m*
de miraculuz*m* per hominem potuisse ostendi*m*. Saluatoris*m* n*on* pmisso*m* est*m* ita dicentis*m*
Si habueritis fidem*m* vt*m* granum sinapis*m*
dicetis huic monti transfer*m* et*m* transcre*m*
tur*m*: et*m* nihil impossibile erit*m* vobis*m*. Et i*m*
Amen amen dico*m* vobis*m*: omne quod pet*m*
eritis patrem*m* i*m* nomine meo*m*: dabit*m* vobis*m*
Petite*m* et*m* accipietis*m*. Ipse enim suis disci*m*
pulis*m* et*m* y*ni*uerso*m* credentium gregi*m*: n*on*
subiectionem demonum*m*: n*on* variarum*m*
infirmitatum pollicens curationem*m*: aie*m*
bat*m*. Gratis accep*m* istis*m*: gratis date*m*. Nun*m*
quid sue virtutis imperio curab*m* antonius*m*? Nun*m*
quid sue possibiliteris arbitra*m* batur*m* esse quod fecerat*m*? Orationib*m* non*m*
preceptis demones morbi*m* cesserunt*m*

Prima pars

et ad christi dei nostri nominationem: semper vniuersa perfecta sunt. Nemo sapiens sanitatum admiratione ascribat antonio: sed domino iesu. qui solitaz erga creature suas exhibens benivolentiaz: nūc quoqz per electū famuluz suum indulger exercevit. Antonius tantum orabat. et ob vite ei⁹ merita: cuncta dominus largiebatur. Sc̄pe autem et contra voluntatez; ad exteriorē montez a fratribus perducebatur. Et cuz iudices qui ad interius archisterium propter asperitatem itineris: et obsequientium multitudinem et horridam solitudinē ire non poterant: precario quererent. vt ei⁹ fruerentur aspectibus: nec impetrare possent: quia molestissime ferebat vexationez discursu. Ipsos catenatos quos aut noxietas: aut vigor public⁹ strinxerat: ad euz destinabāt: scientes tales ab antonio non posse contēni: quoruz flribus superatus: per trahebatur ad exteriorē montez agnoscens laborem suum vtilez misis forc. Siuadebatqz iudicibus qui enz inuitauerant vt in sententia proferēda: et odio et ḡre di timore anteponerēt. nec ignorare eos debere quod scriptū ē. Quocūqz iudicio iudicaueritis: i eo iudicabitur de vobis. Attamen inter medios finones care sibi soliditudo recordabāt. Post coactā itaqz presentiā: quam ducis preces: et quod verius ē: miseroy fier⁹ extorsrat: post salutaria monita: post reorū cōmendationē: quorundā vero et absolutiōne: postulanti duci vt paulo largius eidē suā presentiā idulgeret: ait nō posse se diutib⁹ morari: grato v̄lus exēplo qz sicut pisces ab aqua extracti mox i areti terra morerent. ita et monachos cuz secularibus retardantes: humanis statim resolu i cōfabulationibus. Ob id ergo ingt: couenit vt pisces ad mare: ita nos ad montē festinare: ne tardatib⁹ nobis aliqui ppositi succedat obliuio. Pre tata hominis sapientia dux miratus iustā de eo tuit verāqz sententiā dicens. Vlere istū esse dei famulū: nec i rusticō homine potuisse tantaz aliqui inesse sapientiā: nisi diuino amore regere tur. Preterea cuz balacius qui sub nestorio prefecto alexandrie dux egypti fuit: homo arriane iniquitatis studiosissimus fautor: ita xp̄i ecclesiam psequerebāt: vt animo vesano h̄gines monachosqz nudatos verberaret in publico: ad eum antonius litteras misit. quazz ista sententia est. Vlido irā dei veniente super te: desine perseguī xp̄ianos: ne te ira occupet: que proximū iazibi minorat interitū. Legit infelix eplaz et irrisit: atqz i eā expuena proiecit in terrā: portatores quoqz multis afficiens iuriis: antonio talia renunciari precepit. Qm̄ cura tibi tantopere monachoz est: etiam ad te mei vigoris transiliet disciplina. Sz cōfestim munitatorē oppresſit suppliciū: et p̄ quinqz dies os effrenatū vltio divina cōpescuit. Egreditur enī ad primā mātionē: alexandrie que appellat chereū: cū supra dicto egypti prefecto. nestorio vebū eg: quos iter omnes balati⁹: cuius erant māuetissimos nutrierat. Cum ergo pariter solito sibimet equi alluderent: mitior quo nestori⁹ v̄hebāt: morsu repentinō balaciū decussit i terrā: ac sic in eū inhiens semora eius lacerauit atqz corosit: vt statiz relatus ad civitatem: post tertū diez moreret. vniuersiqz agnoscerēt minaz ab antonio predictaz effectus quātocius consecutus: digno pscutoris sine cōpleto. Ceteros ad se vniētes mira cum modestia antonius admonebat: vt oblita seculi dignitate: remotoris yite beatitudine apeterent. Siqui aut̄ maiori potestate premeban̄. nec poterant obtinere iusticiam: ita eos obnire defendebat: vt ipse pillars pati videre iuriā. Multis v̄lis fuit p̄claris senis ofo: mlti magnis diuitiis et aliorū ḡdu militie drelicto: ei⁹ adhesere curri culis. Et vt ifinita breui finēc p̄zebedā: bonū egypto medicum xp̄s indulserat. Quis n̄ tristitia apud antoniu murauit in gaudiū. Quis n̄ irā v̄tit in pacem. Quis orbitatis luctū: n̄ ad ei⁹ tēpauit aspecū. Quis n̄ merore paupratis c̄ p̄meba abiecto. statī et diuitiū d̄p̄exit opulētias et sua letat⁹ ē paupertate. Quis p̄ lassitudinē mo-

nach^o nō ci^o vegetat uhortar^o est? **Q**uis adolescentie etatis accensus ardoribus nō ex ei^o admōitu: pudicitie amator fuit? **Q**ui syexat^o a diabolo: sine meda redire? **Q**uis inimici cogitatiōib^o distract^o nō ceca
tēpestate sopita: sereno regressus ē aio? **S**ciebat enī quo ḡsqz laboraret icōmo-
do: et ex vite meritis discretionē spirituu^z
agnoscens: adhibebat verbo^z prout erat
vulnera sanitatē. **N**isi effectū ē: ut post ei^o
doctrinā oēs diaboli panderentur isidie.
Multe quoqz ad eius aspectū desponsa-
te puelle: ab ipso pene thalamo recedētes
i eccliesie matris gremio sederunt. **Q**uid
plura? **A**totius orbis homies ad eū ɔflue-
bār: et yniuersarū gētiū varietas: bellico/
fissimū contra demones virū cōspicere ge-
stiebat. **N**ullus se frustra illuc venisse con-
quest^o est: oib^o delectabile atqz iocun-
dū laboris cōmerciū fuit. **F**atigatio enim
itineris emolumētu viatici reportabat: si
cut rei probavit effectus. **N**ā post resoluti-
onē ei^o: quasi cōmuni funere orbitatis ex-
cepto: propriū singuli parentē luxerunt.
Quis aut̄ finis vite eius fuerit: dignū ē
et me cōmemorare et vos cū desiderio au-
dire: qz et hoc in eo imitabile cunctis fuit.
Juxta consuetudinē ad viſēdos fratres:
qui in exteriori monte erant: yenit: ibiqz
a diuina puidētia de sua morte condiscēs-
ita exorū est: dicens. **U**ltimā filiolī p̄is
audite sēriēnam enīz arbitror^o qz in hoc
seculo iterū vos yisuri sumus. **T**ogitācōdi-
tio nature: ut post centenariū numerum
quē annis quinqz supergredior^o iam resol-
uar. **I**ta locutus audīciū pectora contri-
stauit: gemitus lachrymeqz dicta meretia
cōsecute sūt. **A**mplexabam^o eū yniuersi:
quasi iā de seculo recessū. **A** ille tanqz
aliena deserēo ad pyriā patriā profectur^o
magna cum leticia p̄cipiebat: desidiam i-
stituto nō debere surripere: sed tāqz quot-
tidie morituros: ut ante predixerat: a sor-
didis cogitationibus anūnam custodire: et
omnez emulationē ad sanctos q̄sqz cōuer-
tere: ad meleianos ḥo scismaticosqz: ne
ppe qdē accedere. **S**citis enī: aiebat: eoz

antiquaz peruersitatē. neqz cū arrianis
cōmunioni iungamini: qz impetas eoz iā
oib^o manifesta ē. **V**is etiā illud addebat:
nullū debere xpianū: cū seculi yiderit po-
testates: p̄ arrianoz et mleicianoz pugna-
re nequitia: a xp̄i territū discēdere yerita-
te: mortaliū illā ēē defēsionē: nec diu fal-
lacē p̄nāgere posse fātā. **Q**uapropter aie-
bat custodiēda ē pia fides i xp̄o: et patrum
religiosa et dītio: quā ex scripturaz lectio-
ne: et crebro mee paruitatis didicis ad-
monitu. **I**nīto finone frēs cū yehemen-
tissime retardabant: glorioso p̄is cupien-
tes termino decorari. **H**z multas ob can-
tas quas et silētio demōstrabat: precipue-
tū ob p̄sumptā egypti cōsuetudinē: et radi-
xit: **D**os etenī egyptiū ē nobiliū et pre-
cipue brōz martyruz corpora: linte amine
qdē obuoluerē: et studiū funeri solitū non
negare: tra ḥo n̄ abscondere: sed sup lectu-
los domi posita referuare. **H**ic bonorem
gescentibus reddit: inueterate cōsuetudinis
yanitas tradidit. **D**e hocātoni^o lepe et epi-
scopos depcat^o ē: ut pplos ecclastica cō-
testatiōe coageret: et laycos viros ac mu-
lieres rigidi^o ipē suenit: dicēs: nec legiti-
mū hoc esse nec deo placitū: quippe cū pa-
triarchaz et p̄phetaz sepulchra: q̄ ad nos
visqz pdurāt: hec scā cōuinceret. **D**ominici
quoqz corporis exēplū oportere intueri
iubebat: qd̄ i sepulchro positū lapide vsqz
ad resurrectionis diē tertū clausum fuerit
atqz his modis yicili circa defūctos egypti-
pti etiā si scā ēē corpora: coarguebat vi-
cens. **Q**uid mai^o aut sāctius corpore pōt
ēē dīmico: qd̄ iuxta cōsuetudinē gētiū cete-
rarū: humo cōditū ēē scīm^o? **H**ec iusta p̄su-
sio multoz iſitū euellit errore: et repositio
i fra cādauerib^o: vno grās p̄ bono magi-
sterio reitulerūt. **M**etuēs ḡ cōsuetudinez
supradictā: ne codē etiā circa se laberent
errore: celerit yaledicēs mōachis q̄ ɔflu-
xerāt: ad amicū yntū habitaculuz repe-
dauit. **P**ost mēses aut̄ paucos: cū nō me-
diocre incōmoduz senilia mēbra turbas/
set: vocatis ad se duobus fratribus: quos
ibidem ante quindēcim annos: modico

Prima pars

Iternatio seunetos instituerat: quicq; ei iā seni ceperāt misstrare: ait. **E**go quidē filio li scđm eloquia scripturaz patrū gradior viā: iam enī dñs me inuitat. iam cupio vi dere celestia. sed vos o viscera mea admo neo: ne tanti tēporis laborē repente per datis. **H**odie vos religiosum studiū arri puisse arbitramini: t̄ cepte voluntatis for titudo succrescit. **V**arias demonum no stis insidias: vidistis eoz t̄ impetus fero ces t̄ vires effeminatas. **J**esū suspirate. t̄ credulitatē nominis eius vestris figite mētibus: t̄ a certa fide yniuersi demones fugabuntur. **M**emētote etiā admonitio num meaz: t̄ incerte ɔditionis vitā quot tidie anticipitem ptractate: t̄ celeste yobis premiū. sine cunctamine tribuetur. **S**cismaticoꝝ quoq; t̄ hereticōꝝ venena vita te: meūq; circa eos odiū sectamini: quia christi sūt inimici. **S**icutis ipsi. q; nullus mi bi nec pacificus qdē sermo cū eis aliquā do fuerit: ppter prauā eoz volūtātē t̄ p tinax ɔtra christū bellū. **I**n hoc autē magis estote solliciti. vt dñi precepta fueris vt post mortem yestrā sancti quicq;. quasi amicos t̄ notos in eterna vos recipiat ta bernacula. **N**ec cogitate. hec sapite. hec retexite: t̄ si qua mei yobis cura. si qua patris memoria est: si mibi vicarium repē datis affectum: nullus ad egyptum meas perferat reliquias ne vano corpus honore seruetur: ne vituperati ritus a me vt nos tis etiam circa me seruentur obsequias. **V**uius enim rei gratia: maxime hue sum regressus. **V**os igitur humo tegite: vos patris operite corpusculum: t̄ illud quoq; sensi vestri custodite mandatuꝝ: vt nemo preter vestram dilectionem: locum tumuli mei nouerit. **C**onfido ī domino: quia ne cessario resurrectionis tempore: hoc corporculum resiliet incorruptum. **C**estimenterum autē meorum sit ista diuīsio. **M**elotem t̄ palliuꝝ trituꝝ cui superiaceo: athanasio epispopo date: qd̄ mibi nouum ipse detulerat. **G**erapion eꝝ: alium accipiat melotē: vos cilicinū habetote yestimētuꝝ t̄ valete viscera mea: Antonius enim mi

grat: t̄ iā nō erit in p̄sēti seculo yobiscum. **U**erba finierat: t̄ osculātibꝝ se discipulis: extendens paululuꝝ pedes: morteꝝ letus aspexit: ita vt ex hilaritate yultus eiꝝ an geloruꝝ sāctoꝝ: que ad p̄fērēdaz animam eiꝝ descēderant: p̄sēntia nosceretur. **N**os intuens tāc̄ amicos videret: animā exaluit: t̄ additus est p̄ibus secundum ordineꝝ scripturarū. **S**eruauerunt mandata discipuli ūolūtū vt preceperat corp̄ būmo opientes: t̄ nemo iterum ysc̄ ad hanc diez preter eos ybi sit ɔditū nouit. **L**egatarius autē antonij benedictionē quiri tū palliū cū melote imperio eius merue rat accipe: antoniuꝝ in antonij muniberis amplectitur: t̄ tāc̄ magna hereditate dīta tus letanter p̄ yestimētu recordatur im aginē sanctitatis. **H**ic antonio vite terminus fuit: ista principia meritoꝝ. **Q**ue licet parciōt: vt predixi: sermone narrauerim tñ ex his potestis aduertere: qualiter ho mo dei a pueritia ad senectā ysc̄ peruen erit: t̄ quod omni semp dubitatione calcta: nec languori nec longeue quicq; etati aliquando concesserit. **M**agis autem equalitatem propositi tenens: nec yestimētu mutauit nec pedes lauit: nec esā sectatus ē moliorē: oculoz quoq; aciem t̄ numerum den tium licet paululu ob etatē viderēt attriti: nec nō t̄ pedū icesū: to tiꝝ etiā corporis firmitatē ita ɔtra iura natu re meritoꝝ grā custodivit: vt lautoꝝ cor poꝝ q̄ balneis atq; delitijs ſouēt: hilari or eiꝝ caro videreſ: **D**oc etiā fr̄es qd̄ p̄oēs puincias amoreꝝ famaq; yolitauit: quez nec libroꝝ disse mīatoꝝ ořo luculēta: nec mīdane sapientie disputatio: nec nobilitas gēnris: nec opū: ifinita ɔgestio: omēdauit: cui oīum ore est ascribēdū nīs xp̄o: cuius b̄ donū ē: q̄ deuotos eiꝝ aīos: erga suā puidens maiestate: hoīez alio pene orbe celatū: t̄ infatātās positū solitudines africe: hispanie gallie: italicie: illirico: ip̄i etiā q̄ vribiū caput ē rome: vt ī exordio pmiserat: demonstrauit. **C**reatoris ē ista benignitas: qui famulos suos l̄z nolēt̄: nobilitare cōsuevit: vt virt̄ possibil nec yltra huāna

esse naturam: sanctorum doceatur exemplis: et ad beathe vite imitationem: ex fructu laboris optimus quisque impellatur. Hunc itaque fratibus librum magnopere perlegere curate: ut agnita fidelis vita sublimius monachorum: sciens quod salvator noster iesus christus glorificantes se glorificat: et seruientibus sibi met. non tantum regna celorum: sed etiam hic in ipsis montium secretis latere cupientibus: fame tribuit nobilitatem: scilicet ut et ipsi fruantur laude meritorum: et ceteri eorum provocentur exemplis. Si autem necessariuz fuerit et getibus legite: ut vel sic agnoscant quia dominus noster iesus christus non solum est deus dei filius: sed etiam his qui eus sollicite colunt et in eum fideliter credunt. hanc dedit potestatem: ut demodes quos illi deos esse arbitrantur: coelument atque ejiciant: deceptores scilicet hominum: et totius corruptiōis artifices. Finis vita bti Antonij. Prologus sc̄ibie ronymi presbyteri in vita beati bylarionis.

T illa sanctis orationibus tuis memeto mei dec̄ ac dignitas virginis: nonna asella. Scripturus vitā beati bylarionis habitatoz ei⁹ inoco spūz sc̄m: ut q̄ illi virtutes largit̄ ē: mibi ad enarrandas eas simonē tribuat ut facta dictis exequantur. Huius nāq̄ conuersatio et abstinentia: ac preclara dona mirabilium que opatus ē ut ait crispus tanta ac talia habentur: quantum vel ex paucis verbis potero extollere cuiuscunq; preclara ingenia. Alexander magnus macedo quem vel pardus vel bircum capraruū daniel vocat: cum ad achillis tumulum peruenisset: felicem te ait inuenis q̄ magno frueris precone meritorum: hominem videlicet significans. Porro mibi tanti ac talis viri conuersatio: vitaq; dice da est. ut homer⁹ quoq; si adesseret: vel inuidetur materie: vel succumberet. Quāq; enim sanctus Epiphanius salamine et cyprī episcopus qui cū bylarione plurimum conuersatus ē: laudē ei⁹ breui epistola scri-

pserit: que vulgo legitur: defunctus tamē aliud est locis cōmunitibus laudare: aliud defuncti proprias narrare virtutes. Ut et nos fauore magis illi⁹ q̄ inuria: ceptū ab eo opus aggrediētes: maledicōz voces edremimus q̄ oīz detrahentes sancto paulo meo: nūc forsitan detrahent et hylarionis: illi solitudines calūniate: huic obiectōes frequētā multoz: ut qui semp latuit n̄ fuisse: q̄ a multis vīsus ē: vīlis existimēt. Fecerūt hoc et maiores eoz quoniam pharisei: quibus nec Joānis herem⁹ atque ieiuniū: nec domini saluatoris turbā cibi potusq; placuerūt. Verum destinato iam operi imponaz manum et scilleos canes obturata aure transibo. Opto ut in christo permaneas. Et memor in orationibus tuis sis mei virgo sacratissima. **I**ncepit vita bti bylarionis heremite.

Hylarion ortus est Ilyco thabacha qui circiter qnq; milia a gaza vrbe palestine ad austroz situs est: cum parētes haberet ydolis deditos: sicut rosa de spinis floruit. A quibus missus alexandriā grāmatico traditus ē: ibi⁹ quātūz illa patiebatur etas: magna ingenii et mox documenta prebuit breui carus omnib⁹ et loquēdi arte gñarus: qd; q̄ his maius omnib⁹ ē xp̄o credēs. Non circi furoribus: non barene sanguine: non theatri luxuria delectabā: sed illi tota voluntas in ecclesie cōgregatione erat: Audiens autem celebre tunc nomen antonii quod per oēs egypti populos serebatur: incensus vīsendi eū studio: prexit in heremum. Et statiz ut eū vīdit: mutato pristino habitu: duob⁹ ferme mensib⁹ iuxta eū mansit: cōtemplans ordinē vite ei⁹. mox qz grauitatē: q̄ creber in orōne: q̄ humil in suscipiēdis fratribus: leuer in corripiendis: alacer in exhortādis cēt: et ut stinētā cibi q̄ ei⁹ aspitatē nulla vñq̄ ifi mitas frāgeret. Porro frequētā eoz qui ad eū obvias passiones et impetus demonū cōcurrerant: ultra nō ferēs. nec cōgruū ēē dicens pati in heremo populos ciuitatis sicq; s/

Prima pars

bi magis incipiendū esse vt cepisset anto
nius: illū quasi virū fortez: victorie pre
mia accipere: se nec dum militare cepisse:
reuersus est cu3 quibusdaz monachis ad
patriam: t parentibus iaz defunctis: par
tez substantie fratribus partē pauperib⁹
larginus est nūbil sibi omnino seruans: t ti
mens illud de actibus apostolorū ananie
t saphire: vel exemplū vel suppliciu3 ma
ximeqz dominice sententie memor dicen
tis qui non renunciauerit omnibus que
possidet non potest meus esse discipulus.
Arat autē tunc annorū quindecim. **S**ic
nudus t armatus in christo: solitudinem
que in septimo miliario a maiū agaçē em
porio per littus euntibus egyptum: ad le
uam flectitur: ingressus est. **C**umqz essent
cruenta latrocinijs loca: t propinquā ami
ciqz eius iminens periculuz denunciarēt
contempst mortem vt mortez euaderet.
Mirabantur omnes animuz: mirabatur
etate nisi q̄ flāma quedaz pectoris t scin
tille fidei in oculis relucebat. **L**eues erāt
gener: delicatū corpus ac tenue: t ad oēm
mūriam impatiēs: quod leui vel estu vel
frigore possit affligi. **I**gitur sacco mī me
bra cooperitus: t pelliciu3 habens: t empe
diten hoc est palliū: quod illi beatus anto
nius proficisciēti dederat: sagumqz ru
sticu3 inter mare t paludez: vasta t terri
bili solitudine fruebatur: quindeciz tantū
caricas post solis occasuz edens. **E**t quia
regio latrociniis infamis erat: nunqz in
eodez loco quisqz habitare consueuerat.
Nidēs hoc diabolus: quid faceret quo se
verteret: torquebat qui gloriabatur an
tea dicens: in celum ascendam: super si
dera celi ponaz nidoz meū t ero similis al
tissimo: cernebat se yinci a puero: t prius
ab eo fuisse calcatum: q̄ per etatez pecca
re potuisset. **T**irillabat itaqz sensus eius.
t pubescenti corpori eius insolita volu
ptatuz icendia suggestebat. **C**ogebat enī
tyrunculus xp̄i cogitare qđ nesciebat: et
eius rei aio causā uolueret: cuius expimē
ta non nouerat. **I**ratu3 itaqz sibi: t pect⁹
pugnia verberās quasi cogitationes cede

manus posset excludere: ego te inq asele
faciā vt nō calcitres: nec te ordeo alā: sed
paleis sameqz officiā: t siti ḡuiqz onerabo
pondere. **P**er est indigabo t frigora: vt
cibū potiusqz lasciuia cogites. **H**erbaruz
ergo succo t paucis caricos p⁹ tridū vel
quatridū deficiētez animā sustentabat
orans frequenter t psallēs: t rastro humū
fodiēs: vt iejuniorū laborez laboz opis du
plicaret: simulqz fiscellaz hoc ē sportellaz
iuncto texēs: emulabat monachoz egypti
disciplinaz: t apli sentētiā dicētis. **Q**ui au
tez nō operat nō manducet. **S**ic attenua
tus t i tātu3 exhaustus corpore: vt osib⁹
vix hereret: quadā nocte infatu3 cepit au
dire vagitus: balutus pectoruz: mugitus
boum: plāctus quasi mulierculaz: leonū
rugitus: murmur exercit⁹ t prisus variop
portēta vocum: vt ante sonitu q̄ aspectu
terrī cederet. **I**ntellexit hec cē demonū
ludibria: t puelut⁹ genib⁹: crucez xp̄i si
gnabat in fronte: taliqz armatus casside:
t lorica fidei circūdatu3: iaces fortī plia
batur: quodāmō videre desiderās quo
borrebat adēre: t sollicitis oculis hic il
lucqz circūspicēs: cū interi ex improviso
splēdēte luna: cernit redaz seruentib⁹ ego
sup se irruere. **C**umqz iclamasset iesu3: an
te oculos ei⁹ repētino terre biatu: pompa
omnis illa absorta ē. **T**ūc ille ait. **E**quum
t ascētoz piecit i mare. **E**t hī curribus
t hī i equis: nos aut i noīe dnī dei nrī ma
gnificabimur. **V**ulte sunt tētationes q̄
t die nocteqz varie demonū iſide quas
si oēs narrare veliz: modū excedā volumi
nis. **Q**uoties illi nudas mīleres cubāt ac
circūlatētes finxit: t multoties esurienti
largissime apparuere dapes. **I**nterdū orā
tez lupus ylulās: t vulpecula gāniēs trā
liuit: psallētiqz gladiatoz pugna spectacu
lū fbiuit: vt vñ q̄s iterfect⁹ t ante pedes
illi corruē sepulturā rogarēt. **D**rabat se
mel fixo i terram capite: t vt natura fert
boiuz: abducta ab orōne mēs nescio quid
aliud cogitabat: iſiliuit dorso ei⁹ festinus
agitator: t latera calcibus: ceruicez flagel
lando verberans: eya inquit curre cur

vormitas: **E**t cachinnas desuper, si defecisset: an ordeū yeller accipe scisitabat? **I**gitur a sextodecimo vsq; ad vicesimuz, eratis sue annum: estus t pluuias breui tu guriunculo declinabat: qd iuncto t carice teperat: extracta deinceps breui cellula: que vsq; hodie pmanet latitudine pedum quartuor: altitudine vero pedū quinqz: b est statura sua humiliore: porro longitudo pauloqz ampliore: cius corpuseu liz patiebatar: vt sepulchru potius qd domini crederes: Capilluz semel i anno: pache die totodit. **S**upra nudaz humi hoc est terraz stratumqz iunceuz: vsq; ad mortem cubabat. **S**accum quo semel fuerat induitus nunc lauans: superflui dicens munditas in cilio querere. **N**ec mutabat alterā tunica: nisi cū prior penitus seisa esset. **S**cripturas quoqz sanctas memoriter tenenos: post orationē psalmos. quasi deo presente recitabat. **E**t quia longū est per diuersa tēpora magnalia ei dicere comprehendam breuiter ante lectoris occulos vitā eius pariter exponēs: t deinceps ad narrādi ordinez regrediar. **A** vicesimo primo anno vsq; ad vicesimū sextū q tres annos: dimidiū letis sextariū madefactū aqua frigida comedit: t aliis trib' anis pa nez ariduz cuz sale t aqua. Porro a vicesimo septimo anno vsq; ad tricesimū herbis agrestibus: t virgultoz quorūdaz radicibus crudis sustētatus est. **A** tricesimo autē primo vsq; ad tricesimū quintū annuz: sex vincias ordeacei panis: t coctum modice olus absq; oleo in cibo habuit. **S**enties aut caligare oculos suos t totū corpus impetiginez t pumiceā quandaz seabredinez contrabi: ad superiores victū adieci oleum. t vsq; ad sexagesimum tertium vite sue annuz: hoc continētie cucurrit tenore: nihil extrinsecus. aut pomoruz aut leguminis: aut cuiuslibet rei gustans. **I**nde cuz se videret corpore defatigatu, t propinquaz putaret imminere mortem: a sexagesimo quarto āno vsq; ad octogesimum pane abstinuit: incredibili seruore mentis: vt eo tēpore quasi nouus accede ret ad servitutem domini: quo ceteri solēt remissi viuere. **S**iebat autē ei ve farina t cōminuto olere forbitūcula: cibo t potu vix quinqz vincias appendentib': **H**icqz cōplens ordinē vite: nunqz ante solis occasuz: nec i diebus fessis: nec i grauissima valitudine soluit ieuniuz. **S**ed tam tēpus est vt ad ordinez reuertamur. **C**uz habaret adhuc in tuguriunculo: annos nat' tēcez t octo: latrones ad eū nocte venerū: vel estimates habere aliquid quod tolle rent: vel in contēptum sui reputantes fieri: si puer solitarius eoz ipetus non grime sceret. **I**taqz inter marez paludē a vespa vsq; ad solis ortū discurrentes: nunqz locuz cubilis eius inuenire potuerū. Porro clara luce repto puer, quasi per iocuz quid inquīs faceres: si ad te latrones venirent: **Q**uib' ille respondit. Nudus latrones non timeo. **E**t illi certe aiunt occidi poteris. **P**ossū inquit possuz: t ideo latrones non timeo: quia mori paratus suz. **T**unc amirati constantia eius t fidē: confessi sūt noctis errore: deinde vite pollentes correptionē. **M**agistri iaz i solitudine habebat annos. fama tñ notus oibus t p totas palestine vulgat' yrbes. **Q**uā interi mulier quedā eleutropolitane urbis cernēs despectui se h̄ri a viro obsterilitatē: iā enīz per annos quindecim nullos iugū fruct' dederat: prima irrumperē ausa ē ad btifū hylarionem: t nihil tale suspicāti: repēte genib' aduoluta: ignosce inquit audacie: ignose necessitatī mee. **Q**uid auertis oclōs? **Q**uid rogātē fugis Noli me mulierē aspicerē: s̄ miserā. **H**ic sex' genuit saluatorē nō h̄rit lani op' medico s̄ male h̄it. **T**ādē substitit: t p' tñ r̄pis visa mīlere interrogabat causas adue tūs ei: ac fletuū. **E**t postqz didicit: leuat̄is ad celū oclis redire eā iussit: eūtēqz eā lachrymis p̄fescit' ē. **F**racto autāno: vidit eā cū filio. **H**oc signoz ei p̄ncipiū aliud maius signum nobilitavit. **A**ris bene elpidij q postea p̄fessū p̄torij fuit uxor valde nobil' iter suos: tñ xp̄ianos nobilioz reuertēs cū marito et trib' liberis

Prima pars

A beato anthonio gase propter infirmitatem eoz remorata est. Ibi enim siue ob corruptum aerem siue ut postea claruit propter gloriam hylarionis serui dei emittei pariter arrepti: omnes a medicis desperati sunt. Jacebat yllulano mater: et quasi inter tria filioz discurrens cadaueria quem primum plangeret: nesciebat. Agnito autem quod eset quidam monachus in vicina solitudine: oblita matronalitatis: tantum se matrem nouerat: yadit comitata ancillulis et eunuchis: yicq; ei a viro suo suassu est: ut asello sedens pergeret. Ad quem cum venisset. Per eum te ait iesum clementissimum dominum nostrum obtestor per crucem eius et sanguinem: ut reddas mihi tres filios: ut glorificetur in vrbe gentilium nomine domini salvatoris. Ingredias seruus eius gazam: et marnas corruat: Renuente illo et dicente: nunc se egressum de cellula: nec habere confuetudinem ut non modo ingredieretur ciuitates: sed nec villas ingredieretur: prostrauit se humi crebro clamitans. Hylarion serue christi redde mihi filios meos: quos antonius tenuit in egypto: a te seruentur in syria. Flebant cuncti qui aderant: sed et ipse negans lacrimabatur. Quid multa? Non prius mulier recessit: quod ille pollicitus est: se per solia occasum gazam introitum. Qui postquam venit: singulorum lectulos et ardertia membra considerans inuocauit ihesum. Et o mira virtus: statim quasi de tribus fontibus sudor pariter erupit. Eadem hora accepérunt cibos: lugentemque matrem cognoscētes et benedicentes deus sancti manus deosculati sunt. Quod postquam auditus est et longe latequez percrebruit: certatus ad eum de syria et egypto populi confluēbat: ita ut multi christiani fierent: et se monachos profiterent. Nec dum enim tunc monasteria erāt in palestina: nec quisquam monachos ante sanctum hylarionem i syria nouerat. Ille fūdator et eruditior cuius conuersationis et studiorum in hac prouincia fuit. Habebat dñs ihesus in egypto senem antoniuz: in palestina hylarionem iuniorē. Facidia vicu-

lus est rinocerone urbis egypti: de hoc videntem iam annis ceca: mulier adducta est ad beatum hylarionem: allataque ei a fratribus: nam enī multi cum eo monachi erāt: oēz suā substantiā se expendisse ait i medicos. Qui respondit: si que ingit in medicos galdisti: dedisses pauperibus: curasset te versus medicus ihesus. Clamat autem illa et misericordiaz deprecātē: expuit in oculos eius: statimque saluatoris exēpli virtus eadez secuta est sanitatis. Virga quoque gazensis: in currū pūcūssus a demonē: totū obreguit: ita ut nec manus agitare neque cervicem posset flectere. Declarat ergo lectulo cum solam linguā moueret ad precessō: audiuit non prius posse se sanari: quod crederet ihesum: et responderet arti pristine renesciatur. Credidit: spopondit: sanatus est. magisq; ab aliis quod de corporis salute exultauit. Preterea fortissimus iuuenis nomine messias de territorio hierosolyme: tantū sibi playdebat in virib; ut quindecim frumenti modios: diu longeq; portaret: et hanc haberet palmaz fortitudinis sue: et asinos viceret. Sed hic afflatus a pessimo demonē: non cathenatio: non coquedatio: non claustra opiorum integrā patiebat. Multorum nasus et aures mordicitiis apertauerat: boz pedes: illorum guttur fregerat: tantumque sui terrez omnibus incusserat: ut onerat: cathe nis et sumis: in diversa nitentius quasi se rociissimus thaurus: ad monasterium praaberetur. Quem postquam fratres videre perrit: erat enim mira magnitudinē: nūc uerunt patri. Ille sicut sedebat iussu eius prostrabi et dimitti: solutoque ait. Inclina caput et veni. Tremere miser cepit: et cervicem flectere: nec aspicere ausus era oīque ferocia deposita: pedes sedētis lābere cepit. Adiurat itaque et extortus demon qui iuuenem possederat: septima die egressus est. Sed nec illud tacendū est: quod orion ypmarius et ditissimus urbis achile: quem mari rubro imminet: a legione demonum possessus: ad eum pducitur: manu: ceruix: latera pedes ferro onerata erat: furorisque seuitia torui oculi minabantur. Cumque deabularet

sanctus cū fratribus. & de scripturis ne-
scio quid interpraretur erupit ille de ma-
nibus se tenentiū. **E**t duz peruenisset ad
sanctū hylarionē statī amplexās cū post
tergū in sublīmē eleuauit. **E**t clamor in-
gēs ortus ē ab omnibꝫ: timebat enī ne cō-
fecta ieiunijs membra collideret. **E**t san-
ctus Hylarion ridens. silete inquit t̄ mīhi
meū palestrītā dimitite: ac sic reflexa su-
per bumeros manu: caput ei⁹ tetigit: ap-
prebensoqz crine: ante pedes suos addu-
xit: cōstringens e regione ambas man⁹
ei⁹ & plātas vtroqz calcans pede: simulqz
cōgeminās torquere demonū turbas ce-
pit. **L**unqz ille euilaret: & reflexa ceruice
terraz verice tangeret: dñe inquit iesu o
me miserū solue captiuuz: & vnu & plures
vicere tuū ē. **R**ē loq̄ inaudītā. **E**x yno
hois ore diuersē voces: & cōfusus populi
clamor audiebatur. **I**uratus itaqz et hic
post non multū tēporis cū yroze & liberis
vēit ad mōasteriū: plurima qslī grāz reddi-
tur dona afferēs. **U**ni sacer⁹ ait. **N**ō legisti
qd giezi. qd symon passi sūt: quoꝫ alt ac
cepit preciū: alter obtulit vt ille venderet
gratiaz sp̄is sancti: hic mercaretur. **L**uqz
orion flēs diceret accipe & da pauperibꝫ
Tu meli⁹ inquit tua potes distribuere q
p yrbes ambulas & nosti pauperes: ego
qui mea relig cur alienia appetā. **M**ultis
nomen pauperum: occasio auaricie est.
Misericordia artē non hēt. **N**emo meli⁹
erogat q̄ sibi nībil reseruat. **T**risti aut &
in barena iacenti: noli ingt̄ tristari sili: qd
facio p me: & pro te facio. **S**i enī hec ac-
cepto: & ego osfēdā deū: & ad te legio reuer-
teſ. **Q**uis vero silentio possit preterire
q̄ zazanus mayumites haud longe a mo-
nasterio eius: lapides ad edificandum de-
ora maris eudēs: tot⁹ palyfi solur⁹ ē: & ab
oparijs socijs delat⁹ ad sanctū hylarionē
statī ad op⁹ reuersus ē. **E**t. n. litt⁹ qd pale-
stine egyptoqz pretenditur: per naturam
mollibꝫ barenis in saxa dureſcentibꝫ aspe-
ratur paulatiqz coberens sibi glarea per-
dit tactū: cū nō pdat aspectū. **H**z & italic⁹
qdā eiusdez oppidi municeps christianus

aduersuz gazēsū vix marne idolo deditū:
circi eqs curules nutritiebat: hoc sigdē i ro-
manis yrbi⁹ iā ex inde seruabat a romu-
lo: vt ppter felicē sabinaꝫ raptū conscio
quasi cōſilioꝫ deo quadrigē septeno cur-
rant circuitu: & equos ptis aduerſe frāge-
re victorie fit. **D**ic itaqz emulo suo haben-
te maleficū qui demoniacis qbusdā pcan-
tationibꝫ & buius ppediret equos: & illi cō-
citaret ad cursum: venit ad beatū hilari-
onē: & nō tā aduersariū ledi. **C**se defendi
obſcrauit. **I**nceptū ysluz ē venerādo se-
ni in huiuscemodi nūgis oratiōem pdere.
Luqz subridet & diceret: cur enī nō ma-
gis equorū pretiū p salute aie tue parpe-
ribus erogas? **I**lle respondit functionē
esse publicā: & hoc se non tā velle. **C**ogī
nec posse hoīem xpianū vti magicis arti-
bus: sed a suo poti⁹ xpī auxiliū petere:
maxime cōtra gacenses aduersarios dei
nō tā sibi. **C**ecclēsie xpī iſultantibꝫ. **R**o-
gatus ergo a fratribꝫ q̄ aderāt sanctis pa-
teram fūcilem i qua bibere consueuerat:
aqua iussit ip̄li: eisqz tradi. **Q**uā cū acce-
pisset italicus: stabulum & aurigas suos
currūqz repagula asp̄it. **M**irayulgī ex-
pectatio. **N**am & aduersari⁹ hoc ipsū ir-
ridēs dissimauerat: & sautores italicī si-
bi certati victoriā pollicētes exultabant
igif dato signo hi auolāt: illi ppediū sub-
boruz currū rote feruēt. illi pteruolātū
terga vix cernūt. **C**lamor vulgi nīmi⁹. ita
vt ethnici quoz ipsi concreparent: mar-
nas victus a xpō ē. **P**orro furētes aduer-
sarii: hylarionē maleficū xpianoz ad sup-
pliciū poposcrāt. **I**ndubitate ergo victo-
ria & illis & multis dehinc circensisibus plu-
rima fidci occasio fuit. **D**e pſato gazēs
emporii oppido: ppter virginē dei: vicin⁹
iūuenis armando deperib⁹. **Q**ui cū fre-
quēt tactū: iocis: nutibꝫ sibil⁹ & cētis huius-
cemodi q̄ solēt moriture & ginitatis eē p̄n-
cipia: nībil p̄fecisset: p̄exit memphim: se
vt cōfesso vulnere suo: magicis artibꝫ re-
diret ad virginē. **I**git̄ post annū edoc⁹ ab
esculapii uatibꝫ nō remediātis aīas hz pdē-
tis: venit p̄sumptū animi stuprū gestiōn⁹

Prima pars

et subter lumen domus puelle: quedam tormenta vboz: et portentosas figuraz sculptas i eris cupri lamina defodit: illico issire virgo et amictu capitis abiecto: rotare crinem: stridere dentibus: clamare nomine adolescentis cepit. Magnitudo gappe amoris se in furorem hterat. Perducta ga parentib ad monasterium seni tradit: ylante stati et cōsūtēte demōe. yim sustinui inquit: iuit' buc adductus sum. Ebene memphis somniis homines deludebā. O cruce o tormeta que patior. Exire me cogis: hz ligatus subter lumen licio et lamina teneor. Non exeo nisi me adolescentis qui detinet dimiserit. Tūc senex ait. Hrādis fortitudo tua: g licio et lamia strict' tenebris. Dic quare ausus es ingredi puellā dī? Ait vt fuarē virginē. Tu ingē seruares perditōr castitatis. Quare nō poti' eum qui te mittebat ingressus es? Ut quid inquit itrassez i illū? q habebat collegā meum amoris demone. Noluit autē sanc⁹ ante q̄ purgaret virginē vel adolescentē vel signa subere perquiri: ne aut solutus incantationibus recessisse demō videre: seu ipse sermoni eius accōmodasset fidez afferens fallaces esse demones: et ad simulandū callidos: sed magis redditā sanitate icrepauit virginē: cur fecisset talia p q̄ in ea demon intrare potuisset. Monolū autē in palestina et vicinis egypti v̄lsyrie vrbibus: sed etiā i longinquis puincio fama ei⁹ creuerat. Nāqz cādīdat⁹ astātini īpatoris: rutilus coma et candore corporis idicas puincia: int̄ saxones quippe et alamanos gens ē: non tā lata q̄ valida q̄ apud hystricos germania nūc frācia dī: antiq ab infantia possessus demone q̄ nob̄rib⁹ eū vylulare: i gemiscere: et tremere de nob̄rib⁹ cōpellebat. secreto ab īpatore euēctionē perit: causa ei simpliciter idicas. Et acceptis ad cōsulare q̄ palestine litteris cū ingētibōnōre et comitatu ad gazā dduetus ē. Qui cū a decurionib⁹ loci illius q̄ fissiter: ybi habitaret hylarion monachus: territi gazēles: et purates aliqua ratione eū ab īpatore missū: ad monasterium con-

citi prexerūt: ut ī honorē cōmendato exhiberēt. Et si que de preteritis iniuriis hylarionis est o sense: nouo officio delerentur. Deābulabat autes nunc senex in barenis mollibus: et secuz de psalmis nestio gd murmurabat: videntq̄ tantaz turbā veinentiuz: subsistit: et resalutatis omnibus manu eis benedicens post horam ceteris abire precepit: illū vero cuz seruis suis: et apparitorib⁹ iussit manere. Et oculis, n. ei⁹ vultu: cur venisset: agnouerat. Vox ergo ad īterrogationē suspensus hō vix terrā pedibus tangeret: i mane ragiens: syro quo īterrogatus fuerat simone respōdit: videres de ore barbaro: et qui frāceā tūn et latinā liguā nouerat: syra ad purū verba resonare: vt nō stridore nec aspīratio: non idioma aliqd palestini decet eloquii. Cōfessus est itaq̄ quo i eū intrasset ordine: et vt interpretes eius intelligerent: qui grecā tantuz et latinā linguaz nouerant: grece quoqz eum īterrogauit. Quo similiter et in v̄ba eadem respondēte: multasq̄ īcantationū occasiones et necessitates magicaruz artium ostendente non euro: ait quomodo ītraueris: sed vt exeras in nomine domini iesu christi impero. Lūqz curatus ēt simplicitate rustica decez auri libras offerebas. ordeacū panez ab eo accepit audiens q̄ qui tali cibo alerentur: aurū pro luto ducerent. Parū est de hominib⁹ loqui: bruta quoqz aialia quotidie ad cū ūreūtā p̄rabebant equorū seu vaccap. Cameluz enormis magnitudinis: qui multos iam obtruerat: rigita et eo amplius viri distentuz solidissimis fanibus cū clamore adduxerūt. Sangui nei erāt oculi: spumabat os: volubilis lingua yrgebat: super oēm terrore rugit: p̄sonabat ī manus. Jussit igit̄ dimitti senex: statimqz et q̄ adduxerāt: et q̄ cū sene erāt: v̄lqz ad vnu omnes diffugierūt. Horo ille solus perrexit obuiā: et ī mons syro nō me igt terres zabule tāta mole corporis: Et in vulpecula et ī camelō vnu atqz idē es. Et interim porrecta stabat manu. Ad quē cū furens et quasi deuoratura semies

belua puenisset: statiz corruit: submissuqz caput terre coequavit: mirantibz cunctis qui aderant. post tam serociam tantam subito mansuetinez docebat autem eos senex: hominuz causa diaboluz etiam iumenta corripere: et tanto eoz ardere odio: vt si soluz ipsos sed ea quoqz que ipsoz essent: tuperet interire. **H**uiusqz rei pponebat exempluz: qd anteqz beatu Job temptare permittere: omnez substantia ei intersecerit: nec mouere quenqz debere: qd domini iuisione duo milia porcoz a demonibus imperfecta sunt: siquidez eos qui viderant non potuisse aliter credere exisse d bo mine tantam demonum multitudinem. nisi grandis porcoz numerus: et quasi a multis actus paritez corruiissent. **T**emp defici et si voluero yniuerla signa que ab eo sunt perpetrata dicere. In tantam a domino eleuatus fuit gloria: vt beatus quoqz Antonius audiens querestationez eius scriberet ei libenterqz eius epistolaz lumeret: ac si quado de syrie partib ad le languentes perirent. diceret eis. Quare nos tam longe vexare voluistis: cum haberetis ibi filium meuz bylarionem. **E**xemplo itaqz eius p tota palestina innumerabilia monasteria ece perunt: et omnes ad eum monachi certatum currere. **O** ille cernens laudabat xpgra tiaz: et ad profectu anime singulos cohortabatur: dicens preterire figuram mundi bui: et illa veram esse vitam que pntis vite emeretur incommodo: volens autem exemplu eis dare etiam humilitatis et offici: statutis diebus ante vindemias: lustrabat cellulas monachoz. **Q**uod postqz cognitus est a fratribus: oes prius ad cu co fluebat: et comitati tali duce circuibat monasteria: hinc viaticu suu: quia iterduz usqz ad duo milia hominu congregabantur. **G**ed et pcedente tempore: ynaqueqz villa vicinis monachis ad suscepitione sanctorum gaudens cibos offerebat. Sane quantu suerit in eo studii: nullu fratres quis huius: quis pauperem pterire illud indicio est: qd yadens in vestrum cades: ad vnu ex discipulis suis yisendu: cum in infinito agmine

monachoz peruenit helusat: eo forte die quo anniversaria solenitas omnez oppidi populu i templu veneris congregauerat. Conlunt autem illaz ob luciferu: cuius cultus sarracenoz natio dedita est: et ipsu opidum ex magna pte semibarbarum esse propter loci situz dicitur. **A**uditio qd sancta bilarion preteriret: mltos eni sarracenoz arreptos demone frequenter curauerat: gregatiz ei cuz vxoribus et liberis obuiaz processerunt: submittentes colla et voce syra barech idest benedic iclamates. **Q**uos ille blande humiliterqz suscipiebat: obsecrabat vt deum magis qd lapides coferent: simulqz ybertiz liebat: celum spectans: et se pollicens si christo crederet: ad eos crebro venturum. **M**ira domini gratia: non prius eum abire passi sunt: qd future ecclie limitem mitteret: et sacerdos eorum. vt erat coronatus christi signo denotaret. **A**lio quoqz anno cum exiturus esset ad yiseda monasteria: et dirigeret i scedula apud quos maneret: et quos in transitu visitare deberet: scientes monachi quendam d fratribus parciorem: simulqz cupientes vicio eius mederi: rogarabant vt apud eum maneret. **E**t ille quid inquit yultis et vobis iniuriam: et fratri vexationem facere? **Q**uod postqz frater ille parcus audiuit: erubuit: et adnientibus cunctis yic ab inuito ipertrauit vt suu quoqz in mansionum ordinem poneret. **P**ost diem ergo decimum venerunt adeuz: custodibus iaz in vinea quasi villa esset aliena: ab eo dispositis: qd cum lapidibus et glebarum iactu: fudeqz vertigine accedentes deterretur: sine eius yuarum mane omnes profecti sunt ridente sene: et dissimilante se ante scire qd euererat. **P**orro suscepti ab alio monacho cui sabbas vocabulū est: debemus qd pccatere vocabulū. **L**argi dicere: ga domini nicus erat dies: invitabant ab eo yuuer si ad vineā vt ante horā cibi yuaz pastu labore yic subleuaret. **E**t scūs bilarion maledictus ait: qd p̄us refectionez corporis qd ale quesierit. **O**rem: psallam redimus dno omnī: et sic ad vineā pperabitis.

Prima pars

Completo itaqz ministerio i sublimi stāe: benedixit vinee: et suas ad pascendū dīmi sit oues. Erant autē qui vescebantur: nō minus tribus milibus. Lunqz centū lage nis extimata adhuc integrā fuisse vinea: post dies viginti trecētas fecit. Porro ille parcus frater multominus solito colligens, etiam id quod habuerat: versum in acetū sero doluit. Hoc aut̄ multis fratribus senex: ante futuꝝ dixerat. Verestabatur autē precipue monachos: qui infidelitate quadaz in futuꝝ seruarent sua: et diligentiā haberēt vel sumptuū: vel vestiuꝝ: aut alicuius rei cum seculo transeuntis. Deniqz vnu de fratribus i quinto a se militario manentez: quia cōperit horū sui nimis cautuz timidumqz custodez: et pauxilium habere nūmoꝝ ab oculis suis abeggerat. Qui volens sibi reconciliare senē: frequenter veniebat ad fratres: maxime ad esyciuꝝ: quo ille vehementissime delectabatur. Quodaz ergo die ciceris fascez vi rentis sicut in herbis erat: detulit: Quæcum ad vespeꝝ escius posuisset in mensam: exclamans senex se putorez eius ferre nō posse simulqz vnde eēt iterrogauit. Respondente autē esycio q̄ frater quidā primitias agelli sui fratribus detulisset: n̄ sentis ingt putorez tēterrimum et in cicere facere avariciā. Mitte bobus: mitte brutis animalibus: et vide si comedāt. Quod cum ille iuxta preceptū in presepio posuisset: exteriti boues et pl̄ solito mugientes ruptis vinculis in diuersa fugierunt. Habebat enī senex gratiaz banc: vt ex odore corporum vestiuꝝ: et eap rerum quas q̄s tetigerat: sciret cui demoni vel cui vicio subiaceret. Igis senex sexagita tres bñs ānos vite: cernēs iā grāde mōasteriū et multitudinē fratrū secuz habitantium: turbasqz eoz qui diuersis langoribus et īmūdis spiritibus occupatos ad se deducebant: ita vt omni genere hominū solitudo p circuituꝝ repleretur: flebat quotidie et incredibili desiderio cōversationis antiqu recordabatur: interrogat̄ aut̄ a fratribus quid haberet cur se cōficeret: aiebat.

Rursus ad seculū rediſt recipi mercedē mēcā in vita mea. En̄ omnis palestina et vi cine prouincie extimat̄ me alicuius eē menti: et ego sub p̄textu monasterij dispensationē fratz: vīle possessiōes et suppellectilez hēo. Beruabaſ ḡ intente a frib̄ maximeqz ab esycio: q̄ mīro amore veneratiōis seni deditus erat. Que cū ita lugens biēnō tractaret: aristhene illa cui latīns supra fecim⁹ mētionē: pfecti tūc vxor sed nībil de abitu pfecti hñs: venit ad eū: volunt̄ etiā ad antonij p̄gere. Lui ille flens ait. Wellē ip̄e quoqz ire si nō carcere buꝝ monasterij clausus tenerer: et si eundi fructus eēt. Biduo enī bodie ēḡ ex hac luce subtract⁹: et tot⁹ mundus tali parente orbatus ē. Credidit illa et substitū: et p̄ paucos dies veniēte nūcio: antonij dormitio nez audiuit. Mirent̄ alii signa sc̄i hylarionis et portēta q̄ fecit: mirent̄ icredibilem abstinentiā sc̄i: et humilitatē: ego nībil ita stupeo: q̄s gloriā illā et honore calcare potuisse. Cōcurrebat ep̄i: p̄sbyteri: clericoruꝝ et mōacoboz: ḡ reges: matrone quoq̄ xpia noꝝ grādis tēptatio et hic ide ex yrbibus et agris vulḡ ignobiles sed et potetes viri et iudices: vt benedictū ab eo panē v̄l oleuz accipent. at ille nībil aliud nisi solitudinem meditabatur: ut tantū vt q̄dam die p̄scisci statuerit et adducto asello: nimis q̄p̄ ex ezes ieunijs v̄z igredi poterat. iter arrige conaret. Qui cū p̄ heremū issit: et q̄sī vastitas et exitū palestie idicere p̄lō decē milia homiꝝ diuerte etatis sex⁹ ad retinēdū cōgregata sūt. Immobilis ille ad p̄ces: et baculo barena discuties: loq̄batur. Fallacē deū meū nō facio: nec possū viderē subuersas ecclesiās: calcata xp̄i altaria: filioꝝ meoꝝ: saginē. Univerſi aut̄ q̄ aderāt intelligit reuelati ei qddā eē secrete: qđ nollet cōfiteri: et nibilomin⁹ custodiēbat eū ne p̄fisceret. Petreuit ḡ publica voce oēs cōtestās n̄ cibi se nec por⁹ ḡppia sumere. nisi dimitteret. Et p̄ septē dies ī edie tādē relaxat̄ causa: ac vale dicēs plurimis: cū iſinito agmine p̄sequentiū venit bethyriꝝ: ybi p̄suasis turb̄ vt reuertetur

elegit quadraginta monachos qui habebant viaticū: ut posset ieiunantes ingredi. post solis occasus cibū sumere. Quia ita igit̄ die venit peluum visitatqz q̄ i vici na beremo: et in loco q̄ lychonos dicitur: morabantur prexit triduo ad castrū thon baston: ut videtur draconium ep̄m et cōfes sōrē q̄ ibi exulabat. Quo incredibiliter cō solato tāti viri pītia: p̄ aliud triduū mule labore babulonē p̄ ueit: ut suiseret phi lonē ep̄m et ipsuz cōfesorē. Cōstatius enī rex arrianoz fauēs heresi vtrumqz in ea loca deportauerat. Inde egredies p̄ bidu um venit ad oppidū afroditon: ubi conuenio oyacone baysano: qui locatis dromedi bus: came lis. ob aque i heremo penuria p̄sueuerat eūtē ad antoniuū ducere cōfes sus ē fratribus instare diē dormitiōis beati antonij: et pugilē noctē in ipso q̄ defunctus fuerat loco: a se ei debere celebrari. Tribus ergo dieb̄ p̄ yastā et terribile solitudine: tandem ad moeze altissimū pūne runt: repertis ibi duobus monachis: Isaac videlicet et plusiano: quo p̄saac interpres antonij fuerat. Et q̄ se prebet occasio: et ad id loci venimus: dignū videt breui sermone habitaculū tāti viri describere: Saxeus et sublimis mōs per mille citer passus ad radices suas aquas exp̄mit quaz alie barene eibūt: alie ad inferiora dilapates paulatiz riuiuz efficiunt. Supra quē ex vtraqz ripa palme innumerabiles: multū loco et amenitatis et comodi tribuunt. Cideres nangz senez buc atqz illuc cāz discipulis bti Antonij discurrete hic aiebāt psallere: hic orare: hic opari. hic fessus residere solit̄ erat. Has vites bas arbustulas ipse plantauit: illā arcolā manibus ipse compositū: Hāc piscinaz ad irrigandū hortulū mltō sudore fabricat̄ est: istū ad fodiendū humi plurimis annis būit. Jacebat hō in stratu ei?: et q̄si calēs adhuc cubile de osculabat. Erat autē celula non plus mensure p̄ quadrū tenēs: q̄bō dormiens extendi poterat. Preterea in sublimi montis vertice quasi p̄ cocleā ascendētibus: et arduo yalle nisl̄ due eius

dem mensure cellule videbant̄: i quibus veniētū frequentiā et discipuloz suorum stabernia fugiēs morat̄ est: verū he in viuo excise laxo: hostia tm̄ adita habebat̄: postqz autē ad hortulū venerant̄: videtis ingt ysac hoc pomerū arbustulis cōstitū et olerib̄ virēs: sāi hoc ferme triennū cū onagroz grex vastaret: ynu e ductorib̄ eoz stare iussit baculoqz tūdēs latera ei? ait. Quare comeditis qđ nō scuistis? Et exinde exceptis ags ad q̄s potādas ventitabāt: nunq̄ eos nec arbustulas nec olea otigisse dicebāt. Preterea rogabat sex: vt sibi locum tumuli ei? ostenderent. Qm̄ cū seorsuz eū abduxissent vt̄ ne mō strauerit ignorāt̄: cāz occultandi iuxta perceptū bti antonij fuisse rescrē: es: ne p̄gamus q̄ illis locis ditissim̄ erat: sublato ad villā suā sancti corpore martirii fabrica- ret. Iggitur reuerlus a froudito: duob̄ tm̄ secū fratrib̄ i vicina beremo moratus ē: cātā abstinentia et filētio dedit̄: vt eū pri mū se cepisse xp̄o fuire diceret. Porro iā triennū erat q̄ clausuz celū illas tras are, fecerat ita vt vulgo diceret antonij morte etiā elemēta lugere. Fama quoq̄ bilalōnisi nō latuit incolas loci illi? et certatiz viri et milices ore luridi et attenuati fame plunias a suo xp̄i. i. a successore Antonij decrētabāt. Quos ille cernēs mire do- luit: eleuatqz ad celū oculis. et vrasqz in sublime erigēs palmas statiz impetravit qđrogauerat. Ecce autē sitiēs barenozaqz regio postqz pluviis irrigata ē tātā spē tuū et venenatoroz aialū ex ipromiso ebulliuit mltitudinē: vt peccati inumerabiles n̄ si ad hilarionē cōcurrissent: statiz iterirēt. Būdicto itaqz oleo vniuersi agricole atqz pastores: tāgētes vulnera: certā salutē p̄sumebāt. Cidēs autē se etiaz ibi miris hororib̄ affici: p̄exit alexādriā ide ad iteri monasteriū oasan trālitur?: et q̄ nunq̄ ex q̄ ceperat cē monach̄i vrbib̄ māserat diuertit ad quosdā frēs notos sibi in bruibū haud p̄cūl ab alexādria. Qui cū mīro gaudio suscepisset senē: et iā vicina nox eēt repēte audiūt discipulos ei? asinū ster

Prima pars

nere. illuzqz pare pfiscisci: itaqz aduoluti
pedibz ei rogabat ne hoc faceret: et ante
lumē pstrati: citius se mori q̄ carere tanto
hospite testabantur. Quibus ille respondit.
Idcirco abire festinare yobis molestias
generē. Certe ex posterioribz cognoscetis
nō frustra me subito recessisse. Egitur
gazeses altera die cū lictoribz pfecti: nam
pdiē eū venisse cognoverāt itrātes mona-
steriū: cū illuz minime reperissent tadiuicē
loquebantur. Nōne vera sunt q̄ audiuim⁹?
Magus est: et futura cognoscit. Urbs enī
gaza postqz profecto de palestina bilario-
ne: iulianus iperio successerat. destricto
monasterio ei⁹: p̄cibusqz ad iperatorem da-
tis et hylariōis et esycii mortē iperauerat:
amboqz ut q̄rerent toto orbe scriptuz est.
Egressus ḡ sanctus bylarion de bruchio
p̄ inuia solitudinem intravit oasis: ibiqz an-
no plus min⁹ exacto: quia illuc quoqz euz
sui fama puererat: quasi iā in oriente late-
re n̄ possēt: ybi mlti illū et opinione: et vul-
tu nouerat: ad solas nauigare isulas cogi-
tabat: ut quē terra vulgauerat: saltē ma-
ria celarēt. Hodē ferme tēpore adrianus
discipulus ei⁹ de palestina supuenit dicēs
iuliani occisi⁹: xpianū iperatorem regnare
cepisse: reuerti euz debere ad monasterij
sui reliquias. Quod ille audiēs detestat⁹
est: et conducto cameō per vastaz solitu-
dinē venit ad maritimā vrbē lybie parato-
niu⁹. ybi adrianus ifelix volens palestinā
reuerti: et p̄stinā sub nomine magistri que-
rens gloriā: multas ei fecit iūrias. Ad ex-
tremū quaestatis: que a fratribus ei missa
detulerat: nesciente eo pfect⁹ est. Super
hoc sane: q̄a alter loc⁹ referendi nō ē: hoc
aut̄ tim dixeriz in terrorē eoz qui magros
despicuit q̄ p̄ aliquātū tēporis morbo re-
gio cōputruerit: Habēs ḡ senex zazanum
secuz: ascēdit classez: et siciliā nauigabat.
Tūqz venūdato euāgelioz codice quem
manu sua adolescēs scripserat dare nau-
lum disponeret: i medio ferme adria nau-
cleri fili⁹ arrept⁹ demone: clamare cepit
et dicere. Hilarion fuit dei cur nobis per-
te et i peñago tutos cē non licet: Da mihi

spaciū: donec ad terrā ueniam: nec hic cie-
ctus precipiter in abyssos. Qui ille si deus
meus ait tibi concedit ut mancas: manes-
sin autē ille te ejeiect⁹: quid mibi iuidiaz fa-
cis homini peccatorū atqz mēdico? Doc-
autez dicebat: ne naute et negotiātes q̄ in
naui erāt: secū ad terrā quenissent: prode-
rent. Nec multo p̄ purgatus est puer: pa-
tre fidē dāte et ceteris qui aderāt: nulli se
super nomine ei⁹ locueros. Ingressus
autē pachinū promontoris sicilie: obtu-
lit nauclero euāgeliu⁹ pro subuictōne sua
et zazanni. Qui nolēs accipēmatimē euz
videret eos excepto illo codicerz bis qd⁹
vestiti erant amplius nihil habere: ad ex-
tremū iurauit se nō acceptuz. Sed et se-
nep assensus ē fidutia pauperis cōsciente
et i eo magis letabat q̄ nihil haberet secu-
li: et ab accolis illius loci mendic⁹ putare
tur. Porro recognitās ne negotiātores de
orientē veniētes se notuz facerent: ad me-
diteranea fugit loca: id est i vicefino a ma-
ri miliario. ibiqz in quodaz deserto agel-
lo ligno⁹ quottidie fascez colligane: ipd⁹
nebat collo discipuli quo in prima villa
venundato: et sibi alimonīa: et bis qui for-
te ad eos veniebāt: pauxillū panis coeme-
bant. Sed vere: iuxta qd⁹ scriptuz est: nō
pōt ciuitas latere sup mōtē posita. Scruti-
arius quidā dū i basilica beati petri apli
rome torqueret: proclamauit i eo imūd⁹
spirit⁹. Ante paucos dies siciliā ingressus ē
bylarion fū⁹ xp̄i: et nemo eū cognouit: ut
putat se ēē secretū: ego vadā et pdā illuz.
Statimqz eū fuis suis ascensa i portu na-
ui. appulsus ē pachinū: et ducēte demone
āte tuguriū senis pstrat⁹ illico curat⁹ ē: b
initiū signoz ei⁹ in sicilia. innumerabile de-
inceps ad eīegrotatū: s̄ et religiosoz bo-
minū adduxit mltitudinē: itantū ut de p̄
moribz viris tumens quidaz morbo inter-
cutia: atqz eadē die q̄ ad euz venerat cu-
rat⁹ sit. Qui postea offerēs ei infinita mu-
nera: audiuit dictū salvatoris ad discipu-
los. Gratias accepistis: q̄tis date. Cum be-
ita gerū i sicilia: esyci⁹ disciplis ei⁹ toto se-
nez orbe q̄rebat: illustrās littora. dserta pe-

nebrano: et hanc tamen habens fiduciam: quia ubicumque venisset diu latere non posset. **T**ransacto ergo iaz triennio: audiuit mortuus a quodam iudeo: vilia populis scruta vendete. **p**ropterea christiano apparuisse in sicia: tanta miracula et signa facientes: ut de veteribus sanctis putaretur. **I**nterrogatus itaque habitum eius: et incessu: et lingua matemque etate discere nihil potuit. **I**llc enim qui referebat: famam ad se venisse hominis testabat. **I**ngressus ergo adriam prospere cursu venit pachinum: et in quadam curui litotorum villula: famam senis sciscitato: consona oium voce cognovit ubi esset: quid ageret: nihil ita in eo cunctis admirantibusque post tanta signa atque miracula: nec fragmentum panis quidem a quoque illis locis acceptum. **E**t ne longum faciat sermonem scimus vir esycius: ad magistri genua proolutus plantasque eius lachrymis rigans: tandem ab eo sublevatus: post bidui triduorum sermones audiuit a zazano: non posse senem iam in illis habitare regionibus: sed velle ad barbaras quasdam pergere nationes ubi et nomine et sermo eius ignoratur foret. **D**uxit itaque eum ad cypriam dalmacie oppidum: ubi paucis diebus in vicino agello mansitam non potuit abscondi. **S**iquidem draco mire magnitudinis quos gestili sermone boas vocant: eo quod tam grandes sint: ut bonae glutire soleant: omnes late vastabat prouinciam: et non soli armatae et pecudes: sed et agricolae quoque: atque pastores tractos ad levi spiritus absorbebat. **U**ni cu[m] piratus insisset preparari: et oratione ad christum missa euocato precepisset stirpes lignorum scandere: ignem supposuit: cunctaque spectante plorante amicam bestias contremuerunt. **V**nde exuans quid saceret: quo vele verteretur: alia parabat fugam: et solitarius terram mente perlustrans: merebat quod tacente de se lingua miracula loquerentur: **C**ea tempestate terremotu totius orbis qui post iuliani mortem accidit: maria regalis sunt terminos suos: et quasi rursus deus diluvium minaretur: vel antiquum chaos rediret. **O**na naves ad prupta dilapse motuum pepene

derunt. **Q**uod cum videret epidauritanus: fremenates videlicet fluctus: et undas molentes et motis rugitum littoribus inscripsi: vere tes quod iam euensis cernebant: ne oppidum funditus subuerteretur: egressi sunt ad nemus: et quasi ad prelum praescientes posuerant eum in littore. **Q**ui cum tria crucis signa paxisset in sabulo marius: manusque contra te deret: incredibile dictu est in qua[m] altitudine intumesces mare: ante eum steterit: ac diu fremes: et quasi ad obicem indignans paulatim in semetipsus relapsus sit. **H**oc epidaurum et omnis illa regio quaeque bodie predicit: matresque docent filios suos: ad memoriam in posteros transmittendam: vere illud quod et ad apostolos dictum est: si credideritis dicetis motu huic: transi in mare et fluo: et etiam iuxta litora impleri potest: si tamquam quis habuerit aplores fidem: et talem qualiter illis habendam dominus imperauit. **Q**uid enim iterest utru[m] mons descedat in mare: an immensi undarum montes repente obrigerint: et ante senis tamen pedes saxei et alia pte mortaliter fluxerint? **D**irabatur ois urbs et magnitudo signi salinis perebuerat. **N**on intelligens senex in breui lembo clausus nocte fugit: et inuenita post biduum oneraria nauis prexit cyprum. **U**numque inter maleas et cyperas pyratae derelicta classe in littore que non antennae sunt conto regitur duabus haud paruis myoparonibus de se dormiente occurserunt: denique hinc inde flumus verrente remige: omnes qui in naui erant trepidare: flere discurrere: preparare contos: et quasi non sufficeret unus nuncius: certatim seni pyratas adesse dicebant. **Q**uos ille procul intuens subristit: et conuersus ad discipulos modice inquit fidei quam re trepidastis? **N**ilquid plures sunt hic pharaonis exercitus: et tamen omnes deo volente submersi sunt. **C**oquebatur et nihilo minus spumantibus rostris hostiles carine iminebatur: iactu tamen lapidis in medio. **S**tetit ergo ora nauis: et porrecta contra vententes manu: hucusque ait yessus sufficiat. **O**mnia vero fides statim resiliere nuncule et ipse remis ad pupis ipsius

Prima pars

rediit. Mirabantur pyrate: post tergum se redire nolentes: totoqz corporis nisu ut ad nauigium peruenirent: veloci^m multo q̄ venerant: ad littus serebant. Pretermitto cetera ne vidcar i narratione signoruz volumen extendere: hoc soluz dicaz: q̄ p spero cursu inter cycladas nauigans: binc inde clamantiuz de yrribus & vicis: & ad litus concurrentiū: inmundoruz spirituum voces audiebat. **I**ngressus ergo scūs hilarion paphū yrbez cypri: nobilē carni nibus poetaruz: que frequēti terremotu lapsa: nunc ruinaz tñ vestigiis: quod oliz fuerit: ostendit: in secundo ab yrbe milia/rio habitabat ignobilis: gaudēs & paucis diebus genus viveret. Verum non pleni viginti transiere dies: cuz per omnes illaz insulā vicūqz: quicliqz inmundos bēbant spūs: clamare ceperunt venisse hilarionē seruū xpī: & ad eū se debere properare: B salomina hoc curiū: hoc lapbrite: & yrbes relique conclamabant: pleriqz afferenti bus scire se quidez hilarionez: & veruz illi esse famuluz dei: sed vbi esset ignorare.

Intra triginta igī nec multo apius dies ducenti ferme tamyiri q̄ mulieres ad eū congregati sunt. Quos cum vidisset do/ lens qd se non paterentur quiescere: & q̄ dammodo in ultione sui scuiens: tata eos orationū istātia flagellauit: vt qdam sta/ tim: alli post biduum triduum ye. oēs ve ro intra ynam ebdomadā curarentur. **N**anens itaqz ibidem biennio: & semper de fuga cogitans: esyciu ad se venire spe raba: & palestinam misit ob salutationem fratrū & monasteriū sui cineres inuisi/ dos. Qui eū reuertisset: cupiēti rursuz ad egyptū nauigare: hoc est ad ea loca: que vocant bocholia eo q̄ nullus ibi xpiano/ rū esset: sed barbara & ferox natio suasit vt in ipsa magis insula ad secretiore locū cōscenderet. Quez cū diu lustrās omnia reperi set: perduxit euz duodecim milib^m a mari procul: iter secretos asperosqz mō tes: et quo vix reptando manibus geni/ busqz posuit ascendi: Quo introgressus cōtemplatus quidem est terriblez valde

z remotū locū: arboribusqz binc iade eir/ cundatum: habentez: etiam aquas de sup/ cilio collis irriguas: & hortulū peramenū z pomeria plurima: quorū fructuz nanc̄ i cibo sumpfit: sed antiquissimi. iuxta tem/ pli ruinam: exquo vt ipse serebat & vt di/ scipuli eius testabantur: tam innumerabi/ lium per noctez & diem demonū a voces resonabant: vt exercituz crederes. **Q**uo ille valde delectat^m: q̄ scilicet agonistas haberet in proximo: habita uit ibi per an/ nos quinqz: & sepe inuisente se esycioz hoc extremo iā vite sue tempore refocillatus est: q̄ propter asperitatē difficultatēz lo/ ci & ymbraz vt serebat vulgo multitudi/ nem: nullus aut rarus ad se posset vel au/ deret ascendere. **Q**uadā autēz die ingre/ ssus sanctus Pylarion hortulū: vidit homi/ nem toto corpore paraliticū iacentē ante fores interrogauitqz esyciu quisnā esset: vel quomodo fuisset adiectus. **Q**ui re/ spondens ait: procuratorem fuisse ville: ad cuius ius hortulus quoqz in quo ipsi erant p̄tineret. **E**t ille conlachrimans ten/ densqz ad iacentez manuz: tibi inquit dico in nomine domini ieu christi surge & abu/ la. **M**ira velocitas. **A**ldhui enim verba in oreloquētiis voluebantur: tiam mem/ bra solidata ad standuz hominem subrige/ bant. **Q**uod postq̄ audituz est: ctiaz diffi/ cultatem loci: & iter inuiuz plurimoruz vi/ cit necessitas: nihil per circuituz cūctis vil/ lis obseruantibus q̄ ne quoquomodo la/ beretur. **D**isseminauerat enim hoc de co/ rumor: diu emz in eodez loco manere nō posse. **Q**uod ille non leuitate quadaz aut puerili sensu virtus faciebat: sed honorez fugiens & importunitatem: semper silenti/ um & vitam ignobilem desiderabat. **I**gi/ tur octogesimo etatis sue anno. cū absens esset esycio: quasi in testamenti vicēbre uem manu propria scripsit epistolam: oēs diuinitias suas ei derelinquens: euangelū scilicet & tunicam saccineam cucullam & pallioluz: nam minister eius ante paucos dies obierat. **V**enerunt itaqz ad egro/ tantem de papbo multi religiosi viri: ma-

Xime qd eū dixisse audierant: iaz se ad dominum migraturum: t de corporis vinculis liberanduz. Sed t constantia quedam sancta femina: cuius generum t filiā ynterione olei de morte liberauerat. Quos omnes adiurauit vt ne punto quidez bore post mortem reseruaretur: sed statiz cū in eodez hortulo terra operirent. sicut vestit⁹ erat: in tunica cilicina: cuculla t sago rustico. Jamqz modicus calor tepebat in pectore nec preter sensum quicqz viui hominis supererat: t tamen apertis oculis loquebatur. Egredere quid times? Egredere. quid dubitas anima? septuaginta ppe annos seruisti xp̄o. t mortez times? Inter hec verba exalauit spiritum. Statizqz humo obrutum: ante yrbi sepultū q̄ moruz nunciauerunt. Quod postqz palestine sanctus vir ardiuit escius: perrexit ci pnum: t simulans se velle in eodez habita re hortulo: vt diligentis custodie suspitionem acolis tolleret: cū ingenti vite sue periculio: post decem ferme menses corpus eius suratus est: quod mayumaz inde deferas. totis monachoruz et oppidoruz turbis prosequentibus: in antiquo monastrio condidit. ibiqz illesa turica: cuculla :t palio: t toto corpore: quasi adhuc viueret ite gro: tantisqz fragrante odoribus: vt de libutum inquietis putaretur. Non videt⁹ mibi in calce libri tacenda t constantie sanctissime semine illius mulieris deuotio: q̄ perlato ad se nuncio: quod corpusculū by larionis palestine esset: statim exanimata est: veram in seruum dei dilectionez morte quoqz comprobans. Erat enī solita pugiles in sepulchro eius noctes ducere: t quasi cum presente ad adiuuādas orationes suas sermocinari. Ternas vscqz hodie miram inter palestinorū t cypriōs contentionez: his corpus bylarionis: illis spiritū se habere certantibus: t tamen yrobicqz magna quottidie signa fiunt: sed magis in hortulo cypri: forsitan quia plus illum locū dilexerat. Finit vita sc̄i bylarionis.

Incipit prolog⁹ b̄ti Hieronymi fibri in vitam sancti malchi captiui monachi.

Qui nauali prelio di micaturi sunt. ate in portu t trāgl lo mari flectunt gubernacula remos trahunt ferreas man⁹ t vncos p̄parat: dispositumqz p̄ tabulata militem pendenti gradi t labente yestigio: stare firmiter assue scū: vt q̄ i symulacro pugne didicerint: in hō certamine nō p̄timescūt. Ita t ego q̄ diu tacui silere q̄ppe me fecit cui meus fimo suppliciū est prius exerceri cu: pio ī p̄uo opere: t veluti quandaz rubiginem lunge abstergere: vt venire possiz ad historiā latiorēz. Scribere enī dispolui: si tamē dominus vitam dederit t si vituperatores mei saltē fugientem me: t clausum persequi desierint ab adūtu saluatoris vscqz ad nostram etatem: id est ab aperito: lis vscqz ad huius temporis fecem: quomodo t per q̄s xp̄i ecclesia nata sit t adulata: persecutionibus creuerit: martinis coronata sit: t postqz ad christianos p̄incipes venerit. Potentia quidem t diuitiis maior. sed virtutibus minor facta sit. Verus hec al's: nunc que imminent explicemus.

Finit prologus beatib̄ hieronymi in vitam sancti Malchi. Incipit vita eius.

Aronias trigita fer me milib⁹: ab antiochia ȳbe syrie: baud grādis ad orientē distat viculus: hic p̄ multos dños yl' patronos: dū ego adolescētulus morarer in syria ad pape euagris necessarij mei possessionē deuolutus suz: quē idcirco nunc nominauit: vt ostendere. vñ noslez quod scripturus suz. Erat illic senex quidā nomine malch⁹ quē nos latine regē possum⁹ dicere: syr⁹ natione t lingua: t vt rebar eiusdē loci indigena. Anus quoqz in ei⁹ otubernio valde decrepita: t iaz morti p̄xima visebat: tā su diosī ambo religionis: sic ecclēsī limen tretes vt Zacharia t Helisabeth de euangelio credentes: nisi q̄ Johannes ī medio nō erat. De his euz curiose ab accolis q̄rez: que nā esset eoz copula matrimonij. an sanguis: an spirit⁹: omnes voce asono

Prima pars

sactos et deo placidos et mira nescio quod re-
spodebat qua cupiditate illectus adorsus
fuz hominem et curiosius sciscitatis rex fidez
hec ab eo accipi. Ego iquit mihi nate nisi
beni agelli colonus solus paribus fui.
Qui cum me quasi stirpe generis sui et here-
dem familie ad nuptias cogerent mona-
chum me potius esse velle respondi. Qua-
tis pater minis: quatuis mater bladitiis p-
secuti sunt: ut pudicitiam pderet: hec res sola
indicio est: et domum et parentes fugi. Et quod
ad orientem ire non poteram: propter vi-
cinam perfidem: et romanorum militum
custodiam: ad occidente verti pedes: pu-
sillum nescio quid portans viatici: quod me
ab iopia tamen defendere. Quid miltia: per
ueni tandem ad heremum calcidos: que
inter mimas et beroas magis ad austrum
sita est. Ibi repertis monachis: eorum
me magisterio tradidi: manu et labore vi-
ctum queritans: lasciuiamque carnis refre-
nans ieiunis. Post multos annos incidit
mibi cogitatio: ut ad patriam pergerem:
et dum adhuc viuere mater: iam enim pa-
trem mortuum audieram: solarer vidui-
tate eius: et exinde venundata possessio
partem erogarem pauperibus: ex parte
monasterium constracrem. Quid erube-
sco confiteri infidelitatem meam? Partez
in sumptuum meorum solacia referaarem.
Clamare hoc cepit abbas meus diaboli
esse tentationem: et sub honeste rei occa-
sione: atque hostis asturias. Hoc esse reuer-
ti canem ad vomitus suos: sic multos mona-
chorum esse deceptos: nunc dyabolus aper-
ta fronte se prodere. Propoebat mibi ex-
pla de scripturisque plurima: inter que illud
ab inicio: quod ad amorem tuorum et euaz spe diuinita-
tis supplantauerit. Et cum persuadere non
posset: prouolutus geibus obsecrabat. ne
se desereret. ne me perdere ne aratri te-
nes per regnum respiceret. Uehmiso mibi. di-
ci peccata Victoria reputas illum si mea utili-
tate sibi solaciū querere. prosecutusque me d
monasterio. qui sum effirret. et ad extremum
vale dicēs video ait te filii saethane notatum
cauterio. Non quod casus excusatōes si cōcipio

ouis quod de ouili egredi: lupi statim morib⁹
patet. De heroëa edissam per gentibus: vi-
cina est publico itineri soluto: per quam
saraceni incertis semper sedibus hic atq;
illuc vagantur. Que suspicio frequentiaz
in illis locis viatorum congregat: ut imi-
nens periculū mutuo auxilio declinetur.
Erant i comitatu meo viri: feminæ: senes:
iuniores: parvuli: numero circiter septua-
ginta. Et ecce subito equorum camello-
rumque sessores ismahelite irrueunt: crini
tis vittatisque capitibus: ac seminudo cor-
pore: pallia et latus calligulas trahen-
tes. Pendebant ex humero pharetræ:
et laxos arcus vibrantes: bastilia lon-
ga portabant. Non enim ad pugnandum:
sed ad predandum venerant. Capimur:
dissipamur: in diuersa distractib⁹. Ago
inter longo postliminio hereditari⁹ pos-
sessor: et sero mei consilii penitens: cu[m] alte-
rius muliercula in ynius heri seruitutem
sortitus venio ducimur immo: portamus
sublimes in camelis et per vasta herem⁹
semper ruinaz timentes: heremus potius
que sedem? Libus semicrude carnes: et lac
camelorum potui erat. Tandem grandi
anne transmissio: peruenimus ad interio-
rem solitudinez: ybi dominaz eiusque libe-
ros ex more gentis adorare iussi ceruices
flectimus. Doc quasi clausus carcere mu-
tato habitu: id est nudus ambulare disco.
Nam aeris quoque temperies preter pudi-
citiaz nihil aliud velari patiebatur. Tra-
duuntur mibi pascende oves: et in maloruz
coparatione h[ab]erunt fruor solatio: quod dominos
meos et conseruos rari video. Videba-
tur mibi aliquid habere sancti Jacob. re-
cordabar. Moysi: quod et ipsi in heremo per
corum quondam fuere pastores. Uelice-
bar recenti caseo et lacte: orabam iugiter: ca-
nebam psalmos: quos in monasterio didice-
ram. Delectabat me captiuitas mea: age-
bamus dei iudicio gratias: quod monachū quem
in patria fueraz perditur: in heremo inue-
neraz: o nihil yng[ue] tutu[m] apud diaboluz: o
multiplices et festibiles eius insidie: sic que
me latente inuenit inuidia. Dominus vi-

dens gregē suum crescere: nibilqz in me
 deprehendens fraudulentie. scibā enim
 apostolum precepisse dominis sic quasi
 deo fideliter seruendum: et volens me re
 munerari. quo fidum sibi magis faceret
 tradidit mibi: illam conseruaz mecum ali
 quādo captiuaz. Et cuz ego refutare. Di
 cerē q̄ me christianū: nec mibi licere vxo
 rem vincentis accipere: siquidē captus no
 bīscuz vir eius: ab alio domino fuerat ab
 ductus. Her ille placabilis in furoz ver
 sus: enaginato me cepit petere gladio: et ni
 si festinus brachio tenere mulierez preoc
 cupassez illico fudissez sanguinez. Iaz ve
 nerat tenebrosior solito: et mibi nimiaz ma
 tura nox: duco in speluncā semiruptaz no
 uaz coniugez: et p nubante nobis tristitia
 vterqz detestamur alterutz: nec fatemur
 Tunc vere sensi captiuitatez meaz. pstra
 rusqz humili monachuz ceipi plangere quē
 perdebam: dicens. Huccine miser serua
 tus sum. ad hoc mea sclera perdixez
 runt incanescente iaz capite virgo mari
 tus fierez vxoris alicne. Quid prodest pa
 rentes: patriaz: rem familiarez contēpsis
 se. p dñō: s̄ b̄ facio: quod vt ne faterē: illa
 contempst: nisi q̄ forte. ppter ea hec susti
 neo: quia rursum patriam desiderauit: qd
 agimus anima? Perimus an vicim? Ex
 pectamus manuz dñi: an proprio mucro
 ne cōfodimur? Verte in te gladium: tua
 magis mors timēda ē q̄ corporis. habet
 et pudicitia seruata: martiriuz suuz. Jace
 at inseptulus xp̄i testis in beremo ipse ero
 mibi persecutor et martir. Sic fat̄ eduxi
 in tenebris micantez gladiuz et acumine
 tra me verso. vale iniquaz infelix mul
 er. habeto me potius martirez q̄ maritū
 Tunc illa prouoluta pedibus meis. ego
 te inquit per iesum per huius bore necel
 sitatem rogo: ne effundas sanguinem tu
 um in sanguinem meum. vel si mori pla
 cer in me primuz verte mucronez sic no
 bis potius coniungamur. Etiaz si vir me
 ad me rediret: seruarē castitatē. q̄ me
 captiuitas docuit: ylterirē aetq̄ pderē

cur moreris ne mibi iūgaris. ego morerer
 si fungi velles. habeto ergo me coniuge
 pudicitie: et magis anime copulam amato
 q̄ corporis. credant domini maritus xp̄s
 nouerit fratres. Facile p̄suademus nupti
 as cuz nos viderint sic amare. Fatoz ob
 stupit et ammiratus virtutez feminine con
 iuge plus amavi. Nunq̄ tamē illius nu
 duz corpus intuitus suz: nūq̄ carnez ter
 gitimēns in pace perdere: quod in prelio
 seruauerā. Transiunt in tali matrimonio
 dies plurimi: amabiliores nos dominis fe
 cerunt nuptie simulare. Nulla fugie suspi
 tio interdum et mense toto aberam: fidus
 gregis pastor per solitudinē. Post grande
 interualluz duz solus in heremo sedeo: et
 preter celum terrāq̄ nihil video: ceipi me
 cuz tacitus volueret: et inter multa mona
 choz contubernia recordari: maximeq̄
 vult patris mei qui me erudierat: tenu
 rat: perdidierat. Diez cogitās: aspicio for
 micarum gregez: angusto calle seruere.
 Videres onera maiora q̄ corpora. Aliie
 herbaz qdaz semia forcipe oris trahebāt.
 Aliie egerebant humuz d̄ soucis: et aqua
 raz meatus aggeribus excludebant. Ille
 venture hyemis memores: ne made facta
 humus in herbam horrea vtereret: illata
 semina precidebant: he luctu celebri cor
 pora defuncta portabant. Quodq̄ ma
 gis miruz esset in tanto agmine egrexiens
 non obstabat intrantibus: quin potius si
 quaz sub fasce vidissent et odore concidis
 se: subpositi humeris adiuuabant. Quid
 multa? pulchruz mibi spectaculaz dies il
 la prebuit: Unde recordatus Salomonis
 ad formice soleriam nos mittentis: et pi
 gras mentes sub tali exemplo suscitantis:
 ceipi tedere captiuitatis et monasterii cel
 lulas querere: ac formicarum illarum so
 licitudinem desiderare: ybi laboratur in
 mediū. et cuz nihil cuiuscq̄ propriuz sit: oīuz
 oīa sūt. Regresso ad cubile: occurrit mibi
 mulier tristiciā animi vultu dissimilare n̄ po
 tui. Rogat cur ita exāiat sim. audit cām.
 bortor ad fugā n̄ aspnās peto silētiū: fidez

Prima pars

tribuit et iugi susurro inter spem et metum
medii fluctuabamus. Erant mibi in gre-
ge duo birci mire magnitudinis: quibus
occisis utres facio: eoz carnes viatico p-
paro: et primo vespero putantibus domi-
nis nos secreto cubitare: in quadimus iter
utres et partez carniuz portantes. Lung
peruenissem ad fluuiuz: nam decem mili-
bus aberat: inflatis et ascensis utribus ags
nos credidimus paulatiz pedibz subremi-
gantes: ut deorsuz lumine deferente: et
multolongius qz consenderamus: in alte-
raz nos exponente ripam: ut vestigiaz se-
quentes perderent. Sed inter hec made-
facte carnes: et ex parte lapse: vix tridui ci-
bus pollicebatur. Bibimus usqz ad facie-
tatez: future nos siti preparates. Currim
post tergum semper respicimus: et magis
noctibus promouemur: vel propter insidias
late vagantiuze sarracenoru: vel propter
ardorem solis numium. Pauco miser etia
referens et iaz securus totu tam corpore
perhorresco. Post diez tertiu dubio aspe-
ctu procul respicimus duos camelis sedē
tes venire concite: statiqz mens mali pre-
saga putare dominū: meditari morte so-
lez cernere nigescenze. Dugz timemus et
vestigiaz per harenas nos proditos itelle-
ximus: offertur ad dexteram spec longe
sub terra penetrans. **L**igitur timetes
venenata animalia: solent quippe vippe-
re: reguli et scorpiones: ceteraqz huiscemo-
di seruoz solis declinaria umbras pete-
re: in rauimus quide speluncaz: sed statiz
i ipso iteroitu sinistre nos souce credimus:
nequaqz ylera: pgreidentes: ne dum morte
fugimus incurremus in mortem: illudqz
nobiscū reputates: si inuit miseris domi-
n: habemus salutē: si despicit pcrōres: ha-
bemus sepulchrum. Quid putas nobis fu-
isse animi: quid terroris: cum ante specum
baud procul starent dominus et conservu
et vestigio indice iam ad latebras perue-
nissene? O multo grauior expectata: qz il-
lata mors. Rursus cum labore et timore
lingua balbutit: et qsi clamante domo loqui
vel matre non audeo. Dicit seruun et

nos de specu protabant: ipse camelos te-
ner: et euaginato gladio nrm expectabat
aduentuz. Interea tribus ferme vt quat
tuor cubitis introgresso famulo: nobis ex
occulto terguz eius yidentibus: Na ocu-
lorum istiu modi natura est: vt post solem
umbras itrantibus ceca sunt omnia: vox
per antru sonit. Exite surseri. Exite mi-
seri. Exite morituri. Quid statis: qd mo-
rami? Exite dñs vocat. At hoc loqueba-
tur: et ecce p tenebras aspicimus leenz l-
uassisse hominem: et gutture suffocato: cruen-
tu intro trahere. Iesu bone. Quid tuc no-
bis terroris: quid gladii fuit? Spectaba-
mus hostes nostruz perire: domino nesci-
ente. Qui cuz videret illuz morsas facere
suspicatus duos vni resistere. Sed et iraz
di: terre non valens sicut tenebat gladiuz
ad speluncā venit: et clamore rabido serui
crepans secordiam: prius a sera tent⁹ est
qz nostras latebras preteriret. Quis hoc
vncz crederet: vt ante os nřz p nobis be-
stia dimicaret? Sublato ergo illo metu: si
moris ante oculos nostros versabatur inte-
ritus: nisi qz tutius esset leonis rabiem qz
iram hominum sustinere. Pauemus utrin-
secus et ne mouere quidem nos ausi psto-
lanur euentum rei inter tanta pericula:
pudicitie tantuz conscientia pro muro se-
pti. Leenza insidiaz cauens: et yisam se ee-
fentiens: apprehensum mordithis catuluz
matutina effert: nobisqz cedit hospitio. **C**
Neqz tñ satis creduli statim erupimus: qz
expectantes diu et egredi cogitate silius
nobis semper figurabamus occussi. Sub-
tali ergo terrore et illa transacta die: ex-
uimus ad vesperaz vidimusqz camellos:
qz ob nimia velocitate dro nedarios vo-
cant: pteritos cibos in ore voluere: et al-
uiuz missos iteruz retrahere. Quibus acce-
sis: et noua fistartia refocillati: decimo tan-
de die ad rouiana per oceru castra pue-
niimus: oblatiqz tribunorei ordinē pandi-
mus. Inde ad sabinianum mesopotamie
ducē transmissi: camelopz accepimus pre-
ciuum. Et quia iam abbas ille meus dor-
mierat in domo: ad hec delat⁹ loca: me mo-

nachis reddo: hanc trado virginibus: diligens eam ut sororem: non tamen me ei credes ut sorori. **H**ec mibi senex malchus adolescens retulit. **H**ec ego vobis narravi senex: castis historiam castitatis expo no: virginibus virginitatem custodire exhortor: vos narrate posteris: ut sciant inter gladios et deserta et bestias pudicitias nunquam esse captiuanam: et hominem Christum posse mori: non posse superari. **S**i nra vita beati Malchi monachi captiui. **I**ncipit vita sancti Pauli simplicis.

Est quidam inter discipulos sancti Antonii Paulus nomine: cognomento simplex. **V**ic iniuxz couersionis sue: buitis nodi habuit. Cum proxorem suaz cu altero concubitez vidisset nulli quicquam vicens egressus est domum: et mesticia animi tactus: in heremuz semetipsu dedit. **U**bi cum anxius oberraret: ad monasteriu venit Antonii: ibi quod ex loci amenitate et opportunitate consilium capit. **L**ucis adisset Antoniu: ut iter salvatis ab eo inquireret: ille intuens hominem simplicis nature: respodit ei ita deum eius posse salvare: si his quae se dicarentur obediaret. **L**uc ille oia quecumque piperet: facturuz se esse respodit. **U**lt g promissionez ei probaret Antonius ante fores cellule statim inquit expecta me oras donec egrediatur. **E**t ingressus mansit intrisecus per totam diem et noctem: per fenestram tamen ex occulto frequentius respiciens videbat eum inde sinister orante: et nusquam prorsus se mouente: sed stare in estu diei et rore noctis: et ita eum mandati memorat: ut ne paruz quod a loco se moueret. **E**gressus autem die postera Antonius instruere eum et docere de singulis cepit: quomodo ope manuum soliditudine solaretur: et digitis quod a corpore opus carnale: cogitatione vero mentis et animi intentione: operari que dei sunt. **L**ibuz quoque in vespera sumere: et precipue in potu confirmans non minus per aquae abundantias fantasias anime fieri: quod per vinum calorem corporis increscere. **E**t ybi plene cum qua-

liter in singulis agere deberet instruxit: i vicino: hoc est in tribus a se milibus cellulam constituit: ibi quod eum exercere que vidicerat. iubet. **I**psa tamen frequentius visitans cum gratulabatur: reprehendens illum in his que sibi tradita fuerant tota intentione et omni sollicitudine permanentem. **Q**uadam autem die cum venissent ad sacrum Antonii fratres magni quidem et perfecti viri: accidit etiam paulus adesse pariter cum eis. **E**t cum sermo de profundis rebus et mysticis haberet: cures de prophetis et de salvatore plima tractaret: paulus ex simplicitate animi interrogat si Christus prius fuerit: an propheta. **B**eatulus vero Antonius cum per eo gressu absurde interrogaret quasi erubuisse blando motu: ut erga simpliciores solebat silere atque abire eum iubet. **I**lle autem quod oportet quod cum ab eo dictum fuisset: tamquam preceptum dei suare instituerat: abscedens ad cellulam suaz tamquam mandato accepto: silentium gerere instituit: nec omnino aliqd loqui. **N**on cum competeret Antonius: mirari admodum cepit unde hec illi obseruatio placueret: quam a se sciebat non esse ei iniunctam. **L**ucius iussus est loqui: et cur siluerit interrogaret: dicit ei Paulus. **T**u pater dixisti mihi: ut irem et filerem. **E**t obstupefactus Antonius ita ab eo sermonem quem ille negligenter protulerat obseruat: omnes inquit nos ille condonat: **L**u enim nos de celo dominum nobis non audiamus loquentem ab isto qualiscum sit sermo: quod ex ore nostro ceciderit: obseruatur. **M**ulta tamen et sacra Antonius docere et volens de obedientia: precipere ei solitus erat etiam: quod ratio et causa non posceret in quibus eius animus erga obedientiam probaretur. **M**aurire namque aliquando eum aquam iussit ex puto et in terra tota die effundere: et exteras sportas resoluere: ac denuo texere et vestimentum dissoluere: et iterum resuere: et rursus resoluere: et in pluribus huiusmodi exercitiis ab eo memoraturibus: ut in nullo propositus etiam que contra rationem imperari videbantur: discesseret tradicere: et ita per hec oia informat:

Prima pars

temporib[us] breuis ad perfectionem venit. **A**x
cuus exemplo decebat beatus antonius
q[uod] si quis vellat velociter ad perfectiones
venire: non sibi[m] magister fieret: nec p[ro]p[ter]a
pris voluntatibus obediret: etiam si recte
videretur esse q[uod] vellere: sed sum mandatum
saluatoris obseruandum esse: ut ante oia
vnaquisque abneget se metipm sibi: et renu-
ciet propria voluntatibus: quia et ipse salua-
tor dixit: ego veni non ut faciam voluntati-
tem meam: sed cuius qui misit me. **E**t vni-
q[ue] voluntas Christi non erat contraria volun-
tati patrio: sed neq[ue] qui venerab[us] obedienti-
tiam docere inueniretur non obedientissi
propria facere voluntate: quanto magis
ergo nos non iudicabimur obedientes: si
proprias faciamus voluntates. **V**enit su
predictus Paulus exemplo nobis est: q[uod] obediens et simplicitatis merito: intantum
spiritualium gratiarum culmen ascendit ut
multo plures et potentiores virtutes per
ipsum: q[uod] per sanctum Antonium domi-
nus fecerit. **E**t q[ui] pro affluentia gratiarum
ad eum multi ex omnibus terre partibus
confuebant ut curarentur ab eo: verens
b[ea]tū Antonius ne molestia multitudinis
fugaretur: in interiori heremo quo accedi
facile ab aliquo non possit: manere eum
fecit: ut venientes magis ipse suscep[er]et an-
tonius. **S**i quos vero ipse non potuisse cu
rare: hos ad paulum tamquam pliorem sanita-
tum gratiam habentem mittebat: et ab illo
curabantur. **T**antam autem simplicitatis
fuisse apud eum fiduciam tradidit: ut quodaz
tpe cum quidam rabiem patiens in modum
canis: laniaret omnes qui aulsu fuisse ad
se accedere et productus ad eum fuisse: insta-
bat orationi ut demonem qui eum urge-
bat fugaret. **E**t eum mora fieret nec celer
sequeretur effectus: quasi infantum mo-
re indignatus dixisse fertur ad dominum.
Vhere non manducabo hodie: si eum non
curaueris. **E**t continuo quasi delitoso do
mino satisfactum est a deo: et statim curatus
erabid. **C**onclit vita b[ea]ti pauli simplicis.
Oncipit vita sancte Paulae edita a san-
cto Hieronymo presbitero.

Icuncta mei
corporis membranae
rentur in linguas et oes
artus humana vocem re-
sonarent: nibil dignum
sancte ac venerabilis Paule virtutibus
dicerem. Nobilis genere: sed nobilior san-
ctitate: potens quondam: sed nunc Christi pau-
late insignior. Braccorum surp[er]lobos
scipionum: pauli heres: cuius vocabulum tra-
hit: mecum pappirie matris africana vera et
germania: p[ro]genies. Rome pretulus bethe-
em: et auro recta fulgentia: informis lumi-
nitate mutauit. Non meremur q[uod] talem
amisimus: sed gratias agimus q[uod] habui-
mus: immo habemus. Deo enim viuimus oia
et quicquid refertur ad dominum: in fami-
lie numero computatur: quasi amissio illi
us celestis domini habitat sit. Que erga in
corpore fuit: peregrinata est a domino
et voce semper flebilis querebatur dicens.
Deum mihi: quia peregrinatio mea prolon-
gata est habitavi enim cum habitibus
cedar: in multum peregrinata est aia mea.
Nec mirum si planxerat se versari in tene-
bris. **D**oc enim cedar interpretatur: cum
mundus in maligno positus sit: et sicut te-
nebre eius ita et lumen eius. **L**uxq[ue] in te-
nebris luceat: et tenebre eam non compre-
henderint. **U**nde et illud crebrus infere-
bat: aduena ego his et peregrina: sicut eis
patres mei. **E**ccl[esiast]erum. Lupio dissolui: et
esse cum Christo. Quoties autem infirmitate
corpusculi q[uod] incredibili abstinentia: et dupli-
catis straxerat ictiuniis: vexabat: dol-
ebat: corpore meum subiciebat et i[nt]uitum redi-
go: ne aliis predicatione ipsa reprobra inueni-
ar: et bonum est mihi vinum non bibere: et carne
non manducare: et humiliari in ictiunio ani-
ma mea: et totu[m] lectu[m] meu[m] versasti in infir-
mitate mea: et versata suu[m] in miseria: dum
mihi insigilli spina: atq[ue] iter doloris aculeos
quos mira patientia sustinebat: q[ui] agros
sibi celos aspiceret: loquebat. **Q**uis da-
bit mihi penas sic colubus: et volabo et rege-
scam? **L**estor ictum et sanctos angelos

eius: ipsumq; proprium angelum: qui
 custos fuit et comes admirabilis femine
 me nihil in gratia: nihil in ore laudantiss:
 sed quid dicturus suz pro testimonio di-
 cere: et minus eius esse meritis qd tot^o or-
 bis canit. Sacerdotes mirantur: virginu-
 m et desiderant: monachorum et paupe-
 turba deplangit. Vult lector ei^o breui-
 ter scire virtutes. Omnes suos pauperes
 pauperior: ipsa dimisit. Nec miru de pro-
 ximi et familiola quam utroq; sexu: de-
 scrutis et ancillis in fratres sororesq; muta-
 uera ista proferre: cum eustochiu virginem
 et deuotam christo filiam: in cuius conso-
 lationem libellus hic euditur: pcul a no-
 bili genere sola fide et gratia diuinitet dere
 liquerit. Carpamus igitur narrandi or-
 dinem. Alij altius repeatant: et a cunabulis
 eius ipsisq; ut ita dicā crepudijs matrem
 bleillam: et rogatu pferat patres: quoruq;
 altera scipionuq; graccorūq; pgenies est:
 alter p oēs grecias vñqz hodie et scemma-
 tibus et diuinitiis: ac nobilitate agamenno-
 nis fertur sanguinem trabere: qui dece-
 nali croiam obsidione deleuit: nos nihil
 aliud laudamus nisi qd propriu est: et de
 purissimo sancte mentis fonte profertur.
 quāq; dñs ac salvator in euangelio doce-
 at aplos sciscitantes. quid sibi redditurus
 sit: qui omnia sua pro nomine eius dimi-
 ferant: cētuplum in presentiaruz receptu-
 ros: et in futuro vitam eternam. Ex quo
 intelligimus non laudis esse possidere di-
 uitias: sed p xpo eas contemnere: nō tu-
 mere ad honores: sed pro fide deos par-
 uipendere. Utere quod pollicitus est suis
 suis et ancillis: salvator reddidit in presen-
 ti. Nam que viuus contemptis gloriā vr-
 bis: totius orbis opinione celebrat. Quā
 rome habitantem nullus extra romaz no-
 uerat latenter in bethleem et barbara et
 roma terra miratur. Cuius enī gentis ho-
 mines: ad sancta loca non veniant. Quis
 autē in sanctis locis preter Paulaz: qd
 plus inter homines miraretur: inuenit. Et
 sicut inter multas gemmas preciosissima
 gemma micat: et iubar solis paruos stella

rum igniculos obruit et obscurat: ita cu-
 etoz virtutes et potētiaz: sua humilitate
 superauit: minimaq; fuit inter oēs: vt oī
 um maior esset et quāto plus se deuiciebat
 tāto magis a xpo subleuabatur. Latebat
 et non latebat: fugiendo gloria: gloria me-
 rebatur: que virtutes quasi vmbra sequi-
 tur: et appetitoes sui deserēs: appetit cō-
 temptores. Sed quid ago narrandi ordi-
 nem pretermittens? Pū i singulis teneor:
 nō seruo precepta dicendi. Tali igitur stir-
 pe genita ē: iūcta qz viro toxotio: qui enee
 et iulioz altissimuz sanguinē trahit. Unde
 etiā xpi virgo: filia ei^o eustochiu: iulia nū-
 cupantur: et ipse iulius a magno demissuz
 nomen iulo. Et hec dicimus nō quo habē-
 tibus grādia sint: s̄ quo cōtemnētibus mi-
 rabilia. Seculi homines suspiciunt eos qui
 his pollent priuilegiis nos laudam: quos
 habentes paruipēdimus: si babere nolue-
 rint: pdicamus. Vis inq; orta maioribus
 et fecunditate ac pudicitia probata. primuz
 viro: deinde ppinq; et totius vrbis te-
 stimoniō: cū quinq; liberos edidisse: ble-
 fillam sup cuius morte eam rome cōsolat-
 tus suz: paulinā que sanctū et admirabile
 virū: et propositi et rex suarū pāmachium:
 religit heredē: ad quē sup obitu ei^o paruū
 libellū edidim: eustochiu q nūc sanctis lo-
 cis vñgintatis et ecclie monile p̄ciosū ē: ru-
 sunā q i maturo funere piū mris aium cō-
 sternauit: et toxotiu post quē parere desi-
 nit: vt irreligeres eā nō diu fuire voluisse
 officio singulat: sed mariti desiderio q ma-
 res optabat liberos obedisse. Postq; vir
 mortuus ē: ita eū plaxit: vt ppe ipsa more
 ref: et ita se cōvertit ad domini fuitutē: vt
 mortē ei^o videre optasse. Quid g referā
 ample et nobilis dominus quondā opulētis
 simē oēs pene diuinitias i pauperes erga-
 tas. Quid in cūctos clemētissimū animū
 et bonitatē: etiā in eos quos nūq; viderat
 euagāt. Quis inopū moriēs: nō illi^o ve-
 stib^o obuolutus ē: Quis clinicoz: nō cius
 facultatibus sustētatus ē: Quos studio-
 fissime tota vrbe perquirens dannū pu-
 tabat: si quisq; debilis et esurlens: cibo

Prima pars

sustentareſ alterius. Spoliabat filios: t i-
ter obiurgantes propinquos: maiorem se
cis hereditate xpi misericordiam dimitte
re loquebaſ. Nec diu potuit excelsi apud
ſeculū generis: t nobilissime familie: viſu-
tationis frequētiam ſuſtinere. Merebat
bonore ſuo t ora laudantū declinare t ſu-
gere festinabat. Cūq; orientis t occidētis
episcopos ob quādā eccleſiarum diſſen-
ſiones romam iperiales littere contraxiſ-
ſent: vidit admirabiles viros xpīq; ponti-
ſices paulinum antītocene vrbis ep̄m: et
epiphanium ſalamine cypri: que nunc con-
ſtantia dicitur: quorum epiphanium etiāz
hospitem habuit: paulinum in alia manē
tem domo: quaſi proprium humanitate
poſſedit: quorū accenſa virtutibus: per
momēta patriaz deſererē cogitabat. Nō
domos: non liberorum non familię: nō poſ-
ſeſſionum: non alicuius rei que ad ſeculuz
pertinet memor: ſola: ſi dici potest: t inco-
mitata: ad berenum antonioz t pauloruſ
pergere geſtiebat: tandemq; exacta hyeme
aperto mari: redeuntibus ad eccleſias ſu-
as episcopis: iþa voto cum eis t deſiderio
nauigabat. Quid, vltra diſferro? Deſcē-
dit ad portū fratre: cognatis: affinibus: et
qđ bis magis ē liberis proſequentibus: et
clementiſſimam matrem vincere pietate
cupientibus. Jam carbasa tendebatur et
remorum ductu: nauis in altum protrahe-
batur. Paruuſ toxotius: ſupplices manū
tendebat in littore: rufina iam nubilis vt
ſuas expectaret nuptias tacens fletibus
obſcrabat: t tamē illa ſiccōs tēdebat ocu-
los ad celum: pietatem in filios: pietate in
deum ſuperans. Neſciebat ſe matrem: vt
xpī probaret ancillam. Torquebantur
viſcera t quaſi a ſuis membris diſtrahere
tur cum dolore pugnabat: in eo cūctis ad
mirabilior: qđ magnam vinceret carita-
tem. Inter hostium manus t captiuitatris
duram neceſſitatem: nihil crudelius eſt qđ
parentes a filijs separari. Hoc contra iu-
ra nature plēa fides patiebatur: ſimo gau-
dens appetebat amore filioruz: maiore
in deum: amore contennens: in ſola custo-

chio: que t prepoſiti t nauigationis eius
comes erat: quiescebat. Sulcabat interi
nauis mare t cūctis q cū ea vebebat li-
tora respicientibus: illa auerſos tenebat
oculos: ne viideret quos ſine tormento vi-
dere nō poterat. Eateor nulla ſic amauit
filios: quibꝫ anteq; proficiſceret cūcta lar-
gita eſt: exheredans ſe i terra: vt heredita
tem inueniret in celo. Delata ad illas po-
cias: quas clariffime quondam ſeminaruz
ſub domiciano p̄cipe p̄coſfessione nomi-
nis xpiani. flauie: domicile nobilitauit in
exilium: vidensq; cellulas i quibus illa lo-
gum duxerat martiriū ſumptis alis biero
ſolymā t ſcā loca videre cupiebat. Tardi
erant venti: t ois pigra velocitas. Inter
ſcillā t caribdin. adriatico ſe credens pela-
go: quaſi per stagnū venit metbonem: ibi
q; refocillato paululum corporculo: t ſalo
thabentes artus in littore ponens: p male-
am t cithera: ſparſasq; p equor cycladas:
t crebris frera cōcita tris: poſt rodū t lici-
am tandem vidit cypriū: vbi ſci t venerabil
epyphanij pedibꝫ obuoluta: decem ab eo
diebꝫ retēta ē: nō i refectionē: vt ille arbi
trabatur: ſed in opus dei t rebus pbatuſ
ē. Nō oia illi regiōis luſtrans monaſte-
ria: put h̄e poterat refrigeria ſumptuſ
fratribus dereliquit: quos, amor ſci viri
de toto illuc orbe cōduxerat. Inde breui
cursu trāſſretauit ſeleutiā: d q; aſcēdēs an-
thiochia ſāctiq; oſſessoris paulini: modicū
caritate detēta: media hyeme calēte ar-
dore fidei: femina nobil' q̄ p̄ ſuſtūbꝫ
manibꝫ portabatur: aſſello ſedēs pſecta ē.
Omitti ſirie: celes t ſenici iter. neq; n-
odeporiū eius diſpoſui ſcribere: ea tan-
tum loca nomino: que ſacris volumibꝫ
continentur. Beritho. romana: colonia t
antiqua vrbē ſydone derelicta: i ſarepte
littore helie i gressa ē turriculā: i qua ado-
rato dñō ſaluatorē pharenas thiri in qbꝫ
Paulus genua fixerat: puenit ad chōi: q
nūc prolomais dī: t p cāpos magedo iſie
neſciſ: oſcios intrauit i trā philiſtīm: mira-
ta ruinas dor vrbis quondam potentissime
t versa die ſtratiōis turriz abberode rege

tudee. in amore cesarls augusti cesaream
nuncupatam in qua cornelii domi christi
vidit ecclesiam: et philippi ediculas: et cubi-
culum quatuor virginum prophetarum:
deinde antipatrida semirutum oppidum:
quod ex patris nomine berodes vocau-
erat: et lyddam versam in dyopolim: dorca-
dis atque eneae resurrectione et sanitate i-
clytam: haud procul ab ea arimathiam vi-
tulum ioseph: qui dominum sepeluit: et no-
be urbem quondam sacerdotum nunc tu-
mulus occisorum: ioppen quoque fugientis
portum lone: et ut aliquid perstringam de
fabulis. procarum relegate ad sattum an-
dromedam spectacularem: repetitoq; in e-
ncopoli que prius emmaus vocabat
apud quam in fratre pano dominus co-
gnitus: eleophe domum in ecclesiam dedi-
cavit: atque inde profiscens ascendit be-
thoron inferiorum et superiorum: urbes a sa-
lomone rege conditas: et varia postera bel-
lorum tempestate deletas: ad dexteram re-
spiciens aylon et gabaon: ubi iesus filius
naue contra quinq; reges dimicans soli
iperavit et lumen: et gabaonitas ob volum et
insidias fedoris impetratis in aquarios li-
gnariosque dannauit. In gabaa urbe usq;
ad solum di rupta paululum substitit: recor-
data peccati eius et concubine in frusta di-
uisse: et tribus beniam in sexcentis viris
propter paulum reseruata. Quid diu moro?
Ad leuam manseolo belene derelicto:
que a dyabenorum regina in fame populum
frumento inuerat: ingressa est hierosolima
urbem trionomam. iebus: salez: bierlm que
ab belio postea adriano de ruinis et cineri
bus cimitatis: in helia suscitata est. Lunq;
proconsul palestine qui familiolam eius
optime nouerat: premissis apparitoris
bus iussisset parari pretoriis: elegit humi-
lem cellulam: et cuncta loca tanto ardore ac
studio circuuit: ut nisi ad reliqua festina-
ret: a primis non posset abduci: prostrataq;
ante crucem quasi pendente dominum cerne-
ret adorabat. Ingressa sepulchrum resurre-
ctionis osculabatur lapide: quem ab hostio
sepulchri remouerat angelus: et ipsius cor-

poris locum in quo dominus facuerat quasi
sitiens desideratas aquas: fidei ore labebat.
Quid ibi lachrymap: quantu gemu-
tu. quid doloris effuderit: testis est cun-
cta hierosolima: testis est ipse dominus quem
rogabat. Unde egrediens ascedit syon q
in arcem vel speculam vertitur. Hanc urbe
expugnauit quondam et edificauit David:
vnde de expugnata dicitur. Ubi tibi ciui-
tas arielis est leo dei: et quondam fortissima:
quam expugnauit David. De ea que edifica-
ta est: fundamenta eius in montibus sanctis:
diligit dominus portas syon super ola ras-
bernaula Jacob: non eas portas quas ho-
die cernimus in fauillas et cineres dissolu-
tas: sed portas quibus infernus non preua-
let: et per quas credentium ad christum ingredi-
tur multitudo. Ostendebatur illi columna
ecclesie porticus sustinens infecta cruento
domini: ad quam vincutus dicitur et flagella-
tus. Monstrabatur locus ubi super cen-
tum viginti credentium animas spiritus san-
ctus descendebat: ut Johelis vaticinium
copleretur. Deinde pro facultatula sua
pauperibus atque cōseruis pecunia distri-
buta: perrexit betheleem: et in dextera par-
te itineris stetit ad sepulchrum rachel: i quo
beniam non ut mater vocauerat moches
benoni: hoc est: filius doloris mei: sed ut pa-
ter pphauit in spiritu: filius dextre pcre-
auit. Atque inde specum saluatoris itoiens:
postquam vidit sacrum virginis diuersorum et
stabulam in quo cognovit bos possessorem
suum: et asinus presepe domini sui: ut imple-
retur illud quod in codice ppheta scriptum est:
beatus qui seminat super aquas: ubi bos
et asinus calcant: me audiente iurabat cer-
nere se fidei oculis iante pannis inuolu-
tum: vagientem in presepio: deum magos ado-
rantes:stellam fulgentem desuper matrem vir-
ginem: nutritius sedulius: pastores nocte ve-
nientes: ut viderent verbum quod factus
erat: et iam tunc euangeliste Iohannis princi-
pium dedicarent. In principio erat verbum.
et verbum erat apud deum: et deus erat ver-
bum: et verbum caro factus est: parvulos in-
terfectos herode sequentes: mariam et ioseph
h

Prima pars

fugientes in egyptum: mixtisq; gaudio la
etrimis loquebatur. Salve bethleem do/
mus panis: in qua natus est ille panis qui
de celo descendit. Salve effata regio liber
tima atq; carposora: cui? fertilitas de? ē.
Ex te mibi egredie? q; sit princeps in isrl:
et egressus eius ab initio a diebus etnita/
tis. De te quondam micheas pp̄ha vatici
natus ē. Et tu bethleem dom? effrata: nō
minima es i milibus iuda. Propterea da
bis eos vsc ad tempus parietis: pariet: et
reliquie fratru? ei? conuertentur ad filios
isrl. In te enī natus est princeps: qui ante
luciferuz genitus ē: cuins de patre natu*ui*
tas omnem excedit etatez: et tamdiu in te
dauitici germinis origo pm̄su: donec vir
go pareret. et reliquie populi credētes in
xpm̄ auerterent ad filios isrl: et libere p̄
dicarēt. Vobis oportebat loqui p̄m̄ ver
bum di: sed qm̄ repulisti illud et idignos
vos iudicasti eterne vite: ecce conuerti
mur ad gētes. Dixerat. n. dñs. Non veni:
nisi ad oues pditas dom? israel. Et eo tē,
pore Jacob super eo verba cōpleta sunt:
non deficiet princeps ex iuda: neq; dux d
semore eius: donec veniat cui reposituz
ē: et ipse erit expectatio gētiū. Bene enī
Paulid iurabat: bene vota faciebat dicēs.
Si introiero in tabernaculuz dom? mee:
si ascendero i lectū strati mei: Si dedero
sommū oculis meis: et palpebris meis dor
mitationē: et requiez tēporibus meis do
nec inueniam locuz dñi tabernaculū deo
Jacob. Et statiz quid desideraret exposu
it: atq; oculis pp̄betalibus quem nos iā
venisse credinnus ille yenturū esse cerne
bat. Ecce audiuiimus eū in effrata inueni
mus euz in campis silue. Zob quippe ser
mo hebraicus vt te docente didici: nō ma
riam matrez domini hoc ē astin: sed ipsum
id ē aston significat: ynde loquitur cōfidē
ter. Introiuimus in tabernaculum eius
adorauimus in loco vbi steterunt pedes
eius. Et ego misera atq; peccatrix: digna
sum iudicata deosculari p̄sepe: i quo vñs
paruulus vagiit: orare etiam in spelunca
i qua virgo puerpera: deuz fudit infantez

Hec requies mea: q; vñ patria ē: bieba
bitabo: quoniam saluator elegit eam: pa
raui lucernam christo meo: anima mea
illi viuet: et semen meum seruier ipsi.
Chaud procul inde descendit ad turrim
ader. id ē gregis. iuxta quam Jacob pa
uit greges suos: et pastores nocte vigilā
tes audire meruerūt. gloria in exelis do
et super terrā pax boniibus bone volū
tatis: dūq; seruat oues: inuenierūt agnūz
dei puro et mundissimo vellere: quod in
ariditate totius terre celesti rorē cōplutū
est: et cuius sanguis tulit peccata mundi
et exterminatore egypti littus fugavit in
postibus. Statimq; concito gradu: cepit
p̄ viā veterem pergere que ducit gacan
ad potentias vel diuicias dei: et tacita se
cum voluere: quō eunuchus ethiops: gē
tium pplm̄ p̄figurās mutauerit pellemsu
am. et dum vetus relegit instrumētū: son
tem reperit euāgelij: atq; inde ad dexte
ram transiit ad bethsur: et venit eschol: q; i
botrum vertitur. Unde in test. moniū ter
re fertilissime: et in typuz eius qui dicit tor
cular calcaui solus: et de gentibus non est
vir mecum: exploratores botrum mire
magnitudinis portauerunt. Nec post lō
gum spatium: intrauit sarre cellulam: vi
dens in cunabulis isaac: et vestigia quer
cus abraham: sub qua vidit diem xpi et le
tatus est: Atq; inde consurgens ascendit
hebron: hec ē caritharbe: id ē oppidū vi
roruz quatuor: videlicet Abrahām. Isaac
Jacob et adam magni: quem ibi conditum
iuxta librum iesu naue hebrei autumant
licet pleriq; caleph quartum putent: cui
ex latere memoria demonstratur. Noluit
pergere caritharbe: id est viculum litt
rarum: quia contemnens occidente litt
ram. repererat spiritum viuificantem: ma
gisc̄ mirabatur superiores et inferiores
aquas: quas otboni fili? iephone cenez
pro australi et arida possessione suscep
rat: et quaruz ductu siccōs prioris instrumē
ti agros fecerat irriguos: vt redēptionē
veterum peccatorum: aquis baptismi re
periret. Altero die orto iam sole: stetit i su

peressio capbarberuch id est vnde benedictionis: quem ad locum Abram domum prosecutus est. Unde latam despiciens solitudinem. et terram quondam sordome et gomorre adamam et seboum: cōtemplosa ē ballami vineas in engaddi: et segoz vitulam cōsternatēz: q̄ prius bale vocabat: et i zoaraz: hoc ē pūula syro smone trāslata est. Recordabat spelūce loth: et versa i lachrymas: virgines socias admonebat. caueduz ēē vinū i q̄ ē luxuria: et cui⁹ opus moabite sunt et āmonite. Quu hereo i meridie: ybi spōsa cubatē repit spōsu⁹: et ioseph inebriat⁹ ē cū fratrib⁹ suis. Recuerter hies rosolimaz et p̄ tecuā atqz amos rutilantez mōtis oliueti lucē aspiciā: de quo saluator ascēdit ad p̄rem: i q̄ p̄ annos singulos vaca rufa i holocaustū dñi cremabat: et cui⁹ cinis expiabat pp̄lm israel: in q̄ iuxta ezechielez cherubin de tēplo trāmigrantes: eccliam dñi fundauerūt. Ingressaqz se pulchru⁹ lazari: marie et marthe vidit hospitium et bethsage villā sacerdotaliū maxilarū: et locū i quo pullua lastiuīes gētūm dñi frena suscepit: apostolorūqz stratus vestib⁹: mollia terga p̄buit ad sedendum. Rectoqz itinere descēdebat iericho: cogitā illū de euāgelio vulneratū: et sacerdotibus et leuitis mentis feritate pretereūtibus: elemētiā samaritanā: id est custodis q̄ semineccē suo imposito iumento ad stabulū ecclie reportauit: et locū adommīnū qđ interptatur sanguinū: qz multus i eo sanguis trebris latronū fundebat icurib⁹: et arbo rez siccomoz zachei: id est bone penitētie oga: quib⁹ cruēta dudum et noxia rapinis peccata calcabat: excelsumqz dñm de ex celo hōtutuz ituebat: et iux⁹ via cecoz loca q̄ receptis luminib⁹ vtriusqz p̄pli credentia in dñm sacramēta p̄misérat. Ingressa hicrīco vidit vrbē quā sūdauit ayel i abyram primogenito suo: et cuius portas posuit i segub nouissimo filioz. Intuita ē castra galgale: et aceru⁹ p̄putioz et secude circumcisionis misteriū: et duodeci⁹ lapides q̄ de iordanis alueo illuc trāslati duodeci⁹ apostoloroz fundamēta firmauerāt: et son,

tez quondā legis āmarissimā et sterile: quē ver⁹ heliseus sua cōdiuit sapientia: et i dulcorem vberitatēqz conuertit. Dux nox trāsierat: seruētissimo estu venit ad iorda nem: et stetit i ripa fluminis: et orto sole so lis iusticie recordata ē: quō i medio iordanis alueo sicca sacerdotes posuerit vēstigiar: ad Pelie atqz helisei i pīū stantib⁹ ex vtraz ags: iter ynda p̄buerit: pollutas qz diluuiio aqz: et toti⁹ humāi ḡnis ierese ctione maculatas: suo dñs mūdauerit baptismatē: Rogū ē: si veliz de valle achor dicere: id ē tumuli atqz turbaz: i q̄ furtū et auaricia cōdenata est: et de bethel domo dei: in qua sup nudā humū: nud⁹ et pauper dormiuit Jacob: et posito subi⁹ caput lapi dei. Zacharia septē oculos habere defribit: et in Eſaia lapis dicit angularis: vidit scalā ad celū vsqz tēdētez: i qua dñs desu per īntebat: et ascēdētib⁹ porrigēs manū et negligētes de sublimi p̄cipitās. Sepulchra qz i mōte esfraim iesu filii nave: et eleazari filii aarō sacerdotis: et regiōe yenerata ē: qz yn⁹ dīt⁹ ē in tamnata septētrionali pte mōtis gaaz: alter i galaath filii sui sinees: satiqz mirata ē: q̄ distributor possessionū sibi mōtana et aspa delegis set. Quid narrē de sylo: in q̄ altare diruptū hodieqz mōstrat: et raptū sabina p̄ ramulo trib⁹ beniaminiaca p̄currit. Trāsuit sichez: n̄yt pleriqz errāter legunt sychar: q̄ nūc neapolis appellat: et ex latere mōtis garizim extrectā: circa puteū Jacob itrauit eccliaz: sup quā dñs residens sitiēsqz et esuriēs: samaritane fide satiat ē: q̄ gnqz mosaycoz voluminū yifis: et sexto quē se hōre iactabat errore dositheī drelīcto: yerū messiā et yez⁹ repit saluatorē. At qz ide diuertēs: vidit duodeci⁹ patriarchaz sepulchra: et sebasten. i. samariā: q̄ in honorē augusti ab herode rege grecos sermōe augusta ē noiata: Ibi siti sit Helise⁹ et abdias p̄pheta: et q̄ maior nar⁹ iter mislierū nō fuit baptista Joānes: ybi multis ītremuit mirabilib⁹. Nāqz cernebat demōes variis rugire cruciatib⁹ et an̄ sepulchra scōz ylulare hoies luporu⁹ yocibus

mōra

b. z

Prima pars

latrare canum:fremere leonum:sibilare
serpentium:mugire thaurorum:alios rota-
re caput:et post tergum terraz vertice tan-
gere:suspensus pede feminis vestes non ob-
fluere in faciez. **N**iderebatur omnium:et
per singulos effusis lachrymis christi elem-
tia precabatur:et sicut erat inuallida:ascen-
dit pedibus montez:in cuius duabus spe-
luncis:persecutionis et famis tge abdias
ppha centuz prophetas aluit pane et aqua.
Dinc cito itinere percucurrit nazarensis
triculaz dominischanaan et capharnaum
signoruz ei^o familiares: lacuz thiberiadis
nauigante domino sanctificatus:et solitu-
dine in qua multoruz populoru milia pau-
cis saturati sunt panibus et de reliquiis ne-
scientiis repleti sunt cophini duodeci tribuum
israel:ascendebatqz montez thabor:et quo
transfiguratus est dominus:aspiciebat p-
eul montes hermon et hermonijs:et cam-
pos latissimos galilee:in quibus sisara et
omnis eius exercitus barach vincente p-
stratus est. **T**orrens cydon qui mediaz pla-
niciez diuidebat et oppidu iuxta naym:in
quo vidue suscitatus est filius:monstraba
tur. **D**ies similius qz sermo deficiet:si vo-
luero cuncta percurrere:que paula ve-
nerabilis fide incredibili pernagata est.
Transibo in egyptuz et in sochot atqz apd
fontez sampson:ques de molari maxille
dente pdxit:subsistaz paruper et arertia
ora colliuam vt refocillatu videam mo-
rastiz sepulchriz quondam michee prophe-
tunc ecclesiaz:et ex latere derelinquam
chorcos: getheos: marces idumeam et la-
chis:et per harenas molissimas pergentiu
vestigia subtrahete latag heremni yasi-
tatez:veniaz ad egyptuz fluiuz syor q in
terpretatur turbidus:et gngz egypti tra-
seaz ciuitates:que loquuntur lingua ca-
nadihidet terraz gessen. **E**tancos in qui-
bus fecit deus mirabilia:et vrbez noque
postea versa est in alexandriaz:et oppidu
domini nytriama in qua purissimo virtu-
tu nitro:fordez lauantur quotidie plu-
rinoruz. **Q**uod cu vidisset occurrente si-
bi sancto et venerabili episcopo Isidoro

confessore:et turbis innumerabilibus mo-
nachorum:et quibus multos sacerdotalis
et leuiticus sublimabat gradus letabatur
ad gloriam domini:sed se idignaz tanto bo-
nore fatebatur. **Q**uid ergo narrē macha-
rios:arsenios:serapiōes et reliqua colum-
narū christi nomina? **L**uius non intravit cel-
lulaqz:quoruz non pedibus aduoluta est.
Per singulos sanatos christi se videre cre-
debat:et quicquid i illos contulerat:contu-
lisce se in dñm letabatur. **M**irus ardor et
vix in semina credibilis fortitudo oblita
sexus et fragilitatis corporees:iter tot milia
monachoruz cuz puellis suis habitare cu-
piebat:et solitan cuncris eā suscipientib
imperasset:isi maius sanctoruz locoruz
traxisset desideriuz:atqz propter feruen-
tissimos estus de pelusto mayumaz nau-
gatione preueniens:tanta velocitate re-
uersa ē:vt auez putares. **N**ec multo post
in sanctaz beethleem manifera veniens per
petuo angusto per trienniuz mansit hospi-
tio:donec extrueret cellulas ac monaste-
ria:et diversioruz peregrinoruz iuxta viā
conderet in qua **M**aria et ioseph hospiti-
um non inuenierant. **P**uerulz iter eius de
scriptuz est:quod multis virginib et filia
comite peragravit. **N**unc virtus eiusla-
tius describatur:que iphius propria est in
qua exponenda deo iudice ac teste:psite
or me nihil addere: nihil in maius extolle
re more laudantiuz:sed ne reruz excedant
fidez:multa retrahere et ne apd detracto-
res:et gemino semper dente rodentes finge-
re putet:et cornicez esopii alienis colorib
adornare. **Q**ue prima christianorum virtus
est: tanta se burnilitate diciebit:vt qui ea
videret et p celebritate nominis videre ge-
stare:ipam esse non crederet:sed ancilla-
rum yltiman. **E**t cum frequentibus cho-
ris virginū cingeretur:et veste et vba
bitu et incelsu:minima omnium erat:atqz
post viri morte zysqz ad diez dormitionis
sue cum vlo comedit viro:quais cum san-
ctu et in pontificali sciret culmine postul
Balena nisi periclitans non adjit: mollia
etiam in grauissima febre lectuli strata

nō habuit: sū sup durissimaz humum stratis cilicioris quiescebat: si tamē illa quies dicenda est. Que iugibns pene orationibus dies nocteqz iū gebat: illud implens ḥ psalterio. Lauabo per singulas noctes lectuz meuz: lachrymis meis stratus meu rigabo. In qua vt fontes crederes lachrymaruz: ita leuia peccata plangebat: vt ilaz gauissimoruz criminuz crederes reas. Cūqz a nobis crebrius moneretur vt parceret oculis vt eos seruaret euāgelice letctioni: alebat. Turpanda est facies: quaz contra dei preceptuz purpurissō et cerusa et stibio depurari: astigenduz est corp' qd multis vacauit delitio: longus risus perpetui cōpensandus est fleru: molia linthea mina et serica preciosissima: asperitate ciliicj cōmutāda. Que viro et seculo placuit: nūc xp̄o placere dīsidero. Si in tē tales tantqz vlrutes castitez in illa voluero p̄dicare: superflius videar: in q̄ etiaz cū secularis esset. oīum rome matronaruz exēpluz fuit que ita se gesit: vt nūq̄ de illa etiaz maledicoruz quicqz auderet fama confingere. Nihil animo eius clementius: nihil erga humiles blandius fuit. Nō apetebat potentes: nec tamē supbos et gloriolas querentes: fastidio despiciebat. Di pauperes viderat: sustentabat: si diuitez: ad bisfacienduz cohortabat. Liberalitas sola excedebat moduz et ysuras tribuens eversoram quoqz sepe faciebat: vt nulli stipez rogantiz venegaret. Fateor errorez meuz: cur in largiendo esset profusior arguebāz: illud proferens de apostolo: nō vt aliis refrigeriū sit: yobis autem tribulatio sed ex equalitate in hoc tempore: vt abundantia vestra sit ad illozum inopiaz. Et hoc de euangelio salvatoris: qui habet duas tunicas det alteraz non habenti et prouidenduz esse: ne qd libenter faceret: semper facere non posset: multaqz huiusmodi que illa mira verecūdia: et sermone parcissimo dissolutebat: testez inuocās dominuz se p illius noīe cuncta faceret: hoc b̄re voti vt mēdicās īpā mozeret: vt ynuz nūmuз filie non dimitteret: et ī funere suo alieno syndone īoluere. Ad extremum īferebat. Ego si petiero mītos iucniam q̄ mibi tribuat: medicās si a me nō accepit: q̄ ei possūz etiā de alieno tribuere et mor tuus fuerit: a quo aīa ei⁹ regretur. Ego cautio ī re famulari esse cupiebāz: Iz illa ardentior fide: toto salvatori aio iūgebat. et paupēr om̄n' paup sp̄ sequebat: reddens ei qd accepit: p ip̄o pauper effecta. Deniqz īscuta est qd optabat: et ī grādi ere alieno filiā dereligt: qd butusqz d̄bēs nō suis viribus: sed xp̄i se fidit milericordia reddituraz. Solent plereqz matronaruz bucinatoribus suis dona conserre: et ī paucos largitate pfusa manum a certis retrahere: q illa oīo carebat vitio. Ita enī singulis suā pecunia diuidebat: vt sin gulis necessarij erat: nō ad luxuriam: sed ad necessitatēz. Nemo paupuz vacu⁹ reuersus est. Qd obtinebat: nō diuitiaz magnitudine: sed prudentia dispensandi illud semp replicās: beati misericordes qm̄ ipsi misericordiaz īsequēt: et sicut aqua extinguit ignēz: ita et elemosina extinguit peccata: et facite yobis amicos de iniquo māmona: q̄ vos recipiat ī eterna tabernaclia: et date elemosynam: et ecce oīa munda sūt yobis: et yerba danielis regē nabuchodono nosor p̄monentis: vt elemosynis redimeret petā sua. Nolebat ī his lapidib⁹ pecunias effūdere: qui cū terra et seculo transi turi sunt: sed ī viuis lapidibus q̄ voluunt sup terraz: de qb̄ ī apocalip̄i Jobānis civitas regis magni extruitur: quos ī saphirū et smaragdū et ceteras gemmas eē vertēdos scriptura cōmemorat. Ulex: hec cōmunia possūt eē cū paucis: et scit diabolus nō ī sumo culmie kūtū posita: vnde loḡ ad dñm post amissā Job substantiaz: post eversam domū: post liberos īterfectos: corium p̄ corio: et oīa q̄ habuerit hō dabit p̄ aīa sua: sed extende manū tuā et tāge ossa et carnes ei⁹: nūl i facie benedixerit tibi. Scim⁹ plerosqz dedisse elemosynam: sed de proprio corpore nihil ddisse: porexisse egentibus manuz: sed carnis voluptate superatos: dealbasse ea q̄ foris erāt: et intus ab ea
et inspiderem
b 3

Prima pars

Plenos fuisse de ossibus mortuorum. At non
Paula talis: que tante continetie fuit: ut
appare mensuraz excederet: et debilitatez cor-
poris nimis leuunia ac labore straberet
que exceptis festis dieb: vix oleum in ci-
bo caperet: ut ex hoc uno es imaret: quid
de vino et liquamine et piscibus et lacte ac
melle et ouio: et reliquo que gusta suauia
sunt iudicari: in gibus sumedis quidam se
abstinentissimos putant: et sibis ventrem
ingurgitauerint: totaz pudicitiam suspicā-
tur. Semper virtutes sequitur inuidia: feri
untersumos fulgura montes. Nec mirū
si hoc de hominib: loquar: euz etiam dñs
noster phariseoz zelo sit crucifixus: et oēs
scī emulos habuerint: in paradiso qz ser-
pens fuerit: cuius suida mozo introuuit
in orbē terraz. Suscitauerat ei dñs adad
q eam colapbizzare: ne se extolleret: et qz
quodā stimulo carnis sepius admonebat:
ne magnitudine virtutum altius saperet:
aliorūqz virtujo seminarū: se in excelsō cre-
deret cōstitutā: Ego aiebā: luori esse ce-
dendum: et vandūm insanie locum: qd se-
cisser iacob in fratre suo esau: et David ip-
tinacissimo inimicorum Saul: quorum al-
ter mesopotamiam fugerit: alter se alophi-
lis tradiderit: malens hostibus qz inuidis
subiacere. At illa iuste respondebat h di-
cens. Si diabolus contra seruos dei et an-
cillas: non vbiqz pugnaret: et ad oīa loca
fugientes precederet: si nō scōz locorum
amore retinerer et bethleem meam in al-
tera reperi posse parte terraz. Cur enī
non patientia luores superem? Cur nō hu-
litate frāgā supbiā: et percutienti maxillā al-
terā nō offera: dicēte aplo Paulo: vincite
i bono malū. Nōne apli gliabant: qn pro
dño sūt passi cōtumelias? Nōne ipē salua-
tor humiliavit se: formā sui accipies: et fa-
ctū obediēs p̄i vīqz ad mortē mortē aut
crucis: ut nos sua passione saluaret? Job
nisi certasset et viciasset in prelio: non acce-
pisset coronā iusticie: nec audiuisset a dño
putasne me tibi aliter locū qz vt appa-
reres iustus? Beati dicunt in euāgelio: q
psecutionez patiunt ppter iusticiā. Secu-

ra sit conscientia q non propter peccata
patiamur: et afflictio in seculo materia p/
miorum est. Si quādo procacior sūlīz ini-
micus: et vīqz ad verbōrū iurgia proflis-
set: illud psalterij decantabat. Cum consi-
steret peccator aduersum me obmutui et
silua bonis. Et rursum. Ego enī quasi sur-
dus non audiebam: et quasi muē nō ape-
riens os suum: et factus sūz quasi homo nō
audiens: nec habens in ore suo increpati-
ones. In tēptationib: vero: deuteronomiū
verba voluebat. Tempat vos deus ve-
ster ut sciat si diligitis dominum deūz ve-
struz ex toro corde vestro et ex tota anima
vestra. In tribulatiōib: et angustiis Esiae
replicabat eloquia. Qui ablactati esis a
lacte: qui abstracti ab ybere: tribulatiōez
super tribulationē expectate: spem super
spem: adhuc pusillam propter malitiam la-
borum: propter linguam malignā. Et seri-
pture testimonium in consolationem suaz
disscrebat ablactorum esse: et eorum qui
ad virilē etatē puerissēt: tribulatiōe sup
tribulationē sustiner: ut spē sup spē mere-
retur accipere: sciētes quoniam tribulatio
patientiam operatur: patientia probatio-
nē: probatio spem spes autem non confun-
dit: et q si is qui foris est noster homo cor-
rumpitur: ille qui intus est innuetur: et i
presentiarum momētanum et leue tribu-
lationis nostre: eterne glorie pondus ope-
retur in nobis: non aspicientibus que vi-
dentur: qz que non videntur. Que enim vi-
dentur: temporalia sunt: que autem nō vi-
dentur eterna. Nec longum fore tempus
etiam si humane impatiencie tardum esse
videatur: quin dei statim sequatur auxili-
um dicentis. Tempore opportuno exau-
diui te: et in die salutis auxiliatus sum tui.
Nec dolosa labia et linguas iniquorum eē
metuendas: in domino adiutorie letemur:
et ipm audire debeamus monentem: q pa-
tientiam vestram possidebitis animas ve-
stras: et non sunt condigne passiones hui⁹
temporis ad futuram gloriam que reuel-
abitur in nobis. Et alibi. Patienter agam⁹
in omnibus que accidunt nobis. Patiens

enim vir multus prudentia: qui enim pusillanimis est vehementer insipiens est. Item i laboribus et crebra infirmitate dicebat: Quando infirmor: tunc fortior sum. et habemus ibesarum istum in yasis facti libus donec mortale hoc induat immortallitatem: et corruptiu[m] hoc esse[ra]t icorruptio[n]e. Et ite[re]: sicut abudat passio[n]es Christi in nobis: ita et Christus absidat isolatio[n]e. Ac decide ut socii passionis estis. ita et isolatio[n]is eritis. In merore catabat. Quare tristis es anima mea: et que otrubas me. Spa in deum quoniam adhuc sificebor illi salvare vult[ur] mei et deo me. In piculis loqbas. Qui vult veire post me: abneget se metipm[us] et tollat crux suam quotidie: et sequatur me. Et iterum. Qui voluerit animam suam salvam facere: perdet eam: et qui perdidit animam suam propter me: salvam eam faciet. Quando dispendia rei familiaris et euersio totius patrimonij nunciabatur: aiebat. Quid. non prodest homini si totum mundum lucrificerit: et animam suam danum habuerit? Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua? Nudus exiui de ytero matris meae: nudus et redea. Sicut placuit domino ita factum est: sic nomen domini benedictum. Et illud. Nolite diligere mundum: neque ea que in mundo sunt: quoniam omne quod in mundo est: desiderium carnis est: concupiscentia oculorum et superbia vite huius que non est ex parte. sed de mundo est et mundus transibit et concupiscentia eius. Scio enim scriptas infirmitates grauius mas liberorum: et maxime tortu sui quem plurimus diligebat: cumque illud virtute coplessit: turbata sum et non sum locuta: in hac verba prorupit. Qui amat filium aut filias super me non est me dignus. Et orans ad dominum loquebas. posside filios mortificatorum qui pro te quotidiane mortificant corpora sua. Noui susurronem: quandam quod genus hominum vel perniciosum est: quasi benivolus nunciasse: quod pro nimio feruore virtutum quibusdam videretur insana: et cerebrum illius diceret confouendu[m]. Qui illa respon-

dit. Theatrum factum sumus mundo. et ageris et hominibus. Nos stulti propter Christum. sed statum dei sapientius est hominitus. Unde et salvator logtar ad patrem: uisus insipientiam meari: quem in euangelio et propinquu[m] quasi mentis impotest ligare cuperbant: et aduersarii sugillabant dicentes: demonum habet et samaritanus est: et in beelzebub principe demoniorum ejicit demona. Sed nos audiamus apostolum cohortates hec est gloria nostra testimonium conscientie nostre: quoniam in sanctitate et sinceritate et gratia dei conuicti sumus in hoc mundo: et dominum dicentes ad apostolos. Ideo mundus vos odit: quia non estis de mundo: Si enim essetis de mundo: amaret vestigia mundus quod suum erat. Et ad ipsum dominum verba vertebat dicentes. Tu nostri cordis abscondita: et hec omnia venerabis super nos: et non sumus oblieti tui: nec inique egimus in testamentum tuum: nec auersus est retrosum cor nostrum. Et propter te mortificamur tota die: et reputati sumus ut oves occisionis: sed dominus auxiliator noster: non timebo quod faciat mihi homo. Legem. filii honora dominum et confortaberis: et extra deum nullus metueris. His et talibus testimoniis quasi armatura Christi: et aduersus quidecum omnia vitia: sed precipue instruebat se contra iniurias scuientem: et patiendo iniurias furor[us] rabidi peccoris mitigabat. Denique usque ad diem mortis et huius patientia et aliorum zelus omnibus patuit: qui suum rodit auctorem: et dum emulum ledere nititur: in semetipsum proprio furore batatur. Dicam et de ordine monasteriorum: quo modo sanctorum continentiam in suum conuerteret lucrum. Seminabat carnalia: ut meteret spiritualia: dabant terrena: ut celestia tollerent. predia concedebat ut pro his eternam mutaret. Post virorum monasterium quod viris tradiderat gubernandum: plures virginis quas et diversis prouinciis congregarat: iam nobiles et medii et infimi generis in tres turmas monachorum diuisit ita duntaxat: ut in opere et cibo separent: in psalmis et orationibus

Prima pars

lungerentur. Post alleluia cantatu q̄ si-
gno vocabant ad collectaz: nulli residere
licitū erat: sed p̄ma vel inter primas veni-
ens: ceteras operiebatur: pudore t̄ exem-
plo ad laborem eas puocans nō terrore
Mane hora tertia. sexta. nona. vespera.
noctis media: per ordinē psalteriuз cane-
bant: nec licebat cuiq̄ sororum ignorare
psalmos: necnon de scripturis sanctis ali-
quid quotidie discere. Die tamē domini-
co ad ecclesiam procedebant: ex cuius ba-
bitabant latere: t̄ ynum quodqz agmen
matrem propriam sequebaſ. Atq̄ ide pa-
riter reuertentes. Instabant operi distri-
buto: t̄ ylſibi: vel ceteris indumenta facie-
bant. Si q̄ erat nobilis: non permittebaſ
nec de domo sua habere comitem: ne-
terum actuum' memor: t̄ lascivientis in-
fanti errorem fabricaret antiquum: et
crebra confabulatione renouaret. Unus
omniū habitus: lintheamine ad tergēdas
solum manus ytebant. A viris tanta se-
paratio vt a spadonibus quoqz eas sciu-
geret: nec yllam daret occasionez lingue
maledice. que sanctos carpere solita ē: in
solatiū delinquendi. Siqua ḥo vel tardi-
or erat: vel nō inueniebatur ad psalmos:
t̄ in opere pigrior: varijs eam modis ag-
grediebatur. Si erat iracuda blāditijs: si
patiens in correptioē: illud apostoli imi-
tans. Quid vultis i virga veniaz ad vos
an in spiritu lenitatis t̄ māsuetudinis? Ex-
cepto victu atqz vestitu nullā habere qd̄
rei patiebatur: dicente paulo. **H**abentes
victu t̄ vestitu his contenti sum: ne iſu-
etudine plus habendi preberet locū aua-
ricie: que nullis expletur opib'. t̄ quāto
plus habuerit: plus requirit. t̄ neqz copia
neqz inopia minuitur. Jurgates inter se
sermone blandissimo federabat lasciuien-
tem adolescentularuz carnez. crebris ac
duplicatis frangebat ieiuniis: maleſ cas
stomachum dolere q̄ mentez. Si vidisset
aliquā. cōptiorē tractione frontis: t̄ vul-
lus tristitia arguebat errātē: dicēs mūdi-
ciaz corporis atqz vestitus anime eē īmū-
diciā: t̄ turpe verbū atqz lasciuū nūq̄ vir-
gineo ore pferēdū: qbus signis libidino-
sus animus onditur: t̄ p̄ exteriorē boſem:
interioris boſ vitia demōstrātur. Quam
linguosaſ t̄ garrulā t̄ peacē rifu rixisqz p̄
spexerat delectari: e ſepi cōmonitā nolle
couerti: inter yltimas t̄ extra mētū ſoro-
ruz ad fores triclinii orare faciebat t̄ ſepa-
tiz cibū capere: vt quā obiurgatio nō cor-
rexerat: pudor emēdaret. Furtus quasi
sacrilegiū detestabaſ: t̄ qd̄ inter ſeculi bo-
mines vel leue putatur vel nibil: hoc i mo-
naſteriis grauiſſimū dicebat eſſe delictū.
Quid memorē clementiaz t̄ ſedulitatem
in egrotantes quos miris obſequiis t̄ mi-
nisteriis cōouebat. Cumq̄ aliis lāgueti-
bus large preberet omnia: t̄ eſum quoqz
exhiberet carniū: ſi quādo ipſa egrotass
ſibi nō indulgebat: t̄ i eo iequalis videba-
tur. ꝑ in aliis clemētiaz: in ſe duriciā cō-
mutabat. Nulla iuueniū puellarū ſano ei
vegeto corpore tante ſe dederat cōinen-
tie: quāt o ipſa fracto t̄ ſenili debilitatoqz
corpuſculo. Fateor in hac re ptiñacor fu-
it. vt ſibi nō parceret: vt nulli crederet ad
monenti. Referā quod expertus ſi. Mē
ſe iulio feruentiſſimiſ eſtibus: incidit in ar-
dorē febris: t̄ poſt desperationem cuſ dei
mericeridia respiraſſet t̄ medici ſuade-
rent ob reſectionē corporis viño opus eē
tenui ac paruo: ne aquā bibens in hydro-
pen verteretur: t̄ ego clam beatū papam
epiphaniū rogarē vt eā moneret imo cō-
pelleret viñū bibere: vt erat prudens et
ſolertis ingenii: ſtatiz ſenſit infidias: t̄ ſub-
ridens meū eſſe quod ille diceret intima-
uit. Quid plura: Cuſ beatus pōtis ex poſt
muſa hortamēta exiſſet foras: querenti
mihi quid egiffere: respondit. Tantū pſeci
vt ſeni hominī pene ſuaserit: ne viñū bibā
Hec refeſo nō qd̄ i cōſiderāter t̄ ylra vi-
res ſupta onera. p̄bem: monētē ſcriptura.
Super te onus ne leuaueris: ſi qd̄ mētis
ei ſeruorē t̄ diſideriū fideliſ aſe: ex hac qz
phare yeli pſeueraſia dicētis. Situit in
te aia mea: qm̄ ſtiplr tibi t̄ caro mea. Diſ-
ſicile ē modū tenere i oib'. Et vere iuxta
p̄bop ſentētā. mſotes: aretes. yperbo/

Iai. kakili qd nos brevis sc̄tētiola exp̄mere
 polsumus: ne quid nimis. Que in cōtem/
 ptu ciborū tantam habebat pertinaciā. i
 luctu mitis erat t̄ suō mortib⁹ frange/
 batur: maxime liberop. Nā in viri t̄ filio/
 ruz dormitione semp̄ p̄icitata est: t̄ cū os
 stomachūqz signari: t̄ m̄ris dolorez cru/
 cis niteret ip̄ressionē linire: supabatur af/
 sectu: t̄ credulaz mentez parentis viscera
 consternabāt: animoqz vincēs fragilitate
 corporis vincebat. Quod semel languor
 arripiēs lōgo tempore possidebat: ye t̄ no
 dis inquietudinē t̄ sibi discriminē afferret.
In quo illa letabāt per momēta cōmemo/
 rans: miser ego homo: qd me liberabit de
 corpore mortis hui? **D**icat prudēs lector
 pro laudibus me vituperationē scribere.
Testor ibz: cui t̄ illa seruuit: t̄ ego serui/
 re cupio: me i vtrāqz partez nibil fingere.
 sed q̄li xpianū de xpiana que sunt vera p̄
 serrendē hystoriā scribere: non paniger/
 eiū t̄ illi? vitia alioz eē virtutes. **V**itia loqr̄
 sm animū meū: t̄ omniū fratrib⁹ ac sororop
 d̄sideriqz illaz diligim⁹ t̄ absentē q̄rim⁹:
 ceteraz illa ip̄leuit cursū suū. fideqz suauit.
 t̄ nūc frui corona iusticie. ita t̄ vidimus i
 ciuitate cōm̄itutū: i ciuitate dei nr̄i. **O** be/
 ata rex omnipotētio. **S**leuit ye sép rideret:
 despexit lac⁹ contritos. vt fontez domini
 reperiret. **V**estita est c̄litio: vt nūc albis
 vestibus viceretur t̄ diceret. **G**edisti
 faccum meum: t̄ induisti me leticia. **L**ine/
 rem sicut panē māducavit: t̄ potionē suaz
 cū fletu miscebat: dices. **F**uerū mihi la/
 chryme mee panes dic ac nocte: ye in eter
 nū pane angelop vescere t̄ caneret. **H**u/
 state t̄ videte q̄m suavis ē dñs: eructa/
 uit cor meū verbum bonum dico ego ope/
 ra mea regi: t̄ **A**siae: uno dñi p̄. **E**salam in/
 se cerneret v̄ba xp̄lieri: ecce ḡ seruiunt mi/
 bi māducant̄ vos autem esurietis: ecce
 serui mei bibunt̄ vos aut̄ sitietis: ecce qui
 seruiunt̄ mihi lerabunt̄: vos aut̄ cōfundē/
 mini: ecce q̄ seruiunt̄ mihi exultabūt i gau/
 dio: vos aut̄ clamabit̄ ob dolorē cordis
 z ppter cōfessionē sp̄as ylulabit̄. **D**ixe: az
 lacus cam semp̄ fugisse cōtritos ye fontez

dñi repiret: vt posset leta cantare: sicut de/
 siderat ceruus ad fontes aquarum: ita de/
 siderat aia mea ad te de: q̄n̄ veniam t̄ ap/
 parebo ante facies dei. **T**angaz ergo bre/
 uiter quomodo hereticoz cenosos deui/
 tauerit lacus: t̄ bos instar babuerit cibhi/
 corum. **Q**uidā veterator calidus atqz vt
 sibi videbas: doctus ac sciolus: me nescie/
 te cepit ei pponere questiones t̄ dicere.
Quid peccauit isans ye a demone coripi/
 at. **I**n qua etate resurrecturi sum i ip̄a q̄
 morimur. Ergo nutritibus opus erit. **S**i
 i altera nequaqz erit resurrectio mortuo/
 rū: sed transformatio i alios. **D**iversitas qd
 sexus maris ac femine: erit an non erit?
 si erit sequentur t̄ nuptie t̄ concubitus et
 generatio. **S**i nō erit: sublata diuersitate
 sexus: eadē corpora nō resurgunt. aggra/
 uat enī terrena habitatio sensū multa co/
 gitantē: s̄ tenua t̄ spiritalia dicente apo/
 stolo: seminat̄ corp⁹ aiale t̄ re surget corp⁹
 spirituale. **E**x quibus oibus prebare cu/
 piebat rationales creaturas ob quedam
 vitia: t̄ antiqua peccata in corpora eē di/
 lapsas t̄ p diuersitate ac meritis petōp ta/
 li yl̄ tali cōditioē gnāri: vt yel corp̄ sa/
 nitate gauderēt t̄ parētū diuitiis ac nob/
 litate yel i morbidas carnes t̄ domos in/
 opuz venientes: penas pristinop luerēt de/
 lictoz t̄ presenti leculo atqz corporib⁹ q̄si
 carcere clauderentur. **Q**uod cū audisset
 t̄ ad me retulisset: indicans hominē mibi
 q̄ incubuissest necessitas: nequissime vi/
 pere ac mortiferē bestie resistendi: de qb⁹
 psalmista cōmemorat dicens: ne tradas
 bestias asias consitentes tibi: t̄ increpa do/
 mine bestias calamis: qui scribentes inig/
 ratem: loquuntur contra dominuz mēda/
 cium: t̄ elevant in excellsum os suuz con/
 ueni hominez t̄ orationibus eius quā de/
 cipere nitebatur: breui interrogatiōe con/
 clusi: vtraz crederet futuraz resurrectio/
 nem mortuorū an non? **Q**ui cum crede/
 re se respondisset: intuli. **E**adem resurgent̄
 corpora: an altera? **N**ūq̄ dixisset eadē sci/
 citat̄ sum. **I**n eodem sexu: an in altero?
Ad interrogata reticēti: t̄ illar colubrib⁹: huc

Prima pars

atqz illuc transserenti caput ne feriret qā
in quā caces: ego mibi pte respondebo et
consequentia inferaz. **S**i nō resurget mu-
lier vt mulier: neqz masculus vt mascul⁹
non erit resurrectio mortuorum: quia se-
p̄us membra habet membra vero totum
corpus efficiunt. **S**i autē sexus et membra
non fuerint: ybi erit resurrectio mortuo-
rum que sine sexu non constat et membris:
Porro si corporuz non erit resurrectione
quaq̄ erit resurrectio mortuorum. **S**ed
nullus quod nuptiis obiicit. **S**i eadē mē-
bra fuerit sequi nuptias: a salvatore dis-
solvatur. **E**rratis: nescientes scripturas
neqz virtutē dei: In resurrectione enim
mortuorum neqz nubent neqz nubentur.
sed erunt similes angelis. **U**bi dicitur nō
nubent neqz nubentur: sexuuz diuersitas
demonstratur. **N**emo enī de ligno et la-
pide dicunt: non nubent neqz nubentur: que
naturam nubendi non habent: sed de his
que possunt nubere: ex christi gratia ac
virtute non nubūt. **S**ed si opposueris: quo
modo erimus similes angelis: cū inter an-
gelos non sit masculus nec femina: breui-
ter asulta. **N**on substantiaz nobis ange-
lorum sed conuersationez et beatitudinez
repromittit: quō et Joannes baptista an-
teqz decollaretur: angelus appellatus est
et omnes sancti ac virgines dei euā i isto
seculo vitā i se exprimunt angelorū. **Q**n
enī dicitur eritis similes angelis: similitudo
p̄mittitur nō natura mutatur. **S**imulqz
responde. **Q**uō illud interpteris qd tho-
mas dñi resurgentis palauerit manus et
viderit latus lancea vulneratum: et petrus
in littore vñm stātes cōspexit: et sauz mel-
lis ac partes assū p̄scis comedētem? **Q**ui
stabat habebat profecto pedes: qui mon-
strauis latus vulneratum: ytiqz et ventrem
et pectus habuit: sine quibus nō sunt late-
ra ventri et pectori coherentia. **Q**ui locu-
tus est: lingua et palato ac dentibus loque-
batur. **S**icut enī plectru cordis: ita et lin-
gua illiditur dentibus et vocalē reddit so-
nū. **Q**uius palpate sunt manus: consequen-
ter et brachia habuit. **L**ū igit̄ via membra

babuisse dicatur: necesse est vt totus cor-
pus habuerit: quod conficitur ex mēbris
nō ytiqz feminis sed virile: id est eiusdem
sexus in quo mortuus est. **S**ed si obtēderis
ergo et nos post resurrectionē comedem⁹
et quomodo clausis ingressis ē ianuis cō-
tra naturam pinguis et solidorū corporis
audies. **N**oli propter cibum resurrectio
nis fidem in calumniam trahere. **N**am et
archisyna gogi filie suscitare: iussi iesus ci-
bum dari: et lazarus quadriduanus mor-
tuus cuz ipso scribitur inisse coniuicuz: ne
resurrectio eoz fantasma putaret. **S**in
autē quia clausis ingressis ē ianuis: et ie-
cīro spirale et ethereuz corpus niteris
approbare. ergo et ante qd pateretur qd cō-
tra naturaz grauiuz corporū sup mare am-
bulauit: et spirale corpus habuit: et apla
petrus qui et ipse super aquas pendulo in-
cessit gradus: spirale corpus habuisse cre-
dendus est: cū potētia magis et vire ostē-
datur dei qd fit aliquid cōtra naturaz. **E**t
vt scias i signoz magnitudine nō nature
mutationez sed dei omnipotētia demon-
strare qui ambulat fide: cepit infidelita-
te mergi: nisi ei man⁹ dñi subleuaserit di-
cētis: quare tubitasti modice fidei? **M**i-
ror autē te obdurare frontē loquētō
infer digitū tuū huc et tāge manus meas
et porridge manū tuā et mitte in latus meuz
et noli eē icredul⁹ et fidelis. **E**t alibi. **V**ide
te man⁹ meas et pedes meos: ga ego ipse
suz. **P**alpate et videte: ga spirinus carnē et
ossa nō bēr: sicut me videris habere. **E**t
cū hoc dixisset: oñdit eis manus et pedes
Ossa audis et carnē et pedes et manus: et
globos mibi stoycoz atqz aeria quedam
deliramēta configigis. **D**ono si queris
cur ifans a demone corripiaſ q peccata
nō bēlit aut in qua etate resurrecti su-
mus cū diuersa moriarum ingē suspicies
Judicia tua abyssus multa et p̄funda alti-
tudo diuinitaz sapiētia et sciētia dei: q̄ in-
scrutabilia testimonia eius et uestigabiles
vie eius. **Q**uis enī cognouit sensu dñi:
aut qd auxiliarius ei⁹ fuit. **E**t autē diuer-
sitas nō mutat corporū varietatem. **L**um

enī corpora nostra quotidianū fluunt. et aut
crescant aut decrescent: ergo tot erimus
homines quot quotidie cōmutamini. Aut
alius fui cuz decez annoz esez: alius cuz
quinquaginta: alius cū iaz toto cano ca/
pite sum. Igitur iuxta ecclesiā traditio/
nes et apostolū pauluz illud est responden/
dūz quod in viruz perfectuz et ī mensurā
plenitudinis xpī resurrecturi sumus: in
qua erate et adam conditum indei autu/
mant: et dominum saluatorem legimus re/
surrexisse: et multa alia que de vtroqz te/
stamento ī suffocatione heretici p̄tuli. Ex
quo die ita cepit hominē detestari: et oēs
qui eiusdem dogmatis erant: vt eos voce
publica hostes dñi pelamaret. Hec dixi.
non vt breuiter berasun ɔfutare: cui mul/
tis voluminibus r̄spondenduz est: sed vt
fidez tante semine ostenderē. que maluit
inimicitias hominū subire p̄petuas: q̄ dī
offensaz amicitiis noxiis provocare. Dicā
ergo vt ceperā nibil ingenio eius docili
fuit: tarda erat ad loquendum: et velox ad
audienduz: memor illius p̄cepit: audi istū
et tace. Scripturas s̄actas tenebat memo/
riter: et cum amaret hystoriaz: et illud verita/
tis diceret fundamentū: magis sequebā
intelligentiā sp̄ialez et hoc culmine edifica/
tionez anime protegebat. Deniqz cōpulit
me vt vetus et nouiz testamentū: cū filia
me differēte plegerez. Quod propter ve/
recūdiam negans: ppter assiduitatem et
crebras eius postulationes presti: vt do/
cerem quod didiceraz: non a memetipso.
id ē a p̄sumptionis pestimo p̄ceptore: sz
ab illustris ecclesie viris. Sic ubi besitabā
et nescire me igne ɔsitebar: nequaqz vo/
lebat mibi acquiescere: sed iugi interroga/
tione cogebat. vt e multis variisqz senten/
tis: que mibi videren̄ phabiliora indica/
rem. Loquar et aliud: qd forsitan emulis
videatur incredulū. Hebrewam linguam
quaz ego ab adolescētia multo labore ac
sudore ex parte didici: et infatigabili medi/
tatione non desero: ne ipse ab ea deserar:
discere voluit: et ɔsecuta ē: ita vt psalmos
hebraice cantaret: et sermonez absqz villa

latine ligue proprietate resonaret. Quod
quidezysqz bodie in sancta filia eius custo/
chio cernimus: que ita semper adhesit ma/
tri: et eius obediuit iperio: vt nungs absqz
ea cubaret: nunqz procederet: nunqz cibū
caperet: ne ynum quidem nūnum babe/
ret potestatis sue: sed et paternaz et mater
nam substancialaz a matre distribuit pau/
perib: et pietatē ī parēte: hereditatē maxi/
mā et diuitias crederet. Nō ob eo silentio
pterire: quāto exultauerit gaudio q̄ pau/
lam neptem suam leta ex toxotio genitā
imo voto et future virginitatis re promis/
sione conceptam audierat ī cunis et crepi/
taculis balbutiente lingua alleluia canta/
re: auieqz et amice nomine dimidiatis ver/
bis frangere. In hoc solo patrie desideriū
habuit: vt filium: nūrū et neptem renunci/
are seculo xp̄oqz seruire cognosceret: qđ
et impetravit ex parte. Nam neptis xp̄i flā
meo seruatur: nūrus eterne se tradens pu/
dicitie: socrus opera fide et elemosynis seg/
tur: romeqz conatur exprimere: quod bie/
rosolymis illa complenit. Quid agis aia?
Cur ad mortez eius venire seruicas? Ja/
dudum plixior liber euditur: duz timem?
ad ultima peruenire quasi tacentibus no/
bis et in laudibus illius occupatis: disseri
possit occubitus. Huc usqz prosperis nau/
gauim ventis: et crispata maris equora
labene carina sulcauit. nūsc scopulis ī cur/
rit oratio: et tumescientib: fluctuū motib:
psens vtriusqz monasterij stentā naufra/
giuz: ita vt cogamur dicere: p̄ceptor sal/
ua nos. perimus. Et illud. Exurge: vt qđ
dormis domine? Quis enim possit succio/
oculis. Paulaz narrare morientē? In gra/
uissimam inualitudinem: immo quod op/
tabat: inuenit: vt nos desereret et domino
pleniū iungeretur. In quo languore en/
stochii filie pbata semper in matre pietas
et magis ab omnib: cōprobata ē. Ita assi/
dere lectulo labellū tenere: suslētare ca/
put. puluillū supponere. stricare pedes: ma/
nus stomachūqz confouere: mollia strata
componere: aquam calidam temperare
mappulam apponere. omnium ancillaruz

Prima pars

preuenire officia: et quicquid alia fecisset
de sua mercede putaret subtractuz. Qui
bus illa precibus: quibus illa lamentis et
gemitu: inter iacentem matrem et specuz
domini discurrerit: ne priuaretur tanto con-
tubernio: ne illa absente viueret: ut eodē
feretro potiretur. Sed o mortaliuz fragi-
litas et caduca natura: et nisi xp̄i fides nos
extollat ad celum et eternitas anime pro-
mittatur: cum bestiis et iumentis vna con-
ditio est corporum: idem occubitus iusto
et iniusto: bono et malo: mundo et immundo:
sacrificanti et no sacrificanti sicut bonus
ita et qui peccat: sicut qui iuratis: et is qui
iuramentuz metuit: sumiliter et homines et
iumenta in fauillam et cinerem dissoluuntur.
Quid diu differo: et dolorem meum i
aliis inmorando facio longiorum? Senti-
ebat prudentissima seminarii adesse mor-
tez: et frigente alia parte corporis atq; mē-
brorum solum anime temorem in sancto
et sacro pectore palpitare: et nibilominus
quasi ad suos pergeret. alienosq; despice-
ret: illos versiculos suspirabat: domine
vilexi decorum domus tue: et locum habi-
tatiois glorie tue: et q̄d dilecta tabernacu-
la tua domine vtutuz: concupiscit et desi-
cit anima mea in atria domini. Itez. Ele-
gi abiectus esse in domo dei mei: magisq;
habitare in tabernaculis peccator̄. Lūc
a me itertogaretur car taceret: cur nolle
respōdere. iclamanti: an toleret aliquid:
greco sermone respōdit. Nihil habere mo-
lestie. sed omnia quiera et tranquilla respi-
cere. Post hec obmutuit: et clausis oculis
quasi humana despiceret: vñq; ad expira-
tionez anime: eosdem repetebat versicu-
los: vix et aure apposita quod dicebat au-
dire possemus: digituq; ad os tenens: cru-
cis signum pingebat in labiis. Defecerat
spiritus et anhelabat in mortem. animaq;
erumpere gestiens ipsam stridorem quo
mortaliuz vita finitur in laudes domini
conuertebat. Aderant hierosolimorum et
aliarum yrbiuum episcopi et sacerdotes in
seioris gradus: ac leuitarum innumerabili
bilis multitudo: omne monasteriuq; h̄gi-

num: et monachorum chorū repluerunt.
Statimq; audiuit sponsum vocantez. sur-
ge veni proxima mea: speciosa mea: coll
ba mea: quoniaz ecce hyems transi: plu-
via abiit. sibi leta respondit. Flores vñi
sunt in terra: tempus sectionis aduenit: et
credo videre bona domini in terra viuen-
tiuz. Ex hinc non ylulatus nō plāctus: ut
inter seculi homines fieri soler: sed psalmo
rum linguis diuersis ex anima concrepa-
bant: translataq; eþorum manibus et cer-
uicez feretro subiectibus cuz alij pōnī
ces lāpadaz cereosq; fferre: alii choros
psallentiuq; ducerent: in media ecclesia: in
spelunca saluatoris est posita. Tota ad su-
nus eius palestinaq; yrbiuz: turba conve-
nit. Quem monachoz latitantiū in bero-
mo cellula sua tenuit. Quaz virginuz cu-
biculoz secreta tenuerunt. Sacrilegium
putabat: que non tali feminine vltimū red-
didisset officium. Vidue et pauperes i ex-
emplum dorcadis: vestes ab ea prebitas
ostendebat. Omnis in opū multitudine: ma-
tre et nutriculā se pdidiſe clamabat: qdqz
mirum sit. nihil palor mutaret i facie. sed
ita dignitas quedam et grauitas ora com-
pleuerat: ut eaz putares non mortuaz sed
dormientē. Greco latiū syroq; sermone:
psalmi i ordine personabant. non soluz tri-
duo: et donec subter ecclesiā et iuxta speci
domini conderetur. sed p omnē ebdoma-
daz. Cunctis q; venerat suū funus et propi
as credēb; lachymas: venerabilis vir-
go filia ei⁹ eustochiū: quasi ablactata sup
matre sua velle sepeliri. Testis est ihs ne
vnū quidē nūmuz ab ea filie derelictum
magnum es alienuz: et quod bis difficultius
est: fratriuz et sororum immensaz multitu-
dinem: quos et sustentare arduuz et abice-
re impiuz est. Quid hac virtute mirabilis?
feminam nobilissime familie magnis quo-
dam opibus tanta fide omnia dilargitas:
ut ad egestatem pene vltimā perueniret.
Jactēt alii pecunias in corbonaz dei: era
congesta funeralibus aureis dona penden-
tia nemo plus dedit pauperibus q; que si
bi nihil reliquit. Nūc illa diuinitis fruatur.

et his bonis que nec oculus vidit: nec auris audiuit: nec in cor hominis ascenderunt nos nostraz vicem dolemus: et inuidere potius glorie eius videbimus si voluerim⁹ diutius sile regnantez. Secura esto eu-
stochin⁹ magna hereditate dictata es: pars tua dominus et quo magis gaudeas: ma-
ter tua longo martirio coronata est. Non soluz effusio sanguinis in confessione repu-
tatur: sed deuote quoq⁹ mentis imacula-
ta seruitus: quotidianuz martiriu⁹ est. Il-
la corona de ros⁹ et violis texitur: ista de
lili⁹. Unde in cantico scribitur canticoz. Fratuelis meus candidus et rubicundus et in pace et in bello eadem premia vincē-
tibus tribuens. Mater inquā tua: audi-
vit cum Abram. Exi de terra tua et de
cognitione tua: et veni in terraz quaz ostē-
daz tibi: et p̄ h̄ ieremiaz dominum preciē-
tem: fugite δ medio babylonis: et salvate
animas vras. Usq⁹ ad finez mortis sic: nō
est reversa i chaldeam: nec ollas egyp⁹ et
virulentias carniuz desiderabat: sed cho-
ris comitata virgineis: cuius est saluatoris
effecta: et d̄ paruula bethleem: celestia
regna ascendēs: dicit ad verā noemi ppl⁹
tuis populus meus: deus tuus deus meus. Hunc tibi librum ad tuas lucubratio-
nulas: codem quem tu sustines dolore di-
ctau. Nam quotiensq⁹ stiluz sigere vo-
lui: et opus exarare promissuz: tociens ob-
riguerunt digiti: cecidit man⁹: sensus elā-
guit. Unde et inculta oratio: votum scribē-
tis absq⁹ villa elegantia: et verborum lepo-
re testatur. Vale paula: et cultoris tui vlti-
mam senectutem orationibus suua. Si-
des et opera tua christo te sociant: p̄sens
qd postulas: facilius impetrabis: Exegi
monumenta ere perhenne: quod nulla pos-
sit destruere vetustas. Incidi enodium
sepulchro tuo: quod huic volumini subdi-
di: ut quocunq⁹ sermo noster peruenierit:
te laudatam: te bethleem conditaz lector
agnoscat. Titulus sepulchri eius.
Scipio quā genuit: paula sudere parētes
gracoz soboles: agamēnōis sclyta ples.
Hoc iaciēt i tumulo paula dixere p̄ores.

Eustochij genitrix: romani p̄ma senatus.
Panperiem cb̄isti: et bethleemita rura
secuta est. In foribus sp̄elunce.
Respicis angustū sc̄iosa rupe sepulch⁹.
Hospitii pauli ē: celestia regna tenentis.
F̄es cognatos: romā patriaq⁹ reliquēs.
Dinitias sobolē: bethleemiti condit⁹ antro
Vic p̄sepe tuū xp̄e: atq⁹ hic misticā magi.
Nunera portantes boiq⁹ deo dedere:
Dormiuit sc̄a et beata Paula septimo
kl. febrarij. etiā sabbati post solis occu-
bitum: et sepulta est quinto klēdas earum
dem: honorio augusto et aristemo consu-
libus. Vixit in sancto proposito rome an-
nos quinq⁹: bethleez annos viginti. De
vite tempus impleuit annis qui quagita-
sex: mensibus nouē: diebus vigili et uno.
Sinit vita sancte Paulae. Incipit p/
logus i ouersationē et vitā sc̄e Pelagie.

Erba sacerdotis tan-
tum celata latinis: eustochius xp̄i trā-
stuli subsidio: sed vos lectores mecum pen-
sate labore: et memores nr̄i fūdite x̄ba di:
qualiter pelagia de p̄sibulo ad celestia
migraret. Incipit vita sancte Pelagie.
Omod factum est si
gnuz īmo miraculuz i dieb⁹ nr̄is:
placuit mihi peccatori. Jacobo diacono:
ut scriberē yobis spiritualib⁹ fratribus: ut
audientes et ituamē maximum cōsequē-
tes aie vestremisericordem dominū glo-
rificetis qui nullum hominem vult vlo-
modo perdere: sed oēs peccatores saluos
facere. Nūc ḡ silētiū date mihi: et ituemi-
ni cū omni affectu et sensu vigilansissimo
bec que a me explanantur: tocius etenim
iūuaminis et copunctionis plena est expo-
sitione. Sacratissimus episcopus abiochie
ciuitatis: conuocauit ad se omnes prope
se consistentes epos: p̄ certa quadaz cau-
sa: ynde conuenerūt ep̄i numero octo. In-
ter quos fuit et sanctissimus vir dei. Non
nus episcopus meus: vir mirificus et effi-
cacious monachus: de monasterio qđ
d̄ tabēnens iōpabilem

Prima pars

en eius vitā: et de eorū tūcūtissimis cōversatiōnēs: raptus ē de monasterio et epus ordinatus. **L**ogregatos ḡ i p̄dicta ciuitate: iussit nos epus ipius ciuitatis manere i basilica beatissimi martiris iuliani. **I**ngressusque successum ybi et ceteri q̄ cōuenerūt ep̄i d̄ celulū suis: atē ianuā ip̄i basilice resederūt i cellulis suis. **Q**uid sedētib⁹ aliḡ ep̄i d̄ h̄m̄ meū. **N**ōnūz rogabant: vt aliquid ab ipso docerent. **S**tatiqz ex ore suo sanct⁹ epus cepit log: ad edificationē et salutē oīum q̄ audiebat. **L**ūctus vero nobis admiratib⁹ sanctā doctrinā eius: ecce subito trāsīt p̄ nos p̄ma mīmaz anthiochie: ipaqz est pri ma thōrētria p̄thōmīmaz sedens super aselluz: et p̄cessit cū lūma fanthasia ador nata: ita vt nihil videre super ea nisi auꝝ et margarite et lapides p̄ciosi: nuditas ve ro pedū eius ex auro et margaritis erat cooperta. **C**ū qua maxima erat p̄pā puerorum et puellarū. i vestibus p̄ciosis amicta: et torques aurea super colluz ei⁹. **Q**uād precedebant: alii vero sequebāt eā: pulchritudinis aut̄ decoris ei⁹ non erat sa cietas omnib⁹ secularib⁹ hominib⁹. **Q**uem tamē trāsīens p̄ nos totū ipse aerez ex odore musco vel ceteroz suauissimorum odoramentoz flagrantia. **Q**uād vt vi derunt episcopi: ita nudo capite et omni mēbroz cōpage: sic inuerecunde trāsi re cū tantis obsequijs: vt nec velamē super caput posuit: nec super scapulas: tacētes ī gemuerūt: et q̄si a p̄ctō grauissimoauer terūt facies suas. **B**eatissimus aut̄ non nūs intentissime ea et diu respiciebat: ita vt posteaqz transiſet ī tueret: et respiceret eam. **E**t postea auertit faciez suā: dicens ad circunsedentes epos: vos non delectati estis tanta pulchritudine ei⁹. **I**llis vero nihil respondētibus: posuit faciez super genua sua: et manuale sanctū quod tenebat sanctis manib⁹ suis: et sic omnē sinuū suū repleuit lachrymis: et suspirans grauiē: dixit iterum ad epos. Non delectati estis tāta pulchritudine ei⁹. **I**llis vero nihil respondētibus: vere ait: ego valde delectatus suū: et placuit mihi pulchritudo eius: quoni

am istaz habet deus preponere et statuere in conspectu tremende et admirabilis se dis sue: iudicaturus nos tam episcopatuū nostrum. **E**t iterum dixit ad episcopos. **Q**uid putatis dilectissimi: quantas horas fecit in cubiculo suo hec mulier lauans et componens se cum omni sollicitudine ani mi et intentione: ad spectaculū ornans sc̄: vt corporali pulchritudini et ornatuū p̄ibil deeset: quatenus omnib⁹ placeat ne turpis videatur esse suis amatoribus: quib⁹ die sunt et crastino non sunt. **E**rgo et nos habentes patrem in celis omnipotentem sponsum immortalem: donantes bene cu studiantibus promissiones que habent di uitias celestes: et eterna premia que exī mari nō possunt: que oculus nō vidit: nec auris audiuit: nec in cor hominis descedērunt: que parauit deus diligentibus se. **Q**uid enī plura loquor: habentes repōmissionem: faciem illam magnam et splendidam et inestimabilem sponſū vultum videre: cui cherubin respicere nō audent: nō ornamus neqz detergimus sordes de miseriis animalibus nostris: sed dimittimus eas negligenter iacere. **P**is omnibus di cīs: apprehendit me peccatorē dyaconū p̄ueniūtqz in hospitio ybi nobis fuerat cellula data. **E**t ingressus cubiculum suū iactauit se in pavimentuz: et faciem suam ad terram. percutiensqz pectus suū lachri mabat dicens. **P**ne iesu xp̄e ignosc mibi peccatori et indigno: quia vnius diei ornatū meretricis superauit ornatum anime mee. **Q**uali vultū respiciā ad te: aut ḡbus sermonib⁹ iustificer in cōspectu tuo. **N**on enim occultabo cor meū ante te: q̄m̄ pro spicis secreta mea. **E**t vobis mibi p̄cōn̄ et indigno: q̄m̄ ante altare tuū asfō: et nō offero pulchram animam qualē expetis a me. **I**lla enim promisit placere hominibus et fecit: et ego promisi tibi placere et mētūtus suū propter p̄gritiā meā. **N**odus suū tam in celo q̄ in terra: non adimplēo precepta mādatoz tuorum. **E**rgo nō ē mibi spes ex opib⁹ bonis: s̄ spes mea ī misericōdia tua q̄ ī fido saluari. **V**ec x̄ illo dicen

te: et horum plurimum ylalante: eodē die
 vehementer festa celebrauitus. Super/
 uenite aut̄ die q̄ est dominica: p̄q̄ cōple
 uim̄ nocturnas or̄ones: dicit ad me sc̄us
 Nōnus ep̄s. Tibi dico frat̄ diacone: vidi
 somniū: et fortiter cōturbore: eo q̄ nō possum
 discernere illd. Qui mox dīc ad me yidisse
 se i sōnis: quō ad cornu altaris starz nigra
 columba: mltis sordibus inuoluta: que cir
 cunvolabat me: et setorē ac squalorē sordi
 dū ei ferre non valebat. Illa vero circū/
 stetit me: donec dimissi est ōo cathecu
 minoz. Postq̄ vero proclamauit diaco/
 nus cathebuminis: procedite: statī nūc
 comparuit. Et post missaz fidelez et q̄plati
 onem oblationis: cum dimissa esset ecclē/
 sia: egrediente me limitez domus dei: ye
 nit deuio ip̄a colubra multis sordibus in
 uoluta: et iteruz circūvolabat me. Ego ve
 ro extendēs manū apprehendi cā: et iacta
 ui in conchaz: que erat in atrio sc̄e ecclesie
 et dimisit i aqua ōes sordes suas quib̄ ob
 uoluta erat: et ascēdit de aqua candida sc̄e
 nix: que et volans in excelsum cerebatur:
 et omnino ab oculis meis sublata est. Lūz
 ergo narrasset somnium sanctus dei non
 nus ep̄scopus apprehendit me: et perueni
 mus ad maiorem ecclesiam cum ceteris
 ep̄scopis: et salutauimus ep̄m ciuitatis.
 Et igrediens: ōem popylum ecclē hora/
 tus est: q̄ ingressi sederūt sup thronos suos
 et post ōem canon: cā celebrationez vt le/
 ctionem sancti euangeli: idem ep̄s ciuita
 tis porrigens sanctum euangelium bēfissi
 mo nōno: hortabatur cum ylbum face/
 ret ad populuz. Qui aperiens os suum: lo
 quebatur sapientiam dei que habitabat
 in eo: qm̄ nibil q̄positionis aut philosophie
 aut indiscretum alloquebatur nibil in se
 habens humane nature supfluum: sed re/
 pletus sp̄u sancto arguebat et cōmonebat
 plebez: sincerissime loquēs de futuro indi
 cio: et de perpetuis bonis que reposita sūt
 lucta et plebs op̄ucta est ex verbis qb̄ lo
 tutus ē p̄ euz sp̄u sanctus: ita ut paucim̄
 tum sancte ecclesie inuidaret populi la/
 chrymis. Hibernatione x̄o misericordie

diuine contigit: ut conueniret ad eandem
 eccliam et meretrice hec de qua factus est
 nobis sermo: qd mirum est cathecumia:
 cui nunq̄ accessit sollicitudo peccatorum
 nec aliquā ad dei conuenisset ecclesia:
 subito op̄ucta est timore domini. Cum ar
 gueret sanctus Nonnus populum: ita vt
 desperaret de seip̄a mulier: plangens flu
 mina lachrymarum fudebat nec yllo mo
 do a fletu cōtinere se poterat. Et statiz p̄/
 cepit duob̄ pueris suis dicens. Bustine
 te in hoc loco: et duz egressus fuerit sanctus
 nōnus ep̄s sequimini eum et inquirite ybi
 maneat et venite et renunciate mibi. Pue
 ri vero fecerunt sicut precepit eis domi
 na sua: et sequentes nos: venerunt i basilicā
 cam beatissimi martyris iuliani: ybi nob̄
 hospitium seu cellula erat. Et regressi ve
 nerunt dñe sue dicētes: qm̄ in basilica b̄tis
 sumi martyris iuliani manet. Quo illa au
 dito: statiz trāmisit dypticuz tabularuz p
 eosdez pueros ita continentem. Sancto dī
 scipulo xp̄i: peccatrix et discipula diaboli.
 Audiui de deo tuo q̄ celos inclinavit et
 descendit super terram: nō propter iustos
 sed vt peccatores saluaret: tantū humill
 atus vt publicanis appropinquauerit: et
 in quem cherubin respicere non audent:
 cuz peccatoribus conuersas sit. Et tu dñe
 meus qui multaz sanctitatem habes: et si
 carnalibus oculis ip̄si dñm ih̄m xp̄m: qui
 se illi mulieri meretrici samaritane mani
 festauit ad puteuz: nō asperisti: tamē ve
 rus cultor illius es: sicut a xp̄ianis audiui
 referentibus. Si vero illius xp̄i ver̄ es
 discipulus: nō me respnas: per te desiderā
 tem videre salvatores: vt per te merear
 ydere ylutz sanctum suuz. Tunc rescri
 psit ei sanctus Nonnus ep̄scopus. Que
 q̄ es: manifesta es: do: et tu: et fctat̄ tuus
 et voluntas tua. Attamen dico tibi: ne ye
 lis temptare humilitatem meaz: ego enim
 suz homo peccator seruus dei. Si pro cer
 to habes desideriū diuinitatis virtutem
 a dip̄seendi et fidem: et me yis ydere: sunt
 metuz ep̄scopi alii: yeni et ante eos me yi
 debis nam sola me ydere non poteris.

Prima pars

Arum hec relegisset meretrix: gaudio re/
pleta cursu venit ad basilicam beati mar/
tyris Juliani: et nūc iauit nobis de presen/
tia sua. Quo auditō: sanctus Nonnus epi/
scopus vocauit ad se omnes qui illuc ade/
rant episcopos: et iussit eam accedere ad se
Quo accedens ybi congregati erant epi/
scopi: iactauit se in pavimentum: et appre/
hēdit pedes beati Nonni episcopi dicēs.
Rogo te domine meus: imitare magistrū
tuūz dñm iesuz xp̄m: et effunde super me
tuā bonitatem: et fac me christianū. Ego
enīz sū domine meus pellagus peccatorū
et abyssus iniquitatis. Peto me baptizari
Luc vix eaz persuasisset sanctus Nonnus
episcopus surgere a pedibus suis eaz sur/
rexisset vicit ad eaz. Canones sacerdota/
les continent non baptizari meretricem:
nisi fideiuſſores prestiterit: ut non se iterū
in ipſis malis revoluat. Que audiens ta/
lem episcopi sententiaz: iactauit se iterum
in pavimentū: et apprehendit pedes sancti
Nonni: et ipsos lachrymis suis lauit: et ca/
pilis suis extergebat dicens. Rationem
reddas deo pro anima mea et tibi ascribā/
tur iniquitates factorū meorū: si distu/
leris me iniquaz et turpissimaz baptizare.
Non inuenias portionez apud deuz cum
sanctis: nisi me nūc feceris alienam ma/
lorū operuz meorū. Neges deuz et ydo/
la adores: nisi me hodie in sponsaz xp̄i re/
nasci feceris et obtuleris deo. **L**uc oēs
episcopi et clerici qui cōuenierunt vidētes
talez peccatricem pro deitatis desiderio
talia loquentez: admirātes dicebāt nūc
se talaz vidisse fidem et desideriū salutis:
sicut huius meretricis. Et statiz transmi/
serunt me peccatorez dyaconuz ad episco/
puz ciuitatis: ut hec omnia ei insinuarem:
et ynae de diaconissis iuberet eius beati/
tudo transmittere mecum. Qui audiens le/
tatus ē gaudio magno dicens. Bene pa/
ter honorabilis te expectabāt opera ista:
scio qđ os meuz eris. Et statim transmisse
mecuz donnā romanā primā dyaconissaz
Que veniēs inuenit eaz adhuc ad pedes
sancti Nonni epi: cui vix p̄suasit surgere,

a pedibus suis dicens. Surge filia: ut ex/
orizeris: Dixitqz ei. Confite ore tua pecca/
ta tua. Que respōdit. Si p̄scrutata fuero
seitiam cordis mei: non iuenio in me ali/
qua opera bonoz actuoz. Peccata enim
mea scio et barene maris grauiora sint
aqua enim p̄parua ē pre mole peccatorū
meorū. Confido vero deo tuo et dimi/
tat pondus iniquitatū meaz: et respiciat
super me. **L**unc dixit ad eam sanctus
Nonnus epi Dic qđ sit nomen tuūz. Que
respondit. Naturali nomine. Pelagia vo/
cata sūm a parentib⁹ meis: cuius vero
anthiochie margaritam me vocane ppter
pondus ornamentoz: quibus me admo/
uerunt peccata mea. Ego enim era zoma/
mentuz et compruz ergasterium diaboli.
Iterū dicit ad eaz sanctus Nonnus epi/
scop⁹. Naturali nomine pelagia vocaris.
Que respōdit. Ita domine. Quo auditō
sanctus Nonnus episcopus exorizauit
eaz et baptizauit: et imposuit ei signum do/
mini: tradiditqz illi corpus xp̄i. Fuitqz il/
li mater spiritalis sancta romana prima
dyaconissarus: que accipiebat eam ascen/
dit in cathecuminiū: eo qđ et nos ibi ma/
neremus. **L**unc dicit ad me sanctus No/
nnus episcopus. Ibi dico frater diacone:
letemur hodie cū angelis dei: et oleum ex/
tra consuetudinez sumamus in cibo: et vi/
num eaz leticia spiritali accipiamus ppter
salutem huius puelle. **S**umentibus no/
nobis cib⁹: audituntur voces subito ve/
lut boninis qui violentiam patitur: dia/
bolus enim clamauit dicens. Ole ve quid
patior a decrepito sene isto? Non tibi suffi/
ciunt trigita milia sarracenoz quos mibi
abripulisti et baptizasti: et obtulisti deo tuo?
Non tibi sufficiebat heliopolis: quoniam
cū et ipsa mēa esset: et oēs qui in ea habita/
bant me adorarēt: tu mibi abripulisti et ob/
tulisti deo tuo? Sed et nūc maximā spem
meā abstulisti a me: nūc nō ferō machi/
nationes tuas. O iā qđ patior a dānabili
isto. Valedicta dies illa in qua natus es
tu: flumina lachrymarū infirmo hospitio
inundāt: iā spes mea abstracta ē. Ita oia

clamabat diabolus, et lamentabatur ante ianuas; et audiebatur ipse ab oībus hoīb⁹. Et itez repetens: ad neophyta pueram dicit. hec mibi facis dōna mea pelagia: Et tū meū iudam imitaris. Ille enim gloria et honore coronat⁹ et aplūs cōstitutus trā didit dñm suū: ita et tu mibi fecisti. Tūc dicit ad eā sanctus Nonnus epūs. Signa te cruce xpī: et abrenuncia ei. Que signauit se in nomine xpī. et exflauit i demonez: et statiz nūlqz coparuit. Post bidū aut̄ dor miētē ea: cū sc̄a romana cōmatre sua i cu biculo suo: apparuit diabol⁹ nocte: et susci tauit ancillā dei. Pelagiaz et dicebat. Ro go te dōna mea margarita: Nungd n̄ ex auro et argēto vitata es: Nungd n̄ ex auro et gemmis preciosis adornauit te. Rogo te qđ te tristauit. Unde mibiret satiſaciā tibi: tantū ne me facias opprobriū xpiano rum. Tūc ancilla dei pelagia signauit se: et exflauit i demone dicēs. Deus me⁹ q̄ eripuit me d̄ medio dētiū tuoz: et induxit se in celestē thalamū suū: ipse tibi resistet p me. Et statiz nūlqz coparuit diabolus. Tertia ho die posteaqz baptizata ē sācta pelagia rogauit puez suuz q̄ preerat reb⁹ eius oīb⁹: et dicit ad eū. Vide i vestiariuz meū: et scribe oia que sūt tā in auro q̄ i ar gento. vel in ornamētis aut vestib⁹ preci osio: et affer mibi. Puer fecit sicu pcepit dōna sua: et oēz substātiā suā detulit. Que statim vocauit scūm nonuz epūz p sanctaz romanā cōmatrē suā: et omnē substātiā suā posuit i manibus ei⁹ dicēs. De sūt vne di uitie qbus ditauit me sathanas: has trado in arbitrio sc̄itatis tue: et qđ nosli expedi re facias ex eis: mibi enīz optāde sūt dini tie dñi mei ihu xpī. Qui statiz vocauit cu stodem ecclesie seniorē: et ipsa presente oēz substātiā eius i manib⁹ illius ē dedit dicēs. Adiuro te p̄ isepabilē trinitatē: ne qđ hic i episcopū aut i ecclesiāz īgrediat̄ sed ma gis viduis et orphanis et pauperibus ero get: vt qđ male attractuz ē: bene distribu atur et dimitte peccatricis siāt thesauri fu stitie. Si ho spredo sacramento sive p̄ es si ue p̄ quēlibet aliū substraxeris d̄ his geōz

anathema īgrediat̄ domū ei⁹: et cum illis bēat p̄tē q̄ dixerūt crucifigāt̄ crucifigāt̄. Illa ho vocauit oēs pueros et puellas su as et libauit oēg: donauitqz tortos aureos eis d̄ manu sua dicēs. Festiate et liberate vos de h̄ seculo neqz pleno p̄tē: vt sicut fuimus in hoc seculo sinul: ita simul pma neamus sine dolore i illa vita que est bea tissima. Octaua vero die quādo habebat depositionē albaruz sacere. surgēs nocte nobis ignorantibus. deposita vestē baptis matis sui et induit se tunicā tricinazi: id ē ci licinā: et birnz sancti Nonni epī: et ex illa vie nūlqz coparuit in ciuitate antiochia. Quaz sancta romana flebat amarissime et sanctus nonnus consolabatur eā dicēs. Noli flere filia sed letare gaudio magno: qm̄ Pelagia optimā portionē elegit: sicut maria qua dominus prefert marthe i euā gelio. Illa aut̄ abiit hiersolimā: et cōstruxit sibi cellulā i mōte oliueti. vbi domin⁹ orauit. Post aliquantum ho tēporis. con vocauit epūs ciuitatis omnes episcopos vt vnuſglsqz reuerteret̄ ad propria. Post triennū aut quadriennū tēporis. desideravi ego Jacobus dyaconus p̄ficii hie rosolimā: vt ibi adorarē resurrectionē domini nři ihu xpī: et pecū epūm meū vt me p̄mitteret ire: dū me p̄missit ire: p̄icit ad me. Tibi vico frater dyacone: dū puenē ris hiersolimā: require ibi quēdā fratrez Pelagiū monachū et eunuchuz: qui mul totos ḥnos ab eo i solitudine clausus: qua si eū vīstaturū: vere enīz poteris ab eo iuuari. Hec aut̄ oia dicebat mibi d̄ ancilla dei. Pelagia nō manifeste. Perueni ergo hiersolimā: et adorauit sāctaz resurrectionē dñi nři ihu xpī: et alia die requisiti suuz dei. Et accessi et inueni eū i mōte oliueti vbi dñs orauit: in modica cellula vndiqz circunclusa: et paruā fenestrellaz ha buerat in pariete. Et percussi ostioluz fene stellule: et statī aguit mibi: et cognouit me: ego vero nō cognoui eā. Quō enīz poterā cognoscere illā: quā ante viderā inestimabili pulchritudine: iā facie marcida factā p̄ nimia abstinentia. Oculi ho ei⁹ sicut fos

Prima pars

se videbāt. Que dīc ad me. Unde venis
frater? Ego respōdi et dixi. Missus sū ad
te: iubente Nonno cpo. Que ait ad me.
Dret pro me: qm̄ vere sanctus dei ē. Et
statim clausit ostiolū fenestellule: et cepit
psallere horā tertiaz. Ego ho orauit iuxta
parietē cellule eius: et recessit multū iuuā
tus de angelica visione eius. Reuersus
aut̄ hierosolymaz; cepi p monasteria abū/
lādo visitare fratres. Magna ho fereba/
tur fama p monasteria de domino. Pela/
gio: ppterēa deliberaui etiax iterato ad
eū redire: et salutarib⁹ doctrinis ei⁹ refici.
Lūc ad cellulaz suaz puenissez: et pulsare
imo nominati euz int̄pellare presumerē:
nihil respondit. Expectati scđa die et itia
pseuerās. et pprio noīe pelagiū int̄pellās:
neminē audiñi. Quare itra me dixi. Nu
nemo est hic: aut recessit qui erat hic mo/
nachns. Nuru ho di monitus: iterū dixi.
Considerem ne ostioluz fenestellule. Et
pspexi et vidi eū mortuū: et clausi fenestri/
oluz: et de luto replēs diligēs cursu veni/
hierosolymaz et nūciaui comanētib⁹: ḡ sa/
ctus pelagi⁹ monach⁹ mirabilia facies re/
geuisset. Tūc sc̄i pkes venerunt eū diuer/
sis monasterijs monachoz: et sic solutuz ē
ostiolū cellule: et dlatū ē foras sancti cor/
pusculū ei⁹: qd̄ auro et lapibibus p̄ciosis
condigne poluerūt. Et dum sancti patres
vnguent corp⁹ mirra: tūc cognouerūt q̄
fuisset mulier. Qui voletes miraculū ab/
scondere: sed populu ipsum latere nō po/
te rat: exclamauerunt voce magna dicētes.
Hloria tibi domine ieu christe q̄ multas
viuitias absconsas habes super terrā: nō
soluz viriles: s̄ etiā muliebres. Diuulga/
tū est aut̄ oī populo: et venerūt oīa mona/
steria h̄ginum tam de bierico q̄ ex iorda/
ne ybi dominus baptizatus est: cum cere/
is lampadibus et hymnis. et sic deposite
sunt sancte reliquie eius: et portate a san/
ctis pribus. Hec vita meretricis: hec con/
ueratio desperate: cuj q̄ et dñs nos fac/
at iuenire misericordiā suā in die iudicij: qm̄
ip̄i ē honor et gl̄ia: p̄tās et ip̄eriuī: i sc̄la se/
culoꝝ. amē. **E**nit vita sancte Pelagie.

Incepit prologus Venerabilis Pauli
dyaconi ecclesie neapolis i vitā et conser/
vationem beate Marie egyptiace quali/
ter in heremo expleuerit tēpora vite sue.

O Secretum regis cela

re bonū est: opera autē dei reue/
lare et cōfiteri honorificū est. Ita enī legi/
tur angelū dixisse thobie: Post oculorum
amissionē gloriosamq̄ illuminationem et
p̄ illa īfacta pericula e, quib⁹ liberatus
secutus ē dei pietate. Eteiz regis nō ser/
uare secretū: nociūū et valde p̄iculofūz;
et dei gloriosa silere opa. magnū ē anie de/
trinētuz. Propter quod ego diuina tege/
re silētio dubitās: et p̄igri ūinēs serui me/
tuens cōdēnationē iudicū: qui a dño tāle/
tuz accipiēs et fodies in terrā abscondit: et
datum ad operationē celauit ex negocia/
tionem: sacraz ad me plataz narrationez
nequaq̄ sillebo. Sed nullus mibi sit incre/
dulus scribēti d̄ eis q̄ audiuī: nec q̄s me
mentiri estūmet x̄ei magnitudinem dubi/
tans. Mibi enī absti sacris mētri reb⁹:
et adulterare ybū ybī de⁹ memorā. Si⁹
aut̄ q̄ minus intelligit et idign⁹ ē de dei ma/
gnitudine q̄ earnē assūptis: et icredulus ē
ista dicenti: n̄ mibi p̄tinebit p̄iculū. Si qui
aut̄ illi sūt q̄ hui⁹ scripture legerit texuz,
glioſaz̄ rei admirationē sane credere re/
nuerint. et illis domin⁹ m̄iseatur. faciatq̄
capaces sancti verbi: ne rei existant dei mi/
raculorum: que plura in suis fieri prede/
stinauit electis. quontiam et ipsi humane
nature infirma considerantes impossibili/
lia decernūt: ea que de hominib⁹ sc̄is glo/
riosa dicūt. Assumā d̄ cetero ad narratio/
nez ipaz rē referēs: q̄ i bād n̄a generatioē
facta dīnosci: quā sacer yir diuina et age/
re et docere educat̄ narravit. Sz yrs d/
etū ē: null⁹ hec ad icredulitātē trahat̄: co/
siderās ip̄ossibile fieri i hac n̄a gnātōe fa/
grāde miraculū: ga grā di p̄oēs gnātōes
i sc̄as p̄tālens anias: aicōs dei facit et p/
phetas quē admōdu. Salomō fz dei do/
cuit. Tps q̄ ē sacre pdē narratioē intū
magnū virileq̄ certamē. venerabilis Ma-

rie egyptiacē videlz. q̄d̄ expleuerit tpa vi
te. **C**onit prolog. **I**ncipit vita eius.

Elit quidam senex

In palestine monasterijs: vir vite
venerabilis et verbo decoratus: q̄ ex ip̄is
cunabulis monachicis nutritus ē morib⁹.
Zozimas nomine. Nullus enī existimet
cognominatione nominis Zozime. illum
me dicere zozimā: cui inter dogmaticos
detrahebatur ut paretur hereticus. **N**az
bic alias atqz ille aliud. **M**ulta enī inter
vtrosqz fuit differētia licet vñū habuerit
vocabulū. **D**ic enī zozimas orthodoxus
monachicā elegit vitā: i qmbusdā ut dcm
ē palestine monasterius: totā percurrentes
patrū cōversationē omniqz orbi i abstine
tia repertus ē p̄cipu simulqz regulas si
bi traditas iuxta eoz certamina: infans
duz eēt cōseruauit. **P**lura enim adinue
nit de sua ppria natura: q̄liter subditā spi
ritui carnē faceret. **N**āita fertur certami
nibus isdē senex ignitus: ut pleriqz mul
totiens in ppinquis monasteriis aliquā
do et i longinquis degetes: ad eius curre
rent doctrinaze iulqz unitarent abstinē
tiā: et ab eo informari atqz eradiri festina
rēt. **T**alis enī fuit seni virtutis opatio: q̄
meditationē aliquā sacri h̄bi nūqz negligē
ret. **R**eficiēdo aut vla refectiōe surgēdo
opus ab eius manib⁹ nō desit. **V**icebat ḡ
hic zozimas q̄ ex ip̄is matriis lñib⁹ eode
traditus monasterio: qui quaginta ibidez
deguisset annos: monachicū cursū p̄ficiēs
Post hec ut ipse reculit molestabatur a
quibusdā cogitationibus dices intra se.
Perfectus suz in oībus: aliena doctrina
minus egēd putasne iuenitur quisq̄ iter
monachos qui boni mibi tradere aut edi
ficare possit qđ nescio? Autquā ego ope
rat⁹ nō sum monachicā opera? **N**ec inue
niri pōt̄ i defto vir philosophus q̄ me sen
su vel opere precellat. **H**ec secū cogitans
pater quidā astitit ei et dicit ad eū **B**ene
quidē in omnibus certasti: optime mona
chicū cursum perfecisti. **V**eritamē tu cū
nullū hominē putas esse p̄fectiores: nam

sunt et alie salutis vle quas si vlos app̄hen
dere: egredere de terra et de cognatione
tua: et de domo p̄ris tui. vt abrahā ille in
patriarchis opinatisimus et sequere me ī
quoddā monasteriū: iuxta iordanē fluuiū
positū. **E**uestigio ergo senex sequēs p̄cipi
entez egressus ē monasteriū in quo pusil
lus creuerat. **L**ūqz puenisset ad iordanē
sacratissimū flumē: ductus voce claman
tis in illud monasteriū ī q̄ dc⁹ iusserat euz
venire: manu atrij regiaz pulsauit. **M**ox
ut locut⁹ ē: qdaz monach⁹ regiā custodiēs
nūclauit euz abbati: susceptus ē ab eo:
Tūc cōversationē atqz habitū: reuerētie
ei⁹ aspiciēs: humo p̄stratus ut monachis
suetudo ē eū adorauit. **F**actaqz oratiōe
interrogat⁹ ē ab abbate ita. **U**nde te zūxt
sti ad nos frater: p̄ qua occasiōe ad nos
paupes yelli? **Z**ozimas senex rñdit. **U**n
qdē dicere nō mibi videſ necessariū: edifi
cationis cā aduerēt pater. **A**udiui enī sū
gna magna atqz laudabilia p̄ que possūt
aie deo appropiquare. **V**ixit ad eū abbas
De⁹ frater: q̄ solus humana fragilitatē cu
rare nouit: ille te atqz nos doceat suā di
uinā adiplere volitatē: et ea pagere que
optia sūt. **N**ā hō boiez edificare minime
pot nisi vnusqz semp se respiciendo et so
brierate fūadō operādo q̄ bona sūt: deuz
sibi ppinqū faciat suis bonis opib⁹ sociā
do. **T**u q̄ xp̄i caritas te videre nr̄az pau
pratē iuitauit: cōmane nobiscū: si p̄ h ad
nos te zūgere fessū asti: simlqz oēs nos sa
tiabit xp̄i dei grā. idēqz pastor bon⁹ q̄ tra
didit aīaz suā p̄ nr̄a redēptiōe: vocauitqz
oues suas noiati. **H**ec cum diceret zozim
as humo faciez suū inclinauit: orantes
qz pariter et celebrata oratione dixerunt
Amen. **C**um autē in eodē monasterio
zozimas habitaret: vedit illie patres vir
tutibus et oībus choruscantes: et spiritu
seruētes ac dño fūiētes incessabiliter stā
tes p̄ totā noctis vigiliā manibus operā
tes: ex ore ipsorum psalmum non recede
re: stultū verbū ab eoz ore nō pecedebat.
secularia negocia et causarū eure ad eos
minime pertinebāt: annuos redditus vel

Prima pars

v sufficere

nomen eoz incognituz habebant: s̄ ynuz tñ erat eis arduuz votum: vt semetipsoz mortuos facerent corpore: vt possent secularia cuadere. Libus ḥo illis erat spiritual eloquia: corpori autē ministrabat q̄ nec essaria sūt: panē tñ & aquā: vt subsisteret do referre gloriā: t̄ inuicē caritatē. Nec viuina ope duz videret zozimās: edificaz̄ est valde proficiēs: deitatis laudās diuinitias semper augēdo cursuz propriū: ga sibi cooperatē inuenierat diuinā potentia. Plurimis aut̄ trāfactis dieb̄: appropiāquit tēpus factoz ieiuniorū: p̄parabantoz se cuncti purificatos dñice passioz: atqz sacratissime eiusdē saluatoris nři ihu xp̄i resurrectioni exhibere. Janua autē monasterij nullo mō patefiebat. sed semper clausa manens: ad diuinitatis ope monachis getaz p̄stabat vitaz: nec licitu erat eaz patefiri: nisi quida monacho pro aliq necessaria causa aduenisset. Desert⁹ aut̄ erat loc⁹ & non soluz viaz strætitibus: sed & p̄pings incognit⁹: ga talis regula ab initio i monasterio illo custodiebat: & ppter ea deus zo zimā ad h̄ p̄duxit monasterū. Qualis aut̄ erat illa c̄suetudo regule i initio expositio nis: patesciam. Dñicorū die p̄ma ieiunij ebdomada: oēs iuxta c̄suetudinē monachi vocabant: sc̄a dei mysteria fm morem celebrare xp̄ianoz: & ynuisqz eoz sacra tissimuz atqz viuisicū corpus dñi suscipie bat: parūqz sumentes cibum cōgregabat ad orationē solēni studio. Qū autē cōples sent orōnez fletētes genua senes se inuicem osculabant: deinde oēs se amplexātes & pacē dātes abbati: rogabat sibi ab eo orationē futuri certaminis eoz auxili atricez fieri. Disc̄ pactis monasterii aperebant regie: simulqz psallentes & dicentes: Dominus illuminatio mea & sal⁹ mea quem timebo. Dominus protectorz vite mee a quo trepidabo: & cetera que sequuntur. Egradientes autem ynu tñ vel duos ad custodiendū monasteriu relinque bant: non qui infra posita custodirent: q̄ nec erat qđ a furibus rapere: s̄ ad hoc maxie p̄dicti custodes ibidē relinqbant: ne oratoriuz sine celebrationē solēni post poneretur. Singuli autē secū deferebat vite necessaria put poterant: aliquoti qđe panez paruū ad fragilitatez corporis suste tandā: alii autē caricas: ali⁹ ḥo dactilos: ceteri autē legumina ags ifusa: ali⁹ autē nibil nisi p̄priū corp⁹ & palliū q̄ vestiebant. Nutriebat ḥo q̄tēs natura cōpellebat herbis que i desertis nascebāt: Igit̄ regu laz p̄priā nouiter sibi quisqz eoz crebat: talēqz bēbant īm̄urabilē legem ignorare alii q̄ aliis opare certamina: eo q̄ iordanē nō derelinquētes: scorūz lōge ab iui cē discedentes a ciuitate & habitationem habebat p̄ defū: nullusqz alii adiūgebāt s̄ si forfītan ynu eoz alii lōge ad se venie tem aspiceret: & vestigio discedens propo sitam itineris viam. ad aliam se declinabat partem: t̄ ita solitariam agebant vitā: semper psallēdo & deo gratias referendo oportunum gustabant cibum. Sic enim omnes dies complētes ieiunii remeabāt ad monasterium dñicorū die: precedente ebdomada resurrectionis dominice: sal uatoris nostri. die quo festa palmarum s̄cta celebrare consuevit ecclesia: referens ynuisqz eorum propriū laboris fructuz sue videlicet cōscientie: cognoscendo ipm qualiter operatus sit: qualescē semina uerit fructus. Nulli vero erat licitum interrogare proximum suum quomodo vel qualiter presentem exercuerit labore: q̄ huismōi regula tradita fuerat: qua ynu quisqz eorum habitando desertuz: deo tā tūmodo certaminis sui cursum demōstrarent: a nullo clarificari homine desiderantes: nullaz querentes transitoriam v̄l vanam gloriam aut humanum fauorem: sed spiritualia operādo: carnalia autem atqz terrena contemnendo: celestia obtinebāt Nam demonstratio hominum: infructuosa opera & damnosa semper acquirit. Tūc ḥo zozimās iuxta c̄suetam regulaz monasterii: pertransiuit iordanē: pūnqz se cuz detulit cibū ad sustentationē corporis: & pānu quo induebatur. Egdē regulam adimplebat p̄rāseūdo heremū: tpe vero

refectionis edebat cibuz necessariū: p na-
tura corporis. Soporez vero in terra par-
uum iacens capiebat modicum gustando
somnū: vbi euū finis diei occupasset: atqz
iterū diluculo iter suuz faciebat: incessabi-
liter augmētando cursuz: habens deside-
riū per trāsire heremuz: sperans aliquem
reperi patrē ī desertō q eū potuisse edi-
ficare iuxta eius desideriū. Currebat igis
securus optimā viā vt ei pmisuz fuerat.
festinanterqz currebat. Viginī ergo die-
ruz pgēs iter: facta hora quasi sexta pau-
luluz se abstinuit ab itineris labore: eleua-
tisqz oculis ad orītez: vñetā sibi celebrat
orationē. Solitus autē erat statuto diei
tēpore idest tertia sexta z nona abstinere
se a sui itineris cursu orationis causa: ele-
uāsqz oculos ad supna z respiciēs ad dex-
teram: vñit in quodā loco stare quasi ym-
braculuz humani corporis. Stupefactus
ac turbatus valde: existimabat fantasma
esse qd videbat: z signaculuz sibi redēpti-
onis sancte crucis faciēs: ac cōpleta orati-
one: vñit quandam ambulantem in par-
te meridiana. nudo nigroqz corpore ex-
incendio solis exastaz: capilli capitī eius
vt lana cādida: atqz pui yfqz ad collū cor-
poris descēdentes. Dū hoc videret zozi-
mas admirat repletusqz gaudio magno:
cepit currere ad eandēz partē in qua pre-
dicta videbatur. Nā z illa q zoziā vide-
bat: ineffabili exultabat leticia: qm̄ vide-
rat qd multorū annorū spacio minime re-
spexerat humane nature speciez. neqz ali-
cuius animalis vel volucris figurā. Mi-
ratur ergo zoziās: q vel qualis eēt quē
viderat: existimās q magnā vidisset pso-
naz. Dum enī illa videbat: de lōge ad se
appropinquantē: cepit gradu cōcito fuge-
re ad interiora deserti: zoziās autē con-
temnēs senectutis debilitatē: fastidiumqz
itineris: cōcito eā gradu sequebatur: z illa
magis fugā petebat. Erat autem zoziā
cursus velocior: z paulatiz appropinqua-
bat fugiēti. Proximus autē ei fact' ita vt
etiā vox eius posset audiri: cepit zoziā
vociferari: talē emittēs vocez cū lachry-

mis. Ut qd me fugis hoīez senē z pctōres
serue dei viui: Sustine me quicunqz sis:
coniuro te per dēū pro cuius amore hanc
habitas heremū vt recipias me debilem
atqz indignū senē. Cōiuro te per illum ad
quē pro tantis tuis laboribus spez habes-
bonā z eternā retributionē: colloqre me-
cum dulcedinis ac sauitatis ḥba z noli
me dereliquerē sine mutua locutiōe. Nec
zoziā cū lachrymis orāte: venerūt vtrī-
qz currentes in quēdā locū. qui locus ita
videbatur: quasi torrēs ibi aliquā cucur-
rit: positiō autēz loci illi⁹ sicubi videbat
coniungentez eum ad prememoratū locū
precedens illa que fugiebat. ante faciem
zoziā descendit: z rursum per aliam par-
tem loci illius quasi torrens ascēdit. zozi-
mas nimiū fatigatus minime potuit cur-
sum facere: sed magis astas ex vna parte
loci: augens lachrymias lachrymas z fleti-
bus fletus: rogabat edificationis sibi im-
pendi sermonē. Mox illa que prius fu-
gam petebat: talē emisit vocē. Abba zozi-
ma qd me persequeris? Ignosce mibi per
deuz te rogo. ignosce mibi p deū peto: qd
minime possuz cōuertere faciē meā ad te.
eo q mulier sum nuda: z palliū quo indu-
tus es mibi porrige: vt possuz corporis mei
verecundia tegere: veniāqz ad te vt ora-
tiones tuas accipiā. Tūc stupefact⁹ atqz
turbatus senex eo q audisset se vocari ex
noīe sapia dei replet⁹ diuinaqz resulgens
grā: itellexit q nō eū noīatim poterat vo-
care: quē nūqz viderat neqz audierat: nisi
qz supna prudētia ei reuelauerat. Sta-
tumqz expolians se panno quo induebat:
iactauit illi auersa facie. Illa ho sumens
eū cinxit se vt potuit: z cooperuit partem
necessariā sui corporis: respiciēsqz zoziā
ait ad eū. Quid tibi vñsum fuit peccatricē
mulierē videre: aut quid querens cognō-
scere toti tibi imposuisti labores? Ille ve-
ro genua flectens: obsecrabat vt benedi-
ctionē ab ea acciperet: illaqz humo pstra-
ta vicissim adorabat eū. Erat ergo vtrīqz
pstrati in terrā inuicē se adorātes: z rogā-
tes alterutrū initiū facere benedictiōis.

Prima pars

Nulla ho penit^o audiebat vox: nisi tantū modo benedic pater & vicissim: bñdic me dñia bñdic. **D**ux autē diu i hoc pliserent: rñdit mulier vices. **A**ffa zozima. tibi magis cōcessū ē bñdicere atq; orare: eo q; sa cro honore p̄sbyterii fügeris: pluresq; annos sanctis afflatis altari bñ sc̄is oratio nib^m mēte replera. **H**ec audiēs zozimas: ampli terrī atq; stupēs ait. **T**erte video mater q; oī spūali gratia sis repleta: qm̄ nomē & officiū p̄sbyterii designasti in me: quē nūq; vidisti. **S**piritalis enī grā non ppter ordinē vel dignitatē tribuit: s; magis ex bonis operibus: & deo dignis actibus acgris: vñ & p̄ dñi te adiuro: vt prius a te bñdictionē accipiā tuacq; orōne pfri merear. **S**ensitēsq; ho fmōib^m senis: mli er rñdit. **B**ñdicit^o dñs redēptor alaz nřaz zozimas autē rñdit. **A**mē. **M**oxq; ereti ambo de terra: ait seni mulier. **R**ogo te pater quid ad me peccatricē venire festinasti? **A**ut gd nudaz & ab oī bono ope infirmaz cernere voluisti mulierem. **Z**ozi mas respondit. **N**on hoc tm̄ voluntatis mee fuit: s; diuine dispēlationis munus nos fecit vtroq; videre. **R**ñdit mulier. **S**i vt afferis q; diuinaz dispēlationē actū ē rogo te vt mibi p̄ couersationē humani generio: quomō sunt reges vel pastores eccliaz narres. **Z**ozimas rñdens ait ad eā. **M**ultifaria relinqēs breui fmone dicā mater: q; dñs n̄ ilb^m redēptor n̄: oī pplo suo firmaz pacez cōcedere dignat^o. **G**z rogo te vt depreceris deū p̄ totū ecclie stabilitate: simulq; p̄ petis meis. **R**ñdit mulier ad eū. **O**pportunū ē & valde necelariū te abba zozima q; h̄iru & sacerdotali ornariis officio: p̄ oīb^m atq; p̄ me peccatri ce orare deū qm̄ i hoc vocat^o es: tñ. ppter p̄ceptū tuū obediē cū oī ftute debeo: et orabo deū sicut petisti licet peccatrix. **E**t eleuans oculos ad orītēs: manusq; erexit in celū cepitq; silenter orare: ita vt tm̄ labia mouerēt. **T**vox ei^m penit^o n̄ audiret. **V**nde senex nullū v̄bum orationis intelligere poruit: sed hoc sibi testem deū adhibens dicebat: quia dum prolixam mulier

faceret orationē: vidit eā in loco i quo stebat orans suspensaꝝ a terra in aere: quasi vnius cubiti mēsura. **Q**ua visiōe magno cōprehēsus timore: & cadēs cepit sudorib^m iundare: stupore cōprehēdi: admiratiōb^m estuare: nibilq; aliud dicere poterat: n̄ s; tātūmō kyrialeysōn. **D**ū bec ageretur: cepit senex magna dubietate anhelare: ne forte spūs eēt fantasie: singēs orationem. **M**oxq; conuersa mulier confortauit eum vices. **Q**uid te abba cogitationē tue p̄turāt: scādalizare i me q; spūs s; & fictā facio orōne? **B**arissact^o esto: peccatricē me esse mulierculā: que tñ sacro sū circūdata baptisinate: et spūs fantasie nō sum: sed fauilla & cinis & totuz caro: et nibil spiritalis fantasie aliquādo vel ad mētēs reducens. **H**ec dicēs: ligno crucis signat frontē suā oculos & labia: simulq; pectori vexillum crucis infigēs: ita dixit. **A**ffa zozima de⁹ de aduerario & de l̄missionib⁹ eius libe⁹ ret nos: quoniā super nos multa ē inuidia eius. **H**ec audiens senex p̄strauit se: et apprehendit pedes eius: dicēs cū lachrymis. **O**bsecro te p̄ dominū nostrū zielum xp̄m: verū deū & hominē: qui de virgine maria nasci dignat^o est: pro quo nuditatē sustines istaz: pro quo has quoq; carnes affligēs expēdīsti: vt nibil absēcōdas a me que sis & vnde vel quando: & ob quā occaſione solitudinē hanc inhabitasti: sed oīa q; circa te sunt edicito mibi: vt dei magnalia facias manifesta. **S**apiētia enī absēcōdata & thesaurus occultus: que utilitas in vtrisq; Dic mīhi oīa ppter deū: nec enī pro gloriatiōe aliqd dicis aut ostensione: sed vt mibi satisfacias peccatori & idigno. **C**redo enī deo cui viuis & cū quo cōversaris: quoniā ob huiuscmodi rē directus sum in hanc solitudinem: vt ea que circa te sunt deus faciat manifesta. **N**on enim nostre virtutis est: iudicijs resistere deī. **N**isi fuisset acceptabile christo dō nostro manifestare te: & qualiter decertasti: nec te ipsam permiseraſt videri ab aliquo: nec me confortaret tantam properare viam: nūq; valentem progredi: aut de cellula

mea procedere. **P**ec eo dicente: sed et alia plura: eleuans eum mulier dixit. **V**erba erubesco dicere tibi actuū meorum turpitudinez: tamen quia vidi nisi nudū corpū meum: denudabo tibi et opa actuū meorum. ut cognoscas quante turpitudinis atque luxurie confusione et opprobrio repleta est anima mea. Non enim ut tu ipse considerasti propter aliquā meas gloriaz que circa me sunt: pronticio. Quid enim potero gloriari que diaboli vas fui electionis aut effectus? Scio autem quia si cetero narrare ea que sunt de me: fugies a me quemadmodū quis fugiat a facie serpentis: auribus non sustinens audiē ob inexpedibilia que suaz opata. **D**icam tamen nihil negans: sed verius referaz: supplicās te prius ut non deficias orare pro me: ut misericordia iuuenire merear in die iudicij. **E**t senex suffusus lachrymis flebat. **L**uc cepit narrare ea que de se erat ita dices. **E**go pater patriaz habui egyptū: parētib⁹ autē meis viuetib⁹. duo decimū etatis gerēs annū: affectū illorum spēnens i alexandriā yeni. **E**t quomodo virginitatē meas i primis violaueriz: et quāliter idesinēt et inflatiabiliter vicio libidinis subiugata iacuerim: erubesco considerare: hoc enim nō breue ē dicere: citius tñ dicas. ut cognoscere possis inflatiabilez vicij mei ardorez: quez i amorem stupri habui. **D**ecez et septē et eo amplius annis publico astas loco. pessimuz mei corporis exercebas negotiū: tradens volentib⁹ irrecusabiliter carnis mee pudorez: repellēs a me omne acquisitionis lucrum. **U**nuz tantū mibi erat lucrum. luxuriosam acgrere vitā. **N**az ludus et ebrietatu nimetas mibi prothesauris videbant. **N**ostoties oblata recusabā: ut aplo⁹ acgrere pessimi mei desiderij amicos: et hoc nō q̄si locuples faciebā sed egestatē p̄ diuitiis reputabā. **U**n⁹ ho mibi et magn⁹ erat desiderij ardoz: p̄ telatis oīuīis risib⁹ atq̄ iocis iſſitere: et dieb⁹ et noctibus pessimā corporali nature iuriā irrogare. huiusmodi enim obscenist maculos opibus: mee iuuēutis expediti vitaz. **D**oc mō mibi viueti: vidi aliquādō lybio/ rū et egyptio: m̄ltitudinē: cōcurrentē q̄si ad mare: reppiqz aliquēz et interrogauit dicens. **U**bi putas festinat isti viri qui curunt? **D**ixit autem mihi. In hierosolymā omnes ascendunt ob sancte crucis exaltationē: que post aliquot dies solito celebatur. **D**ixi autē ei et ego. Putas suscipient me: si voluero abire cū i p̄is? **E**t ille dixit. Si habueris nauī nullus te prohibebit. **D**ixi ei. **V**erba frater nauī vel sumptū nō habeo: yadā autez et ascendaz i ynam nauiaz quaz cōduxerūt: et licet noluerint enutrient me. memetipsaz eis tradam: nā corpus meum in potestate babentes pro nauī accipiant. Propterea autez cū eis volui ambulare abba ignosce: ut multos baberez cooperatores i libidinis passiōe. **D**ixi tibi mi senex et mi abba ignosce mibi: nec me cōfusionez meas dicere cōpellas. **C**ontremisco deniqz: maculant enī et te: et i p̄ aerem isti sermones mei. **Z**ozimas autē terraz lachrymis ifundens respondit ei. **D**ic o mater mea ppter deus dic: et ne p̄termitas sequentia salutifere narrationis. **I**lla autē adiūgens p̄ozī narrationi addidit hec. **I**lle autē adolescēs sermonū meorū audieſ scurilitatem ridens discessit. **E**go autē fuisz quem manu tenebas proiec̄tis: būc enim post tēpus iueniebat me tenere: cucurri ad mare ybi illes p̄p̄exi currentes: et vidi iuuenes aliquos stantes i litore: numero q̄si decez: satis corpore acerimōs: et ad id qđ mibi erat placabile optimos viros. Erat autē et alij iam in naues ascēderāt. Impudens autē ut mibi iſuetudo erat: et irreuerenz i medio eoz me dedit. **A**ccipite et me vobisq̄ p̄gitis: nō n̄cro vobis i placabilis. **Q**z et alios sordidiores p̄serēs mones. oēs ad ridēdū cōmouī. Illi autē ierubescēt motū meū viidentes: accipiētes me i nauiculā portauērūt. **E**xide autē nauigationē cepim⁹. **Q**ue autē p̄bec acta sūt. quō tibi enarrare potero p̄? **Q**ue lingua dicere pot aut auris audire ea que nauigio et i itinere feci sūt: quō etiā nolētes ad peccādū mīflos apellebāt. **N**ō ē enarrabit neglissima spes: cuius.

Prima pars

magistra sum infelicit^b effecta scelerib^b.
Ego nunc satis factus esto qz stupeo quo-
modo meas iniquitatuz luxurias mare il-
lud sustinuit: quo non aperuit terra os suū
z in infernū me viuentē demersit: que tā-
tas i laqueum duxi animas. Sed pfecto
deus qui nemine vult perire, sed oēs sal-
uos fieri: expectauit penitētiam mēā. Nō
enī vult mortē peccatoris s^z longanimi-
ter expectat, sustinens cōuercionem. Sic
nāqz cū magna festinatione aseendimus
hierosolymā: z quātos quidem dies ante
sācte crucis festiuitatem in ciuitate com-
morata sum. similibus vacauī nequissi-
mis operibus: magisqz prioribus. Nō enī
sufficiens fui iuuenibus mecū in nauī lu-
xuriantibus z in itineris: z alios multos
peregrinos z ciues i opus sceleris mei co-
gregans coinquinauit seducens. Quando
autē venit sancte exaltatiōis preciose cru-
cis festiuitas: ego quidez sicut z prius pre-
ibam: iuuenum illaqueans z capiens anī-
mas. Vidi autem primo diluculo omnes
ad ecclesiam ynanimiter cōcurrētes: abii
z ego currēs cū properātib^b z veni cū illis
in atrium tēpli. Et cuz venisset hora exal-
tatiōis dominice crucis: impingebam z i-
pingebat repellebarqz quodāmodo festi-
nans ingredi cū populo conanter ysqz ad
ianuam templi: cum his qui ingrediebant
tamē cum magna laboris tribulatione
appropinquabam z ego infelix. Quando
autē ianuā ingredi yolebaz illi quidē oēs
sine impedimēto ingrediebant: me autem
diuina aliqua virtus phibebat: nō idulgēs
itroitū. Mox igit̄ repulsa ejiciebar fozas
z electa sola inueniebar in atrio stās. Con-
siderans autē per muliebrē impotētiā mi-
hi hoc euenire: iterū me aliis miscendo vi-
mibi quodāmodo faciendo introeundi: sed
nimirū laborebā i vacuū. Ut enī limina
vestigio cōtingebā oēs iteri recipiebās
nullū ipedimētu babētes me aut solā nō
recipiebāt: s^z q̄si multitudo militaris esse
cta. vt ingrediēti mibi aditū clauderet: ita
me repentina virtus qdā prob'bebat: z ite-
rum iuueniebar in atrio. Hec ter z quater

passa z facere conās z nihil pfectiēs: despe-
rās decetero z ampli^b nūsc̄ pfecti vales
factū quippe fuit corpus meū a vi cōpi
mētū valde ɔfractū. Recedēs itaqz ide
i angulo atrii ɔstisti: z vix aliquādo quam
ob causaz phibebat videre viuiscū lignū
in cogitationē reduxi. Tetigit enī metez
z oculos: cordis mei intellect^b salutis: reco
gitans quia squalida actuū meoz sclera
mīhi itrofisi aditū obfabant. Qepi igit̄
fles nīmū ɔturbari. z pect^b meū tondere
atqz suspiria de pfecto cordis pferēs. ge
mēs z eiulās pspexi i loco in quo stabam
sursum imaginē sancte dei genitricis stan-
tē: z aio ad eā itēde z ideclinātē itendēs
Dñna vgo scā maria: q̄ deū vez fm carnē
genuisti: scio enī scio: qz nō ē condecens
nec opportunū: sic horridā me z peccatri
cē adorare sacrā imaginē tuā: vel cōtem-
plari oculis tantis sordib^b pollutis: que se
per vgo esse dinoscēris: z casta: que corpo-
re z aia mūda existis: z immaculata. Ju-
stū ē enim luxuriosam me a purissima ca-
ritatis tue mūdicia: abominari z projici.
Tame qm̄ vt audiui: ob hoc deus hō fac^b
est: quez ipa digna genuisti vt peccatores
vocaret ad penitentiā: adiuna me solitari
am: z nullum habentē adiutoriū: pēipe et
mīhi licentia tribue: ecclēsie patefacū in-
gredi aditum. Non efficiar aliena a visio-
ne preciosissimi ligni: i quo affixus de hō
quem virgo concipiens ipa virgo peperi-
stī: q̄ pprīum sanguinem pro mea dedit libe-
ratione. Jube dñā: z mībi indigne: ob diu-
ne crucis salutationē: ianuā templi pate-
fieri: z te ex te genito xpo dignissimā da si-
deiūssorem: qz nūc̄ vltra mēā carnē com-
quinabo: p horrenda cōmixtionē ludibria
sed mot vt filij tui vgo scā videro lignū;
seculo z actibus eius cū oib^b que in eos sit
statīz renūcio. z tñnuo egrediar: vbi cū
ipa vt fideiūssor me direxeris. Nec dices
z q̄si alic̄z satisfactionē recipiens: fidei suc-
censa calore: z de pietatis visceribus dei
genitricis presumens: moui me de eodem
loco in quo stans feci orationem z venies
iterum ingredientibus me miscui z vltra

non erat qui me repelleret: vel qui prohiberet appropinquare me ianuis tēpli. **A**ccepit ergo me tremor validus et extasis: et tota ex oībus tremebunda turbabar. Ita coniungentem me ad ianuam: cui mibi aditus primo claudebat: quasi oīs virtus que prius ingredi me prohibebat: post autem viam ingrediendi pararet: ita absq; impedimenti molestia introiui: et sic intra sc̄a sc̄orum recepta sum: et p̄ciosi ac viuisci crucis ligni adorare mysteriū digna habita sum: et tunc vidi dei sacramēta: et qualiter est paratus suscipere penitētes. Tunc proiunctione me pronam in terra et sanctu illud osculans pavimentum exhibam. Currens autem ad illā q̄ me fide duxit yēi restas. Coniunxi me igitur in illum locum: ybi si dedicacionis cōscriptum est cirographuz: et genu curuans coram imagine sc̄e x̄gis dei genitricis: his precata suz verbis. Tu quidem semper benignissima domina tua ostendisti pietatis misericordiam: tu indignam supplicationem non prosecisti: vidi gloriam quam peccatores merito non videm. Gloria omnipotenti deo: qui per te suscepit peccatoꝝ penitentiam. Quid amplius peccatrix et misera: valeo recordari aut enarrare. Tempus est iam ipse quā fidem dixi dictio[n]i tue placitā. Nunc ybi tibi complaceret dirige me. Esto mihi salutis ducatrix: et x̄itatis magistra: p̄cedens me in viam q̄ dicit ad penitentiā. Et hec dicens: audiui vocem alicuius a longe clamantis et dicentis. Jordanem si transieris bonam inuenies requiem. Ego autem hāc vocem audiens et pro me factam credēs lachrymans exclamaui: et ad di genitricis imaginē prospiciens sic vociferata sum. Dña dñs et regina tolī orbis: per quābū mano generi salus aduenit: noli me derelinquere. Et hec dicens d̄ atrio templi suz egressa: et festinanter ambulabam. Exente autem me vidi me ḡs: et dedit mibi tres nummos dicens. Accipe hos nummos. Ego autem accipiens: tres ex eis panes comparauit: et bos accepi benedictiōi mei itineris congruos. Interrogavi autem eū qui panes vendebat. vnde et qualis via eē nosciū que ducit ad iordanem. Et cognoscens portam ciuitatis que in illa parte p̄git: currens iter agebam plorans. In terrogationi autem interrogationem annectens: reliquā diei cōsumpsit iter p̄spe rans. Erat enim hora diei iam tertia: quādo p̄ciosam et sc̄am crucem videre merui. Et sole iam ad occasum declināte: ecclesiā am beati Joannis baptiste positaz iuxta iordanē conspexit: et in eodē tēplo ingressa adorans: continuo in iordanem descendit: et ex illa sancta aqua: manus et faciem lauit. Communicavi autem viuifica et intemera ta x̄pi dñi sacramēta: in eadem sc̄a p̄curso ris et baptiste Joannis basilica: et tunc yni us panis medietatez comedit: et ex aqua bībi noctu in terra quiescens. Lucecente crastino in partem aliam trāstui: et iterum p̄cij doctrinē mēa x̄ginē mariaz: ut mibi dirigeret ybi ei placitū esset. Deueni autem in hanc solitudinē: et a tunc ylqz hodie elōgauit fugiēs: expectās deum meum: q̄ salvuos facit a pusilo aio et p̄cella eos qui conuertuntur ad ipsū. Zozimas autem dixit. Quot anni sūt oīs ex quibus hanc ihabitas solitudinez? Respōdit mulier. Qua draginta septem anni sūt: yi considero: ex quo de sc̄a ciuitate egressa sū: Dicit autem zozimas. Et qd inuenire ad esum potuisti oīs domina? Respōdit mulier. Duos se mis qdem panes deportans: iordanē trāsmeauit: q̄ post modicum arefacti quasi lapi des obdurauerunt: et qbus modicum qd uissit ad aliquos annos comedens transagi. Dicit autem zozimas. Et sic absq; dolore transiſſi tanti temporis lōgitudinem: nibil repentine immutationis turbantis te sc̄tiens calorem? Et illa dixit. Rez nūc me interrogas quā dicens valde cōremisco. Si ad narrationē venero tātoꝝ q̄ sustinui p̄cilioꝝ: et cogitationū que inique turbauerūt me: timeo ne iterū ab eisdē tribulationē patiar. Dicit zozimas. Nihil relinq̄s oīs qd nō indices. Semel enim in hoc te manifestaz cognouim⁹ ordine: omnia te indiminute oportet nos edocere. Illa autem

Prima pars

Dixit ei. Crede abba decē t septē annis fe
ris i manuetis et irrationabilib⁹ reluctas
desiderijs: dū cibū initabaz desiderio mi
bi erāt carnes: occupiebā pisces quos egyptus
habebat desiderabaz etiā vinū de
lectabile mibi. Multuz enim delectabar
i vino: et supabundantius vscg ad ebrieta
tatem bibebam: et nunc mibi erat valde in
desiderio: eoꝝ multū vterer dū essez i se
culo. Hic aut̄ inq̄m oīno gustandi nō ha
bēs vsl̄ vebemē tissime vrebā: et sustine
bā necessitat̄ piculū. Siebat aut̄ mibi et
de luxuriosis caticis num̄ū desideriū: per
turbans et reducēs ad memorā demonio
rū cātica dētare q̄ i sc̄lo didicerā. Mox
aut̄ lachrymas et pectus meū manu pcuti
ens: meipaz ad memorā deducebā de cō
ueniēti fide dictiōis quā fecerā: egrediēs
atra hāc solitudinē. Ueniebā aut̄ p cogi
tationē ante imaginez dei genitricis ma
rie: q̄ me i fide sua suscepit: et ante illā plo
rabā vt effugaret a me cogitationes q̄ mi
serrimā mēa aiaz afflīgebāt. Qui aut̄ sup
flue dolēterq; lachrymabar: et viriliter pe
ct̄ meū tūdēbā: tūc videbā lumē vndiqz
circūfulgēs mei: et serenitas mibi qdaz sta
bilis mox siebat. Cogitationē aut̄ q̄ ad for
nicationē iterū iteruqz opellebāt me: quō
tibi enarrare possū. Abba ignoscē: Ignis
int̄ iselix corp⁹ meū nimis succēdebat: et
totā me p̄ oīa exurebat: et ad desideriū cō
mixtionis trahebat. Dū mibi q̄ talis ascen
deret cogitatio p̄sternebā me ipaz i trā: et
lachrymis trā tūdēs: ipaz mibi veraciter
astāte videbā: q̄ me i fide direxerat: minā
tē mibi cōpellatiōe qsl̄ puaricāti: et penas
puaricatiōi īminētes ira mucronis atra
me agētē. Nō aut̄ aī surgebāz de trā nisi
prius illa: dulcissima lux illuminaret me
solito: et cogitationes prurbantes me effu
garet. Semp itaqz cordis mei oculos ad
illā fideiussorem meam sine cessatiōe eri
gebāz: de p̄cans eaz auxiliari mibi i hac so
litudine: et penitēte habui adiutrice et co
adiutrice ipaz que genuit castitatis aucto
rem: sic decem et septē annoz curricu
lū periculis multis: vt dixi: reluctantis vſ

qz bodie adiutoriū meū dei genitrix mibi
alstit̄ h̄go b̄fida: p̄ oīa et i oīb⁹ me diri
gēs. Dixit aut̄ zoizmas. Nō exhibuisti ci
bum aut̄ vestimentum: Et illa dixit. Pa
nes qdē illos: sicut dixi: expēndes p̄ de
cem et septē annos: deinceps nutriebar her
bis que inueniebās p̄ solitudinem: Indu
mentū aut̄ qd̄ habui transmeato iordanē
nimia yetustate scissū et oīsumptū ē. M̄t
tam aut̄ glaciali frigore estusqz ardore ne
cessitatē lustinū: cōcremata estus icendio
et nimio frigoris gelu: rigescens corpore et
tremens: multotiens et i terrā cadens: pe
ne absqz spū iacebas imobilis: multis et di
uersis necessitatibus et p̄tationib⁹ imen
sis eluctans: et ab illo die vscg ad hāc: vir
tus dei multis modis aiaz et corp⁹ meū cu
stodiuit. Recordans enim de qualib⁹ ma
lis liberauit me domin⁹: esca enutrio in
consumabili: et saciatatio possideo epulas
spem salutis mee. Nutrio aut̄ et cooperi
or tegmine h̄bi dei: q̄ continet oīa. Nō in
solo pane viuit h̄o: et nō habētes opimēū
petre circūdate sūt tegmine: hi qui se pec
cati expoliauerunt tunicā. Audiens aut̄
zoizmas quoniam scripturarū testimonia
pſerebat ex libris. Noysi videlicet et bi
Job siue psalmoz: dixit ad eā. Psalmos
oīr̄ didicisti vel alios libros sacre scriptu
re legisti. Illa aut̄ hoc audies subridēs di
xit ad eū. Crede mibi p̄ non ydihoiez ex
q̄ iordanē trāsiū: nisi te bodie: sed neqz se
raz aut̄ aliud aīal qualecūqz: ex quo i hāc
deueni solitudinē. Lras aut̄ nūqz alicubi
vidici: s̄ neqz psallentē neqz legentez alis
quem ausultaui. Sermo aut̄ dei viuus
et efficax ē: intellectum intrinsecus docēs
humanum. Hucusqz finis eoꝝ q̄ ea sunt.
Nunc aut̄ obsecrās queso te p̄ carnari
onem h̄bi dei: vt ores p̄ me luxuriosa. Et
cū hec dixiss cucurrit senex et genuflexo
se in terrā p̄sternens cū lachrymis: excla
mavit dices. B̄fictus dōq̄ fecit mirabi
lia magna solus gloriosa et vebemē stu
penda: quib⁹ nō est numerus. Benedic
es domine dōq̄ ostēdissi mibi quanta lar
giris tumentib⁹ te. Vere enī nō derelings

querentes te dñe. Illa aut̄ app̄pendēs se
 nem non p̄misit in terram p̄fecte p̄sterni:
 sed dixit ei. **H**ec que audisti hō obiecto te
 ḡ dñm n̄um ih̄m xp̄m saluatorēm n̄m:
 nemini dixeris: quādusq; de' d̄ vīculo car-
 nis absoluat me. **H**is oib̄ acceptis vade
 in pace: et iterū hoc eodē tpe trāscēte an-
 no apparebo tibi: et videbis me dei nos gu-
 bernante grā. **F**at aut̄ pp̄ter dominū qđ
 nūc tibi iniungo. In sacris ieūnijs recur-
 rentibus ānī futuri nō trāscas iordanē: vt
 suetudinē habetis agere i monasterio.
Stupebat aut̄ 3ozimās audiēs qm̄ t ca-
 nonē sive regulā monasterij edicebat: ni-
 bilisq; aliud clamabat: nūsi glam deo: q ma-
 iota q̄ petitur diligentibus se largitur. **I**l-
 la aut̄ dixit. **S**ustine: vt dixi: abba i mō-
 asterio neq; enī t si volueris: exire quoq;
 valeb. **V**espe aut̄ sacratissime dñice cene
 accipe diuini corporis: et viuifci sanguis por-
 tionē i vase sacro: dignoq; rati mysterij: et
 afferens sustine me i pte iordanis q̄ iungit
 sclo: et venies viuifica accipiā dona. **E**x q̄
 enī i ecclia btissimi p̄cursoris priusq; trāsi-
 re iordanē cōicauit: teiceps vsq; nūc nūq;
 cōicauit: nūq; vsq; nūc scificatiōis būi? vla-
 sum sacramētis: et iō dēpcor dēpcationēz
 meam non negligas: s̄z affir: vt dixi: viu-
 ifca atq; diuina mysteria: ea hora q̄ dñs di-
 scipulos diuine cene p̄cipes fecit. **J**oāni
 aut̄ abbati mōasterij i q̄ hītas dicitō. **A**ttē
 de tibi ip̄i t gregi tuo: aliq̄ enī nōt ibi di-
 gna emētatoe: s̄z nūc nōt te ea sibi edicē
 s̄z q̄ tibi p̄cepit dñs. **H**ec dicēs t orōne a
 sene postulās: ad iterōrē solitudinē veloci-
 us fessiāuit. Semo illi
 collectum introiit.
Pascuifus curi
 observis quod eo p̄
 er te oī p̄mi lūpū
 t cūcum ferat q̄
 t cūcum laetatu
 t dñcetus dñs kām
 lūs gloria t rām
 nō eī numerus. Zō-
 nā ostēcūm quā
 t̄. **V**erē cīmī
 ca: mox p̄ solitā orōne alij qdē psallētes
 exierūt: ipse aut̄ modica fedris iſirmitate
 detēt̄ māsit itus i mōasterio. **R**ecordat̄
 ē aut̄ 3ozimās scē illi? p̄dictū sibi fmonē:
 ga neq; volens exire valebis. **A**liquātis
 aut̄ elapsis dieb̄ ab iſirmitate subleua-
 tus. i monasterio cōuersabā. **Q**uādo aut̄
 monachī sūt reuersi t cōiūcti vespe sacra-
 te cene dñice. fecit qđ ei iussum fuerat. et
 mittēs i modico calice i temerati corporis
 xp̄i portionē: et p̄ciosi sanguinis dñi nostri
 ihu xp̄i: posuit i canistro caricas modicas
 t palmaꝝ fruct̄ id ē dactilos: et pax lēti-
 cule ags iſuse: et venit tarde hoza iāvespe
 ra: et ad litt̄ iordanis sedebat. aduentum
 p̄stolans sancte mulieris. **B**eatissima aut̄
 illa tardante 3ozimās nō dormitauit: sed
 sollicite attēdebat solitudinē: iſtūmēs qđ
 videre desiderauit. **H**ec bat aut̄ senex in
 semetip̄o: **N**ūqd veniēs nō me inuenit: et
 reuersa ē: **H**ec dicēs flebat: et oculos ele-
 uās i celū suppliciter deū deprecabā. dī-
 cēs. **N**ō me alienes dñe videre iterū quā
 videre me tribuisti. nō yadaz' vacuuus pec-
 cata mea portās in increpatiōe. **H**ec orās
 cū lachrymis alia i eum cogitatio incidit.
Quid inquit t si venerit faciet? **Q**uomō
 trāsiet iordanē q̄ nauicula nō est? **Q**uali-
 ter aut̄ ad me indignū pueniet? **H**eu me
 infelicē. heu q̄ me taz iuste specie aliena-
 uit. **H**ec sene cogitante. et ecce illa facta
 aduenit: et in parte alia fluminis stetit: 3ozimās
 aut̄ vidēs eā surrexit gaudēs t exul-
 tans nimis: glorificās deū. **L**uctamē aut̄
 certaminis in eī fluctuabat cogitatōis
 iſtentōe: q̄ nō p̄t iordanis transire fiue-
 ta. **E**t respiciēs sene: vidit eā vexillo cru-
 cis aquas iordanis signatē. **T**ot̄tūc no-
 citis tenebras splēdor illuminabat lune: q̄
 tēpus recursus illi? tūc erat. **S**tatis aut̄
 vt signū crucis i pressit ascēdit sup aquas:
 et ambulās sup ligdū equozis fluctū: veni-
 ebāt quasi p̄ solidum iter: 3ozimās autem
 stupens t genua flectere nitens: clamans
 desuper aquas mulier prohibuit cum di-
 cens. **Q**uid facis abba. quia sacerdos
 dei es t diuina portas mysteria? **Q**ui sta-

Prima pars

tim obediuit dicenti. Illa autem descendens de aquis dixit seni. Benedic pater bene dic. Ille autem cum magna festinatione respondit. Stupor enim nimius inuaserat eum: in tam glorioso miraculo et dixit. Vere non mentitur deus: qui pollicitus est sibi similes esse eos qui semetipsos purificant. Gloria tibi domine ihu christe deus noster: quoniam ostendisti mibi per hanc ancillam tuam: quantum mee considerationis inferior sum mensura vere perfectionis. Hec dicente: postulauit mulier sanctum dicere symbolum: et sic dominicam inchoare orationes. Et ex pleto. pat noster qui es in celis: sicut mos est: pacis oculum obtulit senior: et sic vivifica mysteriorum sanctorum suscipiens dona extensis in celum manibus et ingemiscens eum lachrymis: ita clamauit dicens. Nunc dimittis ancillas tuas domine secundum verbum tuum. Quia viderunt oculi mei salutare tuum. Et dixit seni. Igitur abba: et aliud petitionis mee imple mandatum. Vade nunc ad monasterium dei pace gubernat. Post recursus autem anni aduentis: item veni in illum torrentes in quo tecum prius sum locuta: prorsus non omittas quoniam venias: et videbis me iterum qualiter deus voluerit. Ille autem respondit ad eas. Utinam esset possibile nunc tua sequi velutitia: et tui preciosissimi vultus visione perfervi. Ora mater ut uinas senis petit uincula facias: et modicuz cibi ex eo quod hoc attuli digneris accipere. Et hec dicens: ostendit ei quod secum detulerat canistrum. Illa autem extremis digitis lenticulae contigit: et tria tolens grana proprio intului oculi sufficere dicens gratiam spiritus ut custodiatur anime substantiam imaculata. Tunc dicit seni. Ora pro me dominum: et mee infelicitatis memor esto. Ille pedes eius sanctos contingens: cum lachrymis deprecabatur ut oraret pro ecclesia et iperio et pse: et dimisit abire flens et ciuilans. Non enim audebat eam multum detinere: que nec si vellat poterat detineri. Illa autem iterum crucis impressione iordanem signans ascendit ambulansque super liquidum iordanis elementum

transiit sicut antea veniens fecerat. Sexus autem reuersus est gaudio et tremore nimio repletus: semetipsus reprehendebat penitentem: quia nomine sancte ut cognosceret non inquisiuit: sperabat tamen hoc aduenientem consequi anno. Trasfacto autem codice anni cursum: venit iterum in vastaz deserti solitudine. Expletis oibus secundum costitutio[n]es festinas ad illam gloriosam visionem intuendam: perambulansque solitudinis iter: et iuuenies aliquam cupiti loci indicatio signa: dextra levauit aspiciens: intuitumque oculorum deducens: lustrabat ubique sicut scientissim[us] venator: sicuti suauissimam reptem comprehenderet seram. Cum vero nullo modo aliquid quaque versus conspiceret: cepit se ipsius lugem infundere lachrymis. Tunc elevans oculos orando dicebat. Ostende mihi domine in corpore angelum: cui totus comparari non dignus est mundus: hoc orando venit ad locum qui in similitudine fuerat designatus torrentis: et in extremo eius stans videt in parte superiori splendentem solem: et aspiciens videt corpus sancte mortui iacens: et manus ac pedes ut oportet compotitas: plus vero corpus ad orientem aspiciens. Currens igitur lachrymis lauit beatissime pedes: non enim aliud corporis eius membrum audebat contingere. Lachrymans autem aliquid et psalmos dicens. tibi et rei cognitentes: fecit sepulture orationem et dicebat sibi ipsi. Fortuna non complacet sancte hec fieri. Hec co cogitate. Designata scriptura erat in terra ubique legebatur. Sepeli abba zozima: misere marie corpusculum: et reddere terre quod suum est: et puluerem adjicere pulueri. Ora tamen preme ad dominum. Transiente me partheno nothi secundum egyptios: qui est secundum romanos aprilis: die nona nocte id est quinto id est apries salutifere passionis: p[ro]prio diuine et sacre cene communionem. Das litteras senem cum legisset: cogitabat quidem prius: quoniam esset qui scripsit. illa enim ut dixerat litteras ignorabat. in hoc tamen valde exultans gaudebat quia eius sanctum didicerat nomen. Cognovit vero quia mox ut diuina mysteria in iordanem participauit: eadem hora

Vitas patrum

Irr

in locū illū venit. ybi mox de hoc mundo transiit: t idem iter qd zozimas per virginē dices amb ulans vix consūnauit labo rans: prius hore cursū maria iūmpst: et statim migravit ad dñm. Historicans autē dñm zozimas et lachrymis corpus eius infundens: t p̄s ē inquit miser zozima: qd ius suz ē p̄fice. Sed qd faciaz infelix: qz ynde fodere valeā nō habeo. Deest sarculus: nō est rastrū: nihilq; ex oībus pre manib; ha betur. Nec eo in corde suo dicente secre te: modicū sp̄exit lignum iacens: qd alius mens cepit fodere. Valde autē dura erat terra et valde fortissima: et nequaq; vale bat senex fodere illaz: qz et ieiunio cōfectus et longe itineris fatigacione nimis erat defectus. Laborabat enim et suspirijs nimis v̄gebatur: et sudoribus mactatus inge mit grauter: ex ipso cordis sui p̄fundō. Et respiciens vidit ingentis forme leonē: iuxta corpus sc̄e statē: et eius plantas lambente. Videns autē paurore cōtremuit p̄ paurore grandissime fere illius: p̄cipue: qz audierat sc̄am dicentē: qz nuncq; aliquam ibi fera viderat. Signo autē se crucis cōfir mavit yndiq; credes qz illesū eū custodire valet h̄tus iacētis. Leo autē cepit annue re seni blandis eum motibus salutans: zo zinas autē dicit. Quoniā a deo missus v̄ni o maxime ferarū: vt bui dei famule corp̄ terre cōmēdetur: opus exple officii. Et iussit leonē sepelire eius corpus. Ego enim inquit senectute cōfectus nō valeo fodere: s; nec agruum qd habeo ad h̄p̄ exercendum: et iterum itineris tanti longitudinem p̄perare non valeo vt afferam: tu diuino iussu hoc op̄ cū yngulis facito: vt cōmēdetur terre hoc sanctum corpus sc̄ulum. Continuo autē iuxta senis sermō nem: leo cū brachis et yngulis suis fecit fo neam: quantum ad sepeliendum sc̄e cor pusculum posset sufficere. Senex vero lachrymis pedes eius abliens et multipliciter effusa prece exorās p̄ oībus eam nūc amplius exorare: operuit terra corpusculum astante leone: sicut repererat nudum: et nūl aliud habens: nisi illud sc̄issuz vesti

mentum qd ei iā antea piecerat zozimas ex quo vestimēto necessaria corporis mēbra cōtexerat. Tūc recedūt parit: et leo qdē in interiora solitudinis quasi ouis mansuetā discessit. Zozimas autē reversus est i monasterium suum: benedicens et sanctificās deum: et hymnū laudis decantans christo domino nostro. Ceniens autem in cenobium: fratribus ab initio cuncta retulit: nihil abscondens ex omnib; que vidit et audiuit: ita vt omnes audientes magnalia dñi nimio stupore admirarentur: et cum timore et amore magnaq; fidei: celebrarēt beatissime huius transitus diem. Johannes autē abbas inuenit quosdam emendādos iuxta sancte illi sermonem: et hos miserāte deo conuertit. Zozimas autē in codem degens monasterio: impletuit annos cētū: et tunc migrauit ad dñm i pace: gratia domini nostri iesu christi: cui est cum eq̄li p̄t gloria et honor et imperium: yna cum sancto et viuificatore et adorando spiritu: nūc et semper: et in secula seculorum. Amen.

Sinit vita beate Marie egyptiace.
Incipit vita sancte Marine virginis.
Meat frater quidaz secula ris: habēs vni cam filiam paruulā. Ip̄e vero cōuerti cupiens comendauit eaz cuidam parenti suo: et in monasterium: qd longe erat a ciuitate per miliaria trigintaduo: et ingerens perficiebat opus monasterii: ita vt abbas eius plusq; ceteros qui in monasterio erāt eum diligenter: eog; fidelis esset et obediens. Contigit autē post aliquod tps vt recordaretur caritatis filie sue: et cepit tri starī atq; affligi intra se. Et cum per multos dies hoc faceret: vidit eum abbas ei tribulatum et dixit ei. Quid habes frater: q̄ sic tristis ambulas? Dic mihi: et de? qui consolatur omnes dabit tibi aurilū. Tūc ille procidens eaz lachrymis ad pedes ei ait. Habeo unum filium in ciuitate quem reliqui paruulum: et recordatus affligor ppter eum. Et noluit abbati indicare eo q̄ puella esset. Abbas vero eius hec ignora n̄s et nolens eum amittere: quia necessa

Prima pars

trins erat i monasterio: dixit ei. **Si diligis** eū: vade & adduc eū huc: & sit tecū. **Et abi-** ens adduxit eā. dicebat autem marina: et mutauit ei nōmē: & vocauit eū marinū: & dedit eam ad discēdas litteras itra mona- steriuꝝ & erat cum ea. **Et nullus cognouit** de fratribus q̄ puerla eslet: sed vocabant eā ōs marinū. **Et dū eētānoꝝ** quatuordecī cepit eā docere p̄ suis viā dñi: & dicebat ei. **Vide filia** vt null⁹ cognoscat mysteriuꝝ tuū ylqz i finē tuū: & sollicita sis ab insidiis diaboli: ne seducaris ab eo: & isto sc̄m mo- nasteriuꝝ p̄ nos solui videat & in conspectu xp̄i & coraz sc̄is angelis eius: cū ip̄is eter- na dānationē accipiam⁹. **Et alia mlt̄ do-** tebat eā p̄ singulos dies: de regno dī. **Cif** aut̄ sc̄a eēt annoꝝ decē & septe: defūctus est pater eius. Remansit aut̄ sola i cella pa- tri sui: & erat obediens oib⁹ i monasterio ita vt ab abate suo & ab oib⁹ diligere. **Habebat** autem monasteriuꝝ par bouum & carrū aut bigaz: qz vicinū habebat ma- re ybi erat emporium ad tria miliaria: & ibāt mōachis: & afferebat q̄ necessaria erat mōasterio. **Una** ergo die dicit abbas ad marinū. **Frater** marine: q̄re et tu nō va- dis cū fr̄ib⁹ & adiucas eos? **Que** r̄ndit. vt iubes p̄. **Frat** aut̄ iuxta viam hō manēs noīe pandox: per quē fr̄es ibant & reuerte bant. **Et** cepit fr̄ marinus frēq̄nter pgere cū carro: ad op̄ sibi iniunctū: & ybi tardi- or eueniebat hora ad reuertēdū: mane- bat in domo ip̄ius pandoci cū ceteris mo- nachis. **Pandox** aut̄ habebat filiā ygine: ad quā ingressus miles per insidias diaboli cōcubuit cū ea: & cōcepit de illo milite: et dū cognitū fuisse a parētib⁹ ei⁹ ceperunt affligere filiā dicētes. **Dic** nobis a quo cō- cepisti. **R̄ndit** eis. **De** illo monacho q̄ dici- tur frater **Martinus**: qui hic frequēt cū carro māsit: p̄ me oppressit: & ceipi. **Fra-** tim aut̄ parētēs ei⁹ prexerūt ad monaste- riū: & dicūt abbatē ei⁹. **Ecce** dñe abba qd fecit monachus tuus **Martinus**, quomo- do decepit filiam n̄am. **Dicit** eis abbas. **Quid** dicitis? **Et** iussit eum vocare. **Et** veniente eo: dicit ei abbas suis. **Frater** marine tu hoc sc̄lus opat⁹ es i filiā eop⁹.

Stans hō diutius & cogitās itra se: inge- miscēs q̄ dixit. **Peccauī p̄ mi: p̄nīaz ago** p̄ hoc p̄tōis: q̄so te intercede p̄ me ad de- um: vt hanc p̄ficere possim. **Abbas** hō ad iracūdiā om̄ot⁹ iussit eā cōtundi & affligi: & ait. **In** veritate dico tibi: qz hoc malū ope- tus es: hic nobiscū nō manebis in hoc mo- nasterio. **Et** piecit eā foras. **Ipa** hō nulli vnc̄s cōfessa ē mysteriuꝝ suuz: h̄z abiens ia- ctavit se ante sozes monasterij: & iacebat sup terrā in penitētā affligendo se: tanqz si ipa peccasset: & i grediebūs fratribus po- stulabat: vt yna bucella panis ei daretur. **Hoc** faciēs p̄ quartuꝝ annos: nō recessis de forib⁹ monasterij. **Pandocis** vero filia pepit filiū masculū: & ablactauit eū: & ad- duxit eū mater puelle secū: & posuit eum ibi ante mōasteriuꝝ: & dicebat ei. **Ecce fra- ter** marine: quō nosli nutri filiū tuū. Erre- ligit eū ibi: & abiit. **Hec** hō marina: sc̄i- piens cū taqz p̄p̄ru filiū: d̄ ipa bucella pa- nis quā accipiebat ab introeuntib⁹ mo- nasteriuꝝ: nutritiebat filiū alienū. **Factū** ē aut̄ hoc: p̄ duos alios annos: postmodū vero videntes fr̄es: misericordia cōpuncti in- gressi ad abbatē rogare ceperūt: vt eū re- ciperet i monasteriuꝝ: dicentes. **Abba** idul- ge: & suscipe fr̄ēm marinū. **Ecce** quig an- ni sūt q̄ i penitētā ante ianuā monasterij iacet: & nō recessit ync̄s hinc. **Suscipe** cū i p̄nia: sic p̄cepit dñs nr̄ ih̄o xp̄s. **Uix** aut̄ coegerūt eū: & iussi i gredi: & vocauit can- ad se: & ait. **p̄ tu⁹** suis vir sc̄us q̄d tu nosli & paruulū i trodusit te i hoc sc̄um monaste- riū: & nō ē opatus aliqd mali: qd tu cogi- tasti & fecisti: nec aligs i hoc sc̄o mōasterio. **Hic** aut̄ igrēssus es tu cū filio tuo: quem de adulterio habes: vnde oportet te mul- tū penitere. **Grāde. n. p̄tūm fecisti:** & hoc ti bi iubeo: vt ōs i mūdicia monasterij tu solus facias & aquā ad necessaria purga- da tu portes: & calciariū oib⁹ p̄ singulos dies tu perficias & oib⁹ seruias. **In** h. n. habebis gr̄am meam. **Bancta** virgo libē- tissimo animo hec suscipiens ōe op⁹ qd ei iussum fuerat: perficiabat. **Lötig** autem eam intra paucos dies dormire i dño: eū tes aut̄ fr̄es nūc iauerunt abbatē: dicen-

tes. **F**rater marin⁹ defunctus ē: dicit eis abbas. **V**idete fratres q̄le p̄ctū fuit: q̄ nec p̄niā meruit implere. **S**ed tamē ite & lauate eū: & sepelite longe a monasterio. **E**entes autem dum lauarent eam cognouerūt quia mulier esset: & ceperūt omnes emittere voces: & contundentes se clama bant: qz talis conuersatio & patientia sc̄ā inuenta est in ea: cuius mysterium nullus agnouit: cum sic ab eis afflita fuissz: & ve nientes cum lachrymis dicunt abbati. **A**bba veni: & vide fratrem marinum: dicit eis. **Q**uid est hoc fratres? Dicunt ei ite rum. **V**eni & vide mirabilia dei: & quid de te agas. **I**lle territus prexit & venit vsqz ad corpus: & levantes pallium: vnde co/perta erat: & vidit: quia mulier esset. **E**t mox cecidit & caput suum percutiebat in terra: & vociferabatur dicens. **L**oniuro te per dominum nostrum ih̄m xp̄m: ne me cōdēnes ante cōspectum deiceo & affixerī te: qz ignorans fesi. **T**u dñā nō dixisti my sterium tuū: et ego non cognoui in verita te sanctam conuersationem tuam. **S**i enī cognouisse: te nunq̄ afflixisssem. **A**t iussie fui corpus eius: intra monasterium i ora torio reponi. **E**adem autē die puella illa cuius filius erat arrepta a demonio: ve nit ad monasteriū: & cōsiteba ē crīmē qd̄ admiserat: & quo viro cōcepissz septiā die repausatiōis eius in dñō: ibi intra ora toriu liberata ē a demonio. **A**udiētes autē gerant ī ipso ēporio & vicina monasteria: mirabilia q̄ facta fuerāt: accipientes cru ces & cereos cū hymnis & canticis. & psalmo dia benedicētes dñū: venerūt ī eodē mōa sterio: & ingressi oratorium vbi corp⁹ eius regescebat benedixerūt deum: vbi vsqz modo de⁹ orōnib⁹ sancte virginis multa facit mirabilia: ad laudē & gloriā nominis dominiq̄ cū eterno patre & spū sancto vi uit & regnat in secula seculorum. **A**men. **E**xplīc̄ vita sc̄issime marine virginis

Inīcipit plog⁹ ī vitā sc̄e Eufrosine virгинis: & p̄ d̄ interpretationē noīs eius.

Eufrosina dicitur

quasi effra & syna. **E**ffra dicitur videns: v̄l fructifera v̄l fertilis. **S**yna d̄ mēsura v̄l mādatū: v̄l rub⁹. **I**pa. n. sūt ydēs ī x̄tē platiōe fructifera & fertilis ī bonor⁹ opa tōe: mēsura ī tpaliū necessitatū pceptiōe: mādatū. s. fūas ī obediētie obfūatiōe: rūbus ī castiratis germinatiōe. **U**lt̄ d̄ eufro sīa q̄si eufrosia. **E**ufrosia āt ē berba me dicial: & valz ī caliginē octōp. **S**ic eufrosina ī h̄bis yita & exēplo docendo: illūinat ocl̄os cordis nři fm̄ nomē el⁹. est smarag dus. **G**maragd⁹ autē lapis nobilis & viridis perspicuus: & in frigidis regionibus ī uenitur. **V**iriditas significat eufrosine vir glnitātē: pspicuitas yite animositatē: re gio frigida ī libidinis incentiūm castitātē. **D**ic lapis flores marcidos ad recētiā pr̄slinā reducit: & recētes conseruat. **S**ic eufrosina ī go ynica marcidos petores orōnib⁹ suis pr̄stine grē restituit: & bonos ac deuotos hoīes ī gratia pr̄stina ḥfuat. **F**init plog⁹ sūe īterpr̄atio noīs ei⁹. **O**z di ligenter notādū & ī ista historia sequenti habeb̄ d̄ paphūcio laico tādē effecto mona cho p̄rē b̄te Eufrosine. **S**z: s. xv. d. & t̄ isra ī historia sc̄i onus̄. lxxiiii. hēt d̄ paphūcio anachorite. **I**nīcipit vita sc̄e Eufrosine:

Enoīs paphūci⁹ honorabilis oīb⁹ & custodiēs mādata dei. **D**ic accepit iūge dignā generis sui: & ipa honestis morib⁹ plēa: s̄z sterilis nō pariebat. **C**ir autē ei⁹ nīmis fluctuabat eo q̄ non haberet filium: cui omnes facultates suas reliqueret: vt post obitū suū bene & ḥgruenter suā sub stātiā gubernaret. **C**ōiunz vero indigenti bus non cessabat ministrare: nocte & die ecclēsiis dei adhērēt: & obsecuratiōib⁹ orās & petens a deo dari sibi filiū maxime vi dēs suū virū nīmī fluctuantē. **M**ultam etiā pecuniā erogās pauperibus & orato ribus poscebat impleri desideriū suū. **S**imiliter autē & yr̄ ei⁹ circuiēs: querebat inēire aliquē hoīez dignuz deo: q̄ posset precibus suis effectū desiderii eius p̄fice re: & ita ambulauit adquoddā monasteriū

Prima pars

qr eiusdem monasterij pater magnus apud de-
um eē dicebat. Illicqz igit̄ ingressus: et multaz
pecunia offerēs: multā etiā ab abbate fu-
duciā: et ab yniuersis fratrib⁹ secur⁹ est.
P⁹ multū hō tpiis: idicauit abbatii causaz
desiderii sui. Qui cōpacies illi postulauit
a dño dari illi fructū ventris et amborum
ōrōnes exaudiēs de⁹ largit⁹ est illi filiam
vnā. Vides autē pafnuci⁹ abbatis cōversa-
tionez: nūc a monasterio recedebat: vñ
diūgē suā introduxit: vt bñdicereb⁹ ab ab-
bate et a fratrib⁹. Tolle res autē ifantulā
et lacte: et facta ānoz septē baptizata ē: et
posuerūtqz illi nomē Eufrosina. Haude-
bāt autē sup illā parentes ei⁹: qr erat acce-
pta deo: et pulchra facie. **F**acta igit̄ an-
noz. xii. mī ei⁹ mīguit ex hoc seculo. Re-
manit autē p̄ ei⁹ erudiēs cā līris et lectio-
nib⁹: ceteraqz huius m̄di sapiaz. **P**uella
hō tantā excipiebat disciplinā: vt miraret
p̄ ill⁹ prudētiā. **O**pīo autē ei⁹ p̄grauit
totā ciuitatē seu et de sapientia ei⁹ et doctri-
nā et qr nimis pulchra erat et cōposita vul-
tu: et aio. **M**ultis autē decertatib⁹ cū p̄e
ei⁹ de ea. ad finē puenire nō poterāt: s̄ ipē
pater tm̄ dixit: dñi volūtas fiat. **U**n⁹ autē
exuperās oēs i honore et diuitiis. accersi-
uit p̄fēz ei⁹ et postulauit ab eo dari filiā ei⁹
filio suo in matrimonium. **E**t cōcedēs fieri
cōsuete: despōnsauit cā illi. **P**ost nō mul-
tū hō tpiis: accipiēs cā pafniciū: dū esset
annoz decē et octo: abiit i monasteriū cū
ea: i quo cōsueverat venire. **M**ultāqz ite-
rū pecunia largit⁹: ad necessaria fratruz
dixitqz abbati. **F**ructū ořonū tuaz addu-
xi tibi: vt ores p̄ ea: qr iā ad nuptias eam
tradere volo. **I**ussit autē abbas introdu-
ci cā i xenodochiū monasterij: et locut⁹ ē
cū ea: bñdicēsqz exhortat⁹ cā d castitate
et patiētia timoris dei. **F**aciēs autē ibi tres
dies aurē quottidie ponebat ad psalmos:
et vidēs singuloz cōversationē: et spiritale
ppositū mirabat eoz vitā dices. **B**eatū
sunt viri isti: q̄ i hoc seculo similes sūt an-
gelis: et post hoc: vitā eternā consequūtur
Et cepit cor eius sollicitans esse: in zelo
timoris dei, p̄ tres autē dies: dixit pafnu-
cius ad abbate. **V**eni pater vt salutet te
ancilla tua: et ora p̄ ea: quia ambulare vo-
lumus in ciuitate. **L**umqz venisset abbas
proiecit se ad pedes eius dicēs. **O**bsecro
pater ora pro me: vt lucretur deus animā
meā. **E**xtenditqz manū et bñdixit eaz di-
cens: **D**eus qui cognoscis hominē anteō
nascatur. tu istius ancille curaz habere oī-
gnare: vt mereatur portionez et consor-
tum in regno celorum. **E**t comendantes se
seni abierunt in ciuitatē. **P**ater vero ill⁹
si aliquādo inueniebat monachuz aliquē
adducebat in domū suam: petens vi ora/
ret pro ea. **U**na autem die anniversaria
qua ordinatus est abbas: vnuz ex fratri-
bus misit ad pafniciū: vt inuitarer euz ad
solemnitatez abbatis. **Q**ui abiens in do-
maz eius: requisuit eū. **P**ueri autē dire-
runt. **P**rocessit. **A**udiēs autem Eufro-
sina: et aduocans illū fratrem: cepit inter-
rogare euz. **D**ic mibi frater p̄ caritate.
Quanti fratres estis in monasterio? At
ille frater dixit. Trecentiquāquaginta
Dicit ei puella. Qui voluerit illuc venire
ad cōversationē vestraz sanctaz suscipiet
ne illī abbas yester. **R**espōdit ei. **E**tiam
cū gaudio magno suscipit illum maxime
propter vocem dñi qua dicit. Qui venit
ad me non cīciaz eū foras. **D**icit ei eufro-
sina. **O**mnes ne in yna ecclesia psallitis,
et equaliter ieunatis: **D**icit ei monachus
ille. **C**ōmuniter quidē psallim⁹: vnuſqz
hō ieuniat quomodo vult: aut quātū vla-
let. vt nō fiat cōversationē cōtumax volun-
tatis: sed p̄ p̄fū arbitrii spontanea volun-
tate. **O**mnes ergo perscrutās monacho-
rū cōversationem: dixit ad monachū. **U**lo-
lebā abire et puenire ad hui⁹ ienarrabilis
vite normitatē s̄ timeo inobedīs ese
p̄ mi meo: qr p̄ vana et caduca hui⁹ scī sub-
stantia cupit me tradere viro. **D**icit ei mo-
nachus. **S**oror nō pmittas vt polluabho
mo corpus tuum et vt tradas talem pul-
chritudinem pati opprobrium: s̄ despō-
te xpo: qui tibi potest p̄ omnibus istis trā-
seuntibus dare regna celorum et cū ange-
lis consortium. **O**cculte autem cōpens

vade in monasteriuz mutato habitu seculari, induitaz yeste monachica: ut possis evadere. Que cuz audisset, placuit ei et dicit: Et quis me habet condere? Nolebat enim a layco condiri: quia non seruat fidem. Dicit ei monachus. Ecce pater tuus veniet meuz ad monasteriuz: et faciet ibi tres dies aut quatuor. Tu autem adduc ynu de monachis, et quomodo voles occurret tibi cuz gaudio magno, hec et hjs similia illo dilecente ad eufrosinaz, venit pasnuci, et videns monachum interrogavit eum dicens. Quid ad nos fastidiū sumpsisti domine? Et dixit ad euz. Anniversarius dies est monasterii: missaq abbas ut venias et accipias benedictionem. Iansus autem pasnuci us pater Eufrosine, et ingressus cuz monacho in naucleiaz: abiuerunt in monasteriuz. Iuxta autem ibi esset, misit Eufrosina ynu fidelissimum seruulū dicens. Vade in monasteriuz theodosii: ingressusq ecclesiam monachuz quez ibi inuenieris, adduc tecum Misericordia autem dei, ecce quidam monachus veniebat de monasterio: vendens quod secuz habebat. Et videns eum puer rogauit ut veniret ad Eufrosinā. Qui cuz venisset: videns eum puella: salutauit eum dicens. Ora pro me pater: et orans bene, dixit ea, et sedxit. Dicit autem ei Eufrosina. Domine mihi: ego habeo patrem christianum et seruum dei, diuinitarum possessorem substantiosum nimis. habuimusque vxore ex qua me genuit: que transiuit de hac vita. vult autem pater meus pro omnibus rebus suis, tradere me seculo hunc iniquo: et ego nolo inquinari in eo, et quid faciam penitus ignor. Tocaz enim noctez sine sonno pertransiui, postulans deum, ut ostenderet misericordiam anime mee misericordiaz suā. Et mane factio, plenitudo mittere in ecclesiam et adducere ynu ex fratribus, ut ab ipso audire verbū dei, et quid facere debeam. Postulo autem te pater pro mercede anime tue, sciens quod a deo missus es: doce me que dei sunt. Dicit ei senex ille. Dominus dicit, si quis non abrenunciauerit patrem et matrem et filios in super et animam propriam: non potest me

us esse discipulus. Et quod tibi possim plus dicere bis ignoro, tamen si potes ferre te ptamenta carnis relinque omnia et fugere. Facultates enim patris tui multos inuenies heredes. Ecce tapetia, et lerochomia, et nodochia monasteria, vidue, pupilli, infirmi captivi, si voluerit et placuerit patri tuo, his relinquat: tu autem sola ne perdas animā tuā, dicit ei puella. Confido in deum et in orationibus tuis: quod ad laborandum habeo propter aia mea deo auxiliante. Dicit ei senex. Talia desideria a firmitate non declinetur: scit enim tempus penitentia agere. Dicit ei Eufrosina. Et ideo te fatigavi ut impleas desiderium meum, et facta oratione benedicas me, et abscedas comam capitis mei. Et surgens senex facta oratione, abscedit comam capitis eius: et induit eam tunica scematis et oras, pro ea dixit, deus qui liberavit omnes sanctos suos: ipse te custodiat ab omni malo. Et hec dicens, senex discessit ab ea: gaudens et glorificans deum. Eufrosina autem cogitans in semetipsa, dicit. Si ambulauero in monasteriū puerularū, pater meus requirens inueniet me et violenter trahet me inde propter sponsus meū. Proinde perగā ad monasteriū virop: ubi nullus suscipietur me esse. Et hec dicens: proiecit ystaz muliebre. Et induit viriles. Et sero exiit de domo sua accipiens secū quingentos solidos: et abcondit se in quodā loco per totaz noctem. Mane autem factio venit pater eius in ciuitatem: volente autem deo: statim in ecclesia ambulauit. Eufrosina igitur peruenit ad monasteriū illud: ubi pater eius notissimus erat: et nunciauit abbatum ostiariuz dicēs. Eunuchus quidam de palatio veniens ante ostium stat: cupiens logi tecū. Egressus autem abbas, piecit se in terram et facta oratione sederuit. dicit ei senex. Quid est quod venisti fili? dicit ei Eufrosina. Ego quidem de palacio fui eunuchus: et desiderium habui semper conuersationem agere monachorum: et ciuitas nostra non ualde hoc habet studium conuersationis: notum autem factum est mihi de bona vestra conuersatione: et cupio habita

Prima pars

re vobiscum. si placuerit vobis habeo: enim possessiones multas. et si dederit mihi deus requie: adducā eas buc: dicit ei se ne. Bene uenisti fili: ecce monasterij: si tibi placet. habita nobilitū: dicit ei abbas. Quod ē nomē tuū. Dicit ei. Smaragdus dicit ei senex. Juuenis es. nō potes solus sedere. opus ē tibi habere magistrū. vt do ceat te regulā: et ouerstationē monachorū dicit abbat: Sicuti iubes dñe mi pater. sic faciā: et ptulit gngētos solidos deditqz ī manu abbatis dicēs. Accipe pater iter istos. si videro ga poſſū ſuſſerre hic: veniant illa reliqua. Uocauit autē abbas vñfrem Agapiū noīe. vix sāctū et paffiblē. et tradidit ī manu ei⁹ Smaragdū: et dicit ei. Ecce mō hic erit filiū tuū: et discipulus talē ī signa: vt exuperet magistrū. et fle/xis genib⁹: facta oratōne signauit eū. et respōdētes omnes dixerunt. amē. Buscepit eū agapit⁹ ī cellā ſuā: et qz habebat vul/ta decorū Smaragdus. dū veniebat ī ec/clesiā ad dprecādū dñz. multos illoꝝ dia/bolus excitabat aduersus decorē vultus ei⁹ p malas cogitatōes. ita vt oēs molesti effet abbat: qz talē pulchritudinē duxisset ī monasterij. Dec audiēs abbas: vocauit Smaragdū: et dicit ei. Fili pulchra ē facies tua. timeo ne sit ruina ifirmis fratrib⁹. plae/car nobis vt ſedēas ſolus in cella tua. et ibi cōuenit tibi māducare et pſallere: et nō id te egressurā alicubi. et precepit agapi/to vt ſpararet cellā ſolitariā: ut ī ea ſolus degeret Smaragdus. fecit autē agapitus oia que a patre monasterij fuerat impata et introduxit Smaragdū ī cellā ſolitariā: et erat ibi oratōnibus yacā. ieuiuīs et vigiliis nocte ac die opam dabant: ſeruiēs dno in ſimplicitate cordis. ita ut mirareſ pre/dictus frater. qui eū ſuſcepit: et omnibus fratrib⁹ itulit eius cōſtantia et omnes col laudabat dñi. qui ī ifirma etate talia ope/rabat. Cōſnuciūs autē pater eius cū re uersus fuſſet de monasterio ad domū. p priā. festinās ingressus ē cubiculū. ī quo filia eius manere ſolita erat. Et nō iuenta eritis tremensqz effectus: cepit exquirere

anxius ſeruos et ancillas. qd de eufroſina filia eius acrū effet. Pueris autē dicenti bus qd nocte vidimus eā. mane autē fa/cio nō cōparuit: putauimus enī qz pater illi⁹ qz ea desponsauit: uenifet et tulifet eā. Vluit igī ſuos ſuos ad domū illi⁹: et non inuenierūt eā. Audiēs autē ſpōfus et pater cōtristati ſunt valde. Et uenientes ad pa/naciū. inuenierūt illū yebemēter afflictiſ iacentē in terra: et dixerūt ei. forſitan ali/gs ſeduxit eā: et fugit eū illa. Statig ſer ui cū ego p totā alexātria et egyptū: miſiſiunt. Frāt autē ibi et naues. intratqz in eā regrebat p yā: et ſcrutatē monaſte/ria pueliaꝝ beremū. ſpelūcas. p domofqz amicoꝝ et vicinoꝝ et nusqz regiā lugebit eā quāli mortuā. Sacer nuru. ſpoli ſpō ſiebat: pater lugebat filiā dicēs. Heu beu filia dulcissima. heu me lūmē oculoꝝ meoꝝ: cōſolatio vite mee. Quis meā iuaſit facultatē. Quis meā paſſionē ſparſit. Quis meā venā exiccatū. Quis lucer nā meā extinxit. Quis meā ſpē fraudauit. Quis pulcritudinē filie mee violauit: qz putas lupus agnā meā diſcipauit. Qualis locus talē vultū tegit. Quale pelag⁹. ca/pitā ducit illā iperialē faciē. Illa gene/roſitatis cōſtituio illa male babēnū ſola/trix. illa laborātū regeſ: gemēnū portus erat. Terra ne celeſ ſaguinē mee: donee videā qd Eufroſine filie mee contigerit. hec et bis ſimilia paſnicio pſequēt eleua/verūt oēs qui aderāt uoce et ſlebat. ita ut omnis ciuitas latetareſ eā. Nō ſuſſerēt autē paſnuciū. nec iuueniēs cōſolatiōeſ. pre/xit ad memoratū ſenē de quo ſupra dixi/mus: et pcedit ad pedes eius vices. peto/ne cefles orare. vt iuueniat labor orationū tuāꝝ. Nescio enī qd acciderit Eufroſine filie mee. Audiēs autē uenerabilis pater cōtristar⁹ ē valde. et iuſſit ad eſſe om̄is fra/tres: et dixit eis. Oſtendite caritatem fra/tres. et poſtula te a domino: vt dignē no/bis ostēdere qd faciū ſit de filia amici no/stri paſnuciū. Et ieuiuībus oībus et oran/tib⁹ ī tota hebdomada. nihil eis reuelatū ē de Eufroſine: ſicut ſolebat quādo aliū

de rogabat dominū. **O**ratio enim Eusro
sue erat ad dominū die noctuq; ne mani
festā eā faceret in vita sua. **C**ū aut̄ nec se
ni nec alicui fratrū reuelatum esset: cepit
abbas cōsolari euz dicens. **F**ili noli desice
re a disciplina dñi quia quē diligit deus
corripit: et hoc scias. quia sine voluntate do
mini. nec vñus passus cadet ī terrā: quā
tomagis filie tue absq; illi⁹ nutu nihil pro
uenit. **S**cio enī quia bona partē elegit si
bi: ppter ea nobis nihil de ea reuelatū est
Genī q; absit in malis opib; incidisset:
nunq; desperisset deus tantū fratrū labo
rē. **H**abeo fiduciā ī dñō: ga ī hac vita ostē
det tibi dñs eā. **A**udies hoc pasnuci⁹. rece
pit cōsolationē. et oscular⁹ senē t omnes
fratres remeauist ad sua: grās agēs deo t
orās quotidie bonis opib; t elemosynis
intentus erat. **P**ost aliquātos vero dies.
visitabat monasterij: cōmendās se oratio
nib; fratrū. **U**na aut̄ die veniēs ad abba
tē: projecit se ad pedes eius dicens. **O**ra
p me pater: nō possū ferre dolorē de filia
mea. sed magis ac magis renouat ac cre
scit vulnus de die i diē: t tribulat anima
mea. **V**idēs aut̄ eū senex nimil afflictum
dicit ei. **Q**uis colloquii habere cū uno fra
tre spūali. q; venit de palatio theodosii: ig
rans q; ipsa esset eufrosina filia eius: **P**af
nucius dixit. Volo. et vocauit abbas aga
pitū: dixitq; ei. **L**olle pasnuci⁹ t introduc
eū in cellā sīmar agdi. t introduxit eū ī cel
lā eius: t nihil ei ante a inotescēs. **C**ū autē
subito vidisset patrē suū. t cognoscēs eū
tota lachrimis repleta ē. **P**asnucius aut̄
spērabat cōpunctū esse fratrē illū. nō enī
cognovit eā: q; species vultus eius emar
cuit. pre nimia abstinentia vigiliis t laci
mis. **D**uculla aut̄ operuit faciē suā: ne ali
quo modo agnoscere eā. facta aut̄ oratio
ne sederūt. **C**epit autē ei loqui de futura
regni beatitudine t gloria sēpterna. quō
pelemosynā t castā vitā bonāq; cōuersa
tionē: et p bimilitatē et caritatē ad ea q; posset
pertigere. et de cōtēpū seculi. nec
plus diligēdū esse filiū dñi: nec patrē
super eū qui habet potestatē. **A**póstolicā

quoq; scripturā interpretans. quomō tri
butario patientiā operatur. patientia aut̄
probationē. **W**idens aut̄ patrē suū in
gravi merore depresso: cōpatiebatur ei
Stimens ne agnoscere tur. t impedimē
tum ei saceret: volens aut̄ eū cōsolari di
xit ei: credē mībi. quia nō despici te dē
et si in perditionē issit filia tua manifesta
ret eā tibi deus: vt nec illa a diabolo retē
ta inserret tibi et sibi luctū perpetuū. **S**z
crede in dñi. quia bonū consiliū elegit. sic
ut dixi secundū vocē euāgeliū qua dicit:
q; diligit patrē aut matrē sup me. non est
me dignus. et si quis non abrenūciauerit
omnibus que possider: nō potest meus ec
discipulus: **P**otens est deus: et in hoc se
culo manifestare eam tibi. **S**ine etiā sine
qd temetipſi cōtristādo perdis: **A**ge gra
tias deo nibū desperans: nam et agapi
tus magister meus multotiens nimis tri
stis dicebat mībi. Quia uenit quidam ho
mo nomine pasnucius operibus bonis ī
tentus. qui filiam suam tanq; mortuā lu
get: nesciēs qd ei acciderit: et nimia lame
tatiōe af fligit: et maxime q; ynica erat
illi: et cā lachrymis piecit se ad pedes ab
batis: vt p ei⁹ oratiōes et oīuz fratz posset
iuenire ea. **E**t cōpatiēs dicebat mībi. **Q**uo
modo et omnes fratres: ita t tu roga. p ea
dñi. **E**t ego quasi idignus et cōscius ma
lorū. sepius dep̄cabar dominū. vt dignet
tibi sufferētiā tribuere et lōg animitatē. et
quomodo expedit: adspicat rā de te q; de
filia tua. **P**ro hoc et frequenter videre te
volui et colloqui tecū: vt aliquā cōsolatio
nē p me bimile forſita iueneris. vt aut̄ nō
cognoscere p nūtra colloqa: dixit ad pasnū
cium. **M**ade dñe mi. **E**t dū recedere vel
let pasnuci⁹: aīa illi⁹ cōpatiebat illi. **F**acies
aut̄ ei⁹ pallebat: t replebat lachrymis: pre
nimio aurem iejunio t diutina inedia san
guinem eufrosina vomebat. **M**ultū enī
confortatus pasnucius in ammonitione
eius: discessit ab ea: et veniens ad abbatē
dixit. edificata ē anima mea ab isto fratre
t ita sus letis effectus in gratia dei t con
solatione eius: tanq; si inuenissem filiam

Prima pars

meam. Comendansq; se oratōnibus abba-
tis & omniū fratp;: regens est in domum
sua magnificans deū. Cōpletis autē sma-
ragdus intra cēllā sua triginta & octo an-
nis. incidit in infirmitatē quā & mortu⁹ ē.
Quadā vero die secundū consuetudinez
venit pasnucius ad visitandū monasteriū.
Et post orationē & salutationē fratp;: di-
xit seni. Si iubes pater permitte me sma-
ragdū videre: quia valde desiderat eum
anima mea. Vocabatq; agapito: precepit
ei de pasnucio ad visitandū smaragdū.
Introiens autē pasnucius vbi eger iace-
bat: cepit de osculari euz cum lacrimis di-
cens. Heu me: vbi sunt promissiones tue.
vbi verba dulcia. quibus mihi filiā meaz
videndā oculis meis promittebas? Ecce
non solū illaz nō videbo: sed & tu per quē
consolationē non modicā habebā: relin-
ques nos. Heu me. quisnā. consolabitur
senectutē meā? Ad quē ibo? Quid mibi
erit adiutor? Duplex malum modo lugeo.
Triginta & octo anni sunt q; perdidi filiā
meam. nihil mibi actū est: qd̄ die noctuq;
orabā pro ea. Et similia illius detinet me
incomparabilis dolor. Quid sperā ammo-
do? Ubi cōsolationē meā iuenio? Ja desce-
do lugens in infernū. Vides autē smarag-
dus eū yehemeter ploratē. & nullā cōsolati-
onē recipiē: ait ad eū. Quid turbaris
& teipsū interfici: Nūquid inualida ē ma-
nus dñi. aut deo quicq; ē difficile? Ja po-
ne finē tristitie tue. & recordare quō patri
arche iacob manifestauerit deus ioseph:
quē quasi mortuū lugebat. Sed obsecro
te ne p̄ tres dies me deseras: ne q̄ derelin-
quas. Hesitās autē pasnucius intra semet
ipsum: dixit. forsitan deus reuelauit ei ali-
quid de me. Tertio autē die: dixit ad sma-
ragdū. Expectavi sicut rogasti me domi-
ne me⁹ frater & nō discessi alicubi per tres
cōtinuos dies. Cognoscēs autē smaragd⁹
qui & Eufrosina. q; instabat dies dormi-
tionis eius. vocauit pasnuciū & dixit ad
eū. Quia de⁹ oīpotēs bñ dispositus miseri-
am meā. & adiipleuit desideriū meū: meq;
vsoz in finē viriliter certādo pduxit. non

mea virtute. sed eius adiutorio qui me cō-
stodiuit ab iſidiis inimici. pacto curfu ſug-
est mibi corona iusticie. nolo te ſollicitū re-
linquere p filia tua eufrosina. Ego ſu illa
mifera & tu es pāter me⁹ pasnucius. Ecce
iaz vidisti me. & ſatis ē factū tibi. Sed ne-
mo hoc ſciat. & nō permittas ab alio corp⁹
meū nudari & lauari: ſz p temetipū hoſfa-
ties. Et ga promisi abbati habere me poſ-
ſionēs multas & ſi potuſſe ſuſtineſe & p
durare in loco iſto adducere eas buc: im-
ple ergo pater qd̄ pmiſi. Et ſcito q; vene-
rabilis ē locus iſte. & ora p me. & hec dicēs
tradiſit ſpiritu. Dū audiffet pasnucius pa-
ter eius talia verba. & vidiffet qd̄ obdor-
miuit: omota ſunt omnia viſcera eius eccl
iteq; in terra & fact⁹ ē velut mortu⁹. He
curreſ aūt̄ Agapit⁹. vidit q; defunct⁹ eēi
smaragd⁹: & pasnuciū iacentē i terra ſemi-
uiuſ iactauit aquā in fa ciē eius. & leuauit
eū dicēs. Quid habes domine mi paſnuc⁹.
Ait aūt̄ pasnucius. Dimeſte me vbi mo-
riar: vidi enī mirabilia hodie. Surgēs aūt̄
irruit i faciez eius: multitudinez lacrimaz
effundēs: clamauitque dicēs: Heu me dul-
cissima filias: quare anteā non manifestasti
mibi. vt & ego morerer tecū ſpōranea yo-
luntate. Ue mibi quomodo latuſti: quo
modo pertrāſisti iſtidas aduersarioꝝ &
nequitias ſpiritales vite huius. & introiſti
vitā eternā. Nec agapitus audiens & co-
gnoscens tam admirabilem cauſam. ſupe-
fact⁹ eſt: & currēs nūciauit oīa abbati. Ue
niēs aūt̄ abbas cecidit ſupēa: & ciuilaſoice
bat. Eufrosina ſponsa xp̄i & filia ſcōz ne
obliuſcaris ſeruoꝝ tuoꝝ & buiſ monaſte-
rii: ſed ora pro nobis ad dñm noſtrū iefum
xp̄z: vt faciat viriliter certādo venire ad
portū ſalutis & portionē ſecū habere: & cū
oībus ſanctis suis. Et iuſſit abbas vt ḡre-
garētur omnes fratres: & cū bonore debi-
to: ſanctū corpus illius ſepulture daretur
Dū aūt̄ ɔgregati adēſent: & vidiffent tam
ſtupēdū miraculū: glorificabāt deum: qui
etiā i ſemineo ſexu & fragili: tāta mirabilia
operatur. Quidā aūt̄ frater vnuꝝ babens
oculū: oſculatus eſt vultū eius cū lacry-

mis: statique ut eaz tetigit. oculus ei⁹ ei⁹ re-
stitut⁹ cl⁹. Et vidētes oēs fratres q̄ aderāt.
benedixerūt deū gratias agētes ei⁹ cuius
sunt omnia bona q̄ sūt. Multūque fortis-
ti et edificati: sepelierūt eā cū maxima de-
uotione: i sepolchro patrū. Pater vero ei⁹
omnia que habuit i ecclesias et mōasteria
offerēs couersat⁹ est i eodē monasterio: et
plurimā partē substātie sue ibidē offerēs i
eodē strati dormīc⁹. et i eadē cella demo-
rat⁹ ē. i qua et filia sua Eufrosina. Uixit
aut̄ pafnuci⁹ pater sc̄ Eufrosine: i setō p-
posito ānos decez. et migravit ad dñm: et
iuxta filiā suā sepul⁹ ē. glorificatē deū ab-
bate: cū oī congregatiōe sua. Dies aut̄ mi-
gratiōis eoz ad dñm. celebratur i eodem
monasterio vñqz i pñtem diē: glorificatēs
deuz patrem. et filium cum sancto spiritu
Am. Explicit vita sancte Eufrosine virgi-
nis. Incipit vita sancti Frōtonii abbatis

Quoniam sepe deside
ratis audire que sacra sunt. et ego
placide disposui opari: iā nō i pellibus ca-
praz neque earūdē pilis. sed auro et argē
to gēmisque preciosis decreui construere
téplū deū: vt et nos tanq̄ lapides viui edi-
ficemur i domū spiritualē. ex opib⁹ melior⁹
psiciētes i christo iesu domino nostro: qd
nūc apud nytriā gestū sit referā. et nō pte-
ribo veritatez vlo modo quoniā satis edi-
ficiat monachos presens' opusculuz. Agi-
tur frōtonius verus dei seru⁹. studio dei ti-
moris de diē i diē psiciēs: publicā cōmu-
nēque vitā phorres. viā desiderās solitu-
dimis: vocatis ad se fratrib⁹ dixit. Erant
enī cū eo viri circiter septuagita. En quid
nobis et mūdo damnabili⁹. cui⁹ operib⁹ re-
nunciare oī modo addecer. vt celestē conse-
quamur salutē. Quapropter pgamus' ad
beremū nihil nobiscū ferētes. ad acquire-
dā celestē gloriā: et superiorē iuestigēm⁹ ex
virtutib⁹ disciplinā. His dictis. vniuerſi
cōsensere. deferētesq; ad beremū secū par-
ta bolez semina: et bis acutas puosq; sar-
culos ynde humū foderēt: et pfecti sūt ve-
nerū ergo ad beremū: rursusq; frōtonius

ait. Dñs i euāgelio dixit. Nolite cogitare
qd māducetis aut qd bibatis: aut quo op̄i
am̄. Hec enī oīa gētes mūdi q̄rūt. Que-
rite p̄mū regnū dei ⁊ iusticiā ei⁹ ⁊ hec oīa
adiūciētur yobis. Teneam⁹ pmissuz: ⁊ iue-
niām⁹ i nobis op⁹ dñi cōseruatū. D̄es er-
go habitabāt i heremo i ope dñi iugiter la-
borates: ⁊ i agone spirituali pficiētes. Ad
iunabat enī seruos suos dñs. Ipse autem
Frōtoni⁹ nō pro se tātū sed pro cūctis ora-
bat: sc̄iēs scriptū esse. nō querens qđ mibi
vtile sit. sed quod multis: vt salui fiāt. Cū
q̄ i eadē heremo lōgo tēpore morarentur
tēptare eos aduersariūs christianoꝝ cepit
q̄ debuissent i seculo demorari: quia ana-
choritaz vita durissima ē. ⁊ nemo eaz pōt
suffere: murmurauerūtq; i cordib⁹ suis di-
cētes. Quid ē quod voluit pater noster frō-
toni⁹ vt habicem⁹ i heremo? Nungd illi q
i vrbib⁹ ⁊ i castellis habitat̄ deū videre nō
possunt. ⁊ q̄ i heremo habitat̄ celos vidēt.
Nōne eos boni ac⁹ cōmēdat⁹? Quis nam
poterit cibo viuere āgelorum? Ecce mori-
mur fame: defect⁹ vigiliaꝝ nō capit laboꝝ
ſz acriora frāgūtūr ieunia sūt debilia ge-
nua: vt vñulgsḡ nostrū nō possit stare. Au-
diēs quoq; frōtoni⁹ eoz murmurationez
āteq; ad eū cūenirēt dicētes aliquid: ipse p̄
ueniēs eos ait. Quo vñq; irritat̄ deū mur-
murātes i cordib⁹ yestrīs ⁊ dicētes: nūgd
q̄ beremū ihabitat̄ hi tātū sūt dī serui. ⁊ q̄
ex cibo poterit viuere āgeloꝝ? Conuenia-
m⁹ ad abbatē. ⁊ loqmur ad eū. vt habite-
m⁹ i ciuitate. q̄ si q̄ nos illic viderit oppor-
tunas nobis iuxta dei votū dirigūt escas
put cuiq; dñs dedit facere. Illud aut̄ sci-
tote: q̄ nō necabit dñs fame animā iustaꝝ
Ecce oculi dñi sup timētes eū: vt alat eos
i fame. Et illō nō memoramini scriptū. qđ
ait apls. i fame e siti. Sz i heremo nunq;
defuerūt radices herbaꝝ: nec māsistis ali-
qñ ieiuni. Recordamini q̄ atea locut⁹ sūt
yobis. nolite cogitare quid māducetis aut
qd bibatis aut q̄ opiamini: Sz enī oīa gētes
mūdi q̄rūt. Novit dñs cibū dare timētib⁹
se. Querite primū regnū dei ⁊ iusticiā ei⁹
⁊ hec oīa adiūciētur yobis. Si enī de⁹ vola
k3

Prima pars

tilia pastit et coruos non deserit. quomodo nos dereliqueremus poterit ipsius iugiter in mente habentes cumque assidue orantes. Verte si fame defecerim⁹ in heremo. nos dñm accusem⁹ et ipso rem⁹ ei cu ad ipsi⁹ venerim⁹ dicentes. Credidimus euāgeli⁹ tuo: vbi dixisti q̄ vniuersos in te credentes. celi pabulo passis. fecimus cūcta que precepisti: sperauimus in te. et tu nos despexit⁹. Sed quia ibi nos probasti: hic magis ut pbes veritatem reddere quod promisi⁹. Nolite ergo murmurare aduersus deū: ne murmurantes sic patres nostri in hoc deserto a sepe⁹ percatis. Qd⁹ si expectaueritis dñm: qn⁹ voluerit dabit bona timetibus se. Quo dicto. siluerunt oēs paululū a murmuratiōe sua: erāt enim in merore positi. Ego igitur ppolui vniuersitate breuiter exequi. et cūcta sermone rustico apprehendere. quecumque sui psequi tituli fas est: et pro huius libelli sententias ac sylo gisimos. dulci eloquio currere. prout potest vnuſq; lector audire. Redeamus ad ordinē cepti opusculi: ut nō cura videamur asserere. Venerit itaq; agelus missus a dño ad quēdā diuitē nocte: et dicit illi. Tu epularis in diuitijs splendide: et servi mei in heremo idigēt pane. Surge ergo diluculo: et mitte seruis meis escas. ex oib⁹ que tibi dedi. qz procuratoē te posui gregis mei: et celo lactate iugiter paui. nec vng⁹ dimisi. Ita ergo placuit mihi ex elemosina tua tegere pauperes meos. qui in deserto spiritaliter vñuit. et se mihi suodño crediderūt et idcirco fac sermonē quez modo missus a dño loquor ad te. Qd⁹ nisi feceris: dissipasti fedus pacificū dñi dei tui. At ille tanto terrore cōuetus. ex illo somno expgiscit: cōsurgens mane. aduocatis necessarijs amicis seruisq; suis fidelib⁹ locut⁹ ē ad eos dices. Iaceti⁹ mihi nocte in lecto. quippiā soporis ceperā. et ecce subito nunci⁹ mihi astitit dices. En tu epularis in diuitijs tuis splendi de serui vero mei in deserto idigēt panibus. Surge ergo diluculo: et mitte seruis meis escas ex oib⁹ q̄ dcidi tibi: quia procuratorē te posui gregis mei. Ecce mittere qro: s̄ ybi morētur servi dei ignoro. Lupio pre-

ceptū ipiere amonitus: s̄ gs mihi ad quez dirigā locū ostēdit: Angelus precepit et dūs: q̄ seniores estis. ostēdite locū. Et nemo valuit illi idicare locū. qz i abdito montis manebat: et nemo ybi moraretur: agnouerat. Igī altera nocte diriore cōminatione ouer⁹: plagis ossuiss diues ille corripit: et vrge⁹ vt fuis di dirigeret escas. Iter diluculo surgens a priorib⁹ amicis q̄ rebat osiliū: vt sibi diceret aut certe ab aliis ingredit⁹. vbi servi dei morarentur. Aiebat illa cū magno fletu plagas ostēdēs: qb⁹ de manu ageli fuerat nocte corrept⁹. Dz cū nemo posset locū habitatōis seruoy dei ostēdere: vnuſ pre ceteris q̄ maioris erat osiliū respōdit et ait. Si volueris accipere consilium meum charissime: forsitan erit tibi hoc salubre. Sūt tibi camelī septuagita. onera eos ex oib⁹ bonis qb⁹ itelligis: dī famulos posse vesci: et dirige camelos p̄ viā nemine ducēte. et si ex deo hoc factū ē iperiu. alia tua salua regrediētur ad te: si vero tibi ex dyabolo iactura iminet. libēter tollera flagella tuis: q̄ acriori forte cede corripis. Qd⁹ si hoc tibi osiliū displicerit. quere alii q̄ dare poterit: melius r̄fisi. Nec dices tū cuit: s̄ ipi diuini et q̄ cū eo erat huiuscemodi osiliū bene placuit. Onerauit ergo sexagita quicq; camelos ex his q̄ dei sui comedere possent: qn⁹ ḥo cameloy cibaria facta iposuit escā cūctoz aliuū. i maxio dolore dices. Sigs iuenerit eos p̄ expolue rit onera: vñis cibarijs miserebis eis. et dabitis eis māducare. Et cū igēti fletu uno ordine inectes cordas. direxit eos p̄ viā omēdās dño: vt si ex deo esset iperiu. remearēt celeris cū salute. Nullus ḥo ducator cū animalibus abiit. Et qn⁹ egressi sunt ianuam dimisit seruulus primū camelū cuius ducalem tenebat. quem ceteri sequēbātur: et abierunt p̄ viā iuxta precinctorum monastis. euntess soli. Sed nescio an soli camelī pergere potuerant. q̄ domini nūcio pēnitē: viā directaz vt intellectū est postea abierant: et quarto die cōfecto itinere hora nona agētibus op̄ dei fratrib⁹. sicut qdā postea retulit nobis. ecce prim⁹ excubavit an-

Vita patrum

Iviii.

fores camelus: sed cāpane sonitū audire
nō potuit. p̄strepēs son⁹ hymnoz abbas ta
mē ipē qm̄ ppe ostiū erat. ipē prior vidit
et gauisus ē valde. Angust⁹ enī erat itro/
tus monasterij. et solus abbas fores suo sta
tu claudebat. ceteris itropositis fratribus
tacuit nihil rñdens: donec hymni ὅpleret
Tūc ὅplete hymnoz ord inc. aduocatis
fratrib⁹: pene ip̄properas ait. **T**ibi sūt mur
muriatōes vestre: Ecce dñs impio forti
nobis escas ex alto misit cui voluit viro
prudenti imperans: adduxit nobis ca
melos onustos. Venite deponam⁹ onera
vt possint refici aialia lassa. Tūc oēs mi
ra gratulatiōe leti omuniter grāz actoēz
deo reddiderunt: z gaudētes deponebat
onera camelorūz: supra gnqz vero came
los reseratis sarcinis. cibaria reppererūt
Abluentis igī animaliū pedes de stratu
eoz fecerūt p̄sepiā: z apposuerūt eis escas
quas ip̄sibip̄ portauerāt. necnō ip̄s etiā dis
currebat p̄ oēs mōtis anfract⁹. notas in
quirere herbas. vt laboratiā aialia escis
plurib⁹ reficerent. Mane autē facto. ab
bas cōsiliū vtile eligēs. z auariciā omnīo
spernēs. medietatē sūpsit escaz. alia vero
p̄te diuidēs sup camelos oēs. ne alii vide
ren̄ portāt. z fieret aliis iūuria: omib⁹ me
diū spoluit onus. velut eulogias reuocās
dño rep: vt auaricie legim scideret. z me
dīatē oblationē p̄prio dño cameloz.
Solans eū de aialiu tātoz piculo: simlqz
dominiū deprecās. ne accideret inocēti yi
ro tāta iactura. Octaua aut̄ die cuz effēt
omēs i vnu collecti iciuni. vnu qui leues
ac tūnulas aures habebat. p̄ flamina vēto
rū cāpanule rapiēs sonitū paululū reticu
lit: z cu bene tādē sonates ὅprehenderet
ait. Puto ex altitudie mōtiū: cāpane sonā
tis mot⁹ audit⁹. Tūc oēs egressi: senserūt
cameloz adūetus. Bratulatō mirabilis
accidit: leticia secūda fit de cōsolatiōe vi
ri. naz qui defuncta animalia aut pdita iā
lugebat: gaudēs de pceptis aialib⁹ lera
bat. Venerūt oēs illesi. non tristes vultu
nec matiē necessitatis habētes. Suscepit
g camelos suos homo ille cu magna gra
tia: actiōe. z vīlis onerib⁹ multo apl⁹ re

creat⁹ exultat. Tūc z illos amicos z pau
peres plures ad prādiū nobile vocat. eas
dēqz eulogias idigētib⁹ distribuit quas
aceperat. sed z amicis qui aderāt ex eis
largit⁹ ē. z ip̄s quoqz bñdictionē sācte io
cūditatis accipiēs. gaudebat i dñ. Ex il
lo igī tēpore v̄sqz ad mortē frontonij. sic
diues ipso notato tēpore. qn̄ primū mise
rat escas necessarias ip̄s dirigebat: z ali
is sic diuitib⁹ dñs impabat. ut ex omib⁹
dapib⁹ irrigati. nihil dei serui cū sancto
Frōtonio min⁹ haberet. Vigilabāt in op
bus dei filii cū patre. z spiritualib⁹ eos ad
implēs dapib⁹: admōdebat quotidie sermo
ne celesti: exultāt letabāt i dñ qui sibi ta
lē dederat intellectū. vt auī solitudinis lo
ca digne quesisset. legēdū qz hoc tradidie
multoz ad edificatōez monachoz. Ille g
magis erit melior i cōspectu dei. nō qcum
qz legerit: sed q̄ credēdo dñi seruis sic fece
rit. Mercedē autē a xp̄o ihū domino no
stro recipiet. q elemosinā pauperib⁹ eroga
uerit: z seruos dei recto corde ituit⁹ fue
rit. i glia dñi nostri iesu: xp̄i cui ē honor z
glia in secula seculoz amē. Hec tempore
Antonij ipatoris gesta sunt: tertiodécio
āno imperii ei⁹. Finit vita sancti Fron
tonij. Incipit Vita sancti Symeonis
heremiti qui in columna stetit.

Saint Symeon

P ex vtero matris sue elect⁹ ē a do
mino: z meditabat parere z placere illi:
erat aut̄ iste fili⁹ suscō noīe: z nutriebat
a parētib⁹ suis. Qui cu fact⁹ fuissest ānoz
tredecī. pascebat oves patris sui. z vidēs
ecclesiā. relictis pecorib⁹ igrēt⁹ est: audi
vitqz apl̄m ibi legi. interrogāqz vnu senio
rē ait. dñe qd ē istud qd legit: senex respō
dit ei. p̄ substātia aie. vt discat hō timere
deum ex toto corde: z ex tota mente sua
dixit beatus Symeon. Quid est timere
deum. dixit ei senior. Quare me flagitas
fili. Et ille quasi deum inquit interrogo
te. Ista enim que a te audio discere volo:
qz ignar⁹ sū z stult⁹. Rñdit ei senior. Fili
si ḡs iciunauerit iugis. z obseruatōes fe
cerit q̄ momēta. z builiauerit scip̄z oī ho

Prima pars

mini: et non dilexerit aucto neq; parentes
neq; vestimenta neq; possessiones: et ho-
norat patrem et matrem. et sacerdotes dei
prosequitur. hic hereditabit regnum eter-
num: et qui econtra ista non custodit. hic
hereditabit tenebras exteriores quas pa-
nit deus diabolo et angelis eius. Ista oia
fili in monasterio exaggerantur. Audiens
bec beatus Symeon: cecidit ad pedes ei⁹
dicens. Tu es pater meus et mater mea
et doctor opū bonorū. et dux ad regna ce-
lop: Tu enī acquisisti animā meā. que iā
mergebatur in pditionē. dominus reddat
tibi vicissitudinē p anima mea. ista sunt
enim que edificant. ego autem iam nunc va-
dā sicut docuisti in monasteriū ybi deus
voluerit: et fiat voluntas eius in me. di-
xit illi senior. fili priusq; ingrediari monas-
teriū: audi que dico. Tribulationem
babiturus es. necesse est enī te seruire et
vigilare in nuditate. et in desinenter susti-
nere mala: et ite p fortitudine es. yas pre-
ciosū deo. et statim exiens beatus symeon
de ecclesia. ibat ī monasteriū sancti Tymo-
thei magnifici viri: et pcedens ante fores
monasterii iacebat per dies quinq;. non
manducās neq; bibens. et die qnta egre-
diens abbas timotheus: interrogauit eū
dicens. Unde es fili. aut quos pentes ha-
bes q; sic afflictus es. aut qd est nomē tu-
um. ne forte aligd mali gesseris. aut for-
sitā seruus sis et dominū tuū fugis? Tunc
beatus symeon cū lachrimis dixit. Nequa-
q; dñe. sed opto vt sim seruus dei. si ipse
voluerit: quia volo seruare animā meam
pditā. Iube q; me introire in monasteriū
et omnibus deseruire: noli me foris diuti-
us dimittere. Tunc apprehēsa manu ei⁹
introduxit eū abbas in monasteriū: dicēs
fratrib⁹. filioli mei. ecce trado vobis istū
fratrem. docete eū canones monasterii. fe-
cit autē in monasterio quasi menses qua-
tuor seruienta omnibus sine querela. ī qui-
bus psalteriū ex integro memorie cōmē-
dauit: quotidie percipiens cibis diuinuz
libum vero quē sumul cū fratribus ac-
cipiebat. tacite pauperibus erogabat: nō
sollicitus de crastino. fratres ergo ad yes-
perā. ille vero septimo die cibū sumebat.
Una autē die p egressus ad puteū aquā
baurire. sūpsit funē ī situla vñ f̄res aquā
bauriebant. et iuoluit eū toto corpori suo
nudo a renib⁹ vsq; ad collū: et igrēsus di-
cit fr̄b⁹. Exiui baurire aquā et nō iueni fu-
nē in situla. Et illi dixerūt. Tace frater.
ne forte agnoscat abbas: qufq; tps ptere
at. Putrefactū ē aut corp⁹ ei⁹ de obliga-
tiōe. et asperitate funis: qz secabat eum
vsq; ad ossa. igrēsus ē enī in carnē ita vt
vix apparēret. Quadā autē die exentes
aligd fratrib⁹ iuenerūt eū cibū suū dan-
tē paupib⁹. et regressi dixerūt abbat. vñ
nobis adduxisti boiez istū? Nō possum⁹ ab
stinerē sic ille: de dñica enī i dñicā leiuat
cibos q; accipit patipib⁹ erogat: s; et se-
tor grauissim⁹ egredit ī corpe ei⁹. ita vt
nullus iuxta eū stare possit: et eū abulat
h̄mes de corpe ei⁹ cadūt: lectusq; ei⁹
plenus ē vermid⁹. Tūc exiēs abbas in-
uenit sicut illi dixerūt cui ait fili gd ē qd
dicunt fratres de te? Nō tibi sufficit ieiu-
nare sicut nos. Aut nō audisti euāgelium
de doctorib⁹ dicēs. qz nō ē discipulus sup
magistrū: erit aut ois pfect⁹. vt sit sicut
doctor ei⁹. dic mibi fili. fetor iste vñ pce-
dit. Itās beatus symeon: nihil respōdit. Et
irat⁹ abbas. iussit eū spoliari. et iuenerūt
funē circa corp⁹ ei⁹. ita ut nihil pareret ī
eo nisi sumitas tm̄. exclamās at abbas vo-
ce magna dixit. Vñ nobis aduenit iste bō
obstruere volēs reglaz monasterij. Kogo
q; te discede hic: et pge q; vī: cū multo ta-
mē dolore et labore tulerūt a corpe eius
funē. de q; erat iuolur⁹: vna cū carne ei⁹
putrida. faciētes autē illi studiū p multos
dies: sana uerūt eū. Sanat⁹ autē p̄bec
exiuit de monasterio nullo sc̄ite: et igrē-
sus ē puteū d̄sertū. vbi nō erat aq; nō lōge
a monasterio. vbi imūdi spūs ihabitat⁹.
Et ipa nocte fuelatū ē abbati q; mltitudo
pploꝝ circūdarēt monasteriū suū: cū fusi
bus et gladiis dicētes. da nobis seruū dei
symeonē tymothee. sin autē icēdem⁹ cuꝝ
monasterio tuo. qm̄ exaspasti boiez iusus

Qui euiglās ait frib⁹. filoli mei. visionē
vidi: et multū turbat⁹ sum i ea. Et in alia
nocte vidit mltitudinē virop⁹ fortū astā-
tiū: et dicētiū ei. Da nobis scrū dī symeo-
ne; dilect⁹ ē enī deo et āgeli. q̄re illū ve-
xast; maior te ē apud deū. oēs. n. āgeli cō-
tristant⁹ pp̄ illū. ip̄z aut pponere b̄z deus
imūdo. ita ut p̄ illū mltā signa fiat: q̄lia ne-
mo fecit. Tūc exurgēs abbas. cū magno
tiore dixit fratrib⁹. Regrite mibi hoiez il-
lū. et adducite i hūc locū: ne forte oēs mo-
riamur ppter illū. Uere enī sāc⁹ dei est.
mirabilis. n. magna vidi et audiui de illo:
Tūc oēs mōachi exierūt eū q̄rere et oīa p-
lustrātes et iuueniētes renūciauerūt ab-
bati dicētes. Nullū locū religiū vbi eū
nō quiescem⁹: nisi tñ i deserto putoe. re-
spōdit abbas. Rogo vos fratres ite ad p-
quiredū eū: s̄ et ego vadā vobiscū. vere
sacras et seruas dei ē. Et sumēs secū gn̄os
ex illi: yeit ad putoe. Et faciēs orationem
descēdit cū frib⁹ i putoe: Uidēsq̄ illū bea-
t⁹ symeo: cepit rogare dicens. Rogo vos
serui dei dimittite me ynahora. vt reddā
spm̄ meū: adbuc enī modicū deficiens ē.
valde aut̄ fatigat̄ aīa mea: qm̄ exaspau-
domū. Dicitq̄ ad illū abbas. veni serue
dei. vt deducam⁹ te i mōasteriū: cognoui
enī de te. q̄ seru⁹ dei es. Illo vero nolēte
adducūt eū vi ad monasteriū: et oēs pster
nūt se ad pedes eius flentes et dicentes.
Peccauim⁹ i te famule dei: idulge nobis
Beat⁹ aut̄ symeo gemebat dicēs. Qua-
re grauatis isfelicē et peccatorē. Uos aut̄
estis serui dei et patres. Stetit aut̄ ibi q̄s
ānū ynu. Post hec egredias occulpe pgit
nō lōge a mōasterio: ibiq̄ mltō tpe fuit.
edificauitq̄ sibi clausurā ex lapide sicco:
ibiq̄ fuit ānos tres. et veniebat ad eū mlti
ad orationē. Deinde fecit colūnellā cubi-
to rū quatuor: stetitq̄ i ea ānos quatuor. cre-
scēbat aut̄ de eo fama sācta p orbē terre.
et faciūt ei colūnābūtē cubitos duodeci. et
stetit i ea ānos duodeci. Kursūq̄ fecerit
colūnā cubitop⁹ viginti: stetitq̄ i ea annos
duodeci. Tūc ḡgregati sūt oēs hitatores
loci illi⁹: et edificauit iuxta ipsā colūnā ba-

silicas duas: et colūnā cubitop⁹ trigita: et su-
p̄ ip̄az stetit ānos quatuor. et cepit virtutes
facere. Multi lāguidi veiebat ad eū et de-
moia hñtes. et curabat eos: ceci yisū reci-
piebat: debiliū man⁹ restituebat. surdi au-
ditū recipiebat: leprosi mūdabātur. Mul-
tas hic gētes inclinavit ad fidē xpianā: idē
sarracenos psas. armācenos. et laotos: simi-
liter et allophilos. audiētesq̄ te eo et de yir-
tutibus eius: cuemebat et adorabāt eum.
Tūc iūdus dyabolus transformauit se in
spē āgeli. fulgēs i splēdore cū egs igneis. et
curr⁹ igne⁹ apparuit iuxta colūnā ybi sta-
bat beat⁹ symeo: illuxitq̄ cū fulgoe et splē-
dore q̄sī specie āgeli fulgēs. Et dixit diabo-
lus blādis sermonib⁹. Symeo: audi verba
mea. q̄ tibi dñs mādauit. Misit me āgeluz
suū cū currū igneo et equis igneis: vt ra-
piā te. quō rapui heliā. Temp⁹ tuū iā ē. Et
tu similit ascēde iā meū i currū: qr dñs ce-
li et terre trāsmisit hūc ascēdam⁹ pīc i celos
vt videāt te āgeli et archāgeli cū maria ma-
tre dñi cuz aplis et martirib⁹ d̄fessoribus et
pphetis. qr gaudēt videre te. vt ores dñz q̄
te fecit ad imaginē suaz. Etiā locutus sum
tibi ne tardes ascēdere. Sic symeon com-
pleta oratiōe dixit. dñe vis rape me pīcō-
rez i celū. Et eleuauit d̄xēz pedē vt ascē-
deret i currū: leuauit dexteram manū
et fecit signaculū xpī. Lū signū crucis fe-
cissz: otinuo diabol⁹ nūsq̄ ḡparuit. Lū ar-
gumēto suo euanuit. sicut puluis āte facie-
uēti. Tūc itellexit symeo: artē cē diaboli
Reuersus q̄ i se: dixit pedi suo. nō reuerte-
ris retrorsū hīc. s̄ stabis hic usq̄ ad obitū
meū: donec accersiat domin⁹ me peccato-
rem. Interca diabolus in frigore apposu-
it vulnus super femur ei⁹. et putrefactū ē
ita vt mltitudo yermiū scatescētes de eo
discēderēt: de corpe ei⁹. decurrebatq̄ de
pedib⁹ ei⁹ i colūnā. et de colūnā in terrā.
Anno aut̄ tēgredio stetit in colūnā sup ynu
pedē. Quidā aut̄ iuuenis astitit ei: antoni⁹
no: q̄ vidit et scripsit hec. Juxta p̄ceptuz
illi⁹ colligebat vermes: q̄ cadebat ad terrā.
porrigebat il i lūsulz. At ille ponebat eos
sibi i ip̄o yulnere ad similitudinē iusti iob:

Prima pars

Dicēs. Manducate: qd̄ vobis dñs dedit
Audiēs aut̄ basilic⁹ rex sarracenoꝝ fa-
mā ei⁹: venit ad eū. Vides aut̄ illū stante
sursuz ⁊ orātē: subito cecidit vermis d̄ cor-
pore ei⁹. At ille currēs app̄hēdit eū i fide
⁊ posuit sup̄ ocl̄os suos. Et vidēs symeon
ait. Quare h̄ fecisti vir illustris: ⁊ me gra-
uasti? Clermis ē enī d̄ corpore meo putri-
do. Et cū hec audisset rex basilic⁹: aperiēs
manū suā: iuēit margaritā p̄ciosissimā. Et
dixit ad btm̄ simone. Nō ē x̄mis putrid⁹
s̄z margarita p̄ciosissima cui ille r̄ndit. Hō
bz̄ fide i tuā data ē tibi: ⁊ bñdicest i ma-
nib⁹ tuis oib⁹ dieb⁹ vite tue. Et ita regrel
l̄ ē hō ille plen⁹ fide. post mltū h̄o t̄pis: au-
diēs m̄r̄ ei⁹ famā d̄ eo: venit videre eū: s̄z p̄
bibita ē videre eū: qz locū illū mulier nō i-
gredibat. Qū aut̄ audisset btm̄ simoꝝ vocē
m̄ris sue: dixit ei Bustine m̄r̄ modicū t̄ps:
⁊ siml̄ nos videbim⁹: si d̄s voluerit. At illa
hec audiēs flere cepit: ⁊ rogare vt eū vide-
ret: ⁊ solutis crīpib⁹ icrepabat eū dicēs. Fi-
liq̄re h̄ fecisti: p̄ vtero quo te portau i-
ciasti me luctu: p̄ lactatō q̄ te lactauit: de-
disti m̄bi lachrymas: p̄ ocelo quo te oscla-
ta sū: dedisti m̄bi amaras lachrymas: pro
dolore ⁊ labore quē passa sū. iposuisti m̄bi
seuissimas plagas. Et tñ locuta ē: vt nos
oēs faceret flere Audiēs. b. simoꝝ vocē ge-
nitricis sue posuit faciē suā i man⁹ suas: et
plorauit amare: m̄dauitqz illi dicēs. Dñna
m̄r̄: gesce modicū t̄ps: ⁊ videbim⁹ nos i et-
na rege. At illa cepit dicere. Per xp̄z q̄ te
plasmauit: si ē possibile vidēdi te: i statū t̄pe
alienū a me: p̄mitte me videre te: aut si nō
vt̄ vocē tuā audiā: ⁊ statū moriar qz p̄ tu⁹ i
tristitia. pp̄t te mortu⁹ ē. Et nūc ne me i ipa
amaritudine pdas fili. Nec dicēs p̄ tristia
⁊ plāctu i sōnū ouersa ē: h̄ebat aut̄ tres
dies ⁊ tres noctes n̄ cessās d̄pcari eū. Tūc
btm̄ simoꝝ orauit ad dñz p̄ illa: ⁊ statū red
didit sp̄m̄. Colligētes h̄o corpusculū ei⁹: ad
duxerūt i sp̄cu ei⁹. Et ille flēs ait. Dñs su-
scipiat te i gaudio: qz tribulata es pp̄t me:
⁊ portasti me i vtero mēsib⁹ nouē: atqz la-
ctasti siml̄ ctia ⁊ nutriti cū labore. Nec eo
dicēte m̄ris yult⁹ sudaba t̄ ⁊ corp⁹ ei⁹ mo-
tu ē: nobis oib⁹ sp̄cietib⁹. Ille at eleuans

oclos ad celū. dixit dñs h̄tutū: q̄ sedes
sup̄ cherubi ⁊ scrutaris fūdamēta abissi: q̄
cōguisti adā anq̄ eēt: q̄ pm̄fisti regni ce-
loꝝ dinitias: diligētib⁹ te: q̄ locū es moy
si i rubo ignis q̄ bñdixisti abrabā p̄cē nr̄z:
q̄ itroducis i paradisū aias iustoz: ⁊ aias i-
piz⁹ mergis i pditione: q̄ duos leones būi-
liaſti: ⁊ fortia chaldeoz icēdia mitigasti f-
uis tuis q̄beliā coruſ dferētib⁹: esca pau-
sti. suscipe aias ei⁹ i pace: ⁊ colloca eā i locū
patz scōz: qz tibi ē p̄tās i sc̄la sc̄loꝝ. Post
bos h̄o dies rursū fecerit ei colūnā bñtē cu-
bitos q̄dragita: ⁊ steri sup̄ ipsā anōs sedeci
vſqz ad obitū suū. In q̄ t̄pe draco grandis
nimis hitabat iuxta eū i p̄tib⁹ aglonis vñ
nec herba ibidē nascebat: cui enā itrauit
lignū i ocl̄o dx̄tro. Et ecce qdā die venie-
bat cee⁹ ille draco ⁊ trabes se applicuit ad
bitaculū i q̄ vir di morabat. tot⁹ i ḡz se cō-
plicās: q̄si veniā posecs: būiliatoꝝ capite
iacebat. Quē btō symone iuēte: statū exi-
uit d̄ ocl̄o ei⁹ lignū bñs cubitū vñ. Vide-
tes at oēs gl̄ificaueſt deū: tñ ab eo fugie-
rūt. ppter metū. Sz bestia ipa iuoluit se: ⁊
māſit i vno loco imobilis: q̄d̄ dñm̄ p̄p̄ls
p̄trāſiret. Eide surgēs adorauit oſliū mo-
naſterij fere p̄ duas horas: ⁊ sic reuersa ē i
cubile sūtū: ⁊ nemirē leſit. Mlier qdā ſiti-
ens nocte venit ad idriā aquā bibere: iqua
erat puulus fp̄s: ⁊ bibēs d̄glutinū illū: ⁊
creuit i vto ei⁹. Sz mlti medici ⁊ icātato-
res ⁊ magi: adhibētes ſtudii nibil p̄ſce-
rūt. post aliqd̄ h̄o t̄ps adducis ad ſcm̄ syme-
onē. at ille iuſſit eā poni i trā: ⁊ de aq̄ mo-
naſterij i os ei⁹ mitti tūc exclamauit foris: ⁊
statū exiuit de ore eius fp̄s: cui lōgitu-
do erat cubitoꝝ triū. Eadez hora: crepus
fp̄s: q̄ etiā ad ml̄tōꝝ t̄ſtimoniū ſuſp̄liſſus
ē ibi ſeptē dieb⁹. Et ſana fc̄ ē mlier ex illa
hora. Virtutes ei⁹ q̄z alicui ſacūdia em-
merare vix valeat. n̄ put ſūt vires: oīno
ſilētio eas tegi minime paciar. ſcm̄ ē aūl
vt aq̄ i loco illo nō iueniret: ⁊ tot⁹ p̄p̄ls pi-
clitabat: ⁊ oia alalia p̄ aq̄ penuria. Vides
h̄o ſcū ſymoꝝ tritioꝝ eoz: ſtetit ad ori-
tionē. Circadimā at dicēt horā: ſubito vir-
p̄ta ē ſta: ⁊ ſcm̄ ē chaos magnū ab oriē
p̄ta i p̄i monaſterij: ⁊ iuēta ē q̄si ſpelūca

estabilē, mltā habēs aquā. Tūc iussit fo-
di septē cubitis: t ex eo tpe supabūdauit
aq̄ illo loco vsq̄ pñtē dñē. Quo itpe ex-
petētes qdā de lōge orōnē ip̄i? t opa me-
ridiana hora diuerterūt paululuz ad ym-
braculū arboris. ppf estū ad repausādū. cū
qz sederēt. ecce subito pgnās cerua pteri-
bat sec' illos t dixerit ad illā. Per orōnē sc̄i
Symeonis te riuramus: modicū sta vt te
cōprehendamus. Que stetit eadē hora.
Appbēdētesq; cā occiderūt t comederūt
ptē aliquā ex ea. statimqz obmutuerūt t
sic veniebāt sic t cerua illa: Currētes autē
venerūt ad sanctū symeonē. portātes coriū
eius. t fecerūt ibi duos ānos: t vix aliquī
sanitatē recipere potuerūt. Iniquū ē enī
peccatū eoz recitare. Coriū autē cerue
suspēderūt ibi. ad testimoniuū multoz. Sz
t pardus imanis erat ī locis illis q t horri-
nes t animalia iterficiebat: t in giro oia
vastabat. Venerētes autē boies loci illi? ad
sactū symeonē: nunciauerūt ei. q tāta ac
talia mala pardus opareb. Tūc sanctus Sy-
meon iussit de terra uel de aqua mona-
sterij aspgi ī illa loca. Et factū ē. Exgren-
tes vero postmodū iuenerunt ipsū pardū
iacētē mortuū: t oēs glorificauerūt deū
symeonis. Quēcūqz tamē sanabat: p̄cipie-
bat illi dices: Glade ī domū tuā: t honorifi-
ca deū q te sanauit: t ne audeas dicere q
te symeo cyrauerit ne tibi subito deterius
stigat: t ne p̄sumas iurare p nomē dnī: q
grāue p̄ctm ē: sz ī me huilē t peccatore iu-
ra siue iuste siue iūste. Sz ob cām. oēs orie-
tales t barbare gētes q sūt ī illis regionib;
pēi iurāt. Latro qdā de atiochia q noia-
bas Jonathas. mltā mala faciēs. cū a mul-
tis p̄queret. nec posset se iā ab illis absē-
dere. q̄si leo a facie mltōz p̄sequētiū fugi-
ens. subito igrēsus ē monasteriū. t ample-
xus colūnā sancti symeonis: cepit amarissi-
me flere. At ille dixit ei. Quis es: aut yn-
de venisti hō. aut cur hic introistis? At ille.
Ego suz ionathas latro q oia mala feci: ve-
ni huc penitere. Ait itaqz sanct⁹ symeo. Ta-
liū ē regnū celoz. Sz ne velis me tēptare ne
itep iueneraris ī scelerib; ipsis q reliquisti.

Ecclilo loquēte. ecce officiales veniebāt
ab atiochia dicētes. Trade nobis inimicū
t maleficū ionathāne subito omoueatur
ciuitas ī seditionē. Bestie enī parate sūt
ad deuorādū eū. Rndit eis sanctus symeo-
n. Filoli mei. ego nō adduxi cū huic: q̄d
qui adduxit eum maior nobis est. t istis ta-
libus subuenit: t enī taliū est regiū celo-
rum. Et si potestis intrare rapite cū hinc.
ego autē nō possū: qz timeo eū qui illū mi-
sit ad me. Audiētes autē hec viri illi. regre-
si sūt cū timore magno t renūciauerunt
oia atiochie. Sz ionatas latro p septē dies
āplexās t tenēs colūnā: dīc ad bēm symeo-
nē. dñe si ubes: abulare yolo. Respōdit
illi iust⁹. Itēp ī pā mala festinas. dixit illā
ionathas. Nō dñe: sz tōs meū īpletū ē. Et
sic loquēs cū eo reddidit sp̄m. Et volētes
eū sepelire iuxta monasteriū: ecce alii offi-
ciales veniebāt ab atiochia. pp̄ illū: t ce-
perūt clamare t dicere. Da nobis inimicū
nr̄: ois. n. ciuitas turbata ē pp̄ illū. Re-
spōdit ei bēs symeo. q illū adduxit: yēit cū
mltitudine celestis militie: q potēs ē ī tar-
taz mitte ī ciuitatē yestrā cū habitatib; ī
ea. q etiā hūc recōciliavit sibi: t ego timui
ne subito occiderit me. ne ergo āpli? fatige-
tis me huilē t paupem. t ita cū tiore ī gres-
si sūt: mūciātes oia q viderāt t audierant.
p̄ paucos ḥō ānos. factū ē vna die: h̄ ī se-
xta sabbati: t icliauit se ad orōnē. sustinēs
tres dies. id ē sexta sabbato t dñico. Tūc
ego pauesact⁹ ascēdi ad īpm. t steti ī īspe-
ctu ei: dixiqz ad eū: surge dñe bñdic nos:
quō pp̄ls tres dies t tres noctes habet ex-
pectas bñdictōe a te t n̄ rndit mibi. et rur-
sus aio ad eū. Quare me ītristas dñe aut
qd offēdi: Supplico mitte mibi manū: aut
forſitā iā a nob̄ migrasti? Et ſētēs qd n̄ lo-
qba ī mibi: cogitauit ut nulli dicere: qz time-
bā illū rāger. t ſtas q̄si hora media. icliaui
me t posui aurē meā ad austādū: t n̄ era flat⁹.
nisi tm̄ q̄si odor mltōz aromatū as-
cēdebat ī corporō ei: t sic ūellexi q̄ rege-
uit ī dñō. t hebesact⁹ plāxi amarissime. t
iclinās me osculatus sum oculos eius. et
barbam complexus crinesq; capitis eius.

Prima pars

et ceteras dixi. Qui me domine dereliquis: vel
vbi requiratur tuam angelicam doctrinam? Quia
le respolium reddam pro te: aut cuius aia respi
ciat columnam sine te et lugeat. Quale respon
sum reddam si firmis: quando veniuit et requi
runt te hic et non inueniuit. Quid dicam aut
quid loquar ego humilis. Hodie video te
crastina vero considero ad dexteram sive ad
sinistram: et non inuenio te. Aut quo amictu
operia columnam tuam. Ne me quando veniuit
aliqui de luge querentes te: et non inueniuit.
Et pre multa tristitia obdormiui. Statim
que apparuit mihi dicens. Non derelinquas
columnam hanc: nec locum et montem hunc bene
dictum: in quo illuminatus sum: sed descen
dens satissim populo: et annuntia de me an
thochie secrete ne tumultus fiat in populo.
Ego enim regrei sic ut dominus voluit: tu autem ne
cesses ministrare in hoc loco: et reddet tibi
dominus mercede in celis. Sed nec molestus ti
bi sim. Exurgens autem a somno pauefactus
dixi. Domine memento mei in requie sancta
tua. Et subleuans vestimenta eius: procidi
ad pedes eius: et osculatus sum vestigia il
lius: et tenens manus eius posui super ocu
los meos dices. Benedic obsecro mi domine.
Et iterum fleui et dixi. Quales reliquias tol
las a te: in memoriam. Et hec dicens motum
est corpus illius. ego autem timui tangere eum
Et ut nemo sciret descendendi celeriter: et fide
lem fratrem missi antiochiam ad episcopum.
Et statim veniens cum tribus episcopis: et cum illis
Ardaborius magister militum cum suis: ten
detes cortinas circa columnam eius defixerunt
vestimenta sua. Erat autem conficta ab auro.
Et deponentes eum iuxta altare ante columnam
colligentesque se aues volabat super columnas:
clamantes et quasi lugentes. ita ut oes vide
retur. Placitus erat populi et iumentorum resoua
bat per miliaria septem. sed et mortes et capi: et
arbores cōtristati sunt circa loca illa: ubi
que enim nebula tenebrosa facta est per circu
litum. Ego autem considerabam angelum venientem
ad visitandum eum. Circa horam septimam senio
res septem loquebatur cum angelo: vultus cuius
erat sicut fulgur: et vestimenta sicut nix. Et
voce eius in timore et tremore tandem considera

raui: quod diu audire potui: quod tamē sufficeret
ignoro. Cum autem iaceret scutum symeon in ser
tro: volens papa antiochie: de barba illi: per
benedictionem aliquod contigeret: extedit manum sua
et itemque arefacta est: multaque observationes
et orationes fiebat ad deum per eum: et sic restitu
ta est manus eius. Supponentes autem corpus se
retro: cum psalmis et hymnis duxerunt antio
chiam. Omnis autem populus qui erat per cir
cium regionis illius planus gebat: per patro
cinium tantum et reliquiarum tolleretur ab eis
et per episcopum antiochie iurasset: ut nemo
tangeret corpus illius. Venientes vero in
quitum militarium ab Antiochiam: in vicum qui
vocatur meroc: nullus potuit mouere eum.
tunc quod habet annis quadraginta surdus et mu
tus: subito cecidit ari ferre: et cepit clamare
et dicere. Si venisti serue dei: tu enim adue
sti me salvauit: et si meruero vivere: ego ti
bi serviam omnibus diebus vita mee. Et elephas se
apprehendit unum de burdonibus portabat
ferentrum: statimque moritur se in loco isto. Et ita
sanctus factus est homo: ex illa hora. Petrus autem bovis
illi: tale erat. Hic amabat uxorem alienam.
et volens eam adulterare non potuit: et moritur eam
et posita in monumeto. At ille initus et violavit
sepulchrum eius: statimque obmutuit et surdus
scutus est: et obligatus est in illo loco annis quadra
gita. Tunc exirentes oes de ciuitate antio
chiae: suscipiunt supra argenteum et auxiliis corpus sci
Symeonis: cum psalmis et hymnis: et cum mul
tis lapidibus portauerunt in ecclesiam maiorem:
et inde in aliam ecclesiam quod vocatur penitentia. Mul
te etiam virtutes suae fuit ad sepulchrum eius: ma
gis quam in vita sua: et homo quod sanus fuisse est: ibi servi
uit usque in diem mortis sue. Multi autem obtu
lerunt thesauros episcopo antiochiae per fidem:
poscentes religas domini corpos eum: sed propter
ius iurandum minime presitit. Ego humilis et
pater Antonii: iuratus potui: lectione hanc
breuius exposui. Tunc autem quod habet illa scri
ptum libro: et legit in ecclesia et in domo domini: et cum
memoriam eius fecerit: mercedem ab alesimmo
recipiet: cui est honor: postea et hunc in scola scolop
ame. Et depositione sexto kalendas augusti ce
lebra. Explicit vita sancti Symeonis be
remite. Incipit vita sancte Eustachie virginis

TA dieb⁹ theodosii
Iperatoris piissimi. fuit vir quidaz
In regia ciuitate senator nomine Antigo-
nus eratque iperatori genere et societate
coniunctus. sermone sapientis simul et ope-
re et bona semper precipue suadens. ut pie
romanis legibus licie negocia gubernare.
Erat autem et copassibilis homo. cun-
ctis necessaria prebens. Diligebatque eum
princeps non soluz tanq^z parentez ac sena-
tores; sed etiaz tanq^z christianuz et pium. et
semper collilia utilia proferentez. Eram
tez hic locuplex vehemeter: ita ut ciuitas
regia aliuz diuinitus. sermone. et opere simi-
lez non haberet. Dic accepit vxorez ex ge-
nere proprio. ex eodez imperiali sanguine de-
scendente. cui nomen Eusfraxia: mulier re-
ligiosa et timens dominuz nimis. et ecclesie
vacans. et offerens deo preces euz lachry-
mis. Hec multos in opere dei fecit idone-
os. m^ltasq^z oblatioes in ecclesiis et sanctuariz
is offerebat vehemeter ea diligebat ipera-
tor et augusta. precipue ex eoz genere erat
nec no et monibus cōposita et honesta et val-
de religiosa. Nata est autem eis filia: et vo-
cauerunt eaz nomine matris sue Eusfraxi-
a. Cumque habuissent hanc filiazyn die
ruz dixit antigonus eusfraxie. Nostri soror
mea eusfraxia. quia nihil est ista vita: nihil
diuinitie vanitas huius seculi temporalis. In
octoginta namque annis hominis tempus im-
pletur. euz ruina: diuinitie autem in celo re-
posite. in infinita seculorum secula timenti-
bus deus manent: et priuamus nos illis di-
uinitiis. mundanis cogitationibus obligati
et in fallacia positi temporaliuz diuinitaru. vi-
es nostros frustra consumimus: nihil anima-
bus nostris utiliter acquirentes. Audiens
autem hec eusfraxia: dixit antigeno viro suo
Et quid iubes domine mihi faciam? Lui
dixit antigonus. Una filia per deus acqui-
siuimus. et sufficiat nobis: et nequaq^z ultra
conueniamus felicitati et miserie seculi. Au-
diens hec Eusfraxia. consurgens extendit
manus ad celuz: et ingemiscens dicit. viro
suo antigeno. Benedictus deus. qui dignu-

te fecit timore suo: et ad cognitione veri-
tatis adduxit. Vere dñe. sepius supplicauit
deo. ut cor tuu illuminaret. et mente tuaq^z
pro hac causa faceret elucescere: sed hoc ti-
bi pädere no presumpsi. Quia vero. ipse fe-
cisti principiuz: in be me ut loquar. Cui dixit
antigonus. Dic soror mea qd vis. Respo-
dit. Nostri domine meus: quia ante multas
generatioes apostolus testat et dixit. Te-
pus breve est: decetero ut qui babent uxores
tanq^z no habentes sint. Deficit enim huic
seculi cupiditas. Ad quaz utilitatez erunt
ista pecunia: et tanta abundantia possessionu.
Nihil eoru est. quod nobiscuz poterit de-
scendere in infernu. Cum bono ergo consilio
tuo festina multa dare pauperibus ut no
illud colluum quod tractasti iueniatur ifru-
ctuosuz. Audiens hoc antigenus glorificauit
deuz. Tunc igitur adeptus esset optimam
conuersationem. et multa pauperibus eroga-
set Antigonus: vnu solūmodo anuz viuēs
postq^z sue renūciavit uxori. vitaz suaz pie
dispones: cōpleto anno defunctus est. et sepul-
tus in pace. Tunc iperator pariter et augusta
fleuerunt euz. tanq^z ex eoz genere delcen-
det: viu iustu et religioluz. Cōpatiebatur
eniz et eusfraxie. no soluz tanq^z proprie con-
sanguinee: sed etiam quia erat iuuēcula. Du-
obus nāque anis et tribus mensibus vixit
cū viro suo: nā uno anno ex cōstituto ab al-
terutu abstinetes. sicut fratres vixerunt.
Igitur sepulto Antigono: ab iperatore et
augusta multū cōsolabatur Eusfraxia. Il-
la vero sumens propriā suaz filiā. dedit eā
in manus iperatoris et auguste: et prostrata
ad pedes eorum. cū clamore et magno ge-
mitu dixit. In manus dei et vestras: hanc or-
phanā nūc omēdo. Memorā ergo habe-
tes Antigoni. qui fuit yester: suscipite eam
atq^z tuemini: et estote ei in loco patris et ma-
tris. Multa siquidez flumia lacrimaz et
voces miserunt audientiu ita ut etiaz pri-
tipes lugerent. Post paucū vero temp^o
a luctu aliquāto quiescētez Antigō: suast
iperator ei. ut filiaz suā Eusfraxiaz. cuidas
senatorū vitissimo daret uxorez. Et factū
est ut arras Eusfraxia acciperet. Susce-

Prima pars

ptis arris puelle etas expectabatur. Erat
enī nūmis īfantula: qñ suscepit arras: qñ
anno 2 quīq;. Post aliquātuluz t̄ps vero
cogitauit ipse senator: vt vxorē Antigoni
sibi crederet copulari: t̄ q̄ p̄ces aut p̄ muli-
eres matronas p̄suasit auguste. vt sine no-
ticia p̄cipis mitteret: t̄ Eusfraxie cōugij
verba nunciaret. Que cū audisset amare
fleuit: t̄ dixit mulierib⁹ que fuerāt destina-
te. Vobis yobis ī futuro seculo: que mibi ta-
lia p̄suadetis: t̄ ad talia occurritis otra mu-
lierez que secundum deum vivere fessinat:
Recedite a me: quoniam extraneam con-
gregationem vestrā nunc egistis. Ille ve-
ro deformatē discendentes: nunciauerunt
auguste que gesta sunt. Dognoscēs aut̄ im-
perator quod factū fuerat: grauiter iuect⁹
est ī augustā: t̄ idignatus aduersus augu-
stā dixit. Vere augusta extraneaz rem ab
hac cōversatione fecisti hec sunt opa xp̄ia-
ne angustie. Sic promissi teo pie regna-
re. Sic recordaris antigoni: q̄ nobis semp-
tūlio p̄mās! Alienā rē nostro iperio egi-
sti: q̄ mulierē ī puellari erate ostitutātque
pene solūmō vno āno cū viro viriſt mox
ex cōstituto ppter celeste regnū se abyris
q̄ sepauerūt: tu rursus ad mūndū redire cō-
pellis: et neq̄ timuisti deū bāc iniquitatez
volens facere? Quis satissaciet hominib⁹
quia nō p̄ me factū est hoc. Indecētē ī in-
cōgruā fecisti rē: qđ nec oportuit vt meuſ
audiret iperiuſ: ppter sincerissimuz meum
amicū maxime antigenū. Audiens hec au-
gusta: t̄ vultū nimie cōfusionis mutāſ: si-
cū lapis fere p̄ duas horas sine voce p̄mā-
ſit. Si facta est magna tristitia: iter iperato-
rē ī augustā: ppter Eusfraxiā antigoni cō-
iugē. Tunc eusfraxia agnoscens equa ma-
gna tristitia propter eā inter iperatorem t̄
angustaz fuisse effecta vultu omnino de-
missio: tristis facta est vſq; ad mortē: t̄ de-
ciuitate volebat discedere. Tūc flēs acri-
ter: dixit Eusfraxie filie sue. Filia mea ha-
bemus ī egypto copiosaz magnāq; substā-
tiaz: yeni eamus illuc: t̄ visitemus patris
tui possidōes: et mea omnia tua sunt filia
mea. Tunc ergo cū filia sua Eusfraxia: de-
regia ciuitate discessit: principe nesciente
t̄ venit ī egyptū: illie quoq; morabāſ: t̄ sua
p̄cia crebro visitabat. Et pfecta est ī ſte,
riorē thebaide: cū pcuratoribus suis: atq;
ministris: h̄ntib⁹ curā suā rex. Que etiā il-
lic vacās ī sanctuarijs: t̄ multas oblatōes il-
lic offerrēs: p̄ mōasteria viroꝝ ac mīlēꝝ: t̄
multas pecunias erogabat. Erat aut̄ mo-
nasteriū muliez ī vna ciuitate habens ar-
chitria cētūtrigita: de qbus magnas t̄ mi-
rabiles virtutes hoīes predicabāt. In illo
nāq; monasterio nemo gustabat yinū: mul-
la illaz pomuz edere aut vuas aut fucus:
aut aliquid huiusmodi bonoz que terrena
nascuntur vberitate: gustabat. Quedā aut̄
eaz abreniciās seculo: neq; oleū edere vo-
lebat: quedā eaz a velpa vſq; ad alia ye-
sperā ī ciuniū p̄trahebat: alie vero post bi-
duū edebat: alie vero post triduū. Nulla
eaz pedes suos abluebat: aliquante vero
audiētes de balneo log irridētes: cōfusione
t̄ magnā abhōationē se audire nūdicabat:
q̄ neq; auditū ſuū h̄ audire patiebat. Una
queq; ḥo eaz stratū ī ſra habebat: cilium
paruulū vni cubiti latitudinis t̄ lōgitudi-
nis triū: t̄ paululū ī ihis regescebat. Erat
aut̄ ī vſtēs eaz ī cilicio vſq; decū: ob-
ſtrigētes pedū extremitates. Quātūcūq;
poterat naqueq; laborabat. Et cū aliquā
eaz aliquā ſtigerat iſfirmari: nō ei ſomēſſ
aut adiutoriū medicine ſcerebat: h̄ ſi quā
ſtigilſſet egrorati: t̄ cō maximā bſdictōe
a ſo accipiebat: t̄ tolerabat lāguōe: do-
nec eā mediecia dñica p̄uenire. Nulla eaz
ianuas exiebat. Erat at̄ ianuatrix p̄ quā re-
ſpōſa oia ſiebat matura: mīlēq; ſenitudo
ihi ſiebat. H̄az qđē eusfraxia diligēs ſculū
ſcap⁹ muliez: ppter mirabilē queratōe eaz
ſepi: ad ipz monasteriū p̄gebat: nūmiaz ſu-
lic offerebat t̄ cereos. Una qđē diez roga-
bat abbatissaz: t̄ priores monasterij dices
eis. Paruā bſdictōe ſolo absq; terrore
viro p̄bere: redditū aurivigiti aut tritiga
libraz: vt oreſis: p̄ iſla famla vīa: t̄ p̄ anti-
gono p̄c eī. Qui abbatissa r̄ndit. H̄ia mea
matrona: ancille tue nō egēt redditib⁹ ne-
q; pecunia ſcupiscunt. Propterea nāq;
oia reliquerūt: t̄ ciuitaꝝ: vſpiciunt ī hoc ſeu-
lo: vt eternis bonis frui mereantur: et nūl-

possidere volist. ne celestis regno priuen-
tur. Sed ne te cōtristez aut sine fructu di-
mittaz. paucus oleuz ad cādelas t tymia-
ma i oratoriūz confer: t hoc erit nobis pro
mercede iusticie. **A**t bis oblatis rogabat
eufraxia abbatissaz vt omnes sorores era-
rēt pro trigono: t filia eius eufraxia. Una
vero dieruz eufraxie ifati ab batissa dixit
teptado. Domina mea eufraxia. diligis mo-
nasteriu z nos truz t omnes sorores. Illa re-
spōdit. **T**iaz domina. diligo vos. **D**ixit ei
abbatissa. rursuz cuz ioco. **S**i nos diligis:
est o nobiscuz i nostre scemate. **L**ui ifantu-
la dixit. Uere si nō cōtristatur mater mea:
ylterius nō egrediar de loco isto. **L**ui ab-
batissa dixit. Inter nos t spōsuz tuuz. quez
plus amas: puebla dixit. Neque illuz no-
ni. neque ille me: vos aut noui. t vos amo.
Dicte mibi. Vos auez quez diligitis. me
an illuz? Ille vero dixerūt. Nos te diligi-
mus t christuz nos truz. Puebla vero respō-
dit. Ego vero t vos diligo: t christum ve-
struz. Sedebat vero eufraxia mater eius
t fluminuz lachrymaruz eius nō erat mo-
dus. Libēcer eni audiebat verba puelle ab-
batissa quia cuz esset etate ifatula. talia lo-
quebatur. Nondum enim septem annos
spleuerat: duz cuz abbatissa loqueretur
buiuscemodi verba. **T**unc i gemiscēs mater
t amare deslēs ad filiaz suaz dixit. **F**ilia
mea veni pergamus ad domuz. quia iam
vespa est. **L**ui puebla dixit. Ego hic maneo
cuз dñia abbatissa. **D**ixit abbatissa puelle:
Vade dñia i domū tuā: nō potes hic mane-
re. Nō ḡoz manere potest hic: n̄ili se deuo-
uerit christo. **L**ui puebla respōdit. **U**bi est
christus? Illa gratāer ei dominicā imagi-
nez demonstrauit. **P**ergēs autem eufra-
xia osculata est dominicaz figuraz: t con-
uersa dixit abbatisse. Uere t ego youeo
me christo meo. t ylterius cū domina mea
nō vado. **D**ixit ei abbatissa. **F**ilia non ba-
bes yblic mancas: t nō potes hic mane-
re. **P**uebla dixit. ybi vos manetis t ego
maneo. **E**t cū iā vespera esset. t multū ma-
ter eius coegisset atque abbatissa vi abu-
laret: nequaq̄ potuerūt eā tollere d mona-
sterio. **M**ultū ergo crebris diebus mater

ei? atque abbatissa ei blādiebātur t persua-
dere nequierūt vt de mōasterio potuissēt
eā expellere. **N**ouissime vero dixit abba-
tissa puelle. **F**ilia si vis hic permane relit-
teras babes discere t psalteriū. t vsque ad
vespā babes ieiuniū ducere: sicut yniuer-
se sorores. **P**uebla dixit ei. **E**go t ieiuniū t
oia disco: solūmōdo dimittite me hic esse.
Dixit ergo abbatissa matri eius. **D**omina
mea matrona: dimicte hāc puellā hic. vi-
deo eni q̄r grātia dei illuxit in ea. t iustitia
patris t honestas tua: t oratiōes ytrōwq̄
yestrū. eternā vita proudere ei noscūtur
Burgēs igitur eufraxia t assūmēs filiam
suā: ad dominicā eā imaginē adduxit: t ex-
tēdēs manus ad celū cū magno clamore t
fletu clamauit dices. **V**nde iesu christe habe
curābūtus ifatule q̄r te cōcupiuit. t tibi se
cōmēdauit. **E**t cōuersa dixit ad filiā suam
Eufraxia filia mea. deus q̄ fidauit īmobi-
les mōtes. t te quoq̄ i suo timore cōfirmet.
Et cū hec dixerit i manibz eaz tradidit ab-
batisse: et deslēs. pectusque suū tūdēs. ita
recessit a mōasterio vt oīs cōgregatio cū ea
ploraret. **A**lia vo die abbatissa sumb8 eu-
fraxiā i introduxit eā i secretariū et feā oratiō-
one sup eā idūt eā idūtō monachali: et
extēdēs man' ad celū p ea supplicauit vi-
cēs. **R**ex seculoz q̄ ea cepisti opus bonū:
tu pīce b̄ i pace: da vt ambulet hī nomē
tuū. et fiduciā i ueniat i spectu tuo semper
ista ifatula. **T**unc et eufraxia mater ei orās
dixit. **F**ilia mea amas b̄ scemate vestiriz
Lui eufraxia dixit. Utiq̄ mātē mea: q̄r sic
agnoui ab abbatissa. et domine sorores di-
xerunt hoc scemate pro arris prebet diligen-
tibz se dominus iesus christus. **L**ui mater
sua dixit. **L**ui despōnsata es: ipse faciat te
thalamo suo dignam. **E**t hoc dicens t orās
pro filia sua. vale dixit abbatissa et sorori-
bus. et osculata ē filiā suaz et egressa circa
mōre circuibat p̄bēs paupibz q̄d ligebāt
Ubiquā autē diuulgabat eufraxie optia con-
uersatio. q̄bū offerret mōasteriis et vene-
rabilibz locis: ita vi sperator adiret. et oīs
senatus eaz nimis amarēt. atque glorifica-
rent deli. **A**udiebāt eni q̄ nec pīce gusta-
ret: nec yinū biberet. **S**p̄ iāta dōa q̄ yni

Prima pars

ueris cōferebat et gloria; a Vespera usq; ad vesperā iejuniū faciebat: aliquādo su-
mens legumē: aliquādo holera. Post pau-
cos aut̄ dies euocas abbatissā matrē pu-
elle: dixit ei secrete. Domina aliquā rē vo-
lo tibi dicerēmō te cōturbanter. Qui respōdit
Domina mea quod iubes dic. Dicit abatis
sa. Vidi enī i somnis antigenū virū tuū i
magna gloria cōstitutū: et rogauit dñs ie-
sus xp̄s: ut egrediaris de corpore tuo: et de-
cetero sis cu illo: et fruaris illa gloria quā
antigonus meruit vir tuus: propter optimā
vitā suā. Audiēs aut̄ bec reuersa est in
domū suā matrona: ut religiosa semina: et
nō solū non est turbata: sed leticia magna
gauisa est. Orabat enī vt ab humana vi-
ta discederet: et de cetero esset cū xp̄o. Et
mox vocās filiā suā: dixit ad eā. Filia mea
sicut mibi dictū est a dñia mea abbatissa:
vocauit me xp̄s: et appropinquauerunt di-
es obitus mei. Ecce oēm substātiā meā et
patris tui dedi i manus tuas: dispēsa eam
pie ut celestes possis habere hereditatez.
Audiēs bec eufraxia a matre sua: cepit i
gemiscere et flere dicēs. Ueh mibi q̄ pere-
grina suz et orphana. Dicit ei mater sua. Fi-
lia habes christū: nec peregrina es nec or-
phana: habes et dominā abbatissaz p ma-
tris officio. Vide filia: sc̄ina quod promi-
stisti adiplere. Deū time et oēs sorores hono-
ra. seruiens eis cu omni humilitate. Nūc
i corde tuo cogites: de sanguine regio suz
nec dicas: debent mibi seruire: Dauper
esto i terra: vt i celo diteris. Ecce oia sub
manibus tuis habes. Possessiones et pecu-
nias i monasteriū confer: pro patre tuo et
pro me: vt inueniamus misericordiā apud
deū: et liberemur ab eterno supplicio. Nec
precipiens filie sue: tertia die defuncta est
et sepelierūt eā in monasterio i monumēto.

Caudiens ipator: quia mortua fuisset
eufraxia vxor antigeni: euocans senatorē
cui despontata fuerat filia eius idicauit ei
dicens: quia puella cōuersa est in monaste-
rio. Ille vero rogauit ipatorē: vt per ve-
redarios scriberet puelle: eiōz p̄cipere et vt
ad ciuitatē veniret et nuptias celebraret.

Suscipiēs aut̄ eufraxia ipatoris epistō-
lā: manu ppria eplaz aliā rescriptis: sic ha-
bēre. Dñe ipator suadesne ancille tueyt
respuā xp̄z: et hoc corruptibili et vermbus
diūmedo cūūgar: que hodie ē et cras nō ē?
Absit ab ancilla tua: vt bāc inigitatē faciā.
Quapropt̄ ipator dñe: nō vlt̄ vos pir
ille fatiget: ego enī xp̄o dñs: et impossibile
est eū me negare: sū supplico potestati ve-
stre: vt memorīa parentū meoz habeatis
Idcirco tolle oēz substātiā et dispēsa paupi-
b: siml et orphantio: et da vniuersis ecclisi.
Nouī enī q̄ recordaberis parētū meoz
maxime pris mei. Audiui enī q̄ i palacio
nūc a te diuidebas. Doy ḡ recordationē
habēs substātiā bāc bñ dispone. Q̄es con-
stitutos sub iugo servitutis manumittit: et
eis legitima ccede. Māda actorib: pris
mei ut oē debitiū dimittant agricolis qd̄ a
die pris mei usq; ad bāc diē reddebat: vt
sine sollicitudie meaz trenaꝝ rep̄sistēs:
xp̄o sine quolibet fūire valeā ipedimēto:
cū aīaz meā cōmēdasse cognoscār. Orate
p ancilla vīa: tu et augusta: vt mereat xp̄o
fūire p̄t dignā ancillā suā. Deide signās
eplaz: veredario dedit. Qui revertēs ob-
tulit ipatori relegēdā eplaz. Quā solvēs et
relegē i secreto cu Augusta: mltas lachri-
mas ambo effuderūt: nimis orates p eu-
fraxia. Mane aut̄ facto euocās ipator
oēz senatū et p̄ez pariter eufraxie sponsi:
iussit corā eplaz legere. Illi vero audiētes
eplaz oēs sūt lachrymis repletū: et velut c̄
vno ore dixerūt. Uere dñe ipator filia est
antigoni: et eufraxie gen⁹ tuū: et ex sanguine
ei⁹ ē hec puella. Uere religiosor parētū:
religiosa ē filia: sc̄e radicis scū ē ramos: et
oēs qdē ex qdā cordia glificauerūt deū
p puella paris orauerūt: et nequaꝝ vlt̄
senator ille visus ē iportun⁹. Impator ḡ
cūcta disponēs pie: et res puelle bñ distri-
buēs: et ipē defūct⁹ ē: et cu suis pris⁹ sepul-
t⁹ ē: i pace. Eufraxia vero magnificabat: et
bz deū uersabat abstinenē vltra mēsuram
suā. Erat enī annoz duodeciz: et ad certa
mina se fortiter exercebat. Et primū qdē
vespa usq; ad vesperā comedebat: deide

post biduum. postea post triduum. nulla alia
hier illâ triclinia mudiabat et cubicla foro
ru externebat: aquâ ad cognâ ipsa porta
bat. Nec aut cōsuetudo erat i monasterio
Si q̄n̄ tigera aliq̄ sororē tētari a diabo
lo p sōnū. mox abbatissē pādebat. illa h̄o
cū lachrymis deū postulabat ut diabo
lus ab ea recederet. iubebatqz vt lapides
portaret. et substratū sub sagō cinere sup
ciliū spargeret: et ita dormiret usq; ad d
icimū diē. Una vero die p ipsa a diabolo
tēptata est: et supposuit stratui suo cinerē
Uides aut abbatissā cinerē sub stratu eu
fraxie risit: et ait ad ynā sororē seniorē. Cle
rebec puerā tēptari cepit. et orās abbatissē
la dixit. de ḡ creasti eā fīm tuā volūtate
tu eā tuo timore cōsorta. Et vocās eam
abbatissā. dixit ad eā. Quare n̄ indicasti
mibi tēptationē diabolicā? Illa vero ca
dēs ad pedes abbatissē dixit. Ignosc mi
hi dñia mea: qz cōfusa sū idicare tibi bane
cām. Dixit ad eā abbatissā. Filia mea. ec
ce pugnare cepisti: viriliter age vt vicas
et coroneris. post paucos h̄o dies dēnno
tēptata ē et narravit alicui sorori noīe Ju
lie: q̄ mltū diligebat eufraxiā: q̄ etiā i cer
taminib; eā exercebat. Dixitqz ei Julia.
Dñia mea eufraxia n̄ abscōdas hoc abba
tissē: s̄ refer hoc. vt orei p te. Dēs ergo
tēptamur a diabolo: s̄ sperem i xpī noīe
qz vicim̄ eū. Ergo soror mea n̄ moreris
s̄ idica abbatissē cām: et noli cōfundī. Au
diēs aut hec eufraxia gratias egit iulie: et
dixit ad eā. Adiuuet te de soror. qz edifi
casti me: et mē animā cōfɔrtasti. Vere in
gredior: et causā dñi abbatissē pñūcio. di
xitqz iulia. Etiam sic fac: vt orei p te. et ad
iūciat tibi abstinentiā. Illa vero i gredies i
dicauit abbatissē causā. Dixitqz ei abbatissā.
Nō p̄t̄mescas filia omne belū diaboli
q̄ cōtra nos nitit. Lerta igis fortiter imo
bili aīo: et nō p̄ualebit aduersū te. Multū
enī ab eo tēpēda es. sed certa vt vinas.
vt vicas et triūphos accipias a spōso
tuo xpō. et q̄tū potes adiice abstinentie tue
Qui. n̄ precipue decertat: precipue dona
cipiet. P̄ aliquātulū vero t̄pis spaciū

interrogauit eā abbatissā dīcēs. Posi q̄t dī
es comedisti filia? Puerā dixit. post tres
dies domina mea. dixit ei abbatissā. Ad
iūce adhuc ynū diē. Illa vero iūssione ei
cū leticia magna suscipiēs: discessit. Lūqz
facta eēt āno p vigiti: etate confortabat
et p̄ualebat. Erat enī nimis speciosa tāqz
vera matrona: et sanguine regio p̄creata
Pervō sigdē tēptata īdicator abbatissē
causā. Dixitqz ei abbatissā. Noli timere si
lia: de tecū ē. Erat aut ī aula monasterij
aceru lapidū. volēs aut abbatissē tēptat
eufraxiā: et ad m̄ris p̄uocare obediētiam
dixit ei. Veni filia mea. istos lapides trās
porta hic: et pone eos iuxta clibanū. Eu
fraxia vero mox accessit lapides transpor
tare: erant autē et grādes lapides iter eos
quos due sorores vix poterāt agitare. Il
la vero sup humeros suos arripiebat eos
nullo adiutorio op̄ habēs. erat aut īue
nis et valde fortis. nec dixit abbatissē. ad
iūuet me alia soror. nec dixit grādes sunt
lapides. nō p̄ualeo. nec cōtradixit. non dī
xit. ieiuna sū et deficio. et op̄ hoc grāde ē:
s̄ cū fiducia iūssione p̄ obediētiā adimple
nit. Alia h̄o die dixit abbatissā ad eā. Nō
ē iūstū vt lapides isti iuxta furnū sint possi
ti: sed reporta eos ī locū sū. Illa vero de
nuo cōfidēter iūssione abbatissē sue p̄ple
uit. hoc ḡ op̄ vigiti dies iussit eā facere ut
patiētiā eius cōprobaret. Dēs itaqz soror
es videbāt qd siebat: et puelle obediētiā
admirabāt. alie qz sorores diridebāt. alie
acclamabāt. viriliter age eufraxia. Trig
ta vero dies īp̄leti sunt. Denuo diuini ope
ris celebrationē facta. die qdā p̄gēte eu
fraxia vt lapides portaret: dixit ei abba
tissā. Dimitte filia hoc mīsteriū. et tolle fa
rinā et cōsperge. et coque panes ī furno: ve
lueriaris ad vesperū ī mīsterio soror. Illa
vero cū magna leticia et gaudio iūsa con
pleuit. Rūsus diabolus īueniēs eā vacā
tē huiusmōi tēptationē īmisit q̄ q̄si ille se
nator cui fuerat despōlata supuētiā cū
auxilio mltō abstraberet eā de monaste
rio: et ea sublata abiret. Que cuī iaceret
i cubili suo: violēter p̄clamabat. Abbatissā

Prima pars

la vero et alie sorores expgesacte audierunt ei⁹ violētie vocē, et excitantes eā dixerūt. Unde ē tibi hec axetas filia? Illa hō repete somnuz recitauit. Abbatissa vero excitās sorores stetit i oratiōe. Post cōpletū vero ministeriū vscz ad horā tertią. tē nēs codicē eufraxia stabat le gēs sedētib⁹ et postea stans ad horā tertią i ministerio. Post cōpletionē vero tertie. mox eufraxia sororib⁹ necessaria pparabat. mūdiciā i trielinio faciēs et lectos sternēs. aquā im ples et ad coquinā portās: ligna frangēs et legumina coquēs: farinā cōfērmetās: rco quēs panē i cibano. Et dū hec oīa faceret nec i nocturna psalmodia deerat. nec i ter tia. nec i sexta. nec i nona. nec i vespa. Nā postcōpleuit yspertinas oratiōes: p se ministeriū faciebat s̄ ferēdo. Tū qua etiā et laborabat iulia: satis enī diligebat eufraxiā. Penuo siqdē diabolus p somnū yehc mēter eā tēptas: ei certamē ūmisit maximū. Que mox anxietatis sue certamē abbatissē cōfessa ē. Pro qua dū oraret abbatissa: dixit ei. Filia mea eufraxia tēp⁹ certamē ūmisē. vide ne molliat diabolus mētē tuā. et pdes labore tuū. Adhuc enī paruo tēpore dimicās tecū: dū fuerit supat⁹ a te. rursuz e fligiet. Dicēbatqz ei simul et iulia Domia et soror mea. si modo ei nō repugnam⁹ et vi cim⁹. in senectute quale bellū cū eo faciem⁹? Qui respondit eufraxia. Cuius dñs so roz iulia: qz si mibi pcepit abbatissa nō gu stabo ū tota septimana panes: donec eu do mino adiuuātē vīca. Qui iulia dixit. si tu hō potes sp̄le i terra: beata eris in celo. In isto nācō monasterio nulla potuit sine cibo totā septimanā permanere: nisi dñia nostra abbatissa. Tūc īgressa eufraxia. nūcianit tēptationē diaboli p somnū abbatisse: eā rogauit ut ci p̄ciperet q̄ten⁹ totā hebdo mada sine cibo p̄sisteret. Qui abbatissa dixit. Sac q̄cgd tibi videris facile esse filia mea. De⁹ qui creauit te cōfirmet te: et cōtra dia bolū donet tibi victoriā. Cepit igitur eu fraxia totā septimanā iejunare. et neqz psal lendi officiū dereliquit. nec sororū ministe riū: ita ut omnes tolerātiaz ipsius mirare tur. et pulchritudinē ūsimul et iunētutez etatis. Dicēbat aut̄ quedā de collegio earum. Habem⁹ hodie annū custodiētes eufraxi am. et sedētez ea z nō vidimus neqz p diez neqz p noctez: nisi solū quando requiesce bat i loco suo nocte. Nunq̄ enim sedit vel quādo etiā panez comedit. Omnes ergo sorores diligebat eufraxiaz. qz se ita humi liter exercebat et cuī studio famulatū sororibus exhibebat: duz p̄cipue utiqz de sa gine iperiali descēderer. Pro qua re itē te nimis pro ea orātes rogabat dñm vt sal uaretur. Fuit aut̄ iter eas quedaz nomi ne germana: quā dicebāt ex acilla oriam. Hec iuidiā babēs aduersus eufraxiaz in surrexit aduersus eā in coquina secrete: et dixit ei. Dic eufraxia. Ecce tu semel i sepi mana comedis secundū regulā abbatisse et nos hoc nō possumus adiplere. Si coacte fuerim⁹ ab abbatissa. quid faciemus? Qui eufraxia respōdit. Dñna mea dñia nostra ab batissa dixit. ve ynaquez sicut porueri decerter. Nō enī sine necessitate mibi hoc iuguz iposuit. dixit ei germana. Imposuit et oī calliditate plena. qz nesciat: qz sub ige nio hoc agis. vt post paulationē abbatisse tu ei succedas. Credo i xpō. qz te nunq̄ vi gnabī ad abbatisse venire locū. Audiens hec eufraxia. p̄strauit se ad pedes ei⁹: et dixit ad eā. Ignosce mibi dñia mea. et ora pro me. Sognoscēs autēz abbatissa quod fue rat factū. germanā corā oīb⁹ vocauit: dixitque ei. Ancilla nequā et a deo extranea qd tibi nocuit eufraxia: qz festinasti studiū ei⁹ obrumpe. Aliena es a sororū cōilio: idigna es a ministerio. et iugio sororū extra nea. Qui multū supplicabat eufraxia. quaten⁹ illi yenā largiret: nō eā flexit donec sp̄lerent dies trigita. Tricesimo hō die vi des eufraxia qz nil rogādo p̄siceret. assūmēs secū iuliā et seniorēs scelas monasterij sp̄osebat ut rogarēt abbatissā q̄ten⁹ eīre cōciliaret. Quo factō euocauit eā abbatissa corā oīb⁹ dixitqz ei. Nōne diuicasti in corde tuo vt studiū puelle hui⁹ absideres nec cogitasti. qz dū cēt matrōa et ex ipia li genere cōstituta. builiavit semetipaz. et p

pter deū fuiuit tibi? Qib⁹ ergo rogātib⁹
p germana: placata ē. Tūc diabolus cōtra eufraxiā certamina nō cessabat cōmitere. Nūmis enī furebat cōtra eā: r̄ cito p duci volebat ad finē. Una qdē diez cum ad hauriēdā aquā descedisset ad puteū: arripiebat eā diabolus cū lagena. r̄ deiecit eā deorū i puteū: ita vt nausearet eufraxia r̄ pueniret caput ei⁹ ad fūdū. Fleuata vero de aqua. r̄ tenēs funē situle: ita clamanit de puteo. xpē adiuua me. Qua vo te facta. cognitū ē. qz eufraxia corrūss i puteū: r̄ currētes sorores cū abbatissa ab straxerūt eā de puteo. Que surgēs exīd r̄ semetipsam cōsignās: subrisit r̄ ait. Vluit xp̄s me⁹. ga nō me vincis diabole. neqz cedo tibi. Usqz nūc qdē vnā lagenā porta bā cū aqua in cognā: ab hodie vero duabus lagenis aquā portabo. Et ita fecit. Vliden itaqz diabolus qz eā i puto ne, care nō valuit. rurū alia vice cū descen- dissest ligna icidere. cūqz iam pauca inci- dissest: astitit diabolus obseruās eā. Et vū leuasset securim vt lignū icideret. colliga- uī diabolus man⁹ ei⁹ r̄ usqz ad ei⁹ calca- neuz traxit: r̄ puenit vsque ad tibiaz. Que cū vidisset crudelissimū vuln⁹ valde. r̄ sa- guinez vehementer effusum: proiectis se- curim angustiata r̄ in terrā prostrata est. Julia vero cucurrit: r̄ clamans sororibus nūcianit. qz eufraxia accipiēs securi. de se- curi mortua ē: Cūqz occursu clamor fact⁹ fuissest yniuersaz circumstabat eā pance si- mul r̄ flebāt. Tūc discēs abbatissa. aquā i faciē ei⁹ misit: r̄ signās eā atqz opletēs ait ei. Filia mea eufraxia cur agustiata es? Recrea te r̄ loqre sororib⁹. Illa ḥo respici- ente: abbatissa dixit. dñe ihū xp̄e sana an- tillā tuā: qm̄ pp̄ter te mīla patī. Et cū li- gasset pedē ei⁹ d̄ pāno cilicio. leuauit eā: r̄ dās ei manū ducebat eā ad monasteriū. Illa vero respiciēs ligna piecta: dixit sororibus. Vluit dñs me⁹. nīsi collegero ligna e septimanam meam compleueron: nī ascen- dam. Lui iulia dixit. Noli domina soror non vales. dimitte. ego colligam ea: tu as- scende requiesce propter dolorem. Illa

vero non acquieciuit: sed complens man⁹ suas lignis sic ascendit. Lui tamen dia- bolus non pepercit. Nam cum ascendis- set superiores gradus scale. calcans sumi- mitatem tunice sue. super ipsum lignum ruit quod portabat: r̄ fixum est lignum i aspectu eius ita vt sorores crederent. ga lignum eius oculum penetrasset. Tunc exclamans Julia: ait ad eam. Domina mea tibi dixi quia non potes requiescere r̄ non me audisti. Lui dixit eufraxia. caute subtrahe a me lignum: oculus meus san⁹ est. Traxit ergo ab ea lignum. r̄ sanguini- sis facta est effusio uehemens. Abbatissa vero deferens oleum: r̄ facta oratione supposuit ei manū: rursumque dixit ad eam. Vlade ad stratum tuum requiesce: r̄ ego dominis sororibus ministeriū tuū in- ilgo. Eufraxia vero dixit. Vluit dñs me⁹ ga nō regec o: donec officiū meum cōple- uero. Multum enim rogabatur a sorori- bus vt requiesceret propter plagas quas habebat: r̄ passa non est: sed sic ulcerata ex- vtraqz plaga sanguine precurrente stabat ministerium faciens sororibus: et neqz in opere dei deerat: nec in alio ministerio. Cursus itaqz alia vice: cum ascenderet cum iulia in solarium tertium: arripiens eā diabolus: precipitauit eāz deorsum. Et cū exclamasset iulia: concurrētes sorores crediderūt se eufraxiā mortuaz inuenire. Que surgens occurrit eis. Quā suscipien- tes itroduxerūt eā ad abbatissam: iterro- gauitqz eā si aliquo fuissest lesa. Lui eufra- xia respōdit: Vluit dominus domina mea ga nec quomodo cecidi: noui: nec quomo- do surrexi. Audiens abbatissa. quia de tā- ta altitudine corruens nihil esset lesa: glo- rificauit deū dicens. Vlade filia ad opus tuū: r̄ erit dñs tecū. Cursus ergo inimī- cus volēs eā occidere: ollā feruētē habēs i q̄ olus coquebat: vt eussunderet coctio- nem olerum in vasculo: ablatisqz pedibus a diabolo retrosum cadēs: olle illius co- ctionem in faciem suam fudit. Et dum omnes sorores in hoc facto expauescerēt exiliens eufraxia subrisit: r̄ ait ad eas. Ut

Prima pars

ad turbate estis. **A**bbatissa vero vidēs qz
nō fuisse lesa: respexit ī ollā: t̄ vidit qz qd̄
remāserat esset seruēs. **E**t quæsa dixit eu-
fraxia. **V**ere dñia mea quia velut aqua fri-
gida venit ī faciē meā. **A**mmirata est ho-
abbatissa: t̄ itūs ī eā dixit. **F**ilia deus te
custodiat: t̄ tibi sine iermissione tolerare
ī suo timore cedat. **E**t ingressa abbatissa
oratoriū incoauit p̄iores seniores: dixit/
qz eis. **N**ostis qz eufraxia p̄meruit gratiā
dei? **C**ognouisti enī qz nec p̄cipitata tri-
stata est: neḡs nimietate seruoris exusta ē.
Atille dixerūt. **V**ere ancilla dei est eufra-
xia: t̄ curā eius habet dñs. nā ī huiusmodi
temptationibus liberata est a dñ. **O**mnis
itaqz ciuitas atqz puicitia iſuetudinē habe-
bat: vt iſantes male habētes ī illud dedu-
cerēt monasteriū. ad ancillas dei miracula
faciētes: t̄ suscipiebat eos abbatissa t̄ in-
grediebātur i oratoriū: t̄ supplicabāt p̄ eis
dñz: t̄ mox ab omni lāguore sanabātur iſā-
tes. t̄ recipiebat eos matres p̄prie sanos: p̄
ficiētes atqz glorificātes dñ. **E**rat aut̄
quedā in monasterio mulier ener gumina:
ab iſantia obligata ī monasterio: quaten⁹
saluaret: que habebat spiritū imidū de-
monē ligatis manibus t̄ spumā faciens: t̄
detibus suis stridēs: multūqz clamans: ita
vt oēs audiētes cā timore cōciderent. **E**t
cū frequēter abbatissa cū senioribus so-
ribus pro salute eius orasset: nihil p̄meru-
it. **Q**uapropter nec valebat se ad eā iun-
gere: vt ei vel cibū offerret. **E**rat aut̄ liga-
tū quoddā vasculū ī fune t̄ ipso vasculo le-
gumina vel panes mittebat. t̄ appēdebat
ipsum vasculū: t̄ sic ei de lōge porzigeba/
tur: t̄ ita vescebat. **F**requēter aut̄ abiū-
ciēs ipsū vasculū: cū virga iaculabāt ī fa-
ciē offerētis sibi cibū. **V**anavo diez sc̄m ē
vt straret ostiaria t̄ diccret abatissē. **D**ñia
mea quedā mulier iſantulū adduxit. t̄ stās
soris ad ianuā deſet. **E**t autem iſantulus
quasi annorū circiter octo. paraliticus: sur-
dus t̄ mutus. **V**idens aut̄ abbatissa spiri-
tu sibi reuelante: quia gratiā p̄meruſſet
a dñō cōtra demones eufraxia dixit osti-
arie. **V**oca mibi eufraxiā. **Q**ue cū venisset
ante abbatissam. dixit ei. **V**ade suscipe in-
ſantē a matre sua: t̄ defer buc. **I**lla vero
egressa: t̄ videns iſantulū paraliticū t̄ tre-
mentē: miserta est super eū t̄ i gemilens
doleter signauit infantē: t̄ dixit ei. **Q**ui te
creauit: ipſe te sanet fili. **E**t sumens cū per-
gebat ad abbatissam. **I**nfans vero dū por-
taretur ab eufraxia: sanatus est: t̄ clama-
uit matre sue: videns aut̄ eufraxia qz iſan-
tulus cepiſſer loqui: p̄territa proiecit eū
ī terrā. **I**nfantulus aut̄ mox exurgēs: cu-
currit ad ianuā: querens matre suā. **C**ur
rens aut̄ ostiaria nūciauit abbatissē: quod
factū est. **Q**ue cū vocasset matrē infantis
dicit ei. **D**ic mibi inquit soror: temptare
nos venisti? **R**espondit autem mater in-
fantis: dicens. **P**er dominū nostrū iſum
christū dñia mea qz neḡs ambulauit: neḡ
locutus est hic infans vſqz in presentembo-
ram. **S**ed cum suscepſſet eum hec domi-
na soror: mox locutus est. **I**lla vero proii-
ciens eum in terrā stetit obſtupefacta: in-
fantulus vero surgens venit ad me ancil-
lam tuam. **D**icit ei abbatissa. **E**cce ergo ba-
bes eum sanum: tolle eum: t̄ yade in pace
Que assumens filium suum pergebat glo-
rificans deum. **R**ursum ergo abbatissa
dixit ad seniores sorores. **Q**uid vobis de
eufraxia videtur? **U**ni respondētes dixerūt
vere ancilla dei est. **V**ocauitqz eam t̄ di-
xit ei. **F**ilia mea eufraxia: yolo vt huic pa-
tienti que in monasterio est: p̄ manus tuas
cibū offeras: si non times eam. **U**ni cu-
fraxia respondit. **N**ō timeo domina mes
quicquid mibi precipis. **S**umens ergo eu-
fraxia quoddam vasculum: misit in illud le-
gumen t̄ fragmen panis: t̄ obtulit ei. **I**lla
vero repente dentibus stridens: t̄ valde
fremens fecit impetum super eam: t̄ appre-
hendens illud vasculum volebat conſtrin-
gere. **E**ufraxia vero apprehendens manū
eius dixit. **C**uiuit dominus deus: si te pos-
ero in terram: tollo virgam domine abba-
tisse: t̄ sic te flagellabo vt nunqz p̄fumas
hoc agere. **V**idens autem quia preualuis-
set patienti: quiemt. **P**ostqz autem cessa-
uit: cepit eufraxia blandiri t̄ dicere. **S**e-

de soror comedet et bibit et requiescit. Illaqz sedit comedit et bibit et requiescit. Ab illa hora iam ei cibus nisi virga dabat. Deus autem sorores videt et fecerat eufraxia orabat pro ea ad dominum. Cum vero cepisset monachus et indignari dicebant ad eam sorores. quae soror et noli malignari. nam si veneris dominica eufraxia flagellabit te. et repetere gescebat. Rursus autem germana iuventa mordebat. et cor eius vrebatur. dicebatqz sororibus. Nisi fuisset eufraxia. non iuveniebat alia que cibum ei offerret. Tollam cibos et ego ministro. Sumens ergo cibos eius acceptavit ad patientem. et dicit ei. Accipe cibos soror et comedete. illa vero continuo exiliens in eam vestes eius coheredit. et coteret eam proiecta in terram et irruens super illam cepit maduare carnes eius. clamore autem facto. et nulla presumente ei appropiare. currerunt iulia ad coquinam dixit eufraxie. festina domina quia germana a patiente dilacerata est. Cur renso autem eufraxia tenet manus patientis et guttur. eripuit ab ea germanam cruentatam et dilaceratam. cui dixit eufraxie. bene fecisti quia sic contristasti sororem. illa vero stabat spuma facies. et dentibus stridens. Dixit ei eufraxia. ab hac hora si maligna fuisse erga sorores. non tibi neque misere oris. sed virginem mee abbatisse tollam. et cum ea te sine misericordia flagellabo. illa vero sedes repetere cessavit. Mane autem facto pleno sacro officio. et egrediens eis ab oratorio. visitans eufraxia patientem iuvenit eam disrupta vestis suam in terram pectuisse. et sedere super eam. et colligente sterco. et comedente. At eufraxia ut vidit. fleuit et que facta fuerat abbatisse nunciauit. conuenientes vero sorores iuvenerunt eam nudam. et colligente flegmam et comedente. dixit autem abbatis. ut daret ei alia tunica ut vestiretur. Sumens itaqz eufraxia tunicam. et parapsidem cum legumine et fragmen panis obtulit ei. et dixit. Accipe soror et vesti te. et gusta. Quare sic te deturpas. que sumens comedet et bibit. Et induens eam ministrauit ei. Eufraxia vero a lachrymis non cessauit usque ad vesperam per ea gemens. Quo

cum peruenisset. mox supplicabat dominum cum lachrymis. ut ille patiens sanaret. Diluculo vero abbatis vocans eufraxiam dixit ei. Cur me celasti preces offerens deo. per hac patientem. Si manifestasse mihi. et ego sine dubio venirem. Qui eufraxia dixit. Ignosce mihi domina. vidi eam turpiter possem et infirmam. et dolui super eam. Abbatis sa vero dixit. habeo tibi aliqd confiteri. et vide ne satanas temptet te. et elatio tibi generetur. Ecce tibi christus potestatem circa eos dedit. ut ejicias eos. Audiens hec eufraxia. misit cinerem super caput suum. et postremens semetipsam in terram clamauit dicens. Que sum ego ifelix et immunda. ut demone natum expellam. quem orates per tantum tempus non potuissis expellere. Dicit ei abbatis. Filia mea. te sustinebat hoc tempus copiosa tua merces in celo. Ingressa quidem eufraxia monasterium. piecit semetipsam ante altare. supplicans deo ut precibus eius sanaret. et de excello daret auxilium. Et surgens a pavimento oras rursus. ibat ad patientem lassitudine abbatisse. et oves sorores sequabantur eam. ut mirarentur que facienda erat. Ad quam accedens ait. Sanet te dominus meus iesus christus. qui te creauit. Et mox signum crucis fecit in fronte eius. Non autem clamauit coram omnibus. O quomodo ab ista impostrice et fallace exco. habitans in ea plurimos annos. et nullus me expellere potuit. et hec immunda atque luxuriosa conatur persequi me. Qui eufraxia dixit. Non ego te persequor. sed christus omnium deus. Dixit ei demon. Non exco imunda. Non enim accepisti potestatem eisciendi me. Eufraxia dixit. ego imunda sum. et omni malignitate plena. ut tu quoque testaris veruntamen iubente domino egressere ab ea. Nam si sumo bacculum abbatisse flagellabo te. Siquidem resistente demoni. et exire nolente. sumens eufraxia abbatisse bacculum dicit ei. Exi autem te torquo te. Respondit ei. Quoniodem ab ea egredi potero. cum ab ea recedere non possim. Non igitur eufraxia cepit cedere. Et cum tertio percussisset dixit. Eges

Prima pars

dere a figmento dei spiritus immude. In
crepet te dominus iesus christus. **D**emō
dixit. Non possū exire ab ea. quid me per
sequeris? ybi habeo p̄ficiſci. **E**ufraxia di-
xit. In tenebras exteriōres. in ignē eter-
nū. in infinita tormenta. parata tibi t̄ patri
tuo sathanē: t̄ faciētibus voluntatē eius.
Omnes itaqz sorores stabāt respiciētes
in eā. t̄ nō presumebat ppi appropīqua-
re. **E**ufraxia vero dure certabat cum de-
mons fūstete. et respiciēs i celū dixit. Po-
mine iesu christe noli me i hac hora cōfun-
dere: vt nō vincat me hic demon immun-
dus. **E**t cōtinuo demō spumās et stridore
facto clamās voce magna. egressus est a
muliere: et ab ea hora sanata est. **C**ucur-
runt sorores glorificantes i hoc deū. **M**a-
gn̄ enī timor obtinuerat omnes. **E**ufraxia
vero tulit mulierē. et abluit eā aqua:
et iduit eā vestimēto: et duxit ad abatissā
que yna cū sororibus introduxerunt eā in
monasteriū: et gloriam dederūt deo. p fa-
cto miraculo. **A**b illa vero hora humilia-
uit se ampli eufraxia. et sine fono tota no-
ste p̄sistebat. omnē vero hebdomadā ieū
nabat: vt cōsueuerat: sine defectu faciens
cunctis sororibus ministeriū. et cū omni
studio atqz leticia i mansuetudie atqz hu-
militate degebat. **U**na diez abbatissa
vidit visione: et cōtarbara est vebemen-
ter. **R**ogare aut̄ ceperūt eā omnes foro-
res supplicātes t dicētes. **L**ositere nobis
domia abbatissa. cur sic ingenuis. et no-
stras animas simul affligis. **E**t dixit. nō
me cogatis vsqz in crastinū. **D**ixerunt ei
seniores sorores. **C**rede domina. q̄ si non
annūcianueris nobis: tribulā: iōez magnā
animabus nostris ingeris. **A**bbatissa di-
xit. **E**go quidem qd futuru n̄ est vsque i
diem crastinū dicere non volebam: sed
quia cogitis me nunc audite. **E**ufraxia
nos deferit. cras enim hac vita priuabit
nulla vero indicet ei: ne cōtristetur. **D**is
itaqz dictis. magnus eiulatus p multas
horas factus est. yna autē sororum cum
cognouisset. currens ad furnū. innenit eu-
fraxiam panes coquenter: cui iulia ade-

rat secundū cōsuetudinē. dixit ergo illa so-
ror que venerat. **C**ognosce domina eufra-
xia. qz intus magn̄ luct̄ est apud abbas-
sā. ppter te: t apud sorores. **A**udiētes aut̄
hec iulia t eufraxia stupefacte sūt: t diui-
us steterūt. **P**ost hec autē iulia dixit. **D**u-
tasne auditu audiuīt abbatissa. q̄a ex mis-
sione illius. qui aliquādo spōsus fuerat tu-
us: iussit impator te adduci ex monasterio
e ppter ea laimētant. **L**ui eufraxia respon-
dit. **V**luit oñs me⁹ ihs xp̄s. q̄a si omnia su-
damēta terre moueant. nō mibi p̄suadere
p̄ualebūt vt xp̄m dñm meū derelinquā
Verūtamē dñia mea iulia. dñ coquuntur
panes vade. vide fler istos qd cōtigerit:
ne anima mea pturbet. illa vero p̄gēs t
stās foris ante ianuas. audiuit somnū ab-
batissam hoc mō referētē. **V**idi inquit q̄si
duos cuiusdā scematis viros buc adueni-
entes. q̄ querebat eufraxiā tollere: dixe-
runtq mibi dirige eā: opus habet. **R**u-
sū ergo t alij veniētes dixerūt mibi. Assu-
mēs tecū eufraxiā. deduc eā ante domi-
nū. **Q**uā mor̄ assumens p̄perauī cū eis.
Et cū venissemus ad quandā portā. cui⁹
gloriā enarrare nō valeo: spōte nobis ap-
ta ē. **E**t i gresso sumus. t vidimus ibi iena-
rable palatiū celeste: i quo t soliū nuptia
le nō manu factū. **E**go quidē interius ap-
ppinquare nō potui: eufraxiā vero assu-
mētes. obtulerūt domio. t p̄cidens oscu-
lata ē pedes eius i maculatos. vidi ibi de-
na milia angeloz. ac multitadē sancto-
rū ienarrabile: t omnes stabāt respicien-
tes. t vidi. t cēte mater domini assūmens
eufraxiā. adduxit eā ad thalamū nuptiale
in quo decoris coronā parabat. t audui
vocē ad eufraxiā dicētem. **E**cce merces
tua. **N**unc itaqz perge post dece dies ve-
niens: fruere his i seculis infinitis. **E**t ido
quia hodie nom̄ dies ē ex quo visionem
vidi cras morietur eufraxia. **A**udiētes
iulia rectante secrete abbatissam: tūdēs
pecrus suum t faciem. amare deflens ve-
nit ad clibanū. cum vidisset eam flentem
eufraxia. dixit ad illam. coniuro te per fu-
lūm dei soror̄ iulia: indica mibi qd audisti

Vitaspatrum lxxvi.

et quare plágis. **Dixit ei julia.** Plango domina mea. qd; hodie separabimur a te. Si cùt enim audiui a domina mea abbatissa etas ex hoc corpore exalabis. **Quod duz eufraxia audisset agustata est.** et pusillanmis facta cecidit. Sedebat aut iuxta eam julia flēs. **Lui eufraxia dixit.** Soror da mihi manus tuas et leua me. et duc me ybi ligna sūt posita: ibi me pone. et tolle panes de cibano et porta i monasteriu. **Fecit julia hec et abbasse nō idicauit.** Cū ergo iaceret eufraxia i paupimēto clamauit. **Cur dñe abominator es me pegrinā et orphanā?** Cur desperisti me? Ecce tēpus quādo de beaz cū diabolo pugnare. et aia mea a me expetitur. **Misericors esto i me accilla tua dñe ieu christe.** dimitte me vel vnu annū quatenus dñe peccata mea: quia sine penitentia suz. et ab oī penitentia nudata. **Nō ē in me op salatis: nā nemo i iferno cositebit tibi.** Nō ē penitentia i sepulchro: no possuz post mortē lachrymis preualere. **Nō enim qui i iferno sunt laudabunt te domine: sed viuētes laudabūt nōmē sanctū tuū.** Dona mibi vel adhuc vnu annū. vt penitentia agaz quia desolata suz sicut fucus sine adiutorio. **Cū ergo defler et. audiēs quedā soror. id ei auit abbasse atque sororib: qz eufraxia pistrata i repositione lignoy. ita clamaret hirtqz julia.** Cere dñia audiuit qz morit: ppterā lamēta. **Dixit ergo abbatissa sororib.** Quis iūiciauit ei. et animā ei afflīxit? **Quis idicauit ei et cor ei attriuit?** Nō ne vos rogau ne diceretis ei. donec ei ho ravenirer. **Cur hoc fecistis: et afflixistis animā ei?** Ite et adducete eā mibi. Ille vero p̄gētes dixerūt ei. **Clemē dñia eufraxia: vocat te abbasse.** Illa vero egressa ē plorās atqz turbata. et ingressa astitit abbasse. vestes atqz merēs et gemitib: nimis afflīcta. **Abbasse ho respiciēs et dixit.** Quid babes filia. qz sic ingemiscis? **Eufraxia dixit.** Plago me dñia mea. qz sciūisti me moriturā. et nō idicasti mibi vt plangerez p̄ctā mea: dū fiz ab oī peris coiquinata. **Hic dictis se p̄stravit i paupimētu. et tenuit p̄des abbasse: qz quā oē osiliū ei alacriter**

ē pductū. **Clamauitqz eufraxia. et dixit.** Miserere mei dñia: et dep̄care vñz. vt mihi ccedat vel vnu annū: qz sine pntia suz. et nescio q me tenebre cooperiat. **Dixit ei abbatissa.** Cuiuit dñs. qz celesti senatui dignate fecit rex tu⁹ xp̄s. **Et cepit oī recitare qb̄ bonis habet frui eufraxia.** Et rogabat eā vt p ipsa diūn supplicarer: quatenus ei p̄ticeps esse mereret. **Orabat enī vt cū ea auersare i xp̄o: et ipsi donis qb̄ ipsa erat fruitura: et ipsa frueret.** Eufraxia vero iactes ad pedes abbasse. cepit tenere frig et rigorē: post paululuz ho vchemēs eaz febris iuast. **Abbasse vero sororib ait:** Domine eā et i grediamur i oratoriū. qz iaz ap̄ propīquat hora ei⁹. **Posuerūt ergo eam i oratoriū: et obseruabāt eā usq ad vespaz.** Vespere autē facto. cū hora sumēdi cibū iā aduenisset: p̄cepit eis abbasse vt egredie rentur. solūmodo iulia secum retinens. ne aliqua hora relinqueret eufraxiaz: et clavis ianuis usque mane fuerunt cum ea. **Julia vero rogabat eufraxiaz dicens.** Domina mi soror non obliuiscaris mei: memeto quia inseparabiliter tibi coniuncta sum semper super terram. **Suplica deo pro me.** vt me non separaret a te. **Memento qz ego tibi prouidi bona certamina.** Deprecare dominū vt me absoluat ab hac sarcina carnis. vt merear tecum abire cū fiducia. mane vero facto. abbasse vidēs quia in nouissima respiratione esset eufraxia vt moreretur: mandauit sororibus per iuliam dicens. venite filie mee. valefacite ei quia iaz defecit. **Quibus venientibus validerixerunt ei. flentes. dicentesque.** memento nostri domina soror eufraxia. nomen benedictum a deo qui te dilexit. **Post oī autem venit illa que diu passa a demone fuerat. et per eaz salua facta est: et lugens sicut et omnes osculabatur manus eius dicens.** **Oste manus quantum mihi inde gne et peccatri ci ministrauerunt per deum et per istas manus demonium expulsum est a me.** **Et cum eufraxia respondere non posset: dixit ei abbasse.** **Filia mea. non misereris vel huins sororis.**

Prima pars

Quare nō loqueris ei que ppter te ita tribulaſt. Eufraxia hō respōdit ad eā. Quare me luges dñia ſoror. Imitte me regesce re q̄ deficio: verū tu benedic deū: t ipſe te ſeruabit. At dixit. Ora pro me. q̄ magnū certamē eſt i aia mea i hac hora. Num ergo orasset abbatissa: t oēs respōdissent amē: reddidit aiaz. Erat autē anōz trigita: ſepelierūtqz eam i tumulo ybi t genitrix ei eufraxia regescebat: t glorificauerunt deū: q̄ pmeruſſet habere ſororem apud deū. Julia hō magistra ei trib⁹ dieb⁹ fles ab ei⁹ tumulo nō recessit: hec enī docuerat eā litteras: t psalteriū: t multū eā dili- gebat cū ei⁹ eſſet diſcipula: atqz ex genere ipatozia. Quarto hō die leta ſc̄a iulia ac- cedit ad abbatiſtā t dixit ei: dñia mea ora p meq̄ t vocauit me xp̄s itercedere p me bñ eufraxia. Et hec diſcēs osculata eſt cūctas ſorores. Quia enī die post obitū btē eufraxie defuncta eſt t magistra eius iulia: t ſepulta eſt i ſepulchro ybi poſita erat bñ eufraxia. Post trigita vero dies euocās abbatissa monasterū priores: dixit ad eas. Filie mee elige yobis matrē t ſtituite i locū meū: que yobis pſſe poſſit. Ille ve- ro respōderūt. Dñia p qua cauſa hoc dicis denūcia nobis. Nūqz enī famulabus tuis hoc dixisti. Dixit eis abbatissa. Uocauit enī me dñs. Supplicauit p me dñia eufraxia: t multū laborauit i ſuis p̄cibus: quate- nus ego celestem thalamum promererer. Nā t iulia per sanctā eufraxiaz particeps eius effecta eſt: t igreſſa eſt i illud palatiuſ nō manufac- tū: t ego festino digna fieri et eū i locū habere. Audiētes ſorores de eufraxia t iulia qz ſi maxima eſſent: gloria gaudebat t orabat pariter: vt t ipſe mere- retur ad illū thalamū accedere. Elegirūt ergo ynā ſoroz noīe theogeniā que eis p- eſſet. Quam euocās abbatissa ad ſe: dixit ad eā. Ecce testimoniuſ bonumqđ ſorores oēs de te dederūt t posuerūt te ad princi- patū: t pſulatū traditionis diuine legis t cōsequētia noſtra. Dñiuro te p ſtemeratē trinitatē t ſubſtantialē: ne iſti mūdi que- ras diuinitas aut poſſeſſionē: necq̄ occupeſ-

ſorores ad terrenas follicitudines: ſed ma- gis vt cōtēnentes tēporalia bona: perpe- tua mereātur accipere. Et rurſim ſorori- bus dixit. Quomodo perfecte noſtis viā t cōuerſationē eufraxie: eſtote unitates eā vi particeps eius efficiamini. Et cū dixiſ ſent oēs amē: vale dicens eis: itrauit orato- riū: t claudens ianuas precepit vt vñqz ad diluculū nulla illaz itaret. Mane autē facto i grefſe iuenerūt eā obdormiſſe i dñō t hymnū dicentes dñō: reponuerūt eā i ſe- pulchro: ybi beata eufraxia recōdita erat. Ab illa enī die nequaq̄ i illo tumulo alia ſepelierūt corpora. Multa vero signa ei ſanitatis ſiebāt i memorato ſepulchro: ei expulsi demones clamabāt: qz p̄ monē h ualeat ūnos eufraxia: t pſeq̄ nos. Hec ē re uera vita eufraxie matrone: q̄ celeſti ſen- tui itereffe pmeruit. Festinam⁹ igi t nos ſ fratres q̄ ſorores huicmodi cōuerſationē nē habere: t ſectari humilitatē: obedientiā laboře. māſuetudinē: longanimitatem: vt t nos ita angeloz conuerſationē mera- mur t cum gaudio magno fruamur ſalua- tore dñō nro ihu xp̄o. Qui eſt honor t glo- ria i ſela ſcloz Amē. Explicit vita ſc̄e eu- fraxie. Incipit vita ſerui dei macharii romani qui inuentus eſt iuxta paradisum:

Gloriam⁹ t magni

Sicutiam: deo ſoli t benigniſſimo agere debemus: qui p in umerabilia mu- raculorum exempla: ad vite celeſtis gau- dia nos perduxit. Deniqz nos miseri t bu- miles monachi: theophilus: sergius t thi- mus: deprecamur yos oēs ſanctiſſimos fratres: vt accōmodetis aures bis qyobis narraturi ſum⁹: de vita t cōuerſationē ſan- ctissimi macharii romani: qui apparuit no- bis ppe paradisum: ad vigiliū militaria. Si hoc rogamus vt fidem dictis adhibeant: qui quidem multo melius nobis fuiffe cre- dimus: ſub silentii portu innoxios remane- re: q̄ de falſitatis criminē vt reos puniri. Igitur nos pretitulati fratres: theophi- lus: sergius t thimus. ppicia diuinitate abrenunciantes ſeculo: penitus ad ma-

nasterii qd est in mesopotamia syrie. in
medio duorū fluminū tygris & eufrates
in quo vir clarissimus nomine asclipion
eguminus multorum extitit pater mona-
choz. Ibi deniq; coniungētes. a prenomi-
nato patre & omni cetu fratrū gratanter
suscepit. ac iugo regule colla submittētes:
eō vita cōuersati sumus. Factū est autē tē-
pore lōgo post bec. hora nona quadā die
sinaxi explera. accedētes ad eufrates flu-
minis litt: cōsedim⁹ ibi: & alīq; diu inter
nos de sustinentia & cōuersatiōe simul & la-
bore seruoz dei disputatū ē. Tūc mibi mi-
sero theophilo. venit in mentē cogitatio
& respōdes dixi fratrib⁹ meis sergio & thi-
mo. Nelle mibi adest o frātres dilectissimi
cūctis vite mee diebus ambulare. illoq;
tre. vbi celū terre se dūgit. At illi. te inq-
unt. frater theophile yt fratrē spiritalem
semphabum⁹ & priorē: & ammodo nulla-
tenus a te separabimur. nobis enī verba
tua placet. idcirco vbi corde cōcepisti per-
ge. & nos in vita & in morte tecū erimus.
Itaq; surgentes de loco intrauium⁹ mona-
sterij. factaq; vespera om̄iq; diurni offi-
cio oratiōe cōpleta: ceteris quiescētibus
clāmonasterium egressi sumus. Post bec-
ho decē & septē dies ambulantes. cōiūxi-
mus hierusalē. & sanctā resurrectionē ihu
xpi & crucē adorauimus: deinde exētētes
i bethleē. vidimus & salutauimus sāctum
presepe. vbi xps nasci dignat⁹ ē: & ybistel
la magos adduxit xpo munera deferētes
& vidim⁹ locū mirabilē vbi angelus cum
multitudine exercit⁹ celestis. gloriā. in al-
tissimis deo canebar: loc⁹ ad duo milia-
ria longe a bethleē situs est. In motē quo
qz oliveti ascēdimus. & in ipso loco sancto
adorauim⁹. vbi xps pedib⁹ stetit. quando
eleuatus ē: & a nube suscep⁹. ascendit ad
celos. Et inde hierusalē reuerst adorauim⁹
mus deū: & cōsignātes nos. & cōmendātes
xpo & sanctis ei⁹: exiūim⁹ nō habētes iam
animū & mētem i hoc seculo. Igū nos xpi
comitāte gratia viā continuo egredietes
ac quinquagesimo die fluminis tygris al-
ueū ptransentes. terrā persay i gressi su-

mus. & yenim⁹ in cāpū magnū & planicē
sū vocabulo assia. in quo martyr xpi san-
ctus mercurius apostolā iulianū pemisse
legitur. Deinde ciuitatē p̄sidis nomine ki-
tissifodo intrātes. i q̄ tres pueri ananias.
azarias. misabel regescētū longe a babylo-
ne: adorauim⁹ ibi. & in eodē loco māducā-
tes & dñō by mnū laudis offerētes. mans⁹
mus dies aliquot. Inde pfecti post men-
ses quatuor. prāsiūm⁹ p̄sidis regionē: &
indie terrā sum⁹ ingressi. Ingrediētes ve-
ro domū quandā. & neminē ibi habitato-
rē repientes: duos ibidē fecim⁹ dies. Ecce
ecce tertia post bec die: appuerūt adueni-
entes duo armati. vir & semia. nos vero
nimio terzore pterriti surrexim⁹ illisq; ob-
niā ire deliberaui⁹. ipsi autē nos vidētes
simul ac exploratores esse credētes. aci-
to gradu p viā qua venerāt: redierunt. &
post aliquātūlū cōgregati: de suis q̄s tria
milia ethiopes aduenerūt. Qui festināter
domū i qua eram⁹ orātes vallo circūdā-
tes. nosque cūcti aspiciētes. per quattuor
eiusdem domus angulos ignem copiosum
applicuerunt. viuos nos cremare nitentes
Qd nos vt asperimus. timore valido ex-
territi: christum omnium saluatorem in-
uocauim⁹. & in medium illorum prosiliū-
mus. Tūc ipsi lingua sua multū iuicē mur-
murātes. diuq; corra nos frēdentes cum
nos illos. nec ipsi nos nullatenus itellige-
re possemus: cōprehēdētes nos. i obseuro
clauserūt carcere. Sed etib⁹ ergo nobis i
tenebris nō erat qui panem vel aquaz tri-
bueret. Nos denique cū lachrymis. omni
potētis dei creatoris omniū misericordiā
iuocare: haud om̄issim⁹. Facitib⁹ autem
nobis ibi dies aliquot. itez cōgregati. cuz
nos fame & siti exanimes credidissent: cir-
cundederunt carcerem. Sed cuz orantes
nos aspergissent. aperiētes ianuaz edixē-
runt nos. & cū multū iter se murmurātes
loqrent: nouissime cū lignis agrestib⁹ ce-
dētes nos acriter de finib⁹ suis ciecerūt. &
octogita dies sine cibo expleuim⁹: sic testis
est nobis deus. Erecti itaq; a finibus illis
iter secundus dies multos in orientē: & de-

Prima pars

venimus illoc admirabilēr cāpū gloriōsū qui arboribus altissimis plenus: r mellifluis fructibus abundabat. **N**enique nos glorificātes r laudātes dēū: māducaūimus dulcifluos fructus: r saturauim⁹ nos valde. **I**nq̄ exētēs ide terrā chananeo: r gressi sumus: r vidētēs illos i aspectu eoꝝ valde mirati sum⁹. **I**pſi vero cū mulieribus suis parvulis: subditis in petris habitantes: nos omnino nō tetigerūt: xpi nos p̄tegēt gra tia. **I**nde igūr p̄fecti cōtra orīētem cum cētūz: r decē dies eos p̄trāseūtes: iter no s trū fecissemus: i traquimus terrā gētis que nominatur pichiti: ipsa vero gēs i statura r altitudine sua nō plus q̄m mēsuraz vnius cubiti habebat. **E**t vidētēs nos timore p̄ culi fugiūt: Nos aut̄ dēū collaudantes qui de illoꝝ manibus nos liberauit: cursū nostrū quoddidie accelerauimus. **P**ost hec aut̄ deuenimus i mōtes altissimos terribilesq; ybi sol nō i trāt: nec arbor nec herba crescūt: ibi ergo serpētes innumerabiles r dracones r aspidēs: sed r basiliscos r vi peras r vnicornes r bubalos vidimus multos: alias quoq; bestias mortiseras mul tas r venenosa animalia: quorū noīa vel naturaz penitus ignoramus. **D**extera igūtur dei nos protegēt illesi p̄trāsiūmus illa: sed r sibilos draconū r serpētiū per vigili cōtinuos dies i auribus habuimus: et nō nisi aures obdurātes illos ferre quiui mus. **I**nterea i locū icidimus terribilē: rupes habētē asperrūmas: i altū erectas r in yma descēdētes. **N**os ergo septē dies ibi fecimus: ylra progredi non valentes. **S**eptima autem post hec die apparuit: cer nūs ante nos ābulās rugiendo: quē surgē tes secuti sumus. **I**ter alit faciētes: multo maiores inuenimus ante nos rupes. **N**os vero maximo cū labore r angustia exinde euasimus: r venimus i cāpū planuz r magnū i quo elephātoꝝ magna multitudō sta bat: r p̄ mediū illoꝝ illesi transiūm⁹. **P**ost hec itaq; minime nobis apparuit via. **T**ūc nos cū lachrymis clementiā dñi inocācte: r p̄ nouē dies sine cibo p̄ venia ambulātes: aut̄ xim⁹ s tādē i locū planicie largū: q̄ fru

ctibus plurimis abūdabat. **N**ā ergo tene bre dēfissime cūcta illa repletuerat loca: nec aliquid lucebat: sed ne bule obscurissime erāt. **T**ūc nos nimū turbati r affici cadētes i terrā: cum plāctu valido r orātēs clamaūimus ad deum: r in eodem loco i es septem compleuiūmus: non manducantes nec bibentes: nec lumen celi videntes. **N**obis aut̄ valde afflictis r i oratione p̄stētibus: post dies septē assuit colubā: que nobis appropinquans ac diu circa nos volitans: r pennulas sortiter percutiens: quā si ad ambulandum nos confortabat. **T**ūc nos deo agentes gratias surreximus: illa precedente per deuia iter fecimus: et ecce ante nos maximam inuenimus absidam: circuitu scriptram. **V**identes vero scriptram illam: gauisi sumus: r collaudauimus dominum. **H**ec autem erat scriptura. Ab sidam istam fecit alexander philippi mace do imperator: quando persecutus est dari um regem persarum. Qui terram banc in gredi voluerit: ad manum sinistrā myadat ad dexteram enim terra inuia: r rupibus r angustiis est plena. **N**os igitur ad leuā in trantes: ambulauimus dies multos. **E**t sc̄tum est post quadraginta dies: euntibus nobis venit pessimus r intolerabilis fetor ex quo velut exanimes effecti: cadentes in terram orauimus dominum: vt iam clementer recipi iuberet aias nostras. **P**ost modicū vero surgentes a terra asperimus lacum magnum: r multitudinez serpentū in eo ignitorum: r ex ipso lacu exierunt voces: r audiūmus v lulatum r planctū magnū quasi populi innumerabilitis: r de celo vox sonuit dicens. **L**ocus iste iudicij r penarum est: in quo cruciantur qui xp̄m negauerunt. **N**os autem vocem hanc audītes: et pectora percūtientes: cū lachrymis r timore nimio ipsum transiūmus lacum r venimus inter montes duos altissimos et in medio ipsorum apparuit nobis bos mo longa statura quasi centum cubitorum: r ipse catenis constrictus ercis: rotto ligatus erat corpore. **N**ue autem cathe ne de yna corporis parte: i monte yno

erant fixe. et due in mōte altero: et ignis maximus in circuitu eius ex omni parte. Vox autē clamoris illius audiebatur: quasi per quadraginta miliaria. Qui vobis vidit. plorans et ciuias fortissime exclamauit: crudeliter enim ab igne cremabatur. Cumque nos talia cerneremus valde primum. et cooperientes facies a lōge ipsos trāsiūmōtēs: et ecce i alii cōtinuo deuenimus locū. ubi rupeſ multe et profūditas magna erat. Ibi enim quādā vidim⁹ feminā crinibus solutis stācē toto corpore a maxio et terribili oratione iuolutā. Quādocūq⁹ ergo ad loquēdū os suū apire voluisset. caput suū draconē cōfestī i os eius mittēs: liguā ipsius mordebat. Capilli autē buiū mulieris: ad terrā vsq⁹ descendebat. Cumque in illā mirātes et pauidi aspicerem⁹: subito de ipsa profunditate et valde miserables audiuim⁹ voces dicentes. Misericordia nobis miserere: christe fili dei altissim⁹. Nos itaque uchémeter exterriti. ponētes genua i terrā: ora uimus dicentes cuz lachrymis. Domine qui nos creasti. tolle animas nostras: quoniam iudicia tua oculi nostri viderunt in terra. Surgeetes autē igēti luctu et merore simili et tiore venim⁹ illocū alium. I quo arbores multas et maximas vidim⁹ babētes similitudines feciuz. In ramis autē ipsis volatilia multa. similia aliis celi. voce humana fortiter clamabat dicēta. Parce nobis domine qui plasinasti nos parce nobis misericors: q̄r peccauimus āte faciem tuam super omnem terram. Nos autem orauimus dicentes. Domine misericordissime ostende nobis ista que vidimus miracula tua quoniam ignoramus quid sint. venit ergo vox dices. nō ē vestru nosse mysteria q̄ vidisti: uia p̄gite uestrā. Inde igit̄ cū igēti panore egressi. duenim⁹ locū honorabile ac speciosissimum: i q̄ttuor viri stabant habentes figurās venerabiles. tanq̄ mira pulchritudine decoras: vt credi aut fari omnino facile vix possit. isti siquidē coronas aureas gemmis et lapidibus honosifice cōpositas i capitib⁹ habebāt: et i ma-

nibus palmas ayreas gestabant. ignis vero maximus ac terribilis ante illos. et spatas acutissimas ante se tenebant. nos ergo ista cernētes. ac valido pcūlī timore exclamauimus ad illos dicentes. domini et fui dei excelsi: miseremini nostri. vt spate et iste ignis. nobis nō preualeat nocere. At illi respōdentes nobis dixerūt: nolite timere viā: quā vobis deus demonstravit ī securi. nos enī dominus in isto posuit loco. vt iam hanc seruaremus et custodiremus vsq⁹ in diem iudicij: qn̄ orbē terre īdicaturus adueniet. Nec nos audiētes a sanctis viris illis. ac de longe eos salutates: p̄transiūmus locū ipsū. et p̄ quadraginta annos dies ābulauim⁹. nullū omnino cibū sumētes: aquā tātū bibētes. Ambulātibus ergo nobis: subito voces populi ī numerabilis audiuimus psallētū: et odor suauissim⁹ q̄sī balsami optimi ac p̄ciosissimi venit nobis: et sicut ē mellis fauo dulcis simo os nr̄z ī dulcorauit. De suauissimo igit̄ odore nectare: ac celestis melodia cātīne: sopor nos arripuit. Post modicū āt surges et sōno. vidim⁹ ante nos ecclā: mirabilis ornata decoratā ac p̄ciosissimā: que tota q̄sī crystallina videbāt: i medio autē ipsi⁹ ecclesie altare honorificū: et de altari aqua egrediebatur que lactis candidissimi colorē habebat. Nos autem aquam ipsam ī veritate lac sperauimus. In circuitu vero fontis illius: stabant viri sancti et honorabiles et cantabant canticum celeste: id est uoces cherubin. Nos autē hec iūtētes timuimus valde. Ipsa vero ecclesia a parte meridianā: similitudinē habebat lapidis prasim p̄ciosi: a parte australi colorē sanguinis mūdiissimi p̄tēdebat: a parte autē occidē tali tota erat alba: i star lactis et niuis candidissime: stelle super ipsam ecclesiam plusq̄ bus mundi sidera lucebant solib⁹ septem: pliciter lucebat et calcebat. q̄ in huius terre regione: alpes et arbores omnes plus altet: et folia ac fructus plures et dulciores q̄sī iustus mundi arbores habebant: sed et aues celi aliter resonabāt q̄sī aues ēre illi⁹

Prima pars

omnis autem terra ipsa duplices habebat
colores: id est una facies alba erat ut nix,
et alia rubicundissimis coloribz erat. Nos
tiguntur stupentes, et in eodem loco adorantes, ac
ipsos viros salutates: cum timore egressi, ce-
ptum iter arripere festinamus. Denique post
hec centum impli sunt dies, ut dominus testis
est nobis quod nullo refecti sumus cibo, aqua
nos frequenter refocillantes: cu[m] ecce subito
eum ibi nobis venit p[ro]p[ter]i innumerabilis mul-
titudo viroz ac mulieroz obuiar i[n] ynuz con-
globati: non astiterit illos logiores preterquam
y[n]i cubiti statuta vidimus. Igitur viuis illis
valde perturbati: tunc miserabilis ego et pec-
cator theophilus: dixi fratribz meis fratio
et thymo. Soluerentes capillos nostros veniam
aduersus eos fortiter fugient a nobis, et libe-
rabit nos dominus de manibz illoz. Quod cum
ipsis yisu fuisse bonum, solutis fasciolis et ca-
pillis nostris: irruimus super eos repente, ipsi
autem hoc cernentes, confestim filios suos arripi-
entes: stridentesque detinimus, citiusque auferunt
eos. Nos autem dominum collaudauimus quod eripi-
vit nos, et trahentes flumen, iuuenimus herbas
candidas et albas sicut lac: dulces velut mel
altas verovisq[ue] ad ynu[m] cubitum. N[on] aducan-
tes itaq[ue] de herbis mellifluis, ac nos satu-
rantes ex eis: gratiaq[ue] actiones creatoris oiu[m]
obtulimus quod nos per tanta seruauit picula: ac
gratuita nos sua g[ra]ta nutritiebat. Nos inter-
rea via iuuenimus speciosam, et cadentes in terram
adorauimus et collaudauimus dominum misericordem
eum ea nobis demonstrauit. Igitur per dies
plurimos ipsa via sequentes, tandem ad spelun-
cam puenim honorabilem, tunc signaculo san-
cte crucis membris vndicis munitis, i[de]c eae
Igredi sunt criptae: sed nullum ibi iuuenientes
habitorum. Dicimus iter nos, N[on] dicitur hec
non est nisi de manu hois. Maneamus ergo
hic visus ad vesperum: videre habebimus loci
huius habitatores. His quod dictis, una hora ut
poterant resedimus: et subito odore suauissi-
mo profusus obdormivimus. Rursum igitur quo in
terusillo excitati a sono foras speluncam exi-
uimus. Tera oritur respeximus: et ecce subito
figuram hois a l[og]e p[ro]peratis vidimus. cuius
capilli capitio istar lactis candidissimi aut

nivis, quasi in aera volantes totum vir-
corpus operuerunt. Ipse autem mortuus ut nos
a l[og]e respexit, semetipsus in terram proiec-
tus: ac rursus eleuatus se ad nos ita cla-
mare cepit. Si uos ex deo estis facte crux
signaculo munite vos, ad me, visque pro-
perates: sin autem ex diabolo, fugite a me di-
buo. Hec eo dicentes: tali voce assati sumus.
Benedic nobis pater sancte, et noli turbari
quoni[us] et nos sumus iefu christi domini et sal-
uatoris nostri. Renunciavimus signe seculo-
buic yano: facti sumus monachi. Talius ut
audiuit, illico ad nos venit, et manus suas ad
celum eleuatus diutius orauit: et surgens ab
oratione capillos ab ore et facie sua tollens
benedixit nos: ac locutus est nobis: Ipsius
vero capilli capitio ac barbe erat candidus
ut lac: faciesque eius sicut vultus angelorum.
Erat enim sicut lignum secus aquarum de-
cursus plantatum, et per senectute nimis
oculi eius non a periebantur: et superci-
lia eos cooperiebant. Vngule nempe ma-
num eius ac pedum longe nimis barba
vero et capilli corpus eius omne circunde-
derunt: cutis illius quasi pellis testudinis.
Tunc ipse cum lachrymis: ad nos exorsus
est ita. Fratres mei benedicti unde esis:
vel unde hic aduenisti? dicite nobis qua-
liter se habeat genus humanum, vel quo-
modo fides christianorum. et si saraceni vel
ethnici, hactenus christi populo persecuti
onem ingerunt. Nos itaque ut interroga-
ti sumus, ei per ordinem responsum dedimus:
similiter dicentes angustias et pericula que
per omnem passi sumus viam: et quia vo-
luntas ac desiderium esset ire ubi celum
terre se iungit apperuimus. Ipse autem ad
bec respondens ait. Filii mei carissimi
audite me. Ab isto loco ultra ad paravisi
loca non potest ire homo carne vestitus. Ego
enim peccator exiguis valde in hac etate
voluntate laboravi, cupiens ultra proce-
dere: ut finem terre ac poli cernere quatinus
sem, sed nocte quadam astigit mibi in yisu
domini angelus dixitque ad me. Ne ultra
procedas: neque dominum temere presumas.
Qui ego, quia ob causam inquit mihi domine

ī antea p̄gere nō licet? At ille, de isto inge
loco vigili sunt miliaria vsq; ad paradisū
vbi adā t̄ euā ī delicijs cōstituti fuerūt: sa
per ipsū vero paradisū celū terre iungif;
Posuit deniq; oñs ante eūdē paradisū
cherubī cū ignea r̄: hea atq; volubili ad
custodiēdū vite lignū: t̄ habet a pedib; v̄
q; ad ymbilicū similitudinē bois: pectus si
cū pectus leonis. manū sicut christallū ba
bēs gladiū vt seruer paradisū: nec aliq;
illuc p̄ximare valeat. Ego itaq; hec audi
ens ab āgelo. ampli? nō respōdi: nec yltra
pcedere tēptau. Iḡit ego theophilus t̄ iti
neris mei socii ac fr̄atres. ista a factō audi
entes: p̄strato oī corpe collaudauim? oñs
t̄ ip̄luz seruū xp̄i salutauim? vespere autē
facto dixit nobis. Fr̄atres mei dilectissimi
exite foras cellulā. t̄ expectate paululuz:
babeo enī leones duos q p̄ diez foras am
bulātes. sero ad me reuertunt. ne ip̄sis su
bito veniētib; mali aliqd patiamini ab eis.
Nobis ergo cū pauore paululū exēuntib;
leones rugiēdo extēplo aduenerunt. Ip̄se
vero man? sup eos ponēs. ac colla demul
cessat illis. Filioi mei. boni fr̄atres tres
de seculo yenerūt ad nos: ne faciatis illis
malū. Cōtinuo nos aduocans: dixit. Fr̄es
venite t̄ iā timere nolite. Nos vero cū pa
uore nimio intrātes. salutauim? illū: t̄ ve
spertina sinaxi celebrata. resedim?: glādes
ac herbz radices p̄ cibo sumētes. t̄ aquā
bibētes cū silētio. Mane autē facto: locu
tisum? viro lācto dicētes. Pater sancte t̄
dñe. obsecram? tuā beatitudinē vt uersa
tionē tuā nobis enarres. t̄ quonō huc aut
vnde venisti. t̄ q̄ noīe voceris: edicto no
bis. At sanct? nobis tale dedit respōsū.
Ego inḡt mi amātissimi fr̄atres t̄ filii ma
chari? vocor: regali ciuitate nat? t̄ nutri
t? fili? viri romani. q̄ iclit? fuit t̄ i sp̄eriali
ollebat ciuitate. Cū autē pueriles excel
lis̄t̄ ānos: me renuēte ac nolēte p̄ meus
despōsaut mibi vxorē. diemq; statuit nu
ptiaz. Interea thalamo. adornato. cuz iaz
frequeria populi fuisset iuitata. t̄ sp̄osa se
dente pater me b̄ylarior effec? cūctos i
uitatos hortatur petere quicquid yellent

Omnib; autēz qui aderāt. iocis ac saltati
onib; stentis: furtiz exiui: t̄ domum vidue
cuiusdā familiaris itraui. ac septē dies cū
illa latitās permanisi. I p̄la autēz dieb? s̄in
galis domū patri mei i gressa: audiuitque
q; de mea i quisitione loquebātur: t̄ veni
ens cūcta mibi replicās dixit. Pater au
tez meus cuz me vndique requiredo non
iuenire: fleuit amarisime. sed t̄ mater ac
tota familia. Octauia exinde die. idest no
cte dñica mulierez illaz salutauit: t̄ egrē
sus in publicaz viaz: iueni viruz quendam
canicie venerabilez: quasi ad ambulandū
stantez. Quez adorans dixi. Ubi pergere
habes senior sancte: at ille hylari vultu ad
me conuersus dixit. Ubi tu ire desideras.
ego tecūz ire dispono: eo q̄ itinera ipsa mi
hi oppido sunt cognita. Tūc ego ɔfortat?
cepi hominez sequi. Per domos vero ex
inde intrantes vicinas. per viā panem ro
gauimus accipere et accepim?. Per plu
rimos autem dies ambulātes. tandem per
uenim? ad angustias viaruz omniuz: vn
de vos venire dixistis. Tūc ergo ad trigi
ta miliaria prope locuz istuz venissimus.
quadas die sedentibus nobis iter ipsa mu
tua colloquia repēte soci? disparuit. Tūc
ego nimius turbatus et quo me yerterem
ignarus: cadens ī terraz plangebaz vali
dissime. Et ecce confessi sine mora is q̄ an
disparuit. cū magna claritate apparuit: et
ita affatus est me. Noli turbari dilectissi
me. ego enīz suz angelus raphael ī adiuto
riuz tibi missus q̄ te hue perduxī precepto
altissimi. Dominus autēz viaz tuaz prospe
raz fecit. Loca siquidez tenebraruz. loca
tormentoz. loca penaꝝ pertransisti. in lu
cez venisti: fontez aque viue et loca iusto
ruz vidisti: Idcirco noli timere: sed surgēs
viaz tuaz profiscere. Quo dicto rursus
qui apparuit: disparuit. Ego vero interea
viribus receptis. surgēs ambulare cepi: t̄
a longe onagrū itutus: clamaui: dixiq; illi
Aue p̄ christū qui te creauit: ostēde mibi
viā per quā ambulez: ipse aut̄ cōcite occur
rens. īgressus est ante me p̄ semitā quādā
paruulā et āgustā. Quez ego subsecutus

Prima pars

suz: sicq; duos cōpleuim⁹ dies: simul ambulat̄es. **D**ie aut̄ tertia aspexim⁹ ceruū mire magnitudinis alōge. **Q**uez onager vidēs et primescēs: declinavit a meſtrez ego ſolus relict⁹ anguſtias⁹ ſuz viā omnino nō habeb̄. **T**ūc ſtra ceruū clamās dixi. **Q**uiā adiutoriū mibi tulisti p̄ deū te cōiuro: ſemī tā mibi oſtēde. **A**d hāc vocē veluti aīal do metſicū ad me declinās: aguſtū i gressus ē eallē: post tergū me ſemp̄ aſpiciēs. **S**ic ergo tres ſimul ambulauium⁹ dies. **T**ū ecce quarta die imēlum ac terribilē oſfēdium⁹ draconē: mediā diſtētu p̄ viā. **Q**uē vt ceruuſ ydit repēte ſuga elapsus euafit. **E**go ſterim timore valido pculifus ā terrā cecidi deinde cōfortatus ī dño ſurrexi: ac me ſigno ſancte crucis munīc̄: ad draconē vixi. **D**eū oſpotētē tune: noli mibi nocere. **T**ūc ipſe terribiliter de terra ſe erigēs: bu manā me aſſat⁹ eſt voce dicēs. **C**eni bene dicte dñi: tu enī es ſeruuſ dei altissimi mācharius. **A**ngelus aut̄ sanctus raphael: ſigurā et vultū tuū mibi demōstrans: pcepit cōcite vt tibi occurrerē: atq; pducerē ī locū a deo tibi pparatū. **E**go itaq; quarto bodie die te bic expectauim̄ nihil omnino co medēs. **H**ac vero nocte ī nube lucidissimā te ſedētē aspexi: ſimul et voce desup audiui dicētē mibi. **A**ccelerā vt eripias machariū ſeruuſ dei q̄ adeſt: vt tibi predixi. **Q**uapropter ſurgēs ſequere me: ne dubites: ſz veni: et locū mōſtrabo tibi: ubi dñz debeas collaudare. **P**is ergo dictis quaſi viri iuuenis appuit: et meū ad spelūcā hāc vſq; puenit. **T**ūc i gressi ſuiffemus: repte euanuit. **T**ūc ego petor ī parte altera pſpe xi duos leonis cat̄los iacētes. m̄f ī illorū iuxta illos mortua iacebat. **Q**uaz ego foras eiſiēs ſepelii: et dñz collaudās glificauit: q̄ tātā ī me mirabilia fecit: et de tā grauib⁹ anguſtias liberauit: ipos ī leſculos frōdes arbor̄ ſacerpēſ: ac illis porrigeſ: vt pprios enutriui filios: ſicq; duos iſimul gete habitātes cōpleuim⁹. **T**ū ecce post hec laque⁹ diaboliceū iūcū a fuis dei eſſat iuidia affuit. **N**ā die qdā hora q̄ ſi septima e spelūca foras egressus: ſole feruſcente reſeditūc ſubito ſubtile ſaciolū et oclis d-

lectabile: iuxta me ī ſra poſitū aspexi. **E**go ſo i memetipo cogitās dixi vñ i hac ſolitu dinc fasciolū. **F**ſtimās tñ q̄ i vitate eēt ſaciolū oblit⁹: q̄ ego miserrim⁹ me ſigno cruſis muſire: qm̄ qdē ſacroſcē crucis ſigna culū: oēz inimici eneruat ſarafā: miſi mañū: et leuās fasciolū ſportati i spelūcā: alfa nibilomin⁹ die egressus calceos ſemineos reppi iacētes ī ſra: ſz nec tūc miser ego iſi dias diaboli aduertēſ: nec crucis vexillo me miſiēs calceos leuauit i spelūcā portās fasciolo iūxi. **T**ertia āt iā die itez exēs di abolū i dcoze vel ſpē mlieris: yeſtib⁹ p̄cioſis idutā ſtatē iueni: ego ſo mifabilis nec ſic qdē laqōs inimici recordās: nec aliquo mō me ſignās: ſz credēs i vitate q̄ mulier eēt aio ad illā: vñ huſ adueniſſi: aut q̄ te i bāc adduxit ſolitudine. **I**lla cōtinuo flere amariffime cepit. **T**ūc ego miſellus ſimul cū illa veluti ſpatiēdo valde ploraui. **P**oſt hec rñdēs dixit: ego miſirima o p̄ ſcifimē filia ſu viri romani: q̄ cū me iuitā ac nolētē dſpōſasset iuuei cuiida nobilifimo romano ac dies nuptiaꝝ veniret et thalamū ac cui uī ū ordinaret int̄ nuptias i p̄pas ſpōſus meo diſpuit. **T**ūc ſurbati oēs huſ illucq; cū i grēdo turbarēt: ego gauiſa effecta clā exi et nocte eadē iſ arripiēſ: nec itineris duce aliquo mō hñis p̄ aguſta mōtiū ac vallū erādo bucuſq; puei. **H**ec ego cū audifſ: et oia ita eſſe credidifſ: ſimul et ſpōſa mēa ſore ſpās. p̄ man⁹ apphēdi illā: et i bāc iroduxi spelūcā lachryme ſo ab ei⁹ oclis nullaten⁹ ceſſabāt. **T**ūc ego miſiis et lachymis ei⁹ ſpatiēs: et valde ſr ea doles: ſedere ea iuxta me feci: ſil et glādes illi ad māducađū p̄bui. ſi. n. iſidias diaboli itellexi: neq; villa ten⁹ crucis me ſigno miui: ſed ſil ſedētes diuti⁹ collega habuim⁹. **T**ūc cepi q̄ blabore nimio ſono guariat illa māb⁹ ſuis mea oia mēbra mīlēdo palpauit et eo apli ſono guat⁹ ſū. **Q**uid morer: miser ego q̄ anteā nūc ſu ſeia peccare ſeſt: i ſonis me pēm ppeſſe cogui nā ſbito expgfectū ſe ſono q̄ ſu ſeia diſcoptū me ī ſra iacētē iuēi: ipaia ſo nō appuit. **T**ūc iſelix ego iſidias dia boli ſero aduertēſ foras speluncam citius exiui: et pect⁹ ſeriēs igētes lachrymas

Vita spartum

lxx.

fudi. **I**psi interea leones q mecum aderant
meū intelligēt es delictū: qntotū fugerūt
ame. hec aut cū cernerē. fugisse scilicet leo
nes cū luctu nimio ac dolore cepi xp̄i mi
ficordia duote īnocare: q̄tenz t mibi pnie
normā ostēderet. ac leones ipsos redire iu
beret. **N**ec mora. clemētissim⁹ p̄ qui me
ad pniāz seruare voluit: illos cōfessi fecit
redire leone s: metūqz īgressi ī hāc spelū
cā. humū pedib⁹ suis ad vni⁹ statuā hois
aggerebat. ego aut̄ hec ītelligens collote
n⁹ ipaz ītrau fossā: ipis ipaz leōib⁹ ut ī eo
dē me sepelirēt loco. **N**d cū factū fuisse
ānos tres sepult⁹ ī eadē fossa pegi. **I**n teā
igēti pluua dēscēdēte. rupta ē spelunca
desup caput meū ybi stabā: t lucē vidi. t
foras man⁹ emittē herbas q̄ in circuitu
sup caput erāt: decerpsti t comedisti. **T**ribus
itaqz ānis euolutis. assuerūt leōes: t lumē
circa me vidētes. effodiebāt humū ī q̄ me
sepelirēt. ego qdē toto corpe san⁹ egres
sus sū: virtutē p̄stingā ī me seties. **T**ūc glifi
cās dñz meū ibi xp̄i exiui de spelunca.
ponēqz genua mea ī terra q̄dragita dies
z q̄dragita noctes: eodē ī nobil⁹ pmāsi lo
co. collaudās t obsecrās deū t gra actio
nes offrēs. q̄ tāta miāz mūera nobis pec
catorib⁹ iugis p̄star. **H**is ḡ op̄letis dieb⁹
respxi spelūca. t ecce q̄tuor āguli ei⁹ dē
spelūca. luie celesti resplēdauerit valde. t
vidi saluatorē xp̄ni ī cēate viri. q̄si aureā
bñtē ī manibus virgā. ac dulcisona voce
mirabilē cātū psonatē. vox aut illi⁹ yehe
mēs e fortis: q̄li mille hoīuz audiebas. **C**ū
vero īā melodie celestis cātici explerent
repēte vox trib⁹ vicib⁹ īsonuit dicens.
Amē ī sempiternū amē. in ipa igis hora
egressus a spelūca saluator. scādebat ad
etbera. t ecce cōtinuo maxia ignis colū
na. quasi nubes valida ītrauit spelūcaz
t scāsū tonitrua t umēse choruscatiōes t
oia celi volatilia fz pprias audiui voces
canere dicētia. **S**āct⁹ sāct⁹ sāct⁹ dñs ds
Ego itaqz dū hec cernerē. simulqz audire
pp̄t visionis magnitudinē territ⁹ valde
lū. t ī extasi rapt⁹ cecidi ī terrā. t octo di
es ita pmāsi. tūc nāqz itellexi. q̄ saluator
mūdi xp̄s dñs hāc īgressus spelūca bñdi
xerit: illāqz sāctificauerit. **T**ūc ego intro
gressus ī eā p̄ ignorātia ppria ac negligē
tia cepi satifacere: collaudās t glificans
xp̄z saluatorē ac redēptorē nīz. t creato
re oīuz. q̄ tāta me sustinuit patia: t pdixit
ad pniam: t rursus talē mibi demonstrauit
clemētiā. **Q**uā aut̄ hec acta sūt: septē ī hac
spelūca etatis hō q̄dragita āno hēbā. ecce
nūc uobuelut filiis carissimis oēz vitā meā
ī xitāte enaraui vos ḡ si pugnas yl̄ lsidas
maligri hostiū sufferre potestis considerate.
zh nobiscū manete: sin als ad mōasteriū d
q̄ ī egressi estis reuertimini. t dñs sit ī itine
re yro. **N**os aut̄ cū ista a sācto dei audisse
m⁹. cadētes ī terrā glificauim⁹ dñz. q̄ seē
mirabilia solus: t ad sc̄m fuūqz xp̄i locu
ti sum⁹ machari ū dicētes. **P**ater biissime
machari ora p̄ nobis ad dñz. vt ad nīm
remeare postūm⁹ mōasteriū atqz cōuersa
tioēz tuā scāz p̄ oēs xp̄i ecclias enararre.
credim⁹ enī q̄ dñs idcirco nos pdixit ad
te. **T**ūc senior diuti⁹ sup nos orōez fudit t
fusa orōe bñdixit atqz osculat⁹ ē nos oēs
t omēdauit xp̄o: vt ī pace dirigeret viam
nīaz. deī tradidit nos leōib⁹ illis. precipi
ēs eis: vt trāsduceret nos q̄sqz loca tene
braz p̄trāsirem⁹ ybi p̄dē septē dies t toti
dē noctes ī tenebris iacuim⁹. dimissi ḡ a
fuo xp̄i sācto machario. p̄spe ad absidaz
alexadri p̄cēm⁹: ybi leōes salutātes nos
cōito gradu ruersi s̄t ad fuū dī. igis fauēte
xp̄o do. s̄t āgustia aliq nīaz abulauius
viā: t ītōeūtes terrā psaz. yenim⁹ ī cā
p̄ mirabilē ḡ vocat astia. ybi sāct⁹ mercu
ri⁹ īterfecit apostata iulianū. t īgressi de
nuo sum⁹ ciuitatē kitissfodo: in q̄ pueri
tres regescūt nī lōge a babylōe. **P**⁹ becti
grin flumē p̄tāseutes. q̄ntodccio die ītra
uim⁹ hierusalē: t ad sepulchrz dñi nīi ibu
xp̄i siue p̄ cūcta loca orātes grarū actōes
xp̄o saluatori oīuz libauim⁹ nos sua grā
icoliūes fuauit eūtes t redeūtes. idē igit
egressi. veloci cursu ad nīz peruenimus
monasterium et nostrum eguminūm ac
fres nīos oēs ī pace t sōspitate repentes
p̄ ordinē q̄ vidim⁹ t audiūm⁹ mirabilia
t misericordias dñi: z t vitā t quæsitionē
biissimi machari illis enarraui⁹. **Q**uot

Prima pars

q̄t aut̄ hec audiebat. laudabat & glorifica-
bat. & hymnū dicebat deo patri oporteti.
& filio ei⁹ vñigenito dño ac saluatori n̄o
necnō & spiritui viuificatori & illuminato-
ri animaz nostraz q̄ trinus i psonis: yna
& deitate nominat. viuit & regnat ybics
deus benedit⁹ & laudabilis nūc & semp
p̄imortalia secula seculoꝝ amē. Explicit
vita sancti macharii romani iuxta para-
disū. **I**ncepit vita sancti pastbumij.

Quoniam desiderio
desiderasti semp audire q̄ sancta
sunt. & nos ne silentio tpa pagant: idecirco
de operib⁹ domini tacere nō possum⁹: q̄ i
seruis suis id sinēter ostendit. At primū de
sanco pastbumio dei suo sc̄iēdū ē q̄ ordi-
ne cū dñs ad suā vocare dignat⁹ ē grām:
sicut referētiū iactauit ōro: que cōuersio-
nis ei⁹ ordinē nouerūt. Hec v̄e dilectiōi
scriptis int̄lare curauit: quomō p̄ rusticos
dñs credētibus i se manifestauit regni sui
mysteriuz. Erat enī pastbumi⁹ mēphe⁹ ge-
nere. gētilis nat⁹. ab ifatia inocēs ignar⁹
litteris: t̄ ab omni peritia alien⁹ egyptiop⁹
Ab eop⁹ gētiliuz delubris semp extrane-
us. Fuerat enī restiū spatari⁹ nūq̄ se ado-
lescentū gregibus cōmisicuit. nec publici
v̄sus fabulas aliquādo cognouit: pes ei⁹
ad saltādū nō ē mort⁹. In vita sua nūq̄
de ore ei⁹ turpis sermo p̄cessit: neq̄ au-
ritia i cor ei⁹ aliq̄n̄ ascēdit. Ad feminā ocu-
los suos cū adhuc esset i seculo n̄ leuauit:
mēdiacū ō virtute vitauit. discordiā vel
odii aduersus p̄ximū suū. neq̄ xtra ex-
traneū nouerat. custodiebat pacē in aīo
suo p̄ omne tēp⁹. **N**ū ḡ hec ab eo gererent
& anop̄ eēt trigratseptē. placuit deo eripe
cū de corruptiōe peccator̄. & ad incorru-
ptionē vite etiē euocare. fer̄ f̄troisse ad
eū āgelū dñi. & ip̄e plectā de spato plecte-
bat. Aitqz ad eū angelus dñi. **P**astbumi⁹
At ille ait. Quid ē. Et dixit ad cum ange-
lus dñi. Quid ē i manu tua? Ille ait. fu-
nis plectaci⁹. & dixit ad eū āgelus domini
Deū excellū q̄ habitat i celo nosti? **P**ast-
bumi⁹ dixit. dñe nescio si ē de? i celo sum

enī rustic⁹ & nulla ē mibi sapientia. **A**rti-
mee iservio ab ifatia mea. & nibil ab vr-
banis hoib⁹ audiui qđ discerēs: & publi-
cū sēp fugi accessum. dixit ad eū āgelus
dñi. **O**ra deū: & dab̄ tibi sapiētia & intel-
lect⁹. **P**astbumi⁹ dixit. deū n̄ noui orare
nescio enī qđ dicā. **E**t accepit āgelus soliū
lauri. & scruplit i co verba orōnis: & dedit
illud pastbumio dices. **M**āduca illud. &
erit amaz i ore tuo sicut sel. vētrēqz tuū
ip̄lebit obsecratiōnib⁹ sapie: & dabit tibi for-
mā orōis & sane doctrine. **E**t accipies pa-
stbumi⁹ māducarat: & factū ē os ei⁹ ama-
ruz. **P**orro vēter ei⁹ dulcedie ip̄let⁹ ē: &
magnificavit dñm valde. Vere autē cre-
dim⁹ i eo ip̄let⁹. illud pp̄he ezechielis vel
iōannis ap̄li. **L**ib⁹ de manib⁹ āgeloꝝ ac
cipiētes. comedērūt: & adipleri sūt sapiē-
tia ad pp̄hāndū. **I**tē āgelus dñi tetigit la-
bia pastbumij. **E**t depulsa amaritudie lin-
gua ei⁹ d̄ bo loq̄barīgētia dixitoꝝ ad cū an-
gelus. pastbumi⁹ sige genua tua i frā. & faci-
em tuā ad orientē: et tunc dabitur tibi
a deo quemadmodum possis orare. **E**t
posuit pastbumi⁹ genua sua i terra. facie
q̄z etiā ad orientē: et ifusa est ei oratio: et
ait. **B**ūdicā te dñe d̄s oipotēs rex celestis:
q̄ ignorātib⁹ te nomē tuū inotescere facis:
p̄ dñz n̄z ibz r̄p̄z filiū tuū nomē tuū effici-
ens manifestū: vt ppl̄z tibi cōgregaret ex
oib⁹ gētib⁹ adoptiuū. Nā volēs mūdo sue
currere labore laboratī: ppter generis hu-
mani salutē: vñico filio non pep̄ciit. **P**er
eū ḡ te obsecro et tuā misericordiā: et mibi
ceco v̄z lumē i tenebris iſtituto ondas.
Tu enī dñc nosti qz nullū sciebā omnino
simonē: et dignatus es donare qđ loq̄er
ad te: et docuisti me qđ te rogarē. **E**x me
ipso cognoscō dñc d̄s me⁹: qz v̄e ceci vidēt
sundi audiūt. mutop̄ ligue soluēt: clandi
ambulat: le prosi mūdātur. paup̄es euāge-
lizātūt p̄tōres vocat̄. **Q**uis erā ego. qz re-
cordat⁹ es me⁹. **I**n quo p̄ualet ap̄d te pusil-
lanimitas mea. qz req̄fisti me⁹. **Q**uare nūc
peto: vt a sordib⁹ me ablias p̄tōw natura-
lis miserie mee: q̄ me lōgo tpe p̄ssit. vñue
bā enī erudit⁹ a parētib⁹ ifidelit morē gē-

Vitas patrum

lxxi

tilii tāḡ soci⁹ iūmēto p. **M**is̄isti enī mibi
āgelū tuū. p̄cūsūlī femur meū: apuistiq⁹
mibi saxeū pect⁹. Ueb enī tacēti de te. qz
ignis v̄stidē trucidat̄ i s̄epiternū. **E**cce in
breui cognoui. qm̄ n̄ ē gaudiū ip̄is ap̄ te
nec p̄cōrib⁹ leticia post obitū vejet. **N**isi
ad te ouertē salui eē n̄ p̄nt: z qm̄ n̄ ē v̄stū
tibi pdere me dñe: r̄dēptor h̄silitatis mee
onde mibi i meli⁹. vt i pleno cognoscā dn̄z
e salvatore ibz: z n̄ ē ali⁹ absqz te: q es bñ/
dic⁹ i sc̄la. **H**ec ořo s̄acti pasthumi p̄ma
q quā eū iroduxit angls dn̄ ad vitā fidei
regredā. erat itēr⁹ ex hoc btūs pasthumi⁹
qm̄ ad eū āgelus dn̄ remeare posset: fret⁹
ex hoc orabat. q̄ eēt eū dn̄ s̄ep visitatu/
r⁹. cū aut̄ pauci dies trāsſeret: ecce pasthu
mi⁹ iuxta cōsuetudinē suā r̄estim torqbat
ex illico. **E**t igr̄ssus āgelus dn̄ ad eū. aue
pasthumi. Statimqz pauesfac⁹ surrexit
pasthumi. **E**t ait illi āgelus. Uis duca te
ad v̄p sacerdotē dei. q te baptizet i noīe
p̄ris z filii z spirit⁹ sci⁹. **E**t r̄ndit pasthumi⁹
dñe mi s̄acte dei hoc ē mibi optabile iocū
duōz valde: vt i pleno me viā doceas di
z q̄ si pfecta salus opū supnoz. **E**t appre
bedit eū āgelus dn̄ a x̄tice capilli capitis
ei⁹: z duxit eū ad quēdā noīe p̄scū. factus
v̄p. z timētē deū. aitqz illi. hic doce q̄ sit
via dn̄ sapie z itellect⁹: z baptiza eū i noīe
mie p̄ris z filii z spirit⁹ s̄acti. **P**orro sacer
dos dn̄ audiēs gratulat⁹ ē valde: s̄ z sacer
dos n̄ istellexit āgelū di eē. iroduxit eū
ad se. **S**tatiqz āgelus i splēdido mutatus
effigie: resulit i facie sacerdotis i albis ve
stib⁹. vultuqz decoro. **T**ūc xp̄i sacerdos
timore pterri⁹ kecidit ɔsternat̄ i terra.
rursusqz angelus erexit eū z ait. ne time
as. cōseru⁹ enī tu⁹. z omniu⁹ fratrū tuoz
ego sū. **O**pportuit enī tibi māifestare gl̄ia
dei nostri. vt scias quō h̄ic doceas v̄bz
dn̄i eridiēs eū fm̄saluationeis ei⁹. vt ui
tar i eternū corā onō. hec dicēs discessit
ab eis. **P**riscus. v̄t eps̄ accepto secū pa
stibumio: docuit eū ieuunare. **L**ui manū i
ponēs cathecumīnū fecit. atqz ita/velocē
baptizauit: docēs eū symbolū sacramēti
Qui mox vt baptizat⁹ ē iplet⁹ ē spū san

cto z dixit hāc ofone. **G**ratias tibi ago
dñe ihu xp̄e. q p̄ sp̄itū s̄actū recōciliare
me dignat⁹ es deo p̄n̄: z redemisti me a
morte et a pena eterna. quā nō credētes
i te cōsequūt̄. peccatoz suoꝝ p̄dērib⁹ ag
grauati. **B**ut aut̄ peccata plūbo graui/
ra: qb⁹ ego letor extract⁹: et de oibus ini
quitatib⁹ et necessitatib⁹ liberat⁹ exulto
Vtere enī psonaz accepto apud deū nō ē
sed mis̄cordia multiplex. **Q**uo igitur id
gn⁹ ego ad sedes accederē creature tue
nisi tu me celesti digito tāgeres. **F**enuz
male aridū qđ i corp̄is materia habitare
p̄ceperas: velociter mibi voluisti subueni
re ūnicū legis tue q̄ mibi i carne dn̄abat
subuertēsta sordib⁹ aqua sp̄us s̄acti rege/
neratiōē mūdasti. loquī i me aīa renoua
ta: que lōgo tēpore iter oves pditas iace
bat abiecta. **A**ccepto ligno letat⁹ suz q̄si
nomis magni: cēlus ip̄atoris militi iſixo
repaf i grām. **Q**uasi mur⁹ accepi vocē. lo
qui cupio filiis tuis: z hymnū narrare i cō
fessione: qm̄ absolviſti captiuū migrātez.
Questiſti ſtūtū p̄ sapia: vitā donasti. egē
tē ditasti. mortuū r̄efuſitasti. lōge positū
appropiquare tue maiestati fecisti: alienū
a cōuerſatiōē iſrl̄. ſociū ſcōp̄ tuoz per xp̄i
grāz eē voluisti. **I**deo ſitior tibi. z psal/
mū dicā nomē tuo cū me docueris ordinē
psallā tibi: z bñdicā noi tuo in eternū: z in
ſecula ſeculorū. **I**git pasthumi⁹ baptismū
ɔsecut⁹ litteras nesciebat: ſz tm̄ nomē dn̄i
fidei augmēto z robore d̄ die i diē cresce
bat. **A**ccēdebaſ ſrat̄ne ſtudio caritatis
humilitatis p̄iculo: ad vniuersos colliga
t⁹ fuerat fr̄es. **L**aritatis iugū vebemēter
amabat. cūctosqz fr̄es q̄ aderant ecclesiē
p̄zia loca ihabitantes: ſollicite regrebat.
Studioſe psalmos dicebat. corp⁹ ſo ſuoz
i ciunijs affligebat: i ofone dei q̄tidiē per
noctabat. **A**grestes delectabat herbas: z
aqua frigidā bibebat. **L**ilitio ſup corp⁹ op
tu fatigebat p̄ beremū currēs vt mifex
frāgeret corp⁹: aſſerēs eē peccatū aliquī
ab opeſi vacasset. verbositatē fm̄ois ca
uebat. diuinis libris accōmodabat aurez
iurare oīno detestabat. mūdū ſe i om̄i ora

Prima pars

tiōe sua exhibebat: plangere nō desinebat.
Nā cū freqūtia patere i corpē demonū
temptamēta: ad nota oronū p̄fidia cōuolabat.
z ne apli? somno idulgere videref. vt
mortalia mēbra fouveret. paululū sup sa-
xa regescebat: vt cū duritia lectuli dolori
b? ageret corp?. statī ad dī cōsulgeret op?
Panē enī suū ad mensurā accipiebat: z
aquā ad mēsurā bibebat. Nūc pleno vē-
tre a mēsa r̄cessit. nec sicut suā nūc satiauit
vices. nō eē dignū. si carnis volūtas eēt i
plēta. Obediētiā vero z fecit z docuit.
Patietiā vero supbos z iracūdos hoīcos
būiliter mitigauit. H̄z qñ sathanas sugge-
stōib? suis cupiebat p̄positū ipedire locu-
los i celū lcuabat: z statī scēm adesse sibi
sc̄iebat auxiliū. Talis ei? vita vſqz ad se
neccā fuit: q̄lis ab iūtio fuit. cū hec gererē
tur i eo. vt oīno vſqz ad extremū suū de-
spiceret corp? ut si qñ ifirmitas febrium
aut stōachi dolores. graui tormēto ei? af-
ficeret corp?: n̄ dedit idulgētiā morbo in
firmitatis: nec calidis v̄sus ē reb?: nec ie-
iunia minorauit. estimans q̄ si corpori ca-
lido cibo cōsulere. a dño redēprio aīe n̄
dare. Nā si aliqñ valitudo grauis obilia
Genua fatigaretita vt ad vigilias pastbu-
mi exurgere n̄ valeret: orādo z psallēdo i
stratu suo nō desinebat. Si ligua p̄ siti sic/
caref. cordis itia rugiebat: ne silētio ei? bo-
nus aīe diabolus letare. aut i ope dei vir-
fact? negligēs iuencire. H̄z cū i tā districti
ori vita pastbumi p̄maneret. ad baptis-
matorē suū prexit: z ab eo cōmēdātiā ora-
tionē poposcit. z sū aliq̄ victu heremī po-
stulauit archana. ibi mltio tpe demoraē: i
nūeras demonū l̄sidias prulit. H̄z dīs q̄
de mūdo venerabilē cōuerterat vīz: q̄tū
die cor ei? armabat. ad sustinēdas v̄sūtias
demonū. Flora igis fēta ē sācto machario
sc̄z beati ābonij disciplo vissū ē illi abire i
heremū: z celebre ei? factū ē nomē. Nam
idē machari. ab illustri viro ātonio mōa
choz fere qn̄q̄ta milia suscep̄t gubernā-
da. Iusdē igis macharij exi? dīcōlo a p-
piqbāt: domico gregi q̄ p̄ ei? ercessit
magisterii noīe sbrogare: igrebat. Sc̄us
itac̄ machari? cū ad sc̄uz venisset pastbu-

miūz excepit eū libēter: p̄cipue cui? iā ab
āgelo famā audierat. nō ḡ ille vt hospes: z
ei? subtiliter explorare p̄positū venerat.
Porro macharij aspectib? pastbumi: z pla-
cuit cōuersatio z eū suadere cepit: vt faci
Antonij anachoretaz p̄cipis nō īuare
visitare religas. H̄z cū oī v̄tute renicerē
z abire penit? noluisse. In sōnis pastbumi
us sine aliq̄ cūci amicū iūbet: diuine cō
tradicere nō poterat maiestati. Itaq̄ cūz
machario a gredit̄ iter: mltitudiz: gre-
gatiōis moāchoz q̄ a solo gubernat. Ma-
chario i gressus: dī quo sepe dixim?. corp?
sepelisse magri: cū sp̄us ei? vocat? ē ex le-
clo. Qui cū se i extremo vite isti? ipal as-
piceret: aduocato ad se sc̄o "pastumio ita
exorsus ē ei: Enī fr̄ tps resolutiōis mee in-
stat. q̄ prop̄ audiēs bonū testimoniū dīte: si
nē senectutis mee obilitatis supposui gres-
sib? ad p̄tigēdū vſqz ad tc. Nūc igis dī se
cisti venire mecum. Suscipe ḡ p̄no amore
gregē dei ad regēdū. Noli q̄rere qđ tibi
vtile ē: z qđ mltio vt salui siarne ḡ neges
suscipiēdi bōris gr̄az: mercedē a dīo recp
tur? tpe opptuno. Nūc sc̄us pastbumi pe-
dib? ei? puolur? ait. Larissie p̄. q̄s imbi-
tā magne mltitudis curā ipōo. rustico bōi
l̄fas nesciēti: puidē igis ex eis meriu bōi
nē q̄ possit cū sollicitudicētātāl alias regē
pploz. Nūc machari? air pastūo sexula-
tiōis n̄ audio: ne qz cās recipio. bi enī oēs
sub tua ditōe manebūt nec ali? ē tante ab
stinetiē vir q̄ possit isti? pp̄li gubernāt am-
mas: ac sollicite p̄tractare. z vt certi? dīcā
dilectissie fr̄. te electione sua tñs dīsigna-
vit ad suscipiēdū b? misteriū locū: ne q̄q̄
celesti poteris trādīcē iūstōi: nibil ex h
pastbumi? locut? ē macharioz dū ei? ver-
ba secū i aio volueret: machan? emisit sp̄z
statiōz pp̄loz igēs t̄ba itēte ad sun? cur-
rūtāp̄i psalleiū mltitudi. diuerfynnop
vocib? q̄si vno ore laudes dō canēbāt: do
nec corp? ad sepl̄p̄ dūceret būandīne
mo tñ v̄chemēter dolebat. co sc̄us Ma-
chari? tā velocis monasteriū reliqueret:
qm̄ dñs silēz ei pastbumi. gregi suo magis-
trū p̄uiderat. T̄rib? ḡ dīcē post sc̄i macha-
rij dīcessū orabat. Pastbumi? vt accipet

Clitaspatrium

Irrrii.

Prima pars

mādata ī dilectōe dī cū sapiētia legis p̄ce
pra; ī tabulis cordiū v̄roꝝ sint: nec qđē am
plius sapiatis q̄ simplicitas ɔfirmat scri
pturāꝝ dei. **V**ulti aut̄ d̄ deo aliter sentiē
tes exciderūt a dilectōe dī t̄ p̄ximōꝝ su
oꝝ. Qui ḡ huiusmodi sunt audiāt Baruch
pp̄bz dicēt. **S**ic enīz vidēs pp̄lī sui di
lectionē fraternitatis eē icorruptā: iter cū
ctos facit eos amicitie dī fieri socios. **Q**m̄
qui diligūt deū b̄z boni op̄is gloria: iūcē ī
opib̄ bonis irritā faciūt vita istius mūdi:
pp̄banātes ḡcqd ex diabolo cogitationū
malaz ī cordib̄ dei suoꝝ: qm̄ cupiūt ana
choretū p̄fri vita: si corp̄ abdicāt adhuc
ī terra positi: iā celestia dilectētur: nihil ter
renū p̄suis exgrāt: vt iā seculariū tenebra
rū causas ɔculātes ac p̄sternētes. **V**erū
qz celestib̄ regionib̄ apti: vos satis place
re ɔuenit creatori: virgines mēte t̄ corpo
re p̄manētes. fruct̄ fidei t̄ līmā sermonis
q̄ maxime ɔnseruātes. nephas est enīz vt
monachū gs rep̄hēdat ī modico yel ī ma
ximo. Irrep̄hēsibilis enīz nos eē apl's do
cet: vt b̄mo noster ī gratia sale sit dīt̄. s.
ɔdimēto quo nos euāgelistā cōdūuit dicēs
Vlos estis sal terre. Qd̄ peto vt nō ī yobis
euāescat: ne forte cū euāuerit: extra cō
gregationē multitudinis foras. piūcia: li
guis inimicoꝝ quotidie cōculandū. **D**oc
aut̄ obsecro filiolī: b̄z formā que mibi data
ē de manu angelī: fugere nos līguā detra
hētiū uniqꝝ. q̄ mordaci dēte: etiā sine cau
sa ecclie xp̄i iūltare festināt. **D**iffensiones
q̄s habetis iter vos. piūcite ab iūcē: sciē
tes dn̄z nr̄z nō eē diffensiōis sed pacis. **S**i
qua igī scādala inimico suggestēt frater
babet aduersus fratre: ppter obediētā fi
de extātē dūmittat: qm̄ ego non ex me lo
quor: b̄z ex deo: q̄ manu nuncii sui docuit
me. **A** si obediētā p̄buerit hospitalitatē
peregrināti: ex p̄cepto dn̄i facitis. **S**i fieri
p̄t nullo pacto miles dei debet irasci: nō
solū ad socios: verūtā ad extraneos. **I**n
quocūq̄ negocio nullus seculariū fūū dei
audeat iudicare: qz iter te t̄ illū distat si pa
tiaris ciugatū iudicio tecū ɔtēdere: meli
us ē enīz monacho fraudē t̄ iniurias susti
nere: q̄ audiaſ vox militis ī clamore. **N**ō
decet monachū causa pecunie eē negotia
torē: s̄z celestiū bonorū lucra mercantē
Predicet verbū salutis: alias iūtet ad ce
lū: ad nibilū deducat seculi desiderium.
Cor enīz xp̄ianū exultat: maxime fui dei:
tyrānū fraudatorē aīaz diuine virtutis
oratōe expugnat. **Q** si frōres aliquos itu
lerit: currat ad auxiliū crucis: statī ille re
cedet: **H**uitia ei⁹ crebris oratōib̄ t̄ ieiuniū
duicit filiolī gd ad v̄rāz p̄t̄ curā: si aduer
sus vos cōueniat dn̄onū castra. **P**otellis
z̄ vos multis adiuuari agminib̄ angeloz
Bz cū dn̄onū catherue crescere ceperint:
oculos v̄ros ad celū leuetis. dicētes. **V**ñe
ihsu xp̄e adiūua iſfirmitatē mēa. **T**ūc b̄mo
vobis pp̄he **P**elisei ɔueniet aduersus eos
q̄ de **S**amaria ɔphēdere eū venerāt: qui
terrēti se puerō suo r̄nidit. **A**peri oīc oīclos
fui tui: z̄ videat q̄ plures sūt nobiscū. **S**ta
tīz ḡ ad adiūuādū nos āgeloz dī legiones
adueniēt: q̄ fidei v̄rē auxiliū prebeāt. **V**ec
sūt filiolī mādata: q̄ v̄t pūsillanimitas cor
dis ɔuenit: yobis diabolo certaminib̄ ex
planau. **N**olo aut̄ ea q̄ nobis ip̄o imittēt
acciderūt: filētio p̄terire: vt z̄ vos possitis
malitiis ei⁹ resistere. **Q**uadā die ī mōte se
dēte: mibi īgēs yelut militū turba occurrit
Quos dū oculis cernerē ɔenītēs: a lōge
sathane āgelos statī eē cognoui. **E**go aut̄
exposito oī frōre: genib̄ puolūt humo: vt
secederēt orabā: dn̄z inuocans redēptōrē.
Tūc ḡ turba q̄ venerat: yelut stipula q̄ a
vēto rapit nūsq̄ cōparuit. **H**ras ḡ egī oīo
p̄ ih̄z xp̄z dn̄z nr̄z: q̄ ī eo certamī sine ipso
it cito: t̄ oratōe mēa illico exaudiuit. **M**u
tas itaq̄ iūdias passus sū: t̄ ex oīb̄: me eri
puit dn̄s. **V**ii. t̄ vos filiolī ɔtātes estote: q̄
mitis ē dn̄s ad liberādū nos. **A**mate ḡ dn̄z
odite malignum: t̄ deus misericordie erit
vobiscum: vt possitis eius iūdias euade
re. Amen. **F**init vita sancti **P**astorū.
Prologus ī vita Beati **O**nufrii beremite

Beatī igitur onufrii
vitā: iter grecoꝝ ɔmēta scriptā nu
p̄ reppi: vt quōdā a venerabili prudēnsi

mo viro scilicet Gregorio. ipsi⁹ gesta nar
rare agnoui: Hac paphunci⁹ vir quoqz sā
ctissimus: greco finie retexit ab exordio
Quē ego secur⁹. a greco trāstuli i latinuz
vpote largiēte dno: ei⁹ p̄babilis vita fz
vires meas manifestata: admiratiōe le/
gētib⁹ p̄beat et imitatiōem. Non pp̄dite
q̄o mei f̄monis rusticitatē: s̄z tāti laboris
anio reuoluite lōgaminitatē: quā vir deo
plen⁹ panēter sustinuit: dū mūdane vani
tatis gl̄iam spreuit: et celeste regnū distri
cte viuendo sibinet hereditauit. **[Inci**

pig vita et uersatio bti. **[Onus** s̄ri beremite

Beatē memorie pa
pbūci⁹ quedā cogitatōnū et actuū
suop̄ secreta taliter reseruauit dicēs. Quo
dā vero die dū ego Paphunci⁹ solus taci
tusqz sedēt. cogitauit corde meo q̄ deser
ta peterē et vniuersa loca sāctorū mona
choz. pieqz uersatiōis hītum lūstrarē: ac
quiter deo misstrārē. Nāderarē. **U**nū factū
ē vi tacit⁹ iter arrīgem: et i beremū cursu
desiderabili pperarē. Panes itaqz cum
aq̄ exiguā mēcū portauit: ne desicerē a la
bore itinerio cepti. Quarto nāqz die per
acto. alimēta q̄ mēcū yepi defecerūt: me/
aq̄ mēbra nullo vīctu refocillata vires p
diderūt. Moroz̄ diuina illustratē gratia
mors iminēs ablata ē. assūptisqz viribus
iter arrīpuit: atqz dies alios quattuor nū
bil gustādo pegi. **H**is itaqz op̄pletis nimiū
sēfus humo pstrat⁹: iacui velut mortu⁹
Exēplo q̄ celesti isolat⁹ adiutorio assi
stere mibi yidi vīz. glia mirabilē. splēdo/
re terribilē. pulchritudine laudabilem. ma
gnitudine p̄cez: aspectu p̄claz. **Q**uē vi
aspexi yebēmēter obstuipu: s̄z tñ ille vultu
placido accessit: nūc man⁹. nūc labia mea
tetigit: mibiqz vires potēter restaurauit.
Cōtinuo let⁹ surrexi. deoqz fauēte p soli
tudinē exide. xvij. dierz cursu direxi: qus
qz ad locū quē dñs mibi famulo suo indi
gno puidēbat ondere pueni. illic ab itine
ris labore cessauit. **I**git dū fessus regesce
rē et q̄s p̄gre pfect⁹ effē excogitarē vīz
p̄cul aspectu terribilē. yidi i modū bestie

pilis vndiqz circūseptū: tāta scilicet illi ca
pilloz plūxitas erat: vt corp⁹ illius ip̄oz
diffusione tegereſ. Pro vestimēto q̄qz fo
liis herbisqz vtebat: qb⁹ subteriora renū
tātūmō cingebat. Tali viso hoīe nimio p
territ⁹ suu terrore. anxiat⁹ vltraqz credi po
test timore et admiratiōe: qm̄ tā mira for
ma meis oculis nūqz ondēbat in humana
specie. qd facerē ignorauit: s̄z quātū valui
fugāl petii. mōtēqz p̄pinquū cito cursu
ascendi: ibiqz tremefact⁹ corruit. atqz me
sub frōdiū dēsistate a facie illius abscondi
mlta dās suspiria. **D**efect⁹ era pene etate
et labore abstinentie. hic ḥo dū me cerne
bat i mōte iacētē: voce nimia clamauit et
dixit. **U**ir dei descedē de mōte. noli time
re: ego enī sū homo passibilis tibi similis
His itaqz isolat⁹ ḥbis mētē recepi: mox
qz descendē. et ad vīz scīm pueni: atqz pedi
b⁹ el⁹ me timidus pstrauit. Ille q̄z me phi
bēs aī se iacere: surge igt surge. tu es enī
di fu⁹: vocari Paphunci⁹ sāctor⁹ amicus
Stati surrexi. et q̄uis fessus. tñ let⁹ an eū
sedē: iā seruēti desiderio q̄s ip̄e vel q̄lis ei⁹
ēēt yīta. cupiēs dinoscere: dicēs. **E**cce vo
tū adipleuit: q̄ me p̄ hāc beremū dīrēxit.
En art⁹ mei satiscētes. aliqz sētūt solatiū
s̄z mēs sitibūda nō adhuc iueit refrigeriū
Idcircō te senior corde deuoto deprecor
atqz p̄ illū ob cui⁹ amorē hui⁹ solitudinis
deserta hītas te testor: vt vñs aut qñō
voceris. seu qñī huc adueneris: aptis mibi
᠀bis denūcies. **E**tēnī vir di recognoscēs
q̄ libēti aīo sētētiā sui laboris audire: dī/
xit mibi. Qm̄ te frater dilecte auida mēte
vite mee lōgas erūnas velle scire video:
repetere me tibi nō dubites has ab exor
dio. **E**go licet īmerit⁹ vocor. **[Onus** s̄ri⁹ et
ecce nō min⁹ sūt q̄. lxx. āni q̄ i hoc deser
to laboriose vixi. **C**ū feris igit uersat⁹ su
crebri⁹. p pane comedī iugis herbaz fru
cr⁹: i mōtib⁹ et i spēlūcis et i vallib⁹ meū re
clinaui mīfable corp⁹. **T**ot ānis neminez
nisi te soluz aspexi: alimētu a nullo hoīu
sūp̄si. **V**erūtū i monasterio hermopolim
dicto nutrit⁹ era. i puincia Thebaida no
minata: ybi simul pene cētū monachi de

Prima pars

gebant. Porro vita illorum talis extitit. ut more et actioe eqnimitter oes viuerent. et uno corde et uno spu iugo ac disciplic sante regle colla submitteret: atque fluctus huius seculi oio non formidaret. Quicquid vni cunctis placebat. Nete facta. fide pura. caritate pfecta. an deum icebat: cui die noctuque omni malueritudo et patietia misera re non cessabat. Tanta his erat taciturnitas cum abstinentia. ut nullus auderet nisi cum iusta interrogatioe vel recto responde reddere verbum. Ibi quod pabulum sancte doctrine ab adolescentia suscepit. ibi regularis norma a fratribus didici. a quod amabiliter diligebatur; ab his quiter instituta mandatoe dei lscruare deberet. diligenter istucbar. pfecto vita beati patri nostri helye. venerabiles fratres meos audiui frequenter laudare quod se in beremo in tanta abstinentia et oratione studuit affligere: ut maximam virtutem a domino preme ruisset accipe: et igneo curria transuerter. spiritus sancti dona quod habuerat discipulo ingeriri: ac adhuc longe senio. mortis pena non videre. Insup ad exemplum beatum baptistam Ioannem. puerum. qui in noui testameti serie clarissimum effulgit. quod que prima annorum spatia divino maccipit officio. corpore suu maceravit: donec in iordanis vnda mundi redemptorem baptizare dignus existeret. atque ipsum dei agnum esse digito demonstrauit. Ego vero cum talia eos recitates audire: dicebam illis. Quare seniores mei vitam et miracula eorum obstupeficitis. aut cur illorum facta tam assidue memoratis? An sunt vobis fortiores qui desertu habitat. an leuisores? At illi respondentes dixerunt. Fili fortiores nobis sunt. qui sine admittendo humano vivunt. Nos itaque alter ab altero spicimur piterque diuinum officium a nobis celebrans. Si quoniam cibum cupimus: patrum repimus. si quoniam insurmitas aut aliquis corporis ibecillitas irrepserit: statim cura factum est cum omni sollicitudine nos adiuuat. In edificiis luci de constructis habitam: si quod est ab estu solis coopti sumus: et ab fundatione pluiae et a turbis venti. ac tempestate manemus defensos. monachisque quod in deserto sunt: nihil solatios non a deo repit. Si quoniam angustias aut tribulaciones pressi fuerint. vel cum diabolo an-

tiq; humani generis inimico pugnare ceperit. quod eis astat. A quo adiuuat. Sed quibus humani deest solatium. stat eos hic diuini. Et si esuriunt. quod eis panem dabit. Si sitiunt quod eis aquam tribuit: ubi panis et aqua non erit. Maximus labor in desertis locis enim dubitans: ubi nihil necessarium repit. Primus ergo quoniam in solitudine definitum habere. in dicti more certam firmiter stare. In fame et siti. in labore et passione corpora sua cruciat. contra diabolicas insidias viriliter dimicat: et ut vincat nostra tela neglissimi ignea gladiis spiritualibus pugnat. Antiquus enim hostis totius inuestigatus. studet eos subuerte re et in sortium malitie sue implicare. atque dominus bona voluntate quam inchoabat retrahere. et metes eorum mundanis voluntariis iterum irreverere: ut in opere cepto satiscat persistere. Dipotest ergo non dereligit sperantes in se. circundat eos armis sue potentes: ut hos incursio satanae non valeat persternere: quod propter ad eos angelum dei iugiter mittunt. ac per manus illos quemque necessaria crebribus administrant. Aquam de petra hauriunt. quod iterum ipsi scriptum est eni. Sancti qui sperant in domino habent fortitudinem: assumpti per penas ut agle: voluntur et non desierunt. currunt et gressus eorum non labuntur. et alibi. Qui sitiunt dominum supno forte condunt: et herbae folia in ore eorum. tamen sunt mellis dulces sunt. Si autem aliquis diabolus aduersus eos collectar. prius surgunt: manus suas ad dominum expadunt. precies autem diuina maiestate fidelerit sustinuit. mox auxilio celestiali subleuantur: et dolos iaculae inimici penitus distrinxerunt. Non intelligis filii quoniam in psalmo legitur. quoniam non in fine obliuio erit pauperrimia: tamen paupus non pibit in eternum. Et iuxta ea diuit eos dominus in die tribulacionis: et omnis angustia liberauit eos. Enimvero ymaginesque propriam mercede accipierunt: sicut suu labore. Beatus enim vir quod est pauidus: et volunta te de in hac prout vita et fragili studiosus agit. certissime sciens o fili. quoniam angelum dei sentit ac iustitiam virtutis quotidie famulat: atque virtute superna corpora et alicuius illos iugiter illuminat. Tali denique rore ego paup onussum a sensim patribus in meo monasterio subtiliter

Vitaspatrum

lxxvii.

istruer^o. cepi tacita mente tractata: qz gliosa felicitate pfrui in celo: q certa laboriosa, pp amorem dñi tolerat i tris: cor meus ardebat: mēs mea desiderabilis feruebat mundi gaudia penit^o spnere: p̄tqz celesti totis virib^o appropiq^ore. sic psalmista edocet vicos. Dibi aut adhuc erē deo bonū ē: pone i dñō dō spez mea. Cūqz hec sollicit^o extogitarē nocte sile*cit* surrexi pū pa nē meū dñli cū exiguis legumib^o vt vix vsqz i qrtā dī sufficerētisqz fm di dispēlationē. et ei^o pietatē pfect^o sū. vt mibi ostēderet mē habitatōis locū. Egregie aūt me d monasterio: i mōtana veni i desertū cogitau ut manerē ibi. Continuo lumē splēdidū aēt me. q̄i obuiās mibi yidi. Quo vi so valde timui. Idcirco qz putau me dberē ad mōasteriu regredi ynde exiui. Extē, plo nēpō d radio p̄clarī lumen: s vir aspectu pulcherrim^o accessit ad me: et dixit mibi. Noli paucescere. ego enī suz dī āgelus tibi ad custodiēdū ab ortu tuo puidētia diuina destinat^o: vt iubēte dō tecū manerē. et te i hācheremū ducerē. Perfect^o esto. būlis icēde coā dñocū gaudio labora. coz tuū i oī custodia cōserua. viue sine qrela. i bono ope glēura. Ego dō te n̄ d̄ reliquā: donec aiaz tuā i p̄stiaz sume maiestatis offera^o. Hec etenī locut^o ē mibi āgelus iter iceptū meū comitā. Pergebam^o ita sumul sex miliaria v̄l se p̄tē: et ad quādā venim^o spe lūcā nimis dcoā. Appropiaui volēs scisciari: si forte ḡspia i^o maneret. Scdm̄ sue tudinē, mōachoz clamare cepi: b̄ndictioēz humiliū peti. In vīz sāctissimū exire vidi: quē p̄strat^o b̄uonē adorau. Ille vero man^o suas mibi porrexit. de terra me eleuauit. osculū mibi pacis tribuit: atqz dixit Tu es enī frater me heremitice coopator vie: o fili i gredere. De^o tibi cedat. vt timor ei^o i te pmaneat: op^o tuū i illi^o cōspectu oplaceat. Statū cum eo speciū itro iiii. diesqz plres apd illū pauauit: opa ei^o cupies discere et solitariā h̄itatōez curiosi^o uestigare: p̄tqz vt mēs desideriū agnouit. illū honorabile mibi p̄bni: ac q̄liter illas dlaboli supare deberē. Vbis caritatius gratian patescit. Trāsactio itaqz

gbusidā dieb^o: talib^o admonuit me v̄bis dicēs Fili surge. mecū pge. iteriora deser ti d̄bes i trare. et i alia spelūta solus habi tare: ibi si viriliter dīmicas oīa demōioz tēptamētū supas. Idcirco dō de^o i hoc de sero vlt te p̄bare: si mādati ei^o fideliter velis obedire. Fidelia oīa mādata ei^o. cōfirmata i seclhi secl: facta i veritate et eq̄tate. Vir etenī sāct^o hec dicēs. surrexi: mecū i iteriora deserti iter q̄tuor diez p̄rexit. Quīta nāq die deuenim^o i locū q̄ Calidiomea dicīt: ibi palme p̄pique crat. Tūc vir dei sit. Ecce fili. vide locū quē dñs tibi p̄parauit ad manēdū. Fuit aut ille mecū spaciū trīgīta diez. edocēs me p̄uare cautā dignitatē: doctrinā dī mādato rū. Quib^o itaqz pactis orōne sua sācta do mino me mēdauit: et sepat^o a me ad pro pria remeauit. Per singulos dō anos solit^o erat me visitare: ac q̄li idustria et similitate dberē viuere diuinis alloquijs n̄ cesabat admonere. Quodā āt tpe iuxta sū etudinē ad me veniēs: iter v̄ba salutatōis p̄strat^o i trā corrūit: dñoqz remittēs aiaz obdormiuit. Qd̄ cū viderē nimis sū trista t: et devolut^o v̄num lachrimis abortis vber rīm fleui. Corp^o ei^o mox accepi: et sec^o cali diomeātre mēdauit. Dū āt ego p̄phūci^o a viro scissimo onusffio: rafōis hui^o loqlā au dirē iquā ad eū. Pr̄scē labore eē n̄ modicū iā sētio: quē p̄ noīe dñi tolerasti i bac h̄ere mo. Vir scis r̄nāit. Mibi si crede dilectis simē: dōto sustinui vt sepi^o putarē me mor te supari. Abspes erā mītōtēs vite: vt vīz alitū i corpore sētirē remanere. Per diez estū et igne solis ardētis vrebarrōre et p̄nu inā iſect^o: fame et siti dfect^o. O quāta et q̄lia passus sū: q̄lia expt^o sū. Nō sufficit: neqz quēpia d̄cet plagas ac labores enarrare: q̄s hō moritur^o p̄ di viuētis amore debet tolerare reddet d̄s mercedē laboz scōnū suoz: cui^o diuitie sicut nō augētur: ita ne quaqz minuetur. Per quē enī famē: siti^o et frigus et estū: atqz multigenaz crucia mētē molestia p̄ sustinui: potēs est cū diuitiis celestib^o iter āgeloz cateruas me sola ri: alimēta dō spreui corporalia: ut dignus accipere i m̄spitalia. Scūs enī angelus

Prima pars

quotidie panē mībi offerebat: et aquam p
mēsura ministrabat: ut corp⁹ meū conforta-
re i ne dīsceret: et iugiter i laude dei pseue-
raret. Arborēs palmaꝝ ibidē constiute erāt
q̄ duodecīes i anno dactiloꝝ fruct⁹ germe-
nabāt. Quos p singulos dies colligens: p
pane edebā: mixtos herbaꝝ foliis: et erāt i
ore meo tācꝝ fauus mellis. Sicut i euāge-
lio legit: nō i solo pane viuit hō: sed i omni
verbo qđ pcedit de ore dei. Frater Pa-
phici: si i plere studes voluntate dei: oia tibi
necessaria pparātur ab eo. Unī ipa veritas
admonet dicēs. Ne solliciti sitis aie vestre
qd māducetis: aut qd bibatis: neq̄ corpori
vīo qd īduamini: scit enim p̄ vester q̄ bis
oib⁹ idigetis. Querite primū regnū dei et
iusticiā ei⁹: et hec oia adiiciet yobis. Cūq
hā brō viro Onusfrīo ītētius auscultare:
mirās i sermonib⁹ et actib⁹ ac laborib⁹ illi⁹
dixi. Pater benigne die dñico vel sabba-
to īmunionē pcpiebas ab aliquo. At ille
mēdes ait. Omni die dñico et sabbato an-
geli dñi paratū iuenio sacrosc̄m corpus et
lāguinē dñi nr̄i ihu xp̄i secū deferētem: de
cui⁹ manu mībi p̄ciosissima donātūr mune-
ra: vite q̄ mee salus ppetua. Cūrū etiā oēs
q̄ vitā spiritale ducūt i heremo monachi:
tali participātur gaudio. H̄i hō sc̄i heremī
te q̄ hāc solitudinē habitāt: si fortasse aliqui
videre hoīez desiderāt illico i celū ab ange-
lo deportātur: visionē illic aie iustoꝝ ful-
gētiū sicut sol i regno p̄tis eoz: ibi multitu-
dine ōtēplātūr angeloz: suasqz aias cetib⁹
mixtas brōz. Quare oēs q̄ i agone cōtē,
dūt: toto mēte: toto corde: totis virib⁹ i bo-
no ope seruēt: quaten⁹ glīa celestis p̄tie cū
xp̄o et cū sc̄is mereātur possidere. Ista de-
niqz oia venerādo Onusfrīo narrāte: co-
gnoui iuxta sumitatem ipi⁹ mōticelli ybi ob-
viauit mībi. Ita videlicet gaudiū meū iple-
tū ē: vt oēs aduersitatē quā i itinere tule-
rā: traderē obliuioni. Credo iquā p̄t: inter
felices me deputari: q̄ videre te et oga tua
egregia pmerui. Verba tua nimis pulchra
et dulcedine mellita: ita mei penetrāt cor/
dis iūtima: vt possiz dicere cū psalmista. O
dulcia fauicb⁹ meis eloga tua super mel et
fauū ori meo. Qui ait: fili meū yade locū
mee habitatōis Ispice: parcām⁹ paululū h
bis. Continuo surrexit piuit: secur⁹ sū. Duxit
me secū q̄si triū miliarioꝝ iter: venim⁹ ca-
liidiomeā i spiritale locū: arborib⁹ palmax
gratāter ornatū ibi p̄ces dño fūdūm⁹: eisqz
oppletis i terrā sedim⁹: i diuinis altercates
eloquii. Sole iā iāqz ad occasiū p̄so: vidi
panē positiū cū aqua exigua. Cūr etenī dei
lētīes me fatigari dixit mībi. Projecto fili
cerno te p̄cilitari nisi cibū capias. Surge
q̄ et comeude. Cui iquā. Vixit dñs: et bñdic⁹
dōs me⁹ i cui⁹ cōspectu erim⁹: nō manduco
neqz bibo: donec caritate pura: p̄is cibū su-
mū. Iḡi vix eū coegi: vt faceret qđ vo
lui. Cūrū yt meū agnouit: dīsideriū p̄ane
fregit: tribuit mībi: māducātūm⁹ saturati
sum⁹: nobisqz fragmēta fuerū edētibus.
Noctē illā īsommē pene duxim⁹: diuinisqz
laudib⁹ īmōzati sumus. Mane facto post
borā oratōis videbā vultū ei⁹ ita i pallore
mutatū: qd ei acciderit quesui ab eo. Qui
ait. Nō expauescas frat̄ Paphici: quō oī
potens dō recto i tīnere hāc solitudinē di-
rexit te: vt honorifice sepelias me: atqz cor
p⁹ meū īmēdes terre. Pac etenī hora aia
carnis yiculis absoluit. atqz ad creatorez
suū i celeste regnū dōporat. Frater amāt
sime scio nāqz dīsideriū tuū q̄ redieris: in
egyptū memorare mei i p̄ntia fratz tuoꝝ:
et i cōspectu oīuz xp̄z colētiū. H̄e p̄ postula-
tio mea quā ipetrāui a dñō dō. Siquis obla-
tionē ob amore noīs mei an cōspectū dñi
nr̄i Ihu xp̄i īmolat: ab oī rēptatoe diaboli
et a yiclo prauitatis humāne liber existit:
atqz cū sc̄ia angelis i regno celoꝝ ī eterno
hereditatis capax fiet. Siquis oblationē nō
valet offerre: vt p̄ iopia rediere: ille p̄ amo-
re meo i noīe dñi elemosynā paupi tribuat
et ego orabo p̄ eo i cōspectu dei: vt dign⁹ i
celestib⁹ vita supna p̄fui valeat. Siquis
neqz oblationē nec elemosynā potest offer-
re: pro caritate mea īcēsum dño oīo no/
stro in odorem suauitatis accendat: et ego
rogo pro eo vt gaudiū perenne possideat.
Cui. inqz. Pater mi ne irascaris si loquar: si
incensū nec ḡs habet: nec facultatis aliqd

Uita spatum

lxxv

Vñ te placare p̄t. vt tñ tua bñdictio nō ca
reat in qcūq̄ tribulatioē te inuocat? Lūc
ille rñdit. Sigs paup in deserto vel in aliq̄
alio loco oblationē aut elemosynā seu icē
suz nō habet ad immoladū: surgat t man⁹
suas ad dñm: extēdat. ter dñica oratione⁹
idest p̄r noster. p̄ me: cum int̄ta mēte t in
noie. sc̄e trinitatis psallat. Ego ḥo p̄ ip̄o
ad dñm intercedo. vt vite celestis mereat
p̄ticeps fieri cuz oib⁹ sāctis dei. Itex dix
ad eū. H̄ne si dignus esse⁹. aut si donis gric
tue mibi liceret. p̄ obituz tuuz locuz istuz
libentissime obtinerē. At ille ait. Nequa⁹
sibi fili cōcedit. nec idcirco misit te dñs
in pegrinatione⁹ isti⁹ solitudinis. vt hic ob
tineres locuz habitatio⁹: s̄z vt cuz iustis q
in def̄to sunt gratuleris. t intimare ea stu
deas mūdo q̄ cognouisti i heremo. In egypt
ptuz pge. ibi esto vsq; ad finē vite tue. op⁹
bonuz phice. t accipies coronā ppetue glie
Pec cuz hō dī loqref̄ adiuolut⁹ suz pedib⁹
ill⁹ dicens. P̄ care. scio eniz q̄ geqd peti
eris a dō dabit tibi dō p̄p̄ imensuz labo
rez certaminis lōgissimi q̄ corp⁹ tuuz affi
xili. lxx. annis p̄ nole dñi. p̄be ḡ mihi mu
nera tue sc̄e bñdictio⁹: q̄ten⁹ tibi in h̄tu
tefficiar similis. t tua int̄uentioē sp̄us me
us dirigat. t in futuro tecuz p̄cipari me
rear. Qui mox e⁹ rñdens p̄tulit ista. Pa
pbunc ne cōtristeris. petirio tua tribuen
te dño erit stabilis. Sta i fide. viriliter age.
oculos cum mente ad deum erige. in mā
datis corroborare: bonū facere impiger
contende. t vitam eternam apprehende
Proteant te ageli dei. t cōseruent te ab
omni cōsilio prauitatis: vt purus ante de
um t lūmularius in die sui examinis iue
niaris. Post hec surrerit. t ad dñm lachri
mans orauit: genua flexit. atque subito
dixit. In man⁹ tuas deus omendo spiritū
meū. Cumq; hec: dixisset. lumen splēdiduz
corpus eius obūbrauit. t i ipsius claritate
luminis alia sācta carne soluta ē. Repete
vero vocē ageloz multoz audiui laudan
tū deum. vt i oīscē sū sāctissime aīe sancti
Onufrii. ethera scilicet angelicis canticis
resonātia. gaudij ineffabile astris itulerūt

p que celestes exerceit⁹ aīam militis sc̄li
celis inuexerūt. Vox oculi mei fletu pro
fluūt. iteriora gemit⁹. pdicūt: lachrimaz
riū manarūt. plācius mei miseri. Paphu
ci⁹ exuberat: ill⁹ flebilis plaxi. q̄ quē vix
inueni. diutius habere non potui. Deinde
tunicā meā p̄ dimidiū scidi. vna parte idu
tus sum: i alterā collocaui corpus beatuz
t sepeliu illud i sepulchro q̄d excisū era⁹
pe petra. Lūc vidēs me solū remanere:
Itex cepi lugere. Ita merēs surrexi: spec⁹
q̄ illius habitaculū itrare volui. Deniq;
me astāte. ipsa spēlīca cecidit cū magna
ruina: t palme radicit⁹ erute simul p̄cu
buerūt. Cognoui itaq; ego Paphuncius
q̄ nō cēt volūtas dñi: me i illo loco habita
re: secessi ide i egyptū redii: ibiq; ecclie
re xuli: q̄ vidi t audiui. Sc̄li⁹ igi⁹ Onufri⁹
obūt mense Junio. die. xi. id ē tertio idus
eiusdē mēsis. Ibi beneficia eius prestātū
vsq; i p̄sente diē: ad laudē t gloriā dñi no
stri iſeu t p̄p̄: cui est honor t potestas i ſela
ſclor. Amē. Explicit vita ſacti Onufrii.
Incipit vita beati Abrabe heremite.

Ratres mei cupio

E nobis enarrare cōuerſationē bo
nā p̄fecti⁹ atq; admirabilis viri Abrabe
quā ſic ichoauit: vt i cōſumatoē ei⁹ glā p̄
petuā mereret: s̄z pauco admirādā luculē
tā d̄eo historiā retexere: cū imaginē h̄tu
tū ei⁹ ſidero. Ecce eniz auersatio qđe vi
ri p̄fecta ē t optima: ego ḥo iſirm⁹ ac ruſti
cus. Egdē imago h̄tutis ei⁹ admirāda ac
splēdida: colores aut̄ h̄boꝝ qbus d̄p̄igēda
est: admodū tristes ac tertiū ſunt. Ac tñ licet
ipitus: vñ ex parte ſēptabo: q̄q; ſp̄ēdere
p̄fecte nō valeā: enarrabo tñ iquatu suffi
cio: d̄eodē viro differere: qm̄g ſcōs Abra
am meruit nūcupari: nō facile humāo ore
pōt referri. Exiit eniz nr̄is tib⁹ angelicā
vitā i terris agēs. Agiſiuit nāq; celestem
glā: adipisci p̄meruit. Et q̄ a iuuētute: ca
ſitatis pudicūa ſeruauit tēplū ſc̄i ſp̄us fa
ctus est: ſaꝝ ſc̄ificatū vas: t ita ſeruētū
exhibitū deo: vt eū habitatore⁹ i mētis ſue
hospitio haberet. Hic itaq; b. abraā habu

Prima pars

Et parētes valde locupletes q̄ eū tenere ac supra modū diligenter: ita vt etiā affectuz bumanū eoz dilectio trāscēderet: dc spōla uerū ei puerilā adhuc i pueritia cōfūtūto expectātes ac desiderātes i aliq̄ eū dignitate sc̄lari p̄ficerē. **B**z hic lōge alit sētiēs līpo p̄mo adolescētē gradu ecclīaz iugiter quēticula frequētabat: et quecunḡ ibi ex diuinis scripturis recitabāt: utrē libēter accōmodas audiebat: t̄ i cordis sui me moriā ita recōdebat: vt etiā cū absens eēt ea q̄ didicerat meditatōe itētissima ruminaret. **C**ūq̄ memorati parētes ei⁹ repus nuptiaꝝ p̄p̄quabile iudicarēt: opellebāt eū matrimonij vīculis obligari. **B**z cū bee ille p̄mo rēnueret: postmodū molestiā eoz ingē sedulāq̄ nō ferēs: pudoris verēcūdīa supat⁹: acq̄escere purget. **C**ū itaq̄ celebra tis nuptijs. spōla i thalamo resideret: repēte quasi. lux qđā i corde ei⁹ diuina gratia refūlit quā veluti ducē quēdā sui voti iue niēs illico exiliuit et secut⁹ ē: atq̄ ab vrbe egredit. **Q**uob⁹ autē fere milib⁹ p̄cul a domo sua cellulā vacātē regit: ybi se oſtituēs et gl̄ificās deū: cū i geti leticia p̄manebat. stupore ḥo maximū: t̄ parētib⁹ suis q̄ vi cinis de hoc facto icusserat. Qui exēutes i diuersa disp̄si: ybiq̄ dei hoīez regrebant post dies aut̄ xii. i memorata cellula eū oratē reperiuit. **H**ūs autē vir: cum eos stupore p̄culos aspiceret: gd me iquit vos ad mirātes aspicitis? Glorificate poti⁹ misericordissimū deū: ḡ me ex sceno inigatum meaꝝ eripuit: et orate pro me: vt iugū hoc suauissimū sub quo me idignū suscipe dignat⁹ ē vñs: ybiq̄ i finē valeā baiulare: cōuersationēq̄ meā bñplacitam b̄z voluntate eius possim i omnibus coaptare. **Q**ui cum omnes cum audientes respondissent amen. deprecatus est eos: ne ei vellent crebro molestiā obiectu visitatōis iſferre. Qui b⁹ recedētib⁹ aditū cellule sue obstruxit: et claudēs semetipsū i tr̄sec⁹: paruissimū festestre foramē religēt: p̄ qđ alimēta recipet. **I**taꝝ metē ei⁹ remotā a turbulētis iter pellatōib⁹ diuina grā illustrabat: p̄ficiēq̄ quo tide i optima p̄uersatōe: p̄mū qđ fundamētū vite sue itinētā possidebat: necnō vigilis et oratōib⁹: cū fletu et humilitate atq̄ caritate studebat. **L**ūq̄ p̄ oēz locuz ve eo sc̄ā opinio diuulgare cūcti audientes ad vidēcū eū: t̄ vt ediscarēt: ab eo yndiq̄ cōfuebat. **S**ermo quoq̄ ei sapiētē ac sci entie et solatōis a do effluēter dat⁹ ē: q̄ i mētes audiētes qđī luminare lucidissimū radiabat. **C**ōrigit aut̄ āno. xii. renūciatiōis ei⁹: vt parētes ei⁹ ex hac vita recedētes: aut̄ ei copiosū p̄diaq̄ magna reliqrēt: qui rogās amicū quendā admodū sibi cap̄: ad distribuēda ynuera ſa idigēib⁹ ac pupillis officiū religiostū illi iniūgit: ne ipi⁹ oratōib⁹ ipedimētū: bñi⁹ rei grā gignere. Et cū b̄ fecisset: secur⁹ aīo: et mente geta permāst. **V**oc enī bono yiro maximū studiū erat vt eoz ei⁹ nullis frenis ne gocijs vicere: et id circo sup terrā nihil aliud possidebat: excep̄to uno sagō: ynaq̄z nibilomin⁹ tunica cīlicina q̄ yrebat. **C**atīnū quoq̄ p̄modicū: quo edere ſeu bibere ſolir⁹ erat: habebat necnō et ynu p̄ſaciū: i quo cubitare ſue uerat. **C**ū bis aut̄ oīb⁹ bñilitatē ſuī modis et caritatē ad oēs equaliter possidebat: nee p̄ponebat i honore locuplētē pauperi: nee p̄incipē ſubieco: vel nobilē ignobilē p̄ſerebat: ſed oēs ſimiliter diligēs honorabat: ſine cuiusq̄ acceptōe pſone. **N**ec aliquādo quenq̄ p̄caceret icrepabat: ſz erat fmo eius caritatis ſuavitate cōditus. **Q**uis aut̄ dies ei⁹ eloquī ſatiari potuit aliquādo de his q̄ aliquādo ex fmonis ei⁹ dulcedine p̄ſerebatur: vel q̄ vultū illi⁹ ſcitatī ſuavitatis imagē ſerētē respiciēs: nō magis vidēdi eū ſepi⁹ desideriū ſumpſit. **I**n oī tpe abſtinētie ſue: regulā quā ſemel arripuit: nō mutauit: qui quagīta annos iſiūtū p̄p̄nū orni alacritate ſpleuit: et ob nimū amoēt ac deſideriū qđ habebat i xp̄o: oē eū ſe illi⁹: quāsi dies paucissimos reputabat: et totus rigor acerrimus cōuersationis eius: apud eum pro nibilo videbatur. **E**rat aut̄ hanc p̄cul ab vrbe illa vīcus quodāmodo ſpaciosus ac magnus: i quo ynuersi pariter a nimo eoz ysq̄z ad maximū pagani crudelissimi exiſtebat: quos ab idoleū cultu null⁹ oīno valebat auertere. Nōnulli qđ p̄byteri et diaconi i hoc ip̄m illi⁹ ordinati

directi ab epo. sine villo salutis eoz fructu
 recedebat. nequaquam afflictiois ferentes la-
 borare: quod non solu suaderi et ad scelus animus
 eoz serox non poterat flecti. vix etiam psecu-
 tiois eos quod monebat. ac seditiones vehe-
 metissimas exercitabat. Sed turba nihilominus
 monachorum semel atque ite adire nitentes: ni-
 bil penitus per concursationem eoz agere potue-
 runt. Porro vna die residens cum clericis suis
 epo beatissimi huius viri habuit mentionem: dixit
 que ad eos. Ego talis virum teponibus me
 si videre non potui: ita in ope honestatis pse-
 cuu. et sic cunctis virtutibus adornatus. in quo ele-
 git deus bitare ut habeat nunc scissim. Abraam
 Radentes autem clerici: vix eum affirmabat. Et
 epo. Volo ingredi in vicino illo gentilium ordinia-
 re: potest enim eos patia sua ac nimia carita-
 te ad deum auferre. Et consurgens prius ad
 cellulam scilicet viri cui scis proficer clericis. Tunc
 salutasset eum. statimque de gentilibus vici illi insi-
 nuauit ut ad eos ob salutem eoz pgeret rogat.
 Qui cum audisset. tristis ychemeter est. nec
 erat ait ad epo. Queso ingredi sanctissime. per
 mitte mihi. ut meas iniuriantes defleam: neque
 huiusmodi negotiis firmo et exiguo existem
 iniungas. Ad quem rursus epo dixit. Per di-
 grazias ingredi potes es: ne vel gressu hac bona obe-
 dietia fieri cunctabilud. Qui vir beatus ite
 respondens dixit. Obscurum seire tuas: ut me
 mala mea plagere permitas. Et ait ad eum
 epo. Ecce totu mundu et quod in eo sunt reliquias. et
 vita crucifixu applexar es: atque cum hec yni-
 uera spoleteris. agnosce te obedientiam quod cum
 eius virtutibus eminet non habere. Hec ille cum audis-
 set cepit flere amare: dices ad eum. Quid sum
 ego. canis mortuus: et quod est vita mea. quoniam ta-
 lia domine o scissime per iudicasti. Qui ait epo.
 Ecce hic residens tuus solus salutem acqri-
 ibi aut plurimi per te: divina gratia opante: sal-
 uandi sunt. quoscumque ad dominum deum
 convertis. Considera itaque unde apliorez mer-
 cedem habebas. ut te ipsum salvaueris solum:
 aut si plurimos tecum ad salutem adduxeris.
 Tunc beatus vir docens ait. Fiat voluntas
 domini: veritatem propter obedienciam. cuique iussus
 regnabit. Educet ergo eum de cellula. in ciuitate
 illico introduxit: ibique per ipositionem ma-

nus presbyter ordinatus. et statim ad vicum
 paganorum sine mora dirigitur. Quo dum
 sanctus Abraam pergeret: precabatur do-
 minum dicens. Clementissime ac benignissi-
 me deus. respice infirmitatem meam. gra-
 tiamque tuam celestem ad meum presidi-
 um dirige: ut glorificetur nomen tuum san-
 ctum. Peruenies autem ad vicum. videlicet eos
 Isania idolatrie esse detestatos: ex imo pecto-
 re ingemiscere signavit fleuit: et elemas oculi
 los suos ad celum dixit. Tu solus quod sine pec-
 cato es deus. ne despicias opera manuum tua-
 rum; festinanterque direxit nuncius in ciuitatem
 ad amicum illum carissimum sibi: ut pecuniam
 ex reliquijs primordiis sui deferret. Quam cum
 accepisset: iter paucos dies construxit ecclie-
 sias. Et velut sponsas optimas: multo ea mis-
 ERICORDIAS decorauit ornatu. Atque duabus edifi-
 caret. quotidianus hoc deo per media simulacra
 gentilium transiens. nihil penitus loquebatur: nisi
 in corde suo orabat solummodo. gemitusque
 cum fletu mittebat ad dominum. Postquam vero ec-
 clesias consumataque munus quoddam cum
 lachrymis obtulit deo: ibi genuis positis:
 has peces suppliciter in sua oratione profudit.
 Tu inquit omnipotens deus: quod totum mundum
 erroris depressus caligine. ad cognitionem
 luminis tui per tuam presentiam deduxisti: hunc quod
 quod populus tuus dispersus congregatus in sinu ecclie
 tue. et illius oculos mentis eoz. ut responde-
 tes simulacrum culturam: te solum amatorum
 hominum ac benignus deus cognoscant. Atque
 haec oratione finisset. continuo egred-
 sus ab ecclie. prexit ad templum gentilium:
 arascit eoz et simulacra manibus suis euer-
 tit atque destruxit. Quod factum cum cerneret
 turba gentilium. quasi agrestes fere isolati: eum
 que laceratus multis verbis fugauerunt.
 Ipse autem clausus nocte in ecclie residens. plaga-
 ruz suarum maculas non curabat: sed tantummodo
 cum fletibus ac gemitis ut salvi fieret. dominum
 precabatur. Facto autem mane. aduenientes
 pagani inueniunt hominem dei orantes: et non
 modo stupore perculsi: quasi enci remanerunt.
 Unde et ad eccliam quotidie veni-
 ebant: cernentes ornatus ecclie se tele-
 ctarunt. Cepit itaque quadam die vir beatus

Prima pars

Abraā de p̄cari eos ut agnosceret̄. Illi
vō seuiores effecti. fustib⁹ eū q̄i lapidē quē
daz atqz examinem ceciderunt: t deinde
pedib⁹ et⁹ fune ligat⁹. ex vicū traxerūt lapi-
dib⁹ obruētes: mortuūqz eū arbitrātes. se-
minecē reliquerūt. Nedia aut nocte i se-
metipſū reuersus. cepit flere yehemētissi-
me ac dicere: vt qd dñe d̄spexisti h̄ilitatē
mēa. t d̄spexisti dñe oga manū tuar⁹. At
nūc dñe respice fuū tuū. t exaudi de p̄cati
onē meaz. t corroborā me: t absolue fuos
tuos a vīculis diaboli. t p̄sta eis: vt cognō-
scāt q̄i tu es solus: t p̄ter te n̄ ē ali⁹ dñs. De-
sidero cōsurgēs ab oratiōe. itrauit i vicū: i gres-
susqz ecclesiā dñi psalmos canebat. Rur-
sus aut facto diluculo eūtes viderūt eū. t
stupefacti atqz i sianā v̄st nulla h̄ntes visce-
ra mifcordie: acerrimis illuz tormētis cru-
dēlēqz cōficiūt. t solito funib⁹ alligatū. ex
vicū traxerūt. Hec aut cū p triēmū pate-
ret. q̄i ver⁹ adamas tolerabilis pdurabat
nec tot tatisqz i se tationū tribulatiōib⁹ ces-
sit: s̄ cū cederet. cū traheret. cū psecutiōes
pateret. cū lapidaret. cū fame t siti labora-
ret: i oib⁹ bis q̄ ei acciderat. nūqz ad iracū
diā puocat⁹. nūqz ad idignationē cōmor⁹
ē. nūqz pusillanimitate fractus. nūqz tedio
satigat⁹ ē: s̄ cū aspa oia pateret: magis ac
magis amor eius i eos t caritas augebat.
mō admonebat. mō blādiebat. mō blandi-
mētis suauissimi eloquij liniebat. seniores
veluti p̄es rogabat: iuuenes vt fres adole-
scētes vt filios. cū ecōtrario ab eis subsan-
naret. irriderebat. atque opprobria pateret.
Quādā igī die bītarores vici illi⁹ grega-
ti. numiqz stupore mirātes ac pterriti adi-
uicē colloquētes. cernitis i quiūt tā magnā
pariaz viri. t lessabile circa nos cāritatez.
quō i tatis tribulatiōib⁹ q̄s ei itulim⁹. neq̄
q̄ er b̄ loco discesserit neq̄ alicui n̄m ma-
lū v̄bū locur⁹ sit: s̄ cū gaudio magno susti-
nuerit vniuersa. Unū nū ēet: vt assireret de⁹
vīu⁹ quē p̄dicat. t regnū t padisus. vltio q̄/
q̄ maloz: nō hāc tribulatiōē pateret ina-
nic. Illō etiā cōsiderādū. quō dōs n̄fōs. cū ēet
solus: euertit: t i nullo eū ledere valuerūt
Uere fu⁹ dī ēbō h̄lc: t cūcta v̄a sūt q̄ d̄ eo

fama disp̄fit. Venite itaq̄ credam⁹ i vīu⁹
quē p̄dicat. Et hec iter se colloquētes: p̄s
oēs i ecclesiā pgūt clamātes atqz dicētes:
H̄lia deo celesti: q̄ māst famulū suū vt nos
ab errore saluaret. Tūc beatus bō dei hec
vidēs: leticia i gēti replet⁹ ē. t facies ei⁹ q̄i
ros maturin⁹ mutata ē. aperiēsqz os suuz;
ait ad eos. P̄res mei fres ac filii venite d̄
m⁹ glīa deo: q̄ illuminare dignat⁹ ē oculos
mētis vīe. vt eū possitis agnoscere: t p̄cipi
te signaculū vīte vt purificemini ab imūdi-
tia idoloꝝ: t credite ex toto corde t aio: q̄
vn⁹ sit de⁹ celi t tre: t oiu⁹ q̄i eis sūt. sine
initio. inenarrabilis t cōphēsibilis. dator
luminis. t amator hominū. fr̄bilis ac sua-
uis. t i filiū ei⁹ v̄nigenitū. q̄ ē sapia ei⁹. t in
spiritū sc̄m: q̄ viuificat oia. vt celestē ex-
trenis effecti vīta celestē possitis adipisci.
Respōdētes aut vniuersi dixerūt. Ita p̄:
ita dux vite n̄rē: quē admodū dñūcias no-
bis t doces. ita credim⁹ t faciem⁹. Et i se-
stī sanct⁹ Abraā assumēs sacru⁹ baptisma.
baptizauit eos i noīe p̄ris t filij. t spiritus
sancti: a minimo v̄sqz ad maximū. Erant
aut oēs v̄sqz ad mille atas. Deinde p̄ singu-
los dies diuinās scripturas eis legebat do-
cebat eos de regno dei. de paradisi deliti-
is. de gehēne supplicijs. de iustitia. d̄ fide t
caritate. Illi vō sicut bona fra p̄cipit semē
bonū. t affert fructū aliud cētesimū aliud
sexagesimū aliud trigesimū: ita v̄ba eius
libētissime audiētes. atqz i timore dñi p̄s-
ciētes fruct⁹ largissimos asserebat. In cō-
spectu aut eoz q̄i āgelus dei videbat: t q̄
si quedā edifici ligatura. Sic enī caritas
illoꝝ erat circa ip̄z. p doctrinā fōmonis dul-
cissimi: vt hoc de eo merito crederet vide-
re. Cōpleto igī āno postqz crediderūt: vir-
btūs Abraā nō cessabat dieb⁹ ac noctib⁹
v̄bz eis vīi p̄dicare. At ybi eoz studiūz
circa deū fidēqz firmissimā vidit. t erga
eū nimia essent caritate cōnexi. t honorez
sibi maximū exhiberēt: yerēs ne obtenu-
eoz abstinentie sue regulā destruere cogē-
ret: cōsurgēs i medio noctis hāc ofonē su-
disse ferēt ad dñm. Tu solus sine petō dñs:
qui cū sis sanctus regescis in sanctis: q̄ solus

fama digna. Ut etiam dicitur
quæ poterit. Etiam dicitur
oœ i ecclœsiæ gaudiæ
XII. La boc dicitur. Etiam dicitur
ab eis aduersarij viculis absoluisti. et tue
cognitiōis eis scientiā tribuisti. q̄lo dñe: vt
vñqz i fine regere eos et seruare digneris
et auxiliū tuū gregi huic optimo quæ possi
dere voluisti. ppetuū copiosūqz clemēter
ipartias: et quasi muro validissimo eos gra
tia bonitatis tue circūdes. et eoz sēper
illumines: vt ea q̄ sūr tibi placita pficiētes
eternā vitā pcpere mereātur. mihi quoqz
ifirmissimo adminiculū tribuas. neqz repu
tes i peccati. qd ab eis festino discedere.
Quen nosti yniuersorū cognitor. q̄ te so
lū desidero: et te mibi dñi esse cognosco.
Columataqz oratiōe discedēs. tertio consi
gnauit yicū christi signaclo: abiqtqz latēter
i alii locū. et qb̄ potuit latebris occultauit
Mane aut solito more ad ecclesiāz turbe
conueniūt. Qūqz eū minime reperiſſent. ma
ximo stupore percussi. et quasi errātes oues
diuersis locis pastore pprium pquirebāt:
nomēqz vulnātes cū lachrymis clamant.
Qū aut diutissime pquiredo eum inuenire
nō possent: nimio merore deiecti: pfecti qd
eis acciderat pgetes: epo nunciauerunt.
Qui cū hoc agnouisset ipse quoqz admotū
tristis effecit. statimqz plurimos ad regre
duz dei hoie destinauit: maxie. ob solu
tionē gregis eius eo q̄ cerneret eos flebi
liter tristari. Qūqz ab oib̄ tanqz lapis pci
osifissim⁹ quereret. et proſus sueniri nō pos
set habitu cōſilio. cuz clericis suis eps me
morati viciū igredit. cepitqz ad eos solu
toiu pferre sermonē: et dolorē maximum
quæ de discessu hois dei cōcepterat. blāda p
dicatiōe lenire. Cernens aut in fide xpī eos
firmissimos. elegit ex eis viros pbabiles
quos pſiberos ac dyaconos letoresqz cō
stituit. Audiēs vero hoc sacerdissim⁹ Abra
am. yehemēter gauisus ē: et glorificas deū
dixit. Quid retribuā tibi dñe de me: beni
gnissime pater atqz amator hoiu. suauissi
me. fecit igis alterā irisec⁹ cellulā. et semet
ipsū magna cū leticia cōclusit. O miracu
lū carissimi. laudibus plenū et gloria sēpiter
na. In tatis nāqz afflictionib⁹ q̄s in sepe di

Vitas patrum

lxvii

cto vico ppeſſus ē: nūqz abſtinētie ſuc regu
lā fregit: neqz i dexterā vel ſinistraꝝ ab ea
diuertit. Hloria et magnificētia deo. q̄ ei ta
lez toleratiā tribuit: q̄ et alios poſſit ouerte
re. et ſui ppoſiti gratiā cuſtodire. Cernens
aut diabolus bonorū hoiu. emulus. q̄ tā
tas i eū tribulationū moleſtias excitās: nō
i ſiſias dei hoiem trahere. nō i aliquo ni
tez vīri dei valuiffet a dño ſepare. et qd ma
gis ē. ſicut aux i fornace pſſuris fulgeſioꝝ
reddere. atqz i maiore patiētā et alacrita
tē caritatis pficeret. yehemēter irritatus et
acriter eſſerat aduersus eū cū magna fa
taſia aduenit: vt ſaltē ſic ei pauoꝝ icutiēs
decipe eū poſſet ac fallere. Igit̄ cuz ſtarer
i medio noctis ac pſalleret. repete lux co
piosa veluti ſolis i cella ei⁹ refuſit. et vox
q̄ſi cuiuſdā multitudinis audita ē dicens.
Beat⁹ es Abraaz. vere beat⁹ es et fidelis
nullusqz ſicut tu i oī cōuerſatiōe iuēt⁹ ē: q
oēs voluntates meas expleſti. Protin⁹ aut
vir sanct⁹ dolū maligni cognoscēs. exalta
uit vocē ſuā. ac dixit. obscuritas tua tecuz
ſit i pditionē. oplene dolo atqz falacia. ego
enī hō peccator ſū. hō ſu ſpe pſidia. p gra
tia dei i nullo tuas ſiſias ptimeſcā. Neqz
enī plurime ſātias pauoꝝ mihi icutiunt.
Nomē ſigdē dñi mei et ſaluatoris ielu chri
ſti. quē dilexi et dilig. mihi validissim⁹ mu
r⁹ ē i q̄ te iſcrepo ūmude canis. ac tetre et mi
ſerāde. Et dicēte eo hec: cōfeti vt ſum⁹ ab
oclis ei⁹ euauuit. Sanct⁹ aut ū ſamulus:
cū mltā alacritate: trāglioꝝ aīo benedice
bat dñi. Rursus vero p⁹ dies orāte eo no
cti: tenēs ſecuri diabolus. cellulaz ei⁹ co
nabā euertere. Et cu iā putare pforaffe
eā: voce magna clamauit et dixit. Festina
te amici mei ſcītate celeri: atqz itroeu
tes vitā arripite ſaiſt aut cōtra eū bſ's abraā
Dēs gētes circūderūt me: t i noīe dñi vi
dicabor i eis. At ille ptin⁹ cū hac vocē au
diſſet: euauuit. cella aut bī viri iteḡ atqz
illesa pmaſſit. Itē p⁹ paucos dies cū media
nocte pſalleret. maſſulā ei⁹ ſup quā cōſiſte
bat: cepit yehemēſ flāma cōburere. Tūc
ille itrepid⁹ ignē cōculcas dicebat. Super
aspidē et regulū abulabo. leonē et dracone

Prima pars

cōculabo: r̄ oēm h̄tutē inimici i noīe dñi
mei ihu xp̄i: ḡ mihi p̄bet auxiliū, supabo.
Disfuḡ es itaqz satanas. voce magna, p̄
clamabat: ego te ingens mala morte dūin
cā. iueniāqz artes qb̄ te cōterā: q̄ me nūc
q̄sī cōtēptiblē reputas. Quadā die igis ci
bū eo sumēte. trāffigurat? dñm̄ ihūtu ado
lescētis. cellulā ci? igredieb̄. r̄ appropiās
catinū ci? n̄itebat cuertere. Vir aut̄ di ma
nu illō retinēs māducabat intrepid? Tūc
exiliēs diabolus. alia fātāsā repēte cōfin
git: r̄ ecce q̄sī cādelabru statuēs an̄ eū. r̄ lu
cernā d̄sup ardētē. ore polluto ac fetido
psalmos cātabat: voce magna. b̄ti igens i
via īmaclati q̄ abulāt i lege dñi. sūc ex
eodē psalmo xb̄a pl̄ma cecinisset. nulluz
ei f̄monē sc̄tū ille r̄ndit: donec cibū soli
tū p̄cepisset. Postq̄ ho de mēsa surrexit:
cū oī cōstātia ait ad eū. Lanis īmūde r̄ mi
serāde. atqz ifirmissime r̄ mendacissime: si
nōstī q̄ b̄ti sūt cur eis molestus es? Nam
beati sunt reuera omnes qui ex toto corde
diligūt dñi. N̄dēs aut̄ diabolus ait. Id
circo illis ifest? sū. vt ab oī ope bono p̄pe
dit: meis facinorib̄ societ. Quiyir beatus
ita r̄ndit. Nō tibi b̄ti sit maledicte. vt quez
piā timētū dñi supare vel ipedire p̄uale/
as: nisi forte eos q̄ tibi siles existētes adeo
ppriā voluntate discedūt. Illos vīcis ac fal
lis: qm̄ de? nō ē i eis. Ab his aut̄ q̄ diligūt
dñi taqz fum? a vēto. ita facile euāescis
ac deficis. Una sigdē cox oratio sic te p̄se
gtur ac d̄turbat: quē admodū puluis a vē
to isectat? dispgit. Vluit aut̄ de? me? q̄ est
bñdict? i secula: cuiqz ē gloria mea q̄ nō te
primēscā. etiā si oī tpe ibi ɔstiteris. Sic aut̄
p̄ nibilo te spnā. velutisi vñ? catulus ḵri
t? ab aliq̄ ḵtenat. hec eo dicēte: cōfessi ille
vt solebat euānuit. R̄ursus p̄ dies quisqz
cū psalmodiā suā noctis tpe cōsumasset: ali
ud fātāsā iungmētū ab initio cōfingit. Ec
ce enī q̄sī turba plurima cernit aduenisse r̄
veluti trabētes suicē: cū clamorib̄ se mu
tuō cobortāt. vt hō dei i souē. p̄ijceretur
Quos circūspicēs vir beat? circūdederūt
me ingt sicur apes. r̄ exarserūt sicur ignis i
spinis: r̄ īnoīe dñi vīdicabor i eis. Tūc sa

thanas exclamās ait. heu heu me. qd̄ tibi d̄
cetero faciā nescio! Ecce enī me i oīb̄ vi
etū ac supatū intelligo: r̄ vniuersas vires
meas eē d̄spectas. r̄ me vndiqz cōculatu
Verūt̄ nec sic qd̄ a te aliquā discedā: dōec
supans būlē mibiqz subiectū faciā. Vir au
te dī ait ad eū. Anathema tibi r̄ oī virtuti
tue pollutissime demō. gloria aut̄ r̄ bono:
dñō soli sc̄tō ac sapiēti dō: q nobis dilecto
rib̄ suis te tradidit cōculadū. r̄ idcirco
surias tuas subsānam? atque cōtēnimus:
Agnosce itaqz ifirmisse atqz ifelicissime.
qz nos neqz te neqz tuas p̄iescim̄ fātās
as. Per ml̄tū aut̄ tps: diuersis argumētis
ac machinis. vñz fortissimū dimicā: non
geuit cogitatōib̄ ei? solidissimā. salē pa
uorē certamis icūtere: cui magis p̄ielādo
alacritatē caritatē i dñi maxie sustētabat
Dilligēs nanqz dñi ex toto aīo. r̄ cōuersari
one suā fīm volūtātē ei? iſtituēs. affluē
grāz diuinā p̄meruit: r̄ pp̄terea n̄ valebat
diabolus ledere eū. Persuerāt nāqz pul
sauerat vt ei thesauri diuīe grē pāderētur
Lūqz patefact? fūsset i gressus. tres sibi in
de p̄ciosissimos lapides lūp̄sifidē. sp̄em. r̄
caritatē. qb̄ i eo p̄fecte ac firmē virtutes
reliq̄ ornabāt. Texēs itaqz p̄ciosissimā co
zonā bonis opib̄. regi regūz dñō. a q̄ mu
n̄ accepat: offerebat. Quis enī sic extoto
corde deuz r̄ p̄ximū tanqz seipm̄ dilexit?
Aut q̄sī ita laborātib̄ cōpatibaf̄ r̄ miseri
cors existēbat. Quē align̄ mōachū audiēs
b̄ti cōuersari. n̄ p̄ eo dep̄cat? ē dñm̄. vt li
ber ab oīb̄ diaboli laqz fuaret. r̄ cursuz
vite sue icūpabilr̄ ɔsumaret. Aut quē pec
catorē v̄l̄p̄tū audiēs. p̄ eo vt saluaret cū
lachrymis dieb̄ ac noctib̄ dñm̄ nō postu
labat. Labia sua nō soluebat facile i risu:
corpuseculū ei? aut facies vel etiā pedes: a
die cōuersiōis sue nūqz dilati sūt. Sic nāqz
se exhibebat taqz q̄ttidie moritur. O vere
frēs glōsū miraclz. i tāta abstinentia. lug/
busqz vigilijs fletibus mixtis. cāmenis qz
r̄ atritiōe corporis nūqz aio lassatus ēnūqz i
firmat? segnitia obtorput. nūqz redio faci
gar? ē:z veluti esuriēs q̄sīqz aue sitiēs. sic il
le auiditate quadā sustinens ola. nūqz sui

Vitaspatrium

lxxviii.

posset suis cassib⁹ irretire: vt saltē sic mole
sua sollicitudinēqz btō viro posset icutere:
z quātulūcūqz mētē ipsius a dñō separe.
Erat itaqz qdā pfectioē tm̄ mō mōach⁹ q
mulabat. **S**z z illā beatā p fenestrā nibilo/
ea collig cupiebat. amor nāqz libidīs c or
ei⁹ qsl ignis succēderat. Insidiabat itaque
mīto spīs spātō ita vt ynt⁹ āni circulus vol
ueret: donec cogitationē eius vboz suoz
fenestrā egredī ad eū: q ea p̄tinus scelere
iniquitatis atqz libidīs cotamiauit. ac pdidit
Postqz vo tāti p̄cū facin⁹ ppetrauit expa
uit cor ei⁹: cōscidēsqz ei⁹ cilitū q erat idu
ta: faciē suā māibus verberabat. cupiēs ni
mio merore se morti tradere. atqz āxīta
tis oppressa pōdere. dū liberatiois por
tū cerneret. diuersis cogitatōnū estibus
fluctuabat: plāgebatqz se nō eē qd fuerat
z cū euilatu sepi⁹ pferēs. **E**go igt iaz me
ex hoc mortua sēuo: pdidi dies meos ilā/
bore abstinentie mee. ōronū lachryme vigi
liazqz opa ad nibilū sūt ūducta: deū me
um exacerbaui. meipaz iterem. **H**eu me
miserā: om̄i lachrymaz fōte plāgēdā. **S**ā
ctū auūculū meū amarissio merore de p̄s
si. opprobriū aſe mee opuit me: illusio via
boli facta sū. **Q**uid mibi ifelici iaz vltra
vivere? **H**eu me qd egī. **H**eu me qd faciū
ē mibi? **H**eu me quid mali p̄pessa sū. heu
me. yñ z qliter corrui. Quomō obscurata
ē mēs mea. **N**ō intellexi quomō lapsa sū
nō cognoui quomō cōtaminata sū. nescio
quō cor meū nubes tenebrosa contexit.
Quō potui ignorare qd gererē. **U**bi ab
scōdar. vel quo p̄gā. aut i quā soueā me
metipſā p̄cipitē. **U**bi ē magisteriū sāctissi
mi auūculi mei. **U**bi monita college eius
estrem: q me docebat i mea v̄ginitate gra
tulātes. vt ipollutā aliam imortali sponso
seruarē. Spōlus etenim tu⁹ dicebat scūs
z zelās ē. **H**eu me qd agā. **N**ō audeo iā ce
lū aspicere cū apud deū z hoīes me mor
tuā eē cognoscā. **I**ā enī ad fenestrā illā. ppi
quare n̄ audebo. **Q**uō ego peccatrit z ple
na immūditie sordibus. rursum cū sācto

Prima pars

auiculo meo log teptabo? Qd et si ausa
fiero. nonne ignis ex fenestra exiliet qui
me possit exurere? Mortuā itaqz se lōgo
vlulatu prestas. nec vlt̄ a sibi spez salutis
ē relicta. desperatiōis imersa caligie pti/
n⁹ prexit i alia ciuitatē. atqz i stabulo se q/
dā mutato pristino habitu collocauit. Ce
ruz. cū hec ruina p̄fate seie otigisset: huius
modi visio' beato viro ondit p̄ sopore. Cli
dit nāqz draconē terribile atqz imanē. as/
pectuqz ipo fetidissimū. et i fortitudine sibi
lātē q̄si exētē de quodā loco. et vscqz ad
cellulā suā veniētē: et reperisse ibi colubā
atqz glutissē eā: et rursus i suā foueā reme
asse. Exp̄ gefact⁹ aut̄ tristatusqz yehemē
ter. fleuit amare: existimās sathane psecu
tionē aduersus dei ecclēsiā xcitari. et ple
rosiqz a fide veritatis auerti. vel ne scisma
aliqd i sācta ecclēsia gigner. Pr̄ ouolut⁹
itaqz genib⁹. p̄cat⁹ ē dñz dicēs. Tuq es p̄
sci⁹ vniuersoz de⁹. amator hoīuz: tu nosti
gdsibi yelit hec visio. Rursuz p̄ hec duos
dies. vidit eundē draconē simili mō ad cel
lā suā venisse. et posuisse caput sub pedib⁹
ei⁹ suisqz diruptū: colubā qqz illā quā d/
uorauerat viuā i vētre ei⁹ reptā. et extē
disse manū suā viuāqz ea⁹ cepisse. Exp̄ ge
fact⁹ aut̄ vocabat beatā illā semel atqz ite
rū putās eā i cellula eē: et dicebat. Cur te
piguit filia maria: sic etenī fuit vocitata:
iā duob⁹ dieb⁹ os tuū i dei laudib⁹ apire
S̄z cū respōsus ei nullū darest et p̄ ea⁹ bi
duū psallētē solito more non audiret: ani
maduerit viſionē suā ad illā certissē pti/
nere. Tūc igemuit ac fleuit amare: et pro
fūdēs lachrymas ait. heu me. qr̄ agnā me
az lupus crudelissim⁹ rapuit: et filia mea
captiuā effecta ē. Exaltas qz vocē suā cū
lachrimis dixit. Saluator mūdi xpe. con
uerte ad me agnā. meā mariā. atqz in oui/
le tuū eā restitue: vt nō senect⁹ mea cū me
rore de hoc mūdo recedat. Ne despicias
d̄precationē meā dñc: s̄z mitte veloci⁹ lgra
tiā tuā. vt ejicias eā de ore draconis icolu
mē. Itaqz duo dies q̄ ei⁹ viſionē reuelati
sūt. duoz ānop̄ curriculis finiūtur: qb⁹
lubric. i vitā neptis ei⁹. q̄si i vētre attroci
sum draconis exegit: s̄z sāct⁹ Abrabā vir
di. p̄ omne tēp⁹ die noctuqz inūqz p̄ ea do
minū deprecādo animū relaxauit. Post
duos vero ānos. cū ybi esset et quēadmo
dū se gereret: cōperisset. rogarbat quēdaz
sibi notissimū. vt vscqz ad ea pgerer: et cun
cta cognosceret diligentē. Pergēs itaqz il
le quē miserat. et omnia sub veritate. et ga
ipsā qz vidisset renūciās: rogar⁹ a sāctō vi
ro. habitū ei detulit militare. et equū pcul
dubio ad sedendū. Ostio itaqz patefacto
egredit: staticqz habitu militari idū. cala
māchū. i. pilleū quoqz lōgū capiti suo vi
facies ei⁹ velaret iposuit: s̄z et solidū vnu
secū portās. ascēdensqz equū cōcīt⁹ ppe
rabat. Tāqz qspā patriā cuiuslibet vel ci
uiratē cupiēs explorare: habitū loci illius:
ne facile agnoscat: assūmit: sic beatus iste
Abraam inūmici habitu: vt eū i ūfā ver
teret: vrebāl. Venite igit admiramini di
lectissimi fr̄s hūc p̄z Abraā. Prim⁹ itaqz
Abraā egressus ad plū regū: percutiēs
eos Loth nepotē suū reduxit. Hicqz secū
dus Abraā: i diabolū pfect⁹ est ad bellū:
vt eo duicto neptē suaz cū maiori triūpho
reuocaret. Itaqz cū puenisset ad locū: dih
tit̄ stabulū: ac sollicitis oclis hic atqz illue
circūspiciēs: vt eā videret pquirebar. Dein
cū mīta hora p̄tersisset et vidēti eā minime
tribuereſ occasio: subridēs ait ad stabula/
riū. Amice audiui et habeas puellā opti/
mā: quāsi iuberet libētissime peruiderez.
Qui cū etatis ei⁹ itueret canicie: senectu
te iā festā. ad op⁹ luxurie d̄spauit: deinde h
ei rīsuz dedit. Est igt̄ tibi copertū ē etiā
supra modū speciosa: erat siqdē maria bee
pene suprac̄ natura exigit forme pulchri
tudie d̄cora. Lūqz senior nomēi⁹ regreter
Mariā vocari ille rīdit. Tūc hyalari vultus
qso iquit vt mibi p̄ntiā ei⁹ exhibeas: vt pos
siz cū ea bodie epulari multū nāqz ex audi
tu cōperi laudari puellā. Que cū vocata
adesset: atqz i habitu meretricū scūs eam
auiculus ei⁹ p̄uidisset: pene totū corp⁹ ei⁹
p̄ dolore solutū ē: amaritudinemqz aī leto
vultu celauit: et lachrymas crūpētes virili
sexu retinuit: ne forte si eū felia cognouisset

Elitaspatrum

Irrir.

suge presidiū flagitaret. **R**esidētib⁹ itaq⁹
eis atq⁹ bibētibus: ccepit cū ea vir mirabi
lis ludere. **Q**ue ḡurgēs cōplexa ceruicē
eius osculis demulcebat. **C**ūq⁹ oscularē et
ēt̄odorata ei⁹ corpusculū suauissimum odo
re abstinentē frāgrare: et recordata ē die p
gbus cū summa abstinentia vixerat. et quasi
quodā telo pcessa. vehemēter īgemuit: la
cbrisasq⁹ pfudit: et tāq⁹ vīz cordis nō sus
serēs. i⁹ hec vība prupit. **V**eb veb mibi mi
sere soli. **T**ūc stabulari⁹ stupefac⁹ ait. qd
ē dñia Marla: p subito i⁹ tam grauissima
sūpiria prupisti? **H**odie duob⁹ ānis hic p
manes: et nūnch ex te gemit⁹ vel tristior
fmo audit⁹ ē: nūc ḡo qd tibi contigerit ne
scio. **Q**ue respōdit ad eū. **B**eata essem. si
āte triēniū fuissem defūcta. **A**d hec. b. se
mōr ne agnoscere: yeluti cū qdā serenita
te ait ad eā. **M**odo cū leticie nos intersu
m⁹: tu peccata tua ḡomemorare veisti? **D**
admirāda clemētie: ue dispēsatio: de⁹ al
tissime. **P**utatne puello no dixit in corde
suo. **Q**uō aspec⁹ viri h⁹ auūculi mei aspe
cū simulat? **S**olus tu amator hominū
a qd̄ ois bona sapiētia. ita dispēstasti ne eū
posset agnoscere. et fortasse ḡfusioē turbā
ta effugeret. **V**oc aūt nō ob aliud ē credē
dū. nisi ga lacryme famuli tui auunculi
c⁹ huiuscemodi apud te obtiuerē locū: vt
ex impossibilibus possibilia facere dignare
ris. **P**roferēs itaq⁹ sicut⁹ vir solidū quē at
tulerat stabulario dedit: dixitq⁹ ei. **F**ac
nobis qd̄ amice optimā cenā. vt cum hac
puella epulari possim⁹: lōgi nāq⁹ itineris
ex iteruallo amore el⁹ adueni. **O**ya sapiē
tia. **S**m vētū: vere itelect⁹ spiritualis. o ue
ra p̄dīcāda salutis discretio. qnugaginta
ānis abstinentie sue nequac̄ panē gustauie
ratnūc carnes sine hesitatiōe vt saluaret
iam pdīa māducauit. **S**āctop̄ āgelorūz
choros sup discretiōe beati hui⁹ miratos
ēt̄ nō dubito: quō idubitatē p̄ salute cū
eta p̄ficerit. **V**enite igī fratres et admini
strami. sup hac pītia sāctissimi viri. et dis
te abstinentie ḡtūtē discernere. vt ex ore
draconis absorptā iam sic liberare possi
tio. **I**gī postq⁹ epulati sūt: puocabat euz

puella vt i⁹ cubiculū ītroiret. **A**t ille:cam⁹
ingt. **C**ūq⁹ ītroisēt. cernit lectū ī sublime
stratū i⁹ statū reredit alacriter. **Q**uō te ap
pellē pfectissime athleta xp̄i: vehemēter
ignoro. **C**ōtinētē te asserā. an īcōtinētē?
Sapiētē an īspītē. discretorē ac idiscre
tore? **Q**uiquagita ānos pversatiōis tue.
sup bumi spaciū cubitaueras: et quō sup
huiuscemōi lectū īstanter ascēdis? **S**ed
hec vniuersa fecisti t māisionū iter lōgiss
mū arripiēdo. et carnes comedēdo. et vīnū
bibēdo et ī stabulū diuertēdo: vt saluares
ātaz pdīta. ad laudē et glīa xp̄i. **N**os autē
si saltē ḡbū utilitatis log cū p̄ximo volu
m⁹: cūcta īportune discernim⁹. **S**edente
eo itaq⁹ sup lectū: ait puella. veni dñe vt
calciamenta de pedib⁹ tuis auferā. **A**t ille
ait ad eā. **O**bsera ingt hostiū diligenter.
volebat ḡo puella p̄mo discalciare eū: s̄z
cū ille n̄ patere. obseratis ostiis veit ad
eū. cui senior. **D**ñia igī maria: appropiqua
mibi. cūq⁹ appropiql̄s tenuit firmū manū
ei⁹: qd̄ q putaref̄ osc̄lari eā. **A**usert qd̄ cala
mācū. i⁹ pileū a capite suo: et erūpēs vocē ī
fletū ait ad eā. **F**ilia mea Maria. nō me
agnoscis? **N**ōn ego sū q te nutriui: qd̄ ti
bi factū ē o filia mea? **Q**uis te interfecit?
Ubi ē ille hīt̄ āgelic⁹ quē hēbat filia mea?
Ubi ē cōtinētē. vbi flet⁹. vigilie. vbi cōti
nētē? **A** celstudie celi ī hāc fouē quō d
uoluta es filia mea: cur qn̄ peccasti. n̄ mi
bi idicasti: n̄ mibi illico rettulisti: et ego cer
te p̄ te pñiam agere cū dilectissimo meo
Effrē. qd̄ sic fecisti? **A**ut qd̄ me vñuisti. et
i⁹ hāc molestiā itolerabilē dñxisti? **Q**uis
enī sine peccato ē. nisi solus de⁹: cūq⁹ hec
aliaq⁹ mīta dixisset. tāq⁹ lapis īmobilis ī
manib⁹ ei⁹ remāst̄: timore parif̄ et cōfusio
ne suppleta. **K**urstis autē beatissim⁹ vir
cū lacrymis adiecit dicēs. **N**ō loq̄ris mi
bi o filia mea maria: nō loq̄ris mibi p̄ vi
scerū meoz⁹. **S**up me sit h̄ peccatis. ego ī
die iudicii p̄ te reddā rōem dñsio: ego p̄ pec
cato h̄ satisfaciā deo vñsq⁹ ad mediū itaq⁹
noctis: huiuscemōi ḡbīs cōsolabās eā. cūq⁹
pā: tūper fiduciā p̄cepliss⁹. taliter flens ad
eū locuta ē. **N**ō valeote īgeno ppter con

Prima pars

fusionē vult⁹ mei attēdere. **E**t quō possū
orōnē dco. pfūdēc. qñ sic imūditia sceni
hui⁹ polluta sū: ⁊ sāct⁹ vir ad ea. sup me in
qt sit ūgtas tua o filia mea. ex manib⁹ me
is peccatū hoc de⁹ regrat: solūmō audi
me ⁊ veni eam i locū nr̄m. **E**cce enī caris
simus. **F**frē p te nimiū dolet: tuiqz cā se/
dule dñm dēpcāt. noli diffidere filia d cle
mētia dñi: licet tua sint peccata velut mō
reos: s̄ illi⁹ misericordia oēm supeminet crea
turā. **S**icut legim⁹. accessit m̄ler imūda
ad mūdū. ⁊ n̄ eu ignauit: s̄ ab eo poti⁹ ipa
mūdata ē lachrymis pedes dñi lauit. ca/
pill extersit. **S**i pōt scilla pelag⁹ iflāma
re. pnt ⁊ peccata tua ei⁹ imūditia inq̄nare.
nō ē nouū cadere i luctamie: s̄ malū ē ia/
cere dieci⁹: **R**e uoca vñ extuleras pedez
sortiter te cadēte risit inimic⁹: s̄ fortiorē
te s̄etiāt resurgētē. **M**ibere q̄so senectuti
mee. doleat tibi p caniciee mee labore ob
scro: ⁊ exurgēs yeni ad cellulā metū. no
li timcre. lubricū enī ē gen⁹ mortalū: s̄ si/
cut. citi⁹ cadit. sic itez yelot⁹ p di adiuto
riū surgit: q̄ peccātes n̄ vult mori: s̄ viue
re. **I**lla ḥo ait ad eu. **S**i scis qz pn̄iam age
re possū. ⁊ satissatiōez mēa fuscipiat de⁹
ecce. vt iubes: veniā. pcede ⁊ ego sequar
sāctitatē tuā. ⁊ exosculor vestigia tua: qz
sic sup me voluisti vt ex voragie imūditie
hui⁹ educeres me. **E**t ponēs caput suū ad
pedes ei⁹: tota nocte flebat dices. **Q**uid
tibi dñe de⁹ me⁹ p oib⁹ his retribua⁹: **D**i/
luclo aut̄ facto: ait ad ea. b Abrabā. **S**ur
ge filia. ⁊ cam⁹ hinc ad cellulā nr̄az. **Q**ue
rñdēs dixit ad eu. **H**abeo hic modicū auri
⁊ aliqd vestimētoꝝ. gd de his iubes fieri⁹.
Rñdēs aut̄. b Abrabā dixit. reliq̄ hic oia
bec: q̄ ex pte maligni q̄stra sūt. **E**t surgētes
exic̄t statiqz ponēs ea sup equū trahebat
pḡs quē admōz pastor cū iuenit ouē pdi
rā. cū gaudio sup humeros suos tollit. ita
b Abrabā gaudēs i cor⁹ e suo. iter cū nep
te faciebat. **L**ūqz veiſſet ad pprū locū il
lāqdē vbi ipa fuerat i cella rclusiti: p̄e ḥo
i cella exteriori pn̄asit: **H**ec itaqz iduta
cilio. i hūilitate cordis atqz oculoꝝ aeti
bus pdurabat. vigilijs qz arqz artifissimis
abstinentie laborib⁹ semetipsā officiēs: ⁊ cū

modestia ⁊ ḡete ad dñm idēsinēter p clā
mās. facin⁹ pprū spe firmissia venie plā
gebāt: tā sapiēter iugiter obsecratioib⁹ va
cas. vt nullus q̄uis sine viscrib⁹ n̄ op̄a
geret: cū voces fletus ei⁹ audiret. **Q**uis
enī sic imisericors ē iuētis: q̄ lamētātē
ē agnoscēs: ipse qz n̄ fleret. **A**ut ḡ d ei⁹
vera cordis cōpūctiōe nō egit gratias do
nō: **P**enitētia si gdē ei⁹. si noſtris suppli
catib⁹ op̄aret. oēm mensurā doloris exce
dit. **S**ic enī ipenī dominū p̄cabat. vt libi
ignoscere ē qd̄ gesserat. vt etiā signū. si sus
cepta fuiss̄ ei⁹ penitētia: diuinū postula
ret. **C**lementissim⁹ itaqz de⁹: q̄ nemē vult
pire: s̄ oēs ad pn̄iam reuerti. ita digna sa
tisfactōne ei⁹ recepit: vt orōnēb⁹ eius post
triēniū plenitudinē. sanitas p̄lrimis redde
ret. **I**mpēsi⁹ nāqz ad eā turba pp̄li efflue
bat: q̄ p illoꝝ salute dñm efficaciter p̄ca
bat. b. aut̄ Abrabā postea decē anis i bac
vita pdurauit. ⁊ cernēs optimā pn̄iam. cō
uersiōemqz ei⁹ neptis dñi gl̄ificauit. sup
oib⁹: ac septuagēsimō vite sue āno genuit
pace. **B**eata aut̄ Maria qn̄ḡita sue cō
uersiōis ānos: cū magna dñotioe ad hūli
tate cordis. ⁊ caritate erga dñi ⁊ p̄ximū.
sincera iſtitutiōe spiritaliſ cōpleuit: ⁊ ita
miguit ad dñi. **F**init uita sc̄i abrabe h̄ste
Incepit. plog⁹ i vitā sc̄i pachomii abbatis

O **D**omine q̄ magnificētis
Dyonissius exigu⁹. pio ueneratōis
v̄re pposito. q̄ potui facultate rñdi. l. pa/
chomij vitā. s̄ i greco ē repta: fide ī ſta/
toris eroluēs i q̄ re cū diu memorātē v̄ia
cōpuliss̄ auctoritas. itegru⁹ n̄ erat: vt qui
qr̄ēs iā sp̄ōſiōis extiterā p̄missa n̄ dferre.
p̄lerti vobis q̄ yorū potiūqz v̄ires attēde
re. iſtueſtis. pl̄ra naqz p xpi gr̄a iſlegāda
atqz imitāda pagētes iſtūtura q̄gnoscere.
q̄ten⁹ eoꝝ studiis facta. p̄pria cōponētē
futuris ſeclis documētū. diuini muneris
ſinglare p̄ſtētis. **F**atēmini gppe maximā
vos op̄a dare v̄tib⁹. q̄s diligitis i ſuer/
ſatiōe ſcōꝝ: qb⁹ etiā illuſtrū op̄m q̄litate
coheretis: q̄ v̄tē nullus amat nū ḡ le
q̄. ⁊ ſilitudo moꝝ magnū. pſert ſiūtōis
i dītiū. ſicut ecōtrario vita dispar grādī

Vita patrum

xc

z i p̄a s̄agis affitate discordia. sicut freq̄n
ter iter p̄pinq̄s feralia succedit odia: sic
iurgia nascit̄ ifesa: sic v̄sq̄ ad lāginē leuit
seplebilis et ceca militia. dū bonis iuidet̄
mali: liberalib⁹ cupidi: getis turbulentis: stu
diosis ierte: pacificis iplacabiles trāquil
lis imites: modestis temerarij: sapiētibus
stulti: simplicib⁹ callidi: mitiflumis q̄z furio
si. q̄z melij: horz mores aplica tuba redar
guit. Nā cū nouissimoz picula tēpoz gen
tū doctor exprimeret itulit dicēs. Et tūt. n.
boles leipos amātes: cupidi elati superbi:
blasphemij: parētib⁹ nō obediētes: i grati:
scelsti: sine affectōe: sine pace: criminato
res: icotinētes: imites: sine benignitate: p
ditores: pterui: tumidi: voluptatū amato
res magis q̄z dei. Dic br̄illimus Paulus q̄z
supius defuerūt: pculit: et mira breuitate
collegit. ondēs eos ideo tales fore: qz vo
luptatū amatores existerēt: et qz v̄tiosissi
mis se cupiditatib⁹ subiugarēt. Ninc enīz
mala cūcta pueniūt: dū d̄s cōtēpnūt: volu
prates amātur. Per has diabolus allicie
vt decipiat: dilectat vt fallat: blādiſ vt pi
matz ne futura p̄sentib⁹: celestia terrenis
ēna breuib⁹: reponāt: iſſit. Voluptatū i
gt amatores magis q̄z dei: h̄ntes specie qdē
pietatis: v̄tutē aūt ei⁹ abne gātes: h̄tātū
noe vidētūr eē xp̄iani nō ope. Qui etiam
velut iteriores hostes pei⁹ exteriorib⁹ se
mūt: et ecclia iſtituti pia ecclie mēbra di
scrpūt. Quos apls nos p̄tin⁹ vitare p̄ce
p̄ity ab eoz societate: nō tā locoz q̄z mox
vissimilitudie diuidamur. Nec ydeat cui
q̄z mir⁹ et hui⁹ modi pestes iustis hoib⁹ ad
uersent: q̄z pleni dolis: pleni fallatijs: sibi
quoqz nō parcāt: et secūl̄ ipi⁹ plerūqz diflen
tiāt. Tales expertus vir būis atqz glorio
sus genitor dñs meus nō solū patienter ac
sontiter: sed etiā felicē finē p̄ veritate que
xp̄ est: cōstāter atqz sublūmiter suscepit:
atqz totius mūdi aduersa superauit. Quius
perfectā vite regulā: sanctoz meritis pro
p̄modis cōsumatē: nimis ex aperto p̄fes
torz viroz dicto: atqz facūda oratione p
scribit: vt tata claritudo vestri gencris: ta
tūqz decus ex aliqua nascat parte: et h̄tus
ammirāda virio vix antigs effabilis: q̄ fa
uente xpo a nobis bereditario iure p̄fici:

lectōis officio posteris ītīmer. Finit plog⁹
Incipit vita sancti Pachomij abbatis:

Omnij⁹ n̄ ihs xps sapie fōs
qz dī p̄tis: p̄ qd̄ scā sūt ola humānā
fragilitatē ad p̄tā p̄nā atqz p̄cipitē. rele
uare volēs plura circa nos remedias sue pie
tatis ondit. Abrahā nāqz p̄ nr̄: cū diuinis
iuffisionib⁹ obtēperās filiū suū offerret i ſa
cristicio placuit do: et merito fidei: mox et he
redē acceptit et meritū. Qui etiā p̄ semetip̄z
dō iurauit dicēs. Nisi bñdicēs bñdirero te
m̄l̄tuplicās m̄l̄tuplicabo te ſic ſtellas celi m̄l̄t
titudine: et ſic barena q̄ē ad horā maris inu
merabilis. Et itez: In ſemī tuo bñdicētē
oēs gētes tē: De q̄ ſemī māifeste nos edo
et apls dicēs. Nō dīc et ſemib⁹ q̄i i m̄l̄tis:
ſi q̄i vno: et ſemī tuo q̄ē xps. Dēs etiā ſci
pp̄he: tātē ſalutis archanū ſuelāte ſcō ſpū
puidētēs: ſcītēſq; deū nullo nō posse mē
tiri: ad ſanādoſq; lāguores n̄ros et celestem
medicū nūciabāt eē vētūp: atqz vt celeri
piſtia ſua p̄ſpiceret hūano gñi: ſtinua ſup
plicatōe poſebāt. At m̄ſicors d̄s: q̄ pia vo
ta ſep attēdit: nec vñq̄ bñerit eos q̄ ſe toto
corde q̄ſterit p̄miffōes ſuas nouiffimis die
b⁹ i pleuit mittēs filiū ſuū natū ex m̄liere:
ſcī ſb̄lege q̄ ſimilitudie mortalitatis n̄re
carne pateret: eūq̄ q̄ bñbat moriſ ſpcruū
ſua morte diſtruet. Deiqz diuinitate ſua ma
nēs ipaffibilis: a corruptōe atqz d̄ iteritu
nos redemit: et aviclis absoluit iſolubilib⁹
iſeroz: pſectaqz diſpēſatōe n̄re redēptōis
olb⁹ gētib⁹ lauac̄ regūlatōis petōp idul
gētia ſtulit: cūctosqz ad verā fidē p̄ doctri
na aplicā ſluētes: iuxta illō q̄d̄ i euāgelio
ait: ūtē docete oēs gētes: baptizātē ſeos
i nole p̄tis: et filii et ſpūſſci gremiis iſinīte p̄
eratis ſue āpler⁹ ē. Igit cū p̄ vñiversā frāz
euāgelii p̄conia chorūſcarēt: et p̄tē ſi ad
ptionē ſilioz p̄ḡkaz xp̄i ſcurrerēt. inimic⁹
hūani gñis ychemēc exarſit: m̄lētē ſeue
riora temptationū ſlia q̄z p̄t̄ i ſuos dī exci
taueraſt viſu ūtē ſtuouere ſuſpīcat ſſeliz: q̄
poſſet nob̄ iſe idulgētē celeſtia obſtrucre
Dz hāt ipa iſe tōe ſua d̄cept⁹ ē: et ellis. Ad
ſutorio nāqz diuini mūteris: a fidelib⁹ et vi
gilatib⁹ vires ei⁹ et iſidie pſternūt: vt ipi⁹ q̄
dē iſuſio ſamliſ ſt̄ xp̄i p̄enīs glia ſpareſ

Prima pars

Nā iuxta dñi pmissionē cū examē patiētie
ac fidei eoz g spūalia bella prudēt exercēt
pagani iperatores ex iſterēt: t ybiqz cōtra
xpianos psecutōis pelle b̄seuirēt: multi
apd egyptū martyres sci p yaria supplicia
vsgz ad mortē i xpī noīe p̄siterūt: t siml cū
petro alexandrie vrbis ep̄o p̄petuas coro
nasr imortalia p̄mia sūt adepti. Rescebat
sūt idies fideliū mltitudo: t p oia loca mi
rabiliter angebaſi: necnō ecclie: plurime
martyz memorie ɔſtruebātur ip̄esius: mo
naſteria quoqz frēquētissima eoz q ſtinē
tie ſtudētes renūcianerūt ſclo: ſolitudinis
ip̄i ſecreta decorabāt. Di nāqz q de gēti
bus i xp̄z crediderūt: ſiderātes martyru
paſſiones. eozqz ſincez circa xp̄z ɔfēſſio
niſ affecti: ceperūt t ip̄i grā dñi ſcōz vitā
ouerſationēqz ſectari: t hui ſtūctōis eē:
vt etiā bis illud aptareſ apli. Circuerūt i
melotis: t pellib⁹ caprinis: egētes. agusti
at: afiliati qb⁹ nō erat dign⁹ mūdus: t ſoli
tudinib⁹ errāto: t mōtib⁹ t ſpelūcis: t i ca
uernis tre. Quietē deniqz ſolitudis appe
tētes: gaudiū pprie ſalutis ac fidei: diuino
munere ſūt ſecuti: ceterisqz mox exēpla
ſublimioris vite: ſacratiōisqz p̄buerūt. Di
b⁹ enī ērenis exuti negociis: adhuc mora
tes i corpore: angeloz emulati ſūt ſcītatez
q quā ſaſtigia ſcadētes celsa virtutū: ultra
ammonitionē enituere mortalii: ita vt i
nullo p̄ſus antigſtimis prib⁹ iſteriores exi
ſterēt: eparātes etiā illoꝝ merita: q p xp̄i
ibū dñi nr̄i noīe certauerūt vſqz ad effuſio
nē ſāguinis: iuſibiliū hōſtū: molimina de
ſtruētes: d qb⁹ ait apls. Nō ē nob̄ collucta
tio aduersus carnē t ſāguinē: ſz t aduersus
prīcipes t p̄tates ſā mūdi rectores tenebra
rū hāz: ſpiritālia negcie i celeſtib⁹. Quo
rū mltiformes p̄cauētes ſcurſus: t caput
ſerpētis antig fortiter ſterētes: ſēpternis
pm̄is ſūt potiti: d qb⁹ ſcriptū ē. Qd ocluſ
nō vidit nec auris audiuit: nec i corbois:
ascēdit q p̄parauit d̄ diligētib⁹ ſe. Quō
xpe monachoz monaſteria eſſe ceperunt.

ERat per idem tem
pus bti Antonii vita cūctis admi

rādū p̄clarā p̄poſita: q magni Helie atq
Helisei: necnō t ſci Joānis baptiste emu
latoz exiſtēs: ſecreta iſterioris hereti ſtu
dio ſectat⁹ ſingulāri: vitāqz celeſtū i ter
ris gessit amore ſtūtis. Cur ſciſ Albana
ſius alexādrie ciuitatis antifteſtis: p̄prio ſi
lo teſtimoniū p̄buer: oign⁹ ſane relator cō
uerſatōis Antonii: q iuxta ſupplicationem
fratz: vitā ei⁹ p ml̄toꝝ omoditate pſcribe
ret: t emulādī viriſ ſpiritālib⁹ exhibet
In quo ope ſci quoqz Ammon meminit: a
quo p̄ dei grāz p̄mūl poſita ſūt ſūdāmetā
necnō t Theodoz ſenī admodū v̄iz: q c̄
ſene p̄fato fuerat: idē nobis p̄tifeſ ſidica
uit: quē ſingulāri ac p̄fecto p̄poſito: t ſide
nō ſicta deo ſubdītū mltipliſ ſertul ſia
boli maſchināmetā ſupafie. Iḡe vbiqz d̄
uina grā copioſe viſtuaſ: illud qd̄i pſalmis
ſcriptū canit: d̄clarauit expleti. Viſtasi
terrāt ſebasti eā: mltipliſt ſi locupletare
eā. Nā p triftia t gemitu gaudiū pue
nit t leticia: t p ſollicitudine atqz miferia:
felicitas atqz ſecuritas ſuccēſſi. Vincit
qz p̄res monachoz: viſi mirabiles i vni
uersis p̄pemodū regionib⁹ extiterūt: quo
rū noīa i libro viuētūm p̄bāt aſcripta:
Pauciſſimi ſane tūc adhuc p̄egyp̄t t the
baidē monachi eſſe ſerebātur. Poſt pſecu
tionē nāqz Diocletiani t Maximiani cru
deliū p̄cipū plenitudo gētū trauit ſicut
diuinit̄ p̄ordinatū ē: t ſecūditas ecclieſru
ct⁹ ampliſſimos cepit exhibere ſciſ ep̄i ū
xta doctrinā tūc apliſ: iter fidei ſincera
quoqz ouerſatione monſtrantibus. Q
Pachomius christianitatē eſſe adeptus.

DER idem tempus

Pachomi⁹ qd̄a ſz ritū ac traditio
nē parētū gētīlis: apd Thebaidē manēs
diuina grā gubernātē xpian⁹ eſſec⁹ eſt.
Hic ab adolescence ſua: p̄cipua frugalita
tis dicis arripuisse ſtūtē. Idcirco aut p
glia xp̄i q nos d̄ tenebris vocant ad luce
t p vtilitate eozq ista lecturi ſūt ſtricti cō
uerſationē ci⁹ ḡ ſuerit a p̄uulo: reſero: q ſ
tata p̄fectōe ei⁹ initia quoqz nō diſcrepāt.
Pachomius adhuc puer idola deſtruxit.

Elitaspatrum

lci.

Scenim cum ad hoc puentibus suis ad simulacrum quod dā dñmonis super ripā Nili fluminis colloca tū. tanq̄ victimas oblatas aduenit. Lūq̄ sacerdos ipurissim⁹ sacrilega solito cele brare voluisset p̄ntia Pachomij: dñmonis pr̄ius euaniere p̄stigia. Lū diu multūq̄ idē sacerdos hesitās i modū simulacri qd colebat: māst̄ i mobilis: yehemēter ammirās. cur solita dñmones r̄isa n̄ redderet. tā dēq̄ imundo spū reuelatē. cognouit pueri Pachomij causa: solita puenisse silētia: erḡ i hec verba pr̄puit attonit⁹. Quid ini mic⁹ dōz̄ huc venit. p̄cul hic eū p̄cul p̄elite. t̄ q̄ntoc̄ amouete. Qd cū p̄tes ei⁹ audīfīst̄. eūq̄ suo cōspexissēt separatiō. merore magno repleti sūt: eo p̄cipue q̄ inimic⁹ dōz̄ tali fuisset testatōe dclarat⁹. Ambigebāt q̄ pentes ei⁹ qd de eo sie ter: qr̄ t̄ aēta cū paululū d̄gustasset d̄ vino libatois demonū: ptin⁹ euonuerat illud. Hec itaq̄ cū se videret n̄ posse discerne re. generū. Instabat aut̄ ut egyptiacis in buerē litteris. t̄ atiq̄ studiis informaret. Qz Pachomi⁹ ad militiam est raptus.

Eodem tempore con tinuo post p̄secutionē i ipero p̄du rate. t̄ atra tyrānū gerēte plū: p̄cepta regalia cœcurrerū. vt electissimi quiq̄ iuuenū ad tyrocinii militiā ybiq̄ tenerent̄: i ter q̄s t̄ Pachomi⁹ ānos nat⁹ vigiti dñe: t̄ e. vt ip̄e postea retulit. Lūq̄ nauī fuisz iter alios ad pegrina trāsuect⁹: ad ciuitatē qndā vēto vrgēte blati sūt. Liues q̄ loci il li⁹ vidētes tyrones arc⁹ custodiri. t̄ qd il lis accidiss edocti. pietate moti sūt: t̄ iuxta mādatū xp̄i. solatia maxio merore positis. t̄ necessaria corporis attulerūt. Tunc Pachomi⁹ aniaduertēs qd ab eis factuz ē. t̄ nimis amirās. ab his q̄ siml̄ aderāt iq̄ siuit. q̄ eēt viri illi sic erga misericordiaz atq̄s būilitatē. pmpti ac faciles. audiuitq̄ xp̄ianos eē q̄ circa omēo: t̄ maxie pegrina ter: ipēdcret p̄na liberalitatis officia. sci scitabat aut̄ qd ipsa sibi yellet appellatio

noīs xp̄iani: dictū ē ei. t̄ boſes eē pios t̄ ue re cultores religiōis. credētes i noīe ibu xp̄i filii dei ynigeniti: cūctisq̄ p̄ viib⁹ bñfacētes: t̄ sp̄ates a dō retributiōebo noī opūz i futura vita p̄cipe. Hec audiēs Pachomi⁹: corde opūci⁹ ē. t̄ illustrat⁹ di uino lumic. xp̄ianoz mirat⁹ ē fidē: atq̄z di uini timoris igne succēsus. paululū p̄ntū aspectib⁹ fese subēxit. t̄ ad celū manus ele uās ait. Omnipotēs de⁹ q̄ fecisti celū t̄ ter rā. si respiciēs respereris p̄cē meā. t̄ sancti tui noīs verā t̄uleris p̄fectāq̄ noticiā. ab bac me p̄pede meroris exemeriss: seruitio tuo me trādā oīb⁹ dieb⁹ vite mee. t̄ spreto secko: iugis tibi adhērebo. qui cū orābz ad suos reuersus est comites: t̄ die seq̄nti ciuitate illa p̄fecti sūt. Lūq̄ diuersa loca nauigio circuirēt. si qñ Pachomiu⁹ voluptas corporis t̄ mūdana titilasset t̄ ille cebrosa temptatio: statī ei sua aduersabāt sp̄sio: memor qr̄ se dñō fuituz eē duouerat. Nā diuīa grā suffragāte: iam ab ānis puerilibus amator extiterat castitatis.

Qz Pachomi⁹ sac̄ baptismum suscepit.

Hicur Constatin⁹ ipera

Hac fide q̄ xp̄o crediderat. victori am d̄ hostib⁹ consecut⁹: tyrones iussit ab solui. Sic Pachomi⁹ optata sibi libertate cœflla. ptin⁹ ad thebaydis vleriora pro gredit. t̄ igrēssus eccliā que ē i vico. cui nomē ē Linobostū. sit illlico cathecumin⁹ t̄ post paululū grāz lauacri vitalis adipēscit. t̄ ipsa nocte qua misteriis sacris ibut⁹ ē vidit i sōnis velutī rorē celit⁹ illapsū. ci⁹ replesse dexterā. t̄ mellis creuissē p̄gue dinē: audiuit q̄z vocē dicētē sibi. cōsidera Pachomi⁹ qd gerit. Est enī h̄ signū grē: q̄ tibi a xp̄o collata ē. Hic itaq̄ diuīo istē mat⁹ affectu. t̄ dilectōis ei⁹ sacculo salubri vulnere sauciatus: monachoz se disciplinis atque institutionib⁹ subiugauit.

Qz Pachomi⁹ monach⁹ fieri desiderauit.

Adijuit retā: cui nomē erat palemō. Ira heremi secreta do mino fuitē: ad quē cœfli cū eo cupiēs ha

Prima pars

bitare prexit. et pulas ostium cellule ei pcam
bat ingressum. cui senex aliquantum patefaci
ens aditum dixit. Quid vis aut quae queris.
Erat enim senior aspectu: eo quod multo tibi so
litari vita rigide conuersatus exagerat.
Rides autem pachomii ait. Ne me misit
me ad te. ut monachus sis; cui senior; non enim
potes hic igitur monachus fieri non enim parua
res agitatis veri monachus conuersatus casta
pese. nam plures huc dudu venientes. affe
cti tedium: pseuerante non tenuere sustentare. Et
pachomii non sicut equeles oiuiz mores. ideo per
cor ut me digneris excipe: et processu ipsius
ta voluntate mea quod possibilitate plenius
approbes. Et senior ait. Haec tibi psciat suis
quod bic fieri monachus nullo modo possis. pge
magis ad aliud monasterium. et cum ibide coti
nentie opam dederis: tunc ad me regredere.
teque sine mora suscipiam. Clericu aniaduer
tere quod dico. Ego hic satis frugali ym
uo nam nimis ardua et durissima conuersa
tio me castigo. nullius rei cibo minime
vitae nisi tam panis et salis. Ab oleo autem et
vino: et totum prorsus abstineo. Vigilo dimidi
um noctis: quod spaciu vel i orone solent: vel
i meditarione diuine lectionis insinuo. iterum
que tota nocte duco vigilie. Nec aut audi
ens pachomii expauit: ut solent pueri ma
gistroz vereri putati: sed gratia vestra roboratus
omne labore tolerare propositum: senex rident
redo i domino ihu christo. quod mibi fortitudinem
patientiam probabit: ut dignus efficiatur tuus
adiutor pscib. i sacra conuersatione pro tua vite
mee curricta permanere. Deberet pachomio habitu monachi.

Tunc sanctus palemon spissibus
oculis ita est pachomij fidem tadem
patescere adiutum: quod suscipies: hitu mona
chi osceravit. Norabat ergo similiter abstinetie
atque pscib opam dantes. Texebatque cilicia.
et laborabat manibus suis iuxta britanniam aplim
in terram: sua refectio reges: sed ut beret vnde
tribueret necessitatē patientib. in vigiliis
etiam cum nocturnis orones celebrare. si quoniam
senior vidissim sibi pachomium primi dices
cum foras barenam portare pscipiebat de loco

ad alterum locum et tali exercitio metet ei gusa
ta sibi potere subleuabat. instituens ac for
mas eius. ut sollicitus esset pscib: dices ei. La
bora pachomii et vigila. ne quoniam absit:
ab icto te pposito moueat is que tetar te: et
ianis fiat labor noster. Que cuncta pachom
ii obediens ac sollicitate suscipies: et idies
sacrae continetie pscib crescentes: venerabi
les senes nimis alacres letique reddebat: ita
ut christo semper p conuersatio ei gratias ageret
De abstinentia beremite pachomii.

Eridem tempus sanctissimum
dies paschalis ad
venerat et ait ad pachomium seni
or. Quoniam cunctorum christianoym universalis est
ista solennitas: nobis quoque psalmi non sunt
ognia. Tunc ille pscib ad obtemperandum id
quod sibi pscib est impunit: et pter solitu pa
ruper accipies oleum. cum salib tritis admis
cuit. Lapsanas enim id est agrestia holera: et
herbas alias pter oleum: consueverat edere.
Cum ergo prepasset: ait ad senem. Feci quod tua
paternitas impauit cumque post orationem. b. pa
lem accessisset ad messem. vidissimus oleum cui
salib apparatum: fricatis manibus fronte: et
vbertim sudens lacrymas ait. Domine
crucifixus es: et ego nunc oleum comedam. Cumque
rogaret eum pachomius ut modicum quod ex eo
psiperet: nullatenus accepit. Tunc p more
sal et panis est allatus: et ad maculatum pter
cesserunt. Que senex crucis signo: sicut
consueverat: bnsidet. cibum utrumque supple
runt domino gratias: ut moris fuerat: huius exhibi
bentes. De quadam monachu superbo

Tha uero diez cum vigilantes
simil palemon et
pachomius accenderent ignem:
quidam frater superueniens apud eos ma
nere voluit. Qui cum suscepit esset: inter
verba: ut fieri solet: erupit et dixit. Sicut
fidelis es ex vobis. sicut super hos carbones
ignis: et oras dominicas scimus lateque pnci
que beatus palemon intelligens superbie tumo
re deceptum: cōmonuit dices. Nescire frater
ab hac usania: nec tale quod vltro loquaris. q
correptione senis non pscib in melius: sed
plus elatione metis istat super ignem stare ce

Vitas patrum xcii.

pit audacter. nullo sibi penit^o sperare: erat
qz spicere quo coopante inimico humani
generis. et dno pmitte: nequaquam gust^o fu-
erit ignis attacu. Hoc ipm ho qd gessie
spunc. ad augmetu pfectit ei^o ilanic: b:z:q:z
scriptu est. Ad prius pias vias mittit dñs.
Hoc itaqz cū suis factu. postera die idē
frater mature pfectisc: ac velut expro-
bratis cis aiebat. Ubi est fides vñ? Post
nō multu ho ipsi cernes diabolus eū sibi
p oia mācipatu: et facile ad q veller facino-
ra eū posse opellcre: trāfigurauit se i mu-
licez pulchra. splendidis vestib^o adornata
et cepit ostiu celle ei^o vehementer extude-
re. Qui cū apuisser: ait ei diabolus i habi-
tumulieris imitat^o. Obsecro te q nimis
creditorib^o vrgoz. et metuo ne me aliqua
picula cōpēndiat recipias i tuā cellulā:
qm̄ debitu soluere ne q. qtenus p te salua
facta grās referā. Dñs enī me direxit ad
te. Qui cecitate mentis penitus obscura-
tus. nec valens discernere. qui esset. q sibi
talia loqre: diabolū mis in suū recepit exi-
tiū. Lūc hostis nře sube. vidēs eū ad omne
scelua esse peipite: um̄ist ei turpē cogitatio-
nē. Qui mox cessit inimici suggestiōibus: et
ei^o qdī muliebres petiuit āplexus. Quē spi-
rit^o imūd^o iuadēs elisit atrocit. et reuolu-
t^o sup paumētu veluti mortu^o diu multū
q gmāst. Post aliquātos aut dies tādē in
se reuersus. et dñe prie ho penitēs. ad
scm palemonēz venit: cum magno fletu
qz sibi accidisset: exposuit: vociferās et di-
cēs. Agnosce p agnosce: q ego causa pdi-
tiōis mee existā. Enī me comonere di-
gnar^o es:z ego ifelix q te audire contēpsis.
Quapropter obsecroyt me scis oratiōib^o
tuis adiuuare digneris: ne sub ligenti picu-
lo āstitutū discerpat inimic^o et pimat. Lū-
que ista cū lacrymis et fletib^o pseqret et sa-
ctus palemō b:āsqz pachomii lachrymas
peo funderent opatiene: subito corre-
pus ab imūdo spiritu. d^o aspectu eoꝝ pro-
filiuit. et p destra discurrens agebat ifrenis.
Peruenit aut ad ciuitatē panos noīe. ac
deinceps i fornace balnei p amētiaz. sese p/
cipitā icendio ptin^o iterijt. Quō pacho-

mi^o man^o suas lauabat i sanguine pccōris
Ecaudiens videns p
cbomius: ma-
gis ac magis īcubuit abstinentie
tenere mēstrā: et cū i oīb^o tunc maxime in
orationib^o animuz suare pugilez. iuxta il-
lud quod scriptū ē. oī custodia sua cor tuū.
intātum eū senex imitaret atronit^o. qz nō
solū āsuerā abstinentie regulā alacer extri-
sec^o adiplebat:z etiā īrīfec^o oscias suā iux-
ta celestū formā studebat exhibere purissi-
mā. sic bñs apl's dicit. glia nrā hec ē. testi-
moniū āscie nře: cert^o ex hmagis sibi i ce-
lestib^o pari mercedē. Nā cū diuīas scriptu-
ras legeret. memorieqz mādaret. nō id pas-
siz negligenterqz faciebat:z vnūquodqz p/
ceptu soler^o examinās: ac pia monita ptra
etās. studebat i dies ope pfectere: q memo-
ria refētabat. Precipue vero hūilitatis ac
patie munere vtebat: et erga deū p̄ximū
qz purissima dilectiōe p̄ mltis nitebaē ex-
cellere. Hec aut̄ aliaqz ei^o clara didicim^o
a scis hoīb^o dī q simul cū eo mlto tpe sunt
morati: qb^o ēt vīte spūialis exēpla ātuler at
p^o lectionē diuīe legis. ea q ad edificatio-
nē ataz ptinēt diligit. Que cū mlta sint. et
vires nře puitatis exceedat. nō omnia p̄nti
stilo perscr̄p̄simus. Nō enī sumas idonei
santi viri merita: eloquio pari depromere
Q secretiora heremī pachomius expetijs:

Situr mōris. vbi scī morabā
tur. plena spinis nudis pedib^o īce-
debat: et cū īfigerēt ei plurime letabat pa-
tiēter. ac fortis ferēs recolēs q dñs nr̄ in-
crute clavis fuerit dignat affix^o. Diligebat
aut̄ anachorezis plurimū. freqn̄t expertens
solitudinē. et illie diu i oratiōe p̄sistēs dño
supplicabat: vt tam se āb hoīs oēs ab yni
uersis inimici fraudib^o clemēter eriperet.
Q vox de celo lapsa est ad pachomium.

Oclodā uero tempō
Re contigit. vt pachomius procūt
a cella sua progressus. veniret ad quer-
daz vicini cui nomen est Tabennensis: in
quo tunc nullus penitus habitator existe-

Prima pars

bat. **U**bi eū p amore diuti⁹ i oratiōib⁹ per duraret. vox ad eū celit⁹ delata ē dicens. **M**ane istic o **P**achomi : r mōasteriū con strue. **C**ēturi sūt nāq ad te q̄ plurimi. tua cupiētes i stitutiōe pficere: qb⁹ ducatū pre stabis. iuxta regula quā monstra uero tibi. **E**t ptin⁹ apparuit ḡelus dñi dserēs ei ta builā: i q̄ erat oī forma i stitutiōis a scripta q̄ docēdi foret q̄cūq ad ei⁹ magisterii stu dia puenissent. **Q**uā regulā Tabennēses bodieg custodiūt eodē cibo sempitētes r habitu. ipsa q̄ disciplinā sollicita circunspe ctioē seruātes. **N**ā mōachi q̄ ibidez cōma net. nō solū morebz r robore corporis r loco rū sitū p̄ ceteris lōge diuersi sūt. r necesse ē eos diuersa regulā custodire. **H**ac ḡ vo cē **P**achomi⁹ mētis sinceritate discernēs quā illi diuina grā r merita vite cōtulerūt agnouit ad se celit⁹ delatā. regulasq̄ valde mirabiles approbavit. **T**unc reuerfus ad venerabilē senē retulit quēadmodū voce sit diuina monit⁹. obsecrās: vt secū piter veniret ad locū. q̄ posset dñi mādata exple re. Qui nolēs eū i aliquo cōtristare. vtpo te carissimū filiū. p̄cib⁹ ei⁹ ilico paruit: atq̄ ad p̄statā villā cū eo puenit. modicāque ibi cellulā i struētes: letabāt i dño. pmisionū ei⁹ bñficia p̄stolates. Post aliquātulū xō tpis ait **P**alemo ad **P**achomiu. Qm̄ cer no grāz tibi a deo esse collatā. r deinceps istic pmanere disponis: ym̄ statuam⁹ iter nos pactū. vt n̄ diuidamur abūnicē. sed q̄ diu i hac luce x̄samur. visitatiōe nos sole mur assidua. Ut riḡ placuit hec pactio quā oī tempore vite sue taz beatus senex q̄ sā etus pachomius sollicitius sunt executi.

De obitu sancti palemonis heremite.
Ater hec venerabilis idēz plen⁹. q̄ ex nimia cōtinētia illi pue nerat: totū corpe graui cepit egritudinis ū cōmodo laborare. **N**ā sumebat escā potu sepi⁹ abstineſ. itē solūmodo bibebat. nihil cibi p̄cipiēs. **R**ogat⁹ ab alig⁹ fratrib⁹ qd̄ eū grā visitatiōis aduenerat ne penit⁹ coz pus dñe fr̄ageret: idēz cessit oratiōibus eoz. vt vicu cōgruo attenuata mēbra re

soueret. **S**z nō hoc diutius pculit. **N**ā gra uiiores solito dolores exp̄ relictā ciboz i soleūtia: ad āiquū victū sine dilatiōe reuer tit dicēs. **S**i martyres xpi alii q̄ frusta la cerati. alii capite celi. nōnulli etiā ignibus sūt cremati. r tñ vsc̄ ad finē fortis p̄ fide tolerauerūt: cur ego patiētē p̄mia quis ce dēs dolorib⁹ ipatiēt abūcia. r d̄siderio yi te p̄ntis. afflittiōes momētaneas inanis ex pauescat. **D**eniq̄ suadētib⁹ acq̄ui cibos in solitos sumere: q̄ mihi dolores auxerūt potius q̄ vllā regez p̄stiterūt. Recurrāt iḡ ad p̄stina remēdia. r cōtinētia subsidia n̄ relin quā: i qb⁹ ē vt ego cert⁹ sū. oī reges r x̄ leticia. **N**ō enī pp̄tē hoīs hec arma sulcep̄ s̄ ob amōrē xpi his certare pposui: Sic ita q̄ viriliſ agēs inē mēsē diez valido lāgu re c̄slupt⁹ ē: **A**d quē pachomi⁹ veniēs sou bat eū vt p̄z dōsculās pedes ei⁹ atq̄ p̄le crēs: r velutī valefaciēs: sic ei videbāt assa ri. Venerabilis aut̄ senex. oī h̄tūnī grā cu mulat⁹. r plen⁹ diez: sic scriptū ē genuit i p̄ce. **L**ūc sc̄iūs pachomi⁹ corp⁹ ei⁹ sepeluit. cuius anima suscep̄ta chorū angelicis ad celos eucta est. **C**o simul conuersabantur pachomius r frater eius Joannes

Quo peracto pachomi⁹ ad quersoriū reverti. Et non post ml̄ tū tpis. german⁹ ei⁹. Joānes noīe: cūcta d illo cōpiēs venit ad eū. Quēz cū vidiss̄ ga nūs ē plurimū. nā ex q̄ baptizatu in xp̄ crediderat. r solitariā vitā elegerat: nullū suoz viderat. pp̄iquoz. **I**git̄ Joānes v̄vē re pachomii fr̄ater. imitator ei⁹ effect⁹. cl eo pm̄sīt: ym̄ h̄ntes idēz p̄positū: eūdez q̄ circa deū dilectiōis affectū. **E**t q̄ i lege di dieb⁹ meditabāt ac noctib⁹ nullis terre noz negotioz curis aīuz d̄primebāt. **N**ā r si quicq̄ superat illis. ex his q̄ suis manib⁹ operabantur: id cōtinuo distribuebāt egentibus. vt iuxta p̄ceptū dñi ihu xpi de crastino minime cogitarent. In tāta x̄oye stimentoz penuria sese cōstrinxerāt. vt nū q̄ lebetone alio p̄terentur: nisi cū idumen ti sordes necessitas coegisset eluere. **L**ebeton autem linea vestis c̄st. instar colobii

Vita patrum

xciii.

q̄ monachi ytūtūr bōdieb̄ p̄ thebaydem & egypti s̄. b. Pachomii ad humiliādū cor p̄ p̄piū iduebat se plerūq̄ cilicioz p̄anos p̄y. post illos igētes sudores atq̄ labores abstinentie: nō iacēs somnū capiebat nocti/ b̄: sed i medio cellule sue residēs: adeo vt nec dorsis fakem p̄ sustentatōe reclinaret. Lūc̄ nimis ex h̄ affligere: ferebat tamen equanimiter h̄c laborē: spe quodāmodo s̄ plib̄s eā requie: que sibi parabat i celis plurimoz nāq̄ cōsiderās iſtituta dabat semp operā: cū p̄prio fratre ad maioris h̄/tutis augmenta oſurgere. Dgabatur aūl e fedilia: & vniſquisq̄ ſicut poterat ita viuebat: cū ſumma ſclicet humilitate & pati entia: & ſide non ficta. De conflictu Pacho mū contra iram et indignationem.

Ater hec Pachomii iterū diuinitus ammolit: p regulis qb̄ deberēt iſtitui gerant p eum dño credituri: cepit cū ger mano ſuo habitaculū i quo manebat capa cius reddere: & edificiis ampliare q̄ pluri mis eoꝝ vt dixi grā: q̄ ſeculo renūciantes ad ſeruēdū xpo erāt ſine dubitatōe vētu ri: quaten⁹ eſſet ſpacia digna meniāz i q̄ bus eoꝝ poſſet recipi multitudo. Lū ergo ſcūs Pachomii hac ſtētōe qua dictū eſt: locoz amb̄t extēderet & monasterii mea dilataret idez frater ei⁹. Anachoreſim cogitā ſhabitaculi diligebat anguſtias: et nimī ſidige ferēs: erat enī natu maior: ait br̄o Pachomio. Define ab hac ſtētōe tua. Quid agis rē ſupliq̄: inaniter temer ip̄z dilatare ſtēdēs? Qui cū hec audiffet: grauit̄ qđe tulit q̄ ſolitū audiffet iniuriā verūn̄ nibil omnino ei r̄ndit: ſed māſuete ſuſlinē ſeſe ſtinuit. Dſequenti ho nocte ad iſteriora dom' deſcēdēs: cui⁹ aliquā par ſe ip̄e oſtruxerat: pſtrauit ſe i orationē: ce/ pitca flere vebemēter ac dicere. Ueb mibi q̄ prudētia carnis adhuc ūme ſibi vēdicit locū. Adhuc enī h̄ carnem ambulo: ſicut nup expt⁹ ſuz. Tāte nāq̄ ſuersatois iſti/ tuta ſuſcipiēs: equū nō ē: vt me modo ipa/ tientia p̄cipit: modo meror vēter: modo merito videar irasci. Diferere mei dñe: ne

pereā: nec diaboli decept⁹ ſrande ſuccubā. H̄i enī me tua grā dſeruerit: & aliquā i me p̄tē ſuoz actuū reppererit inimic⁹ durifſi me ei⁹ ſeruituti ſubiiciar: qz ſcriptum ē. A quo qz ſupat̄: huic & ſeru⁹ adiūci. Et iterū ſcriptū ē. H̄i totā legē qz iſpleuerit: oſſedae aut̄ i yno. ſcūs ē oīus reus. Credo dñe: q̄ miserationes tue multe ſunt: que me nūl liſ meritis ſubn̄xū adiuuabūt: viāqz ſcōp tuoz illuminat̄ i grediar: & i anteriora me ſemp extēdens: obliuiscar ea q̄ retro ſunt. Sic enī ſamuloz tuoz chor⁹: q̄ tibi a ſclo placuit: tuo p̄tect⁹ auxilio. diaboli vitavit i cursus: & lōge lateqz p mltoz ſalute mira bili d̄core ſplēduit. Ego aut̄ dñe quō alios docere tēptabo: quos p me ad moachoz p ſuſtū vocare dignat̄ fueris: cū nec paſſi ones carnis aduersus aīaz militātē duice riz nec lege tuā imaculata mēte fuari. S̄ z oſido xpe: q̄ tua mihi h̄t̄ i oib̄ ſemp affi ſtat: eaqz gerā que tuis oſpectib̄ placat̄. Remitte clemētissime d̄s remitte pcoz oia p̄ctā mea: & cor meū tua iugis ſpectōe pu/ riſica. H̄ec igitur cuž lachrymis dño oſite baſ & fletib̄ nocte puigil i oratōe oſiſtēs: & p̄nimirate ſudoris atq̄ lachrymaz: nā t̄p̄ erat eſtatio: ita pānū ybi orauerat hume/ ctū reddidit: vt fusa illic aqua crederet. Co ſueuerat aut̄ ſtās i oratōe man⁹ ſuas expādere. quas p aliquot horaz ſpacia minime colligebat: ſed extēſione diuturna: veluti cruci oſſitū corp⁹ retinebat i mobile: & ſic animū ſuū ad vigilādū i p̄cib̄ excitabat. Et q̄uis eēt i omni virtutū genere p̄po/ teſ: i credible tamē humilitate & mira mā/ ſuetudine: cū ſuo germano cohabitās eū p oia ſuſtinebat. Qui nō poſt multū tēporis: vite p̄lentis cursuz iſpleuit. Luius fun⁹ de/ bito curauit honore Pachomius. Nā totā nocte ſup eius cadauer: pſalmis egit hy/ mnisqz puigilē: & aīaz quidē eius dño: cui & ipſe crediderat: corpus ſuo ſollicite reddi/ dit ſepulture. Quonodo illicitis cog/ tationibus diabolo reſiſtebat.

Uncifatigabilis pa/ chomius arta & singulari conuer-

Prima pars

satde semetipz affliges: studebat integrū se
atqz īmaculatū i oib⁹ exhibere. Si quā-
do aut̄ eū cogitatio pulsasset illicita: mox
eā diuino minere repellebat atqz i timore
vni persequensbat affixus: et crnqz memor
penaz t̄ dolor sine fine manētū: ignis sci-
licet illi⁹ extiguibilis. ut vermium eoz nū
qz morietū. Cū bis itaqz. Pachomii⁹ mo-
dis t̄ ab illicitis abstineret: t̄ ad meliora p-
ficeret: dilatādi monasterij gerebat īmodi-
ca p suscep̄tōe mltōp: cui diabolus yche-
mēter cepit obſiſteſ: ſtridēſqz ſup eū dēti-
b⁹: veluti singularis fer⁹: tēptatoes ei ya-
rias excitabat: si forſitan aduersus eū fra-
dib⁹ ſue repiſſet igreſſuz. H̄z bic ſcuto ſi-
dei ḡmonit⁹: vigilāter inimici declinabat i
ſidias ſcās ſcripturas memoria retineſ at-
qz decatās. De iſidiis t̄ illuſiōib⁹ diaboli

Q uadām vero die cū pa-
chomius ſupplicaret dñō: t̄ genua yellet i
oratōe curuare an p̄ſpectū ei⁹ demonū p-
ſtigii lac⁹ apparuit. Huiuscemodi nāqz fi-
guras inanēs atqz ſupftas: hostis humani
generis ſemp exhibere festinat: vt aliqua
ſubreptōe vel fraude mēs oratōis a p̄pria
itētōe distracta: p̄ces dñō puriſſimas of-
ſerre nō poſſit. Pachomii⁹ aut̄ machina-
mēta xpo reuelate cognoscēs: piterqz de-
ſpiciēs: maxima fide i capiebat augmenta-
bos qdē arguēs: deū ho ſolita grāp acrōe
brūdicēs. Cōſueuerat quoqz ſcūs vir pcul
a monaſterio ſuo cā oratōis ad loca remo-
tiora diſcedere. Qui cū exide reuerteret i-
mudi ſpūs illudētes: frequēter ſcō velut
ordine p̄cedebat: exhortātes alē altep: q̄lī
ante iudicē directis agminib⁹: ac dicētes
vate locū homini di. Pachomii⁹ aut̄ ſpe xpi
redēptoris armat⁹ ſpnebat eoz ridicolosa
ſigmēta: t̄ ac ſi canū latrat⁹ i eptiſſimos d-
putabat. Qui magnā viri ſiderātes iſtā-
tiā: q̄ i nullo prſus tātis lucrātīnib⁹ frāge
retiſſūt ſup eū magno cuneo ſglobati:
t̄ circūdātes cī habitaculū: ni ſi ſunt illud
a fundamēto quellere. ita vt putaret ſcūs
locū fuſſe collapſi. Qui manēs iſrepid⁹
ſuetā cytharaz ſpiritalis plectri modula-

tōe pulſabat: iſgēti voce decatās. De⁹ nr̄e
ſugū t̄ h̄l⁹: adiutor i tribulatōib⁹ q̄ iuene-
rūt nos nimis: ppterā nō timebim⁹ dum
tu babiſ terra. Quo psallēte: p̄tin⁹ eſt ſcā
traquillitas: t̄ ipet⁹ inimicōp velut ſumus
euauuit: paululū qdē recedētes: vt canes
g fugati fuerit ad pſens vidēt abſcedere
ſed ipudētiores poſtea reuertūtur. Nā ch
idē ſcūs poſt oratōes ad op⁹ ſolitū oſcdiſ-
ſet. iſtar gallinacū nimie magnitudinis co-
rā eo vilus ē inimic⁹: crebras iterās voceſ
t̄ clamores iſōditos excitās: deide ſaliens
in eū ſuis: velut ynguibus ſede laceravit.
Qui ſigno crucis frōtē ſuā munīe ſexuſſla-
uit i eū: moxqz ſugat⁹ ē. Intelligebat enī
cūctas inimici verſutias: t̄ timore diuino
ſedit⁹: illuſionēs ciuſ p nihil computabat.
Unū frequēter ab eo laſceſſit⁹: i nullo 'lace-
ſcere poterat: ſz tāqz turris i expugnabilis
patiētissimus ad oia certamina padurabat
Rufus alio tēpore cohortes demoniū: ta-
li genere ſantaſmatis: ſcm̄ dei famulū ſal-
lere molliū. Plures enī ɔueniētes i ynu ſ
arboris ſolū: corā eo magnis funib⁹ collige-
re videbātū: t̄ ſummo conamine trabere
vextra leuaqz ductis ordinib⁹: ac ſeſe mu-
tuo cohortātes: ſic iſiſtēre nitebātū: ac ſi
magni lapidis mouerēt pōdus imenſum.
Hoc aut̄ nequifſimi ſpūs idcirco faciebat
vt mētē ei⁹ ſi poſſent i riſum forte reſolute
rēt: t̄ iueniſirēt vñ illi exprobraret. Quonū
Pachomii⁹ ipudētia cernēs: i gemuit: arg
ad dñz ſolitū ſcib⁹ ſuolauit: ſtatiſqz ſtu-
te xpi tot⁹ eozcune⁹ eſt ad nibilū redact⁹.
Frequēter etiā cū reſideret ad mēſi doqz
grās ageret: appetebat illi i habitu pulcher
rimaz muliep: ſpecie diſferētiū: p̄ceti ac
ſeda nuditate ſpicue: eidē aſtare videbāt
t̄ ex appoſitiſ ſtigere. H̄z athleta ſontu-
m⁹: q̄uis ſentiret ex hoc ipo moleſtia: mēſi
tiores oclōs claudēs: t̄ ſtiores ad dñz reſe-
rēs: eorū molimia dridbat. Aderat. n. mi-
ſicors dē: q̄ etiā nūc p̄tritis ac rectio corde
cūctis ad eſſe dignaſ ſed dicit: nelite timere:
ego vobisū ſuō oib⁹ dieb⁹ vſqz ad ſumma-
tōe ſcl̄: ſuūqz fidēlē ſuabat i oib⁹. De
berib⁹ q̄b⁹ affligebat diabolus pachomii

Hilia quoq; vice cū idem
dyaboli molestiis hygeret. nū ab eo
est crudelius celsus: vt a vespa vscg mane. to
tū corpū cū mltis eset hyberibus exaratu.
Et q̄z dolorib⁹ cruciaret imanib⁹ nulla tñ
dipatōe penit⁹ frāgebat: s̄ memor erat dñi
q̄ tuos suos n̄ deficit i tēptatiōe. Tūc gdā
moac⁹ Apollo noīe: ḡra vslendi venit ad
eū. Cui pachomius loquens. ea q̄ ptinent
ad salutēz: isidias diaboli mltiformes esse
pnūciās: cepit etiā illa q̄ circa se gerebāt
ex ponere. q̄ntaq; sibi p eoz acerbates il
lata essent hybera recēdere. Ad quē mona
chus ait. Virilē age: r cōfōrte cor tuū ve
nerabilis p̄. Sciens enī diabolus q̄ si te
suis cedētē cōflictibus vicerit. cōsequenē
enī nos q̄ p viriū possibilitate certaminuz
tuop̄ securitores existimus. q̄qz maxia p te
capimus exempla v̄tutū: facile supabit: id
circo te uehementē ipugnare nō dñinit. Bz
tu dñi ptectōe munitus. ipctuz ei⁹ fortū
accipe: ne qd̄ absit r p nob̄ cogaris redde,
re rationez. Nā si tu. q̄ nob̄ grā diuina bla
tus es aliq̄ dñidia cesteris: mltis occasiōez
ruinā causaq; pstabis. Hec audiens pacho
mius. grādes accepit vires aduersus dñi
nū isidias: r glorificās dñi dñis pntia: pca
bae elūne se dekeret. Etide dñoratus se
pe veniebat ad senē. Qui p̄ aliquātū tpis
dū solito pachomijū visitas. paucis cuz eo
diebus remoratus esset. valida ifirmitate
concep⁹. h̄ianis reb⁹ excessit: iuxta votū
senis. dies suos pfecta duersatōne consu
mās. Expellit itaq; sc̄tis manib⁹: psalmis
ab eo r hymnis r canticis spiritualibus ex
more celebratis. De securitate r pote
state que a domino est consecutus.

Vntā vero post hec fiduti
am. b. Pachomius apud dñm acq̄sicerat. r ita spe
divina magnificus bēbat: vt se penume
ro calcarer super spētes r scorpiōes. r p
oia maneret illesus: necnō cocodrilli si qñ
necessitas fluuiū trāfire cōpelleret. cū cū
sumā subiectōne portabāt: exponētes eū
ad locū quēcunq; pcepisset. Super bis ḡ

deo grās referēs. q̄ eū ab vniuersis int̄
mici fraudib⁹ fuauerit illesū: orabat di
cēs. Bñdict⁹ es dñc de⁹ patrū n̄rop̄. q̄ nō
despexisti hūilitatē meā neq; sinisi me ni
mis ifirmū decipi yl illudi fraude diabo
li: s̄ misericorditer ignorātiae mee discutī
ens tenebras. docuisti me facere volūta
tē tuā. Nā cū pusillus esse r abieci⁹. ac vi
te mee penit⁹ nesci⁹: timoris tui sēlū mibi
largit⁹ es. vt tenebras extēriores r suppli
cia eterna deuitās. te verā lucē gaudiūq;
perenne cognoscerem. De oratione
qua orauit. vt contra inimiciū preualerer.

O Alinq; se videret
assidua demonis ipugnatōne pul
sari: tāq; fortissim⁹ athleta numis alacer p
vite scirate certabat postulās a dño vt si si
eri posset quo modū humane fragilitatis
excederet: necessitatē soni snparerit: q̄tenus
dieb⁹ ac noctib⁹ vigilas: aduersarioz ma
chinamēta dstrueret: sicut scriptū ē. Per
seq̄r inimicos meos r ḡphēdā illos: r n̄ cō
uertar. donec dñciāt. Affligā illos nec po
terū stare: cadēt subi⁹ pedes meos: r p̄
cixisti me x̄tute ad bellū. Postq; vero bec
petitio ei⁹: q̄stū cōditio pmisit hūana x̄pleta
ē: iuſſiblē rāq; vidēs sustinuit: i eloquiss ce
lestib⁹ se p̄seuerāter exercēs. Preces at ei⁹
icessabiles erāt: vt dñi volūtas i oib⁹ iple
ret. De familiaritate āgeli g locut⁹ ē cū eo

Q uodā aut̄ tpe cū pachomi⁹
vigilaret i oratōe: ap
paruit illi angelus dñi: dicēs. Clo
luntas domini est o pachomii: vt ei pura
mente deseruiens: r iuxta formā que tibi
ostēsa est: cūctos istiūas: ac deo exhibere
cōtēdas: Acceperat enīz dudū tabulā: i q̄
erant hec adnotata. Regula monachō
rum quam pachomius ab angelo suscepit

S ingulis iurta uiires
suas edere concedas r bibere: r p
modo vescientium laborare compellas: r
neq; comedere molestē: neq; ieunare p
hibeas: Validiorib⁹ quidē r cōmedētibus
validiora: leuiora vero ifirmioribus r ab

Prima pars

stinetib^z iponas. Facies autem cellulas diuer-
sas. et trinos p^r ynāquanc^z cellulā manere
constitutas. Diuīz hō cibū i^r uno loco paretur
atq^z csumat. Induātur autem noctib^z lebite-
nos lineos. p̄cicti lūbos: habeantq^z singuli
melotē. id ē caprinā pelle effecta albā. sine
q^z nō comedat neq^z dormiat. Accedentes
tū ad cōmunionē sacramētoꝝ xp̄i. et cingu-
los soluāt et melotē deponāt. cucullis vici-
tes tātūmō. Hoc erat etiā p̄ceptū vt iuxta
numeꝝ elemētoꝝ et grecarꝝ litterarꝝ. xxiii
turme monachorum constituerent. ita ve-
singulis turmis iponenter singulaz: noīa li-
terarꝝ. id ē alpha et deinceps vīcꝝ ad o: vt cū
litterogaret archimadrita d^r alio i multitu-
dine tata facilī rūsione cognosceret. Verbi
grā. vt cū diceret alpha vel cetera. et rur-
lus salutate vī similia. p^rprio qdā signo noīa
littere vniuersciusq^z turme mores exp̄me-
ret. simpliciorib^z et inocētiorib^z iota nomē
iponēs. difficiliorib^z aut et tortuosis. x. co-
petent accommodās: ita vt p mō cōuersatio-
nis et ppositi singulis turmis cetera elemē-
ta cōtinerēt. solis spiritualib^z hec ipa q signi-
ficarēt. scire valētib^z. Et hō serebat ascri-
ptū. vt pegrin^r mōasterij si veniret: habēs
bitū diuersū. nullus cū eo comederet exce-
pto eo q iter agēs id obseruare nō posset.
Qui hō semel ad hōtraret mōasteriū vt ibi
fugit maneret. p tres ānos a studiis sacrati-
orib^z arceref. oparef tñ opa sua simpliciē
et ita post triēnū. stadiū certamis itroiret
Cū autē cōmederēt. capita sua cucullis opi-
rēt. ne frater frem videret māducātē: et vt
nullus cōmedēs loqref: nec p̄ter mēsa suos
alibi circūferret aspect^r. Necnō ab āge
lo q cū Pachomio loqbaſ. hōqz cōstitutū ē
vt diurne orōnes. xii. fierēt. et uespine.
xii. et nocturne. xii. Cūqz Pachomii dice-
ret paucas eē: r̄ndit āgelus. Vas cōstitui
q^z possēt iſfirmiores absq^z labore p̄ficerē
ceterz q pfecti sūt hac lege n̄ idigēt. Apud
se naqz i p̄priis cōstituti cellulis orare n̄ de-
finūt: q puritate mētis et diuina cōplatio-
ne pascū. cūqz hoc dixiss: nūci^r celestis
abſcessit. et pachomii solito deo grās reſe-
rēs: de visione certus ē reddit^r quā trina

reuelatōe agnouerat. cepitq^z cūcros su-
scipere. q se dī miseratōnib^z offerebat: q^z
etiā post lōgā cōuersationis expiētā. mo-
nachoz cct: b^r aggregabat. iſtruēs eos il-
lecebras mūdi fugere: sāctisq^z semp̄ iſitu-
tiōib^z iberere. primit^r autē amonēs: b. pa-
chomi^r vt generaliter monach^r viuērso
renūciet. deīn iuxta euāgelicū p̄ceptū pē-
tibus suis. et ad postremum sibimet: vt ita
possit tollere crucē suā. et xp̄i vestigia ve-
nerāda sectari. Tali itaq^z beati senis am-
monitōne formati fruct^r p̄cētē dignos
offerebat: maxic considerātes eū iā etiā
ōfessiū. istarib^z studio spiritalis vite fui-
re. Nō solū nāqz se districtōri regle subdi-
derat: s^r et ioti^r monasteriū sollicitudinē cu-
rāqz portabat. vītra vires oīb^r fure cō-
tēdes. Ad horā nāqz cōuiui iōpe gabat mē-
sa ſribus: et ſolita exhibebat officia. Nec n̄
ihortulis ſerebat holera: q suis manib^z ir-
rigabat. Si q̄s etiā mōasteriū pulsasset oſti-
um: vigilanter occurrēs reſponſum red-
debat. Infirmis autem diebus obſque-
batur et noctibus: i his omnibus le maxi-
mum exemplum suis diſcipulis offerebat.
Quapropter bi g nup ad dñi fuitū ve-
bāt alacriores ad oia pietatis officia red-
deban: qz ad aliud ſollicitudinum on^r ad-
huc obedire n̄ poterāt. ſecuros eē ab vni-
uerſis diffētōib^z amonebat. dicēs. In quo
vocati eſtis frēs. viriliter i eo pſiſſite: pſal-
mos dicite. libros alios et p̄cipue ſic euā-
gelīū mēoria retiete. Sic enī fuitēs vo-
mino. et iuxta mādata ei^r iuicē diligentes
vos qdē eritis pfecti: meū hō ſpiritu per
oia reſouebitis. pſertim ſi omnia prece-
pta celeſtia ſueritis ſollicitius executi.
De narratōe triū veniētiū ad pachomiu.

Errant autem trēbi viri
ad pachomiu cōuenērāt: qz iſta ſūt noīa.
poſtē ſetus et ſuris et obſis. qb^r dī hōbū pa-
chomii freq̄nter iſinuās mētū eos iuenerat
et ad emulatiōez ſpiritalis opis incitabat.
Qui etiā cōtemplātes vitam ſenis: ſpecu-
lum eſte virtutis nimis ammi rabantur
dicentes. Errant valde. qui putant hoīes

Vita spatiuum

xcv.

exide iā a natuitate parētū. qdā pñilegio
brōs existere. vt arbitrij libertas adimāt
z pccores pñia z nō possint opaz dare h/
tutib⁹. Ecce enī manifestissimā i b venera
bili pñr vñi spicim⁹ largitatē q cū d parēti
b⁹ or⁹ sit gētlib⁹ z pñphanis: ad tāta se bt i
tudinē diuini cult⁹ extēdit. vt oia xp̄i man
data pñcerit. Vñ certū ē z nos z gñqz vo
luerit: adiuātē dī grā: normā sci viri pos
se subseq. sīc z ipē pfectissimōz patp emu
lat⁹ ē scitātē. Deniqz gd ē alid qd i euāge
lio scriptū ē. dicēte xp̄o. venite ad me oēs
qui laboratis z onerati estis z ego reficiā
vos: nūs ut inīq. pñciētes onera: q dephmūt
gen⁹ bñanū bono icōmutabili sine distra
ctioz iūgamur! Et iō pñueremus vñqz i fi
nē cū bñ sene ye glorificari cū ipō i illa pen
ni britudie mereamur. Nā recte nos iſtru
it. dñico nō solū ſbō: sīz quod ē efficaci⁹. p
prio mirabilē iſformat exēplo. Tūc accedē
tes ad sc̄m pachomij dicitū ei. Pñ vene
rabilis. cur ſolus mōaſterij curā ſuſtinet?
Quib⁹ ille rñdit. Nemo iugū ſubito iumē
tis iponēs laborare ḡpellit. z tāto pñmit one
req ſub ſaſce dñciāt: sīz paulati affuſcūt.
ea leniorib⁹ exercēs an pñderib⁹: vñqz vñ
valeāt. z oppotune poſſint ad opa gratio
ra ſurgere. Eodē mō nos 2uenit mēſura
ipā. q nos mēſus ē xp̄s ſic agere yobifciāt:
vñ dñra p oia gaudeam⁹ ſirmitate. Clemē
tissim⁹ autē de⁹ q nūqz pces hūilitatis mee
dperit. corda vñra i ſua disciplina corrobo
ret: vt oē op⁹ bonū pñcere cū patia z lōga
nimitate poſſit. ſcoz prum vestigia ſuſte
quētes: vt ſincera ac do placitā ſuſtatio
ne nrāz vidētes. alij ad t̄pi ſuitū veniant
curāqz mōaſterij pñr eq̄ laboze ſuſtētent.
Pachomij mltos ſuſcepit i bitu mōachi
R Egulas ſigitur eis qz ac
dī ſc̄z vt labore: moderatū cibū:
vñlissim⁹ yelimiētū: ſonū etiā ſpetētē. Un
factū ē. vt iuxta volūtātē dñi. q oēs homi
nes 2uocat ad ſalutē. cūtacqz bonoz icre
mēta largit. ad ſenē plurimi cōuolarēt. yo
lēes parī cōmorari: iter qz erāt pculi⁹ z
Corneli⁹ paulus qz Pachomij alc⁹ z Joan

nes: q oēs ūmaculatā fidē bt̄i pñrī z doctri
nā ſalutiferā libēter ūplexi ſūt. Statuitqz
vt bi q poterāt mōaſterii ſuſciperēt curā: z
ita i breui mltiplicat⁹ ē mōachoz numer⁹
Proinde cū ſolētātē ex more depoſeret
vt myſterioz celeſtū pñcipes ſierēt. ex p
ximis vñclis pñbysteros cōuocabāt: q eis fe
ſtuitatē leticie ſpiritualis iplerēt. Nō enim
patiebat idē ſenez: iter eos quēpiā: q cleri
cat⁹ officio ſugere. Dicēbat enī mltō me
li⁹ eſſe atqz cōmodi⁹ mōachis. nō ſolū pror
ſus honore nō q̄rere pñmat⁹ z glie: vez etiā
occasiōes huiuscemodi ūcenobijs ūputari
qñ frequent hic iter frēs cōtētōes z emu
latiōes iūiles naſcerent. Dicut enī ſcīl
la ignis. cū i mesez ceciderit. nō cito reſtri
git: sīz ūterdū toti⁹ ūni ſruc⁹ exurit: ita cogi
ratio feral⁹ abit⁹. ū metes irrepserit mona
choz. vt vel pñmi cupiat eſſe vñ clerici. nī ſi
cito ſuggētōis hui⁹ ardorez de ſuo corde
repulerit. ilico pñdent cōtinētā mltis labo
rib⁹ acgſitā. Optet q̄ cū māſuetudie z cari
tate cōmunicatē xp̄i eccl̄is clericos ye
nerarū: qz h expedit mōachis: nllas autē re
ligiosas appetere dignatates. Si vero re
pñm⁹ aliqz ex mōachis iā pñdē clericos ab
ep̄is ordīatos. ūplectamur eoꝝ ministeriū
qz z i veteri teſtamēto nō oē yulg⁹ ſacrū
pñumebat officiū: sīz bi tñm q erāt d tribu le
ui ad hec obſega mācipabāt. Si qñ igīt ex
trane⁹ ſt aduenerit. d q̄ certū ē q̄ ſacerdo
tij ſūgaſ ſofficio: nō expobrem⁹ ei taqz q ſa
tra iura puaserit. z bis ſe myſterijs ūſolēt
igefferit. Quō nāqz h d eo ūſpicabimur:
quē nobis ad celeb̄ada celeſtia ſacramēta
enixius obſecram⁹. Immo magis vt pñz
z nobis i hac re obedietē. plus venerari cō
uenit: vt pote q ſanctoz vestigia ſectet. z
illibatuz deo munus offerre nō dñnat: ma
xime ſi ſuſtatio eius expectata cunctis
ē z probata. Si vero qd abſit: i aliquo pu
tati eſſe collapſus. de eo iudicare nos non
poſſimus. Deus enī index iustus. cōſtitu
it ſup eos epos iudices: q beatorz apollo
ruz ſuccēſſores z imitatores exiſſūt: q pñ
ſpirituali examine diſcernere negotia ſingu
loz. z eque de eis ferre iudiciuz. Nos autē

Prima pars

cōpatiamur ex imo pectore talib⁹. qz t̄ mi sericordes nos dñs noster esse commonuit cui supplicā iugiter optet: ne nos i aliquā temptationē patias iduci. Hec a memorato patre nō solū dicebātur vtiliter: s̄z cuz oī sollicitudine seruabātur. Si qn̄ deniq̄ ve nisit ad cū clericus: q sub eius vellet regu la viuere. dignitatē ei⁹ honorē reddebat ecclie dbitū: ille x̄ mōachoꝝ seruēs isti tutis. tanq̄ patri se multa hūilitate subde bat. De humilitate beati Pachomii.

Omnis autem xp̄i sa mulos beat⁹ Pachomi⁹ adeo diligebat vt eis semp̄ spateret paterno affectu. Se nib⁹ etiā et egratib⁹: necnō et parvulis mi sericordie opa pp̄ius manib⁹ igerebat: p ceteris eoz mētes munimē spirituali cor roboras. Cūque i fide et ope multi proficeret. et magn⁹ fratrū numerus augeret: oēs propemodū satagebat emulatores ei⁹ esse virtutis. Constituit igit̄ ex eis p̄positos: q̄ sibi ad lucrādas almas q̄ ad eū q̄tudie flu ebāt adiutores existeret. Plurimis enī: sicut dictū ē: ad eū veniētib⁹. et multiplicit̄ ope spirituali crescētib⁹: magna q̄dam con uersatiōis ei⁹ videbat esse diuerſitas. Qui bus senex iuxta datā sibi diuinitus regulā gratia christi sc̄per oīa moderat̄: pro viribus et geniis singulorū mēſuras et formas ope custodiri cēsebat: alios quidez: vt labore manū victū quererent: alios vt fratrib⁹ occuparent obsequiis: ne hisdē cūctis t̄pibus vescerent: s̄z ynuſq̄ p labore suo vel studio cōtinētie moderamia retineret Sollicitudinē vero toti⁹ dispēsatiōis erga fratres et pegrinos. eidē cōmisi⁹: sc̄ i ordīne sequebat. Uniuersos aut̄ mōachos prō ptos esse ad obedientiā mōnebat. vt hoc cōpēdo facile pfectiōis apprehēderet cel sa fastigia. cordaq̄ sua i timore christi diligēt̄ excolet̄: sic enī deo potiusq̄ sibi vi uere. dū fruct⁹ obediētie simplices exhibe ret. Pia aut̄ pater venerabilis quis esset spiritualib⁹ acibus occupatus. si quādo tñ acciderat vt abfasset: is cui mōasterii euraz omiserat. sic adiiplet̄ oīa solus: velut oī-

um famulus. Et hoc agebat sine aliq̄ ostē tatiōe vel iactātia q̄ magnas spiritaliū vi rop̄ solet euacuare x̄tutes. Nā sumā mētis hūilitate cūcros edificabat i dñi: vtilit̄ vniuersa dispēsas. Oīa q̄z monasteria fol licite circuibat: vsc̄z dū rursus ad eosdem filios suos pātēo repedaret affectu. Quos iueniens i opere dñi sollicitē vigilare gau debat: multumque profectuum eoz leta batyr augmētis. De caritate Pachomii.

Quodā vero tempore. vi dno aliquos mediocres boles i' vicinis locis duz pasceret pecora. a cōmuniōe sacramē top̄ xp̄i diuti⁹ abstineret: cūlū cuz sc̄o pycerio cētyrop̄ ep̄o. vt i vico eoz iā pe ne defto costrueret ecclia: ad quā cōuenient et misteria diuina p̄ciperet. Qd̄ybi sa etuz ē: cū nec dū esset ordinati clerici. qui solennia plebi pagerent: ip̄e ad horaz conuentus ecclesie cū monachis occurrebat salutiferas plebi paginas relegens: quia vt dixi. nondum ibidem lectors fuerant constituti. nec alii clerici qui misteria sacra celebrarent. Et diu ergo presbiter ordina retur et reliquias ordo clericorum. Pachomius veniebat: et sic alacriter ac inuereci de lectoris implebat officium. et ita mentis ac corporis oculos habebat intentos: vt videntes euz populi non hominez: sed dei angelū crederent. Unde plures institutione eius ab errore conuersi: facti sūt christians Erat enī circa proximi caritatē valde perfectus. et itantū misericors vt si quando vi disset aliquos diaboli fraude decepto: eosque non veruz deum colere: sed vanis inservire simulachris: super eoz perditōe igemiscebat fortiter. et ybertiſ lachrymas pro eorum salute fundebat. Quomodo Pachomius scripta Origenis damnauit.

DEr idez tēpus alexan drie ee clesie sanctus episcopus Athanasius preerat: yir omni x̄tute mirabilis. Qui cum solenniter thebaide circuibet ecclias. et salutari doctrina in fide christi p̄bem instrueret. accidit vt ad loca taben

nensiū nauigio pueniret. Qd ybi pacho
mi agnouit statū cū yniuersis mōachis in
el pperauit occurſū: oēlqz gaudētes et ex
ultāces. cū psalmis et hymnis. ſumuz xpī ſu
ſcipe pōtifice: et erat igens mltitudo ſim
q dī adiūti letabat i dīo. Pachomius
eo nō ſe oñdebat at ſiti memorato: ſed ex
iduſtria ſubtrahēs ſe iter mōachoꝝ turbas
occultauit ex hac videlicz cauſa. q anſat²
tētyroz epus. eo ſcm athanaziuz ſepiuſ
exorarat viꝫ dices eſſe mirabilez. et vere
ſamuluz di: quez ad honorez ſacerdotij di
gnissime pmoueret. Id q ſciēs Pachomi
us. nō ei ſe maniſte moſtrauit iter mōa
choꝝ agmia deliteſcens. vſqz dī idez pte
riret epus quez itatuz yenerabat. vt nullū
pſatiorez ipis tpibz boiez diceret. Coperat
en ſcāz vitā ei: et pſecutioes inumeras qz
ab arrianis p xpī grulerat noīe: caritat ē
qz quā erga yniuersos et maxie mōachos
exhibebat. intento mirabat aio. eumqz to
to cordis affectu yenerabat. Nec ſolu hūc
diligebat ardentius. fz et oēs recti fidei
viros. ſummo ſtudio pſerebat. Hereticos
aut deſteba plurimuz. et maxie Origenē
velut blaſphemuz ac pſiduz vehementer
bozebat: qui ſub eracla yenerabili alexā
drine ciuitatis epo d ecclia pulsus eſt. qui
qz ſe ſcripture dogmatibz exoſa atqz dte
ſtada. q nō ulloꝝ corda ſubuerteret expo
ſtiobz ſuis admifuit. et ſicuti ſolēt q yene
ni tēptat amaritudinez melle ſtegere: ſic
iſte pprii viꝫ erroris. celeſtiū vboꝝ dul
cedic linies rūdibz obiicieſ dogmata ppi
nauit. Quia ppter yniuersos fratres ſolli
ciūt amōebat vt nō ſolu ipſi origenis cōmē
ta nō legeret fz neqz legētibz gdē aurē pe
nit admōeret. Unū fert aliqui repiſſe volu
me ei: et aqua mersiſſe cōtinua teſtabis
verbis. Niſi ſcīrē nomē dei i eo eſſe cōſcri
pti: oēs garulitates blaſphemiaz el igni
bz cōcremazzē. adeo recte ſidei erat ama
tor. emulatormqz veritatis. Sicut aut ini
miciſ ecclie odio aduersabat hostili. ita
catholicoꝝ pbabat ad gaudere pfectibz
et ipm p̄pm redēptore omniū. ſe i ſacerdo
tibz ecclie cernere teſtabat. Si qñ vero
fratre detrahēt p quolibet negotio co

gnouifet. nō ſolu nō credebat ei: fz etiaꝫ
auertē ſe mox ab eo. veluti a facie ſerpē
tis cōcīt abſcedebat: illud psalmigraphi
frequēter iſinuās. Detrahētē primo ſuo
occulte. hunc pſequebar. Nullus. aiebat
bonus de ore ſuo proſert quicqz malis: ne
ſanctis patribus venenato ore proſrus
obloquitur. De qua re multoſ quidem ſcri
pturis dei monſtrabat idignantis offenſa
precipue tamē Marie pſerebat exēplū
q mox vt aduerſus Doylen querelas
obtrectationis effudit: pſuſa lepra diuinū
iudicium vitare non potuit. Nec dicens
ytilitatem maximam audientibus con
ſerebat. De monaſterio quod Pa
chomius ſorori ſue conſtruxit.

Omperit aut ger
mana ſoror ei iſtitutionē ſenſi p
clarā atqz ſublime: cupiēs yidere eum. ad
monaſteriū venit. Qd ybi agnouit Pa
chomii: huiuscemōi respōſuz ei p ostiarū
dirigit. Ecce ſoror audiſti de me qd viuā et
icolumis exiſta: pge igi i pace: ne triste
ris qd te nō videa corporalibz oculis. Qd
ſi volueris hāc qyerationē ſeg quā teneo
vt possis apud deū miſericordia repre: cogi
ta tecū diligēter et tracta: et ſi cognouero
ſanctuz cordi tuo ſediffe ppoſitū: precipiā
fratribus meis q tibi pcul edificet māſio
nem i qua cū disciplina yerecūdiag per
ſistas. Nec dubito q alias exemplo tuo
dīs aduocabit: que tecū maneāt: et per te
mereātur ſalutis eterne ſuenire ſuſidiuz
Nullam nāqz requiem in hoc corpore mor
tis habere poterit homo: niſi qui pijs ope
ribus deo placuerit. Nec audiens ſoror
eius fleuit amariter: et compuncta diuini
tus ad exhortationem ſaluberrimam mox
appullit animum. ſeqz xp̄o ſeruire professa
eſt. Danc ergo mētē germane ſue Pacho
mius agnoscēs deo grās egit: q ei pmpā
largitus eſt voluntatem: et proſinuſ reli
giotribz iperat fratribus: vt ei pcul a ſe
monaſteriū ɔſtruāt. Quod ybi factum eſt:
tilla ſecūdū timorē dei vitā duceret: que
nerūt ad eaz alie plurime: et breui tpe ma
gne multitudinis m̄ſ effecta eſt. Quas in

Prima pars

struēs et docēs: ut cor a cupiditatib⁹ carna
lib⁹ abstrahētes: ad celestia: māsura sup/
atollerēt: ut ipa parit et iuēdo et loquēdo
salutis eis itinera demōstrabat. Sc̄us aut̄
pachomi⁹ cui dā petro: etate iā grandeno et
venerāda senectute⁹ spicuo p̄cepit: ut iter/
dū famulas dei visitaret: et sc̄a exhortatōe
sustolleret. Dabebat enī mortificationes
passiōnū oīuz etiā sermonē sicut scriptū est
sale dītū. Pachom⁹ ḫo descriptis eis re/
gulas: qb⁹ vtētes: iugūt ouersatiois sue mo/
nimēta dirigerēt. Exceptis enī melotis q̄s
semine nō habēt: oīs istitutois eāz forma
monachis pbaſ cē ūsimilis. Si q̄s aut̄ de
fratrib⁹ habebat i monasterio seminaz p
pīquā aliquā vel sororē: eāq̄ visitare volu/
isset: mittebat cū eo yn⁹ ex seniorib⁹ pba/
te vite: et primū qdē videbat eā q̄ sororib⁹
perat. et deinde sub ei⁹ p̄nitia et alia: q̄ erāt
puectioris etatis sororē suā vel p̄mīa fra/
ter cū omni pudore tsc̄itate cernebat: nihil
ei deserēs: nec prorsus ab ea qc̄q̄ accipiēs.
Nō enī ppriū qd habebat qd sibi mutuo
largirēt: eratq̄ satis ytrisq̄ solū visitatōis
officiū: memoriacq̄ futuroz cū spe felicita/
tis etē. Si qñ ḫo vyl ad structurā vyl ad aliā
rē semine monachis idigerēt: eligebat ma/
gne ouersatōis virḡ fribus ac q̄sitis p̄sset
officiis: et cū timore dñi laborātes: refection
is hora revertebātur ad monasteriū: ca/
uētes apud eas qc̄q̄ cib⁹ potusq̄ p̄cipere.
Una ḫo regula tā viroz q̄ seminarū bo/
dieb⁹ pdurat. nisi q̄ semīe mēltis ut dixi
minime vtunt. Q̄ si defuncta esset virgo
curātes fun⁹ ei⁹ relique: cūcta: q̄ ad se/
pulturā p̄tinēt adiplētes. deferebat vsq̄z
ripā fluminis qd ytraq̄ monasteria diui/
dit: p̄falmos ex more cātates. Tūc transe/
unt es monachi cū ramis palmar⁹ ac fr̄/
dib⁹ psallētes. trāsuebat eā: et in sepul/
chris suis cum hilaritate condebant.

De conuersatione Theodori viri dei.
Hec talis ac tanta
ouersatio lōge lateq̄z crebrescēs
facti Pachomii nomē ybiq̄z puebēs: yni/
uersos ad agēdas deo gratias excitabat.

Nō pauci q̄z cōtēnētes hui⁹ mūdi nego/
cia. singularē mōachoz ouersatioz: et ipi/
ritalia studia diligebāt: iter q̄s et Theodo/
rus adolescēs annoz ferme xiii. xpianis
ort⁹ pentib⁹. et fin seculū valde claris: hoc
mō cōuersus ē. Unde dīo die tybe. i. ad oc/
tauū yd⁹ ianuarias. qdā apud egyptū ce/
lebraī ex more festiuitas. Lernēs itaq̄z
domū suā nimis ampliā ac splēdida: ac bo/
nis oībus abundāt. p̄ dei gratiā corde
cōpūctus: alia secū cepit voluere. Quid
tibi p̄derit ifelix Theodore si totū mūdi
lucrat⁹ fueris: et tēporalib⁹ vtens vsq̄z
quaq̄z diuinitiis: si ab illis eternis bonis et u/
mortalib⁹ excludaris? Nullus enim potest
et presētib⁹ diuinitiis p̄fui. et pennis glorie
pmia p̄mereri. Sup̄ bis ḡ fortiter igem/
scēs: penetralia sue dom⁹ igrēssus ē: et p̄c/
dēs i faciē suā. cū lachrymis ait. Dipotēs
ds q̄ occultoz es cognitor: tu scis. q̄z nibil
hoz que sūt i h̄ seculo amoū tuo prepono.
Propter qd obfēco te misericors. vt vo/
lūtatez meā dirigas. illuminās animaz me
am miserā. ne eterna morte concrebrata
peccatis obdormiat: sed redēpta tuo mu/
nere. p̄ omnia te collaudet atq̄z glorificet.
Hec eo orāte venit mater illius et inuenit
oculos eius plenos lachrymis: et ait. Quis
te contrastauit carissime fili: ut se quiesce/
ris a nobis? Nam solliciti ac dolentes ybi
que te querebamus: vt nobiscū piter epu/
leris. Qui respōdit. Perge quelo mater. et
cibū sume: qz ego nunc māducare nō pos/
sum. Nec acquieuit precibus eius. vt cum
ea comederet. Et cū ad scolaz ambularet
vt litteras visceret: ieunabat vsq̄z ad ves/
perā. Frequēter aut̄ et biduana ieunia trā/
sigebat. p̄ duos annos omnibus p̄cōsis et
delicationib⁹ cibis abstinenſ. sequēad p̄/
fectam continentiam: quantum etas illa
patiebatur extendēs. Cepit itaque secum
tractare. quatenus monasteriū expereter:
sancteq̄z regule māciparci. Et deserēs oīa
queque habebat. quosdā religiosos viros
repperit. optima istituzione viventes: ba/
bitavit cuz eis i dñi timore p̄ficiens. O
Theodorus suscep̄tus ē a sc̄o. pachomio.

Vitaspatrum

rcpti.

Quodá vero tēpore
cōtigit: vt post orōnē vespstinam
cū monachi resedisserit: t̄ diuina c̄suete me
ditareni eloga: ynuſqz ex eis disputās:
audiente q̄z **Theodozo**: tabernaculū ve
teris testamēti t̄ sc̄a sc̄oz ad duos referret
pplos: ad circūcisionē. s. atqz pp̄putiū: di
ces q̄ exteri tabernaculū figurā gereret
ponis pp̄pliudeor: iteri? aut qd̄ ē sc̄a sc̄oz
vocationē p̄signaret oīuz gentiū: q̄d sa
cratioris adit⁹ meruisset accessū: t̄ maior⁹
mysterior⁹ particeps exitisset p̄ hostijs
enī alialū: t̄ p̄ archa i q̄ erat manna t̄ q̄ ga
Aaron que fronduerat: t̄ tabule testamē
ti: p̄ tabulis testamēti: pro thuribulo q̄z t̄
mensa t̄ cādelabro ac pp̄pitiatōrō. **D**e ver
bū nobis i sua carnatiōe clementer ape
ruit: t̄ illuminauit nos lumine sue p̄ntie: no
strisqz sc̄us ē pp̄pitiatōrō p̄tōz: t̄ p̄ man
na corp⁹ pp̄priū largit⁹ ē ad edēdum. **H**ec
cū monacib⁹ q̄ p̄ntes aderant: idēz fratri
b⁹ religiose differerent: adiecit dices. **H**āc
interpretatiō a sc̄o p̄re nřo **Pachomio** di
dic̄: q̄ tabēnēsi cenobio: monachos pri
mitus cōgregauit: cū qb⁹ in dies dñi au
xiliante p̄ficit. **E**t credo q̄ tant⁹ viri recor
datus sūr: p̄tā mea remittant yniuersa.
Audies ista **Theodozo**⁹ accensus ē aīo: t̄ i
tra semetipz depcatus ē dicēs. **D**ñe deus
me⁹: si talis ē vir iust⁹ i terris: dignum me
fac vt ei videā: t̄ sequēs vestigia ei⁹ yni
uersa mādata tua p̄ficiā: saluua quoqz fa
ctus bona tua que diligētib⁹ te pmisiisti p
merere. **H**ec dicēs cū lachrymis vincie
bas amore diuino fortiter sauciāt⁹. **P**ost
alioz aut̄ dies: venit ad eos gdā venerabi
lis vir peculi⁹ noīe: decorat⁹ vt visitaret
frēs: simulqz q̄lif agerēt scire desiderans.
Quez valde **Theodozo**⁹ precabatur: vt se
comitē susciperet: t̄ ad sc̄m pachoniuz di
gnaret adducere. **Q**ui nibil differens: eū
secū gratianē assūp̄sit. **L**ūqz puenissz ad lo
dictus es dñe: q̄ sic celerit orōnē p̄tōris
audissi t̄ sicut abs te poposcerā: desideriū
meū cōplē dignar⁹ es. **A**ccedēs ḡ ad ostiū

DEniqz tam precipit ac ful
gentez ouer
satione eipachomincernes: sa
tis eu dilexit t icorde suo abuit. Audies
autm eip: qp apd butim pachomi morare
tur: ad eu protinp aduolat: secu deferens
epop scripta: que precipebat: vt ei suus fili
us redderet. Hac go susceprerut vergines in
monasterio: qd a virozur vt supra domine est
baud precul aberat: qd mox mittit eplas sco
pachomo: su obsecras: vt filiur pprium vide
re premitteret. Tuc aduocas theodorur pa
chomi: ait ad eu. Coperi fili q buc mu tua
venerit: vt te videre domiscideret: ecce nobis
t epop las attulit. Perges itaqz satissa/
cito muri: maxine prepter scos epos: qd nobg
ea dignati sut scripta dirigere. Rundit the
odor. Prime venerabilp certum facito
qp tata spiritualiu rep cognitione: no da
bo ide rone iv die iudiciur: tqd precipis facia
Hac. n. iurta madatuxpi cu toto mundo
deserui. Et quoe ioffessione srim nuc au
deo spicere? Na pri a*u* manifestionez
tate gre. fili leui parentes pprios ignora
runt vt iustificationes legis ipserent: quo ma
gise go qtati muneris particeps sceus su:
parentes no debeo divine maiestati ppro
nere: dicete domino ie nagelio. qd diligit prem
aut murem sup me, no est me vign?
Dicit ei

Prima pars

Pachomi⁹. Si putas id tibi nō expedire si
li min⁹ te cogo. Hoc aut⁹ eoz ē: q pfecere re
nūciāt buic mūdo: ⁊ seipos pēit⁹ abnegat
Dōriz. n. mōachos: iutile⁹ ⁊ seculares sa
lutiatiōes ⁊ collega yana disfugere. ⁊ his
qmēbra xp̄i sūt: pia mēte sociari. Si quis
aut⁹ passiōe qdā sc̄li cap⁹ dicit: parētes ca
ro mea sūt: eos diligere debo: audiat be
atū paulū aplm p̄dicatē. A q̄ ḡ supatur:
buic fūus effici. Qui ḡ vincit amore car
nis: fūus sine dubio ē carnis. Lūc⁹ n̄ acq
euīs Th̄eodorus m̄rī se p̄nitare decrevit
⁊ illa i ip̄o mōasterio cū xp̄i p̄manere ḡgi
nib⁹: b̄ ap̄d se s̄p̄ tractas. Si volūtas dñi
fuerit: iter alios saltē mōachos videbo cū
⁊ pp̄f h̄c occasiōe⁹ meā qz lucrabor aīaz:
vū i hac sc̄ā q̄uersatiōe p̄iusto. F̄stat igit⁹.
eos q̄ rigorē p̄ noīe xp̄i nō p̄ vana laude
custodiunt: plurimas vtilitatis causas ce
teris adhibere: Iz videātur ad breue tem
pus nonnullos offendere. De quibus/
dam reprobus monachis.

Sicut huius studiū ad
liora cupiūt imitari p̄culum⁹: ita negligēti
as aliqz: iustū erēdūt⁹ itimari: ad caute
lā eoz q̄ ista lecturi sūt. Quidā mōachi fz
carnē viuētes nec veterē boiem curātes
exuere: sc̄n pachomiu⁹ fortē affligebant:
frequēter ita salutarib⁹ eos monitis allo
quēs nullū p̄fectū eoz penit⁹ sentiebat.
Vñ tristis ⁊ anxi⁹: dñō p̄ eis supplicabat i
pēnsus dicens. Dñator dñe: tu p̄cepisti no
bis diligere p̄imos vt nosipos. Qz ergo
secreta cordis mei aḡscis: obsecro ne me
clam̄itē ad te: p̄ eoz salute despicias: sed
miserr⁹ eoz da ill⁹ timorē tuū vt diuīnā po
tētā aḡscētes: i h̄itate tibi defuiāt. spe p̄
missionū tuaz p̄ oīa roborati: qz nimis af
fligis aīa mea p̄ eis: ⁊ oēs sēlus mei turbā
eur ysc̄quac̄. Hec dicēs siluit. Post ali
quātos ho dies vidēs q̄ nec p̄ oronē me
liores effecti sūt: itēx stās ad oronē p̄ eis
dñō supplicavit: ⁊ qdā puas ac pp̄as re
gulas eis orādi at⁹ viuēdi tradidit: vt sal
te q̄si fūi statuta cōplētes: paulatīz cōsue
serēt ad filioz mun⁹ lectiois idustria que

nire. Qui cernētes se post cōcupiscentias
suas ire nō posse: p̄ntiā sc̄i pachomii formi
dātes: sp̄ū timoris nō illi⁹ decepti sūt: able
rūt retro post satbanā: q̄uersationē ei⁹ ad
mirabilē n̄ ferētes. Hia itaqz recedētib⁹,
grex vniuersus i sui stat⁹ itēgritatē p̄mā
sit magis ac magis ad icremēta vnuū as
surges: sicuti solēt i agris optima frumē
ta leti⁹ efflorescere: cū fuerint ab eis ziza
nia radicet⁹ ap̄putata. Hec aut̄ retulit volēs
ondere: qz sicut nihil obest boīb⁹ seculo ve
ditis: si se tradiderit monachoz̄ istitutes:
ita nib l vtilitatis offert monachis profes
sio venerabilis: si negligētes extiterint: s̄z
nec oratio paterna: nec condescensio eos
poterit adiuvare torpētes. Q hospites
se patim a cenobitis hospitiū h̄re debent.

Onconfessor interea diony
suis p̄sōy rīco
nom⁹: id ē disp̄sator: ecclie rēty
rop̄ amicissim⁹ sc̄i pachomii: cōperit aliqui
q̄ ex alijs monasterijs ad eū veniētib⁹ nō
cōcedebat cū suis frīb⁹ vesici: s̄z eos seque
stratos loco iuxta mōasterij foies excipiat
Cōtristat⁹ itaqz pl̄imū sup̄ hac re: vēit ad
eū: ⁊ icrepātis pot⁹ assumēs aīuz: q̄ mo
nētis aiebat. nec recte facis abba: carita
tē frīb⁹ dedita nō eq̄lē oīb⁹ exhibēs. Qui
correctionē ci⁹ cū m̄lta lōganimitate: pa
tiētiaqz suscipiēs: ita r̄ndit. Nouit dñs p̄
positū meū ⁊ p̄na tua coḡscat affectio: q
nūq̄ cuiuslibz aīam cupiā cōtristare: ne di
cā sgnere. Quō igī b̄ auderē agē vt meū
dñm p̄uocās irritatē: q̄ manifeste i euage
lio testaf̄ dices: q̄dū fecisti vñ ex mini
mis frīb⁹ m̄bi fecisti. Accipe satisfactiōez
venerabil p̄: qz nō velut vitas atqz sper
nēs eos q̄buc veniūt: b̄ qd̄ asseris facio: s̄z
qz i cenobio cōgregationē suscipi pl̄imos
q̄nup̄ q̄uersi sūt ⁊ diuersos eoz mores eē
cōḡscō. Nouit nōnullos itātū i p̄i⁹ q̄uersati
onis gnaros: vt nec mōachoz̄ habitrū no
uerit. Inē q̄s sūt guuli. tāta simplicitate vi
uētes: vt nec dexterā valeāt scire neqz s̄
nistrā. Idcirco credidi eē cōmodi⁹: vt sup
ueniētes fr̄es seorsū suscipēt: i honore ma
ximo istituti. Hic ergo nō cōstumo p̄ib⁹ v̄

frīb^g ad nos dīvertūt nullā cōtumeliā sie
ri:z magis debitā reuerētiā cōmodare: p/
serum:cū statutis horis ad reddēdū nobis
cū deo vora sua cūeniāt:z post h singli ad
loca dīstīnata cōcurrāt: geti opā dātes: me
bz dī solliciti^g vīsib^g eoz necessaria puidē
te. Qb hec aut̄ pīas^g pībyt oī eū laude di/
gnīlūm cōprobauit: certo cognoscēs: q bz
deū cūcta ageret: mltūqz relevat scī pā
chomij facīfactiōe let^g remeaut ad ppria.
Q vestimentum pachomii fluxum

sanguinis restrinxit.

Alier aut̄ qdā i eadē tētiroz
ciuitate partiebat flu/
xū sanguinis:z hac iſfirmitate iaz plix ope
laboraba. Hec audieſ pachomii dei eisē
cultorē scāqz cōversatione mirabilē: iſuper
et dionysiuſ pībyterz amicū ei^g eē carissimū
rogat eū vt sui mīfēat:z qsl p occasionem
necessariā ad se pachomii euocet. Lū ye/
nissz pachomii^g ad eccliaz:z post orōne dio/
nysiuſ salutassz: iuxta eū pīin^g aſedit. Lū
bz loqret ad inuicē: mulier fiducia fidei ro/
borata: credēsqz dicēti xpō: cōſide filia: fi/
des tua ſalua te fecit: post tergū ei^g latēnē
aſceſſit: z cœculū qdā coopiebat caput ei^g
tremē artig: statiqz ſanata ē. Et peidēs
i faciē ſuā adorauit vñz: glificās ei^g clemē
tiāg tāp yuos ſuos bñſicia credentib^g
ctuliz. Lū ſcū ſir dionysi^g ſcm ſētieno
būdīt mītheri:z pīin^g repedauit. Q pachomii^g
malū boiez cum bonitate deuicit.

Liquādo xō necessitas
coegit: vt ſepis
mūnūmē mōaſteriū vallāt: i q
ope labořatib^g frīb^g. ipē celit^g ſerebat ma/
ximū auxiliū. Post aliqntos aut̄ dies mo/
nach^g qdā pīoyer. mltōz ſrum pī exīs: q
follici^g erat ſcūz pachomii crebro vīſita
re: vēit ad eū cū vno ſrē ppē ſtētōe^g q i
mōaſterio orta fuerat. ex hac videlic^g cā.
Ia ipē ſrē g cū eo quencreat moleſt^g erat ei
nūmū. clericat^g desiderāt dignitatē: quez
ſciē ſtētōe^g tali munere diuerso mō ne bz
ipz ſiceret diſſerebat. Et cū ſpli^g ipō ſtētōe^g
tez ei^g ferre nō possz. vēit ad ſcūz pachomi
bz cūcta negocij eidē pādēs: cert^g q ipē ſo

lus ſtētōe^g possz abſoluere. Qui cū cām
penit^g coguissz. aut̄. Nōne ad h̄y enīſtīt p
me cogſces dñi volūtātē. Audi g me z da
ei qd̄ poſtulat: nibil i bac pī ſperās. For
tassis. n. p h̄ officiū liberabī ſia ei^g d̄ capti
uitate diaboli. Depe nāqz cōtigityt hō ma/
lus effec^g bñſicijs. ad bonos ie ſerat mo/
res. Dēſideriū nāqz melioz pī nouit ppo
ſitū bis dūtaxat ſiab^g: q nō vſqz adeo ne
gligēti corpore plapsi ſūt: vt poſſint ſtude
re h̄tūt^g. Nos g frīb agere dect. qd̄ dō
placet. Sic. n. dilectio ei^g i nobis ce pba/
bi: ſi ſpatiāmū alterutrū. Hoc accepto
rnīo: ſenior ſecit qd̄ ſibi ſucrat ipatuſ. bz
ille iſup voti cōpos effec^g. ad btūz pacho/
miū reuersus ē: iā mēte ſobz^g atqz cōtūci^g
z cadēs i ſaciē ſitebat dices. Obō dei
multū ſublimatus es a dō: q discernēſ ea
q pīnēt ad ſalutē: malū i bono viſtī. Bi
g non fuſſes erga me mitis atqz longani/
mis:z aligd i me rigidū p̄tulifſes: ab h̄ di
ſcelfiſſez biu et a deo pīlū ſi alien^g effice
rer. Nūc aut̄ bñſidictus tu dñ: p quē ſia
mea ſalua ſcā ē. Lūc alleuās eū d̄fra ve
nerabil ſenex hortabāt vt vītā ſumeret
congruā dignitatē: neqñ negligē ſpetua
in futuro tormenta ſentiret. Et oſculans
eum dimiſit in pacē quem etiam vſqz ad
ſores monaſterii prolecutus eſt. Q mu
liorem a demonio vexatam liberauit.

Huic aut̄ ſcō pachomio ibi
dē ſtātē: ecce vir a lō/
ge festin^g veniēſ ad ei^g yestigia. p
uoluit obſerāt: vt ſilia ſuā a demōio ve
xatā: p xpī grāz curare dignarē. Quo re
licto p forib^g i gressuſ ipē: tale ei rñſuz p
oſtariū dirigit. Nō ē nob̄ ſuetudo cum
mīſcribus log:z ſi qd̄ hēs ex ſtētōe^g
eius mitte nob̄ qd̄ i noīe vñi bñdīcētes tī
bi pīnū ſremittam^g: z credimus i xpō: p
filia tua iſto mō ab inimici libereſ ſicuſ.
Lūqz tunica puelle ſcō fuſſet allata: ſeue
re nimis itūeſ ait. Nō ē eius iſte yestitus.
Affirmante xō p̄ ſe atqz dicēte eius eſſe.
rñdit. Lognouſ p̄ eius ſit:z k̄ ginitatē ſu
am deo dedicans non ſeruat ſanctimonie
puritatē: ppē hoc eius iſpīcē ſunicam,

Prima pars

et intelligens castitatem suam minime custodi-
re: non eius testatus suus. Spondeat itaque se
in conspectu domini: deinceps vivere continentem
et propitiabit ei Christus sanctam suam restituens. Pater
igitur indignans et meritis filia sua prescrutans est:
et sic esse ut sanctus Pachomius dixerat: pu-
elle confessione cognovit. Que cum iuramento
pollicita fuisset: nuncque se talia gerere
pro ea vir bonus oculo supplicavit: beneficentibus
oleum misit. Quo puncta sine mora curata
erant glificabat vobis iugiter: quod non solus demon
nus: etiam detestabilis conversatione caru-
isset: et in reliquum continentie se studiis
pro Christi mancipavit auxilium. Quen-
dam possessionem a demoni liberavit.

Dicitur Alixius opinio de sancto
viro ubique cur-
rente aluminis filii sui a demoni
possessione sine intermissione deflebat:
nec eum producere poterat ad monasterium: ge-
ni obsecratus supplicabat Pachomium: ut pro
eo paretur omnipotenti Christi. Qui cum oras
set dedit ei benedictum panem: sollicitate precipes
ut an cibum ex eo paululum semper energiun
sumeret. Cumque esurisset filius eius: ex ipso pa-
ne preculam ei tradidit: sed non permisit immundus
spus: ut exinde oculo gustaret: ex alijs autem
panibus manus suas impluit: cepitque comedere.
Propter ergo benedictum pro frusta continuos: et ex
terioribus palmarum solatis exide ossibus unius
sit: et has ei immo palmas apposuit: ut ne
sciens id quod fecerit in benedictione precipere me-
raretur. Quas adaptantes frusta quelecta fuerat:
precibat: et ipsas execratus palmas: ni-
bil penitus esse volebat accipere. Cumque per eum
sincero manere diebus plurimis copulasset:
fame coactus benedicto pane pecepit: ac protinus
somno detenus a maligno spiritu libe-
ratus est. Quem secum per ad sancti Pachomii vesti-
gia prodixit: laudans deum quod pro filios suos ope-
tur magnalia et gloriosa: qui non est numerus
Alias quoque sanitatis: et virtute sancti spus
vir beatissimus facies: non extollebat nec vny-
quam cor ei elevatus est habuit autem hoc a deo gra-
tias: ut idem sepulchrum et ecclesiam et in oculis: aiuntque
et disciplina domini sollicitus contineret. Et si quoniam
foces aliquid a deo petitionis sue non cole-

qrest effectus: non tristabat oculo suu patiens
sime sustinebat sciens hoc expedire vel sibi
vel oculum quicquid divisa misericordia cessuisse
quod frequenter iteratione sincera videtur po-
stulare contraria: quod domini bonitas cum non cedit
postare dignatur: et tunc potius clementer exau-
dit: cuius vota nostra ingerantie nocte velata non
perficit. De conuersione sancti Silvaniani.

Quidam denique Silvanianus

Quo de schema queritur ad sanctum
Pachomium venit: volens in eum monasterio
comorari. Quicunque suscepit et fecerit puer
sa in suetudine scelus: nulli discipline reglis
poterat coerceri: salutemque propriam negli-
ges: dies suos valetatibus pristinis atque pec-
catis occupabat: adeo ut nonnullos ex fra-
tribus eveneret: et ad studium simile conoue-
ret. Quod plimi non ferentes: sancti Pachomio
suggererunt: ut euze de monasterio pelli posse
peret. Ad quem veniens non annuit: sed equi-
mitem ferentes amonuit profatum ut se corige-
ret: et ab antiqua conuersatione renocaret.
Propter quod etiam iugiter dominum exorabat: ut ei
cooperatione cordis: solita pietatis abundantia
largiretur. Cumque memoratus iunuenit in pri-
pria pueris pueritatem: et alijs exempli pueri
onis consideret: ad postremum visum est oculum: ut
a scia congregatio velut indignissimum arceret
sed beatus Pachomius hunc credidit differendus.
Quem etiam mitissima atque sapientissima
coceptione iunuenit: et celestib[us] eruditus isti
tutus ita diuino timore succedit: sic alia ei
futuroque fide copuncta est: ut se deinceps ab-
stinere non posset a lachrymis. Emendatus
itaque pro oculo magnu[m] ceteris documentis con-
uersationis exhibuit. In oculo namque loco et sol-
opatione flebat iugiter: et nec tunc quidem cum ci-
bū iter frires caper a lamentatione cessabat.
Quae res etiam promonuit multos ex monachis
qui dixerunt. Tadē a placitu te cohibe: nec
tata quod afflictione delicias. Qui respondit. Co-
nor me quidem sic inbetis: a lachrymis tepera
re nec possū. Pecor enim meū veluti quidam
flama cōburens getus me eē non sinat. Rur-
sus ipsis dixerunt. Aperte te in secreto tuo vel
certe in orationibus plāgitio: cum ho[mo] venimus ad

metas. cibuz sumere debes. et a fletib⁹ abstinere. Non possibile est aiaz t sine ictis exti-
oxib⁹ lachrymis sēp i cōpūctione p̄sistere:
ga plures e frīb⁹ vidētes te flētez. mādu-
care nō p̄n̄t. Et cogebat eū fateri: cur ita
se suis ollueret fletib⁹. Tunc ait ad eos.
No yulris vt plāgaz. cū videā me soueri
multis oblegiis scōz frum: quoꝝ t puluis
pedū mibi venerād⁹ ē: nec eis me cōserre
dignū obseqū existimo. No ego plāgaz ꝑ
bo d̄scema multis petis obnoxii⁹ officia ta-
ta p̄cipia. Limeo valde. ne sicut Dathō t
Abyro me qz ppbanū biatu suo fra deglu-
ciat. Illi nāqz ipijs ausib⁹ manibusqz pol-
lutis sc̄a sibimer ysurpare tēptauerūt: ego
ꝑ p⁹ tātā cognitiōez diuini muneris aic
mee salutē d̄sidiōsa ɔuerlatione neglexi.
Io ḡppe ista recolens: non erubesco flere
coram oib⁹: q multa facinora mea eē co-
gnosco: q ingib⁹ lachrymaz fōtib⁹ debeā
expiare. Qz si ipaz mīkaz aiaz meā p lame-
ta diffūderē. nibil facerē magnū: ga nullū
p facis meis i p̄nti dignū possū recipere
suppliū. Lūqz p dies singulos idēz fr ad
meliora p̄siceret: oēs qz p̄modūl i hūili-
tate sugarerit: ita de eo scūs Pachomi⁹ ce-
pit corā oib⁹ dicere. Tector frēs ac filij co-
rā deo t scis ei⁹ āgelis: ga ex q cenobiuz h
fūdatū ē: nullū de frīb⁹ q mecū sūt yl sue-
rit. būilitatē meā secutū eē cognosco: nūl
vnū tñmodo. Quo frēs audito: nonnulli
putabat hūc eē theodoz: alij petroniū: alij
ho osissiū. Lūqz roga ret theodor⁹ eū. vt
quis ille eet d̄promeret: t scūs vir idicare
differret. rursus eū theodor⁹ vēhemēt yr-
gebat. alij quoqz maiores ex frībus pluri-
muz depecabat. vt diceret qz eēt: cui testi-
moniū tale phiberet. Tūc rñdit pachomi-
us. Si scire eū de q dicitur⁹ suz. vaneglie
stimulis scitari: nūl eū ondērē. Bz ga p
culdubio credo. ꝑ p̄xpi grāz q̄tū laudes
accesserit. tāto ipē mun⁹ būilitatis agrit:
idcirco vt eū possitis imitari sine metu: pa-
la btificare n̄ vēsino. tu qdē theodore t q
cūqz tui sūt similes. fortē certātes i mona-
sterio diabolū vixistis. vt passerem. t sub
vñs pedib⁹ alifissiū eū. ꝑ dei grāz cūlca-

tes vt puluerē: s̄ s̄ qd̄ absit neglexeritis
i aliq̄ slurgēs is q sub vestigijs v̄ris ē. ad/
uersus vos qui furore bachabisi. Juuenis
aut̄ siluan⁹ quē dudū pp̄ negligētiaz de
mōasterio pellere volebatis: ita p̄strauit
inimicū. t a suis sēlib⁹ fugauit: vt nūl̄ co-
rā eo cōpareat: altaqz būilitate eum per
oia supauit. Et vos qdē frēs h̄stes oga iu-
sticie i his q̄ gessistis glosi ɔfiditis: hic aut̄
ēsto forti⁹ pugnat. tāto se defiore oib⁹ iu-
dicat: ex tota mēte totaqz vtute iutile se
reprobūqz denūcians. Jo deniqz t lachry-
mashz i pmptu: ga semetipm numis būili-
at t iclinat: nec alicui⁹ momenti qd̄ gerit
existimat. Nihil aut̄ ita reddit inimicuz in
ualidū: sicut būilitas de corde puro: cui tñ
correctiōis oga. p̄banū adiūcta. Sic itaqz
virilī anfāt⁹ siluan⁹ ꝑ octo ānoꝝ curricla
deo militas: cursuz vite sue finiuit i pace.
De cui⁹ exitu testat⁹ btūs pachomi⁹ ē. ꝑ
mīltitudo scōz angloꝝ: cuꝝ magna leticia
sumētes aiam ei⁹ velut dilectā hostiā xp̄i
ɔspectib⁹ obtulerunt. Pachomi⁹ mor-
tuum indumentis suis spoliari iussit.

Eodem vero tēpore pa-
nos ciuita-
tis. c̄ps Varus nomine p̄ oia vene-
rabilis ac deo dedit⁹. recteqz fidei seruen-
tissim⁹ amator existēs: audiuit dispositio-
nez cōueratiois pachomii. Ad quē missis
ep̄lis euocauit euz. plurimis v̄bis exorās:
vt etiā circa ciuitate ei⁹ mōasteria op̄rat a
cōstrueret. Lūqz multis ex causta p̄cibus
acqneisset ep̄i: dū p̄perat ad eū iustū cre-
didit: vt parī oia mōasteria que ab eo cu-
rabat iuixeret. Et cū vñi ex ipiſ monaste-
riis appropiāsset: cuiusdā frīs occurrit ex
equiis: q̄ vñā suā negligēt illūperat. Fra-
tres aut̄ ipi⁹ mōasterii sun⁹ p̄sequebatur
honorifice psalmos solitos cōcīnetes: p̄sē
tib⁹ qz defūcti parentib⁹ ac p̄pings. Qui
cūz vidissent pachomii. feretꝝ cotinuo: d
posuerūt: vt tā p̄ mortuo qz p̄ se vñō sup-
plicaret. Qui mox debitā oronez psoluit:
t conuersus ad frēs ait. Sinite p̄sallere.
Precepitqz defūcti vestimenta splendida
qb⁹ iuolut⁹ erat auferri. que corā oibus

Drima pars

fecit exuri: et ita cadauer efferrī iussit p̄ter aliquā psalmodiā atqz sepelire s̄i ēm. Iḡi tur frēs cū parētibus ei: et vniuersis qui tūc aderāt nouuz gen⁹ spectaculi cōtūentes: et obstupefacti nimiuz: p̄ceabant s̄enez: vt cōsueta sup euz psalmiodiam celebrari p̄mitteret. **A**n acgeuisset: c̄cepūt parētes defūcti culpates euz dicere. Quid ē hoc spectaculū nouuz? Quis non mis̄eat mor tuō sit inimic⁹? Sufficiēs p̄ se ē ip̄a calamitas. Noli q̄s isserē mortuo qđ nec belle facerent: nec tuā dēbet sc̄itatez. **N**az et nos hinc notamur maxio opprobrio. ali acq̄ cōplurima suspicionū opprobria nascū tur. Utinā nūq̄ ad istuz locū venissemus: utinaz nec iste monach⁹ suisset effectus: n̄ bunc eternuz dolorez nobis iſfigeret. Ro gamus q̄ vt solitā psalmodiā defuncto re stituz. Qui r̄ndens ait eis. Tere frēs et filij: plus yobis d̄ visibili re ac tpali curan tibus: ego d̄ iūsbili ei⁹ substātia sollicitudinez geraz: et idcirco hec erga eū fieri iubēa. Et vos ḡdēz maiores illi dolores: per hunc honorez quez putatis: acgritis: ego aut̄ quātulamc̄tq̄ ei⁹ regez vel satisfacti ones p̄ hac iūriā p̄parabo. Prop̄ qđ nec ī futuro phoc exanimi corpusculo: si pro immortali eius aia satagoque et hac carnez rursus ī resurreciōe recev̄tura ē: et icorruptā et integrā. Alias aut̄ si h̄ qđ vultis ān ero: yeluti placēs boib⁹ iudicabor: atqz vt ad p̄ns yobis satisfetisse videar: id dispicio qđ ci⁹ pdesse poterit ī futuro. **F**os cū bo nitatis de⁹ n̄ existēs occasionez querit p̄ quas opulenta sup nos dona pietatis sue effūdat: remittat nobis p̄cta: nō solū ī h̄ se culos: etiā ī futuro. Nā cū dicat i euāḡlio: q̄ blasphemauerit ī sp̄m sc̄m: nō remittetur ei neqz hic neqz ī futuro sc̄lo: dat pa tēter itēligi q̄ sūt q̄daz d̄licta que p̄nt: et post hanc vitā si p̄ eis supplicet iſisci. Nos ḥo q̄s dignos iudicauit xp̄i potētia diuine sue disp̄satiois exercere medicinā: si non vnicuiqz ḥgruel⁹ adiutoriū p̄feram⁹ p̄fcō veluti cōtēptores estimabimur: et audie mus illō qđ scriptū ē ī pp̄la. Videlte cōtēptores et admiramini et dispidimini. Et iō q̄s finite defūctū a pp̄is malis aliquid n̄ exui: et quātulacūqz regez ī illo futuro era mine p̄mereri. Sepelite q̄ eū sine psalmis vt dixi. Potēs ē. n. de⁹ benign⁹ et clemēs mltūqz misericors: p̄ supplicatiōe n̄re p̄nitatis eū ī cēna sua rege collocare. Nec cū dixisset abierūt: et qđ venerabil⁹ p̄ p̄ce pat eū ī mōte ybi cōstituta erā monumēta sepelire curarūt. **O**z pachom⁹ aiaz cu iusdā mōachi ydit aḡlos ad celū dducere

MORALIS ē aut̄ ibidem sc̄ pachom⁹ cum duob⁹ mōachis: docebat ī p̄mis singulos timorez dñi: deide q̄liter aduersus diabolū dīnicare deberēt: et si dīiaruz ei⁹ p̄ xp̄i grāz possent declinare potētiam. Tūc nūcias ei q̄ frat̄ d̄ cenobosthioz monasterio q̄ui firmitate detēt̄: bñdictionē p̄cis ei⁹ vltimaz postularet. Nec audiens bō dī: cōfessiz secut⁹ ē eos q̄ hec sibi rettulerant. Tūqz conat⁹ pficiceret: et duob⁹ vel trib⁹ milibus abelli et a monasterio qđ p̄ tebar: audituit suauissimaz vocem in aere p̄sonatez: suspicētqz vidit ip̄i⁹ fr̄is aiaz ve lut curru ab angelis dñi laudātib⁹: ad betaz vitaz p̄bennēqz sustollī. Comites autē pachomij cū neqz vocē audirēt nec qđ sefirēt penit⁹: si tm̄mō cernerēt eū ad orientez diu respicere: dicunt ei. Tu cur fecisti pr̄? Properem⁹ vt possum⁹ occurtere ei. Qui r̄ndit. frustra iā currim⁹: hoc enī ē qđ diu cōsidero: quēadmodū frater ip̄e ad gaudia p̄petua p̄ducat. Quē eū rogarēt vt eis exponeret quō vidisset aiam: quātū poterat audire narrauit eis ex his que ip̄e cōpererat. Quidaz iūgit ex his euntes ad memoratz monasteriūz: et diligenter ingrētes q̄ hora frat̄ ille dormisset: ea que a sc̄o didicerat viro: vera ola coguerunt. Nec aut̄ rettulim⁹ duab⁹ ex causis: primū volētes ondere btm̄ senē nimū suis p̄spicaciōsimū grāmqz possedisse p̄pheticaz ac lōge posita itēllectualib⁹ oculis p̄uidisse: deinde vt tales s̄ep imitātes: maloz cōsortia sollicitē vitarem⁹. Et de his qđ yobis hacten⁹ dēcā sufficiant. **O**z destruētores edificij dom⁹ igne dinino cōbusſi

Anctus ergo **P**a
chomius ad antefactuz episcopū
euz suis mōachis veniēs: ab eo i sūma ve
neratiōe suscep̄t̄ ē. **N**az festiuitatē maxi
maz i ei⁹ celebrauit aduētu: dedit ei loca
ybishata ɔderet mōasteria: sicut dudū p
scripta coguerat: q̄ etiā venerabilis vir cū
alacritate costruxit. **E**t cū macerie muni
mine circūdiceret: ne q̄s facile possit irrū
pere: qdaz pestilētes hoies q̄s diabolus ce
cauit iudicā: nocte veniētes: q̄ structa fu
erat destruebat. **S**z nō i lōguz malignita
nis eoz pena dilata ē. **N**az cū senex disci
pulos suos ad tollerātiaz cōmoneret: et illi
negissimi iuxta cōsuetudinē cōuenissent. vt
facinor suoz cepta p̄ficerēt: ab ḡglis dñi
p̄m⁹ exulti sūt: t̄ velut cera a facie ignis
ad nibil redacti sūt. **F**res ḡ velocit̄ yni
uersū cōsumauerūt edificiuz: i q̄ būs **P**a
chom⁹ cōstituit mōachos: religiosos viros
gbus samuelz p̄positūt: hilare virū: t̄ do
no frugalitatis eximiu. **Q** uia ḫo p̄dicta
mōasteria i suburbio fuerāt cōstictuta: idē
scūs ibi vult manere diuti⁹ vsqz dum his
quos ordinauerat xp̄i munere formarēt.

De inquisitionibus philosophi.

Atereā phus qdaz ciuita
tis ipsius audita
fuoz dei opinione. venit ad cos
scire volēs qd essent: qdue p̄fiterēt: t̄ vi
dēs aliq̄s ex mōachis. ait ad eos. **V**ocate
mibi p̄frez vīrum: ga de reb⁹ necessarij cū
eo disputation⁹ suz. **L**uz coguisset aut scūs
vir ga phus eēt: misit ad eū **C**ornelium t̄
theodor⁹: p̄cipiēs eis vt ad ea q̄ sc̄iscitaret
prudēti missione satisfaceret. **E**gressis igit̄
ad eū phus ait. **M**ult⁹ ad nos fimo dela
tus ē: q̄ sapientie geratis studiū: t̄ iusta reli
gione vīraz getez diligatis ip̄ēsi⁹: siup etiā
prudentib⁹ ḡ p̄ponūt aliq̄d satisfacere vi
deamini. t̄ io de his q̄ legitio vos int̄roga
re disporsi. **Q**ui theodor⁹ proferto qd vis
ait. **E**t phs. **H**abes tu ingt mecum dissipa
tionez: vt q̄ fuerit q̄sita dissolutas. **E**t theo
dor⁹ ait. **E**xpm̄e ia qd int̄edis. **T**ūc phus
ait. **Q**uis n̄ hat⁹ mortuus ē: **Q**uis rursus

nat⁹ a morte subtract⁹ nō ē: **Q**uis cū aut
cū sit mortu⁹: nō ē fetore corrupt⁹: **E**t ait
theodor⁹. **N**ō grādis igt hec p̄positio tua
o p̄he. nā facile queris que soluā. **Q**ui non
nat⁹: mortu⁹ ē. bēt̄ p̄thoplast⁹. **Q**ui ḫo na
tus ē nec tñ mortu⁹ ē: existit Enob: ḡ deo
placuit t̄ trāslat⁹ ē. **M**ortu⁹ aut nec feto
re corrupt⁹ vxor ē loth: que cōuersa i statu
az salis vīqz nūc i eo bītu p̄icreduloz p̄
durat exēplo. **E**t iō ɔsiliū do tibi o p̄he vt
bas septas p̄positiōes tuas t̄ ianes dese
rēs questiōes ad xp̄z vīz dēū quē colim⁹
sine dilatione cōuertaris: remissionēqz tu
orū p̄cōz p̄ etna salute nō despicias. **A**d
hec phs obstupefact⁹ nihil iqsuit v̄teri⁹:
sz recedens acumen viri: responsionemqz
tam celerem paratamqz miratus est.

De abstinentia monachorum.

Roinde pachomii in eisde
mōasteriis nup ex
tructie: dieb⁹ plurimis imorat⁹:
exinde p̄fect⁹: atqz ad aliud monasteriu
qđ sub ei⁹ erat ditione p̄uenit. **Q**uē cū fr̄es
oēs i occursu p̄perātē sūma veneratiōe
suscepissēt. ifatulus quidā de ip̄a ɔgregati
one q̄ int̄ alios occurrerat clamare cepit
ac dicere. **V**ere p̄ ex q̄ hic abulasti: null⁹
nobis nec olera nec legumen aliquod co
xit. **A**d quem sāc⁹ grata mēte r̄ndit: **N**ō
cōtristeris fili mi: coquaz. **I**ngressuloz mo
nasteriū: p̄ orōnē venit ad cognā: t̄ iueni
ens fr̄ez q̄ cogne p̄erat. p̄bsyatos id ē tegi
tes opanteq̄s mattas vulg⁹ appellat̄: ait
ad eū. **D**ic mibi fr̄: q̄tū ip̄is babes ex q̄ nō
coixisti fratrib⁹ olera vel legumina? **Q**ui
respōdit. Sunt duo fere mēses. **E**t sanct⁹
Pachomius ait ad eū. **Q**uare cōtra pre
ceptuz facere voluisti: vt tanta fratrūz ne
glicheretur vtilitas? **Q**ui sub humili satissa
ctione respondit. **O**p̄aueram quidez ve
nerabilis pater. quottidie implere myste
rium meum: sed quia quicquid coquebas
non consumebatur a fratribus quia oēs
abstinent: soli quippe pueri aliquid coctu
re percipiūt ne tanto labore per arta pro
ūcerentur expensa: propterea pulmentuz
non coxi. **A**t ne ociosus essem: p̄bsyatos

Prima pars

elegi cū frib^o texere: sciens vñū de his qui
mibi deputati sūt ad op^o huiusmodi posse
sufficē: vt quas escas: id ē olinas: t herbu
las ad refectionē frib^o paret. **H**ec audiēs
Pacomi^o: t q̄ sūt iqt phsyate q̄s te fecisse
dixisti. Qui r̄ndit. Qui ḡte. Et ille. **D**eser
iqt huc oēs vt yvideā. Que cū fuissent alla
re: ptin^o ad eas igne supposito iussit exuri
Tūc ait ad illos. **S**icut vos traditā yobis
erga dispensatiōez frūz reglaz desperatis
sic ego passiz labores v̄ros icendio cōcre
maui: q̄ten^o cogscatis q̄pniitiosū sit p̄rum
iſtituta cōuellerē: q̄ pro aīaz salute puifa
sūt. An igratis q̄ glosū sit semp abstinere
ptib^o? Nā si q̄s ab ea re q̄ i ei^o ē p̄tā: dī
vina cōſideratiōe se ḡtinet: magnū cōſegē
a dño p̄mīū. Ab ea hō re cui^o yſedi licētā
nō h̄z: q̄dā noscī necessitate cohiberi: t iō
pp̄t abstinentiā coactā atq̄z iutilez frustra
videt expectare mercede. Deniq̄z cū p̄les
elce apposite fuerit: t frēs p̄ci^o his v̄tunt
pp̄t deū: tūc ap̄d eūz sibi maxinā spez re
ponunt. De cibis autē q̄s nō vidēt: nec eis
ad p̄cipiēduz facultas vlla tribuit quō p
p̄simonia p̄mia cōcedent. Iōq̄z pp̄t exigū
os sumpt^o: tāta frūm n̄ debuit iſmitti cō
moditas. **O**r anachoretaz p̄uersa do
gimata celit^o p̄ſenſit atq̄z correxit.

Ecclii³ Pachom^o loq̄retur
ad eos: t sufficiēter
eoꝝ dīcta corripet: ostiari^o ad eūz festin^o
Iḡressus est: magnos viros t anachoretas
egregios idicās adueniſſer: q̄ eūz vidē dī
derarent. Quos ilico iussit itrare: debita
q̄z reuerentia salutās eos. Post oronez: p
frūz ducebant cellulas: t oīa eis mōasterii
loca mōstrabat. Qui rogaueſunt ſenē: vt
eūz eo dgb^o cupent^o reb^o. ſecreto loq̄rent
Tunc itroduxit eos i cellā ſuā ſeorsuz: ſe
ditq̄z eūz eis. Illis autē d reb^o abditis at
q̄z archanis alti^o diſputatib^o: cepit ſcs odo
rez ſentire deterrimū. U idebat enīz eos
occulto ſatis v̄i ſimone: t ſcripturis pa
ra^oos exiſtere: net poterat de itollerātia
ſetoris aliqd vel cogitare vel dicere. Ubi
ḡ de diuinis elogis diuti^o diſputarūt: t ho
ra ix. iā refectionē t̄p̄s idiceret: ſurgentes

iſpi mox abire voluerūt. **Q**uos ſcs vir eni
xiuſ hortabat vt cibū parī ſumerēt. Qui
noluerūt penit^o ac gescere: dicētes festina
re ſe aī ſuſſat ſolis ad p̄pha remeare. **L**ūc
vale dicētes ei ſine mora pfecti ſūt. **L**ūc
pachomi^o volēs certi^o cām ſetoris aſſeſſe
i oronem pſternit exorās dñz: q̄tenus ſibi
q̄les eēt pādere dignareſ. morz coguit
q̄ ipietatis eoz dogmata qb^o pbanſ ibu
ti: tātaz pniitē de eoz cordibus eralatēt.
Nec mora viros iſpos iſeq̄t: t ap̄phēſis ait
Unū volo vos iſterrogare ſimonez. Qui
dixerūt. Interroga. Nūgd ait Origenis
cōmēta legiſtis. Qui ne ḡtates dixerunt.
Nequaq̄. Q uib^o ait. Ecce confeſtor vos
coraz dño. q̄ oīs hō q̄ legit Origenē t cō
ſentit hiſ q̄ pue diſſeruit. i pfūda puenier
iſeroruz. hereditasq̄z ei^o erūt h̄mes t exte
riores tenebre. qb^o iniq̄z aie ſine ſine pu
nient. En ego q̄d mibi maniſtū ē a dño
yobis ſollicite nūcianu. ex hoc iocēs ero:
vidētis ſi ea q̄ ſe vera reſpueritis. Qd ſi
mibi vultis ac gescere: deoꝝ placere: p oīa
cūctros. Origenis libros in flumē mergite,
ne ab illis yolipſi mergamini. **H**ec dices
diſſeffit ab eis: t redigēs ad exercitiū ſo
lite h̄tutis: repit frēs i orone iſſere: cum
qb^o alaſriter hymnos cantilene ſpiritalis
explicuit. **P**er viſione posteroruz ſer
uorum prelatorum atq̄z ſubditorum

DOnachis^o ſo ad vſcēduz
mūcētib^o: vene
rabil^o ſenex i cella vbi ſueuerat
ſupplicare dño ſe recepit: t obſerās oſtū
orabat i rēte: memor yſſiōſ quā aliq̄n ſpe
xerat: t obſerabat dñz q̄ten^o ei declararet
ſtatū mōachoz: q̄ ſutur^o ēt v̄l q̄p^o ei ſobi
tū i tāta cōgregatiōe cōtigeret: t ab hora
nona vſq̄z ad lllb t̄p̄s: q̄ ſrat̄er q nocturnis
in oronibus p̄erat vocē mitteret. t ad p̄
ces ſolitas excitarer: i ſtātiaſ ſue ſupplicati
onis extēdit. **L**ūq̄z p̄cārē attenti^o: ſubito
circa mediā noctē viſionē cernit: q̄ eūiū ſ
petiſiōne p̄paz de ſtatu posteroruz ſuoꝝ^o
pleni^o edoceret. Nā mōasteria ſuā vebe
mēti^o dilatāda: nō llōs q̄ppe pie victuſos
t ſtinēter aguit negleciſuros etiā plūmos

Dicitur: si uāqz salutē penit' pdituros. Cidit
 ḡ sic sp̄e narravit m̄ltitudinē monachoz
 i valle qdaz p̄fuda satis atqz caliginosa
 cōsistere: z alios exinde velle cōscendere
 nec valere: qdā enī occurrebāt ex aduer-
 so sibi nec iūcē dīgscere poterāt: nec d. p/
 fido illo z tenebroso loco, p̄suis emerge-
 re: alios aut̄ frustra conātes p̄ laſitudine
 ruere atqz ad iferos puenire: alios iacen-
 tes m̄fabilis ac lachrymosa voce deflere
 nōnullos v̄o cū maxio labore cōscēdere:
 qdā ascensiū ip̄o lux, p̄tinus occurrebat i q̄
 cōstituti referebat dō gr̄as: q̄ euadere po-
 tuſſer. Ita pachomi⁹ itellēxit q̄ nouissimis
 eēnt euētura tpib⁹: cecitatē mētis eoz q̄
 p̄ futuri sūt: z errorē cordis: bonoz deſe-
 cuſ valde voluit: maxie v̄o q̄ p̄pōſti tūc
 negligētes ac dīſides foret: z cōcordia di-
 scordioſe vteren̄: placētes stulte m̄ltitu-
 dini: z ontātes bituz m̄oachoz: nullaqz bo-
 na opa p̄ferētes: ſil aut̄ pessumis p̄matuz
 tenēt⁹. ipm̄qz nomē ſcē cōuersatiōis ig-
 rātib⁹ neceſſe ē emulatiōes ac iurgia gnā-
 ri: z q̄ p̄ſit ac maior sit abitiosa lite cōten-
 deret: z reprobari qdē bonos ac malos eli-
 ginec pbitate moz: z attigatē v̄l ordine
 vñūquez velle ceteris anſerri. vñ neqz
 aliq̄ bonis viris loqndi fiducia ſuberit p̄
 velitrate cōi: z erūt i ſilētio z gete: aut cer-
 te ſub colore honestatis: magnis perſecu-
 tionibus affligentur. Et quidez opus ſin-
 gulare cēſere: cū oia pene q̄ ſūt regli ſub
 mixa diuinis: humāis cōmutabunt illece-
 bis. Tunc pachomi⁹ exclamauit ad do-
 minuz dicēs. Om̄ps deſſi ſic erit: vt qd̄ p̄
 miſſisti cenobia iſta cōſtitui. Si. n. i tpe no-
 uissimo: q̄ ſibus p̄erūt: pueri futuri ſūt q̄
 les erūt illi ḡ ſub eoz regimē ſlabūt. Ce-
 tus. n. ceco ducati⁹ p̄bēs. vterqz i ſolleaz
 cadūt. Reu me: ga fruſtra z ſupuacue la-
 borau. Memēto dñe ſtudioz meoz que
 tuo munere pſecisti: memēto ſamuloz tu-
 orū. q̄ tibi tota mēte dekuūt: memēto te
 ſtamēti tui. qd̄ vſqz ad cōſumptionez ſcli-
 a tuis pmiſſisti cufodiri culorib⁹. Tu no-
 ſi dñe. ga ex q̄ ſuſcepſi baſc hitum m̄oachi
 n̄m̄o būlliat⁹ ſuz i conſpectu tuo: nūqzq
 ſaciatus ſine pane z aqua: yel q̄libet cre-

at nra alia quā fecisti. Nec eo dicēte: vox
 ad euz facta est dicens. Ne gl̄ieris pacho-
 ni cū ſis hō z idigeas mifcordia: ga cun-
 cta q̄ dīdi: mea mifcatione ſubſiſtūt. Qui
 dīſtiz pſtrat⁹ in trāmifcordiā tñi poſtu
 labat dicēs. Om̄ps duos vēiant m̄bi mifca-
 tiōes tue z vñua: z ne auertas mifcordias
 tuas a me: ga mifcordia z vñitas tua ſemp
 ſuſcepert me. Scio. n. ego dñe: ga nutat
 z claudicat vñiuera: ſine ptect ionis tue
 auxilio. Hoc cū dixiſet. aſſiterūt ſup euz
 āgli lucis: z iuueniſ i medio eoz. ieffabili
 pulchritudie atqz claritate resplēdēs: q̄ i
 ſtar ſolis ex ſe fulgoris radios emittebat:
 hñs ſup caput coronā ſpineā. z leuātes a
 era pachomii āgli dicūt ei: Qm̄ petiſti
 a dño mifcordiam. ecce vēit tibi mifcor-
 dia tua. de ḡlie ih̄o xp̄o fili⁹ dī priſ vñige-
 nit⁹. qui miſſus ē in hunc mundum: z pro
 ſalute generis humani crucifixus ē: ſpine
 am ferēs i capite corona. Et pachomi⁹ ait
 Oro dñe: nūgd ego te crucifixi. Et dñs
 placidior ait ad eū. Nō tu qdē crucifixiſti
 me: ſed parētes tui. Uerūt̄ aiequior eſto
 z cōſortetur cor tuū: q̄r posteritas tua ma-
 nebit i ſeculū. nec vſqz i finē mūdi defici-
 er. ipſiqz q̄ poſte futuri ſūt de proſūda il-
 la caligine liberabūt. quoq̄t vixerit ab
 ſinēt. z curā ſalutis prope gafferit. Nō
 nāqz qui pñtia tua ſe cōtinēt. tuaqz ſequē-
 tes exēpla virtutū. maria gratie luce re-
 ſplendēt: poſte vero q̄i hui⁹ ſeculi caligie
 fuerit imorati: q̄r prudenter itelligēt. q̄ pe-
 tēda ſūt. que ve fugiēda: z spontanea vo-
 luntate nullo humanit⁹ vñentes exēplo. ſ
 tantis exilierit tenebris. oēm̄qz iuſtitiam
 ſeruātes. eternā vñtā toto corde dilexerit
 amē dico tbi. q̄ cū iſtis erūt. qui nūc tecū
 i ſūma cōtinētia z sanctitate p̄clarī ſūt: cā
 dēqz ſalutē ac requiē ſorient. Nec dicēs
 dominus ascendit in celū. Dic autem il-
 lustratus aer eſt vñ ſplendor lucis illius nō
 poſſit humanis ſermonibus explicari.
 Exhortatio reſiſtēdi cōtra diabolum:

Tunc pachomius ſup
 his
 que ſibi oīſa ſūt synaxim cū vñ-
 uera fraternitate ſuuenit. Et officio ſacto

Prima pars

solēniter adiplateo: cūcti monachi iuxta cō
suetudinē corā sene ad audiendū h̄bū con
stiterūt. Qui ap̄ies os suū: docebat eos di
cēs. Filioli mei. quātacūq; ē xtus i nobis
atq; possiblitas: p̄ salute n̄ra certare for
tier. et aduersus armatū hostē virilē dimi
care: priusq; veniat tps in q̄ nos metipos si
enī inertes fuerim⁹ ac d̄sides: miserabilis la
mētationē plangam⁹. Nō negligam⁹ dies
n̄ros q̄ largit⁹ ē nobis dñs: h̄z opemur in
eis cū tota alacritate xtutē. Dico. n. yobis
qm̄ si sciretis. quātā sanctis i celestib⁹ bo
na parata sūt. et que tormenta manēt eis q
a virtutis itinere deuiciarūt. et cognita veri
tate nō in ea digne xtlati sūt: sūmis xtuti
bus eterna supplicia vitātes. hereditatem
illā beatā: que dei famulis p̄missa ē. festi
naretis adipisci: quā nemo nisi mal⁹ ac per
dit⁹ fugit. ac negligit: qr̄ gd amittit penit⁹
nescit. quē iā iamq; respicere oportet et ter
renis absolui cupiditatib⁹. vt mala p̄teri
ta defleōd iugis idulgētiā dñi sequatur:
et sic ad meliora conuersus iter suū dirigat
quaten⁹ in exitu vite let⁹ existēs. ad cele
stē regē cū magna laude pueniat: q̄n ter
restre hoc hitaculū d̄serēs. aia ad cognitō
nē sue substantie properat: q̄n celestib⁹ so
ciata virtutib⁹ ad p̄rem lumen puenire fe
stina. Quid extollit hō p̄ yanam gloriaz⁹?
Quid erigis puluis? Quid superbit terra
et cinis? Plangam⁹ nosipos poti⁹ dñi tēpus
habem⁹: ne cū fuerit expleta singulis de
terminata dilatio. tūc iueniamur tēp⁹ pe
nitentie exposcere. q̄n iā accipe nō mere
mur. In hac. n. vita nobis peccata d̄fere
p̄missū ē. in iferno āt a factō David pphe
ta dictū est. q̄s confitebis dñs? Nimirū aia
illa. pbabit infelix. et oī lachrimaz̄ fōte plā
gēda. que seculo renūciās itez̄ seculi acti
bus iplicasit. et inutilib⁹ dudū curis exuta
rursū redit ad dura fuitutis obsega. Et iō
carissimi fratres. ab h̄stibili mūdo: et post
paulalū tr̄istituro: p̄petuā beatāq; vitā no
bis nō patianur auferri. Vleror āt et tot⁹
penit⁹ intrenisco. ne carnis n̄re parentes
vsi seculi reb⁹ et vite p̄iūtis occupati nego
tiis: q̄ putāt nos d̄fuisse mundi mala. et ab

hinc iā vita fr̄is p̄petua: suo nos iudicio cō
dēnet: dicētes nobis. Q̄ uō lassati elis in
semitis n̄ris. rātis obsessi miserijs? Exuta
nāqz tā magna tristitia yobis ēt meror ac
cessit. et penis n̄ris vester ignis adiect⁹ est.
Rami quippe v̄ri fruct⁹ ferunt imitiles:
nec fructus q̄s i flore mōstrauerūt edide
rūt. Sz̄ et illud propheticū: et si yobis inge
rat: expauesco. Ideo i depectionē vene
rūt. derelicti facti sūt et abominabiles: et
corona capitis eoz sublata est. Liuitates
ad aust̄p site clausē sūt: nec ē q̄ apiat eas.
Tollat igis ipi⁹: ne videat gloria dī. Nec
cogitates fr̄es mei. totis certem⁹ viribus
ne ab hoste superemur. Ille sēp sisit ut pi
mat. nos sollicite vigilem⁹: ne qđ abit: ei⁹
fraude p̄missamur. Ante oīa p̄ oculis ha
beam⁹ yltimū dī: et momētis singulis eō
noꝝ dolox supplicia formidem⁹. His enī
causis aia se cōsuescit agnoscere. corpusq;
iēunijs ac vigilijs depmēs. ipa i merore
luctuqz continuo p̄seuerat: donec spiritus
sancti calore succensa: superne cōtemplatio
nis mereatur auxiliū. et a contagij exuta
trenis: dñis iugis exaciē alloquuis. Ali
as etiā q̄ semper hec cogitat. puritate mē
tis obtinet. humilitatē cordis acq̄rit. yanā
gloria respuit: oī seculari prudētia carere
cōtēdit. Philosophē ḡ carissimi fr̄es. aia
spiritualis quoddicē aduersus crassaz car
nis sue materiā. oīqz circūspicione cum
ea taliter agat: quatenus ad meliora sibi
cōsentiat. Et cū vespe puenit ad stratiū
singulis mēbris corporis sui dicat. Donec sū
mul sun⁹. obediti mibi suadēti. que recta
sūt mecuqz dñō cū alacritate fuite. Da
nid⁹ suis dicat. Veniet tps. q̄i iactatia n̄a
cessabit. q̄n pugill⁹ amittere iracūdia n̄ erit
q̄n palme q̄ ad rapias extēs sūt: q̄geset.
P̄edib⁹ dicat. Erit q̄n ad inigiatē n̄ vale
bitis. p̄suis occurrere: q̄s p̄missatis itine
ra n̄ poteritis i trare. Lucta q̄z mēbra sua
sili⁹ alloqz. et dicat eis. Anteqz mōs nos
abiuitē dirijat. et sepatio que d̄ p̄co p̄mi
hois accidit ip̄leat: certem⁹ forūt. stem⁹ p̄
seuerāt. virilē dicem⁹ sine corpore atq; p̄
gritia dñs fui am⁹. vsq; dñ rursus veniat

temporales absterges sudores nros ad immortalia nos regna pducat. Fudite lachrmas ocl. dimostra caro tua nobile fuitute collabora mecum pcib' qb' do csiteor: ne cu regescere vis atqz dōmire. ppetua nobis crucianita zras. Et iō vigila sep i opib' tuis. qz si ea sobrie gesscris: bonoz tibi retributio copiosa pueniet. Qd si neglexeis tormentoz genera mifanda succedent: et tunc audies vular' aie dñeis ad corpus. Neu me qz colligata sū tibi: z pp te pena ppetue dñenatiōis excipio. Si h itra nos assidue tractem: efficimur ve tēplū dñi z spirit' fact' hitabit i nob: nec vlla nos sane poterit vlt' circūneire vslutia. Sup dece milia qz pedagogoz magroz doctrinā ti mor dñi p cogitatōes buiuscemōi nos eru dier: prudētelqz cōstituit z quecūgz būa no selu n valēt' attigēt' nobis spū scūs spirabit. Naz qd orem': vt beat' ait apl's sic oportet nescim': hz ipē spū postulat p nobis gemitib' inenarrabilib': hz ne vos mthi laborare cogam' hūc terminū fmo nib' nris iponim'. Deus pacis z grē cōfir met nos: atqz corroboret i timore suo fies Amē. Hec dices sine mora dī: e sit: z cō medas eos dño prospectus ē. Qz pachomius i spiritu meruit scire secreta hoium.

Cumqz pgeret ad moasteri habenēse: cuz theodozo z cornelio: ceterisqz p̄plimis frīb': substitut parū per i itinere: velut interrogā aliquē d' qdā secreto negocio: z coguit i spū vnū d manatis q̄ p̄fixerat i moasterio fuisse negle etuz. Precepit. n. q̄ i pistoria arte laborabant: vt si qn sacerent oblatōes nihil loq ren̄ supuacū: hz apd scipios salutaria meditare eloqua. vocauit ḡ theodozo q̄ ipi' moasterij curaz gerebat: z dicit ci. Nade secreto sollicit' igre: qd frēs sero cu oblatōes saceret sūt locuti: z q̄ qd dephende rō: ad me referre curabis. Qui pḡs dili gen' ivestigauit oia: z ea q̄ didicū scō nun ciauit. Qui dixit. Nunc existimāt frēs: q̄ editōes qz eis dedim' suadas būane sint z nesciūt: qz p̄ceptu etiaz minimi māda-

ti magnū piculū negligēti maneat: Nōne septē dieb' i slē silētiū circa hiericotinam ciuitatē cōordit tenuit: deinde tpe cōsitu ppls exclamans ptin' cepit: z ita pceptu dī q̄qz datū phoiez nulla dissimulatione cōtēpsit. Tūc ḡ deinceps mōachi pcepta nra custodiāt: vt h̄ eis p̄ctū negligētie remittat. Si gdē z nosipi q̄ alijs idicim': oī sollicitudie custodim'. Tūc īgressus mo nasteriū p̄ oronez: vēit ad frēs q̄ p̄hsyatos opabāt: sed cēsqz cu eis cepit z tpe texere Trāsiēs aut puerul' q̄ cōstitut' erat ad ob sequz eius: q̄ septimana faciebat: itēdit te xētez btm̄ pachomiu. z dicit ei. Nō bñ p̄ oparis. alio mō abba theodorus ītexit. Et mox surgēs ait ad puez. Osidge mihi fili quō texere debeā. Et cu didicisset ab eo: sedit rursus ad op' suū. mēte trāglus z in h̄ scō supbie spm̄ p̄pmēs. Nā si bz carnem cōtulūcūq̄ sapet: ne q̄q̄ pueri mōitis acq esceret: hz poti' icrepatis eū q̄ vlt etatē lo q̄ plumeret. Diabol' oñdit se pachomio.

Hlio vero tpe cu se removisset ab oī con spectu: z ī secreto suo morares in troiuit ad eū diabol': h̄itu simulato: z ex aduerso cōsistēs: que ingt pachomi. Tunc ipē reuelatē sibi spū scō: visionez rēnuens ūmici: cogitabat itra se atqz dicebat. Ad uent' xpi trāglus ē: z vslio ei' oī timore libera z gaudio plena ē: ptin'. n. z humane cogitatōes abeūt: z dñideria etna succedit: ego aut nūc turbar' variis cogitatio nib' estuo. Et xtinuo surgēs ac signo crucis se muniēs: extēdit man' suas: vt ipsuz cōphēderet. Et exuflās i eū dixit. Discede a me diabole: qa maledictus es tu. z vslio tua z artes ūsidar tuaz: nec habes locuz apd famulū dei: z fact' veluti puluis: celaz ei' molestissimo fetore compleuit. ita vt ipsam cōfuderet heremū voce magna pelamās. Nō te lucratus eēz: z sub mea p̄ate redēgissez: hz p̄celsa ē virtus xp̄i. Jo debeo tēptare vos i oibus. Verūt̄ quātuz possuz vos ipugnare non desinā: oportet eni me opus meum sine intermissione implere. Pachomius vero confitcbatur

Prima pars

dño confortatus sp̄i sancto: gr̄as agēs ei:
de miris erga se b̄ificiis atq; muneribus

Quod h̄tus diaboli ostēla ē Pachomio.

Hoc etiam monaste
rio quadā
subito p̄cul ituitus est grandez fantasiaz
multaz seductiōez ita cōpositaz. Erat enī
ih̄tu mulieris excedentis oēz humanaz
pulchritudinez: ita vt forma eius ac dispo
sitio et visus exponi nō possit: hanc videns
etiaz Theodorus turbatus ē valde: et vul
tus eī imutatus est. Quē venerabilis se
nex vidēs nimū formidare. Fide in dño
aito Theodore ne aliquaten⁹ expauescas
Hec dicēs stetit in oratiōe. supplicās dño
vt stupēda illa fantasia. diuine maiestatis
potēia solueret. Lung⁹ siml⁹ orarēt. cepit
illa prima fieri: quā p̄cedebat plurima de
monū m̄ltitudo. Lū ergo p̄ces suas. Pa
chomi⁹ explicasset: illa veniens ait ad eos
Quid supfluo laboratis: dū ē me nibil age
re possitis? Ego nāq; potestatem accepi a
dño tēptare quos volo. Et interrogauit
ē Pachomii⁹ dicens. Quid vis eē. v̄l yn
de venis. aut quē tēptare tu queris? Que
ait: ego sū diaboli vir⁹. et mihi caterua de
monum subiecta ē. Ego sū que semia i ter
ra p̄cipito. et caligie mortis voluptatis
inuoluo. Ego Judā qz dcepi et ab aplat⁹
dieci fastigio. Et te igit⁹ o pachomi expeti
ui a dño. et ipugnare n̄ cesso: nec possū am
pli⁹ opprobria demonū sustiere. q̄ viuuer
sis ipugnatiōb⁹ ac plijs meis superior exti
tisse mōstreris. Null⁹ enim me sic tu sine vi
rib⁹ reddidit. Nā iuuēnib⁹ et senib⁹. necnō
et pueris doctrina tua me subdidit: et vt ab
eis penit⁹ culcaret effecit. tātu⁹ ɔgregās
me exercitū monachoz. et muro i expu
gnabili. dei timore circūdans ita vt mistri
mei nō valeat ex vobis quemq; sua m̄lti
plici fraude seducere. Nec nobis oia ɔtin
gūr. q̄ verbū dei factū hoiez: q̄ vobis po
testatē tribuit. n̄az culcare vtutē. Et pa
chomii⁹ ait. Quid igit⁹. Ne soluz sic dicis
tēptare venisti an n̄ alios? Et te ait. et qui
tui sūt siles. Iterū sanct⁹ vir interrogauit

enī dicēs. Ergo et Theodorum? Illa r̄fidit. et
te et theodorum expetiui. et potestate accepi
tēpta⁹ vos: q̄ appropinq; re vobis p̄eit⁹ ne
queo. Et infrogatib⁹ eā. cur n̄ posuit id age
re: r̄fidit. Si vobisē pugnauerō n̄ quā vo
bis virilitatē ɔmodi m̄istrabo. maxie tibi o
Pachomii⁹ ad tātā celstitudinez p̄uesti. ve
corpeis oclis. gl̄iā dñi dign⁹ sis bit⁹ itueri
Bz nūqd i ppetuū cū cuius mōachis bitab
q̄s nūc et oronib⁹ p̄tegis et exhortatōe co
roboras. Erit tps p⁹ obitū tuū. qn̄ inē eos
put libuerit ðbachabor: et agā ðb̄is q̄cūg
placherit mibi. Tu nāq; facis vt nūc a ta
ta mōachoz ɔgregatōe culcer. Et saci⁹
vir. Un̄ scis iqt ifelit. Qr forstā p⁹ nos me
liores erūt. g xpo sincera voluntate fuien
tes. eos q̄ ad disciplinā dñi fugient. et do
ctrinis spiritualib⁹ ibuēt. et p̄is exēpl edisi
cēt. Noui ait illa. q̄ ɔ caput tuū mōmēti
tus sis. Tūc Pachomii⁹ ait. tu mēdatij p̄n
cipiatū geris: naz p̄scire nibil oīno p̄uale.
Hoc. n. soli⁹ dī ē. et maiestatis ei⁹. ac p̄sciē
tie p̄puz: cūcta p̄noscere. Que r̄fidit. Se
cūdū p̄sciāz qdē: vt dicis: nibil p̄eit⁹ noui
conciendo th̄ plura coglio. Et pachomio
sciscitare. qn̄o ɔihsiar. ait illa: Ex p̄cedēti
bus: q̄ sūt euentura ɔsidero. Et vir lāctus
ait ad eā. Quō dicere possis exp̄me? Et il
la. oīs igt rei p̄ncipiu⁹ pcessu tps ad cōsci
tū tendit augmentū. Deinde ad dītrimētū
demergit. Sic ḡ et de diuina hac vocatio
ne cōcio q̄ inter initia sua celesti roborata
p̄fidio signis et pdigis variisq; virtutib⁹
creuit. Lūz igit senescere cepit. opprobrio
rū minuetur incrementis. aut tēporis diu
turnitate lacescēs. aut negligentie torpo
re deficiēs. Tūc igitur aduersus huīuse
modi potero p̄cualere. Bz et nūc op̄me,
um ē supplantare quos possū. Magnos
viros tēptare non desino. Lui pachomii⁹
ait. Si vt dicis: magnos tēptare viros n̄
desinis. propriuq; opus tuū: aīaz pditioez
esse professa es: vt pote que cīstos excel
in malitia demōes. dic quō aduerlus dei
famulos nūc nō potes p̄uale. Et illa. Ja
tibi inquit ante predixi. ex quo mirabilis
incarnatio xp̄i facta est in terris: nos sine

virib⁹ pr̄sus existere: ita vt ab his qui cre
dūt noīe ei illudamur vt passeres. Nez
tamē t̄ si ifirmi sum⁹ reddit⁹: nō v̄sqz adeo
gerim⁹ ocia: vt n̄ quos possum⁹ d̄cipe mo
lliamur. Nūq⁹ q̄ppe gescm⁹ aduerfari ge
neri v̄o: serētes malas cogitatiōes ī aia
b⁹ eoz q̄ nos decertare stendūt. Et si no
bis titilatib⁹ ānuere eis ex pre aliqua sēse
rim⁹: t̄cā ap̄l⁹ neḡssimas cogitatiōes imit
tim⁹: t̄ diuersaz voluptatum icēdia mini
stram⁹: t̄ ita p̄liates accerrime subīram⁹
eos n̄rēq̄ p̄tati subīscim⁹. Si h̄o viderim⁹
ea q̄ suggestū a nobis eos et ūrio n̄ solū n̄
suscep̄: q̄z nec libēt attēdere: fide que ī
xpo ē vigilat et sobrie se munire sicut sum⁹
dissipat̄ ī aere. sic ab eoruz cordibus pelli
mur et fugamur. Nō oīb⁹ etiā virib⁹ n̄ris
pmittimur cū oī hoīe īgredi: non oēs p̄t
n̄ros iper⁹ sustinere. Nā si ccederet nobis
passi⁹ oēs tota n̄ra formidie depugnare
multos possem⁹ q̄ nūc tuo tuēt labore dci
pere. Sz gd agim⁹: ga iuuant̄ scib⁹ tuis et
hvte at potētis crucifixi muniūt. Tunc
scūs pachomii⁹: voce magna cuz gemitu
dit ad eā. O idormitabilis negotia v̄ra q̄
nūq̄ aduersus gen⁹ h̄uman⁹ seuire d̄sistit:
donec itez diuina vt̄: id ē de fili⁹ d̄ celis
aduenies: ex itegro vos cōsumat et pdat.
Hec dicens: increpauit cateruā demonū
sub nomine christi. Que mox dissipata ē:
et ad nihilum dissoluta. Mane autem fa
tero: cōducans pachomii⁹ oēs fratres qv̄l
fūctitate vite vel antigitate ipsi⁹ eū p̄cede
bant: expouit eis cūcta q̄ viderat a malis
gnis spirib⁹. Insinuauit etiā p̄ eplas su
as absentib⁹: muniēs eos ī disciplina atqz
timore dñi: et iſtuēs puidēter: vt in nullo
p̄lus fantasij demonū cedat: nec iſidia
rū multiformia p̄stigia extimescat. Qui yi
dētes et audiētes q̄ p̄ diuinā gr̄az ab eo mi
racula gerefāt: corroborati atq̄ solidati:
fide cum omni alacritate laborem conti
nentie sufferebant. Q̄z pachomius
fanauit quem scorpio percussit.

Interea alicui⁹ fratris q̄ pa
tiētie senis emulū
imitator erat: cū staret ad oīo/

ne: p̄cussit scorpi⁹ pedē: et adeo vir⁹ fudit
vt v̄sc̄ ad cor eius dolor excuteret: et sp̄m
paulomin⁹ exalaret. Quilz sic effect⁹ ex
tremo cruciatu: n̄ tñ se cōmouit a loco suo
donec finiret oīo. p̄ q̄ statī pachomii⁹ p̄ces
xpo fudit̄ p̄stine sanitati restituit. Q̄z
ifirmitas corporis q̄nqz pficit ad salutē.

Eldeodoro quoq̄ ḡuis pas
sio capitū isti
eta dolores acerrimos excitabat
Qui cū rogaret pachomiu: vt eū suis re
leuaret orōnibus: ait ad eum. Putasne
fili q̄ alicui cōtingat dolor aut passio aut
aliquid huiusmōi sine pmiffione dei: Idcir
co in dolore sustine: et ī hūilitate tua paciē
tiā habe: et q̄n̄ voluerit dñs tibi ī fert sosti
ratē. Quod si et diuti⁹ p̄bare digna: esto
grat⁹ vt fuit pfectissim⁹ et patiētissim⁹ Job
q̄ m̄ltas tribulatiōuz et cruciatu: tēptatio
nes excipiēs: dñz bñdicebat. Et sic ille: tu
q̄z p̄ dolorib⁹ tuis maiore regem a xpo p
cipies. Bona q̄ppe ē abstinentia: et ī orone
p̄seuerātia: tñ ifirm⁹ p̄mū magnū adipisci
tur: cū lōganimis et patiēs inuenit. Et q̄z
nobis de magnanimis viris fmo precessit
necessariuz r̄cor vnius adhuc yiri tolerā
tiā: que cunctam laudem trāscedit huma
nūz p̄ferre ī mediuz p̄ ytilitate multoruz:
De patientia zachei monachi.

Achaeus qdam monachus:
pus: regio morbo corrept⁹: seque
strata a fr̄ib⁹ habuit cellā: tota vita sua pa
ne tm̄ et sale cōtēt. Sēp autē p̄yatos ope
rabat: tātāq̄ cōtritionē ppter dñz habuit
vt se numero funiculos intorquēs: com
pungeref man⁹ ei⁹ et lāguinis guttas efflu
erēt: tantū vt ex ipo ope magna viri tol
lerantia mōstraret. In tanta igē ifirmita
te corporis cōstitut⁹: nūq̄ frūm collectaz
deseruit: s̄ ad explendas oēs diurnas oīo
nes: sollicite ouolauit. Nūq̄ dormiuit in
terdiu. Cōsueverat autē p̄ singulas noctes
pusq̄ caperet sōnū quedam de scripturis
meditari: totaque membra sua christi si
gnaculo muniēs: glificabat iugiter dñm.
et ita paululuz gescebat. Deinde circa no

Prima pars

etio medius surgens usq; ad matutinas orenes alacriter pinacebat. **Huius** aliqui manus qdā frater ispiēs: opis nimietate atq; violētia fortiter sauciata: et respas sanguis: dicit ei. Quid ita p̄ durissimo labore te discurias: maxie tali iſfirmitate depluss? An forte metuis qd apd deū tra bas offensas: vel ocij crimedē curras: si nō sedulo fueris opat? Sicit dñs qd poteris et qd nemo tātis tribulatōib⁹ afflīct⁹, illuz valet op⁹ attigere: p̄cipue tu qd illa necessitate ɔstringeris. Nā si pegrini ppter deū sufficiētiā usq; largimur: qntomagis tibi tāto p̄ cū deuotioē fuit⁹. Ad quem ille r̄ndit. Impossibile ē mibi n̄ opari. Et s̄ ait Si hoc igt tibi placet: salte man⁹ tuas oleo pūge: ne, tñ lāguinem p̄fluētes i labore deficiat. Qui s̄ilio ac gescēs: fecitqd horat⁹ ē ell⁹ et itatū vulnerate man⁹ el⁹ quate sc̄. vt nequac̄ posset sūfserre cruciat⁹. Ad quē yisēdū beat⁹ pachom⁹ yēies ait. Tu tabas frat̄ qd te oleū posset iuuare? Quis qd te coegit ita sedulo laborare: vt sub p̄textu opis i h̄ yisibili oleo magisq; in deo spez p̄oeres? Aut nūgd ip̄ossible ē sana re te? Aut i grāt egritudines singloz nr̄isq; cōmonitionib⁹ idiget: vel despicit nos: qd ē natura misericors? Bz vtilitatē ɔsiderans alaz nr̄az sinit ad momētū pati tristitiaz vt tollerat̄ ppetua pmia largiat⁹. Sup ip̄m igie oēz cura nr̄am: sollicitudinēq; iactem⁹: et qn̄ voluerit yl̄ quo iudicauerit: ip̄e terminū dolorib⁹ nr̄is benign⁹ ip̄onet. Qui r̄ndēs ait. Ignosce mibi venerabilis pr̄: et ora p̄ me dn̄z: vt i h̄ mibi delictuz remittere p̄ sua pietate dignē. Asserebant aut̄ plimi de h̄ senē: qd p̄ annū integruz se fleuit: p̄ biduanū i ciunū parū cibi p̄cipiens. Huc sc̄o pachom⁹ mōachis pp̄ebat velut exēpli bonoꝝ opuz: firmamētūq; h̄rutiū. Ad quē eriā eos qd erāt i merore positi dirigebar: qd t̄ h̄ebat ɔsolatoriuz h̄buz sicut nullus ali⁹. Qui usq; ad finē fortiter decertas in senectute sc̄a: p̄ dolorib⁹ tan tis: eterna solatia recepturus migravit.

QDe obitu sancti Pachomij.

Erlus itaqz Pachom⁹ qd talētū sibi creditum;

nūḡ p̄suis absconde ret̄: qd ob⁹ p̄rogans: et h̄c et alios cōplimos p̄se cte cōuerlationis ad xp̄z an̄ p̄miseric̄ die festū leta mēte celebrabat. sup tātis ac talib⁹ fructib⁹ a dno sibi ccessis: de qd n̄ bic fmo: qd diu pdwctus ē: deo grās referto. Post br̄fissimū h̄o pascal festū diē mltis fr̄ib⁹ ad dn̄z p̄missis ad postremū ip̄e qd beat⁹ pachom⁹ iſfirmat⁹ ē: et ministrabat ei theodoroz: cui⁹ sepe meminim⁹. Et quis ēt toto corpe attenuat⁹ ac debilis. faciē tñ bēbat hylarē atq; fulgētēz: ita vt ex h̄ qd vidētibus pie mētis ac sincerissime sc̄ie sue mōstrarē. indicia. Ante duos qd dies sc̄e dormitionis sue conuocans yniuersos fr̄es ait ad eos. Ego gdē carissimi viā patr̄ secur⁹ ingredior: iaz video me a dño p̄tinus euocari. Vos qd memētote h̄bop̄ qd a me frequēter audistis: et vigilātes i precibus: sobrii esto te in operib⁹ vestris. Nulla sit iunctio cū sectatoribus militi⁹ vel arrii seu chrisi p̄ceptis aduersatib⁹. Lū ill̄ at cōuerlationi qd metuū: et possunt pdesce vobis in cōuerlatione sc̄a et aliabus vestris p̄stare solatia. Ego iaz delibor: et tēp̄s mee resolutionis instat. Eligite igitur ex vobis fr̄ēm me p̄ntē: qd post deū p̄st oībus curāq; vestra p̄ gerat animaz. Quātum h̄o mea discretione ppendo petroniū ego ad hoc opus idoneū dico: v̄fm autē est quod expedit vobis: eligite. Recepitur ergo et hoc obedientissimi filii cōsiliz p̄is. Erat enim petronius potēs in fidc: humilis i cōuerlatione: itellectu prudentissimus: bonis morib⁹: discretione perfectus. Pro quo precem domino sanctus pachomius fudit: quia et ipsum in monasterio cognomento thibostib⁹ egrotare comperat. Cuilibet absenti cunctam fraternitatem commendauit in domino: mittens ad eū protinus vt veniret. Et signaculo xp̄i se muniens: atq; angelū lucis qd fuerat ad se directus. aspectu itūēs hylari. sanctā redidit animā. xiiij. die mensis chon fīm egyptiōs. quod ē iuxta romanos ad septimū diez Idūuz mayarū. Cuius venerabile corpusculū: discipuli ei⁹ sicut decebat p̄ more curantes totā noctē sup illud duxit.

re pugilē: psalmos hymnosq; canētes: se
quenti hō die sepelierūt eū i mōte vbi fu
erat cōstitutū. Illi aut̄ q missi erāt ad scūz
petroniū eū deduxerūt adhuc iſurmitate
ſpa laborāte. Qui paucis dieb⁹ totā ſrni
tatez gubernās: z hic i pace defūct⁹: reli
quēs p se vix iuſtū t acceptissimū do
fīſeuſ nomie. Hec igit̄ nos ex multis coꝝ
meritis descripsimus pauca: t ex magnis
pauca digeſſum: n̄ vt illis honor alijs pre
ſtaretur: nec n̄. fas est eos nr̄is idigere pre
conijs: gbus ſufficiēs ē eftna laus t ideſici
ēs glia: quā corā xpō t ſcīs ḡelis ei⁹ ade
pti ſūt: t pleni⁹ cū ſuis corpib⁹ i resurrecti
one oiuſ cōſequēt. Fulgebūt. n. ſicut ſol i
regno dei: g glificātes ſe glificare teſtat⁹
ē: ſed vt nos emulatores eoꝝ p nr̄is effici
amur virib⁹: cū vītas eoꝝ pclarissimas
agnoscētes. eas imitari xpō donāte cōten
dim⁹: p̄cib⁹ ſēp adiuti beator̄ patrū: p̄iar
ebaz: pp̄bz. aploꝝ. martyru. oiuſq; ſan
ctor̄ p q̄ ſipotens t clemēs de⁹ nr̄i bīa t
coēna t ſubſtātialis t iſepabilis trinitas
p̄ ſiſiliuſ t ſpū ſcū ſlificē iugit t collau
dei. q̄ ip̄i obēt ois laus t gloria in ſecula
ſeculop Amē. **E**xplícit de ſcō pachō
mio. **I**ncepti de Epiano monacho.

Quidāz Epian⁹. iuuenis cō
uerlus ē i beremitorū quoddā i
archiepau thuronēſi qd̄ d̄r gaſtinetum.
vbi cū ſorti ſēptareſ a carne ſua. afflige
bat ſe: i qdragesima ieuunabat t abſtinēſ
ſe ab oſ potu. p̄cet vnu die i septimana.
In hyeme ſlabat vſtir⁹ i aq̄ frigida vſq; ſ
ad colliū: diſciplinā ſibi dabat vſq; q̄ vge
dirūperent. Qd̄ cū qdā die h̄ ſaceret: t ſe
cediſſer vſq; ad ſanguinē: audiuit vocem a
parte occidētis dicētez. Nil p̄deſt tibi qd̄
facis. Iſte de⁹ quē iclamas. nō dabit tibi
quod petis: ſed cōuertere ad me t auxilia
bo tibi. Quod ille audiēſ: itellexit vocez
ē inimici. Et cū oraffet duz vt auxiliareſ
ſibi cōtra iēptationēs: p̄pouit aggredi pe
grinationē ad diuersos ſcōs. vt ita finire
vitaz ſuaz pegrinādo. Et cū diu hoc cogi
batter. accepio bacculo egressus ē nudis pe

ribus. Et cū veniſſet ante quāndam ec
clēſiam: flexis genibus rogauit deum: vt
daret ei bonum consilium: vix ab oratio
ne ſurrexerat. Et ecce ſenſit fetorem
magnum per quod intellexit diabolum
aſtantem: qui ei ſuggerebat relinquare
habitū religiōis t locū ſuuz: t grās agēs
vno de tali ſigno: reuersus ē ad frē ſuos.
Hic aliquādo i festo ſci Stephani dormi
ebat ad matutīas. Et cū legeret illa lectio
vbi legit: t lapidauerūt ſtephm. expgeſa
etius ad h̄ vbuſ: rephēdit ſe de ſcōnolentia
dicēs. Veb mihi gaſic dormio ad obſeqū
dei. Iſte ſcū ſo dormiebat quādo lapida
baſ: t p ſeſtutorib⁹ orabat: t ego miſ de
buerā rogarē iſtuſ ſcū ſtārtyrē. vt oreſ
p me: t p̄ h̄ cepit itētissime vigilarē t ro
garē ſcū ſtephm vt oraret. p ſe. In crasti
no cū eēt i reſectorio: aſiq; aliquid gaſtaret.
vēit vox ad eū viſcēs. Tu itēdis ad terre
nas eſcas: t ſi cogitas de glioli pthomar
tire q orat. p ſe. Tūc apti ſūt oculi eius t
leuās oclōs i ſclū: vidit martyrē orātē p
ſe: ſicut vox ei dixerat. Qd̄ cū dixiſſet ſta
tiz ſurrexit: t periuſ locū ſecretū i quo ora
ret. t dicit. Scē Stephāe. quas tibi grās
āgā d̄ h̄ tāto bñſicio tuo. Nihil bēo ppr̄iſ
qd̄ tibi dem. Sz tñ h̄ do tibi: q̄ amodo p
amore tui ſi iduār lineis: ſz laneis tm̄: qd̄ t
fecit. Hic cū poſtea moneret cefos. vt in
bono pproſito pſiſterent narrabat viſcēs.
Eraz aliquid i caſtineto: iacens in lecto ple
no paleis i ſolario quodā. Et cū vellez re
paulare ſētibā neliō gd. qd̄ ſe mouebat
ſub renibus meis. Dixi quoq; hoc magi
ſtro meo: ſed illa moſio non quieuit. Qua
dam autem die iſpirante mihi dominor
cepi euertere palea leci mei t euerſa pa
lea cum nil inuenirem: leuaui vnu de aſ
ſeribus ſolarij: ſub quo inueni vnum pedu
lem t in eodem magnam maſſam denari
orum. Quos cum inueniſſem: relictis illis
eucurri ad magiſtrum noſtrum: t confeſ
ſus ſum quid inueniſſem. Ille iuſſit mihi
vt afferrem illos ad ſe. Quod cum feciſ
ſem omnes fratres iuſſit congregari: qui
omnes excomuniſſacrerunt illum qui hoc

Prima pars

fecerat. Quod cū audisset carpētari? qui
dam dixit se hoc fecisse: et petiuit veniam
humiliter correctioneꝝ p̄mittens. Magi-
ster aut̄ indulxit ei: et iniunxit ei penitētiā.
Sed denarios male acq̄stos retinere no-
luit. immo diuīsit eos pauperib⁹ et ege-
nis. Explicit vita sancti Ep̄iani mona-
chi. Incipit presatio in vitam sancti
Ioannis eleymonis episcopi alexandrini:
alias elemosinarij appellati.

Ogitāte me ac diu-
nacite solliciteꝝ meū cōsideran-
te: quid in domo dei cōmodius ac digniꝝ
operari potuisse: ne ea videlicet p̄sumere
rem: que mibi ex ministerio credito cōmis-
sa nō sunt: nec rursus illa arripere: que in
genioli mei vires excedit: fū illud Galo-
monis: mel iuuenisti comedere quod sufficit
tibi: ne forte satiat⁹ euomes illud. Et ali-
bi. Altiora te ne quesieris: et fortiora te ne
scrutatus fueris. Ecce subito quidam strē-
mū ac studiosi viri me cōborzari volue-
runt: ut in latinū fūoneꝝ h̄terē. Leontiū
de vite residuis ioānis alexandrini antisti-
tis: queꝝ greci prop̄ multiplice cōpassio-
nem quam erga oēs possidebat: merito et
absolute eleymona id est misericordē appellant: q̄tenus tātus vir: nō tñ fūmōe greco-
veruetiaz latino eloq̄o pollentib⁹ utilita-
ti esset et cōmodo. Quapropter quia me di-
gnuz ad tātuz opus atq̄ ydoneū minime
p̄spexi: leuaui oculos meos ī motes ynde
veniret auxiliuz mibi: sicq̄ solatia patrū.
et orōnes adhibens tāz pficiuuz viruz nō
passus suz celare latinis: Sed lic̄z mēbra
nas incideriz: scedulaſ p̄paraueriz: nō tñ
bunc in codiceꝝ ausus suz anq̄ a domina-
tione v̄ra o miles beate: licētiam adipisci
p̄merui. Nec enī fas ē: vt absq̄z vicario
dei: absq̄z clauigero celi. absq̄z curru et au-
riga spūalis israelis: absq̄z vniuersali pon-
tifice: absq̄z ynico papa: absq̄z singulari pa-
store: absq̄z speciali patre: absq̄z te oīuz ar-
bitre aliquid cōsumēt aut diuulget. Tu enī
tenes claves dauid: tu accepisti claves sci-
entie. In archa gppe peccoris tui. tabule

testamēti: et māna celestis saporis requie-
scit. Tu. n. quod ligas nemo soluit: qđ sol-
uis: nemo ligat: qđ aperis: nemo claudit:
qđ claudis nemo apit. Vice z nāqz ī tris
possides dei. Cum autēz bunc beatum in
latinum verterez eloquium: nec grecorū
idiomata: nec eoz ordinē verborum seg-
potui vel debui. Nō. n. verbum et verbo:
sed sensu et sensu excerpti. S3 nec latinas
regulas vsquequaꝝ suare curauis: dum
tantū intentio mea illo tēderet. ex quo vir-
litas nasceret legentibus. Qua de re āge
lice dñēnō personam tantillitatis mee i-
tuens: non astutiaz inuestigans: non ver-
boruz faleras regrens: sed potius pio cor-
dis oculo: pfectuz legentū prenoscēs: ut
tantus vir tanq̄z exemplar et speculuz sit
oīb⁹: vestra apostolica auctoritate trāsla-
tionez hāc: si vestro arbitrio placet firma-
te: si displicet emēdate: dūmodo latinitas
se tanto nō doleat esse sale p̄uataz: q̄ gre-
cia se gaudet opime conditam. Suscipe q̄
scūz a p̄tōrē iterptatuz: et noli atēdere p̄
quē trāslatus sit: sed q̄s trāslat⁹ sit. Negz
enī: ppter fistulaz plūdeaz aquaz lipidissi-
maz despicias: neq̄z ppter spinas q̄ p̄du-
cunt: rosam q̄ producit spinas. Lustos v̄o
et amatoꝝ tuus: quādo voluit Pharaoni et
Nabuchodonosor iniquis regibus: som-
nia quibus futura prenoscere ostendit:
et Laypham ipiuꝝ qđ expediebat p̄tulit:
quādimo quando voluit asinc loqui arti-
culata verba p̄misit. Salve p̄cūl amate-
deo. p. sc̄la salve: totiꝝ atq̄z orbis papa bē-
vale. Finit plog⁹. Incipit narratio Leo-
tij ep̄i neapoleos ciproruz insule ī vitāci
Joānis eleymonijs alexandrini episcopi.

Fatētio quidez vna

Fest: nostra quoqz et eorum q̄ ante
nos fuerūt studiosoz et sanctoz viroz: su-
per p̄stī memorabilis viri vite narratōe:
id ē: vt in omnibus qđez imitatio pia et vī-
lis fiat: gloria autēz et magnificētia sancte
et adorande trinitati referat: et in h̄sic et ī
omnib⁹ que semper in generationez et ge-
nerationē propria luminaria ostendit: ad

Elitaspatrum

cv

illuminādos qui i tenebris et i umbra mor-
tis sedēt pētōres. Quoniā vero amici xpī
nō valde miramur. qui ante generationē
nřaz fuerūt viri qui deo placita cōueriatati
one vixerūt. s̄ de diabolica opatiōe illos
fmones semp dicim⁹ ad alterutru: q̄a sub
viris q̄ ante nos fuc. ut nō erat iniquitas
bominū multiplicata sicut mō: vt predixit
divina scriptura. eo q̄ abundauit iniqui-
tas refrigescit caritas multoz: iō non ya-
lem⁹ ad eoz consurgere meritū. Hui⁹ rei
gratia. ad pñtez sancte bui⁹ vite narratio-
nem ex parte venimus ostēdere etiā die
bus n̄s volētes: et ppositū suu: cogentes
excellētores nobis demōstrari: et angustā
et artam viam posse incedere: et obstruere
os loquētūm iniqua: et anime noxios itel-
lectus vitare. Iaz quidē et alij an̄ nos opti-
ma atq̄ excellētissima de hoc admirabili
viro et sumo sacerdote Joāne philosopha-
ti sūt potētes existentes i opere et in fmo-
ne. Dico. n. ioannē et sopbronum dei culto-
res et amatores h̄c: et pietatis ppugna-
tores. attamē. Q̄uis tales esset de dignira-
te et merito studij viri isti⁹ et ipi omiserūt et
idipsum ppeſſi sūt: qđ nō nulli studiosi agri-
cole vineā yberez et fructuosa vindemian-
tes. Nā relinquit ytiqz ex fructu bñdicti-
onem: etiaz nolētes: se retro sequētib⁹ ege-
nis eligētibus idē colligētib⁹ racemos yi-
neam. ex gbus sumus et nos minimi. Naz
et oēs sancti isti⁹. Q̄uis oī fortitudine sua: fru-
ctiferā hanc oliuā: que i domo dei: vt ait
psalmista plātata est ppter multiplices re-
vera oliuas que i ea fūr: zelo dei vindemi-
are studuerit: attamē latuit eos mult⁹ oli-
ue fruct⁹ dñi dispēsante. Nostrā ergo vi-
lem et frigidaz alacritatē suscipite. vt duo
vidue minuta: nō. n. illis d̄rabētes: neqz
q̄ possimus eorū a deo donataz sapientiā
imitari: iusti gesta scripture tradere festia-
nūmus: sed primo quidē velut itelligimus
nō iustuz eē ea que pñt ylicitatē audienti-
bus facere: silentio occultare: ne et nos īci-
dam⁹ in iudiciuz fui illius: qui talētum in
terra abscondit. Secūdo aut̄ i hac narra-
tione nřa correctiores et electabilcs by-

storie ɔscribāt. que scripte nō sunt ab opti-
mis yris. in laudib⁹ sc̄issimi reuera atqz
beatissimi ioānis. Deinde ḥo quia sapien-
tes et potētes in fmonē. amatores bystorie
erāt: sapicēter et sublimiter materiā depin-
xerūt: qđ maxime et pamphilius erexit nos
ad pñtez sollicitudine: vt eo q̄ inest nobis
pedestri. deformi: bñiliqz caractere enar-
ramus: vt possit et ydiota et sine litteris de
bis que dicuntur proficere. De Za-
charia et de ratione menne: et q̄ iste san-
ctus omnino non furauerit.

Qam perue nissim alexan-
driaz ego idī-
gnus ad amplectēdos sanctos et victores
martyres: kyrrum et ioannem et eorum io-
cūdis epulis et refectione frueremur con-
uenientibus et colloquētibus ibidez qui
busdam viris venerabilibus atqz philoso-
pbis. et disputarem⁹ de scripturis et de ani-
me institutione: venit ad nos quidaz pere-
grin⁹ petēs elemosynā. Dicebat. n. se nup-
de captiuitate persaqz ereptū. Accidit igit
vt nullus de cōsedētib⁹ inueniret: habēs
pcium aut nūmum. Unus q̄ de cōsedenti-
bus habebat illic astantē mercenariū cal-
lide datorez: accipientem tres m̄ nūmos
q̄ singulos annos: hñtem yxorē et duos fi-
lios. Lūqz recessisset qui petebat. psecut⁹
est eū i geniose: et abstulit a se quā ferebat
cruciculā argētē: et dat ei dices se nō hñre
aliud aligd yfqz ad siliquā vnā in vita sua.
Ego igit de hoc qđ acciderat: smo qđ ge-
stum viderā: per grāz dei iuentus sum cō-
siderare qđ fecerat: et cōpunct⁹ enarraui
statim ppe me sedentimē nomie viro
industrio et timenti deū: q̄ et erat ordinans
dispensationē sāctissime ecclesie sub nobis
li et beatissimo Joanne priarcha. Qui cuz
me intuitus esset admiratē ac laudantē
euz qui elemosinā fecerat dixit mibi. Ne
mireris co q̄ ex traditione et doctrina hu-
iūsinodi actionis opator extitit. Et dicens
te me ad eum. quō ppter charitatē prode-
sto mibi: ipse respōdens ait. Sc̄issimo ter-
beato priarche nřo ministrans pmanisit io
anni: et tanqz fili⁹ p̄prius patris idustriam

p

Prima pars

suicēpit: dicente scō ad eū. **P**ūlis Zacharia: esto misericors et h̄bus pmissiōis habe ex deo p̄ infirmitatez meaz: q̄a neq̄ i vita mea neq̄ p̄ morte deerit a te de. quod suat usq̄ hodie. **M**ultas n. b̄ndictiones mittit ei de: sed nō dimitit q̄c̄ quod nō statiz det pauperib̄: p̄ premōdū strigens et in nihilū redigens domuz suā. **M**ulto tiens in exultatiōe inuenierūt eū gdaz: dicentez deo. sic sic: aut tu mittēdo. aut ego disp̄gendo: videbim̄ x̄o ḡyincat. liquez n. q̄n tu viues dñi: et vīte n̄rē ministratores. **P**orro at q̄n m̄x̄a euentū nō h̄z ad horam aliqd quod det a se petenti: tristat dicit ad tabernariū aut ad aliū negociatorem. **D**a m̄bi vñ tremissen. i. tertiam p̄tē solidi auri. et fuiaz tibi vno mense vel duobus: vt vis: et vbi vis: qm̄ esuriūt valde q̄ in domo mea sūt. **E**t sumens dat egēti: rogas vt nemini dicat. **L**ū ḡ sensisset me idez dei cultor̄ mēnnas tāḡ euāgeliū audientez se: dicit m̄bi cū p̄unctione. In hoc miraris dñi: **I**ā si iuenisses sc̄m priarchā qd faceres: **A**lio ei. Quid ap̄lī videre? **L**uc dixit m̄bi. **I**rede p̄ indulgētiam dei. ip̄e me sc̄ p̄byter̄ et vicedim̄ sc̄issime ecclie et vidi ī eo opa: vniuersā pene naturā excedētia. **E**t si dignat fueris ī fūlia mea hodie veniēdo sc̄ificare nos: enarrabo tibi gesta: q̄ ip̄e inspectō eoz factus aspexi. **L**ūq̄z hoc dixisset tenui manū et erexit eū: app̄hendēsq̄ durit me ī a deo suatam domuz suā. Itaq̄z cū voluisset nobis mensa dignat apponere dixi ad eū. **N**ō iustū est o dñi aīe cibū relinqntes: corpus aut aiaz resicere: sed magnū cibū q̄ nō perit sumamus: et p̄modū corpori necessitatē p̄ste mus. **L**ū ḡ eepisset vitam sc̄i sine mēdacio recitare: p̄muz inḡ et precipiuū bonū eius fuit: qm̄ oimodis nō iurauit. Petui igitur chartaz et atramētarī: et que dicebātur per ordinem annotabam. **D**e stipēdiis pauperum quos dominos appellauit.

DOMOTUS ergo et ī thro/ amica xp̄i magna ciuitate alexan/dria decreto diuino veraci: et nō ex homi

nibus nec p̄ hoīes. hoc p̄mū forte factuz et premiū oibus demōstrauit. **M**ittēs. n. mox dispeſatores. et eum q̄ dicebāt sup̄ pacēz: dixit coraz oibus ad eos ī honorabili secretario. **N**ō iustū ē o frēs: ante alteri cuiusq̄ curāb̄e. q̄ xp̄i. **O**nni x̄o m̄lūtū dñe q̄te ouenerat auditō x̄bo p̄p̄tia ac sustinente: dicit itez ille h̄tū. **F**uncto ḡ p̄ totā ciuitatē scribēt m̄bi usq̄ ad vnum oēs dños meos. Illis aut̄ non intelligentibus qui h̄i dñi essent: sed rogātib̄ dicere et mirātib̄ q̄ nā p̄priarchē dñi existēt: reſpōdit rursus ḡelicū illud os et ait. Quos vos egenos et mēdicos vocatis: istos ego dominos et auxiliatores p̄dico. **I**p̄i enī nobis vere et auriliari et celorū regnū donare poterūt. **E**t cū h̄ multa velocitate vidisſet factū xp̄i imitator: p̄cepit eis p̄ singlos dies stipēdia tribui: et p̄ propriū dispeſato/rez p̄bere cis sufficiētē necessitatē: plus aut̄ erāt q̄ septē milia qngenti. **T**unc q̄i pastor ver⁹ et nō mercenari⁹: cū sacroco ouili: et cū iuenientibus sc̄is viris ep̄is: ad eccliam sc̄am p̄gēs: secratū ē diuino iudicio. **C**o equā mēsurā et p̄dū statuerit.

Iustū vero ē. et h̄ gestorū eius nō postponere bonū. In crastinū enī iterū mītēs p̄ totā ciuitatē eosdē dī amicos y nomos et cancellarios: et reliquos qbus erat dispositio ciuitatis credita nō p̄misit mēsurā q̄lēcunq̄ v̄l pond⁹ p̄uū et magnū ī tota ciuitatē: sed oia ī vna cāpana. i. iusta et eq̄li statera: modio et artabe. i. mensura modios tres cōtinēs: et triā p̄tē modij vēdere et emere cōtestabāt: scribēt ī subscrīptōe sua: d̄ditionē p̄ oēz regionē. h̄tēm formā hāc. **I**olbes h̄ūlis et exigū fuōruz dñi n̄ri. oib⁹ sub paupertate nostra d̄gētib⁹: q̄z ab eodē dñō n̄ro regimini subē nosciūt. **H**ec egregio brō **P**aulo: p̄ eū q̄ in eo loq̄bat: x̄po iubēte. et oib⁹ legē ponēte: obedite p̄positiō v̄ris et subiacete eis: ipsi n. p̄igilāt q̄i rōnē. p̄ aiab⁹ v̄ris redditū: credit tālitas mea: x̄bo diuino obediētes: vos suscipere petitiōes n̄ras: vt ex deo et nō ex hoīe: vñ h̄ sc̄ies moneo chari-

tate vñaz; vt neq; i qpias vñum appareat huic semini pueratio. Deniq; vt ait divina scriptura: statu magna et quaz odio habuit deo. Si vero ergo appuerit: post prius subscriptis nre aditioez: istiusmodi criminis icidēs: vniuersas facultates suas iudicēb; nō volēs sine mercede apponet. Ergo vt dignū memoria: et hīp; publicū preceptum hic ponere curauimus.

De munera accipiēte corerit.

Relaspatrum ē aut̄ aliqui huic dicunt q; p xenia ecclie rectores ep̄tas psonas accipēt: circa dispositioes captiuorū. Qd̄ nihil negligēs conuocauit oēs et nemine penit? exasperās: supraexit mercedes q; eis p̄us dabā: ponēs vñuz q; ten? mūra a qlibz oimodis nō accipent: qm̄ inquit ignis sumet domos mūera accipiētiuz. Ex tūc igit p gñaz dei abūdauerūt dom? eoz: ita vt quidā ex eis additā sibi mercede quātitate dimitterent. De licentiā

et fidētiā se adire volētib; dederit.

Discens vero aliquādo iteruz ille ter diues: q; qui dā illūriā paterēt ab aduersarijs suis et volētes adire euz: timore cācellariop; et ecclesiis dñsloꝝ atq; ei astatiū phiberēt̄ fiderauit tale qd̄ deo acceptū negotium et quarta et sexta feria publice ponens selam et duo scamna. fedebat ante ecclesiam: colloquēs qbusdam strenuis viris aut sc̄a euāgelia p manib; tenēs nullū tāti obsequiū appropiqr̄ sibi pmittens: excepto uno defēsore ecclie: licetiā et fidētiā dare festinās: se adire volētib; qb; et defēsiz qd̄ dignū erat: q; ecclie defēsores faciebat p̄cipiebat r̄t nemo eoz gustaret q; usq; ordinaret capl; et audietib; vicebat. Si nos hoies existētes pmissione sēp; p petitionib; nřis bēm̄ igrediendi domū di et petitiones nřas facere et videlicet i tractabili ac oī creature supēminēti: atq; opaz dam: q; p̄ces nře ipseant. necnō et rogamus eū vt nō tardet: s; illō p̄p̄be dñm̄ pti nus exclamāt. cito anticipet nos m̄ficor dia tua dñe: qm̄ putas nos q̄nuoz n̄oz

petitiōes cū oī festinatioē b̄emus page re: memorē dñi dicētis: i q; mēsura men si fueritis remetieſ yobis: et per pphete voceſ iteꝝ phibentis: quemadmodū p̄ficiſt̄ erit tibi. Una g; dieruz silūm̄ bic m̄rabilis pcedēs: et i solito loco p̄sidēs vñoz ad hora quītā et nemie accedente: mēſt? et lachrymās recessit. nullo aut̄ audentē eū interrogare cām̄ meroris sēs sophroni ait ad eū secreto. Illic. n. erat tūc. Que cā ē di curatoꝝ: retinetis aluz tuū sc̄m̄ tristitie. H̄es q; ppe nos repēt̄ turbauit. Qui dicit ei māsueta voce: Hodie būlis ioh̄s q; lēcūg mercedē a qpiā n̄ būit: ne q; xpo p̄ inūeris petis ei? aligd obtulit: sic nec aliqui Lui sāct? sophroni? diuinit? spirat? r̄udit. Mox. n. irrellexit cāz ob quaz idē trista bat p̄riarcha. Hodie vero gaudere et letari oportet beatissime: Veracif. n. beatissim? es: ita pacificās a xpo creditū tibi gregem vt nullā hēat cōtra p̄ximū suū litē aut du bictatē: s; velut angelos sine litigio. et sine iudicio hoies eē fecisti. Ille autē vere mītis pastor. credēs qd̄ dīctū erat. verū esse oculos i celū exēdēs dicebat. H̄as ago tibi deo. qz et imēritā pusillanimitatē mēa sacerdotio fūgi. et me exigū et peccatorez sacerdotē tuū vocari. et pascere rōnabilez gregē dignat? es. Mox vero pusillanimitate oī deposita: gaudiū i būlētate multum illi affuit. Vunc vero: vt qdāz aut̄m̄ h̄im̄atus ē et constantius. qui post Eracium p̄operatorē extitit: cuius et filius erat. De eos q; ap̄lis fuderat benigne suscepit.

Hilus sācti patriarche tē poib; ascēdentes p̄se captiuarūt et depredati sunt syriam. Itaq; pene omnes qui effūgabant manus persarum. sine dco. ad non men huius ter beati tanq; ad portum sine fluctu occurribant: ab eo et ipsi su fragio et susceptione perfui postulantes. Quos beatus iste hospitio recipiebat: et consolabatur: non tanq; captiuos: sed quasi natura veraciter frēs. Continuo g; plagatos qui dē et ifirmos. i xenodochiis et nosochonius idest egenorū domib; fecit recubere p̄ci p z

Prima pars

piēs curā eis et medicinā ētis ipēdi: et tunc
recedere: qn̄ vnuſqz eoz ppa volūtate
vellet. Illis hō q ſani et egeni veniebat ad
rogaz: masclis qdē ſingulas ſiliqz dabat.
mulierib⁹ aut et puellis rāqz iſfirmioribus
mēbris binas. Clenērib⁹ gbusdā indu
tis ornamētis aureis et dextralib⁹ et qren
tibus elemosynaz: referebat d̄ eis priar
che: hi gbus erat roga credita. Ad qs bea
tus ille toruo oculo ac ſeuera voce yſus qz
qz mitis eēt et yſu bilariſ dixit. Sigdē hu
milis ioānis imo xp̄i dispensatores vultis
eſſe diuino p̄cepto ſine calliditate obedite
dicēti: oī petēti te tribue. Si aut yētētes
curioſe iuētigaueritis. de⁹ ctriſor⁹ mini
ſtroz nō indiget neqz humilis iohes. Si
enī q dāni mea exiſterēt et mecum nata eſſent.
fortaffe bñ i meis tenax exiſterē. Si
hō q dāni dī ſūt: ytiqz i ſuis p̄ceptuz ſu
uz custodiri vult. Hiaut ex incredulitate
et modica ſide illā timetiſ: ne forte multi
tudo eoz gb⁹ dā ſuper itroirū pecuniaz
ego yre pufille ſidei cōcari n̄ patior. Ete
ni ſi bñplacito dei actū ē. vt eſſe ego id
ignus dispensator eius muneſ ſi tot⁹ mū
dus ḡgregareſ alexandrie elemosyne id
gēs: imēſos theſauros dei nō angustabūt
neqz ſcām eccliam. De elemosyna que
ei in ſimilitudine puelle apparuit.

Olinqzillōs dimiſiſſet. vniuersa q
circiſſedērat iſtos defectionē et
modicā ſidē ſcides loqbaſ bis q eis conſe
debant: et admirantur de data ei a deo cō
patione. Lū eſſez ingens adhuc in cypro:
iuuenis qſi annoz grndeciz vidi yna nocti
um i ſomniſ puelā quādaſ: cui ſp̄es ſuſ
ſolez ſplēdebat: ornata ſuſ oēm hūanū ſe
ſuz: q venit et ſtetit an ſtectū meuz: et pulſa
uit me latere. Expgefactus hō vidi eā in
veritate ſtātē: et eſtimau eam eē mulierē:
figura igē crucis ſignal⁹ dixi ci. Que es
tu: et quō auſa es iūrare ſup me dū dormi
rē: hēbat et coronā de oliuaſ ramis ſuper
caput ſiuſ: tūc illa hylari vultu et ſubridē
do dicte mihi. Ego ſuſ p̄ma filiaruz regis.
Lūqz hec audiſez ſtatiz adorau eā. Tūc

dicē mihi. Si me poſſides amicā: ego te du
cā i ſpectu ipatoris. Etenim nemo hō po
tentia apud euz: ſicut ego. Ego qppe ſeci
cū i ſri hoilez fieri et ſaluare homines. Et
hec dicēs diſparuit. Ego hō imemētipuz
reuerſus iſtellexi yſionē t dixi. Redo cō
pation ac elemosyna ē i ſi habz i capite ex
oliue folijs corona. Eteni hacē cōpation et
benignitas erga hoilez deuz carne uestiri
fecit. Statiz g uestiui me et nullū domus
mee excitāt: i eccliaz abij. Erat. n. iā au
rora. Et cū irē obuiaz ſri frigore yextato et
expoliaui me idumēto capno. et dedi ei: di
xiqz int̄ me. Ecce i h ſciā ſi ytiqz va ē viſio
quā vidi: an demoniacā. Et viſate testātē
nōdū eccliaz comprehendēt ſabito ob
uiat mihi qdā albis induit⁹ uestimentis dat
mihi ligaturā centū numismatiū dicēs. Ac
cipe hec frater. et diſpēta vt viſ. Ego aut
p̄ gaudio ſtatiz hec ſuſcipiēs. reuerſus ſum
yolēs reddere ei ligaturā illā: qdā mibilidi
gens: et ampli⁹ nō vidi aliquē. Tunc dixi
veraciter nō eē fantasiaz. Ex illa vero bo
ra. ſepe dabaz conſerri aliquid et dicebaſ
videbo ſi mittat de⁹ mihi vt dixit centu
pla. Et cū tēptassem dñz malefaciōe: et ſa
tis factus eſſe diuertiſ modis p̄ eas reo
dixi. Leſſa miſera aia: tēptādo i ſeptabilez
Tot igit certitudines hñte ex deo humili
aia mea: hi increduli fortaffe hodie vene
runt. et me i ſificiētā ſecū cadere horān.
De peregrino qui eum temptauit.

Prione populi m̄titudie
in ciuitate. qdam peregrinop vi
dens tantā cōpationē ci. voluit tēptare
eū: et induit⁹ uestimenta vetera. adit eū
eūtez ad viſitādos q in nosochomio. id est i
infirmary iacebat. Bis. n. p̄ ebdomadaz
vel ter ibat illuc. Et dicit ad eum. Mife
rere mei. qn̄ captiuus ſi. Dicit dator. Da
ei ſex numismata. Deinde cū hec accepis
ſet. vadit et mutat hītū. et obuiat ei aliunde
et p̄cidit ei dicens. Mifere mei q ſcor
tor. Dicit dñuo priarcha dator. da ei ſex
numeros aureos. cū yero iſſet. dicit ille di
ſtributor ad aurez illius patriarche. Per

oratioes tuas dñe idem ipse accepit sedo
Fecit ho seipz priarcha rādʒ nesciret. Ne
me itaqz tertio itep accipe: et tetigit dator
priarchāq aux; ferebat significas q ipse
eēt. Tūc mādi ei dei amic⁹: ille veraciter
mīficitor. Da ei xij. numismata: ne forte
xpo me⁹ sit: et temptet me. **(De Naucle/**
ro et de argento de stanno factio.

Naucleus qdaz pegrinus
vāna pculis et
Accedens huic btō viro: rogabat
euz mltis lachrymis: ut cōpatere et ei sic
ob⁹ alios. Precepitz eū accipe quinqz li-
bris auri. Lūqz accepisset has abiēs emis-
antheā. i. archā: et misit ī nauiz. Vox ac-
cidit ut ex forū naufragiuz pculisse nauī
ho nō pedit. Accessit itep ad eū: de bona
ei⁹ voluntate psumēs: et dixit. **D**ñe kere mei
vt de⁹ mundi mīktus ē. **L**ui ille priarcha
dixit. **C**rede frater nīsi miscuisses pecūnie
eccle illas pecūias q tibi remaserāt: nul-
laten naufragiū pculisses. **D**e malis hūi-
si eas et pdite sunt cū eis: et q fuerūt ex bo-
nis: verū pcepit denuo dari ei decē libras
auri denūciā ei: ne omiseret eis alias pe-
cūias. **E**mēs pterea antheā et nauigās
vno die vēto valido flante: pect⁹ ē i ter-
raz: et oia pdidit z ipam nauiz et nō sūt sal-
uate nisi aie m̄. Voluit g p oculōe et āgu-
stāldez Nauclerus necare scipm: s̄ de⁹
q sep̄ saluti hoīz puidet: reuelauit b btō
priarche. Et cū audisset qd acciderat ei:
nūciat ei venire ad se: nibilomin⁹ dubitās
Tūc asp̄it se puluere: et tunica scindēs: in-
decēt accedit ad eū. Lūqz vidisset eū: i ta-
libū ille sact⁹ redarguit eū et dixit. Mi-
scatur tui dñs bñdict⁹ de⁹. credo ei q ab
bodierna die ne qd naufragiuz incidas:
vslqz quo mariario. hoc ho tibi ctingit. eo
q z ipa nauis tua ex iusticia eēt possessa.
Vox g iussit traci ei vñ magna nauim
plena frumento: viginti milia modioz: de
illis nauibus q scissime ecclie subiecte mi-
nistrabāt. Quā recipiēs exiit ab alexan-
dria: et affirmabat ipse Nauclerus asseue-
rans viginti dieb⁹ ac noctibus vchemēti
vento nauiganimus nō valētes oīno sci-

re quo issemus neqz p stellas neqz p loca
excepto q gubernator videbat illū priar-
chā secū tenētēz temonē: et dicētēz sibi.
Ne timeas bñ nauigas. Igit p⁹ vicelīmā
viē apparuim⁹ i insulis britanic: et descen-
dentibus nobis i terrā: inuenimus illic fa-
mē magnā. **L**ū g dixissem⁹ pmo ciuitatis
q frumentū portarem⁹: dixit. **B**ene deus
adduxit vos. Quicqz vultis eligite. aut p
singulos modios nūmisma vñū: aut eius-
dē ponderis accipite stānū. **E**legim⁹ itaqz
dimidiū sic: et dimidiū sic. **R**ez aut̄ vadit
dicere fmo: i exp̄is munex diūcredibilez
qdē et fine fide: his ho q exp̄iētāz miraculī
ei⁹ bñt crediblē atqz acceptā. **N**ā pterea
alexandria: et gaudio reuersa genuim⁹ i pē-
tapoli et asporauit. **N**aucler⁹ de illo stano
vt venidaret illd. bēbat itaqz illic āiquū
sociuz i negocijs petētēz ex eodem stano.
Dat ei i sacco quiquaginta libras. At ille
volens pbare spēm si bona esset: soluit il-
lud in igne. et inuenit argētū p̄muz. **P**uta-
uitqz se eē tētātū: et rettulit ei sacū dicēs
Deus idulgeat tibi. **N**ungd inuenisti me
impostore. i. iniquū erga te: qz argētū p
stāno dedisti mibi. **E**xpauesce oīo b fmo
ne illo Nauclerus dicit. **C**rede: ego p stan-
no illud bēo. **S**i ho ille q fecit dc aqua vi-
ni i p̄fones priarche fecit ex stanno
argentuz: nihil miruz. **E**t vt satissiat: veni
ad nauiz: et videbis cetera istius metalli
sotia. quod accepisti. **A**scendentes itaqz
inuenierūt stānū argentū optimū factuz
et nō ē pegrinum miraculum. o philo xp̄i.
Qui enīz quinqz panes multiplicauit: et
rur⁹ aquā egypti trāsmutauit i sanguinē
et kgā i sp̄tez trāsmutauit et trāstulit flā-
maz i rozē i mltis scis: facili⁹ et hoc tam
gloriosuz miraculuz opatus ē: q̄ten⁹ et fa-
mulyz suum ditaret: et Nauclero miseri-
cordiam suam prestaret. **(De diuite**
qui in paupertatem ceciderat:

OEscendente sanctissimo isto viro ali-
quādo in eccliaz dñico die: accessit ad eū
bō: q multas possederat facultates: et fu-
res ingressi domū eius despoliauerūt eū:

Prima pars

Vlqz ad stramētuz: et cū multa q̄stio eēt fa
cta et nō inuenisset q̄ hec ppetrauerat: cō/
pulsus est multa nimis paupertate depeari
cū magna reuerentia sc̄issimū illuz p̄iar/
chā dicēs ei et calamitatē sua. **N**ibet ḡ
illius mltū: fuerat enī ex clarissimis et ma
gnis p̄ncipib: dicit ad aurē illi cui auruz
creditū erat: p̄t daret ei gn̄deci libras au
ri. **L**ū aūt bas datur abiret: apphēdit cō/
siliuz logothete. i. rōnatoris et yonomi: et
ex diabolica opatiōe iuidētes. n̄ dederūt
ei n̄i gn̄qz libras. **L**ū ḡ reueritut de col
lecta. isdē honorabilissim⁹ archiep̄s dat ei
i scriptis: mulier vidua bñs vnicū siliū no
ticiaz xenij gn̄qz cētenarioz auri. **L**ū aūt
suscepisset et honorabile secretū dimisisset
ouocauit disp̄satores et dixit eis. Quot li
bras dedistis illi q̄ ad me accessit? Qui di
xerūt dñe vt iussit sacratissima sc̄itas v̄ra:
gn̄deci libras. **L**ū aūt coḡuisset p̄ inhibitātē
i se gr̄az. illos eē m̄titos adducit eū q̄ acce
perat: et interrogauit eum qd accepisset?
Illlo h̄o dicēt gn̄qz libras p̄ferēs de ho
norāda manu sua ille sāct⁹ pictaciū qd sibi
traditū fuerat: dixit eis. **A** vobis exgrat
de⁹ et illa alia decē cētenaria: qm̄ si dedis
setis gn̄deci libras vt dixit h̄uilitas mea:
q̄ attulit quiqz cētenaria gn̄decim daret.
Et vt certos vos faciā: mittēs adducaz q
bas attulit. **E**t mittēs duos venerabiles
virōs vt accersirēt reuerēdaz feminā: q̄ i
baptisterio pictaciū ei porreterat: cui et id
cauerat dicēs. **B**ndictionē quā de⁹ mibi
offēderā misit i cor tuū: ferē tecū: **C**lēi ad/
h̄uilitatē meā. Que cursiz surgēs apphen
dit vestigia sci viri vna cū q̄ntitate auri.
Lū ḡ suscepisset ille priarcha oblationē: et
orasset sup eā: et sup siliū ei sufficiēt dixit
Dobscro te nōne: hec tātuz voluisti dare
xp̄o: an aliud aliqd? **L**ū aūt sensisset de se
rū illud qd fecerat coḡuisse: tremore cōps
sa dixit. p̄ sc̄as dñi mei orōnes: et sc̄m meuz
mēnāz. xv. cētenaria scripserā i pictacio:
et an vna horā cū starē i l̄mati vt dare hoc
tibi dñi meo: dissoluēs illib ip̄ortune legi.
Ego enim indigna ancilla tua scripsi hoc
ppria manu: et iūeni decē deleta a seipso.

Lūc stuperfacta intra me met̄pam: dixi.
vti qz nō ē volūtas dei: vt dem n̄i gn̄qz.
Dimittēte aut̄ p̄fiarcha reuerendā illā se/
minā: ceciderūt ad pedes ei disp̄satores
et trāsgressi sūt volūtātē ei⁹: petētes idul/
gentiā: et affirmantes nibil tale se ylterius
acturos esse. **D**e Niceta patricio:
et de lagunculis auro plenis.

Tatuens niceta patricius
buino viri v̄tū/
bus pleni magnanimitatē: et sine
peitate manu exp̄faz: et tāz ex fore iugē
oib⁹ p̄stātē illūtū q̄rūdā diabolū imitātē
subit ad sc̄m et dicit ei. **R**egnū arta⁹ et pe
cūne eget tā: q̄ sine peitate erogant que
deserunt tibi pecunie: da eas ip̄o da eas
in publicuz fæcellū. **I**llē h̄o de hoc qd di
cru fuerat ipturbat manēs: dicit ad eūz.
Nō iustuz ē dñe: vt arbitrioz patrici: ea q̄
sup celesti regi oblata sunt terrestri dare.
Si h̄o et oīno tale aliqd iudicasti: crede bu
millis Joānes ex eis nūmū nō dabit tibi:
s̄ ecce sub h̄uili lectulo meo est apotheca
xp̄i: vt volueris fac. **S**urgēs itaqz statiz
patrici⁹: vocat de suis hoib⁹ qui portare
deberēt et ip̄onit sup eos pecunias totas
sub lecto iuētas: nō relinquēs et eis n̄i
vnuz centenariū. **E**t cū descēderēt q̄ por
tabat huiusmōi pecunia: ascēdebāt qdām
alii portātes pusillas lagunculas: h̄ntes pe
cunias missas priarche de affrica supscri
ptas: alias qdē mel optimū: alias h̄o mel
sine fumo. **L**ū ḡ descēdēs patrici⁹ legeret
supscriptiōes lagenaz: insinuat priarche
vt sibi mittiteret de tali melle: q̄ ad op̄ suū
ytere. Nouerat enī eū mali eē imemo
rez. Ascēdere igif q̄ lagunculas h̄ebat cre
ditas et respōsa reddente et dicante pecu
nias eē p̄ melle in vasis: statiz vere mitis
pastor misit ei vna lagunculaz superser
ptam mel optimū faciens ei et pictacum
st̄ines ita. **D**ominus qui dixit nō te de se
raz neqz derelinquaz. sine mēdatio est: et
deus ver⁹: idcirco deum qui oib⁹ escaz
et vitā prebet: homo corruptibilis astrin
gere nō p̄t. vale. **P**recepit aut̄ abeūtib⁹
et portantibus lagunculam vt dicerēt ei

ut ante se ficeret eam aperiri: et dicerent ei. quas oes viderat deferri lagunculas pecunias essent pro melle replete. **C**o^{tigit} hoc sedente eo ad mensam: nunciauerunt eos qui lagunculas portabant: et pietatum patriarche. **A**scendentesibus itaqz eis cum vidisset ynā tm̄ laguncula dixit ei patricius. **D**icite ei. **C**redo dñe magnam iracundiam aduersus me retines: nam ynam solam non mitteres mihi. **T**radito autem pictatio eodem: et bullā dissoluentibus et euacuantibus coraz oib⁹ pecunia agnouit: et reliquias lagunculas quas vidit sumiliter plenas erat. **L**ū ḡ legisset q̄ hō corruptibilis deū astrigere nō posset cōpunctus de smone dixit. **E**t viuit dñs: neqz niceta astriget eū. **H**omo etenī et ipē peccator et corruptibilis ē. **E**t relinques mox prādiuſ et sumē secum quotq̄ pecunias ab honorando p̄re absulerat: et laguncula q̄ ab eo trāsmissa fuerat: et de suo centenaria tria ap̄phēdit bonoāda vestigia nullo in obsequiis p̄priis sumpto: sed i humilitate multa ascēdēs: rogabat euz q̄si alios accusantibus: mox idulgientiā a deo expōseret: satisfaciens ei: q̄ eis penitētiā ei daret: prompte hāc suscipieret et custodiret. **A**dmiras archieps velocē viri cōuersio nemini hil de cōmissio quest̄ ē: sed magis isolabat eū verbis isolatoriis. **T**alis aut amborum cōfirmata ē extunc a deo caritas ut cōpae iā dicti fieret patricius. **D**e sterilitate ciborū et dō eo q̄ diacōnatū petuit.

Qui Abrabaz expediebat tēptauit ut eius fidem soli do cognitā. vniuersus mūndus imitetur discens tēptauit et memorabilē istū Joannē. **M**odus at illius tēptatiōis forma utilitatis sāctis el' ecclēsias extitit. **E**st at forma b. In estimabili mltitudine fugietū a persis sic iā dictuū ē: et adueniēte alexādriaz: et sterilitate mltā ciborū facta: eo q̄ n̄ subiret flum̄ nil sm̄ cōsuetudinē et auro cūcto ero- gato qđ possederat patriarcha: misit et mu- tuo accepit a mltis phis circa decē cente- maria. **E**t his iterū cōluptis: et ad huc fame

manēte. et dō cetero mutuū dare ei nullo volente: s̄z oib⁹ ptinaciā famis timētib⁹. et necessitate cōpresso priarcha eoz q̄ ab eo alebāt. et mltā cura et orōne beato pleue rāte: fēsit qdā cīlitatis bitator et q̄ circū dederat sanctissimū illū ariditatē. et oīmo dā egestatē: bigam exēsiderat diacon⁹ ecclesie fieri. et p̄ necessitatē q̄ sanctū yndiqz circū dederat. volebat suadere ei: vt eū dēscraret: fecit ei depectionē tēpetēta. **I**n facie gppe ei n̄ audebat tale aliqd dicere sanctissimo et ter beato p̄i p̄sum iōanni vicario xp̄i. d̄pcatō et postulatō a cosma idigno suo suo sc̄itatis yre. **E**discēs sc̄issime dñe q̄ obtinet honorādū caput tuū sm̄ p̄missionē dei: sumo p̄ peccatis n̄ris escap̄ penuria: n̄ iustū existāui fuus tuū: i refectiōez auersari dño meo i subtilitate. i. tenuitate et paupertate manēte. **S**unt igit̄ idigno suo tuo frumēti ducēta milia modiorū: et auri libre cētū octogita: quas rogo dari xp̄o p̄ te vñm meū: tñ ego indi gn⁹ i minysterio tui tyaconat⁹ frui mere ar: vt p̄ tale cū te vñ sc̄i altaris ministra- tōez emēder a p̄coꝝ meorum luxuria. **D**r. n̄. x̄ dei p̄dicator p̄ sc̄m aplni: qm̄ ex ne- cessitate et legis trāflatio fit. hec suscipies diuinit̄ sapies et yiz aduocās ait ad euz. **T**u es q̄ p̄ces nobis p̄ notariū tuū et filiū misisti. **Q**uo dicēte: etiā dñe: misit oes fo- ras btūs. et misericordissim⁹ nolēs corā oib⁹ būc cōfūdere: et cepit dicere ad eū. **O**bla- tio q̄dez tua valde iusta et tēpori necessa- ria: sed maculosa: et nosti q̄ i lege: quis si- ue pua sine magna: nisi imaculata eēt nō i sacrificiū offerebat: et iō ad sacrificiū **C**as in nō respexit de⁹. **Q**m̄ vero dixisti frater q̄ ex necessitate et legis trāflatio fiat: dle ge veteri hoc dicit aplus: **N**ā quomō ait frat̄ dñi iacob⁹: q̄ quicūq̄ obfūauerit to tam legē: offēdat aut̄ in yno fact⁹ ē oīum reus. **D**e fr̄b⁹ vero meis egenis: et de sc̄ā ecclēsia: de⁹ q̄ eos nutriuit ac̄ q̄ ego et tu nasceremur: et ipse nūc nutrit eos tātum si smones ei illesos custodierim⁹. **I**lle. n̄. qui tunc qn̄iqz panes mltiplicauit. potest et decem horci mei modiū benedicere

Prima pars

Quapropter illud dico ad te fili. qd in actibus apostolorum dictum est: non est tibi portio neque hereditas in hac parte. Quiaq; huc tristis et sine effectu dimisisset. nuncias ei duas ecclesie magnaz nauium ad terram esse sub missasq; miserat in siciliam propter frumentum. Hoc autem audiens ille beatus: cadens in terram. gratias egit oporteti domino dicens. Gratias refero tibi domine: quoniam non permisisti fui tuo. pecunia vendere gratiam tuam. Vere in grante te domine. et sancte ecclesie tue regulas custodientes: non deficit oportet bono.

De duobus clericis. in culpam cadentibus.

Quibusdam duobus clericis in cul-
pam cadentibus. hoc est manu in al-
terutrum iniicietur: hos excusat canonis-
ce. per aliquot dies. Non quod unius liben-
ter suscepit iuramentum et cognovit culpam
suam. alter vero malitiosus existens. gaudens p-
cepit suscepit. Occasionem. n. querebat mis-
ne ingredere ecclesiastam: sed in lazarum heret pseue-
randi in nephadis actibus suis. Irascebatur
autem contra sanctum patriarcham et quantum in se
erat minabatur ei nocere. Quidam vero di-
cebat. et ipsum esse qui predicerat pecunias ec-
clesie ad patricium niceum: quod rapuit ma-
nu ut prescriptum est. Nunciatum est igitur ei. qd ille
mali memor malitia refuaret: et non rectaz
erga beatum bunc voluntatem haberet. Ille
autem vere pastor memor dicti illius. qd infir-
mat et ego non infermor. et iterum vosq; potes-
tis infermitates ipotentius portare: volum
bunc accersire et decenter admonere. et
soluere eum ab excommunicatione. videbat. n. in
punctum conatum rapere ouem. Dispensatione vero
dei actu est. vt innotesceret obsecratus patriar-
che immemor mali aius. oblitus est accersire
eum: et soluere ab excommunicatione. Cum ergo ad
sanctum dominum viem pervenisset. et facto al-
taris astitisset ut incruentus. et pollutum sacrifici-
ciu offerret sacerdoti generali orationes
pene consumante sanctum velum exaltaturo.
in metu malitie immemoris venit. et statim di-
uini pcepti recordans afferentis: si offers
munus tuum ad altare. et ibi recordat? sue-
ris: qd frater tuus huius aliquid aduersus te relata-

que ibi munus tuum regit. itimat diacono fa-
cienti orationem quam diaconus solitus facere
erat: vt reinciperet a capite. et si implere fit ex
recapitularet. vslq; dum pueniat ei sacrificatio.
Sinxit. n. se tangit suu euz ventris ne-
cessitas copulsasset. Et venies in bonorabi-
le cimiliarchiu. i. secretariu principale misit
stati fere vigiti hebdomadarios. qrentes
ia dictum malimodi clerici. Interviu. n. pa-
storis habet ut educeret domino leonis ouem
De vero voluntate timetum se facit fecit p/
manibus iueneri mox clericu. Et veniente
eo. et fitate testimonium probet. p. priar-
cha genu flexit dices. Indulge mihi fratres.
Veritus est illi honorabile pontificiu. et eoz
q; aderat presentia. magis vero timet ouem
uia dei et horrens ne forte ignis de celo ea-
de hora consumaret eum: videtem honorandum il-
lam cantem humo iacente. genu flexit et ipse
petres venientem misericordiam. Et dicente priar-
chadus nobis omnibus indulget: surrexit
et igrassis sunt ab eo ecclesia: et tunc cum multo gau-
dio et leticia astitit altari. cum multa conscientia
volentes dicere domino: dimittite nobis debita nostra
sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Ita
est sana exulta et propria mente. factus est lector
ille: ut presbiteri decretio posiri mereret.
De litigio quod habuit cum patre:

Oferi qdā sanctorum patrum di-
xerūt. Angelorum est
nullatenus litigare: sed in omnimoda
et perpetua pace consistere: homini vero est alterca-
ri. et statim reconciliari: omniū vero est litigare
et tota die transire iuricōiliatos. Hoc precepit
ea p̄fati sum amatores Christi pp̄ p̄fete nar-
rationem. Placuit alio tempore huic nobilissima
cū memorato niceano patricio: qdā publi-
ca re alectari. Modo at litigij erat talis ne-
cessariū. n. die ē cū sit ale utile. Patricius
qdē disponere solebat p. pp̄ lucra publica
priarcha at id non patiebat: paupuziis p. p̄cū
rās salutē. Multū est corā secretario nō edē-
tes. et inflexibilis manētes: recesserunt ab eo
ab initio irati et iuricōiliati. Erat autem hora
ginta et qdē priarche erat refragatio et ama-
ritudo p. mandato domini: patricij at pp̄ pecunia
ria lucra erat. Tū ait ille iustus neque p. rōna

Vitas patrum

cir

bilineq; p irratiōabili occasiōe debet hō
irasci. **A**dveniēte g hora vnde cima. man/
dat p archip̄bitę vna cū clero priarcha
parrotō. h̄ dignū memoria bbū. **D**ñe sol ad
occasū ē. **C**ū at h̄ bbū ille audisset. si tole/
rās cordis sui ardorē. s̄ tāq; dino igne ifla/
mat sancti fmone spūcē. infectusq; la/
chrismis statī tot' fact' est. et surgens venit
ab beatū h̄c. **Q**uez cū vidisset ale. **B**ene
venisti filius ecclesie. obediens voci eius
Mittentib; igī abob; metanoeā. i. peni/
tudinez siue recognitionez t̄plexantib;
alterutę sederunt t̄ apiens os suū p̄flar/
cha dixit. crede mihi dñe. nisi quia vidi te
valde tribulatū d̄bā n̄ pigritarer ego ve/
nire ad claritatē tuā. **E**t n. dñs t̄ bus nr.
i p̄ circuibat ciuitates t̄ castella t̄ domos
vistitā boies. **O**ib; at h̄abilitate sūmī sa/
cerdotis edificatio t̄ admiratione plenis
rūdit ad eū patrici;. crede p̄. qz vlt̄ri nō
capiunt aures mee coruz h̄ba. glitigiosas
mibi suggestū res tūc sapiens doctor di/
xit ei. crede fili t̄ frāc̄si oib; his volueri/
m̄ credere mlt̄oz peccatoroz erim̄ dñi ma/
xie i p̄ se b̄ q̄ faci sūt mlt̄ hoīm inuicem
odientes. **M**ltotiens. n. t̄ mibi suadē tem/
ptauerūt hi g suggestebāt milbi d̄ positiō/
nes rez: t̄ eu facerez lepe finez vt seduc̄
t̄ fuerā post modū alii qdaz suggestebāt mi/
bi qd̄ fūteri dcep̄ i caplo. cū g se do t̄ t̄rio
b̄fūissez ppessus: dedi eminū mibimetisp̄
absq; vtrorūq; parte: ne darez diffinitio/
nen alio in capitulo. **Q**z sig suggestebant
mibi mētirentūpi pena soluerēt quā accu/
sat' ferret: si h̄ eu calūnia vaciter fūissz ue/
cta. **E**t ex eadē die iprouide suggestere mi/
bi tra aliquiz oīno aligd: null' iā ausū bz:
qd̄ deposito t̄ moneo magnū decorē tuuz
fili sūt facere. **S**epe. n. t̄ cedes iūstas fa/
ciūt g sublimitatē creditam h̄t: si fuerint
h̄bis suis oris cōmorit: t̄ si siue cruciatu re/
ciderit qd̄ ad eos yēst caplo. **E**t p̄t̄i tāq;
oi tge illesū. **D**e Gregorio nepote suo
Tste me morabil h̄ebat quē
daz nepotē nomine gregorii. Una itaq; diez faciēs
iste cū qdā ciuitatis tabnario rixa: cuitiis
ab eo seuere affectr̄ ē: q amare volēs: non
solū qa publice: verūctā qa a viliori inbo/
norat̄ ē: maxie h̄o qa erat nepos priar/
che: subiit ad eū i claui: eo i secreto morā
te. flēs vebemēt. **L**ū aut h̄c estuātez t̄ la/
chrymātē vidiſſet mitissim̄ priarcha int̄ro/
gat cām detinētis eū axietatis: scire hanc
volēs. **L**ūq; ille n̄ posset p̄ amaritudine q̄
circūdederat eū exp̄m̄re fmone bi q̄ pre/
sto fuerūt. q̄i eū exhortari a negocato/
re cōtigerat: ceperunt recitare archiepo/
causā. t̄ qa n̄ debuerat iquint ita sc̄itas v̄ra
cōtemni: vt pprios suos ac propinquos a
despectis exhortari patere hominib;
Ille aut̄ verus medicus volens p̄mo ve/
luti emplastro quodaz curare nepotis sui
furiā: t̄ tñ tanq; ferro incisionē t̄ liberati/
onē passiōis: p̄ sapientissimū os suuz hic af/
ferre: talib; h̄bis cepit extinguerē morbus
t̄ dicere. **E**t oīno ausū ē aligs os apire: t̄
cōtradicere tibi. **C**red e fili mi p̄futuo qm̄
faciā i eo hodie rez: vt tota alexādria mi/
rei. **L**ūq; vidiſſer eum remediu recepisse:
t̄ tristitia cūctā piecisse: putātez videlicz
q̄ ageret h̄ euz g le ɔtumelijs affecerat: et
saceret euz flagellari p̄ eū g sup forz erat
ɔstitut̄: t̄ a variis pōpis debonestari: dic
ei bōculās peet̄ ipī fili mi: si ex h̄itate hu/
militatis mee nepos exilis p̄para teipz t̄
flagellari: t̄ cōuicia pati ab oī boie. **V**era
enī cōguatio ni ex lāguie t̄ carne: s̄ ex h̄tu
te mētis agsc̄i. **L**ōfeli igī accersiuit eū q̄
sup caupones erat ɔstitut̄: t̄ p̄cepit ei ne
ab illo caupone acciperet: neq; ɔsueta sua
neq; publica: neq; pēsonē ergasterij eī.
Et ip̄e. n. sc̄issime ecclie erat. **E**t oēs expa/
uescēt̄ imobile lōganimitatē eī: t̄ellexe/
runt eē h̄ qd̄ dixit: qm̄ faciā i euz r̄: vt mi/
rei: tota alerādria: videlicz: qz nō soluz vi/
cissimē n̄ reddidit: verūctā p̄ vltione
adiutoriū ip̄edit. **D**e damiō dyacono
Nunciatū ē aliqñ huic brō
maliciā i corde aduersus quedaz
refuaret: t̄ irēcōciliat̄ eī p̄maneret. **I**lle
h̄o q̄rebat huī nomē t̄ gduz. In crastinuz

Prima pars

ergo die unico didicit hunc Damianum nomine diaconum at eum officio. Precipit itaque archidiacono. ut sibi quoniam idem Damianus ad ecclesiam veniret demonstraret. Igitur cum in castellum statim omni die fuerit. venit idem diaconus ad statim: et videt archidiaconus. omnis eius priarche. Ob ea. n. modo retroversia astabat tunc pontifex sancto altari: quid vero vellere facere nulli creditur. Tunc enim venisset diaconus Damianus ut suscipiat ab eo laetam communionem. Et propter gradum: tenuit manum illius ille sanctus. et dixit. Nade p. us recediliari fratre tuo. et tunc venies digne suscipe immaculata imemor malitie Christi mysteria. Reuerteris enim coram tanta multitudine clericorum contradicere illi: maxime in tali loco et in tali horre hora spopodit habere facere. et tunc de sanctis mysteriis dedit ei: Igitur ex tunc oculis clerici et layci custodiebat se. ne interesse malitia rerineret: timet enim ne et ipsos consideret. triumphantes quemadmodum et illuz diaconum. De eo quod habuerit scias diuinarum scripturarum:

Debebat quidem sanctissimus vir scias diuinarum scripturarum. non autem in sapientia emonto tanquam ex inani gloria: sed per eadem ipsas operum actiones. et mandatorum observationem et secreto quotidiani consilii sui: nullus sermo ociosus audiebat: nisi forte ordinatio rei civilis exigeret: sed autem relationes scorum patrum aut scripturales questiones: aut dogmata pbleumata. propter multitudinem nec nominandorum hereticorum. quod regionem circundederat. Si vero alicui aliis detraheremur incipiatur hunc priarcham per alteram sermonem natorem ut sapientia ingeniole remouebat. et si iterum permanebat. nihil quidem ei dicebat: sed hunc annotas precipiebat hebdomadario. ne sincetur. posterius eum intrare cum his quod nuntiabantur quatenus per eum ceteros prepararet atque erudiret. De eo quod ipsecum sibi ius scrigitumulus preparari.

Diffinitionem autem et alias quam affectauit hunc sanctum. non est postponere. Audies n. quod post coronatus ipsorum

nullus yniuersi senatus et astatis exercitus antiquum memoriale ei aliquod nunc: sed magis dicunt monumentorum edificatores. summat quatuor vel quinq[ue] minutias marmoribus pusillas. et diversis coloribus. et ingrediantur ad eum et dicant. Nonne quod metallo iperius tuus subest fieri monumentum tuum: Infinuates versus quod tamquam boe corruptibilis et transitorius: cur razbeto tue aicet. et pie regnum dispone. Immitatur et iste beatus et acriter banc digna laude traditione. et precepit sibi monumentum edificari. ubi et religio p[ro]cessores eius priarche iacebant. ipsecum vero manere. vsq[ue] ad obitum suum ut ipse existere. per celestem festinata est assistente clero iugredientesque dicebant studiosi dicerent ad eum. Nonne monumentum tuum ipsecum est. precepit ergo ut consummetur quod nescias quod hora sur veniat. Docuit autem faciebat ille sanctus. ut ita fieret: volens imitationem bonam et post se futuris relinqueret priobis. De his que hierosolymam misit.

Omnia ob multitudinem pecuniarum catorum nostrorum permittente. propria tecta que erant bierosolymis ac peccati a deo p[ro]p[ri]is cremeri discens hic sanctissimum patriarcham in magna egestate eum secum et modestum priarchabilem rolosolymorum. Ad horum revelationem et recessum mittit ei numismata mille et mille saccos plenos frumento. et mille legumina mille libras ferri. mille restes siccatorum pistium: quod menomene dicuntur: mille vascula vini. et mille egyptios oparios mittentes per litteras. Da mihi veniam vere Christi operator nihil dignum tibi Christi mittenti. Velle. n. credere mihi si e[st] inueniens. et ipse eo venire et operari in domo sancte Christi resurrectionis. Cleruntamen illud rogo honorandum caput tuum. ut nullatenus hoc iputes minimi nomini exiguitatis mee: sed potius honoritas a Christo. ut ibi me conscribat. ubi veraciter conscriptio beata consistit.

De yili ei strato. et operitorio preciosissimo. **R**ripit ille sanctus et habens bonum stratum recuperaret. et yilius optimus in cellula sua yteretur. Quod cum au-

disset quidam possessorum ciuitatis ascen-
des ad eum et videt, quod opertorio scisso et la-
neo regere; transmisit ei cooptoriū numis-
matū trigesimā sex rogās multū eum ut eo coo-
periret ad memoriam mitteret. Ille vero lo-
scipiebat, ppter multā viri postulationē cooper-
itus est hoc vna nocte: per totā pene noctē di-
cebat ad semetipsū ut recitabat cubicula
rīei. Quis dicit quod hūilis iōānes. hēbat
enī semp h̄bū studiū oxe pallio trigesimā sex
numismatū tegat: et frēs xp̄i frigore necē-
tur. Quāti sūt mō qui dēribū stridūt p̄ gla-
cie: quāti sūt mō q̄ p̄siathū h̄ntes subit̄ di-
midiū et supra dimidiū: et nō possunt exten-
dere pedes suos sed dormiūt ut glom̄ tre-
mētes. Quāti i mōte dormierūt icenari et
sine lucernis: h̄ntes duplū cruciatū taz ex
frigore q̄ ex iēunio. Quāti desiderāt sa-
turari de solijs holez: que p̄jiciunt de co-
quina mea. Quāti yellēt tingere panē su-
us i scemate qd̄ p̄jiciunt coqui mei. Quāti
cupiūt vt odorare vinuz qd̄ fundiūt i cella-
rio meo. Quāti sūt in ciuitate ista in hora
hac pegrini nō h̄ntes vbi hospitēt: et i foro
facēt fortasse: et plauia madefacti. Quāti
putas h̄nt totū mensē v̄l etiā duos nō gu-
stantes oleū. Quāti sūt q̄ nō h̄nt altez ve-
stimentū in estate et altez i hyeme: et ita mi-
sus affligūt. Tu vero expectans etiā etnāz
iocunditatē asseg: et vinū bibis: et pisces im-
manes deuoras: et cubileulis demoraris:
mō aut̄ c̄l̄ oībus malis: et i cooptorio trigi-
sa sex numismatū te calesfacis. Ueraciter
ita viues: et i tali laratiōe cōversās: nō ex-
pectabis illuc p̄paratis gaudiis frui: sed au-
dies vtiqz qd̄ et diues ille audiuit. Rece-
pisti bona i vita tua: paupes vero mala: nūc
ergo cōsolans tuō cruciaris. Benedictus
deus hūilis iō̄es alia nocte nō cooperies-
illo. Iustus ē. n. et bene acceptum deo. ut te
ganūt cētūq̄ draginta q̄ttuor frēs et dñi tui
Ḡtu infelix. Venūdabāt vero q̄ttuor reca-
nelle numismate yno. Vox ergo transmisit il-
ludi cōstīnūt ut venūdaret. Et videns is
gobtulerat emit illud trigesimā sex numisma-
tibus: et rursus obtulit priarche. Cū vero in

cōstīnūt vidisset illud emit hoc similēt. et
rursus obtulit priarche. depositēs ut tege-
ret ab eo. Cū aut̄ tertio hoc fecisset: dic ei
gtulabūt ille scūs: videbim⁹ q̄s deficier.
ego an tur. Erat. n. opulēt valde: et suauit
q̄s vindemitabat eū ille scūs paulatī ab
eo multa auferēs: et dicebat sēp q̄ posset
aliquis intētōe dandi paupib⁹ expoliare di-
uite s: et ipsuz etiā ipocamisū. i. vestimentū
qd̄ subit̄ camisā ē ab eis bēniole auferre.
et nō peccat: et maxie si sūt aliq̄ imificordes
et auari. Dux. n. lucrai talis: ynu gdē quia
aias illoz fuat: alter aut̄ qm̄ et ipe ex hoc
mercedē nō modicā h̄z. Attulit autē et ad
credulitatē h̄bi. et testimoniuū verax. quod
circa sem̄ epiphaniū et iōāne cpm̄ hierosoli-
moy sc̄m̄ est: quomō scūs epiphani⁹ p̄ ar-
tem tulit argentum patriarche videlicet
Joannis eiusdem: et dedit pauperibus.

De Petro theolenario.

Dignum et cōgruū p̄dicto
capitulo: refere-
bat semel corā oīb⁹ iste scūs dicēs. Nabe-
bā inge quēdaz ministrū i apotheca mea i
cypro: fidelē valde: et v̄ginē v̄sqz ad obitū
suum. hic ergo narrabat mibi. q̄ i affrica exi-
stēt me: facta ē res huiusmoi. Permane-
bā enī ait cū q̄dam theolenario diuiti ve-
hemēt: et imificordi. Semel ergo paupib⁹ i
hyeme sedentibus ad solez: seqz calesaciē-
tibus ceperunt singuli domos elemosyna-
torū collaudare: et p̄ eis orare p̄ singulos
eorum: similēt et domos elemosynam non
facientiuze vitupare. Inter que vero venit
in medium eoz: et nomen senioris mei the-
olenarij: et ceperūt singuli interrogare p̄xi-
mum. Veneru frater accepisti aliquando
de domo illa benedictionem. Et oībus
interrogantibus inuicē. nullus inuentus ē:
accepisse aliquando de domo eius aliqd.
Dicit ergo ynu ex eis: quid dabitis mibi
et ego accipiaz hodie ex eo benedictionē?
Et facientib⁹ cū co pactū: vēit et stat foris
portam domus expectans. qm̄ ad domuz
suam reuertere. Ex dispensatiōe dei pue-
terū simul. ipse i gredieſ portā et animal

Prima pars

portas siligies a mācipio cā prandij i pius
Vidēs igit̄ egenū nō inueniēs lapidē q̄ fu-
rōe arripit siligiem de clitella: r̄ iactauit
i facie ei?. Ille ḥo suscepit eā: r̄ abiit vt sa-
tissaceret cōstib⁹ sūlo: q̄ ex cīdē māib⁹ ei?
acepisset eā. Itaqz p⁹ duos dies egrota-
uit iſfirmitate ad mortē idez theolenari? r̄
vidit i ſomni ſeipſū rōnez ponētez: r̄ ſuos
act⁹ oēs ſup ſtaterā appēdere. In vna qui
dez acie ſgregabat māuri qdā de formes:
alſa aut̄ acies alioz quorudaz erat cādi-
daoz r̄ terribiliū ſpe. Qui nihil iueſtētes
boni vt r̄ iſpi appēderet eō aduerſū mala
opa q̄ collecta erant a māuris i acie iſpoz
nimis turbabāt r̄ tristabāt: r̄ mēte cōſter-
nabāt ad alterutx: r̄ dicebat. Ergo nihil
b̄bēm?. Tūc dicit yn? eop: he nibil bēm?
nisi yna ſiligez quā dedit ante duos dies
xpo: r̄ ipsaz nō volūtarie. Emissētib⁹ eis
ſiligine eq̄litas facta ē. Tūc dicit theolen-
ario: hi q̄ apparuerāt ei cādidiati. Vade r̄ au-
ge ad ſiligine hāc. Nā ḥo māuri iſſi te ap-
phēdet. Euiſigilas q̄ agnouit que viſa ſunt
ab eo nō eē mēdacia ſz ſa. Dia ḥo que a
iueſtētē ſua om̄ib⁹: r̄ q̄ ipſe erat oblit⁹
videbat ethiopel illos ſgregare. r̄ ſporta-
re ad libra: r̄ dicebat. Veb veb ſi yna ſili-
go quā iactauit p ſtorōe ita. pſuit: a quātis
malis ſe libat: q̄ dat i ſimplicitate ſua bōa
idigētib⁹. Et deceſo ita modeſt⁹ r̄ prudēs
ataqz ſūm⁹ elemoſinatoz ſcūs ē vt etiā cor-
pori. p̄po n̄ peceret. cōtigit ḥo aliqui f̄z ſue
tudinē pcedere eū diluculo ad thelonēu: r̄
obuiat ei nauia qui a naufragio nudus
vt nat⁹ eſt euaserat: r̄ cecidit an̄ euſ rogās
vt pteſionē apud eū ipetraret. Ille q̄ pu-
tās q̄ egen⁹ eet: expoliavit ſe eophoriū ſu-
uz qd illi⁹ meli⁹ erat: r̄ dat ei. rogauitqz eū
veb ipe vefire. pgens ḥo ille erubescēs
veſtiri hoc: dedit illud vēditori vt venū-
dare. Et cū recederet thelonēarius vidit
b̄ ſuſpēuz: r̄ tristat⁹ ē vēhemēt: r̄ aſcēdes
domū ſuā nibil paſſus ē gulfare. ſed clau-
dens oſtiū ſclavi ſui: ſedebat plorās: r̄ co-
gitās ga nō fui dign⁹ vt mei memoriaz ba-
be: r̄ egen⁹. Qū ḡ aſciare ſi obdormiuit: r̄ ec-
ce vidit quēdaz ſpeciosū tābz ſolē. ſerētē

crucē ſup caput ſuū: r̄ eophoriū qd̄ dede-
rat naute aſſiſtētē ſibi r̄ dicentez. Quid
ploras dñe petre? Hoc. n. erat ei nonen.
Ille ḥo dixit vt ad deū diſputans. Quia
dñe ex qb⁹ largiris nobis dam⁹ alicui: r̄ i
turpe lucru x̄t accipiētes. Tūc dlc ei.
Logſcis ſz. Et ondit eū: q̄ dīnt⁹ vefit⁹ eſſet
ei⁹ eophorio. Dicit ei. Ecce ego illo vefi-
orex q̄ dediſti mihi h̄t grās ago volūtati
tue bone. quoniā frigore affligebar r̄ coo-
guisti me. Ad ſe ḡ reuersus admirat⁹ eſt: r̄
cepit b̄tificare egenos r̄ dicē. Cuiuit dñs
ſi ſi opes xpo me⁹ ſūt: nō moriar: r̄ ſi tanqz
vn⁹ ex eis. Accerito ḥo notario ſuo quē
r̄ emerat: dicit ei. Secreū volo credere
tibi: r̄ crede ſi. ppalaueris me barbaris vē-
daz te: aut ſi n̄ audieris me. Dar ḥo ei dē
libras auris: dicit ei vade r̄ eme tibi nego
ciū: r̄ ſume me r̄ duc i ſcām ciuitatē: tven
de me cuilibet xpiano: r̄ p̄ciū da paupib⁹.
Notario aut̄ recuſat: dicit ei iſuſ. Qm ſi
me nō vēdideris: ego vēdaz te barbaris;
vt pdixi tibi. Obediuit q̄ ei notari⁹ r̄ pue-
nientib⁹ eis ad ſcā loca: iuenit idē notari⁹
amicū ſuuz carū. fabz argentariū ḡ dam
na iſciderat. Ad locutioneſ ḥo venientib⁹
ambob⁹: dic it ei notari⁹. Audi me zoile: r̄
eme ſuū yn̄: ga hēo bonū: vt dicat bō q̄
patrīt⁹ ſit. Et audiēs argentari⁹ q̄ ſuum
hēret admirat⁹ ē: r̄ dicit ei. ſrede ſubi ga
nō poſſideo vn̄ illū emere poſſi. Tūc ei rur
ſuž notari⁹. Accipe mutuū r̄ eme eū: mul-
tu. n. eſt bon⁹: r̄ bñdicet tibi de⁹ p̄ eū. Acq
euſit q̄ ei: r̄ eme eū ſordib⁹ vefib⁹ idutuz;
i nūmismatib⁹ trigita. Reliquens aut̄ eū
notari⁹ abije cōſtantinopolis: ſatiſfaciens q̄
nulli hoc maniſtare: r̄ q̄ de precio ne-
quaqz ſibi retinendo aliiquid defraudare
ſed hoc totū pauperib⁹ dare. Ergo aliqui
idem petrus coquinabat domino ſuo. ali-
quando autem lauabat p̄nos eius: nūq
aliquando in quolibet horum aſſuetus.
Afflixit autem ſeipſum: r̄ ſeiunio multo.
Qum vero vidiſſet ſe benedici dominus
eius ſuper omnem benedictionem: dicit
ei vereſt̄dat⁹ enor̄mē eius vutez būli-
tate. Volohūlis petre liberare te: r̄ ſiſ-

de reliquo frater meus? Ille vero noluit. Videbat enim eum frequentem conuentia preferre: et percuti a frumentis suis. Debatur autem eum tamquam amete: ita ut et nomine eius ipse esset amete. Quotiescumqueque et tribulabatur eum frumenti sui et dormiebat in tribulacione: apparebat ei qui in Africa illi apparuerat: vestitus in esophorio eius tenes et illa tristitia nimis macta in manu dicens ei: Noli mestis esse fratrem petre. ego suscepisti et picei us tui. sed sustentata vobis quod cogescaris. Post aliquod tempore: venerunt a priori ei quodam argentei videntes: ut orarent ad loca sancta: et iunctauit eos ad praedium domini domini petri: et cum ministraret statim ille coguit eos. Ipse autem dum praederetur: ceperunt affigurare eum: et iunxit ad aures dicere. Ex simulat puer iste dominus pretore theolenario. Ille vero occultabat quantum poterat vultu suu. Itaque et comedebatibus eis: ceperunt dicere ad eum quod eos iunctauerat. Vere putamus res tibi magna evenire domine zoilectenii nisi erramus publicam personam in ministerio tuo habemus. Neque sciebat certus: quia erat de cognita et de ieiunio consummatus vultus eius. Dicui igitur consideratis eum. dicit unus ex eis. Vere dominus petrus theolenarius est: et surgans tenebo eum. Valde enim imperator audies statim deo: quod dudu si comparuit. Foris itaque fuisse audiuit hec et ponens catinum a se non est gressus: sed recto cursu cucurrit ad portam. Erat itaque eis eum tunc habebat ostiarii mutus et surdus et nativitate: quod per nutum tuum apiebat et claudebat festinasque fuori di exitore: dic surdo et muto. Tibi dico in nomine Christi. Ille vero audiuit statim et dixit. Etiam domine. Itaque vero ille. ait apostoli. Redit surdus et mutus secundo. Ego domine. Statimque surrexit: et aperuit ei. Et exinde eo subiit ostiarii et clamauit coram omnibus gaudens et exultans: quod audiuit et locutus est domine. Porro oībū quod in eade domo erat pterritis quoniam audiebat eum loquenter. Iterum dicit ille quoniam mutus. Ille quod cognabat exire currere: sed videte ne forte fuga lapsus sit magnus enim fuori de eis. Qui discedebat: dixit mihi. Tibi dico in nomine domini: et mox vidi de ore eius exire flammam: et tagete aures meas: et statim audiui et locutus sum. Et exilientes sequentes eum cuncti viderunt eum.

Tunc prius oīs agebat quod in domo illa erat: et ipse dominus ei quod petrus emerat quod in tali exhortatione habuissent eum: et maxime hic vocabat eum amete. Hec sunt brevissimi a deo honorati iohannis priarche narraciones. Non solus namque vita sua praecepit et volenter perficeret edificare veruetiam deo acceptis et veracibus relationibus suis: et dicebat semper hec audienteribus. Si pro sanguini non peccerunt quodam hominem sed hunc dederunt in manu frumenti: uno Christi: quod putas nos cum alacritate et humilitate vobis de facultatibus nostris dare Christum et regem atque pauperibus ut recuperatione recipias mus a iusto: et mercede redditore domini illa timenda et horreda retributionis die. Qui nunc seminat peccatum: et metet: et quod seminat in benedictionibus. id est large et magnanimiter: multi placent et metent: sed bona illa hereditabit quod oīs metet transcedunt. De sancto Serapione

Omnibus ergo rectis moribus iste sanctus adornatus: nec habebat: valde enim diligebat eloquuntur de actionibus sancto patrum: et eorum quod elemosyne cultores fuerunt. Unde cum una dies recitaret de vita sancti serapionis quod vocabat sindonis et iuueniret eum ut ferret animam suam dedisse egrediorum: et itaque paululum precorisse illic et frigido patienti obuiasse: et illi tunicae probuuisse: et quod nudus sedebat tenet sanctum euangelium: et interrogata quod te expoliavit abbas demonstrans sanctum euangelium sicut iste. Et alio tempore hoc ipsum euangelium vescidisse et dedisse elemosynam: et discipulo suo dicente: abba euangelium ubi es? et illo dicente ad eum: crede fili: quod dixit mihi vede quod habes: et da pauperibū: ipsi vedi et de die eis: ut in die iudicij haec fiducia abundanter adveniat. Et quod alias itaque vidua mulier petisset ab eodem sancto serapione elemosynam: quoniam clausus habebat filium ei: et non habebat eum aliquid oīno tradidit se ei ut vederet eum ad nimos grecos: quos et Christianos fecit in paucis diebus: hec leges sancti de sancto serapione dicunt ad eos. Unde rubeo philo. Christi quod predicti homines colloqueruntur de actionibus sancto patrum. Credite mihi quod usque hodie putabam quod vel aliquid facerem datis quod habere possum pecunias: nec sciebam autem quod et seipso

Prima pars

venderet, quadam copassione supati. Quia accusatione aduersus monachum non recipiebat; et de eo quem iussit flagellari.

SEmper quidem honorabat monachum scemam sibi: et colebat et copaticebatur ubi maxie aspiciebat monachum corporalibus utilitatibus angustatum. Habebat autem etiam super multos precepium, quod accusatione dilectionis suae veracem: non suscipiebat sed aliquem: circuamictum monachico bitu. Semel, non euenit ex immissione querendam crimina- torum prulisse eum aliquid tale. Quidam monacho girante in civitate cum puella una iuuencula et petente elemosynam per dies aliquantum: quidam quod hoc viderat scandalizatus: et existimatus quod mulier ei erat: attulerunt priarche eum querelas diversitas. Propter quod a deo honorare: derogat talis coangelice monachice vite scemate. Puellam quendam hinc mulierem. Vox ergo di famulorum putatis phibere eum deum commissa pecata: tamen quod ad hoc ab eo erat puerum: pcepit mulierem quod flagellis cedi: et separari a eo: ipso autem haberari et in carcere secreto recludi. Quidam ergo cetera oculis celeritate iussio sci in operi procederet. apparuit ei nocte per visum monachus ordinis ei dorsum suum putrefactum: non pertinente enim ceciderat eum ecclesi defensores dicentes ei. Ita placet tibi domine priarcha: hac una vice errasti ut hoc: crede mihi: quod per simile est vita et mors. Et hec dicentes discessit ab eo. Mane autem facto recordatus est ille beatus visionis nocturne: et sedebat super lectum suum mestum: miritus statim et vocat per cancellarium suum monachum de loco in quo erat recessus: cogitans ita se ille beatus priarcha similis esset illi: quod nocte sibi apparuerat. Quidam venisset cum labore multo: neque enim propter plagas moueri poterat: cumque vultus eius vidisset priarcha: remansit sine voce immotus non valens loqui: sola autem manu sua levavit. ut se in lectulo suo locaret. In semetipsum vero reuersus et signatus: rogauit monachum precium lintheo. ut sine verecudia despoliaret se quatenus videretur dorsum eius: si ita esset sicut et in sonis viderat. Utique ergo suaus ut id ageret. de spoliauit se. Quidam vero despoliarebat monachum.

ret dorsum suum viro scō: quod admirandus dei simili solutus est quod erat idoneus amici: et cecidit in terram: et viderunt eum omnes eē cunuchum. Hic quod recens erat: nulli hoc existebat manus suus. Videlicet ergo eum oibz et scō pontifice: et maxime dorso ei genitiosa haberet: mittentes mox segregauit illos quod habuit considerate traxerunt. Venerabilissimo autem monacho complura rōnabantur: in gratia dices se in eum percasse: et in deum yez: et in hunc admōnebat eum ille scō. Non inquit o fili: ita sine custodia in civitatis diversari oportet: eos quod scō agitato viro idumeto circumiecti sunt: maxie et feminā circūducere ad scandalum aliorum videntium. Tunc monachus cum oculis huiusmodi rōnes reddebat scō dices. Crede domine non metias. Hoc erat autem panicos dies: et exēstite me de civitate ut yēirez et salutare scōm abba cyrū: obui auit mihi hec binum visa puella foris portava vespe incubēte: et curreret ad pedes meos: rogabat ut metu ambularet. Dicebat: non se hebreus esse: et yelle fieri christianam: et cepit eadē enarrare habens horribiliter ut non permittat pire eā. Timēs itaque ego iudicium dei super eum estimās quod non imitteret tepratioez satanas spadonibz: et esciebas vero quod nemini pecat. Igis videntibus nobis sc̄issime per orationes proficiēt baptizauit eā ad scōm abba cyrū: et gyrabat eum ea in simplici corde: exposicē modicū sūptuz quatenus introduceret eā in monasterium. Quidam hec audissem priarcha dixit. Pape quod abscessos fuos habet: et nescimus nos huius. Et enarrabatis quod p̄ficio erant visionē quā viderat nocte de eo: et protulit priarcha cētum nūlūmata de manu datur ei. Dei autem amicus ille hec monachus non passus aliquid accipie ex eis dignū memoria habebat ad priarchā locutus est dices. Ego hunc postulo domine: Monachus: non si fidē habet bene idiget. Si autem hoc reget fidē non habet. Quidam maxime aperte latifecit oibz quod audierat quod fuōdi iste monachus erat. Henui exigit ergo priarche et existit in pace. Errat ergo priarche et honorabat eum spiritus recipiebat monachos: et bonos estiatos et malos: et edificabat mox xenodochium et seorsum: et appellauit hunc receptaculum oīus monachorum. De hunc exibat ad moratu-

Vitaspatum

cxxii.

ri obseqa et qz morituri presidebat deo
etiamq in persidam captiuus duxus est.

Oratalitate aliquando ciui
detē: ibat et ipse sanct⁹ ut videret
funer obseqa. valde. n. dicebat h̄c profi
cu⁹ et sepulchro⁹ considerationē. Multoties
ho assidebat et his g morituri. vexationez
in exitu aie patiebatur et ipse coruz oculos
ppriis manib⁹ cladebat memoriaz h̄ere
ex h̄ s̄epiternā volēs: et curā ppri⁹ exi⁹. p/
cipiebat at et collectioes pro defunctis ipin
gere. et sine dubio pficere. teniz dicebat.
quante paucū tēp⁹ captiuus duci⁹ ē ad p
sas qdā. et dscēdēs in psidā retrusus est in
carcere q appellaba⁹ lethe: hoc ē obliuio.
Quidā g fugientes illic⁹. veniēt sc̄p i cip⁹
et interrogati a parentib⁹ illi⁹. si forte vidis
sent eū: r̄ndētes dixerūt eis: qr nos ppriis
manibus sepelium⁹ cu⁹. Nō aut erat iste d
quo iterrogabāt eos: s̄z aliis indissimilis
cu⁹ simulans. Dixerūt ho eis: et mēse⁹. et di
ez obitus sui. Illi ho tanç⁹ p mōtu facie
bāt ei tres collectas: per singulos annos.
Post qttuor itaqz annos venit i cip⁹: fu
ga lapsus a persis. Dixerūt g ei sui. Uere
frater nos audiūm⁹ q mortuus es: et me
moriā tui faciebam⁹ ter in anno. Lū ho au
disset: q; i anno ter facerēt p eo memorā
interrogat eos i quo mēse hec celebrarent
Et illis dicētib⁹. sanctis theophaniis: et do
minica sancta. atqz sancta pētecoste: dixit
ille. qr trib⁹ illis tēpoib⁹ anni veniebat q/
dā cādida⁹ ut sol. et dissoluebat me a vicu
lis ferreis: et a custodia: et mouebar team
bulando tota die. et nemo recognoscet
me: et in crastinū iuenerat vīcula ferrea
poras. Dicebat igū sacer⁹ ep̄s. quia ex hoc
discimus habere dormientes quietez: qn
do pro eis collecta facimus. De eo q
rogauit pro filio. et nauis sue salutione.

Quod in actibus apo
rus audiuim⁹ factū: b̄ frequēter et
buic copiatissimo accidebat. Videntes
n. multi idēsinētēz ei⁹. et inscrutabile circa
gentes ḥ passionē mouebant multoties ad

vēdēda multa d substātiis suis: et ferentes
p̄bebat d̄ deuoto mistro. Unde et quidā
veniens vna diez offerre ei septē libras
auri et dimidiā satissaciens sancto: q̄ non
possideret aliud aliquid in auro. Petebat
autem ab eo cum multis genuflexionib⁹
ut oraret quatenus dominus de⁹ filiū ei⁹
saluaret. Habebat enim ynum solūmodo
filium quasi annoz quindecim. ut reduce
ret nauim eius cu⁹ bono ab affrica. Ille
enim abierat. Accipiens igitur sumus sa
cerdos quantitatē auri de manu eius
et miratus est eum tam esse magnanum⁹
ad offerendā totam quantitatē auri quā
possidebat. Oravit quidē ei: et in facie ml
tum: et sic eum dūmisit. Tamē propter ei⁹
multam fidē. posuit subtus sanctā mensā
ligaturam quantitatis p̄iarcha in oratorio
cubiculi sui: et sinaxiz fecit statū perfectam
sup eaz. p illo q̄bāc obtulerat: satis abun
deqz duz rogas: q̄ten⁹ et filiū ei⁹ saluaret. et
naue cu⁹ salute reduceret. sedm q̄ fuerat
postulatus ab illo: Nec dū g triga trāla
ctis dieb⁹ defunct⁹ ē fili⁹ hois illi⁹ q̄ obtule
rat septē libras et dimidiā p̄iarche: et i ter
tia die mortis pueri recepit et nauis suā ab
affrica: in q̄ erat et frater german⁹ eiusdem
viri creditor. Et veniēs iuxta sop naufra
giū pertulit et pdicit totū quo erat plena.
et non sūt saluare nisi aie et vna scapba va
cua. Lū ergo et hūc casū didicisset euenis
se sibi dñs nauis et pat pueri: secidū h̄bus
prophete paulomin⁹ hitauit in iferno aia
ei⁹. Nōdū. n. tribulatione filii sui exticta:
cōprehēdit eū et nauis. Relata sunt itaqz
oia q̄ acciderant ei p̄iarche et pene plusq
is q̄ hec p̄cessus fuerat. I tristitia moraba
tur. maxie pp̄ filiū eius vniū. Nesciēs g
qd̄ faceret: rogat misericordissimūz dñi. ut
cōsolari vīz immēsa pietate sua. Conuo
care. n. eū et cōsolari in facie sacer⁹ erubisce
bat: verū tamē mādauit ei ut nullaten⁹ de
sperarer: neqz ho si e iusto iuditio dñs fa
cit aliquid. s̄z oia in hoc qd̄ nos ignoram⁹.
Ergo ut nō pdat mercedē quā fecit in se
p̄tem et dimidiā libra auri. et fidem quam
possidebat circa sanctum patriarchā: iam

Prima pars

vero vt z nos in temptationib⁹ que nobis
eueniūt. qm̄ aligd boni fecerim⁹. ipertur-
bati ⁊ gratias referētes ad deū permane-
amus. ydit in somnis iā dictus vir philo-
xpe postera nocte quedā qm̄ in bitu san-
ctissimi p̄iarche dicēte sibi. Ut gd tribu-
laris frater. ⁊ merore dissolueris. Nonne
tu me rogasti vt peterē a deo: vt salu⁹ fie-
ret filius tuus? Ecce salu⁹ factus ē. Cre-
de m̄bi si viueret. prauus ⁊ immūdus hō-
fieret. ⁊ de nani tua vere nisi dñs placa-
retur p̄ bono qd̄ fecisti paruitati mee sen-
tentia erat data. q̄ten⁹ tota vt iacet: cum
ei abus i pfundū p̄geret: ⁊ pderes frēz tu-
us. Sz surge ⁊ glifica deū. q dedit tibi eū
⁊ saluauit filiū tuū mūduz. de hoc seculo
vano. Quigilas itaqz vir iuuenit cor suū cō-
solatū. ⁊ vniuersa tristiciā ei⁹ eiectā: ⁊ idu-
tus vestimenta sua. venit cursum ad hono-
rabilissim⁹ p̄iarchā. ⁊ iactat se ad pedes
ei⁹ ḡas agēs do ⁊ ci. ⁊ enarrās vſionem
qua viderat. Quā audies iustissim⁹ dixit
glia tibi benigne ⁊ misericors dñs: q ⁊ de-
precationē peccator⁹ exaudis. Iterumqz
ad hoilez dixit. Nequaḡ o fili grām bane-
orationi mee ascribas. Sz do ⁊ fidei tue: B
eniz ola ista ipetrare valuit. Erat enī val-
de hūlit ſētēs ſacr⁹. Abis. s. atqz prudētia.
De episcopo amatore pecunie.

DErgebat aliquando Sz be-
dos paupes. in locū q dicit̄ cesari-
um illic. n. eis fecerat qm̄ tholos qdā pro-
lixos. ligneis tabulis pauimēto ſtrato ad
requiescendos eos: ⁊ ſimul cū ſtoris ⁊ ra-
conis p̄ totā byemē: qdā coꝝ elūte ſecum
ep̄oz q cū eo erāt: amatore pecunie paſſi-
bili modo pſſo. Dixerqz beat⁹ p̄iarcha ad
eū. Alma achora frat̄ Troile frēz xp̄i.
hoc enim ei erat nomē. Nūciauerat. n. q-
dā p̄iarche: p̄ trigita libras aurī porta-
ret. in ipa hora domestic⁹ eiudē ep̄i troili
vt emeret ſpēz argenti anagliſi gra mēſe
ſue. Ep̄s at tanqz verit⁹ monē p̄iarche.
imo ad horā calefactus: ſingula dari oib⁹
fratribus. p̄cepit ei q̄ trigita libras illas
portabat. Celeriter ergo huiusmodi aurī

q̄titas erogat est. Recedentibus itaqz
p̄iarcha. s. ⁊ q̄ inuitā: vt ita dicā elemo-
ſinā fecerat. ep̄o troilo i. p̄priis ep̄isopiois
velut quedā amēs ⁊ aīe piculosa. in eū co-
gitatio irruit. pp̄ pecuniāz dationē: bono
ris ⁊ amoris pecunie ⁊ crudelitatis ⁊ ne-
gligentie genimē eū ſeq̄bat: febre extra
naturā mixta. pp̄ qd̄ egrotus iuitus in le-
ctū cecidit. Hebdomadario ḡ a ſac̄tissimo
p̄iarcha ad eū veniente ⁊ ad mēſā eūl
dē p̄iarche eū inuitāte recuſauit: frigo-
re. n. ⁊ febre ſe vexari. p̄ quadaz cauſa di-
cebat. Igitur cuz hoc audifſet p̄iarcha.
moꝝ agnouit cauſa qz pp̄ exiū trigintali
bz: ifſirmatus eſt ille iuit⁹ elemofinatoꝝ.
Erat. n. vt predictū ē valde imisericor: ⁊
amator pecunie. Nō ſufferens ḡ beat⁹ ſe
gdez ſuper mēſā reficere: illū autē ſupple-
ctum cruciari grauiter: puenit celēt ad
eū ille vere ſine ſupbia ſe dixit ad eū byla-
ri vultu. fac caritatē ſili troile. Etiamqz p̄
in veritate dixeriz tibi fratribus huiusfe-
modi datū. crede mihi. p̄ iocū dixi tibi da-
re. Ego. n. volui p̄ſtare eis ſingula nūmis-
mata pp̄ ſanctaz ſeſtiuitatē: Sz q̄ nō habe-
bat distributor me ſecū ſufficiētē quanti-
tate. huius rei grā ſiuuaſ ſodisti eā mibi:
⁊ ecce attuli tibi illas trigita libras. Ut ve-
ro vidit quātitatē ep̄s amator pecunie in-
honorabili manu ſapiētis exiſtētis medici
⁊ p̄ſtoris. febris gdez ſubito diſparebat.
frigus etiāz reſcedebat. fortitudo quoqz ⁊
corporis ei⁹ calor ad eum reuertebat. vt
er hoc nō poſſet latere hanc eē cauſaz re-
pente cōprehēdētis eis cōmūtatiōis. Su-
ſcipiēt ho aux̄ ab honorandis manibus
p̄iarche. ⁊ nihil oīno cōtradicēt expē-
ctabat ab eo p̄iarcha conſcriptionē ab
renunciatiōis mercedis eaz. q̄ date ſunt
triginta auri libraz. Fecit autē hoc cum
gaudio troilus ep̄s ſcribēs p̄priis mani-
bus ita. De⁹ dño meo ioh̄i beatissimo p̄i-
arche huius alexandrinoz magne ci-
uitatis. da mercedē trigita libraz que da-
te ſunt tibi: qm̄ ego recepi mea. Hoc ſcr̄i-
ptuz itaqz ſanctus accipiens ſuſpit ſecū.
⁊ eundē ep̄m ad prandii: vt. n. iā dictū eſt

Vita spatrium

criui.

Statim sanus factus est. volens ergo mercedis redditio discorripere cum simul aut et ad miserationem tribulacionem et compassionem erigere ostendit ei eadem die dormienti post prandium patriarche i somnis: quod mercede priuat? esset. Uidit enim; ut ait: domum cuius pulchritudinem et magnitudinem non potest habere imitari et ianuam huius totam auream: et super ianuam titulum scriptum: maius eterna: et requies troili episcopi. Quicquid hoc iurit legisse; gaudens suis sciebat enim donandum mihi ab iperatore: talis domus epulationem. Non dum aut huiusmodi tituli supercriptione: plegerat et ecce quidam regis cubiculari habebes secum et alios obsequios diuinorum et cum guenisset ad talem nitentem domum ianuam dixit ad proprios officiales. Deponite titulum istum. Et cum deposuerint: itez dixit. Mutate eum: et ponite quem misericordia orbis fratz rex. Et attulerunt et fixerunt aliud aspiciere me. super scriptum ita. Mansio efina: ac reges iohannis archiepiscopi alexandri empta libris triginta. Et cum hoc vidisse; surrexit a somno: et magno summoque pastori quod visa sunt ei in somnis enarravit. preciosas ea de causa troili episcopi: et facit extreum elemosinatorem magnificum. De quaib[us] quaque entheca iuit in perditionem.

Dominus quodam tempore abstulit: fecit simile et huic oī bonitate pleno: scō patriarche iohanni. Namib[us] enim scissime ecclesie sue prophetarib[us] violenter hie me in loco quo dicens adhuc proiecerunt oī sua quoniam portabat: erat vero oī naues simul. Erat autem summa mīta valde: enthecaque sua percepit. habebat enim tamen vestimenta et argētū: et alias res altiores: ut opularet pōdus quod uide in editione qualitatatis cētenario et triginta quatuor. Plus enim erat quod crederint naues: capientes per singulas: decē milia modi op. Uenitib[us] vero alexandria et p[ro]phetib[us]: statim reliquias credidores et primi naute in ecclesia fugerunt. Scis vero hoc audiens: et casus propter quae fugerat: metit eis verbū manib[us] suis scriptum: habens ita. D[omi]n[u]s dedit frēs: d[omi]n[u]s ut voluit abstulit: sicut d[omi]no placuit: ita scim est: sic nōm d[omi]ni b[ea]ndictū. Exite filij nihil ex te. Verius d[omi]n[u]s enim sollicitus erit d[omi]n[u]s crastino. Ascē-

dit itaq[ue] pene dimidiū ciuitatis in secretū: die autem altero volebat consolari nobilē istū: ipso occipitā cepit oī dicere. Nequaquam oī filii et frēs: cā nauium difficultatis tristaminimā humilis iohannes credite: inēt[ur] ē cul pabilis: ippe nō extollētā haberet, nullo modo h[ab]eret. Sed q[ue] extollebar in his quā dī erat: et estimabat quod magna opera faceret: dās quod hoīus erat: h[ab]ebat mibi euenit: volens ergo d[omi]n[u]s ut intelligeret ista permisit: Almosyna enim nō vigilatē plerūq[ue] in extollētā eleuat: siuit[ur] vero casus humiliat sustinetē. Ait enim diuina scriptura. Paupertas viri humiliat: et itez vadit h[ab]eas: dicebat: Bonū mibi quod tu humiliasti me: ut discā iustificatiōes tuas. Dū enī malorum factū nō noxiō: quod dationē per vanā glā p[ro]dēbat et quā p[ro] yiciū meū pdit[ur] sūcitate pecunie habeo nūc iudicium aīaz quā in arto sūt. Vez[us] dilectissimi: quod tunc tpe iusti illi[us] iob fuit d[omi]n[u]s: et nūc idē ipse est: quod nō p[ro]p[ter]e egesterat: meā: sed ob idigētū necessitatē: ubi d[omi]n[u]s relīquit nos. Ipse enim dixit. nō te dserā: neq[ue] drelīquat. Et rursus. Querite p[er]mī regnum dei: et iusticiā eius: et hec oī adiūcietur vobis. Volentes quod consolari eū ciuitatis habitatores: ut dicūtū ē: p[er] magis iūē sūt ecōtra consolationē ab ei[us] beatitudine receperis. Namis ergo breue t[em]p[or]e p[er]terit et in duplo restituit d[omi]n[u]s et nouo nō iob facultates: et iterum erat ipse magna nimis circa misericordiam: fortasse autes et religiosior: quod antea fuerat. De ministro cui duas auri libras dedit.

Hec de domesticis ministris: propria manu iste scis ut nullus sciret duas libras auri dedit: et audiens ab accipiēre: quā hec accipiēs dī: videri nō habeo vultū tēcēdi in honorabile et angelicā faciem tuā vere dignū laude: ut sapiens locutus est ybū: Nō dū iquies sanguinē meū p[er] te frater effudi sicut mandauit mibi dīs meus xp̄s iclus. De duce qui mutuum dare distulit.

Districtus quod ab his quod p[er]fessio[n]ē exigebar: cu[m] nō haberet quod dare: erat enim regio magna difficultate: eo quod fluvius nō natus fuit

Principals

ſuetudinē n̄ irrigaret ags trā:pe abiens
deprecat⁹ est ducem quendam magnato-
rum, vt mutuas ſibi daret q̄a quaginta li-
bras aurii: z dicebat ſe dare pignora ſi
vellet dupla. Repromisit ergo dux da-
re ei: ad preſens vero diſtulit. Exactorib⁹
vero oſtrigentib⁹ eū: yadit z ipſe ad por-
tu a quo ciſci recipiunt: yidelicet ad mitis
ſimū z dignū admiratiōe priarchā. Et nō
dū pene ppriā neceſſitatē ei narrauerat
dixit ſacr⁹ ad eū. O ſtī: ſi volueris. z q̄ ve-
ſtior idumentū. Eteni cū admirabilibus
ſuis bonis z hoc poſſidebat, q̄ non po-
rat videre aliquē de neceſſitatib⁹ lachry-
mātē. z nō ſtatiu ſe ppriis rigaret lachry-
mis: vnde z mox petitiōem volētiſ ab eo
mutuū accige adiipleuit. Et ſequenti no-
cte videt dux q̄ ſtaret ſup altare quidam
cui oſſerebant multi oblatōes: z p yn am
quā ponebāt: accipiebant centū p ipsa de
altari. Frat aūt z priarcha poſt tergū el⁹
Iacebat q̄ vna oblatō ante eos in vno
ſcāno: z dicit qdam duci. Nade dux
accipe oblationē illā z oſſer ad altare: z
olle p ea centū oblatōes. Illo ḥo pigri-
tante: cucurrit priarcha: licet poſt eū ſta-
ret: z tulit hanc ante eū z obtulit: z acce-
pit ſic oēs centū de altari. Ewigilans ita/
q̄ nō poterat diſcernere ſomniū. Viſit
aūt z adduxit eū q̄ voſebat mutuum acel-
pere vt pſtar et ei. z cum veniſſet: dicit ei
dux. Accipe qđ petiſti mutuū. R̄ndens
ille dixi te. Ante tulit mercedem tuā do-
mine priarba. Etenim te vno diſferente
me apulſius ſum ad illū tāq̄ ad portū con-
ſugere: milta enī eraſ viſ iquietudinis ex-
actoz. Cū q̄ gaudifſer hoc dux ille: ſtatiu
recordatus ē ſomniū. z dixit. Vere bene di-
xiſti: ante tulit mercedē tuā. ate tulit enīz
z vēb illi. qui vult facere bonum: z diſſert
z enarrauit oīb̄ ſomniū qđ viderat. De mu-
liere que a genero ſuo inuriā patiebatur.

DEr gente aliquado
illo viro sancto, ad templum san-
ctorum victoriosorum martyrum tyr et
ioannis in gloria eorum memoria ora-

tionis gratia: ex leste eo portā ciuitatis su
scipit eū mulier p̄cīdens. et dicens. Vinc
ca me: quoniam iniuriam patior a genero meo
Quibusdā ergo de obsequio eius qui ha
bebāt cōfidentiā apud eū dicentib⁹. qz cū
reversus fueris: causam eius facies. Re
spondit sapientissimus. Et quomodo deus
orōnem nostram suscipiet. si ego istā post
posuero? Quis mibi spōndit. ve vinas
ego ī crastinum: et ibo ad xp̄m pro ea ra
tionem redditurus? Et non recessit de lo
co illo: ysc̄ qd̄ satis ei erat. fieri faceret.
De sanctis videlicet Jobe et Sopronio

Si uero alicubi ali
quē durū et ibumanū et peccatore
circa proprios seruos sentiebat ille bea-
tu: hunc primum emonebat: et cū multa
lenitate rogabat dicēs. **F**ili venit qđ ad
aures peccatrice meas. q ex operatiōe
inimici modicū duri circa pprios pueros
tuos ferari: s: rogo ne des locū ire. **N**on
enī vt pecutiām eos dedit nobis hō de?
s: vt fuiāt fortasse hō nec ppter hoc: sed
vt sustententur a nobis ex qb de? p̄stiti
nobis. **N**ō enī mibi dic. et dedit hō et emis
eum: q ad imaginē et similitudinē dei cre?

Vitas patrum

ciii.

at^e honorat^e ē. Nūg d enīz tu dñs ei^e aliqd plus illo possides i^e pprio corpore: manum aut pedē vel auditū siue aīaz? Nūquid nō similis est tibi p oia? Audi luminare glorio sum paulum dicētē: quotquot i^e xpō bapti zati estis: xpō iduistis. Nō est iudeus neq; grecⁿ nō est seruⁿ neq; liber: oēs enim vos ynu estis i^e xpō. Si ergo equales sumus in xpō t ad iūice equales efficiamur. Et enīz xpō formā serui assumpst: docēs nos nō su perbire xtra seruos nōs. Unⁿ enī ē dñs oīuz in celis habitās: t humilia respiciens: nō dixit sublimia s^e humilia respicit. Quāsum enim t aūz dedimus: vt honorificatū t emptū cū sanguine diuino: t dñico: nō bio seruituti subiectam?: ppter eū celū ppcē cū terra: ppter eū stelle: ppter eū sol: ppcē eum mare: t que i eo sunt. Et aut: quia t angeliei ministrāt: propter eum xpō seruō rū pedes lauit ppter eū crucifixus ē: t cetera oia ppter eū passus est. Tu aut eū q a deo honoratur ibonorat^e: t quasi non sis eiusdem nature nō parcens feris. Dic obsecro: yelles quoties culpas vt mox redde ret tibi de?: Nequaq; dic. quomodo oras quoddie vices. Dimitte nobis debita nostra sicut t nos dimittimus debitoribⁿ nostris? His t his similibus ve: dīs: de ihabitate i se thesauro: monens hunc absoluit: t nisi dicidisset istum emendatum: preparabat t istribat sensum afflictuz: vt fugam arriperet t venditionem peteret. t hunc comparans iustus. statim liberū statuebat.

De puerō orphano quem dītāuit.

Audiens aliquando cuiusdam elemosynatoris puerus orphani derelictū: parentibus ipsius morientibus: t in multa paupertate cōuersatus: dicebat enim hi qui i testamēto patris eius iūenti sunt testes quia non dimisi ei dñe pater eius moriens: vñq; ad vñl nummisima: sed habens decem libras auri adducit eū ipsa hora quando testamentū scribebat: t dīcēt ei. Das decem libras: habe filii mī. Quid vis dimittam tibi istas: an dominam meam dei genitricem curatoē

t prouisorem? Puerō vero eligente scām dei genitricem: precepit dare cūcta pau peribus. Et ecce inquit sanctissime i multa inopia consistit: nocte ac die domū dñe noster nō deserēs. Tu ergo hec andisset a sciētibⁿ scūs hic: nemini aliqd dīcēs: addūcit quandam tabellionem: t narrabat ei rē dās ei terminū vt nulli crederet: quā precepit ei facere rē: dīcēs ei. Vade t in veteribus cartulis scribe: testamentū nomine theopenti: t fac in eadem carta me t patrem pueri consobrinos fratres: t vade t dic iūueni. Scis frater: q genus existens patriarche: non debueras ita in paupertate versari: t ostende ei cartam: t dic. Quoniam si erubet eū: ego ordino causam tuā apud patriarcham: t vide quid tibi dicet. Tu ergo oia que iussa sūt ei a patriarcha: tabellio fecisset: venit ad eum dicens: quia pactus est puer mī: vt ego loquar causaz suā dñi: t magnas grāfūactiones referebat mī. Dixit vero scūs. Vade t dic ei: q locut^e lūz priarche. Et dīxit: qm t ego scio: quia habuit sōbrinū meus filiū: sed ex vultu buncū recognosco. Bene ergo facis adducēs hūc ad me. Adducēs ergo eū portat t cartā scū. Lūz vero quenissent: tulit eū secreto ille iust^e: t cepit deosculari eūz t dicere. Bene venit fili^e sōbrini mei. Divitauit igitur eūz t vxori tradidit in alexandria: t domum t oia qbⁿ opus habuit do navit ei. demonstrare festinans: qm nō de reliquo dñs sperantes i se. De ipostore q. xx. libras auri mutuo accepit ab eo:

Mpretermisse autē t huius mādati curaz habens hic admirabilis legem ponentis: volenti mutari a te: ne auertas aliquando: non phibuit aliquē huiusmodi ab eo suffragiū postulantem. Unde hoc sciens quidam malignus t impostor: petuit ab eo vt sibi mutus as daret viginti libras auri. Erat autē de bis qui dicuntur galodromij. Galodromij dicuntur magones discurretes: t frās de decipientes. Ademēs ergoscē: quē ad modūz t alios multos: dicebat: quia nihil

QZ

Prima pars

Mibi dedit. Quiescerunt itaque ecclesie pastores et ordinatores. ut in carcere habeantur et publicaretur ei substantia. At imitator viceps. estote misericordes sicut et pater vestrum misericordis est qui sole suum oriri facit super bonos et malos. et pluit super iustos et iniustos: nequamque istis consenserit et cum affligeretur. His autem turbatib[us] contra eum: utpote quod priarche illustrat. et dicetibus ad eundem scimus non iusti sunt enim: vi quod merito pauperes accipient. Et luxuriosus accipiat: rident contra ille terribilis viceps. Credite fratribus quod si extra voluntatem accepteris aliqd ab eo. duo mādata transgrediemus. et vnum ad plebitis: quoniam et ad pauperes data fuerit huiuscemodi qualitas: Unum quod est quod apparebitis in patiētate circa dānum. et efficiemini alij forma mala alterum autem quoniam non obediētis critis domino deo diciti: ab eo et abstulerit tua ne reperias. Expediit ergo similiter ut efficiamur oīb[us] exēplū patiētie. Et enim apostolus dicit. Quare non magis iuriā sustinetis: quod non magis fraudem patimini: Et bonum est quod veraciter fratres omni petenti dare. excelsius autem et honorabilis est non petenti. ei autem qui auferit vestimentū sine voluntate a nobis. dare et tunica: angelice vere natura imitatio. immo diuine est. Ex his enim quod habemus dominus precepit bis facere prior. Bonum igit facies fratribus iuxta quod possidet manus tua: non ex his quod ex litte et ostēone et ab iuria auferuntur. De abbate vitalio.

Enec sexaginta audiebat tales res beati voluit temptare eum. si posset eis suaderi. et ad scandalū facile inclinare. et ut cogit si cōceptaret aliquem. Et habebat tās prius in monasterio abbatis seridonis. exiit et venit alexandriā: et sumit oversatōes bonum quod reprehēsibilis: sed deo gratias: quod datur ait dauid: singulis secundum cor eorum. Ingreditur itaque civitatem. scribit oēs quod note erat meretrices: et cepit laborare opuscula et accipe p[ro] singulos dies siliquā vnam. Cumque occubaret sol māducabat. et intrabat ad vnam meretrīcum et dabat ei ereos nūmos et dicebat. dona mihi noctē illā: et noli fornari. Et manebat iuxta eā nocte illa: obser-

uās eā ne fornicaret. Stabatque a vespere in vno agulo cellule ubi dormiebat mulier. psallens et orans per ea: et mittens genuflexiones vscas ad auroram. et exiēs accipiebat ab illa. quod nulli diceret aciebat ei. Ita agebat semper quousque una eam manifestauit vna ei. quod non ut fornicaret utraret ad eas. sed ut saluaret. Oravit senex et cepit mulier a demonio vexari. ut per illā cetera timeret et non manifestaret eum omni tempore vite eius. Dicebat ergo quod dā ei: quod a demonio vexabat. Quid est? Reddidi tibi deus quoniam mētita es. Ut fornicaret enim igit redire pessum iste: et non ad aliud aliqd. Ita enim et sanctus vitalius: sed enim nō erat ei: volens hominem gloriam fugere. et alias a tenebris reuocare: dicebat audiētib[us] cūctis cui laboraret in ope: et solueret vespere. Nam mō dñe: olim nona talis expectat te. Ubi erat ergo ordo ipsius: multis quod criminabat et illudētib[us] ei dicebat. Nūc ego non vestio corp[us]: ut oēs: Aut monachis solis irat[us] est deus. Utere tibi homines sūt ut oēs. Dicebat itaque ei quod dā. Accepte tibi unā mulierem abbas. et mura vesti mētū tuū. ut non blasphemēs deus: per te. et habebis indicium quod scādalizant animas. At ille rindēbat eis itē: dicebat ergo se demonstrare quod irat[us]. Utere non obaudia vobis: ite a me. mō nihil aliud faciat. ut vos non scādalizemini. nisi accipiā mulierē. quatenus cura habebat dominus. et faciat malos dies qui vlt scādalizari: scādalizet. et det frōtē i parietē. Quid vultis ex me? Nūc iudicēs astutus estis a deo: Ite: d[omi]n[u]s vobis curā habetote vos. p[ro] me non redditio rationē. Unus ē iudex. et sancta dies iudicis: quod singulis redet secundū opa eorum. Dicebat autem beatus clausus. Quidā ergo ecclēse defensorū. hec multo tiēs audiētis ab eo: referebat quod fiebat deo: ho sc̄iēs. quod nollet ille sanctus offendere abbatē vitaliū: iduravit cor eiū ne crederet eis. Recordabat enim āte memorati cum nuchi. sed icrepauit yehemeter quod cōtra vitaliū abbatem accusatōne ei afferebat. dictis ad eos. Quiescite accusare monachos. An nescitis quod circa sancte memorie ostentū ipatorē actū fuisse cōscriptōes quod de

eo legiſtūr ḵimeāt? Quoniā ait gdā nō ti
mētes deū cū celebzare ē ſecūda synodus
inicea: ceperūt ḵra ſe dare in ſcriptis. fa-
mas turpes btō illi ſperatori: gdā clerici g-
dē exiſteſt gdā monachi: t ad faciē addu-
cē ſcūs dei ſtātinus accuſatoř: t accu-
ſatuſ ytrūq; audiuuit. Et cū iueniſſet mul-
tas talium criminatoř veras eſſe accuſatio-
nes: icēdit omnes que date ſunt in ſcriptis
malas opiniones dicens. Vere ſi proprijs
oculis vidiſſem ſacerdotē dei: aut aliqvez
eoř g monachico habitu circumamicti ſunt
peccatē: clamidē meā explicarē: t cooperi-
rē eū: ne ab aliquo videretur. Nā t in ſer-
uū dei illū videlicet eunuchū: ita puraſtis:
t miſiſtis me extra viaz: t feci anime mee
peccatū magnū ſundens ergo eos mul-
tuſ absoluiſt. Seruus aut̄ dei vitalius a
ppria operatione nō ceſſabat. Depcabaſ
ergo yt qbusdā poſt mortem eius i ſomniſ
manifeſtaret de⁹ de ſe: yt iputareſt i pcam
biſ g ſcadalizabāt ſi eū: eo q̄ rē quā age-
bat dicerēt ſcadalo eſſe plena: t no habe-
rethomo peccati iudicium ex ea: qcgd locu-
tuſ fuſſet. Multas igitur de talib⁹ mu-
lierb⁹ i cōpuſionē induxit: hec operatio
eius: t maxime quādo videbāt eum nocte
extēdetem manus: t oratē pro ynaquaqz
ear: ppter quod quedā eaꝝ a fornicatiōe
ceſſabāt: quedā vero accipiebant viros t
pudice conuerſabāt: quedā vero t mo-
dis oib⁹ mūdi relinquētes: singularē vi-
ta ducebant. Nullus tamen ſciuit yſqz ad
eius dormitionē: ipſi⁹ admonitōe t ora-
tione: pudice muliereule a fornicatiōe ceſ-
ſarēt. Unde quādā die exēlēt eo a prima
talii mulier diluculo: obuiat ei quidam
homo inuidiſſeritās ad fornicādū cum ea:
t cuꝝ vidifſſet ſcm vitaliū ex ea egrediente
dedit ei alapam in faciem ſicens ad eum
yſquequo pellime illuſor xpī: nō emēdas
te ab his nequitius tuis. Qui dixit adeuz.
Crede mihi accipies alapā a me humili vt
tota alexandria colligatur ad clamores
tuos. Nondu breui tēpore trāſacto dor-
miuit cum pace in cellula ſua sanctus vi-
alius: nemine ſciente omnino. Habebat

enīz valde puſillā cellulā: ſuper locū q̄ di-
cebatur porta ſolis. Unde t plerūqz cum
collecta celebzaretur iuxta cellulam eius
i ecclesia matre: iueniētes quedā mulier
culaꝝ harū ad alterutras dicebant. Ea
muſ eamus: iterum abbas vitalius colle-
cta habet. Et yeniētibus eis: curabat eis
Igit dormiente eo: yt p̄dictū ē: i ppria cel-
lula t nullo ſcīte: mox quidā demon tā-
q; ethyops deformis aſtar ei: qui dederat
alapam abbati vitalio: t dat ei alapaz di-
cens. Suſcipe alapam: quaꝝ miſit tibi ab/
bas vitalius. Et cadēs ſtatiz cepit ſpuma-
re. Cōgregata ē igi⁹ ſecūdū pp̄betia vita-
lij: pene tota alexandria: i uiolentiam quam
patiebatur a demone: t maxime quia ſoni
tū date ei alape audierūt quidā quā ſi
vnus iactum ſagitte. Post aliquantas ve-
ro horas: in mentem rediens: is qui patie-
batur: ſcidit yelmenta pectoris ſui: t cu-
currit ad cellulam clamans t dicens. Lu-
pā ſeci tibi: ſeru dei vitali: miſerere mei.
Lucurrerūt vero cū eo oēs audiētes. Lū
pūnifiet ad cellā ſancti: exiſt iterū demo-
nium iactās eum omnibus aspicientibus:
Et cum ingredieruntur intro bi quiccum eo
eucurrerūt: inuenerunt ſanctum ſtantem
i geniculū ſuis: t oratē: t dñs alaz tradētē
t in paumento ſcripturā huiusmodi. Viri
alexandrinī nolite ante tempus aliquid iu-
dicare: quousq; veniat dñs. Conſtebatur
vero t homo q̄ a demone vexabat: quod
ſcō fecerat: t quod dixerat ſcūs ei. Reci-
tata ſūt ergo beatissimo ioāni patriarche
oīa: que circa ſcm vitaliū acta ſunt: t deſcē-
dens cum clero: venit ad corpus ſancti vi-
talii: t cū vidifſſet ſuperſcriptionem: dixit:
Vere hāc humiliſ ioānes q̄ deū euafit. naꝝ
alapā quā accepit q̄ patitur: ego acciperē.
Tūc itaqz omnes fornicarie: t que abrenū
ciauerūt ex eis t viros ſuſceperāt: cum ce-
reis t lampadibus preibant eum flentes t
dicētes: perdidimus ſalutez t doctrinam.
Enarrabāt enīz iā ouerſationeſ eius omni-
bus: t qm̄ nō ppter turpē rem ad nos tra-
bar: t quia nunq; aliquando vidimus euꝝ
ſuper latus dormiēte: aut ynam ex nobis

•Prima pars

tenete manu sua. **E**t reprehēdētibus eas
quibusdā t̄ dicētibus; quare hec nō oībus
dicebatis; sed scādilizabat̄ in eo tota ciui-
tas? **A**narrabā īā capitulū qđ circa eaz
gestū est que a demonio vexationē susti-
nuit; t̄ qz hoc timētes tacebam?. **S**epulto
ergo eo cū multo honore: p̄manisit is q ab
eo correer? t̄ san⁹ sc̄is est; faciēs memorię
ei?. **P**ostmodū aut̄ t̄ renūciavit seculo in-
gressus monasteriū abbatis seridonis ī ga-
zā t̄ suscepit cellulā abbatis vitaliū: fz fidē.
t̄ iā ea pmāsīt vscg ad mortē suā. at sc̄issim⁹
priarcha. multas gr̄as egit deo: qz nō pmi-
fit cū peccar e iā fuū suū vitaliū. **V**lti aut̄
multū extūc ī alexādriā pfuerūt sibi: t̄ bo-
spitio recipiebāt monachos: t̄ muniebātūr
t̄ vt nō idēnareſ aligs ab eis que venerat
Fecit aut̄ t̄ sanitates post mortē honora-
bile nomē sc̄i vitaliū p̄ diuinaz gr̄az. cuius
oratōib⁹ det nobis dñs bonā uersationē:
t̄ misericordiā ī die. qn̄ manifestabit abſcō-
dita hominū t̄ nuda faciet ſilīa cordium
The eo a coniunctione matrīcū ſe fūbāt

De eo q conuicia patriarche inferebat:
Recipiens aliquan
do dari cuidā perēti elemosynaz:
dece nūmos ereos tātū: cōvicia patiebat
ab eo i facie atrocit ille bñs:q; nō vede-
rat ei quotquot voluit. His aut qui de ob-
sequio erat querētib; cedere eū q conuicia/
bātice repauit eos vebemēter priarcha di-
cēs. Sinite eū frēs: habeo ego sexaginta
annos blasphemās p opa mea xp̄m: t yñū
conuicium non portabo ab isto: Et prece-
pit datori soluere saccum: vt sineret pau-
perem tollere quantum yellet precium.
De interrogatione circa elemosinatores.

I vero aliquando audiebat sapiētissimus: qm̄ elemo
finator est talis: adducebat eū i hylaritate
seorsu: t diccebat ei. **Quomō sc̄us es ele-**
mosinat̄or naturaliter: an teip̄z cogēs? **Tn̄**
qdā eoꝝ q ab eo iterrogabātur verēcūdati
occl̄tabāt: qdā aut̄ diccebāt ei. **P**ropter qd̄
vn̄ iterrogat̄ a sc̄ō r̄ndit ita. **C**rede mibi
dñe: quia nibil do aut facio boni: verunt̄

ipsum quod facio et prebeo: ex quibus et ora/
tōes tue largiūtur: ita facere assueui. Erat
prius valde immisericors et crudelis: et se-
mel damañam pertulit: et in subtilitatem de-
ueni: cepit cogitatio mea dicere mibi: ve-
re si essem elemosinator: non relinqueret te
deus. Statui ergo per singulos dies darc
quicq; er eos numeros pauperibus: et cum
cepissim dare: statiz satanas prohibebat
me dicēs. Uere quicq; nummi illi suffici-
unt domini tue ad holera: aut ad balneum
percipliendnm: et statim tanq; sic de fauci-
bus natorum meorum priuarez eos: nibil
dabam. Cum vero vidissim quod supera-
rer a vicio: dico pueru meo per singulos
dies furare me nesciente quicq; numeros
et da elemosinam. Cum ego enim trapeze-
ta domine. Ille vero benefacens. cepit su-
rari dearios. Erat autē aliquando et filii
qua. Cum ergo vidisset. quia benediciba-
mur: et divitiis abūdabam: cepit et tremis-
ses furari et dare. Hemel itaq; admirans
benedictiones dei: dixi ei. Uere multum
prospererūt filii quicq; numī illi: yolo ergo ve-
des decē. Tunc dicit mibi et puer subridē-
do: vade ora furtis meis. Nam vere ho-
die non haberemus quē manducassemus
panē. sed si est fur iustus: ego suz. Tunc ergo
dixit: quoniā tremisses dabat et siluquas: et
iā ex fide illius: assueui domine ex aio da-
re. Edificatus ergo sanctus valde dixit ad
eum. Crede mibi: multas conuersationes
parvum legi: tale aliquid non audiui. De
principe q; maliciam seruhabat in alterum

Aliciam reseruan
tē quēdā idūstriū: etra aliū p̄cī/
p̄e. audiens hic magnus iōannes: monuit
eum sepe: et suasit ad concordiam: et non po-
tuit eū duertere ad pacē. **S**emel ergo mit-
tit et adducit eū sc̄is: quasi p̄ republica: et
facit missas in oratorio suo: nullum habēs
sc̄i nisi ministrū suūm. **L**ū ergo sc̄a bene-
dixisset p̄iarcha: et orationē dñica inchoa-
set ceperūt dicere tūm tres illi p̄ nr̄. **A**cū
puenissent ad sermonē quo dicīt: dimittē
nobis debita nostra: sicut et nos dūmitum?

debitoribus nřis: inuit domēstico patriar-
cha ut taceret. Siluit ḥo t pñiarcha. t re-
matis pñceps solus dicēs versum: dimitte
nobis s̄c t nos dimittim⁹. Et statī querens
sc̄us: dicit ei mālaeta voce: vide i q̄li terri-
bili voce dicas do. qm̄ sicut ego dimitto:
ita t tu dimitte mibi. Et tanq; ab igne stati-
cruciatiū serēs predict⁹ pñceps eccliait i sa-
ciez ad pedes sancti dicēs. Quocūq; iusse-
ris domine faciet fuius tuus; Et recōcilia-
tus est inimico suo extū cū omni veritate
Quid erga quēlibet superbum agebat.

Auperbum autem si
videbat aliquem beatus. hunc q-
dem non arguebat in facie: quando autē
eum in secreto suo sedentem videbat asse-
rebat de humilitate sermones. vt per tale
magisterium sensim percuteret superbus.
t modestum facheret. dicens ita. Miroz
domini mei. q̄ modonō recordat mīsa aia
mea b̄hilitatis quā demōstravit nobis su-
per terrā appārēs fili⁹ dei: s̄ itumesco t ex-
tollo sup frātē meū. si fuerō modicū aut
pulchrior eo. aut ditor. aut glorioſior: aut
p̄cipiātū officij cuiuscūq; habuero: nō ītel-
ligēs diuinā voce q̄ dicit dīcite a me q̄ mi-
tis sū t b̄hilitis corde. t iuenietis requiē aia
b⁹ vestris neq; sāctoꝝ voces cogitās: qm̄
qdā terrā. qdā cinerē. qdā vero vermē t n̄
boiem. qdā alīt ipeditoris t tardioris lin-
gue se nominabat. t q̄ esaias qn̄ deū vide-
re meruit: vt capit hō: tunc īmūda labia se
babere prūnciauit. Quid enī non simbu-
milis? Nōne de luto factus sum. vnde sūt
t lateros? Nōne om̄ne quam puto habe-
re gloriam. vt flos seni marcescit? His er-
go t huiusmodi verbis sapientissimus qua-
si de se dicens: eum qui languorem infla-
tionis t superbie habebat cauterio conbu-
rens p̄debat. Intelligebat enī is q̄ vuln⁹
habebat: q̄ de eo patriarcha hec ītimares
Serpō eius ad b̄hilitatis exemplum.

Hoc frequenter
ille a deo honoratus afferebat in
medium: ad b̄hilitatis argumentum di-

cens. Quod si considerassemus t cogi-
tassemus dei misericordiam t bonitatem
nec i celos subleuaremus oculos nostros
sed semper in humili habitu. ac pruden-
tia degeremus. Ut enim preteream qua-
liter non existente: vt essemus produxit
nos factor t peccato t inobedientia dece-
ptos. iterum iuificauit. t proprio sanguī
ne redemit a morte: t om̄ne terrā. t iplum
celum in obsequium boninum subdi-
dit: sed nunc qualiter peccātes non dissi-
pat. sed longanimit magis expectat: im-
mobilis illa natura. t patiens ille oculus.
t nobis plerūq; blasphemantibus. ipse con-
solatur t blanditur per miserationem suā
desursum pluuias. ppter vitam nostrā tri-
buēs. Quātos malos oparios p̄gētes: vt
occidat aut surētur: tetigit vt no capiātur
t puniāt: quātos existētes i pelago: vt p-
detur obuiātes sibi naues: t occidat q̄ i eis
sūt: nō p̄mittit i pñfūdū dimergi: s̄ ipat ma-
ri: ne absorbeat eos: expectās querionem
malitie ipsoꝝ: quāti petierāt corpus t san-
guinē eius sacrosancū: t patitur t longa-
nimit agit: non reddens eis hic aliquid
difficile: quantos in itinere latrocinantes
nō tradit i cibum obuiantibus sibi bestiis.
quātos eūtēs īcaua terrarum t itinerū se-
ditiones operātes. p̄tegit: vt non īsuman-
tur a custodiētibus canibus: vel etiam bo-
minibus. Et me iterdum aut cū meretrice
recumbēte: aut cū his qui se inebriant: aut
cū turpia loquētibus querante: aut cete-
ro quolibet sc̄li huius iplicato pctō. Apis
qdē circūfertur: t valles t alueos circuit
querēs colligere mibi fructū: vt dulce fa-
ciat mibi guttū: quod feda t iniqua pñi-
ciat: vua aut̄ festinat per calorem matura-
ri: vt replete os t letificet cor: quod facto-
rem suum p̄earicatū est. Flores iuicem
se preoccupat vt delectēt oclōs: q̄ fornicā-
tionib⁹ t alienis mulierib⁹ ad luxuriā in-
nuunt: sic tūrbat quatenus pueniat vt re-
plete manus per magnitudinē: t os p̄ dul-
cedinē: qui tenet t basiat alienā mulieres
Talia ergo s̄gt opa frēs agētes: t tales re-
tributōes accipiētes a benigno do: quale

Prima pars

debueram habere prudētiā. cōsiderātes nouissimā nřam & horredā horā. Multūz enī d̄ memoria mortis & exitu aie disputabat semp ille būs. ita vt frequēter qđ ad eū supbo scemate strarēt: & ridēti vultu & i cōsiderato oculo. & exirēt humili more. & spūc a facie. & lachrymātib⁹ oculis. Propter qđ & dicebat. Quia: vt estimo ego hūlis: sufficit ad salutē assidue & dolēter cogitare. & sollicitudinez habere de morte: quoniam nemo nobis ī hora illa spatietur. aut comitab̄ ex vita ista: nisi opera bona nostra. Et quomodo āgelis veniētib⁹ & properatib⁹ turbatū aia. sic īuēta n̄ fuerit bene preparata. Quomodo rogat. vt addat sibi modicuz tpus vite. Et audiet. Tēpus enī qđ vixisti: benenō cōsumpsisti. Et itez dicebat tāg de semctipso. Quomodo humilis ioānes trāſire poteris bestias harūdineti. quādo obuiabūt tibi exactores. Veh qualis timor & tremor obtinet animaz tūc rationē ponēte. tātis exquisitorib⁹ amaris & imificordibus. Etenī sanctus iste ī memoria semper retinebat. q̄ sancto symone q̄ icolunis stetit. preuelatōez factū ē nouū: quia: vt ait: exēte aia e corpore obuiant ei cuz ascenderit a terra ī celū. chori demonus: singuli ī proprio ordie. Obuiat ei chorus demoniorū superbie: uestigat eā si ha beat opera eoruž. Obuiat chorus spiritu uz detractionis: aspicūt. si aliquādo oblo cuta sit. & penitētiā nō egerit. Obuiant iterū supius demones fornicatiōis: scrutātur si recognoscāt ī eo voluptates suas. Et quādo a terra v̄sq ad celū mis̄a anima positura rationē peruererit. seorsuz ab ea sā eti āgeli stabūt: & nō adiuuabūt eā nisi bonitates sue. Nec ſiderās hic nobilis per territus p̄ talī hora. & ſollicit⁹ face⁹ ē: ferēs ī memorā & ſācti hylariōis eloquii. q̄ cuz e. vita egressurus eſſet formidauit. & dixit aie ſue. octogita ānos o hūlis aia habes fuiēs christo. & times exire. Exi: qz misericors ē. Et dicebat ſibi p̄friarcha. Si is qui octogita ānos fuiuit christo. & mortuos ſuſcitauit & signa fecit. timuit amarā illā horaz: qđ habes tu hūlis ioannes dicere. au-

ſacere. qñ obuſauerint in faciez tuā crudeles illi. & imſericordes exactores & exquistores. Aut quāt̄ poteris rationē reddere ad eos qui exquirunt de mendacio. ad eos qui de derractione. ad eos qui de crudelitate. ad eos qui de auaritia. ad eos qui de odio. ad eos qui exquirūt de periurio. Et dicebat. Deus in eis increpa: nam omnis fortitudo hominum eis resistere non valet. Tu domine da nobis ductores sanctos angelos. q̄ custodiāt & gubernēt nos. Multa enīz est contra nos eorum infanía: multus tremor. multus timor. multum periculū pelagi aeris huius. Si enim de ciuitate in ciuitatez super terrā ambulantes deprecamur eos qui nobis ductores sunt. ne ī precipitia cadam⁹. aut ī agrestium feraz loca aut ī fluminis infinita aut ſaccesſibiles & inuios mōtes. aut in latronum manus. aut ī beremū incomprehensibilem aut in aquosam & perreamus. quot ductoribus foribus & divinis custodibus opus habemus. pergentes longa via hac & eterna videlicet. que ex corpore eſt egressio: & ad celum ascensio. Nec sunt sapientia plene. beati ad ſe & ad omnes doctrine: hec sunt eius quotidiane cure atq; meditationes. Quid fecerit p̄ his q̄ post euāgeliū lectū ſtationē deſerbat.

Ultam autem & de

sancta ſtatione curam habebat. & ſollicitudinem demonſtrabat. Una enim diuerum. volens multos reſecare. vt non egredierentur poſt ſolutionem ſancti euāgeliū de ecclesiā: & ociosis ſermonibus pro oratione vacarent. qnid fecit? Reliquit mox poſtq; lectum eſt ſanctum euāgeliū ecclesiā. & ipſe exiit & ſedit cum turba: omnibus vero obſtupescenrib⁹: vixit ad eos iuſtus. Filii vbi oues illie & paſtor. Aut intrate intro & ingrediar. aut manete hic: & hic manebo. Ego ppter vos deſcedo ī ſanctā ecclesiā: nā poterā facere mihi missas ī epifcopicō. Semel ergo & bis fecit hoc ipſuz ſcema: ille beatus. Erudiuit & in hoc plebem magnifice & emendauit: time-

bāt enim ne iterum id ipsum scema faceret
eis ille semper memorandus. **O** qui
in ecclēsia non permittebat.

To qui autē in sacrā
trio oīo nō pmittēbat: sī ūspectu
oiuz foras mittebat eū dices. **S**iquidē vt
orares venisti huc: i hoc mētē tuā t os tuū
vacare exopta. **S**i ḥo ppter locutionē: scri
ptū ē. dom⁹ di. dom⁹ oratiōis vocabili: no
li gēa facere spelūcā latronuz. **O** nec in
monachica vita. nec in clero moratus est.

Doc autē erat adimi
trabil⁹ sāctissimi hui⁹ priache: qm̄
neē moāchicā vitā ducēs. neq; i clero mo
rat⁹ i ecclēsia: sī ūfemine legitiumē dudū cō
iūcer⁹. ita tenuit vīgorē ecclē ab ipo initio
q; patriarcha ūscrat⁹ ē. t ūtale ūblimita
tē exaltatus est: vt multos heremitarz t in
arta vita de gentium superaret. **H**e hoc
q; statuit duos ordines monachorum.

Tolens autē nech hu
ius boni expers esse ūdilecet mo
nachice vīc enumeratiōis: studet rē ūtale
Lōgregās duos ordies moāchoz. statuit
eis oēm vīlilitatē tribui d̄ vīllis suis i. ciui
tate sua: t ūficiēs eis cellulas i duob⁹ ora
torijs. sc̄ di genitricis. t sc̄ ioānis. q; ipse a
fundamentis edificauerat: dicens d̄ amā
tissimis monachis ita. **E**go post deū vīli
tate corporalē vīram pcurabo: vos autē
ſpūalis habetote mee curā salutis. **V**esp
erina t nocturna vigilia. mibi apud deū im
putet. quicq; ḥo in cellulis vīris officij fe
ceritis: p vīris sit aīab⁹. **H**oc autē fecit vo
lens ūllicitores efficere di amicos mona
chos. **U**nī t pmanſit deo talis grata consili
tutio ordinum: t ad ūsimilitudinē monaste
rii exhibi ciuitas pene viuit: in diuersis lo
cis perwigiles hymnodias deo referens.

Et hoc beat⁹ iste ita oēs
docebat: t ūtesta
bat dicens nū latē aliqui hereticoz cō
munionis. smo coiquinatiōis participem⁹.

ni etiā si omni vita vestra ex aliqua ūpul
sione vel necessitate. cōmunioni catholi
ce ecclēsie nō iuuenētes sine cōmunione
pmanſeritis. **S**i enī ait uxorem corpora
lem legittime possidentes. t in regione
aliqua longinqua absq; illa tge multo mo
rantes relinquere hāc t alii copulari. a do
t legibus phibemur: si vero hoc egerim⁹
punimur. quō putas deo per rectā fidē t
catholicam ecclēsīa coniuncti. vt ait apl⁹
aptauit vos vni viro virgīnē castā exhibe
re xpo. t ūtā ūdulterauimus per con
munionē hereticoz: in futuro seculo tor
menti quod expectat hereticos erimus fa
cti particeps. **C**ommunio enim ait ideo di
citur eo q; communem faciat: et ūrm̄t cō
municantem: quibus ūcommunicat. Ne igi
tur queso ait o filii huiusmodi oratoriis ap
plicetis. De eo q; non condēnauit aliq;.

Olm omnibus bo
nis suis r̄ hoc htūs hic possidebat
dico ūdilecet. q; vt dictū ē: nō cōdēnaret
proximū: nec condēnantes reciperet. **D**icā
vero eius t doctrinam. de hoc omnibus
proficiam. **I**uuenis quidam rapiēs mona
cham fugit constantinopolim. hoc discens
iustus tristis factus est vscq; ad mortē. **T**ē
pore aliquo transacto: confedente eo vna
diez i honorabili cimiliario cum qbusdam
clericis: t ūsermonē anime vtilem mouente
venit in medium t memoria iuuenis: qui
ancillā dei rapuerat: t ūperū quicū ūan
ctō ūconcedebat anathematizare tale iuue
nem: tanq; qui duas animas perdideraſt:
suā ūdilecet t ūsanctimonialis. **L**ōpescuit
ergo t ūreſcauit eos beatus dicēs. **N**e ūc
filli ne ūc: nam ostendam yobis: q; t ūos
duo pētā ūfacitis: vnu quia ūtransgredimini
mādatum dicentis. nolite iudicare vt non
iudicemini: **D**einde q; nescitis certius ūad
huc peccent t ūtē ūpeniteāt. **L**egi enī vitā
patris aliqd ūtale ūhabentē: quia i ciuitatem
quandam duo monachi abierunt in mini
steriū. **E**t cū ūtransfret vnu ūlocū: clama
bat ei vna ūfornicaria: dicens. **G**alua me
pater. vt xps meretricē. ille ḥo hominū

Prima pars

confusionem omnino non curans: dixit ei.
Sequere me Et tenens eam per manum eius: exiit publice de ciuitate omnibus as- picientibus. Facta est ergo fama quia abbas accepit mulierem dominam porphi- riā. ita enī vocabat mulier. Pergetibus g- eis ut mitteret eā i mōasteriū. iuenit mulier i yna ecclā puer i terrā pietū: t sustu- lit eū vt nutritret illū. Itaqz post ānus gdē venerāt i patriā. ybi erat abbas t porphy- ria q fuerat de meretricib: t vidētes eam habere puerulū. dicūt ei. veraciter bonuz abbati pullū genuisti. Nōdum enī scīm sce ma accepat. Fūtes ergo q viderāt eā typ. inde enī abbas tulerat illā: dissimauerant qz genuit de abbate porphyria: t nos vidi m pueruluz oculis nostris similantem ei. Qn ergo cognouit ex deo abbas obitū su uz dicit nōne pelagie. Sic enī mutauit no mē ei. quādo tradidit ei scīm scema. Eam tyrum. qz habeo illic responsum. t volo vt venias meuz. Illa vero nō valēs tradiri cete ei secuta ē eū: t venerūt ambo. habē- tes t puer septē annoruz existētes secum. Cū ergo egrotasset abbas i ifirmitate ad mortez. ascenderunt ad visitationēz ei. t ciuitate vsque ad centuz aias: t dīc. Affer prunas. Itaqz cū venisset thuribulū plenū prunis. tulit t euacuavit eas i vestimentuz suū: t dixit. Lreditē fratres: qz sicut deus rubuz custodiuit icombustuz ab igne sicut nec hāc tunica meaz i cenderunt prune iste ita nec ego agnoui peccatuz mulieris. ex quo nat sū. Et oēs mirati sūt. qz non ardebat vestimentū ab igne. t glorificauerūt de uz babētē occultos fuos. Ex occasiōe aut nōne pelagie quandam meretricis. alie fornicarie secrete sūt eaz: abrenūciātes mūdo cū ea pergentes i monasteriū ei. Seruus autē dei monach. qui torōderat eaz post qz satisfecit omnibus: tradidit deo spirituz in pace. Ideo inquit dico vobis o filii: ne p- cipites ad condemnanda t iudicanda sitis aliena. Multotiens enim peccatum forni- cationis vidimus. penitentiam vero eius quā fecit occulte nō asperximus. Sic est cū furtuz facientez quendaz videm: suspiria

vero eius. t lachrymas quas producit deo nescimus. Et quidez habem⁹ euz quasi fu rez aut fornicatorem aur periurum: apud deuz vero forsan recepta est occulta ei⁹ penitentia t confessio. t est ab eo preciosus. Omnes igitur admirabātur super doctri na industrii pastoris huius atque magistri.

De duob⁹ clericis calcimenta facientib⁹.

O Clōbus clericis cal

timenta facientibus. t iuxta se laborantibus: yhus quippe habebat filios multos: t vxore t patre t matrē. vacabat qz ecclesie sine intermissione: t oēs post d uz alebat arte sua. Alter autē qz quis docti or esset illo: eo qz nō permaneret i ecclesia s̄ etiaz dominicis dieb⁹ laboraret: nec se p̄suz tm̄ nutritire valebat. Inuidebat ergo iste vicino suo. t yna vice non sufficiens in uidiam: dicit ei cum ira. Unde diues fact⁹ es sic? Ego vacans plus arti mee qz tu: in paupertatem deueni. Dicit vero ei: Volēs facere eum vacare ecclesie. Inuenio pie- cium in terra. t inde paulatim diues fac- sum: sed si vis semper yoco te t veni me- cum: t quicquid inuenierimus accipies vi- midium. Cū ergo acquiesceret ille. t seque- retur eum cuntem ad ecclesiam. sine inter- missione benedixit ei deus: t diuitez fecit euz. Tunc dixit ei ille bonus consiliarius ydisti frater ynuz mendaciuz propter de uz quantuz profuit aie tue t sube tue: Cre de nibil iueniebaz aliquā in terra. vt elima- sti gratia p̄ciū: sed qm̄ dixit dñs. querite p̄ muz regnū dei. t hec ola adiūciētur vobis. idcirco occasionez feci tm̄ vt seducerēte t ecce nō sine caula laborauit: sed inuenisti t superinuenisti. Hoc igitur vicens sanctus patriarcha. fecit illum bonum consiliarius presbyterum tanqz dignū: erat enī lector.

De vocatione eius ad dominum.

Et quidem hacten⁹

ante memoratus dei cultor men- nias qui fuerat vice dominus sancte ecclē sie alexandrinorum magne ciuitatis: enar- rauit nobis. Dicentibus vero nobis in pre-

dicitis in quodam capitulo. q̄ multa spūali
dilectione priarcha & niceia patrici⁹ adin
uicē colligati essent: dignū iudicium talis
exhibitionis presens existit caplsm. Qn p/
mittente deo p̄ peccatis n̄ris futurū erat
vt tradere alexandria sine deo perfis. re
miniscēs pastor dicētis. cū psecuti vos fu
erint i ciuitate ista. fugite in aliam fugam
arripuit in ppriā patriā: videlicet i cypriū
i ciuitatē suam. Unde occasione accepta
prefatus niceia patrici⁹: dixit ad sanctuz
Obsecro si iueni gratiā ā te: ne dedigne
ris fatigari vsc⁹ ad reginam ciuitatum. &
bene acceptas preces tuas. donare piissi
mis imperatorib⁹. Ille vero multe fidei
viro consentiēs. obediens ad hoc factus ē
deo & voluntati eius: & a se quantum ho
nore daturus erat. circa beatū ostendere
volens. Fatigata igitur nauī m̄tipliciter
a vi ventoz in qua sanctus cū p̄icio erat
& in profundū pene iam mersa: videt sepe
memoratus p̄icius & optimates & qui cū
eo erant. vna nocte in qua tēpestas facta
est priarchā modo cū paupib⁹ per nauim
vbis circūcurrentem. modo aut̄ itez. cū
eis manus in celū extendentē: & ab alto
adiutorium abstrahentē. Tunc interduz
puenissent ascēdentes: videt exp̄gesfactus
a deo vocatus hic: quendam eunucham
chorusante formā. & aureū sceptrum in
dextra manu tenentem. assidente sibi & di
centem. Veni iube: rex regnātū querit
te. Nibil ḡ statī negligēs aduocat p̄iciū n̄
ctetam: & dicit ei cū multis lachrymis. Tu
quidem o dñe. ad terrenū impatorē me
vocasti: sed pueniens celestis. ante voca
uit exiguitatem meaz. Et retulit ei eunu
chis: angeli vysionē: q̄ apparuerat sibi:
Huius ḡ & tristis factus idem glorioſis
simus vir: impedire sanctum non potuit.
unde vero sacerdos ei⁹ reple⁹ ofōnibus. &
impartorib⁹ has deferens: cū multo hono
re redire ei in cyprum iussit. De testa
mento qđ fecit beat⁹ Iohes eleymonis.

Huueniente ergo i ppriā
que amat̄cha vocabat: testamē

tum. ppriū scribere. cito ministris suis p/
cepit. Velociter vero & sine dilatione car
tam & chalatum p̄stantibus: p̄cepit sacrū
illud os scribere sic. Iohes fūus ppter
eam vero q̄ supposita est mibi sacerdotii
dignitatē: dei grā liber. Gratias ago de⁹
tibi. qm̄ exaudisti me pro misera anima
mea. rogantē bonitatem tuam: ne inueni
retur morienti mibi nisi vna tremissis.
Inuenienti enim me in honorabili episco
pio sancte ecclie alexandrinoꝝ mag
ne ciuitatis. quam p̄ indulgentiam dei su
scepi. qm̄ in ea cōsecratus fūi: circiter octo
ginta centenaria auri. & que intrauerunt
mibi ab amicis xp̄i. pene numerū hōinis
transcendunt: in memet mentez colligens
& cognoscens hec oīa dñatoris omium eē
festinaui ea q̄ dei erant: deo dare. Unde
& q̄ remansit mibi. hoc tremisse dei & hoc
existens: iubeo dari his qui sunt dei. O
gloriosa res: o deuotionem sancti. Non i/
tendit sicut debuisset suis. qđ patiuntur
multi qui in diuinitiis sunt: q̄ dei dona. aut
ex iniusticia collecta tāq̄ ppria & tanq̄ si
ea secum ferre possunt: thesaurizant. & nō
large egenis p̄bent. s̄ illa q̄rebāt. q̄ semp
manent: & aliqui nō minuūt. Unde sine mē
dacio re promissionib⁹ nō ē fraudat⁹. q̄ as
seuerat ex persona dei: qm̄ qui glorificat
me glorificabo. Uere enī magnifice glori
ficiuit sanctum hūc: q̄ in suis bonis glori
ficiuit dñm semp. Non enī ferens nobis
hic tēporali vita sua cōquiescere. sancta &
digna laude qđ egit: Xenodochia. geron
thocomia atq̄ monasteria a fundamentis
edificans: & choros sāctoz monachoꝝ sta
tuens. īcessibilem vere iusticie memorā
possidet: per ea que celebrant in eis bona
opa. Quod enim de his qui mala agūt: &
successores pprioz maloz post mortem
in vita hac relinquūt. ait dño paulus apl̄s
qm̄ quorūdā peccata manifesta sūt p̄cedē
tia ad iudiciū. quosdā aut̄ & subsequntur
De quibus vnius. & iste exitit. Et qm̄ non
fabula. neq̄ ad grām est qđ dictū constat
testimoniu⁹ nobis p̄hibeat plane. qđ mox
in p̄ciosa ei⁹ dormitōe gestū ē pdigium

Prima pars

Tradete enim eo et commendante propriam animam in manu domini. ut ait alicubi sacra litera. iustorum aie in manu dei sunt: et hanc ei ut sacrificium imaculatum offerente. cum commendandum esset honorabile eius corpus honorifice et cum congruo sacerdotum ritu in quodam oratorio sancti miraculorum factoris tyronis. fit quoddam tale signum gloriosum. Iacebant in quodam tumulo. ubi et iustus hic reponendus erat. duoque quorundam epoqua. qui ante eum dormierant. sancta veraciter corpora. que et in natura exanimi interim degentia. tandem si viua essent: reuera equalem sanctorum honorem tribuerunt. Cum enim beati corpus iter duos illos episponendum esset. honorantes sumum pastorem pastores: et multam ei fiduciam apud deum reuerentes. et mirantes simul dei iussiinem. tandem viua corpora sua separantes in medio sacrum hunc suscepserunt. honorare et ipsis ei precepto dei sicut a deo honorato offerentes: et omnibus statim ostendentes quod a deo ei donata est: gloria atque sublimitatem. Quod maximum glorioissimum miraculum. non unus neque decem. neque centum viderunt. sed ois turba quod conuenit ad preciosam ei sepulturam. De muliere quod peccatum suum scriptum dedit beato Johanni.

Huius in carne cepit miraculum sed postquam migravit ad deum compleuit: sermo commemorare temptabit. Mulier quod de ea quod sanctum protulit civitate existens. cum audisset venisse arbodo. et angelum ei ibidem apparuisse. et yocationem ad communem domum ei denunciasse: peccatum grauissimum in se recognoscere. quod nec auditus hominum posset intrare affirmabat: fidem in ambiguam sumemus. ad sanctum cursum puenit. et pedes eius comprehedens. cui lachrymis multis clamat: et dicit secreto factio. o ter beate. habeo misera. quod ad aures hominum venire non potest: et scio quod si vis. potes id mihi indulgere. dixit ei vobis probiteris. dominus quoniam quicunque solueritis super terram erunt soluta et in celis et quocumque ligaueritis

super terram erunt ligata et in celo: et quod remiseritis peccata remittuntur eis: et quod retinueritis recte sunt. Hec vero audiens a muliere facta. et timens si petitiones eius refutaretur. noctu ei in tormentis fieret: dum possit liberari a proprio petro per fidem: quod habebat in eum. dicit ad eam humiliter. Si vti quis credis o mulier deo. quod per fidelitatem meam ignoras tibi crimen quod dicis. confitere mibi hoc. Que dixit Non possum domine dicere peccatum tuum: neque enim potest auditus hominum portare illud. Dicit ad eam itaque sanctus. Et si erubescis vade et scribere illud si nosti litteras: et affer mibi. Ille itaque respondit: Vere domine non possum. Experiens quod modicum sanctum tacere: dicit ei. Non potes scribere et bullare et afferre mibi. Tunc dixit ei possum domine hoc facio. Rogo quod honorabile et coangelicam aiam tuam ne soluat: neque ullo modo inueniatur a quolibet peccatum hoc aliqui. Verbi ergo accipiens a deo honorabilis. quod nullus homo solueret aut ligaret ei pictacum. abiens scripsit propria manu peccatum: et bullas portauit beato. Suscipiens quod sanctum pictacum. post quinque dies ad dominum profectus est. nemini aliqd de hismodi pictato aut disponens aut indicans. mulier vero fortuitu. immo dispexit deo. non existens in civitate die in qua translatus est in pace de seculo isto ad aliud patriarcha: volente et in hoc demonstrare deo. quantam apud eum vtpote proprii famulus fiduciam possidebat. Sed post unam diem receditiois preciosi ei lipsam adueniens. cum audisset dormitorem eius amens et despiciens proximum facta est existimans pictacum quod dederat: et episcopio reliqui: omnibus sacerdotem culpam eius manifestam. Cito ergo resilens. et priorem fidem suam indubitate super animam rem sumens: archam a deo honorati apprehendit. et sicut viuenti ei veraciter. ita turbata phibebat. Homo dei. tibi hoc peccatum non potui enumerare. eo quod supra modum existimat factio: o ter beate. habeo misera. quod ad aures hominum venire non potest: et scio quod si vis. potes id mihi indulgere. dixit ei vobis probiteris. dominus quoniam quicunque solueritis super terram manifestare. Ne heu mihi. putatio confirmationis absolutione inuenire. confusio obiectus facta sum. per medela blasphemiam recepi.

Quid nibi ad te op' erat, eantā aie mee pa
tesfacere. Namē no dīciā neq; diffidā neq;
remouebo à tumlo lachrymas meas: vsq;
dū satisfactionē d' petitiōe mea accepo. ne
q; eni mortu' es sc̄e di:z viui. Scriptū ē
enī. q; iusti i ppetuū viui. Iterū eadē
ba assumēs: dicebat. Nihil hō di peto a te
nisi vt certū facias cor meū. qd nā d' dato
tibi pictatō factū sit: De' g; q; dixit ad cha
nancā fides tua te saluā fecit: ipē t me cer
tā d' pictatō facere potest. Trib' dieb' pse
ueras ad sepulch' bt̄. cibū aut potū oīno
nō gūlās: itia vero nocte dū rursū lachry
mis coldē duras ac fideles fūmones brūfū
mo diceret: ecce egredit̄ dī samulus de tu
mulo suo. oculat̄ apparēs cū duob' ep̄is.
q; eo iacebat: vno hic t altero īde ei assi
stent'. t dicit ad eā. Usc̄ q; mulier. hos qui
bic sūt omoues t nō dimittis eos q; escere?
Infuderūt enī stolas nras lachryme tue.
Et bec dices: dat ei pprū pictatiū bullā
tū dices. Sulpice. recognoscis h̄. solue: al/
pice. Et i seipaz ex visside veniēs vidit itez
sc̄os igredientes i p̄pum locū: t soluēs iue/
nit litteras suas dletas. t subscriptionē sub/
eis: habebē sic. Propt̄ ioānē fūm meū: dle
tū ē p̄cm tuū. Quis loqtur potētias dñi. o
amici t fr̄es: q; ita m̄plicors t amator: ho/
iū. faciēs voluntatē tūmetū se t glificans
glificātes se t p̄ miraclop̄ opatōes magni
ficās eos. Nō aut̄ i loco solū i q; p̄ciosa ei'
dormitō facta ē. grā quā habuit apud deū
maiesla ē s; vbiq; lōgi' claruit. Quid
sauin' monach' de ei' dormitioē viderit.

Eldem enī die i q; ad deuz.
t' iste pfect' ē qdā eoz āgelicā vi
ta t sc̄ema mōachoz habens vir mirabil' t
idustri' sauin' noīe. alexādrie habitans vi
dit q; i excessu mētis fact' diuinit' hono/
rabilēz ioānēz episcopio egredientez cum
clero oī cerea portatē. t ad ipatōe cūtē tā
q; eunuchō qdā: vt ipē dicebat sauin': cu/
biculario būc vocāte t postq; ianuā exiit:
qd significat pprū corporis separōz: yna pu/
tez t sup caput coronā: ex olce ramis cir

cūamictā. Mor g; agnouit sc̄us sauin': mī
gratione z priarche ad dñm: ipa hora suis
factā. Quapropter adnotātōs qdā mensez t
diez: erat enī celebris sc̄i martyris mēne:
t gbusdā veniētib' d' cypro. t p̄cūtātōs q
dā q habitabāt alexādrie de migratioē sc̄i
priarche agnouerūt verā suisse visione z: eo
q; eadez hora fieret i q; obiit bt̄s t marie
d' exēplo puelle. q manu tenebat eū. Acce
perat enīz re promissiones ab ea sanctus si
cut in pcedentib' v̄bis vite ei' dixim': qr si
me possides amicam. ego te an imperato/
rez introducaz: Qd t reuera fecit. Quid
habitarōt qdāz alexandrie d' ipso viderit.

DOn autez satisfactione z accepe
runt. q elemosyna t misericordia
quā habuit circa egentes. euz i celoz re/
gnuz deduxerunt: s; qr alius eo z q habita
bat ciuitatez alexandriaz. timens deū vi
dit ipa nocte in q; sc̄us sauin': oēs paupes
t orphanos atq; viduas. olce ramos bai/
lantes. t p̄ priarche obsego euntez: t ad ec/
clesiaz pgentez. Nō soluz aut̄ duo. aut de
cez. aut centuz satisfactiones sunt. p q; sc̄i
m' clare. qm sc̄o z numerū meruit mēorabi/
lis hic: s; ecce t alie q; obseq̄a forma oñdit
De vnguēto qd d' sepulchro ei' emanauit.

Dormitionis sc̄i celebrata. in tēplo
mēorati sc̄i tichonis. vbi p̄ciosū lipsanuz. i.
sepulch' bt̄issimi p̄iarche ioānis repositū
ē: erat aut̄ q; colebat sacra vigilie hymno/
dia. ānue recordatioē sc̄i miraclop̄ facto/
ris tichonis. volēsz oīpotens dñs oñdere
oīb' qli honore fūm suū sc̄m ioānē dignum
fecerit. placuit de honorabili eius lipsano
vnguēti saniterā sanitatē emanare. q vni/
uersi in leticiaz versi gratia z rettulerūt p̄
t filio. t spū sc̄o. vidi z deo nostro: q p̄prios
sc̄os gloria glificat infinita. De hoc q; in
cypro i diuerb' sc̄is talia di gratia operet.

Evt nullus tamē amicul' christi
scredulus sit etenī vſq; nūc viderit
in amica christi. cyproz insula. in diuersis

Prima pars

sanctis talia di gratia opari. et tanq; ex sō-
tib; ynguētoꝝ suauitateꝝ d̄ preciosis eoꝝ
lipsianis pſluenteꝝ: ad gloriaꝝ eiusdeꝝ boni
tatis et ad honoreꝝ sanctoruꝝ eius: atq; ad
profectuꝝ q; post futuri sunt hominum qte-
nus secunduꝝ imitationeꝝ eoꝝ conuersan-
tes eisdeꝝ et nos honorib; digni efficiamur
a iusto mercedum retributore deo. Efficia
mur igitur dilectissimi et nos consumato-
res prescripturarum rectitudinum. sancti
buius patrii ioannis eleymonis. et quasi i-
cole existentes. et peregrini in vita ista. in
eternum thesaurizemus futurum bonū: p
largam que indigentibus tribuitur do-
nationem. Enim uero secunduꝝ diuinitus
inspirauꝝ apostoluꝝ. qui seminat i benedi-
ctionibus de benedictionibus et metet:
et pro corruptibilibus eterna que oculus n̄
vidit. nec auris audiuit. et in cor hominis n̄
ascenderunt. que preparauit deus diligen-
tibus se: que o:nes nos impetremus per
gratiam et misericordiam domini nostri. cū
quo est patri vna cuꝝ sancto spiritu gloria
et honor. et imperiuꝝ nunc et semper: in se-
culla seculoruꝝ amen. Explicit de sancto Jo-
anne eleymone patriarcha alexandrinio

Incipit vita sancte Eugenie &ginis: cuius
passio. viii. Kalendas Januarii agitur.

Tra septimo igitur consula
tu suo cōmodi
tus imperator direxit illustrissimum
virum philippum ad egyptuꝝ. ut pre ſectu-
ram ageret alexādri: et omnes potestates
que per totam egyptū administrantur ei
arbitrio defuirent. hic itaque cum viatore
claudia. cum duobus filiis aucto et fgio. et
cum filia eugenia. ab vrbe romana ad vr-
bem alexandriam dum veniſſent et roma-
na grauitate ageret prefeturā atque oēz
prouinciam egypti romanis legibus ordi-
naret. cunctis quidem magicam curiosita-
tem ſectantibus fineꝝ imposuit: iudeos ve-
ro nec nuncupationem nominis habere p-
misit. christianos aut procul ab alexādria
tantū debere esse ſtituit. Ipse vero plus
licet philosophorum amicus q; fautor ido-
lorum. romanis tamen ſuperſtitionibus

ac si religiosus cultor instabat non rationi
ſed traditioni concordans. Eugeniam igi-
tur filiā ſuam duꝝ litteris liberalibus per-
feciſſime docuifſer. et tam latino eā q; gre-
co eloquio instruifſer: etiā philoſophiam
docere permifſit. Erat enim acris ingenii
et tam memorie capax: ut quicquid audie-
do ſemel vel legendō potuifſet arripere
qpetuo retineret. Erat ergo eugenia pul-
chra facie. et elegāti corpore: ſed pulchri-
mente et formosior caſtitate. Igitur cuꝝ
todecimo etatis anno ab aquilio aquilini
consulis filio peteretur ſponsa: interrogata
a patre. p̄truz perenti iuuene illuſtriſſi-
mis orto natalibus conſentiret. Illa reſpo-
dit. Maritus morib; non natalibus eli-
gendus eſt: ipſo enī: non parentibus eius
vtendū eſt. Igitur cuꝝ aliis atque aliis po-
ſentibus animo caſtitatis obſiſteret: per-
uenit ad manus eius beatissimi pauli apo-
ſtoli doctrina. Et licet ſub paganiſſimis pa-
rētibus ageret: eſſe tamē cepit animo chi-
ſtiana. Et quoniam iuſſi fuerant chiſtiani
ab alexandria vrbe diſcedere: rogarat parē-
tes: ut ſpectandi gratia permitteretur pre-
dia ſua in ſuburbio alexandrie poſita cir-
cuire. Cumque ſtatim ut popoſerat impe-
trasset. et ab vrbe properaret ad villam: au-
dit chiſtianos pſallentes atque diecentes.
Omnes dū gentium demonia: deus autē
noſter celos fecit. Hec ita audiens. ſuſpi-
rauit et fleuit: et dicit ad eunuchos pueros.
nomine prothum et iacintuꝝ. Scio vos me
cum litteris eruditos. et digna ſimil et indi-
gna hominum legitimus gera: philoſopho-
rum quoque ſillogiſmos. vano labore con-
ſtructos ſtudio ſcrupuloſiſſimo tranſegi-
mus: aristotelica argumenta et platonis
ideas. et epicuri ſectas: et ſocratis monitas: et
ſtoicorum: et ut breuiter cuncta cōplectar
quicquid cantat poeta. quicquid orator
iuenit. quicquid philoſophus cogitat. vna
bac ſententia excluſiſt. qua tripudiates
chiſtianos audiuiſus: omnes dū gentiuꝝ
demonia. de⁹ autē noſter celos fecit. Con-
fessio et pulchritudo i ſpectu ei⁹: ſci:as et
magnificentia in maiestate eius. Igitur iu-

bet cōferre sermones: et apostolus legitur
et p̄pheta laudatur fit cōcordia fidei: et qua
arte et penetralia sapientie diuine absq; sui
separatōe perueniat: filio ardenti diffinit
Dominam me inquit vobis usurpata pote
stas attribuit: sed sororem sapientia fecit.
Simus ergo fratres sicut diuina sapien
tia ordinavit: non sicut se iactat humana te
meritas. Pergam' pariter ad christianos
et sicut ordinauero: properemus: Elenum
audio dici episcopū: cui' est habitatio illa
in qua die noctus audiuntur deo suo cā
tare. quos etiam nos quotiens transimus
psallentes audimus. Sed hic episcopus
varijs dicitur ecclesie sue occupationib'
detineri. His autem qui in diuinis landi
bus vacant theodororum quandam presby
teri constituit: cuim tāta miracula narran
tur: vt etiā cecos suis orationibus illumi
naret demones effugiet: et infirmantibus
afferat sanitatem: sane ad diuersorium hu
ius congregacionis in quo deo canitur: nul
lam patitur venire seminarum. Hoc ergo
cōsiderans tōdere me arbitror: vt crastina
nocturna pfectio ordinata: ipsos nobis
trālit prebeat. Vobis itaq; duob' iuxta
basternā ambulatibus: et ceteris presidē
tibus ad locum deponar a vobis: et vacua
pertransire basternos tres herili habitu
sum ad dei homines pperemus. Placuit
vrisq; cōsilii. et sequēti nocte sicut ordina
nerat: adimpletur. Tātam aut̄ credētib'
sibi xp̄s grām exhibere dignat' ē: vt ea
dembora. qua ad monasteriū puerunt
sacris belenus superueniret ep̄pus. Et qz
mos ē apud egyptū. qn̄ circueunt mona
steria ep̄i: psallentium eos sequas exerci
tus. superuenit idem belenus heliopolis
episcopus. et cum eo amplius q̄ vecē mi
lia viroꝝ psallentium. et dicētium. Uia iu
stop recta facta ē: et iter sanctoꝝ prepara
tū est. Audiens hec eugenia: dixit ad soci
os. Lōsiderate vim carminum. et videtis
ad nos respicere: quicqd modulatis vocis
bus psallūt. Deniq; cū deo vero: nr̄ tra
ctat' in dispositōe mutui sermonis babe
re audiūmus hoc cantare. Qm̄ omnes

dii gentium demonia: deus autem noster
celos fecit. Et ecce nunc arripienibus no
bis iter. quo recedere cupimus a culturis
idolorum: et vt ad christianam culturam
perueniamus gratiam promereri ecce mi
lia hominum nobis occurunt. vna voce
clamantium et dicentium. Uia iustorum
recta facta est: et iter sanctoꝝ pparatū. In
telligamus q̄ quo perga hic populus. et si
ad hoc habitatū vadunt. q̄ nos ire di
sposuim̄: iungamur canentibus turbis et
aduenientibus cōputati igradiamur ut so
nii: quousq; noticias colligamus. Igitur
cuꝝ se iunxit pſallētib' igrunt q̄s esset
senior: q̄ solus vehiculo aselli yteretur in
medio populi sequētis et pcedētis. audiūt
q̄ hic esset belenus ep̄pus. ab ifatia christia
nus: qui dum infantulus i monasterio cre
sceret. tante sanctitatis virtutibus auge
batur. vt si qn̄ missus fuisset ignē e vicino
petere ardētes prīnas vestimento deser
ret illeſo. Denique ante iquā paucos dies
venit quidaꝝ magus: qui verboꝝ argumē
tis populuz dei conabatur euertere dicēs
falsuꝝ istuz esse ep̄pm: se missuꝝ esse a xp̄o ad
docēdū. Hic aut̄ erat versutissimus: et
de scripturis diuinis populum seducebat.
Denique ois turba christianoz accessit ad
huc quem videtis patreꝝ nostrū: et dicit ei
Audiūm' zareaz q̄ ipse sit missus a xp̄o:
cōstitue diez i quo cuꝝ aut recipias tibi so
ciū. aut si potes conuincas falsa dicentem
Igitur constituitur dies et locus in medio
eliopolis ciuitate: venit zareas magus cuꝝ
artibus suis. venit et belenus episcopus cuꝝ
oratiōib' suis. Cumq; populū salutasset. ait
Nūc. pbabitis spirit' q̄ sit a deo. Et con
uersus ad zareaz cepit verboꝝ ingens ha
bere luctamē: sed quia versut' erat nimis
et concludere eū sermonū ratione non po
tuit. respicimus populum fortiter ledi. q̄
zareas superiorz abscederet in verbis: mo
dicum silentiū postulauit. et ait ad populū
Pauli apostoli i hac pte monta oīno terē
da sunt: dicit enī thymoteo discipulo suo
Noli verbis contēdere: ad nihilū enī vtile
ē nisi ad subuersionē audientiū: sed ne hoc

Prima pars

testimonij nō q̄si cōuti. s̄ q̄si timidi p̄fera
m̄: accēdāt ignis i media ciuitate. et ingre
diamur p̄t flāmas. et q̄ ystus nō fuerit: cre
dam⁹ q̄ būc misit xp̄s. **L**ūc oībus snia pla
cuit: statim deniq̄z ignis copiosus accēsus
ē. **L**ūc btūs elen⁹ iubet zareā ī troire flā
mas. Qui zareas igit̄ igađere tu p̄nus. q̄ b
pposuisti. Lōsignas se igit̄ beatissim⁹ pac̄
elen⁹ exp̄s manib⁹ igētes flāmas īrat:
et s̄tās illic dimidia fere hora. neque capillis
neq̄ vestimentis ex aliq̄ pte violatis vt za
reas q̄z ī troire similiē ipabat. **G**z zareas
reluctare cepit et fugere. **A**t ybi īuitū illū
pp̄lus i ignib⁹ tradidit: statim eū circūdās flā
ma cepit exurere. **E**t imittēs se beatus ele
n⁹. licet semiuistū viuū tñ eripuit. quē cū de
ōcore eliminauit pp̄lus. ð finib⁹ regiōis bu
i⁹. **H**ūc aut̄ sic videtis q̄ttidie q̄cūq̄ prexe
rit: i di laudib⁹ comitat. Audiēs hec btā eu
genia īgemit: et p̄cidit ad pedes ei⁹ q̄ sibi
rettulerat ista et ait. **O**bsecro te: vt me illi
vna cū istis duob⁹ fr̄ib⁹ meis insinues: ex
idolis enī ouerti volum⁹ ad xp̄m. **E**t q̄r sil
b⁹ diffiniūm⁹ et fr̄es sum⁹. etiā b⁹ ab eodē ī
petrare volum⁹. vt nūq̄ nos patiat̄ abiui
cē separari. **E**t ille nūc igit̄ silete q̄usq̄ igađe
sus mōasteriū ad qd̄ pḡit paululū regescat
et cū opportunū fuerit. itimabo illi oia fm̄
hbū tuū. **I**nterea dū appropriōsset mōaste
rio ad qd̄ pḡebat. ecce et illi egredit̄ obuiā
pri hymnu dño dicētes. **S**uscepim⁹ deus
mīkordiā tuā: i medio tēpli tui. **I**n gredie
tib⁹ c̄ps et poplūs: etiā īrat eugenia cū ia
cictō et p̄tho comitib⁹ suis: tm̄ ei nota cūz
quo fm̄onē habuerat. pfectis igit̄ matuti
nis laudib⁹. paululū regeuit eps. et iussit si
bi ad sextā p̄parari. vt diuina misteria ce
lebraret: vt dum sextam cepisset. nonam
ad refectionēz iejunatiū oportune p̄ueniret
Regescēs aut̄ c̄pus somniū ydīt: i q̄ ad si
mylacz⁹ semie ducēbat: vt illi sacrificaret
Lūc dixi igit̄ i sōnio: his q̄ me tenebāt. per
mittite me: vt loquar cū dea yra. **E**t cūz
me pm̄is̄s̄t̄ log: dixi ei. **D**ognosc te crea
tura di esse et descendē: et noli te pm̄ittere
adorari. **A**t illa his auditis descendēt et secu
ta ē me dices. **N**ō te deserā: q̄usq̄ me cre

atori meo restituas. et dōtori. **I**git̄ cū ista
i aio episcopi voluerēt: accessit ad eūz eu
tropi⁹. cū q̄ fuerat locuta eugenia. et dixit
ei. **T**res pueri fr̄es vnaniter culturā si
mulacroz reliquētes: xp̄o suētiū nume
ro i isto monasterio se sociari dōiderātes. et
hodie vestigia tua p̄sequētes. **H**uc i gressi
sūt. poscētesq; me cū lachrimis postulaue
rūt vt mereant̄ noticie tue beatitudinis re
uelari. **L**ūc beat⁹ elen⁹ dixit. **B**ratias ti
bi ihū bone refero. q̄ me p̄uenire fecisti bu
ius rei noticiā. **L**ūc ūocari ad se p̄cepit
pueros: et apphēdēs manū eugenie fudit
ōrōnē. **Q**uā cū ḡplesq; tulit seq̄strati cos
et gratissimo vultu gd̄nā dicere: iterro
gat: v̄l cū natōis essent creditit i grēdū.
Ad hēc eugenia r̄fidit: ciues igit̄ romani su
m⁹: v̄n⁹ exhibis duob⁹ fr̄ib⁹ meis. p̄th⁹ dicit
ali⁹ iacīct⁹. **E**go ho eugenii nūcupor. **L**ui
btūs elen⁹ dixit. **R**ecte te eugenii vocas
viriliter enī agis: et ūores̄ cor tuū p̄ fide
xp̄i. **E**rgo recte vocaris eugenii. **N**a et hoc
scias: q̄ sp̄ū scō nos et te eugenias corpore
an̄ p̄uidim⁹: et q̄liēt̄ huic veneris: et q̄d̄ isti tui
sint. nō me passus ē p̄terire. **G**z b̄mibi vis
reuelare dignat̄ ē: et gratissimū eibitacn
lū i corpore tuo p̄parasti. custodiōdōgini
tatis p̄miū: xp̄ntis t̄pis blādīmēta fallacia
respuēdo. **S**cito at̄ te p̄ castitate nūla pas
surā: s̄z n̄ te dōbit ille. cui te ex itegro tradidi
st̄. **A**d p̄th⁹ at̄ et iacīct⁹ ūuersus ē. In cor
pore ūirtutis positi: ī genuā dignitatē at̄ te
nuistis fortis et teneris. **V**n̄ yob me tacēte
x̄ps dñs loḡ dicēs. **A**mē amē dico yobis
iā nō dicā vos fuos sed amicos. **U**n̄ et yob
btōs ānūcio: q̄r ūcordastis sp̄ū scō: q̄r vna
numē ūſēſſis monitis ūlutarib⁹: ūlūt ad
glīā p̄ueniētis p̄cepturi. **N**ec btūs elenus
nullo alio teste p̄ter deū locut⁹ ē ī medio et
iussit eā ūic ūirili btū ūmanere: et n̄ cū d̄
uerūt: q̄usq̄ baptismatis ūſicatōe ūtructi
mōasterio ad qd̄ ūestinauerāt ūociare. **R**e
deam⁹ aut̄ ad ill̄ t̄ps. q̄. p̄th⁹ et iacīct⁹ ause
rentes eūgeniā ūbierunt. **B**asterna ūiḡ ū
mētis ambulātib⁹ et pueris q̄ ūbāt̄: ūacua
p̄uenit ad m̄fēz. **U**lidētes at̄ emin⁹ ūperā
tes pueros: et basternā ūenītē ūoccurerūt

cum gaudio vniuersi: et inuenientes vecto
rium vacuu. cōs simul mugitū reddiderūt.
sit quoq; repēte totius ciuitatis strepitus
Quis enim audire poterat: prefecum fū
liam karissimā p̄didisse: erat itaq; plāct?
lestimabilis. fletus imensus: lugebāt vni
uersi confusi. parentes filiam. sororē frēs
fui dñam: et tenebat vniuersos meror et in
finita animi tribulatio. Sitq; p̄ totā p̄uin
ciam inglorio. interrogant auruspices. ing
runtur fitones: sacrificiis qz et sceleratis
superstitonibus demonia interrogant: vt
vbi venisset eugenia indicaret. Hoc solū
omnes dicebāt: q̄ ea dñi de celo rapuissēt
Credidit factū pr. et fletū ad consolationē
renovans. dat festa responsis et deoz illā
numero consecrans: ex auro puro ei⁹ fec
sieri simulacrum. Qd̄ ita cepit exclo: vt
non minorē honorē q̄ diis suis exhiberet
Water tamen eius claudia. et frēs auitus
et sergius. nulla poterāt ratōe cōsolationē
accipere: sed erant itolerabiliter lugētes
eā. Beata autē eugenia virili habitu et ani
mo. in p̄dicto viroꝝ monasterio pmane
bat: atq; ita in diuinis eruditōnib⁹ p̄fecit
vt intra secundū ānū oēs scripturas dñi
cas memoria retineret. Tanta in ea erat
animi trāquillitas. vt vnam illā omnes di
cerēt ex numero esse angeloz. Quis enī
deprehenderet q̄ esset feminā. quā virt⁹
xpi et virginitas īmaculata protegebat:
vt mirabilis eēt et viris? Sermo enī ei⁹
erat būilis in caritate. clarus in mediocri
tate: vtiis carens et facundiā fugiēs: oēs
l̄ humilitate superabat. Nullus illa ad oō
nem inueniebatur anterior. efficiebatur
aut̄ omnibus omnia. tristem consolabāt
leto congaudebat. irascentē uno sermōe
suo mitigabat. superbientē ita suo edifi
cabat exemplo: vt ouem subito e lupo fa
ctam se credere delectaretur. Tantam a
deo est gratiam consecuta: vt quēcīq; in
dolore positiū visitasset. statim omis dolor
recederet. et omnis salubritas adueniret.
Comites autē eius iacinctus et prothūs
comitabantur eam: et erant in omnibus
obtemperantes ei. Tertio igitur āno cō

uestonis eius. abbas qui preerat fratri
bus in monasterio: migravit ad dominū
Post cuius abscessum oib⁹ visum ē: vt
sibi beatā eugenia eligeret abbatē. Tūc
beata eugenia metuens se feminā cōtra re
gulā viris p̄poni. Itē timēs. ne oēs ynani
miter deprecantes sperneret: ait ad eos.
Obsecro vos: vt euāeliū p̄ p̄nti adhibea
tis. Qd̄ cū fuisset allatū dixit. Quotiescū
q̄ xpianis aliqd eligendū ē: xps ē āte oia
aufcultadus. Videamus ḡ in hac electiōe
vīa: quid ipē p̄cipiat: vt et vīs iussis et ipi
us monitis intendamus. Et reueluens
codicē venit ad locū et cepit legere dicēs
Dixit aut̄ ihs discipulis suis. Scitis quia
principes gentiū. maiores sūt his qbus do
minantur: et principaliū eoz gerunt. Apd̄
vos aut̄ non est sic: sed si q̄s in vobis vult
primus esse: sit vester vltimus. et si quis in
ter vos voluerit esse dñs. sit vester seru⁹.
Et his dictis adiecit. Ecce īgt et vestris
iussis obtemperans. decreui primatū su
scipere. et domini iussionibus obedire: vlti
mum me vestrē caritati constituo. Exhy
laratur omnis causa in consensu eius: ipa
tamē āte oēs opus monasterij. qd̄ ifi ma
solebat exercere psona suscepit: in omib⁹
aquā portare. ligna cōcidere mūdicias ad
hibere. In eo deniq; loco habitaculū sibi
elegit. vbi hostiari⁹ monasterij manebat
ne vel ipso se supiorē onderet. Sane refec
tōne frat̄z sollicite curabat. et psallēdo dō
ordinē fortiter custodiebat: tertiā. sextā
nonā. vespertinis vel nocturnis. atq; matut
tinis horis. tā cautissime iisistebat: vt vide
refīā perisse deo. si horaz vel quippiam
spatij. absq; vīuinis laudib⁹ aliqua p̄teris
sent: Ita deniq; i hoc ope esse deo carior
cepit: vt demones ex obsessis corporibus
pelleret. et cecoz octos apiret. Sed q̄rml
ta singillati narrare itendo p̄ ordinē quan
tū p̄mittit breuitas accedam?: Vatraona
quedam alexādrina ceteris matronis p̄
stantior. noīe melācia: audiēs opinionem
eius. venit ad eā. qd̄ quartano tipo grauis
sime et iam p̄ annū et eo apl⁹ vexabat. quā
cū beata eugenia oleo punxisset. et oēm

Prima pars

stimo violētiā sellis euomuit: et sanissima reddita pedibus ad suū diuersorū ppera uit. qd i vicino monasterii possidebat. Ordinat interea munera cibos argenteos tres. Iplet solidis et hos salutatois lue gratia. mittit ad beatam eugeniam. Qui graui ter remittēs q miserat ait: abundam et superabundamus omib⁹ bonis. Unde te parens carissima melancia: vt ista egen tibus magis ac necessitatē patiētib⁹ diuidas. hortor et moneo. Audien⁹ melancia stristata ē: et veniēs cepit rogare et ampliora pmittere. Sit assidua circa beatā eu geniam. et in nullo deprehēdens q esset semina: elegatiā decipiēt iuuētutis. Videl⁹ eā iuuēnē p veritatē patabat esse terrenū se aut̄ nō sanctitate eius. sed aliqua arte existimans fuisse saluatā. In cōcupiscen tia eius elabili. et putā amplioris pecunie cupidiorē: cepit iſinita offerre et ampliora p mittere. Cumqz sepi⁹ cadē pcaretur. et gra to animo oblata sibi ab eugenia cerneret reddi: declinat ad maiore interitū. erigitur dinē simulans. Quā cū beata eugenia ro gata visitaret: sedenti ante lectū suū facte eugenie talia cepit. pducere. Intollerabi lis circa te amor pect⁹ meū exagitat. nec vllū remediū fatigationi mee repire potui: nisi vt te oīum rerū meaz dñm insti tuam. Quid teipm yanis et inanibus ab sinētū crucias? Ecce possessionū locu pletatio infinita. et ecce auri pondus imē sum. et argenti ministeriū copiosum. et fa milie infinit⁹ ē numerus. dignitas gene rositatis ē in hī hoc anno absqz filius vidu atus sum. succede pro eodē in facultatibus meis. et nō solū rerū meaz. sed me⁹ esto iā dñs. Cumqz hec et bis similia loqueret: dixit ad eam eugenia. Ecce nomen tuum nigredinis testatur pfidiam: magnū enim te diabolo habitaculum pparasti. discede a seruis dei deceptrix. et illecebrosa melācia: nos enim alter militam⁹. Habeant ope tue tni similes dominos: nos dele citat mendicare cum xp̄o. Affatim diuies est. q cū xp̄o pauper est. Fugiat a te ima gines cōcupiscentie: non est enim salutis

tue ista q te iuast isania. Draconis habita culū facta venenū effūdis: s̄ nos xp̄i iu cato noīe venenoꝝ tuoꝝ virus euadim⁹ et misericordiā dñi iuuēnum? Tunc illa de ceptōis sue pudorē nō ferēs: speras se de tegi. nisi prior ipsa detegeret. reuersa ale xandriā. adire pfectū statuit hoe ordie di cens. Ecclēstē iuuēnē simulātē xpianaz religionē icurri. et ad me arte dū medendi grā q dieſ posse iſirmātib⁹. pdesse venire pmitterē. vñā me ex illis estimans. de qz pudore bachatā ausus ē ipudenter allogr̄ zib⁹ pcatib⁹ ad crūmē hortari. et nisi de difſez vocē i pnti ancille mee fuisse libera ta solatio. more barbarico sue me libidini captiuissz. Audieſ hec pfect⁹ nimio ſuro re iſlāmat. et iubet ad loca monasterij de ſtinari: q eū yinctū ferro cū oībus cōmo rantibus deponerēt. Deponunt itaq oēs i yinculis. et quia yni⁹ carceris eos nō fe rebat loc⁹: p diuersas custodias diuidūt. Post hec statuit dies funeris: in q alii ad bestias. alii vero ad ignes. alii ad diuersa supplicia dānaren̄. Sit rumor imensus ipudens qz fama cūcīā egypti pagrat pro uincia. Omnes credūt: oēs cōdēpnant. et oībus verisilē videſ: melanciā illustrē ſeminā mētiri nō posse. Quid mltā? Venit dies funerū cōſtituta. et i q ynuerſe ciuita tes i vicino posite cōueniūt: vt yiderēt ſe raru tradi morsibus corruptores introducuntur i catheenis. et a collarib⁹ ferreis cū beata eugenia: et nullo agnoscēte q eē ſe mia clamor pp̄li diuersia ſentētū ſigre bat. Tūc iubet adduci pp̄quis: vt n̄ p in terniſcios eā pfect⁹ audiret: hex ore eius adiſceret veritatē. Aptant acclē. et habe ra. flāme. tortores. et cetera q ſolēt abſon dita cordis exculpere: pparat. Tunc pſe et⁹ philipp⁹ dixit. dic ſceleratissi xpianoz hoc vobis xp̄s vt tradidit in mādati: vt opam corruptiōib⁹ detis. et pudorē atqz verecūdiā matronalē fraudulēta astutia capiatis: dic nūc furcifer. q te temeritas coe git vt illistrē ſeiaz mellanciā appeteres et ſingulus ſub ſpē medici: castitatiē genero ſiſſimā ad lupanariā ignominia puerasco

Audiens hec brā eugeniam capite demissō
ne possit agnoscere: talis dicit pfecto rīsu. Dñs
me⁹ iēsus xp̄s cui ego seruio: castitatē do-
cuit: et integritatē corporis custodiētib⁹ vi-
ta pmitit eternā. Hāc autē melaciā falsas
testē nūc possum⁹ declarare: sed meli⁹ est
vt nos patiamur mala q̄ illa: dñs conuicta
fuerit aliqd patiaſne et fruct⁹ patietie no-
stre depereat: sed tamē: si p̄ victoriā prici-
pū testē vestra sublimitas: p̄ nō i ea ipaz
retorqueatis sententiā: et hec fallax testis ni-
bil patias mali nūc pbabim⁹ crimē qd no-
bis obiicit rediūdare i ea. At ybi testatus
est p̄ principū salutē pfect⁹: pmittēs ad oia
que postulabat effectuz: dixit eugeniam. O
melaciā nigredinis nomē et tenebrosa me-
laciā: applicari fecisti aculeos: suspēdi p̄ci-
pis xpianos. Dāna. pacute. icēdi: bene nos
accipis: nō tamē tales habet famulos xp̄s
qualis tu testaris. Tamen adduci p̄cipē an-
cillā: quā testē nři criminis esse dixisti: vt
ex ore possit denudari mendacium. Lūqz
applicata fuisset i aspectu iudicio: cepit di-
cere. Istrū iuuenē ipudicissimū: frequēter
qdē circa viles psonas detectū i adulteriis
ip̄la ipunitas ad hoc cū pdxit: vt etiā dñe
meē: circa primā horā diei cubiculū ipudē-
ter i gressus: primo qdē sermone quasi pro
salute ei⁹ veniret: idicaret. Secūdo p̄ sua
occupatio: et tertio etiā ad violētiā s̄i cur-
sim ego egressa: familiā nō vocasse: que
bodie bui⁹ criminis testis est. Tūc pfect⁹
er familia adesse iubet aliquos: q̄ ita gestū
esse suo testimonio affirmarēt. Lūqz appli-
caretur singuli: ita esse vt illa dixerat te-
stabatur. Tūc iudex vehementer motus
ait. Quid ad hec hūste dixerō es: quē tot
reūcūt testes: tataqz idicia manifestant.
Ad hec brā eugeniam ait. Tēpus loquēdi ē
q̄ tēpus tacēdi trāstir. Optauerā qdē cri-
mē obiectū i futuro iudicio denudari: et ca-
sita mē illi soli ostendere cuius amore
seruāda est. Tamen ne glorietur i seruos
xp̄i fallax audacia: et paucis pandā verbis
veritatē: nō ad iactatiā humane declama-
tionis: sed ad gloriā nois xp̄i. Tanta enim
est virtus nominis ei⁹: vt etiā semine i timo-

re ei⁹ posse: virile obtineat dignitatem: et
neqz ci sexus diuersitas fide pot inueniri:
superior: cū btus paulus apostolus magister
ouz xpiano dicat: q̄ apud dñs nō sit di-
scrēto masculi et semine: omnes enī i xp̄o
vnū sum⁹. Huius ergo normā aio seruē-
te suscepier ex cōfidētia quā i xp̄o babui-
nolni esse femina: sed virginitatē imacula-
tā tota animi intentione coseruans: vir ge-
si cōstāter i xp̄o. Nō enī iunitā honestatis
simulationē assumpsi: vt vir seminā simu-
larē: sed semina viriliter agēdo: vir gessi:
virginitatē que i xp̄o est: fortiter amplectē-
do. Et dicens scidit a capite tunicam qua
erat iduta: et apparuit semina. Et statiz ad
pfectū ait. Tu mibi qdē fin carnem pater
claudia mater ē: et frēs bi duo q̄ tecū sedēt
auitus et sergis. Ego autē eugenia filia tua:
que p̄ amore xp̄i mūdu oēm cum delitiis
suis respui. tāqz stercus. Ecce prothus et ia-
citus eunuchi mei: cū qbus scolā xp̄i i gres-
sa sum: xp̄s autē tā idoneus ibi extitit: vt vi-
tricē libidinū omnis pollutionis me face-
ret p̄ misericordiā suā: cui credo v̄sq i finē
iugiter permāsurā. Agnoscentes itaqz pa-
ter filiā: et sororez frēs: serui dñam: currūt
statim ad eā: et effundētes lachrymas i cō-
spectu populi: amplexib⁹ eius incumbunt.
Nunciatur factum claudie matris: et statiz
curlu concito ad spectaculum venit. Defe-
runtur vestimenta auro texta: et licet inui-
ta induitur atqz in excelsō tribunali posita
in sublimie attolitur: et ab omni populo cla-
mat: vnus xp̄s: vnus et verus deus xp̄ia-
noz. Bane sacerdotes et ep̄i qui multo po-
pulo xpiano amphiteatrū erāt: vt vñ fui-
sent iterfecti hi q̄ accusabātur ab eisdez se-
pelirentur ingrediuntur: deo hymnum di-
centes: atqz omnes vna voce clamantes.
Dextera domini glorificata est in virtute:
dextera manus tua dñe cōfregit inimicos
Tollitur ergo i triūpho eugeniam: ne tanto
gaudio ppli: ei⁹ defuisset pbatio castitatis
Uifus est ignis de celo descendens: qui ita
circundedit domū melancie: vt nec vestigi
um alicuius rei q̄ ad eā pertinebat reme-
rit. Sit gaudū populi: cū timore dei: ecclē-

Prima pars

lla que iā quasi viduata octavo anno clausa fuerat reserata. Reuocat xpianorum ppls: baptizat pfectus i fascib⁹ institutus: baptizatur filii ei⁹: baptizat mī ei⁹ claudia. Restituit pulegia xpianis: et mittit relationē ad seuep iperatore de xpianis: et memorat satis reipublice xpianos pdesse: ideo debeare eos absqz psecutōe aliqua i vrbib⁹ habitarc: Esentit relatiōib⁹ iperatoris: et fit tota alexandria ciuitas: quasi vna ecclēsia. Eratqz oib⁹ ciuitatib⁹ gaudiū: et dignitas xpiani nois floreseebat. Sed qz semper scitatem emulatio sequit inimici: et contra bonitatem pugnat malitia: consilio diaboli ali⁹ qui ex honoratio alexandrie: cutores idolorum accipientes egre: et christianis priuilegia tribuissent: venientes ad regē dixe rūt. statū reipublice turbatū a philippo qz euz nono anno i fascibus irrepensibiliter administrauerit: nūc decimo āno perdidit oia. Deniqz decorum imortalium deseruit ceremonias: et omnem ciuitatem ad culturā cuiusdā hominis: quē indei occiderunt suertit. Nō est legib⁹ vestris nulla reverētia. Passim quisqz vt voluerit templo reverēda i greditur nō vt colēdi beniuolētiā ptedat: et nō vt deos esse quos colimus sed vt dicat: infinitas blasphemias saxa aut metalla. potiusqz diuini nominis signa. hec et similia m̄ta dicta sunt seuero: et antonio augustis. Qui cōmoti dixerūt ad eū huiusmodi decreta. Diuus parēs noster: amo dus quōdā august⁹: nō vt pfectum: sed vt regē te alexandrie ordinauit: atqz constituit vt dum in vita maneres successorem nullū susciperes. Unde his beneficiis ei⁹ sup addere cupientes statuimus. vt diis oipo, tēribus solitā culturā exhibeas: et deposita dignitate etiā propriis facultatis cedas. Accepta igitur hac augusti auctoritate: simulat egritudinē quoisqz yniuersa distractaberet et donaret per oēs puiscā ecclesiis et paupib⁹. Ipse autē pfectus i timore dei et in cultura xpia: etiā alios confortabat in xpio. Interea omnis alexandria conspirat in episcopatum eius: et cepit eum res publica babere pfectū: quia successor ei nōdū

venerat: et ecclēsia habere ep̄z: qz merito nō dei sibi cum elegerat sacerdotez. Duravit autē i episcopatu: vnuz annum et mensibus tribus. Post hec autē spacia temporū: veniens perennius pfectus: ouū alexandrie quereret percutere eū et nō posset. qz omnis ciuitas in amore eius durabat: misit ei qui se fingeret xpianos: et ingrediētes percusserūt eū i oratione vñica institutū. Post trādūtur percussore pfecto pennio. Ille autē scius iussionis sue: et quasi audiendos custodie mācipauit: post paucos autem dies principū indulgentia relaxatos dimisit. Beatissim⁹ autē philippus: post pessūram trib⁹ diebus i corpore esse pmissus est: non ad aliud nisi: ad corda dubia confirmanda nam vt migraret ad dñm. martyriū se noluīt corona fraudari: et ipse hanc vt recipere orauit. Nam qui in corpore positus demona fugabat: et illuminabat oratiōe cecos: quātomagis se noluisse palma pueri: poterat vt iqz quod volebat impetrare sine dubio: et ita recepit vt particeps nominis philippi esset particeps et corone: et suscepit martyres collegā: quē merito ecclēsia suscepserat sacerdotem. Juxta atria itaqz ibi: sancta eugenia filia eius monasterium xpī virginib⁹ collocauerat: illuc suum iussit collocari corpusculum: si quo loco brissima claudia xendochiū fabricabat: et constituit pdia que susceptionibus pegrinātiū deseruirēt. ipsa autē cū auito et sergio filiis et cum bñā eugenia regressa est roman. Igitur filios philippi cū omni gaudio senatus recepit romanoꝝ: et vnuū proconsulē carthaginiē: alium vicarium africe dirigunt. Ad beatā autē eugeniam cū multe matrone cōuenirēt: et pene oēs virgines quascūqz portuisset: notas aut amicas saceret etiā xpio credere. et i virginitate vñica permanere quedā ex regio generē virgo basilia: cupiebat eā attingere. Sed qz causa nois xpianī ad eā ire nō poterat: rogabat per internum cōfidelem. vt eā de religione xpia nastrueret. Tūc bñā eugenia cōuocat ad se brissimos comites suos pthū et iacitūz et dicit eis. Accigimini militia ad quā vobis

ducat xp̄o: quo vos basille offerā sub spē
 munieris: vt vos cā i xp̄o faciatis ancillā.
Sic itaq; būius muneris gratia: et suscipit
 basilla quasi famulos qua nos quasi apo/
 stolos honorabat. Vacabat autem cū eis
 omni hora: et quasi eunuchos seruitio ba/
 bē: nō dieb⁹ nō noctib⁹ a colloquiis dei et
 oratoib⁹ cessabat. Iḡi cornelius cū esset
 i vrbē romae facre legis antistet⁹ puenit ad
 cā latēter: et baptizauit eā. Confirmata aut̄
 btā basilla i timore dei: pcurāte misericor/
 dia xp̄i: pene oib⁹ noctib⁹ mutuis se frue/
 batur aspectib⁹: ipsa et btā eugenia. Oib⁹
 itaq; viduus xp̄ianis cōcūetus erat ad btām
 claudiā: et oib⁹ virginib⁹ cōcūetus erat ad
 beatā eugeniam. Sc̄us aut̄ cornelius papa
 vrbis rome omni vespe sabbati que luce/
 scit i vñico die: dabant eis noctē hymnis p/
 uigilē: et pulloꝝ canoribus noctis quiete
 agebat ei⁹ sacroscā mysteria: et ita cōfirma/
 bat eas sabbatorꝝ. Eugenia at̄ et basilla ve/
 memorauit: oib⁹ se pene noctibus fruebā
 tur i xp̄o et alterno se eloq; renouabāt. Q
 uātas p eugeniam vñgines saluator iuuenit.
 quātas etiā p basillaz xp̄o sp̄osas obtinuit
 quāte p claudiā viduitatē p̄op̄ta volūta/
 te seruarūt: quāti iuuenes p pthū et iacinc/
 tri xp̄o dño crediderūt. Valeriano itaq; et
 galieno iperatib⁹: orta seditio de xp̄ianis
 est: eo q ciprian⁹ carthaginē euerteret: et
 corneli⁹ romā. Data est ergo auctoritas ad
 paternū p̄cōslē: vt cyprianum occideret.
 Cornelius aut̄ qz a multis romanis etiā
 illistrīb⁹ souebat. erat i abditis. Tūc btā
 eugenia vides basillā ait: Reuelatum est
 mihi adnō: q p virginitate passura sis. Et
 basilla ad eugeniam respōdit. Et mihi iquit
 dignal⁹ est dñs dñstrare: q martyri⁹ co/
 ronā duplē capias: yna quā apud alexā/
 driā p iustis laborib⁹ acquisiſti: et alia quā
 i effusione tui sanguinis cōsecutura es. Tūc
 btā eugenia expandē manus suā: dixit.
 Dñe iefi⁹ altissimi fili⁹: q ad salutē nostram
 venisti q virginitatē matris tu p virginita/
 tis p̄m⁹: oēs quas mihi credidisti: perduc
 ad regnū glorie tue. Residētibus autem
 sc̄is virginib⁹ xp̄i: que erāt cum eugenia et
 basilla: dixit oib⁹ btā eugenia. Ecce vide/
 mie tempus est. in quo succiduntur botri: et
 pedibus concultantur: sed post hec regali/
 bus conuiuīs apponuntur. Absq; eorum
 sanguine: nulla potestas imperii. nulla illu/
 stris dignitas decoratur: et vos palmites
 mei. et meorum vñserum botri. estote pa/
 rate in domino. virginitas enim est prime
 virtutis indicium. deo proximū. similis an/
 gelis: parens vite: amica sc̄itatis. via secu/
 ritatis. domina gaudii: dux virtutis fome/
 tum et corona fidei: administrū et subsidiū
 caritatis. Nihil ita nobis laborandum ni/
 bil ita est entendū: nisi cum virginitate vi/
 uamus: aut quod est gloriosus pro virginī/
 tate etiam moriamur. Que sunt huius blā/
 dimenta fallacissima: et cum gaudio tem/
 porali veniūt: et cū perpetuo dolore disce/
 dūt: faciūt momētaneū risūt ut eternū fle/
 tum instigāt: tribuunt fugitiuos flores ut
 marcidiores perseverātes aduectēt: mēti/
 untur securitate trāscētis reporis: vt ppe/
 tui seculi cruciatibus tradant. Ideoꝝ ca/
 rissime virgines: q meū i agone virginita/
 tis nuncusq; accurritis: permanete i amo/
 re dñi melius quem cepistis. Tempus flē/
 di temporaliter sine fastidio et horrore sus/
 ferite: vt tempora gaudii eternī cum omni
 possitis dilectione suscipere. Ego enim cō/
 mēdauit vos spiritui sancto: et credo qz vos
 mihi integras omnes illibatasq; constitut/
 at. Nolite itaq; faciē meam ex hoc corpo/
 rū inter querere: sed gesta et actus q spiritū
 cōtēplatiūt. Et his dicitis osculata est vni/
 ueras: et fientes fortissimo animo consola/
 batur. Dicentibus autem sibi vale iuicē
 basilla et eugenia oratione facta discedūt:
Ecce codez die perrexit vna ex ancillis
 ad pompeii sponsum basille. qz dixit. Q
 ue dñaz nostrā basillam nouimus ab im/
 peratore meruisse sextus et eo amplius est
 ānuis: quā tu i tenero eratis āno. vt postea
 acciperes: distulisti. sed parruelē ei⁹ hele/
 nū scias esse christianū. et hanc ita factam
 xp̄ianam. vt tibi omnino nō nubat. Nam
 et duos eunuchos pthū et iacinctū simu/
 lauit se illi dōnt offerre eugenia: quos

Prima pars

illa quasi dños excolit, et quotidianie pedes eorum ac si deorum immortalium oscularuntur: quia ipsi auctores sunt artis magice. quā xpiani cōmittuntur his auditis pompeius statim cucurrit ad helenū patruelē eius. q̄ t̄ nutritior ei⁹ erat et tutor: et dicit ei. **I**ntra h̄ tibi demum nuptias meas celebrare disposui. p̄ q̄ re fac me videre spōsa meā: quā mibi dñi retrū. iuicissimi principes fieri cōiugē p̄ceperūt. **I**lle his auditis agnouit prodiū nego ciū. ait ad eum: quousq; āni transfrēt infante eius. meā circa ea tutelā p̄ germanitatem p̄ris eius et pro ipso nutrimento exercuit: nūc vero q̄ cepit sui esse arbitriū. i fua vlt̄ esse potestate. **U**nde si illā videre desideras: ei⁹ erit arbitrii. nō mei īperiū: **A**udiēs hec p̄ p̄pei⁹. vebemēti⁹ cepit ardere et pergens ad basille domū. ut nūciaret ianitoribus impabat. **T**ui ista sunt a basilla mandata/ causā te vidēdi penit⁹ nullā me habere cognoscas: neq; vidēndi neq; salutādib⁹ auditis turbat⁹ ē vebementi⁹. et omni pene senator̄ fauore ysus p̄strauit se corā imperatore dicēs. **S**ubueniāt romanis uestris sacratissimi pricipes. et dōs nouos quos eugenia secū adduxit ab egypto veniens: ab hac yrbe separe. **D**iu ē enī q̄ hi xpiani dicunt⁹. reipublice nocēt⁹: q̄ irridēt legū nostrāz sacrosācta ceremonia. et omnipotētes deos nostros. ac si vana simula cra despiciunt⁹. **J**ura q̄z ipsius nature puerū separāt̄ iungū. gratiā spōsaꝝ sibi asso- ciant⁹: et oīcūt̄ iniquū esse. si spōsu suū spōsa accipiatur: **Q**uid faciem⁹ piissimi imperatores? **I**nūerti sunt dij q̄ homines p̄bibeāt et quibus ista videbūt. si nati nō fuerit qui bus valeat impari. **U**bi repatio romana rū viriū. vbi romani exercit⁹ rediūna certamina? **P**ro quib⁹ vicitrices dextre vre holū cervices inclinabūt: si iam uxores habēde nō erūt̄ si sponsas āmittim⁹ et tace- mus. hec et bis similia dū p̄sequeret⁹. et omnis senat⁹ eāflebili querela depromeret. **D**ecrevit galien⁹ augus⁹: vt aut spōsu suū basilla acciper aut gladio iteriret eugeniam vero aut sacrificare diis. aut crudeliter in terire. et dedit licetiā: vt quicūq; xpianus

penes se abscondēret. puniret⁹. **L**ouēcit basilia vt spōsum recipiat. dicit se illa regē regum habere spōsum: q̄ est xp̄o fili⁹ dei. Et cū hec dixisset: gladio trāffossa ē. **T**ēti sta tim p̄thus et iacinct⁹ trabunt ad tēplū: s̄ orōne illis faciētib⁹. simulacra iouis ad qđ ducebantur sacrificare cecidit ad pedes eorum. et ita āminutū est. vt vbi fuerit nō pareret: **N**on virtute diuine. sed magice artib⁹ imputans: iubet eos decolari nice- tius yrbis prefectus. Qui etiam acquisi- tam ad se eugeniam: cepit de magicis arti bus ab ea flagitare sermonem. **A**t illa cōstanter os suum aperiens dixit. **P**ollice/ or tibi. q̄ ara nostra vebementior magis est: nam magister noster habet patrem si- ne vlla matre. et matrē absq; patre. **D**eni- que sic eum genuit parer. vt omnino semi- nā nūc sciret. sic eū genuit mater vt ma- sculū omnino nō nosset: hic ip̄e habet vro rem virginem. que illi quotidianū filios cre- at etiāz īnumerabiles ei filios parit⁹: quo- tidie carnem eius carnisbus coniungit. Os- cula eius circa ea z sine intermissione soci- antur. in amore suo iuicē omnino pudar. et tanta ītegritate subsistunt: vt omnis vir- ginitas. et omnis caritas. et oīs integritas ex eo: ū cōiugio dirimatur. **A**udiēs hec ni- cētius obstupuit. et ne ad imperatōrē perue- niret q̄ eam libenter audiret: iussit eam ad templum duci diane. et ita spiculatori- minens dixit ei. **R**edime vitā tuā. patri- moniū tuū eugeniam: et sacrificia vē dia- ne. **T**unc beata eugenia expandēs manū suas: cepit orare ac dicere. **D**eus q̄ cordis mei archana cognoscis: q̄ virginitatez me am sinceram in tuo amore fūasti: qui me filio tuo dño meo ihsu xp̄o sociare dignar- es. q̄ spiritu sanctū tuū ī me regnare fecisti adesto mihi nūc ī confessione noīs tui. vt cōfundant̄ oīs q̄ adorāt̄ hoc ydolū. et qui gloriant̄ ī simulacris suis. **E**t dum oraret sit terremot⁹ ī codē loco. et ita tēpli ipsius fundamenta mersa sunt cum ipso idolo vt nihil aliud remanserit. nisi sola ara q̄ su- it ante ianuam tēpli. ad quā stabat sancta eugenia. **H**ec in insula licaonie gesta sunt

cozā oīb⁹ q sequebātur agonē eugenie fit
cōcursus populi romanū: r varia acclama-
tio. Alii dicūt inoētē. alii magā. Nunciaē
ista pfecto. pfect⁹ igatori. Impator eaz iu-
bet ligari sarto. r p̄cipitari i tyberi: s statiz
sacū disruptū ē. Itā vō eugenia ita sedes
supfluviali aque efferebat. vt oīb⁹ xpianis
appareret illū fuisse cū eugenia in flumine
ne absozberet. q fuerat cū petro in mari ne
mergeret. Hē ide sublata i thermap⁹ seue-
rianap⁹ fortacib⁹ mittif. q sic statī extincte
sūt vt thermap⁹ calor refrigescet. r oia i-
cedia lignoz ad nibilū dvenirēt. Sic dñi
q̄ chāos fecerūt. vt ylterius exhiberi non
possēt. M̄titi post hec i custodiā tenebra-
rū. r p̄ decē dies iubet nullū cibū accipe: r
lumē penit⁹ nō videre. Ibi autē tāt⁹ quo
tidie abundabat splēdor. vt dū egredere
btā eugenia: q̄si lumē aliqd radiaret. Ap-
puit aut illi saluatoz. serēs i manu panē ni-
uci cādorū: r imense suauitatis r grātie: r
dixit ei. Eugenia accipe cibum de manu
mea ego sūl saluatoz tu⁹ quē tota mētis ani-
mi intentiōe oilexisti r diligis. Eodē die te i
celis recipiā: quo ego dscēdi ad terrā. Et
hec dices abscessit: Ipso autē die natal⁹ dñi
missus ē gladiatoz qui eā i custodia positz
pcussic: r sublatū ē corp⁹ ab anfibus chri-
stianis. r posicū est non longe ab vrbe via
latina i predio eius proprio: vbi multo⁹ sā-
ctoruz ipsa sepeliat membra. Claudiā
autē mater eius. cū ad ei⁹ sepulchrū fleret
apparuit ei vigilanti in medio noctis silē-
tio. auro texta cyclade induita: cum multo
pplo virginū. r dixit ei. Haude r letare qz
r me introduxit rps in exultationem san-
etop⁹: r patrem meum i patriarcharum
numerum. Ecce die dominico. r te suscipi
et in gaudiuū sempiternum. Comēda filiis
tuū fratrib⁹ meis custodiare signaculz cru-
cis: r efficiant nři p̄ticipes. Ecce loquente
eq̄facta ē claritas quā oculus sifferre nō
poterat: r angeli transeuntes hymnū dice-
bant deo. ienarabilib⁹ vocibus. hoc solū
stelligebat. q̄ nomē ihu xp̄i r spirit⁹ sācti i
ipsius laudibus resonabat. H̄lia r honor
p̄n r filio r spiritui facto: r nūc r sep: r i se-

cla scloz amē. Finit vita beate Eugenie
Incipit p̄fatō amphilogii epi yconii: in vi-
ta r conuersationem sancti patris nostri
Basilii archicesarec capadocie episcopi.

Olectissimi non erati
filios fideles: patris contristari
defunctione. r lachrymam ei dare iustum
quemadmodum vsque nunc omnes con-
passibiliter tulimus. Postquam autem
lamentationis caliginem: fm qd̄ scripū ē
amouimus. r ad ḡificā nos postulationez
apud omnū verū deū nr̄m admouim⁹. ne
cessariū credimus memorabilia r vera ac
maḡ miracla ipsi⁹ pris r magistri nři basi-
lii scripture tradere: vt n̄ temporali pcussiōe
obliuionis p̄fūditati tradātur. Trib⁹ sig-
dē sacratissimis r mirabilib⁹ viris: gregorii
riū dico in theologia decoz: r gregorium
mirabilem nysensis ciuitatis: sed r effrem
beatissimum. aliis aliter epytaficis sermo-
nibus vīz fulgētibus: vīsum est r mibi tā
q̄s abortiuo vt aplice loquar i manibus ha-
bēti: ab eisdez venerabilibus viris editas
narrationes: q̄ his defuerūt supplere. vt fi-
deli filio patri debitū reddēti. Si enī sc̄it
nubes ocētare sole: multofacili⁹ temporalis
pcussio bonis enarratōib⁹ obducere nouis
obliuionem. Ergo quomodo magnus pa-
stor n̄ r resonatus i orbe celestī virtutū
collocutor. ac angelicop⁹ ordinū commini-
ster: magniloquius ecclesie predictor. soli
da ortodoxorum dogmatum columnā: na-
turā rex existētā exp̄ssit: inimicū trinitatis
eiecit videlicet iulianū apostataz: vagē-
tis os blasphemū obstruxit: arrianoz de-
bellauit malā gloriā: xpianop⁹ plane coro-
borauit rectā gloriā: pastoz acgsit⁹ ecclie
pp̄s: regale sacerdotiū: circumornat⁹ ouīū
xp̄i aries. diuine siedei doctor glōsioz: r vi-
ues: r post trāsitū magnis splēduit miracul⁹
lis: r oratōe eius sicut dicitū est: facta est iu-
lianī dei edibilis: extollētis i altū cornū: r
loquētis aduersus deū iniustitiā: quomo-
do valēs ipsius auunculus apprehēdens
idigne iperiale purpurā: r arrianoz male
glie patron⁹ venit ad eam: q̄ apud nos est

Prima pars

Cesaris: illustrē ciuitatē cōquirēs tū būius
modi p̄scens tēpus narrabo. **S**ed ad p̄posto-
tū reuertamur: ex nativitate ei⁹ v̄sc⁹ i⁹ finē
virtutes ipsi⁹ enarrātes. **A**xplici⁹ p̄fatio.
Incepit narratio. **D**e ip̄e q̄ būus basili⁹ do-
ctrie vacauit t̄ auerſiōe magri⁹ sui **E**uboli

Basilius itaq⁹ solus
vt sic dicā: i⁹ terra eglez t̄ decētez
ōndit vitā opib⁹ t̄ verbis diuina sapientia
vitā ḥponēs: oia xp̄o dās. sed t̄ aīaz atque
corp⁹ necnō fīmonū man⁹: qđē gētīle erro-
rē: sicut aranee telā dirupit. **H**ic septenīis
fact⁹. daī a genitorib⁹ litteris. vacās autē
doctrinis gn̄quēnīo fructū acq̄uisit multā
philolophalē disciplinā: dulcedimi nature.
Deinde relquēs patriā: capadōr⁹ enī erat
natione: apprehēdīt matrē verboruz athe-
nas. **L**astitiae t̄ multa abstinentia decorat⁹
adīt p̄ceptorē grecor⁹ sapie noīe eubolū:
t̄ sic seip̄sū dedit doctrinis amīrādis. etiā t̄
magri⁹. factiq⁹ sūt ip̄i⁹ scolastici. gregori⁹
us magn⁹ nazāi postea fact⁹ ep̄s. q̄ t̄ apo-
stolice sedis gubernacula i⁹ duo t̄ decē āno-
ruz pgubernauit tpa: iulianus etiā a paruo
christian⁹ atcq⁹ libani⁹. **I**s aut̄ ab oīb⁹ vir-
amīrālus. posuit in corde suo nibil sumere
panis t̄ vīni: donec supna. pudentia stelle
xerit diuine sapientie archana. **M**orās q̄q⁹
i⁹ doctrinis q̄q⁹ t̄ decē ānis: omnēq⁹ gre-
cale philosophiā p̄currēs. i⁹ fine astronomi-
am. ac optima q̄q⁹ colligēs t̄ nullaten⁹ īne-
nire valēs p̄ ipa oia creatorē. iyna noctiū
vigilāte eo diuin⁹ quidē splēdor fidei accē-
dit eum plustrare tot⁹ religiōis scripturā.
Surgēs ergo abiū i⁹ egyptū. Et accedens
yni archimādritarū porphirio noīe. suppli-
cauit sibi dari libros sacros: ad comp̄fessio-
nē diuinor⁹ dogmatū: **Q**uod cōsecut⁹ inā-
sit ibi delectas meditatiōi diuinor⁹ sermo-
nū: t̄ aqua ac herbis se enutriēs. **A**nnuali
vero ip̄e ibidē cōmorās. t̄ verbū veritatis
fidei p̄siderās p̄mās: scrutās veritatis ser-
monez: **S**icq⁹ postulauit dimitti se hicro-
solymā oratiōis gratia: t̄ que ibi sūt viden-
di miracula. **J**ā autē supero rās illū: vim
sūt cū. **G**leniēs nāque vbi grecor⁹ philo-

sophiaz didicit. cepit p̄suadere multis phi-
losophis t̄ multitudini gentiliū. atque af-
ferre christo ostendens eis viā salutis. que
rebat nihilominus t̄ suis preceptorēz eu-
bolū qui erat opinatissimus verbi: ad re-
tributionēz in ipsuz laboris asserre imacu-
late fidei. sicut se bene currentē ad eā: oēs
etia⁹ euz sicut magistrus sequebantur. qui
philosophiaz sectabantur. **Q**uerēs autem
illuz per omnia eruditioria. iuuenit illuz i⁹ su-
burbano. conquirentez in sermone cu⁹ ce-
teris ph̄is. **D**oc enī erat apud illos festina-
batur aut dici quid aut audiū. plus noui.
disputante ergo eo reprehendit euz super
ueniens basilius. **E**t hi qui cum illo erant
rep̄hēdit. quis inquiunt: te o philosophē?
ipse autē ait. **A**ut de⁹ aut basilius. **R**eco-
gnoscens igitur basiliuz. coessentes sibi di-
misit eubolus. t̄ coherere basilio. tribusq⁹
dieb⁹ scibati permanētes cōquirebantur
adiuuicez. **I**nterrogauit ergo eubolus ba-
siliuz dicēs. **Q**ue est diffinītio philosophie?
Qui ait. **P**rima diffinītio philosophie: est
meditatiō mortis. **I**lle admirāt̄ dixit. quid
ē mundus? **Q**ui ait. **Q**ui ē sup mundi. **E**t
dulces qđē sūt mūdi fīmōnes: amarus aut̄
valde illi mūdūs. q̄ eū continet viciose. **E**t
altera ē voluptas corporis. t̄ altera inco-
porce nature: t̄ sīl hec coēscē cuidā nō dī
cītis est. **N**emo enī potest duob⁹ dīmīs fui-
re. **V**erūtāmē vt virtus ē. frāgim⁹ elūrē-
tibus panē scie: t̄ p̄ maliciā itectos p̄ vir-
tute ducim⁹ subiectū. **S**i aut̄ t̄ nudū yide-
mus. circūamīcīmūr: t̄ vt p̄pī seīs nō de-
spicimus. **D**ec dicēs. t̄ exacuēs eū paboli-
ce. saluatoris q̄ erga nos ē clementia. per
penitentiāz tres catibinos mēti. p̄posuit iye
stibulū cogitatiōis. Supliminare quidē
portaruz. virtutē adducentē prudentiam.
virilitatez. iusticiā. castitatez: que autē sū-
nistra p̄te suasionē. in vīraque vero parte
cius ſtēperantiaz. libidinē. ebrietate. ipu-
dicitia. legniciā. criminatōē. linguosita-
tez. incantationez. t̄ qđdaz taliuz examen
penitentiāz aut̄ decenter stantē: Intremē-
tez. subridentez. lenez. aduersarios quidez
increpantez. prop̄ioruz aut̄ idigentez popu-

lorum: luxta eā uero abstinentiā intellectū
lenitatem: venerabilitatem: timorem: cle-
mentiam: et multoꝝ bonoꝝ plebe: ipsiꝝ hi-
storie mens diuina cautela: audiētibꝝ aut̄
zeloz meliorum occasio. Hec ego ipse vi-
dens benigne factus sum: et isto ductus sū
o eubole: Hūt enī in nobis non imagines
neq; enigmata: s; i p̄a plane h̄itas ducens
ad salutem. Resurgemꝝ ei oēs hiꝝ vitam
eternā: et hiꝝ opprobriū et confusione eternā
et astabimus tribunali christi. sicut docent
nos magni vocibꝝ pphete. esaias. bieremi-
as. ezechiel. daniel et dauid rex: atque di-
uiꝝ paulus pꝝ illos: Ip̄e ei p̄nie dator. et
ip̄iꝝ retributiōis dñs: q; ouē q̄sinit pditam
et apostolatā puer ex pris sinu cū mltis diu-
tiis. et seipſu pdige et sumētem: et postea re-
vertente. fame afflictū sincere aplexarꝝ ē
et veste splēdida ornauit. ac anulo iduit p̄/
cioso: suadetibꝝ peccati pueru seuiēt. sicut fri-
idulgētā dare. Iste ī uido dñs p̄ualens
benignitate: qui equalez mercedem circa
undecimā horā veniētibꝝ tribuit: et nobis
penitētibꝝ ac suscipiētibꝝ ex aqua et spū sa-
ctore regeneratiōez. dabit enī que ocl̄s n̄ vi-
dit. et auris n̄ audiuit. et ī cor bois n̄ ascēde-
rūt: que p̄parauit deꝝ diligentibꝝ euꝝ. His
exfensi fac̄ eubolus dixit. O basili ce-
lestis demonstrator trinitatis. p te credo
ī vnu deū patre omnipotētē: et deinceps ys-
q; expectās resurrectiōis mortuoꝝ. et vitaz
seculi futuri amē. Ego aut̄ ī hoc q̄ ī me est
ostēdi tibi. q; oia que mibi sūt in manꝝ tu-
as dās. reliquū tēpus yite mee tecū ero:
si placitū ī cōspectu dñi fuerit suscipiēs ex
sancta aq; et spiritu regeneratiōi. Basilius
dixit. Benedictus dñs deus noster: amo-
do et vīg ī seculi o eubole. q; splēduit lucē
verā ī mēte tua: et trāstulit te d̄ mltimodo
errore. in agnitiōis ipsius misericordie. quia
vero: vt dixisti: mibi coesse vis: ostēdaꝝ ti-
bi quomō saluti nostre „uideam“. vincu-
lis istiꝝ yite nos liberantes venūdemꝝ oia
que nobis sunt. et demꝝ idigentibꝝ. et sic in
sacra ciuitatē babeamꝝ: ipsi visuri que sūt
ibi miraculoz et apud deū acgramꝝ fidu-
ciā: et sic vterq; que eoꝝ erat dispēsanteſ

ad sacerdū baptisma indumenta tñ ex ipſis
ementes. hierosolymā ibant: conuertētes
ad deū gētiliū mltitudinē magnā. Quo
mō eubolus baptizatus est in iordanē.

Hīs prehēdentes autē
hieroſolymā. et omnem locū sac̄ fide et
amore requirētes. et ipſis locis q̄ ē super
oia deū adorātes: manifesti fūt ep̄o ciui-
tatis noīe maximino. Et se ei p̄sternētes:
postulabāt ſequi regeneratiōez in iorda-
nis fluuiō diminā. Quos vidēs idē vir san-
ct̄. plenꝝ cū effet benignitate. adimpluit
postulatiōez eoꝝ. et ſimul cū fidelibꝝ viris
venit ad iordanē. Basiliꝝ aut̄ iuxta ripas
fac̄. piecit ſe ī humū. et cum lachrymis et
clamore forti postulabat ſignū reuelari
eiꝝ ſidei. Resurgēſq; cū tremore despolia-
uit ſe yestimētis suis et cū ipſis vere yetu-
ſto hoſe: et defcēdēs ī aquā orabat. Descen-
dēs aut̄ ſacerdos baptizauit eum. Et ecce
fulgor ignis venit ſup eos. et colūba ex eo
dē fulgore venit ī iordanē et turbās aquā
reiuolauit ī celū. Aſtates aut̄ ī tremore fa-
cti glorificauerūt deū/baptizat̄ ho basiliꝝ
exituit de aq. Admirās qz maximinꝝ ep̄os.
basiliꝝ ī deū dilectōez. orās yestiuuit eū re-
ſurrectōis xp̄i idumētis. baptizauit autē et
eubolū atq; vngēs eos sancto crismate.
tradidit illis viuificā omunionē. Postula-
uitq; basiliꝝ dei ſacerdos p̄ orōne ſumere
cibū: qđ et fecit dicēs. Ihu xp̄e deꝝ noster
credo euāgelice tue voci. et ſpero ī tua be-
nignitate: comedēs et bibēs et tra egredien-
tē nobis diabolū. coopationē nobis ſacti
spirit̄ fieri. Stupēſho ſacerdos dei ī fide
eiꝝ: reuersus ē cū ipſis ī ſactā ciuitatē. An-
nuali aut̄ tēpore inibi morātes. cōmuni-
ſētētia yenerūt antiochīa: et ibi gradū di-
aconiſſucepit. Quō basilius ep̄iscopus
factus: missam composuit: et ſaluatorē
noſtrum cum apostolis ſanctis vidit.

Onueniētes ergo cer-
eporū. sci-
spiritus coopatōe. elegerūt basili-
um ad ep̄iscopatus ſedem et consecratuſ
gubernabat ecclesiam dei prouidentia.

Prima pars

Post quoddam autem tempus postulauit deum: ut daret illi gratiam et sapientiam atque intellectum: propterea sermonibus offerre in sanguinem sacrificium illi et venire super eum sancti spus aduentum. Post dies vero sex sicut in extasi scus: propter aduentum scilicet spus septima die apprehendente: cepit ministrare deo per singulos dies. Et post aliquot tempore: fide et ora tunc cepit propria manu scribere ministratorem mysteria: atque in una nocte adueniens ei dominus in visione cum apostolis: propositionem panis facies in scio altari excitavit basilium dicentes ei. Secundum dum tuam postulationem repletus est os tuum laude ut per proprios sermones offeras mihi sanguinem sacrificium: Qui non seres oculis visione surrexit cum tremore. Et accedens ad sciam alterare: cepit dicere: scribes in cartha sic. Repleatus est os meum laude: ut hymnus dicat glorie tue: domine deus qui creasti nos: et adduxisti in viata hanc: et ceteras orationes sci ministerii. Et post finem orationum: exaltauit panem sine iter missione oras et vicens. Respicie domine iesu christe deus noster: ex scio habitaculo tuo: et veni ad sacrificandum nos: quod sursus patri tuo consides et hic nobis insensibiliter coes: dignare potest in manu tua tradere nobis: et per nos omnem populum tuo: scilicet scientiam plus reddit. Unus scus unus dominus noster ihesus christus: cum scio spus: in gloriae dei partis amem. Et dividens panem in tres partes: unum quidem comunicant timore multo: alterum autem reseruauit sepelire secundum: tertium vero iponem coluisse auree quod pependit super altare. Eubulus signum et cleri principes statuerunt ante portas templi: viderunt lucem intelligibilem in templo: et viros gloriosos candidas vestes habentes: et audientes vocem populi glorificantis deum: basiliumque cernentes altari astante: stupescerunt in visione ceciderunt in facies suas: glorificantes deum. Exeunte autem basilio prostraverunt se ad pedes eius. Interrogauit autem causam adoratorem: et prout eorum: quod rettulernerent ei admirabilem visionem quam viderunt in templo. Tunc basilius gratias agens sine intermissione domino propter eum admirabilitatem: vocauit aurifex fecit collubam ex auro puro: atque in ipsam depositum: ut diximus portionem: pedem eius super sciam mesam: in figura illius secum colubam: quod ap-

paruit ei in iordanie domino baptizato. Hoc actum factum exorsus est sermonem solatorem: dice: re ad populus. Et congregata est multitudo infinita ecclesia: inter quos erat et magnus abbas essem: de quo postea narrabimur: quomodo ex diuina ostensione visor: scus est beatissimi patris nostri Basili. De hebreo qui vidit istam partem in manibus Basili temporis sacrificii.

Qui quidem ministerio illo agente: hebreus quidam se sicut christianus populus consuevit: officium ministerium et munera explorare volens: vidit istam partem in manibus sancti basilii. Et communicatis oib[us]: venit et ipse hebreus: data quod est ei hostia haec caro secum. Inde accessit ad calicem sanguine repletum et ipsi secum est particeps: atque ibi virtusque seruans reliquias abiensque in domum suam ostendit visori sue ad confirmationem dictorum: et narravit quod propterea oculis viderat. Credens ergo ut vere: quod horribile et admirabile est christianorum mysterium: in craftino venire ad basilium: postulas se sine dilatatione accipe quod in christo est signaculum: basilis autem secus non deserens: sed consuetam eukaristiam voluntati salvare offerens: baptizauit eum cum omni domo sua credente domino. De quodam negante christum scripto suo: proprio cirographo

Lladins autem ipsius sanctissime memorie visor et minister factus ab eo perfectorum miraculorum et successor sedis post obitum iam dicte memorie apostolice basilivir mirabilis et virtute decoratus: enarrauit mihi quia senatus quidam fidelis nomine prothierius: abiit ad sanctam et venerabilem locam: et ibi filium suum consecrare: ac in uno de bene actione: nalibus domibus monasteriorum mittere atque sacrificium deo offerre volens. Sed ab initio homicida diabolus inuidens divinam voluntatem mouit unum de servis suis et ictedit ad puerum amorem. Is es cum fuisse huiusmodi iehoatidis indignus: et non audebat appropinquare ad positum alloquitur unum ab hominandoz incantatorum: mittens se: si meruerit dominari ipsius puerum multam auri tribuere ei qualitate. Malo: sic ho-
mo

rit ad eū. **H**o: ego i istud non p̄ualeo. Sed
 si vis mitto te ad meū procuratorez diabo
 lum. et ipse p̄ficiet volūtates tuaz. Qui ait
 ad euz. **N**e cunque dixeris mibi faciam
 Et ait ad euz. **A**brenuncia xpo in scripto
 dixite ei. **E**t iā. Iniquitatis aut̄ operator dī
 cit ei. Si i isto patre extiteris cooperator
 tibi fiā. Qui ait ad eū. paratus sū: tantū ut
 sequar meū d̄sideriū. **E**t faciens maligni
 tatis magister eplaz ad diabolū. misit eā
 ad illū habētē sensū istū. **Q**m̄ quidē mi do
 mine et procurator oportet me a xpianoz
 religione abstrahere. et tue adducere volū
 tatiꝝ multiplicē ps tua. misit tibi hūc qui
 p̄ites meas desert litteras. cupiditate i pu
 ellā exarsū: et postulo eū actionē istā seq̄ut
 et i isto glorier et cū m̄lta alacritate ḡgregē
 placidiores tuos. **E**t dās eplaz dīxit. vade
 fūntalē horā noctis sta sup monumētū gē
 tilī: et exalta carthā i aerē: et astabūt tibi q d
 bent te ducere diabolo. Qui alacriter hoc
 facies iaciant miserā vocē. iuocās diabo
 li auriliū. **E**t continuo astite ūt ei principes
 p̄tāstenebray: spirituali. i negt̄ et apphēdē
 tes errantē. cū gaudio magno duxerunt
 eū ybi erat diabolus. **E**t ostēderūt ei ipsū
 sedētē i sede alta: et i circuitu ei malignita
 tis spūs stātes. **E**t suscipiēt missas a male
 ficio litteras. dixit ad mis̄n. **C**redis i me: q
 ait. **C**redo. **E**t abnegas xp̄m tuū: q r̄ndit.
 abnego. Dicit ei diabolus. **P**erfidi estis
 vos xpiani. **E**t quādo qdē me op̄ bētis tūc
 venitis ad me: q̄s aut̄ sequimini d̄sideriū
 vest̄. negatis me: et acceditis ad deum ve
 struz q est benignus ac clemētissim⁹. et susci
 pit vos: et sac mibi māū scripēt xp̄i tui et ba
 ptismatis abrenūciatōe volūtaria. et q i me
 ē i sc̄la volūtaria p̄fessio: et q̄a mecū sis in
 die iudicij. et delectas mibi i p̄paratio eter
 nis tormentis: et ego statī d̄sideriū tuū adim
 plebo. Qui n̄spōsuit p̄pria manu scriptū.
 sic q̄s fuerat. **S**tati aut̄ alarū corruptor
 draco tortuosus. misit illos q sūt sup fornī
 cationē d̄mones: et iſlāauerūt duellā in
 amore iuuenis. Que p̄scies se i trā: cepit
 clamare ad patrē. **V**iserere mei miserere
 mei mi pater: q̄d̄ dire torqoz ppter talē pu
 erū nost̄: **V**iserere v̄sicerib⁹ tuis. ostēde
 i vñigenita tua paternū amorē: et coniūge
 me puerō nro quē amo. **S**i aut̄ nō vis hoc
 facere. videbis me p̄ modicū amara mor
 te moriētē: et finōne dabis. p̄ me deo i die
 iudicij. **P**at̄ aut̄ ei cū lachrymis dicebat.
Heu mibi pccōri. qd̄ uenit mīke filie mee
Quis meū thezaux furat̄ ē: **Q**uis meā
 iquimanit filiā? **Q**uis dulce lumē oculorū
 meoz extixit? **E**go celesti te volebā nube
 re spōso xpo. et angeloz cohabitaticē con
 stituere. et i psalmis et hymnis et canticis spi
 ritualib⁹ deo canere festinabā: et per te sal
 uari sperabā. tu autē in amorez lasciuia
 tis iſanisti. **S**ine me sicut volo despōsare
 te dō. ne ducas senectūtē meā cū tribula
 tione ad iſeros: neq̄ nobilitatē pentū tuo
 rū confusione opias. **I**lla aut̄ pro nibilo re
 putans q̄ a patre dicebantur: instabat cla
 mās. **P**ater mi pater mi. aut̄ fac desideriū
 meū: aut̄ post morientez me videbis. **P**a
 ter ergo in magna defectione factus. ac i
 mensurabilitate tristis absortus. ac ami
 coruz oſiliis credulus. horātiū ei deferre
 volūtatez eius: aut̄ seipſā exponere cōcre
 dens pater. precepit fieri d̄sideriū puelle
 ne extiali se traderet morti. **E**t adduxit q̄
 situz puerū. ac propriā filiā: dansque ei oēz
 substantiaz sua. dixit filie sue. **V**lade filia
 vere misera. **M**ultū enī plāges penitēs i
 nouiss mo: quādo nihil habes pſicere. **I**n
 quo ergo coniugio facto. et diabolica faci
 norositate completa. ac modico trāleunte
 tēpore: designatus ē a qbusdā puer non in
 troire ecclesiā. neq̄ app̄epinquare infor
 talibus et viuificis mysteriis: et dicunt mi
 sere cōiugi eius. **D**cis q̄z yir tuus quē ele
 gisti. non est christian⁹: sed peregrin⁹ fidei
 et alien⁹. **T**enebraruz et dolorose plague re
 pleta. prosternit se in humū. et cepit discer
 pere seipſā ungul̄ suis et pcutere pectus ac
 clamare. **N**emo nō obediens pentibus sal
 uis fuit vñq̄. **N**uis annūciabit patrī meo
 meaz conūfisionem? **H**eu mibi misere. in
 quātā profūditatez p̄ditiōis descendit. **L**ur
 nata iuz. et nata continuo raptā nō sui **I**sta
 ergo lamentari eam dīscens erratissimus

Prima pars

vir eius : accurrit ad eā cōtēdēs nō haberī ita veritatē. Illa autē i cōsolationē veniē / te suadilibus ei⁹ sermonibus dixit ad eū: Si vis mibi satissacere et misere aie mee: crastina ego et tu vñanimiter eamus ad ec clesia: et corā me participa icōtaminatoruz mysterioꝝ xp̄i: et sic satissacta ero. Tūc co act⁹ dixit ei sentēiā capituli. Continuo de pones illa muliebrie iſfirmitatē et ſiliū bo nū ſiliā illi: cucurrit ad pastore et ad discipulū xp̄i ſc̄m basiliū: aduersus ipietatē cla mas. Misere mibi. miserere mei sancte dei miserere mibi discipule dñi: quē cū de monib⁹ causaz egi. Misere mibi miserere pprio patrī nō obediētē. Et docet eū rep̄ gestaz ordinem. Sc̄us autē dei vocās puer: ſc̄ilitatus est ab eo: si iſta in hunc modū ſe haberēt. Qui ad ſc̄m dei cū lachri mis ait: etiā ſc̄e dei ſi ego filuero: opa mea clamabūt. Et enarravit ei etiā ipſe a pri cipio vñq̄ i ſinē ſequētē: diabolī malā ope rationē. Tūc dicit ei ſc̄us basilius. Vis re uerti ad dñz dēū nřz? Ad quē puer. Utiqz volo: ſed non valeo. Dicit ei ſc̄us ſquarez. Respōdit puer. Scripto abnegauit xp̄z et pfeſſus ſuꝝ diabolō: dicit ei ſc̄us. Nō ſit ti bi cure. Benignus est enim deus noster: et recipiet te penitētē: cōpati etiā maliciis no ſtriſ. Et iactā ſe pueſla ad pedes ſc̄i euā gelice depeſata est ei dicēs. Discipule xp̄i dei nři: quantū potes adiuua nos: dicit ad puerū ſc̄us. Credis ſaluarī: qui ait: Credo dñe. adiuua i cōrēditatē meā. Et continuo apprehēdēs manū ei⁹. faciēq̄ ſignū xp̄i i ip̄o: et orās recluſit eū in vno loco interio ſacri periboli. Et dās ei regulā. collabo rabat ei ꝑ tres dies. p⁹ q̄o viſtauit eū: et dicit ei. Quō bēs fili⁹: dicit ad eū. In mag dñi ſū defecde. Sācte dei nō ſero clamores eoꝝ: et terrores ac iaculatōes ſeu lapi dationes eoꝝ: tenētes manu ſcriptā meā. cauſan̄ me dicētes. Tu venisti ad nos: nō nos ad teſt dicit ei ſanc̄. Noli timere fili tñi crede. Et dās ei modicā eſcā faciensq̄ ſup eū xp̄i iteꝝ ſignaculū: ac orās recluſit eū. et post paucos dies viſtauit eū. et dicit ei. quō habes fili⁹. Dicit ei. pater ſācte a lō.

ge clamores eoꝝ audio et minas: ſi ſi video eos. Et iteꝝ dās ei eſcā. et orās claudēſq̄ ſuſtū: abiit. Et q̄dragēſimo die rediit: et di cit ei. Quō habes frater mi⁹? Rūdeno di cit ad eū. Nō habeo ſācte dei. vidi enī te bodie i viſu pugnātē p me: et vincētē dia bolū. Mox ꝓ ſanc̄ ſi ſuetudinē faciēs oratōeſ eduxit eū: et adduxit eū i dormito riū ſuſtū. Vane autē factō vocauit clep ſa crū. et monasteria: et oēm xp̄i amabilē po pulū. et dixit eis. Filioli mei dilectissimi: oēs grās agam⁹ dño. ecce enī ouē pditaz debet pastor bon⁹ i hūeris ſuis reportare et offerre ecclesiē. quapropter debituē et nos vigiliā ſacere nocte ac poſtulare ei⁹ beni gnitatē: vt nō corrūptor animaz vincat etiāz in hoc factō. Et alacriter populo ag gregato. per totam nocte poſtulauerunt deuſ eūz bono pastore eūz lachrymis cla mantez pro eo. Kirie leifoni. Et mature cū omni multitudine populi accepit sanctus puerum. et tenens dexteram manū eius ducebat illū i ſanctā dī ecclesiā: cū psalmis et hymnis. Et ecce diabolus omnium feli nans i tristez vitaz cum oī pernicioſa vir tute adueniit: et iuſiſibiliter apprehēdēs puerū. conabatur rape eū de manu ſacti. Et cepit clamare puer. Sācte dei adiuua me. Et tanta instantia ip̄o⁹ aggressus est vt etiā memorabilē viruz copelleret trahens pueruz. Lōversus ergo ſanct⁹ ad dyabolū dixit. Improbissime et alaruz corrūptor. pa ter tenebraz et perditionis. non ſufficit tibi tua perditio qua te et eos q̄ ſub te ſunt affe cisti: niſi etiāz et dei mei temptes plasmat. Diabolus autē dixit ad eum. Preiudicas me o basili. ita vt plurimi ex nobis voces audirent demonuz bec dicentilū. clamāte populo kyrileyson. Sāct⁹ autē dei ait ad illum. Increpet te dñs diabolē: qui repon dens ait ad eū. basili preiudicas me. Nō ego abii ad eū: ſi ipſe venit ad me. Abne gauit xp̄m ſuum: et mibi pfeſſus ē. Ecce et manu ſcriptā habeo: et in die iudicii ad cōmūnē iudicē eū dico. Sāct⁹ dei dixit. Benedic⁹ dñs de⁹ me⁹ nō deflectet po pulus iſte man⁹. Ó altitudine celi: donec red

das manu scripta. **E**t cōuertē se dixit populo. Erigite manū vras i celū clamantes cū lachrymis kirie eleysō xpē eleysō kirie/ leyson. Et stente populo i horā mltā extē/ sas babētē manū i celū. ecce manu scripta pueri p aerē delata. et ab oib⁹ vila venit et ipsoita ē manib⁹ memorabilis pris nostri basilij. Suscipiēs at eā et grās agens deo. gauisus facit ē valde: et corā omī pplo di- pit ad puep: Lognoscis literulas bas fra- ter? Qui ait ad eū. **E**t iā scē di manu scrip- ta mea ē. **E**t dirūpens manu scriptā sact⁹ basili⁹ pdixit eū ad eccliaz: et dignū fecit factō misterio et cōmunioni mysterio xp̄i. **E**t faciēs suceptoz magnā: refrigerauit oēz pp̄lin. **E**t ducēs puep ac istruens. seu dans ei reglaz deceitē. reddidit cū mulieri ei itacibili ore glorificante et laudatē deū amē. De muliere cui pēccāp oroez bneuit

Mulier quedā diuinit̄
vis et nobilitate ornata et ceteris
vite isti⁹ vāis misstratoib⁹ supereuata: q̄si
viduitate cōpletēs: idecoroſe vfa ē prāte
castrimargie et pdigalitati sēp iseruiēs. ni-
bil placidi dō possidēs: sed porcoz more se
sceno voluptatis iuoluēs sero qn̄qz fz dis-
pēlatoz dei ad mētē rediēs. imēsurabilita
te suoz delictoz illuiāta filēter sola cogi-
tabat: et mltitudine peccatoz suoz flebili-
ter suspirās dicebat. Deu mibi peccatrici
et prodige. quō me excusabo de actis deli-
ctis meis. Tēplū spūs sācti corrupi. et aiaz
i corpore habitatē pollui. Deu mibi abie-
ctissime. Putas dicā me sicut meretrice
anteriorē: an publicanū: s̄z nemo sicut ego
peccauit: maxime post sc̄m baptisma. Quō
ē certa ero: q̄ penitētē suscipiet me de?
Et hec cogitatē ea. q̄ oēs vult saluare et ad
agnitionē venire veritatio: i mēte ei misit
diuinetute vloz̄i senectutē pētā sua scribe-
re i cartha. Que pscripta nouissime oūum
scriptis: quod erat ei maximum peccatuū:
et plumbo signauit eā. **C**ōsiderās autem tem-
pus opportūnū: quādo sanctus basilius ad
suetas oratoes ibat ad sanctā ecclesiam
cucurrit clā: et piecit cartham secus pedes

ei⁹: et sup faciē factans seipsam clamabat
dices miserere mei sancte dei sup oēs pec-
catrici. **S**tas autē btūs xp̄i familius: scisci-
tabat ab ea causaz doloris. Que ait. Ecce
dñe oia pētā mea seripsi i ista cartha et ini-
gates: meas: et sigillati eas. **T**u autē san-
cte dei sigillū ne ammoueas: sed tantū per
orationē tuā ea dele. Qui enim dedit mibi
tale cogitationē: omnino exaudiet te p me
postulatē. **P**agnus autē basilius: tollens
carthā et respiciēs i celum ait. Dñe tibi soli
est opus istud. Qui enim mudi p̄t m tollis
et vni⁹ aic istius facili⁹ delere potes p̄tū
omnia enim nostra delicta numerata sūt a
pud te. misericordia autē tua innumerabilis
et iuestigabilis ē. **E**t hec dices: strat ecclia
tenēs carthā: et prosternēs seipsū et ponens
carthā secus altare māsit et omnez vigiliā
orans: et crastino per omne sc̄m mysterium
deprecās deū. **E**t post cōpletione sanc-
to rūz misteriorū. vocauit mulierez secrete
astantibus paucis clericis: et ostendens eis
carthā dixit ad eā. **A**udiisti mulier: quia ne
mo p̄t dimittere pēcā nisi solus de⁹. Que
dixit. Audiui sc̄or: et per hoc admoui te ad
intercessioez misericordissimi dei. **E**t hec
dicens soluit carthā: et iuenta est tota iscri-
pta. māsit autē magni peccati. scelestū opus
nō deletū. **V**ides autē mulier. pusillanimis
effecta ē: et percutiēs pectus suū manibus
cecidit ad pedes episcopi clamās miserere
mei serue dei altissimi. et quē admodū pro
omnibus iniquitatibus meis certasti: sic et
pro ista postula et omnino delebitur. **A**r-
chiepiscopus autem lachrymatus est: pro-
pter indulgentiaz dicens. **S**urge mulier.
quia et ego peccator suz: indigens indulge-
tia. Qui deleuit tua peccata quanta volu-
it potens. est tollere et istud a te: qui tollit
peccata mundi. **S**i custodieris amodo nō
peccare et vias domini ambulaueris: non
tantum indulget tibi: sed et gloria digna-
eris. **V**ade ergo ad beremuz: et iuenies vi-
ruz sanctū et nominatū i omnibus nomine
essē. **I**sti da carthaz: et postulans placabit
deū p̄o te. **M**ulier autē concite a san-
cto ad beremuz cucurrit: et transiliens lon-

Prima pars

gitudinez vle ad predictū sibi locus magni
beremite peruenit: **E**t pulsans ostiu^z cla-
mabat dicēs miserere mei sancte dei. Qui
presciens propter quā causā astiterit: dixit
ei. vade a me mulier. qz hō peccator su^z: i-
digens et ipse auxiliū. Illa aut̄ proiecit car-
thā dicens. Archieps basilius misit me ad
te. vt orans ad deū deleaf iniquitatē meā
que ī ipsa cartha cōscripta iacet. Ceteras
oēs ipse scūs orās deleuit: tu autē pro vna
noli pigritari dprecari deū. Ad te enī mis-
sa su^z. Non filia non. Qui enī pro multis
pualuit placare deū: et p vno poterit plus
me. vade ergo et noli stare: vt cōprehēdas
eū aī eius trāstū. Mūlier autē concite a
sancto effez reuersa est cesareaz: et intran-
te ea in ciuitatē obuiavit corpus portanti-
bus sancti basili. **E**t videns cepit clama-
re volvens se in humo: et causabatur cum
sancto dicens. Deu mibi misere. beu mibi
sancte dei. propter hoc misisti me ad here-
mūz vt īmolestatū a me transire: et ecce
in acta reuersa su^z: inuanum pertransiens
pelagus vie. videat deus. et iudicet inter
me et te: quia placare potens deuz ad alte-
ruz me misisti. **E**t hec clamās proiecit car-
thā super feretru^z: subtiliter enarrans de
causa omni populo. Unus autē de clero
volens videre quale peccatum esset: tulit
carthā: **E**t absoluens inuenit eam super
totuz inscriptam: et clamauit voce magna
dicēs ad mulierem. Inscripta est cartha o
mulier quid laboras nesciens in te factam
clementiam? Multitudino ergo videns
āmirabile miraculū gloriificauit deuz qui
redit potestate hominibus super terrā di-
mittere peccata: dans etiā gratiā suis si-
uis et post morez sanare omnē infirmitatez: et
omnē languorez: sed et peccata fide acceden-
tiū dimittere. De ioseph hebreo iter serī bi-
storie. Dic ioseph egregi^z in arte medicina-
lis discipline valde probatus. simul et illu-
stris euz fuisset in ipsa peritia sumaz scienc-
tiaz habebat tactu eius vene prescire cau-
te ante tres vel quinque dies. si quis de-
beret de his transire tumultibus: ad meli-
orē stabilitatez. Inuidiosuz autē multū

dine medicoru^z dei fer parer noster basili-
us ex diuino splendore presciens. q̄ debe-
ret dari ei diuini baptis̄mi donum valde
amabat euz et assidue ad colloquiu^z voca-
bat illuz docens euz regiaz viaz salutis et
veritatis abulare. postulabatque illuz di-
scendere de polluta religione: et p baptis̄mū
iduere xp̄m. Qui n̄ argescet dicens. q̄
ī side qua natu^z sū. i ipsa et finiaz. Sanc^z
autez dei dixit ei. Crede ioseph: nec tu nec
ego de istis transibū tumultibus. donee
renouet te dñs meus iesus xp̄s. per aquaz
et sp̄m. sine istis enī sp̄ possibile est introire in
regnū celoz. Nunquid et patres tui nō ba-
ptizati fuerunt in nube et mari. et liberaunt
ex spiritali sequenti eos petra. Petra aut̄
erat christus. Qui in nouissimis diebus
ex virgine incarnatus. et propter nostram
salutē hūanatus: et mirabilia agens passus
ac p patribus tuis crucifixus et sepultus: et
tertia die resurgens in celuz ascēdit. et sedet
ad dexterā patris: et veniet ī multa gloria
cū angelis suis iudicare viuos et mortuos
et reddere vnicuiqz fm̄ opa eius. Impossi-
bile est ergo: sicut dicitū est: omnē boiez in
regnū dei introire. nisi per aquā et spirituz
et participationē viuiscop̄ et incontamina-
torū mysteriorū corporis et sanguinis iesu
christi. Et talib^z oratiōib^z pbat^z operari^z
dei cultor colloquebas cū eo: ipse autē nō
audiebat euz. Quādo vero pspēravit de^z
qui segregauit euz ex vtero matris sue. su-
scipe eū sancti spiri^z gratiā: debēs sacer^z de
bis trāsserri tumultibus durit cū occasiōe
ad se medicialis discipline: et dicit ei. Quo
modo vides que erga me sunt? ille a tactu
vene sentiens virtute cius mortez īmine-
re: dixit ad domesticos ipsi^z: que ad sepul-
turaz sunt indumenta preparate. iste enī
pene moritur. Dicit ei magnus basilius.
Nescis quid dicis. Dicit aī euz ioseph he-
breus. Crede dñe: sol cū sole occidet hodie
Et dicit ei saner^z. Et si non morior vsq; ad
matutinū. quid? Dicit hebreus. Nō ē possi-
bile dñe hoc fieri. vix enī vna hora erit aī
tua ī te. Sed dispone iaz ecclesiaz tuam et
res tuas: non enī obscurabit dies bodie in

re. Dicit ei sacerdos. **E**t si vixeris i crastinum
visq ad horam sextaz. qd facies? Qui ait.
Ego moriar. Dicit ei sacerdos. Etiā vt mori
aris peccato. viuas aut i xpō tuo: dicit ei
hebreus. Scio qd dicis: t facio iussionem
tuam. si sicut dicas fit. **C**ū iuramētis horri
bilis? pmitēs. qz si vixerit di discipulus
oīno accipe saceri spirit? gratiā. dei cultor
pater noster postulauit deū. additōez vi
te dari sibi: vt illū hebreū saluaret. misit g
sacerdos mane: t vocat hebreū. Qui diffi
dens aduenit putas oīno eū mortui: t vi
deno illū viuētē i stupore fact? ē. t pūci
eno se ad pedes ei? dixit. i vero corde di
co. nō ē de? magn? sicut xpianoz. t nō est
de? ampli? eo. Nego g xpē odibile religio
nem indecorum: t accedo fideliter veritati
xpianoz. ubi ergo sine dilatōe dari mibi
in xpō signaculū. t sanctū baptismū: t toti
domui mei. dicit ei sanctus dei. Ego ma
nibus meis baptizo te: t omnem domum
tuam. Procedens ergo iterum medicus.
t tangens dexteram manum eius. dixit
eū ilassen facie sunt virtutes tue domine. t
natura ualde defecit. Dicit ei sanctus. Ha
dem? nature creatorē fortantē nos. Et
surges venit i sanctā dei ecclesia: t corā oī
pplo b aptizavit eū cū tota domo ei?: vo
cans nomē illi? iohes. Cōmunicās aut eū
viuiscis misteriis. assūpsit eū t duxit in
dormitorū suum. dans ei escā: t docebat
eū q sūt eterne vite: adiiciēs eūz ouili suo
cū mulierib? t filiis nouiter electū militē
medic? aut sequentib? dieb? prāsibat bñdi
etōales domos: t dabat donatā sibi ð me
dicina pecunia: t qd ei erat residuū. Et cir
ca horā non s stetit magn? p m̄ basilis? ad
ministeriū misse i sancta ecclesia simul eūz
electis cleri: t ciuitatis capitaneis: t iteruz
cū ipisis panē. dimisit eos: instruens t oscu
lans eos i osculo scō. t nouū christi militez
cōmēdās etiā t oēs dñō: atque dispositaz
sibi consepelire supsit tertiaz partez: que a
dño data fuit ei cōmunionis: t recubens i
lecto gratias egit extēse dño t do nostro. I
peregrinatiōe a corpore. t fide medici. t ad
duc gratiē cū esset i ore eius reddidit dño

spiritus. t additus est principibus sacerdo
tūz. predicatorib? quoque magnis. magni
verbi tonitruū. **V**ides aut ex hebreis si
delis medicus. qui sicut dixit hō dei t ma
gnus p̄ceps sacerdotū basili?: sic t requi
euit: cadens super pectus eius cuz lachry
mis. dicebat. vere serue dei basili. si nō vo
luisses: nec modo mortuus fuisses. **T**rasti
na autem congregata est multitudo. t du
xit honorificus corpus eius qui vicit mate
rialē istationē i sanctā ecclesia: cū omni
oblatione aromatiū t thymiamariū sepeli
entū. **A**udiēs autē gregoriū nazāti epus
currēs t ipse aduenit: t vidēs honorificus
corpus. p̄cidit sup illud. **E**t lamētans mul
tū ad orationē hortabat populū. i hymnis
t cantici spiritualibus: cū decēti honore
gloriosaz memorā magni sacerdotis face
re simqz cōcurrētib? duodeci epis. t mul
titudine ciuitatis: deposuerūt eū i archaris
mū marmoreū. i tēplo sancti t gloriosi mar
tyris isichii. ybi t leonci? an cū ep̄s cū ce
teris dormit. **R**egeuit autē angelicā vi
tā i tra agēs magn? basili?. mēse ianuario
die prima: quito año iperii valētis t valē
tiniani: memorā sue vite dreliquēs ecclie
q ē k̄ opationē scī spūs i scripta cū eo i ce
lesti libro: t glīa t laudē dñi nři ihu xpī. cui
cū p̄fē ē glīa sil t scō ac yinifico spū: nūc t
semp t i scīa seclor̄ am. **E**xplīcit vita bea
tissimi bassili archiepiscopi cesarie capado
cie. **I**ncipit vita sancti patris Effrem.

Fratres enarratio

Enem volo facere de basilio memo
rabilis t effrem syro que sunt apud deum
t p̄fē nřo visore: que etiaz de sancto t non
mentiente ore eius audiui: **E**st autem sic.
Effrem memorabilis cū cēt i beremo qua
dam splendore spūs scī illustrante: ydens
quēdā de amatoribus eius: t interrogatōe
discēs mirabilia opa p̄ris nostri bassili: sine
intermissione postulabat reuelari sibi qua
lis esset magnus basilius. **O**n extasi ergo
factus: ydit columnam ignis cuius caput
pertingebat celū: t vocē desuper dicentē
audiuit. **E**ffrem effrē: quēadmodum vi-

Prima pars

disti columnā istaz ignis tal' et magnus est basilius. Et continuo accipiens interpretez, eo q̄ nesciebat loqui grecas linguam venit ad magnaz ecclesiaz magni nominis cesaree capadocie puenīs i ipsa sancta fuitate sancte theophanie t̄: strās clam vidit procedentez i ecclesia magnū basiliū et dicit sequēti se. Inuanū laborauim⁹: vt su spicor: frater. Iste enī i tali ordine cum sit non est quēadmodū vidi. videntur euū induitū stola candida. et qui circa euū erant sacz clerū candidiserū. Et procedente eo strās i loco occulto ecclesie. desperabat pro buismodi materia dicēs secū. Nos q̄ por tauim⁹ pōdus dici et estus. nihil sc̄cuti sumus. et hic i tali cū sit stipatiōe et honore bu mano. columnā ignis est. Miror valde. Ita igī eo sic loquētū sancius basilius archidyachonuz suū dicens. Vade circa portā occidētālē: t̄ i angulo ecclesie iue nies abbate eff̄em. habente cucullā. cū al tero quodā cū parua barba pusillū et cetera de vultu ei⁹: t̄ dices ei. Jube. intra presbyteriuz: vocat te pater tuus archiepūs. Et dicēs dominus effrem per interpretē que dicebantur respondit dicens. Errasti frater: nos peregrini sumus. Et abiens archidyaconus: retulit beato basilio ista. Magno autē basilio sacros libros legente. videns sanctus effrez linguaq̄ igneaq̄ loquentez per os eius. Et dicit sanct⁹ archidyachono. vade t̄ dic ei. Domine effre iube intra sanctū presbyteriū: Obstuپuit ergo i nī sanctus effrez gloeiscās deuz. et genu flectēs respōdit dicens. vere magnus basilius: hec colūna ignis. vere spiritus sanct⁹ loquitur per os ei⁹. Postulauit aut̄ archidyaconū excusare se: t̄ vt magis post ministerium in secretario salutaret euū. Intrans itaque post cōpletionez ministerij basili⁹ magnus in secretarium vocavit sanctum effrē: t̄ i domino salutationē reddidit ei dices. Bi⁹ veisti o pater filioz heremi. bi⁹ vēniisti q̄ multiplicasti discipulos xp̄i i ipsa remo: t̄ demones eminalisti i xp̄o. In q̄b⁹ labor tu⁹ pater veisti videre pccōrē hoiez. de tibi de⁹ mercede fm̄ labore tuū. Et re

spondens ei honorificentissimus effrem et perdicens omnia que in corde eius erat colenda simul cum coessente suo abbatem communicauit de sanctis manibus eius et faciente eo caritatem: dixit sanctus effrez Pater honorificentissime: vnam postulo gratiam a te: annue eam dare mibi. Qui ait ad eum. Jube t̄ dic que videntur tibi. Multa enim de beo maxime pro labore tuo ad meam presentiam. Dicit ei bonorificentissimus effrem. Scio pater sancte quia quantacunque postulaueris a deo tribuet tibi t̄ volo vt depreceris dominum quatenus loquar grec. Qui ait. super virutem meaz postulasti. Sed quia fideliter petisti. veni pater honorificentissime. t̄ bēremi magister. postulemus dominum. post enim facere voluntatem tuam. Scriptum est enim. Voluntatem timentium se faciet. et deprecationem eorum exaudierit et saluos faciet eos. Et facientes orationem in multaz horam resur gentibus eis: dixit magnus basilius. Uer domine effrem. non accipis ordinationem presbyteri: quia de cet te. Dicit ei per interpretē sanctus effrez. Quia peccator suz. Respondit ei sanctus. Utinam peccata tua ego habuisssem. et dicit ei. Electamus genua. Et iacentibus eis in humo. posuit manum suaz in sanctum effrem magnus sacerdos: t̄ dixit ei que sum dyaconi. Et dixit. iube. surgere nos fac. Aperta ergo lingua eius: dicit sanctus effrem greca lingua. suscipe salua. miserere. et custodi nos deus gratia tua. Tunc impletum est quod scriptum est in prophetā. Tunc saliet claudus sicut ceruus: et ap̄ta erit lingua mutoz⁹. Et loquente eo grece in ipsa hora: glorificauerunt deuz omnipotentem et exaudientem postulationem deprecantium et timentium se. Et spiritu litter letantes per tres dies. atque ordinatis sanctus sacerdos interpretē in dyaconē ipsum vero beatum effrem in presbyteruz dimisit eos in pace: glorificantēs deum in oibus que audiētū et viderunt. sicut locut⁹ ē ad eos. Finis vita beati patris Effrez. et per̄sequēs liber prius vitaspatp